

సంయుత్తనికాయే

సగాథావగ్గటికా

గణ్ఠారమ్భకథావణ్ణనా

౧. సంవణ్ణనారమ్భే రతనత్తయవన్ఠనా సంవణ్ణేతబ్బస్స ధమ్మస్స పభవనిస్సయవిసుద్ధిపటివేదనత్థం, తం పన ధమ్మసంవణ్ణనాసు విజ్ఞానం బహుమానుష్పాదనత్థం, తం సమ్మదేవ తేసం ఉగ్గహణధారణాదిక్కమలద్ధబ్బాయ సమ్మాపటిపత్తియా సబ్బహితసుఖనిష్పాదనత్తన్తి. అథ వా మజ్జలభావతో, సబ్బకిరియాసు పుబ్బకిచ్చభావతో, పణ్ణితేహి సమాచరితభావతో, ఆయతిం పరేసం దిట్టానుగతిఆపజ్జనతో చ సంవణ్ణనాయం రతనత్తయపణామకిరియాతి. అథ వా రతనత్తయపణామకరణం పూజనీయపూజాపుజ్ఞావిసేసనిబ్బత్తనత్థం, తం అత్తనో యథాలద్ధసమ్మత్తినిమిత్తకస్స కమ్మస్స బలానుష్పదానత్థం, అన్తరా చ తస్స అసంకోచాపనత్థం, తదుభయం అనన్తరాయేన అట్టకథాయ పరిసమాపనత్తన్తి ఇదమేవ చ పయోజనం ఆచరియేన ఇథాధిప్పేతం. తథా హి వక్ఖతి “ఇతి మే పసన్నమతిసో...పే.... తస్సానుభావేనా”తి. వత్తుత్తయపూజా హి నిరతిసయపుజ్ఞాక్షేత్తసంబుద్ధియా అపరిమేయ్యపభావో పుజ్ఞాతిసయోతి బహువిధన్తరాయేపి లోకసన్నివాసే అన్తరాయనిబన్ధనకలసంకిలేసవిద్ధంసనాయ పహోతి, భయాదిఉపద్ధవజ్ఞా నివారేతి. యథాహ “పూజారహే పూజయతో”తిఆది (ధ. ప. ౧౯౦; అప. థేర ౧.౧౦.౧), తథా “యే, భిక్ఖవే, బుద్ధే పసన్నా, అగ్గే తే పసన్నా, అగ్గే ఖో పన పసన్నానం అగ్గో విపాకో హోతీ”తిఆది (ఇతివృ. ౯౦).

“బుద్ధోతి కిత్తయన్తస్స, కాయే భవతి యా పీతి;

వరమేవ హి సా పీతి, కసిణేనపి జమ్ముదీపస్స;

ధమ్మోతి...పే...., సజ్ఞోతి...పే...., జమ్ముదీపస్సా”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౧.౬);

తథా “యస్మిం, మహానామ, సమయే అరియసావకో తథాగతం అనుస్సరతి, నేవస్స తస్మిం సమయే రాగపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న దోస...పే.... న మోహపరియుట్టితం చిత్తం హోతీ”తిఆది (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧). “అరణ్ణో రుక్ఖమూలే వా... పే.... భయం వా ధమ్మితత్తం వా లోమహంసో న హేస్సతీ”తి (సం. ని. ౧.౨౪౯) చ.

తత్త యస్స వత్తుత్తయస్స వన్ఠనం కత్తుకామో, తస్స గుణాతిసయయోగసన్తస్సనత్థం “కరుణాసీతలహదయ”న్తిఆదినా గాఢత్తయమాహ. గుణాతిసయయోగేన హి వన్ఠనారహభావో, వన్ఠనారహే చ కతా వన్ఠనా యథాధిప్పేతం పయోజనం సాధేతీతి. తత్త యస్సా దేసనాయ సంవణ్ణనం కత్తుకామో, సా న వినయదేసనా వియ కరుణాప్పధానా, నాపి అభిధమ్మదేసనా వియ పజ్ఞాప్పధానా, అథ ఖో కరుణాపజ్ఞాప్పధానాతి తదుభయప్పధానమేవ తావ సమ్మాసమ్బుద్ధస్స ధోమనం కాతుం తమ్ములకత్తా సేసరతనానం “కరుణాసీతలహదయ”న్తిఆది వుత్తం. తత్త కిరతీతి కరుణా, పరదుక్ఖం

విక్లిపతి అపనేతీతి అర్థో. అథ వా కిణాతీతి కరుణా, పరదుక్ష్టే సతి కారుణికం హింసతి విబాధతీతి అర్థో. పరదుక్ష్టే సతి సాధూనం కమ్పనం హదయభేదం కరోతీతి వా కరుణా. అథ వా కమితి సుఖం, తం రున్ధతీతి కరుణా. ఏసా హి పరదుక్ష్టాపనయనకామతాలక్ష్ణణా అత్తసుఖనిరపేక్షతాయ కారుణికానం సుఖం రున్ధతి విబన్ధతీతి అర్థో. కరుణాయ సీతలం కరుణాసీతలం, కరుణాసీతలం హదయం అస్సాతి కరుణాసీతలహదయో, తం కరుణాసీతలహదయం.

తత్త కిణ్చాపి పరేసం హితోపసంహారసుఖాదిఅపరిహానిచ్చనసభావతాయ, బ్యాపాదారతీనం ఉజువిపచ్చనీకతాయ చ సత్తసన్తానగతసన్తాపవిచ్ఛేదనాకారపవత్తియా మేత్తాముదితానమ్మి చిత్తసీతలభావకారణతా ఉపలబ్బతి, తథాపి పరదుక్ష్టాపనయనకారప్పవత్తియా పరూపతాపాసహనరసా అవిహింసాభూతా కరుణావ విసేసేన భగవతో చిత్తస్స చిత్తపస్సద్ధి వియ సీతిభావనిమిత్తన్తి వుత్తం “కరుణాసీతలహదయ”న్తి. కరుణాముఖేన వా మేత్తాముదితానమ్మి హదయసీతలభావకారణతా వుత్తాతి దట్టబ్బా .

అథ వా ఛలసాధారణజ్ఞాణవిసేసనిబన్ధనభూతా సాతిసయం నిరవసేసన్చ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం వియ సవిసయబ్యాపితాయ మహాకరుణాభావముపగతా కరుణావ భగవతో అభిసయేన హదయసీతలభావహేతుాతి ఆహ “కరుణాసీతలహదయ”న్తి.

అథ వా సతిపి మేత్తాముదితానం సాతిసయే హదయసీతిభావనిబన్ధనత్తే సకలబుద్ధగుణవిసేసకారణతాయ తాసమ్మి కారణన్తి కరుణావ భగవతో “హదయసీతలభావకారణ”న్తి వుత్తా. కరుణానిదానా హి సబ్బేపి బుద్ధగుణా, కరుణానుభావనిబ్బాపియమానసంసారదుక్ష్టసన్తాపస్స హి భగవతో పరదుక్ష్టాపనయనకామతాయ అనేకానిపి అసజ్ఞేయ్యాని కప్పానం అకిలన్తరూపస్సేవ నిరవసేసబుద్ధకరధమ్మసమ్మరణనియతస్స సమధిగతధమ్మాధిపతేయ్యస్స చ సన్నిహితేసుపి సత్తసజ్ఞాటనముపనీతహదయూపతాపనిమిత్తేసు న ఈసకమ్మి చిత్తసీతిభావస్స అజ్ఞాధత్తమహోసీతి. ఏతస్మిన్చ అర్థవికప్పే తీసుపి అవత్థాసు భగవతో కరుణా సజ్గహితాతి దట్టబ్బా.

పజానాతీతి పజ్ఞా, యథాసభావం పకారేహి పటివిజ్ఞతీతి అర్థో. పజ్ఞావ జోయ్యావరణప్పహానతో పకారేహి ధమ్మసభావజోతనట్టేన పజ్ఞోతోతి పజ్ఞాపజ్ఞోతో. సవాసనప్పహానతో విసేసేన హతం సముగ్ధాటితం విహతం. పజ్ఞాపజ్ఞోతేన విహతం పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతం. ముయ్హన్తి తేన, సయం వా ముయ్హతి, మోహనమత్తమేవ వా తన్తి మోహో, అవిజ్ఞా. స్వేవ విసయసభావపటిచ్చాదనకరణతో అన్ధకారసరిక్ఖతాయ తమో వియాతి తమో. పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతో మోహతమో ఏతస్సాతి పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమో, తం పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమం. సబ్బేసమ్మి హి ఖీణాసవానం సతిపి పజ్ఞాపజ్ఞోతేన అవిజ్ఞన్ధకారస్స విహతభావే సద్ధాధిముత్తేహి వియ దిట్టిప్పత్తానం సావకేహి పచ్చేకసమ్ముద్ధేహి చ సవాసనప్పహానేన సమ్మాసమ్ముద్ధానం కిలేసప్పహానస్స విసేసో విజ్ఞతీతి సాతిసయేన అవిజ్ఞాప్పహానేన భగవన్తం ధోమేన్తో ఆహ “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”న్తి.

అథ వా అన్తరేన పరోపదేసం అత్తనో సన్తానే అచ్చన్తం అవిజ్ఞన్ధకారవిగమస్స నిబ్బత్తితత్తా, తథా సబ్బజ్ఞాతాయ బలేసు చ వసీభావస్స సమధిగతత్తా, పరసన్తతియన్చ ధమ్మదేసనాతిసయానుభావేన సమ్మదేవ తస్స పవత్తితత్తా భగవావ విసేసతో మోహతమవిగమేన ధోమేతబ్బోతి ఆహ “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”న్తి. ఇమస్మిన్చ అర్థవికప్పే

“పజ్ఞాపజ్ఞోతో”తి పదేన భగవతో పటివేధపజ్ఞా వియ దేసనాపజ్ఞాపి సామజ్ఞానిద్దేసేన, ఏకసేసనయేన వా సజ్ఞహితాతి దట్టబ్బా.

అథ వా భగవతో జాణస్స జోయ్యపరియన్తికత్తా సకలజోయ్యధమ్మసభావావబోధనసమత్తేన అనావరణజాణసజ్ఞాతేన పజ్ఞాపజ్ఞోతేన సబ్బజోయ్యధమ్మసభావచ్ఛాదకస్స మోహాన్తకారస్స విధమితత్తా అనజ్ఞాసాధారణో భగవతో మోహతమవినానోతి కత్వా వుత్తం “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”న్తి. ఏత్థ చ మోహతమవిధమనన్తే అధిగతత్తా అనావరణజాణం కారణాపచారేన ససన్తానే మోహతమవిధమనన్తి దట్టబ్బం. అభినీహారసమ్మత్తియా సవాసనప్పహానమేవ హి కిలేసానం జోయ్యావరణపహానన్తి, పరసన్తానే పన మోహతమవిధమనస్స కారణభావతో ఫలూపచారేన అనావరణజాణం “మోహతమవిధమన”న్తి వుచ్చతీతి.

కిం పన కారణం అవిజ్ఞాసముగ్ధతోయేవేకో పహానసమ్మత్తివసేన భగవతో ధోమనానిమిత్తం గయ్యతి, న పన సాతిసయం నిరవసేసకిలేసపహానన్తి? తప్పహానవచనేనేవ తదేకత్థతాయ సకలసంకిలేసగణసముగ్ధాతస్స జోతితభావతో. న హి సో తాదిసో కిలేసో అత్తి, యో నిరవసేసఅవిజ్ఞాప్పహానేన న పహీయతీతి.

అథ వా విజ్ఞా వియ సకలకుసలధమ్మసముప్పత్తియా నిరవసేసాకుసలధమ్మనిబ్బత్తియా సంసారప్పవత్తియా చ అవిజ్ఞా పధానకారణన్తి తబ్బిఘాతవచనేన సకలసంకిలేసగణసముగ్ధాతో వుత్తో ఏవ హోతీతి వుత్తం “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”న్తి.

నరా చ అమరా చ నరామరా, సహ నరామరేహీతి సనరామరో, సనరామరో చ సో లోకో చాతి సనరామరలోకో, తస్స గరూతి సనరామరలోకగరు, తం సనరామరలోకగరుం. ఏతేన దేవమనుస్సానం వియ తదవసీగ్ఢసత్తానమ్మి యథారహం గుణవిసేసావహతాయ భగవతో ఉపకారతం దస్సేతి. న చేత్థ పధానాప్పధానభావో చోదేతబ్బో. అజ్ఞో హి సద్దక్కమో, అజ్ఞో అత్థక్కమో. ఏదిసేసు హి సమాసపదేసు పధానమ్మి అప్పధానం వియ నిద్ధిసీయతి యథా “సరాజికాయ పరిసాయా”తి (అప. అట్ట. ౧.౧.౮౨). కామజ్ఞోత్థ సత్తసజ్ఞారోకాసవసేన తివిధో లోకో, గరుభావస్స పన అధిప్పేతత్తా గరుకరణసమత్థస్సేవ సత్తలోకస్స వసేన అత్థో గహేతబ్బో. సో హి లోకీయన్తి ఏత్థ పుజ్ఞాపాపాని తబ్బిపాకో చాతి “లోకో”తి వుచ్చతి. అమరగ్గహణేన చేత్థ ఉపపత్తిదేవా అధిప్పేతా.

అథ వా సమూహత్తో లోక-సద్ధో సముదాయవసేన లోకీయతి పజ్ఞాపీయతీతి. సహ నరేహీతి సనరా, సనరా చ తే అమరా చాతి సనరామరా, తేసం లోకోతి సనరామరలోకోతి పురిమనయేనేవ యోజేతబ్బం. అమర-సద్దేన చేత్థ విసుద్ధిదేవాపి సజ్ఞయ్యన్తి. తే హి మరణాభావతో పరమత్థతో అమరా, నరామరానాయేవ గహణం ఉక్కట్టనిద్దేసవసేన యథా “సత్థా దేవమనుస్సాన”న్తి (దీ. ని. ౧.౧౭౭). తథా హి సబ్బానత్థపరిహరణపుబ్బజ్ఞమాయ నిరవసేసహితసుఖవిధానతప్పరాయ నిరతిసయాయ పయోగసమ్మత్తియా సదేవమనుస్సాయ పజాయ అచ్చంతముపకారితాయ అపరిమితనిరుపమప్పభావగుణవిసేససమజ్ఞితాయ చ సబ్బసత్తుత్తమో భగవా అపరిమాణాసు లోకధాతూసు అపరిమాణానం సత్తానం ఉత్తమం గారవత్థానం. తేన వుత్తం “సనరామరలోకగరు”న్తి.

సోభనం గతం గమనం ఏతస్మాతి సుగతో. భగవతో హి వేనేయ్యజనుపసంజ్ఞమనం ఏకన్తేన తేసం
హితసుఖనిష్పాదనతో సోభనం, తథా లక్ష్మణానుబ్యజ్ఞానపటిమణ్ణితరూపకాయతాయ
దుతవిలమ్బితఖలితానుకడ్డననిష్పీళనుక్కుటికకుటిలాకులతాది-
దోసరహితమవహాసితరాజహంసవసభవారణమిగరాజగమనం కాయగమనం ఇంద్రగమనశ్చ
విపులనిమ్మలకరుణాసతివీరియాదిగుణవిసేససహితమభినీహారతో యావ మహాబోధి నిరవజ్ఞతాయ సోభనమేవాతి.

అథ వా సయమ్భూజాణేన సకలమపి లోకం పరిజ్ఞాభిసమయవసేన పరిజ్ఞానస్తో ఇంద్రాణేన సమ్మా గతో అవగతోతి
సుగతో, తథా లోకసముదయం పహానాభిసమయవసేన పజహస్తో అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదేస్తో సమ్మా గతో అతీతోతి
సుగతో, లోకనిరోధం నిబ్బానం సచ్చికిరియాభిసమయవసేన సమ్మా గతో అధిగతోతి సుగతో, లోకనిరోధగామినిం పటిపదం
భావనాభిసమయవసేన సమ్మా గతో పటిపన్నోతి సుగతో. “సోతాపత్తిమగ్గేన యే కిలేసా పహీనా, తే కిలేసే న పునేతి న
పచ్ఛేతి న పచ్ఛాగచ్ఛతీతి సుగతో”తిఆదినా నయేన (మహాని. ౩౮) అయమత్థో విభావేతబ్బోతి.

అథ వా సున్దరం తానం సమ్మాసమ్మోధిం, నిబ్బానమేవ వా గతో అధిగతోతి సుగతో. యస్మా వా భూతం తచ్ఛం
అత్థసంహితం వేనేయ్యానం యథారహం కాలయుత్తమేవ చ ధమ్మం భాసతి, తస్మా సమ్మా గదతి వదతీతి సుగతో ద-
కారస్స త-కారం కత్వా. ఇతి సోభనగమనతాదీహి సుగతో, తం సుగతం.

పుజ్జాపాపకేహి ఉపపజ్జనవసేన గన్తబ్బతో గతియో, ఉపపత్తిభవవిసేసా. తా పన నిరయాదివసేన పశ్చావిధా. తా హి
సకలస్సపి భవగామికమ్మస్స అరియమగ్గాధిగమేన అవిపాకారహాభావకరణేన నివత్తితత్తా భగవా పశ్చాహిపి గతీహి సుట్టు
ముత్తో విసంయుత్తోతి ఆహ “గతివిముత్త”న్తి. ఏతేన భగవతో కత్థచిపి అపరియాపన్నతం దస్సేతి, యతో భగవా
“దేవాతిదేవో”తి వుచ్చతి. తేనాహ -

“యేన దేవూపపత్తస్స, గన్తబ్బో వా విహజ్ఞమో;
యక్ఖత్తం యేన గచ్ఛేయ్యం, మనుస్సత్తశ్చ అబ్బజే;
తే మయ్ఘం ఆసవా ఖీణా, విద్ధస్తా వినళీకతా”తి. (అ. ని. ౪.౩౬);

తంతంగతిసంవత్తనకానశ్చో కమ్మకిలేసానం అగ్గమగ్గేన బోధిమూలేయేవ సుప్పహీనత్తా నత్తి భగవతో
గతిపరియాపన్నతాతి అచ్చన్తమేవ భగవా సబ్బభవయోనిగతివిజ్ఞాణట్ఠితిసత్తావాససత్తనికాయేహి సుపరిముత్తో. తం
గతివిముత్తం. వన్ఠేతి నమామి, ధోమేమీతి వా అత్తో.

అథ వా గతివిముత్తన్తి అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతుప్పత్తియా భగవన్తం ధోమేతి. ఏత్థ హి ద్వీహి ఆకారేహి భగవతో
ధోమనా వేదితబ్బా అత్తహితసమ్మత్తితో పరహితపటిపత్తితో చ. తేసు అత్తహితసమ్మత్తి అనావరణజ్ఞానాధిగమతో,
సవాసనానం సబ్బేసం కిలేసానం అచ్చన్తపహానతో, అనుపాదిసేసనిబ్బానప్పత్తితో చ వేదితబ్బా. పరహితపటిపత్తి
లాభసక్కారాదినిరపేక్షచిత్తస్స సబ్బదుక్ఖనియ్యానికథమ్మదేసనతో, విరుద్ధేసుపి నిచ్చం హితజ్ఞాసయవసేన
ఇంద్రపరిపాకకాలాగమనతో చ. సా పనేత్థ ఆసయతో పయోగతో చ దువిధా పరహితపటిపత్తి, తివిధా చ అత్తహితసమ్మత్తి
పకాసితా హోతి, కథం? “కరుణాసీతలహదయ”న్తి ఏతేన ఆసయతో పరహితపటిపత్తి, సమ్మాగదనత్తేన సుగత-సద్దేన

పయోగతో పరహితపటిపత్తి, “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమం గతివిముత్త”ని ఏతేహి చతుసచ్చపటివేధత్తేన చ సుగత-
సద్దేన తివిధాపి అత్తహితసమ్మత్తి, అవసిట్టత్తేన తేన “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”ని ఏతేన చ సబ్బాపి అత్తహితసమ్మత్తి
పరహితపటిపత్తి పకాసితా హోతీతి.

అథ వా తీహి ఆకారేహి భగవతో ధోమనా వేదితబ్బా - హేతుతో ఫలతో ఉపకారతో చ. తత్త హేతు మహాకరుణా, సా
పఠమపదేన దస్సితా. ఫలం చతుబ్బిధం జాణసమ్మదా పహానసమ్మదా ఆనుభావసమ్మదా రూపకాయసమ్మదా చాతి.
తాసు జాణపహానసమ్మదా దుతియపదేన సచ్చపటివేధత్తేన చ సుగత-సద్దేన పకాసితా హోన్తి, ఆనుభావసమ్మదా పన
తతియపదేన, రూపకాయసమ్మదా యథావుత్తకాయగమనసోభనత్తేన సుగత-సద్దేన లక్ఖణానుబ్యజ్జనపారిపూరియా వినా
తదభావతో . ఉపకారో అనంతరం అబాహిరం కరిత్వా తివిధయానముఖేన విముత్తిధమ్మదేసనా. సో సమ్మాగదనత్తేన సుగత-
సద్దేన పకాసితో హోతీతి వేదితబ్బం.

తత్త “కరుణాసీతలహదయ”ని ఏతేన సమ్మాసమ్మోధియా మూలం దస్సేతి. మహాకరుణాయ సజ్ఞోదితమానసో హి
భగవా సంసారపజ్కతో సత్తానం సముద్ధరణత్తం కతాభినీహారో అనుపుబ్బేన పారమియో పూరేత్వా అనుత్తరం
సమ్మాసమ్మోధిం అధిగతోతి కరుణా సమ్మాసమ్మోధియా మూలం. “పజ్ఞాపజ్ఞోతవిహతమోహతమ”ని ఏతేన
సమ్మాసమ్మోధిం దస్సేతి. అనావరణజాణపదట్టానజ్ఞో మగ్గజాణం, మగ్గజాణపదట్టానజ్ఞా అనావరణజాణం
సమ్మాసమ్మోధీతి వుచ్చతీతి. సమ్మాగమనత్తేన సుగత-సద్దేన సమ్మాసమ్మోధియా పటిపత్తిం దస్సేతి
లీనుద్దచ్చపతిట్టానాయూహనకామసుఖల్లికత్తకిలమథానుయోగ-సస్సతుచ్ఛేదాభినివేసాది-అంతద్వయరహితాయ
కరుణాపజ్ఞాపరిగ్గహితాయ మజ్జిమాయ పటిపత్తియా పకాసనతో సుగత-సద్దస్స. ఇతరేహి సమ్మాసమ్మోధియా
పధానాప్పధానభేదం పయోజనం దస్సేతి. సంసారమహోఘతో సత్తసంతారణజ్ఞోత్త పధానం పయోజనం, తదజ్ఞమప్పధానం.
తేసు పధానేన పరహితపటిపత్తిం దస్సేతి, ఇతరేన అత్తహితసమ్మత్తిం, తదుభయేన అత్తహితాయ పటిపన్నాదీసు చత్తూసు
పుగ్గలేసు భగవతో చతుత్తపుగ్గలభావం దస్సేతి. తేన చ అనుత్తరదక్షిణేయ్యభావం, ఉత్తమవందనీయభావం, అత్తనో చ
వందనకిరియాయ ఖేత్తజ్ఞతభావం దస్సేతి.

ఏత్త చ కరుణాగహణేన లోకియేసు మహగ్గతభావప్పత్తాసాధారణగుణదీపనతో భగవతో సబ్బలోకియగుణసమ్మత్తి
దస్సితా హోతి, పజ్ఞాగహణేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపదట్టానమగ్గజాణదీపనతో సబ్బలోకుత్తరగుణసమ్మత్తి. తదుభయగ్గహణసిద్ధో
హి అత్తో “సనరామరలోకగరు”నిఆదినా విపశ్చీయతీతి. కరుణాగహణేన చ ఉపగమనం నిరుపక్కిలేసం దస్సేతి,
పజ్ఞాగహణేన అపగమనం. తథా కరుణాగహణేన లోకసమజ్ఞానురూపం భగవతో పవత్తిం దస్సేతి లోకవోహరవిసయత్తా
కరుణాయ, పజ్ఞాగహణేన సమజ్ఞాయ అనతిధావనం. సభావానవబోధేన హి ధమ్మానం సమజ్ఞం అతిధావిత్వా
సత్తాదిపరామసనం హోతీతి. తథా కరుణాగహణేన మహాకరుణాసమాపత్తివిహారం దస్సేతి, పజ్ఞాగహణేన తీసు కాలేసు
అప్పటిహతజాణం చతుసచ్చజాణం చతుపటిసమ్మిదాజాణం చతువేసారజ్జజాణం, కరుణాగహణేన
మహాకరుణాసమాపత్తిజాణస్స గహితత్తా సేసాధారణజాణాని ఛ అభిజ్ఞా అట్ఠసు పరిసాసు అకమ్పనజాణాని దస బలాని
చుద్దస బుద్ధజాణాని సోఛస జాణచరియా అట్ఠారస బుద్ధధమ్మా చతుచత్తాలీస జాణవత్థాని సత్తసత్తతి జాణవత్థానీతి
ఏవమాదీనం అనేకేసం పజ్ఞాపభేదానం వసేన జాణచారం దస్సేతి. తథా కరుణాగహణేన చరణసమ్మత్తిం, పజ్ఞాగహణేన
విజ్ఞాసమ్మత్తిం. కరుణాగహణేన అత్తాధిపతితా, పజ్ఞాగహణేన ధమ్మాధిపతితా. కరుణాగహణేన లోకనాధభావో, పజ్ఞాగహణేన

అత్తనాథభావో. తథా కరుణాగహణేన పుబ్బకారిభావో, పజ్ఞాగహణేన కతజ్ఞాతా. కరుణాగహణేన అపరస్తపతా, పజ్ఞాగహణేన అనత్తస్తపతా. కరుణాగహణేన వా బుద్ధకరధమ్మసిద్ధి, పజ్ఞాగహణేన బుద్ధభావసిద్ధి. తథా కరుణాగహణేన పరేసం తారణం, పజ్ఞాగహణేన సయం తారణం. తథా కరుణాగహణేన సబ్బసత్తేసు అనుగ్గహచిత్తతా, పజ్ఞాగహణేన సబ్బధమ్మేసు విరత్తచిత్తతా దస్సితా హోతి.

సబ్బేసజ్ఞా బుద్ధగుణానం కరుణా ఆది తన్నిదానభావతో, పజ్ఞా పరియోసానం తతో ఉత్తరి కరణీయాభావతో. ఇతి ఆదిపరియోసానదస్సనేన సబ్బే బుద్ధగుణా దస్సితా హోన్తి. తథా కరుణాగహణేన సీలక్ఖన్ధపుబ్బభగ్గమో సమాధిక్ఖన్ధో దస్సితో హోతి. కరుణానిదానజ్ఞో సీలం తతో పాణాతిపాతాదివిరతిప్పవత్తితో, సా చ ఝానత్తయసమ్మయోగినీతి. పజ్ఞావచనేన పజ్ఞాక్ఖన్ధో. సీలజ్ఞా సబ్బబుద్ధగుణానం ఆది, సమాధి మజ్ఞే, పజ్ఞా పరియోసానన్తి ఏవమ్మి ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణదస్సనేన సబ్బే బుద్ధగుణా దస్సితా హోన్తి నయతో దస్సితత్తా. ఏసో ఏవ హి నిరవసేసతో బుద్ధగుణానం దస్సనుపాయో, యదిదం నయగ్గహణం, అజ్ఞాథా కో నామ సమత్తో భగవతో గుణే అనుపదం నిరవసేసతో దస్సేతుం. తేనేవాహ -

“బుద్ధోపి బుద్ధస్స భణేయ్య వణ్ణం,
కప్పమ్మి చే అజ్ఞామభాసమానో;
ఖీయేథ కప్పో చిరదీఘమన్తరే,

వణ్ణో న ఖీయేథ తథాగతస్సా”తి. (దీ. ని. అట్టం. ౧.౩౦౪; ౩.౧౪౧; మ. ని. అట్టం. ౩.౪౨౫; ఉదా. ౫౩; బు. వం.

అట్టం. ౪.౫; చరియా. అట్టం. నిదానకథా, పక్కిణ్ణకకథా; అప. ౨.౭.౨౦) -

తేనేవ చ ఆయస్మతా సారిపుత్తత్తేరేనపి బుద్ధగుణపరిచ్ఛేదనం పతి అనుయుత్తేన “నో హేతం, భన్తే”తి పటిక్ఖిపిత్వా “అపి చ మే, భన్తే, ధమ్మన్వయో విదితో”తి (దీ. ని. ౨.౧౪౬) వుత్తం.

౨. ఏవం సజ్ఞేపేన సకలసబ్బజ్ఞాగుణేహి భగవన్తం అభిత్థవిత్వా ఇదాని సద్ధమ్మం ధోమేతుం “బుద్ధోపి”తిఆదిమాహ. తత్త బుద్ధోతి కత్తునిద్దేసో. బుద్ధభావన్తి కమ్మనిద్దేసో. భావేత్వా సచ్చికత్వాతి చ పుబ్బకాలకిరియానిద్దేసో. యన్తి అనియమతో కమ్మనిద్దేసో. ఉపగతోతి అపరకాలకిరియానిద్దేసో. వన్తేతి కిరియానిద్దేసో. తన్తి నియమనం. ధమ్మన్తి వన్తనకిరియాయ కమ్మనిద్దేసో. గతమలం అనుత్తరన్తి చ తచ్ఛిసేసనం.

తత్త బుద్ధసద్ధస్స తావ - “బుజ్ఞితా సచ్చానీతి బుద్ధో, బోధేతా పజాయాతి బుద్ధో”తిఆదినా నిద్దేసనయేన (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్థతిగాధానిద్దేస ౯౭) అత్తో వేదితత్తో. అథ వా సవాసనాయ అజ్ఞాణనిద్దాయ అచ్చన్తవిగమతో, బుద్ధియా వా వికసితభావతో బుద్ధవాతి బుద్ధో జాగరణవికసనత్థవసేన. అథ వా కస్సచిపి శోయ్యధమ్మస్స అనవబుద్ధస్స అభావేన శోయ్యవిసేసస్స కమ్మభావేన అగ్గహణతో కమ్మవచనిచ్చాయ అభావేన అవగమనత్థవసేనేవ కత్తునిద్దేసో లబ్బతీతి బుద్ధవాతి బుద్ధో యథా “దిక్ఖితో న దదాతీ”తి. అత్తతో పన పారమితాపరిభావితో సయమ్మూజాణేన సహ వాసనాయ విహతవిద్ధస్తనిరవసేసకిలేసో మహాకరుణా సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాదిఅపరిమేయ్యగుణగణాధారో ఖన్ధసన్తానో బుద్ధో. యథాహ - “బుద్ధోతి యో సో భగవా సయమ్మూ అనాచరియకో పుట్టే అననుస్సుతేసు ధమ్మేసు సామం సచ్చాని అభిసమ్మజ్ఞి. తత్త

చ సబ్బజ్ఞాతం పత్తో బలేసు చ వసీభావ"ని (మహాని. ౧౯౨). అపి-సద్దో సమ్భావనే. తేన "ఏవం గుణవిసేసయుత్తో సోపి నామ భగవా"తి వక్తమానగుణే ధమ్మే సమ్భావనం దీపేతి. బుద్ధభావని సమ్మాసమ్మోధిం. భావేత్వాతి ఉప్పాదేత్వా వడ్డేత్వా చ. సచ్చికత్వాతి పచ్చక్షం కత్వా. ఉపగతోతి పత్తో, అధిగతోతి అత్తో. ఏతస్స "బుద్ధభావ"ని ఏతేన సమ్మన్తో. గతమలని విగతమలం, నిద్దోసని అత్తో. వన్ఠేతి పణమామి, ధోమేమి వా. అనుత్తరని ఉత్తరరహితం, లోకుత్తరని అత్తో. ధమ్మని యథానుసిట్టం పటిపజ్జమానే అపాయతో సంసారతో చ అపతమానే ధారేతీతి ధమ్మా.

అయశ్శోత్థ సజ్ఞేపత్తో - ఏవం వివిధగుణగణసమన్నాగతో బుద్ధోపి భగవా యం అరియమగ్గసజ్ఞాతం ధమ్మం భావేత్వా ఫలనిబ్బానసజ్ఞాతం పన ధమ్మం సచ్చికత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అధిగతో, తమేతం బుద్ధానమ్మి బుద్ధభావహేతుభూతం సబ్బదోసమలరహితం అత్తనో ఉత్తరితరాభావేన అనుత్తరం పటివేధసద్ధమ్మం నమామీతి. పరియత్తిసద్ధమ్మస్సపి తప్పకాసనత్తా ఇధ సజ్ఞహో దట్టబ్బో. అథ వా "అభిధమ్మనయసముద్దం అధిగచ్ఛి, తీణి పిటకాని సమ్మసీ"తి చ అట్టకథాయం వుత్తత్తా పరియత్తిధమ్మస్సపి సచ్చికిరియసమ్మసనపరియాయో లబ్బతీతి సోపి ఇధ వుత్తో ఏవాతి దట్టబ్బం.

తథా "యం ధమ్మం భావేత్వా సచ్చికత్వా"తి చ వుత్తత్తా బుద్ధకరధమ్మభూతాహి పారమితాహి సహ పుబ్బభాగే అధిసీలసిక్ఖాదయోపి ఇధ ధమ్మ-సద్దేన సజ్ఞహితాతి వేదితబ్బం. తాపి హి మలపటిపక్షతాయ గతమలా అనశ్శాసాధారణతాయ అనుత్తరా చాతి. తథా హి సత్తానం సకలవట్టదుక్ఖనిస్సరణత్తాయ కతమహాభినీహారో మహాకరుణాధివాసపేసలజ్ఞాసయో పశ్శావిసేసపరిధోతనిమ్మలానం దానదమసజ్ఞమాదీనం ఉత్తమధమ్మానం సతసహస్సాధికాని కప్పానం చత్తారి అసజ్ఞేయ్యాని సక్కచ్చం నిరంతరం నిరవసేసానం భావనాపచ్చక్షకరణేహి కమ్మాదీసు అధిగతవసిభావో అచ్చరియాచిన్ఢేయ్యమహానుభావో అధిసీలాధిచిత్తానం పరముక్కుంసపారమిప్పత్తో భగవా పచ్చయాకారే చతువీసతికోటిసతసహస్సముఖేన మహావజిరజాణం పేసేత్వా అనుత్తరం సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధోతి.

ఏత్థ చ "భావేత్వా"తి ఏతేన విజ్ఞాసమ్మదాయ ధమ్మం ధోమేతి, "సచ్చికత్వా"తి ఏతేన విముత్తిసమ్మదాయ. తథా పరమేన ఝానసమ్మదాయ, దుతియేన విమోక్షసమ్మదాయ. పరమేన వా సమాధిసమ్మదాయ, దుతియేన సమాపత్తిసమ్మదాయ. అథ వా పరమేన ఖయేజాణభావేన, దుతియేన అనుప్పాదేజాణభావేన. పురిమేన వా విజ్ఞాపమతాయ, దుతియేన వజిరుపమతాయ. పురిమేన వా విరాగసమ్మత్తియా, దుతియేన నిరోధసమ్మత్తియా. తథా పరమేన నియ్యానభావేన, దుతియేన నిస్సరణభావేన. పరమేన వా హేతుభావేన, దుతియేన అసజ్ఞతభావేన. పరమేన వా దస్సనభావేన, దుతియేన వివేకభావేన. పరమేన వా అధిపతిభావేన, దుతియేన అమతభావేన ధమ్మం ధోమేతి. అథ వా "యం ధమ్మం భావేత్వా బుద్ధభావం ఉపగతో"తి ఏతేన స్వాక్షాతతాయ ధమ్మం ధోమేతి, "సచ్చికత్వా"తి ఏతేన సన్దిట్ఠికతాయ. తథా పురిమేన అకాలికతాయ, పచ్చిమేన ఏహిపస్సికతాయ. పురిమేన వా ఓపనేయ్యికతాయ, పచ్చిమేన పచ్చత్తం వేదితబ్బతాయ ధమ్మం ధోమేతి. "గతమల"ని ఇమినా సంకిలేసాభావదీపనేన ధమ్మస్స పరిసుద్ధతం దస్సేతి. "అనుత్తర"ని ఏతేన అశ్శాస్స విసిట్ఠస్స అభావదీపనేన విపులపరిపుణ్ణతం. పరమేన వా పహానసమ్మదం ధమ్మస్స దస్సేతి, దుతియేన సభావసమ్మదం. భావేతబ్బతాయ వా ధమ్మస్స గతమలభావో యోజేతబ్బో. భావనాబలేన హి సో దోసానం సముగ్ఘాతకో హోతీతి. సచ్చికాతబ్బభావేన అనుత్తరభావో యోజేతబ్బో. సచ్చికిరియానిబ్బత్తితో హి తతుత్తరికరణీయాభావతో

అనన్తసాధారణతాయ అనుత్తరీతి. తథా “భావేత్వా”తి ఏతేన సహ పుబ్బభాగసీలాదీహి సేక్ఖా సీలసమాధిపజ్ఞాక్షణ్ణా దస్సితా హోంతి. “సచ్చికత్వా”తి ఏతేన సహ అసజ్ఞతాయ ధాతుయా అసేక్ఖా సీలసమాధిపజ్ఞాక్షణ్ణా దస్సితా హోంతి.

౩. ఏవం సజ్ఞేపేనేవ సబ్బధమ్మగుణేహి సద్ధమ్మం అభిత్థవిత్వా ఇదాని అరియసజ్ఞం ధోమేతుం “సుగతస్సా”తిఆదిమాహ. తత్థ సుగతస్సాతి సమ్మన్దనిద్దేసో . తస్స “పుత్తాన”న్తి ఏతేన సమ్మన్దో . ఓరసానన్తి పుత్తవిసేసనం. మారసేనమథనానన్తి ఓరసపుత్తభావే కారణనిద్దేసో. తేన కిలేసపహానమేవ భగవతో ఓరసపుత్తభావే కారణం అనుజానాతీతి దస్సేతి. అట్టన్నన్తి గణనపరిచ్ఛేదనిద్దేసో. తేన చ సతిపి తేసం సత్తవిసేసభావేన అనేకసహస్ససజ్ఞాభావే ఇమం గణనపరిచ్ఛేదం నాతివత్తన్తీతి దస్సేతి మగ్గట్టఫలట్టభావానతివత్తనతో. సమూహాన్తి సముదాయనిద్దేసో. అరియసజ్ఞన్తి గుణవిసిట్టసజ్ఞాతభావనిద్దేసో. తేన అసతిపి అరియపుగ్గలానం కాయసామగ్గియం అరియసజ్ఞభావం దస్సేతి దిట్టిసీలసామజ్ఞోన సంహతభావతో.

తత్థ ఉరసి భవా జాతా సంబద్ధా చ ఓరసా. యథా హి సత్తానం ఓరసపుత్తా అత్తజాతతాయ పితు సన్తకస్స దాయజ్ఞస్స విసేసేన భాగినో హోంతి, ఏవమేతేపి అరియపుగ్గలా సమ్మాసమ్మద్ధస్స ధమ్మస్సవనన్తే అరియాయ జాతియా జాతతాయ భగవతో సన్తకస్స విముత్తిసుఖస్స అరియధమ్మరతనస్స చ ఏకన్తభాగినోతి ఓరసా వియ ఓరసా. అథ వా భగవతో ధమ్మదేసనానుభావేనేవ అరియభూమిం ఓక్కమమానా ఓక్కన్తా చ అరియసావకా భగవతో ఉరేన వాయామజ్జనితాభిజాతితాయ నిప్పరియాయేన ఓరసా పుత్తాతి వత్తబ్బతం అరహన్తి. సావకేహి పవత్తియమానాపి హి ధమ్మదేసనా “భగవతో ధమ్మదేసనా”ఇచ్ఛేవ వుచ్చతి తమ్మా లికత్తా లక్ఖణాదివిసేసాభావతో చ.

యదిపి అరియసావకానం అరియమగ్గాధిగమసమయే భగవతో వియ తదన్తరాయకరణత్థం దేవపుత్తమారో, మారవాహినీ వా న ఏకన్తేన అపసాదేతి, తేహి పన అపసాదేతబ్బతాయ కారణే విమధితే తేపి విమధితా ఏవ నామ హోంతి ఆహ “మారసేనమథనాన”న్తి. ఇమస్మిం పనత్థే “మారమారసేనమథనాన”న్తి వత్తబ్బే మారసేనమథనానన్తి ఏకదేససరూపికసేసో కతోతి దట్టబ్బం. అథ వా ఖన్ధాభిసజ్ఞారమారానం వియ దేవపుత్తమారస్సపి గుణమారణే సహాయభావూపగమనతో కిలేసబలకాయో “సేనా”తి వుచ్చతి. యథాహ “కామా తే పరమా సేనా”తిఆది (సు. ని. ౪౩౮). సా చ తేహి దియడ్డసహస్సభేదా, అనన్తభేదా వా కిలేసవాహినీ సతిధమ్మవిచయవీరియసమథాదిగుణపహరణేహి ఓధిసో విమధితా విహతా విద్ధస్తా చాతి మారసేనమథనా, అరియసావకా. ఏతేన తేసం భగవతో అనుజాతపుత్తతం దస్సేతి.

ఆరకత్తా కిలేసేహి, అనయే న ఇరియనతో, అయే చ ఇరియనతో అరియా నిరుత్తినయేన. అథ వా సదేవకేన లోకేన సరణన్తి అరణీయతో ఉపగన్తబ్బతో, ఉపగతానన్తా తదత్థసిద్ధితో అరియా. అరియానం సజ్ఞోతి అరియసజ్ఞో. అరియో చ సో సజ్ఞో చాతి వా అరియసజ్ఞో. భగవతో అపరభాగే బుద్ధధమ్మరతనానమ్మి సమధిగమో సజ్జరతనాధీనోతి అస్స అరియసజ్ఞస్స బహూపకారతం దస్సేతుం ఇధేవ “సిరసా వన్దే”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

ఏత్థ చ “సుగతస్స ఓరసానం పుత్తాన”న్తి ఏతేన అరియసజ్ఞస్స పభవసమ్మదం దస్సేతి, “మారసేనమథనాన”న్తి ఏతేన పహానసమ్మదం సకలసంకిలేసపహానదీపనతో, “అట్టన్నమ్మి సమూహా”న్తి ఏతేన జ్ఞాణసమ్మదం మగ్గట్టఫలట్టభావదీపనతో. “అరియసజ్ఞ”న్తి ఏతేన పభవసమ్మదం దస్సేతి సబ్బసజ్ఞానం అగ్గభావదీపనతో. అథ వా సుగతస్స ఓరసానం పుత్తానన్తి అరియసజ్ఞస్స విసుద్ధనిస్సయభావదీపనం. మారసేనమథనానన్తి సమ్మాఉజ్జాయసామీచిప్పటిపన్నభావదీపనం.

అట్లన్నమ్మి సమూహాన్ని ఆహునేయ్యాదిభావదీపనం. అరియసజ్ఞుని అనుత్తరపుజ్ఞాభేత్తభావదీపనం. తథా “సుగతస్స ఓరసానం పుత్తాన”ని ఏతేన అరియసజ్ఞస్స లోకుత్తరసరణగమనసభావం దీపేతి. లోకుత్తరసరణగమనేన హి తే భగవతో ఓరసపుత్తా జాతా. “మారసేనమధనాన”ని ఏతేన అభినీహారసమ్మదాయ సిద్ధం పుబ్బభాగే సమ్మాపటిపత్తిం దస్సేతి. కతాభినీహారా హి సమ్మాపటిపన్నా మారం మారపరిసం వా అభివిజినన్తి. “అట్లన్నమ్మి సమూహ”ని ఏతేన పటివిద్ధస్తవిపక్ఖే సేక్ఖాసేక్ఖధమ్మే దస్సేతి పుగ్గలాధిట్ఠానేన మగ్గఫలధమ్మానం పకాసితత్తా. “అరియసజ్ఞ”ని అగ్గదక్ఖిణ్ణేయ్యభావం దస్సేతి. సరణగమనశ్చ సావకానం సబ్బగుణానం ఆది, సపుబ్బభాగపటిపదా సేక్ఖా సీలక్ఖన్దాదయో మజ్ఞే, అసేక్ఖా సీలక్ఖన్దాదయో పరియోసానన్తి ఆదిమజ్ఞపరియోసానకల్యాణా సజ్ఞేపతో సబ్బే అరియసజ్ఞగుణా పకాసితా హోన్తి.

౪. ఏవం గాఢాత్తయేన సజ్ఞేపతో సకలగుణసంకిత్తనముఖేన రతనత్తయస్స పణామం కత్వా ఇదాని తం నిపచ్చకారం యథాధిప్పేతే పయోజనే పరిణామేన్తో “ఇతి మే”తిఆదిమాహ. తత్త రతిజననట్టేన రతనం, బుద్ధధమ్మసజ్ఞా. తేసన్తో “ఇతిపి సో భగవా”తిఆదినా యథాభూతగుణే ఆవజ్ఞేన్తస్స అమతాధిగమహేతుభూతం అనప్పకం పీతిపామోజ్జం ఉప్పజ్జతి. యథాహ

“యస్మిం, మహానామ, సమయే అరియసావకో తథాగతం అనుస్సరతి, నేవస్స తస్మిం సమయే రాగపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న దోసపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, న మోహపరియుట్టితం చిత్తం హోతి, ఉజ్జగతమేవస్స తస్మిం సమయే చిత్తం హోతి తథాగతం ఆరబ్బ. ఉజ్జగతచిత్తో ఖో పన, మహానామ, అరియసావకో లభతి అత్థవేదం, లభతి ధమ్మవేదం, లభతి ధమ్మాపసంహితం పామోజ్జం, పముదితస్స పీతి జాయతీ”తిఆది (అ. ని. ౬.౧౦; ౧౧.౧౧).

చిత్తీకతాదిభావో వా రతనట్టో. వుత్తన్తోతం -

“చిత్తీకతం మహగ్గశ్చ, అతులం దుల్లభదస్సనం;
అనోమసత్తపరిభోగం, రతనం తేన వుచ్చతీ”తి. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౩; ఖు. పా. అట్ట. ౬.౩; సు. ని. అట్ట. ౨౨౬;
మహాని. అట్ట. ౨౦) -

చిత్తీకతభావాదయో చ అనన్తసాధారణా బుద్ధాదీసు ఏవ లబ్ధస్తీతి.

వన్దనావ వన్దనామయం యథా “దానమయం సీలమయ”ని. వన్దనా చేత్త కాయవాచాచిత్తేహి తిణ్ణం రతనానం గుణనిన్నతా, ధోమనా వా. పుజ్జభవఫలనిబ్బత్తనతో పుజ్ఞం, అత్తనో సన్తానం పునాతీతి వా. సువిహతన్తరాయోతి. సుట్టు విహతన్తరాయో. ఏతేన అత్తనో పసాదసమ్మత్తియా, రతనత్తయస్స చ ఖేత్తభావసమ్మత్తియా తం పుజ్ఞం అత్థప్పకాసనస్స ఉపఘాతకఉపద్దవానం విహననే సమత్థన్తి దస్సేతి. హుత్వాతి పుబ్బకాలకిరియా. తస్స “అత్థం పకాసయిస్సామీ”తి ఏతేన సమ్మన్తో. తస్మాతి యం రతనత్తయవన్దనామయం పుజ్ఞం, తస్స. ఆనుభావేనాతి బలేన.

౫. ఏవం రతనత్తయస్స నిపచ్చకారే పయోజనం దస్సేత్వా ఇదాని యస్సా ధమ్మదేసనాయ అత్థం సంవణ్ణేతుకామో, తస్మా తావ గుణాభిత్థవనవసేన ఉపజ్ఞాపనత్థం “సంయుత్తవగ్గపటిమణ్ణితస్సా”తిఆది వుత్తం,

దేవతాసంయుక్తాదిసంయుక్తేహి చేవ నళవగ్గాదివగ్గేహి చ విభూసితస్సాతి అత్తో. తత్త “సంయుత్త”న్తి “సంయోగో”తి చ అత్తతో ఏకం. కేసం సంయుత్తం? సుత్తవగ్గానం. యథా హి బృజ్జనసముదాయో పదం, ఏవం అత్తేసు చ కతావధికో పదసముదాయో వాక్యం, వాక్యసముదాయో సుత్తం, సుత్తసముదాయే వగ్గేతి సమజ్ఞా, తథా సుత్తవగ్గసముదాయే సంయుత్తసమజ్ఞా. సంయుజ్జన్తి ఏత్త సుత్తవగ్గాతి సంయుత్తం. యదిపి అవయవవినిముత్తో సముదాయో నామ పరమత్తతో నత్తి, అవయవే ఏవ తంతంసన్నివేసవిసిట్టే ఉపాదాయ పదాదిసమజ్ఞా వియ సుత్తవగ్గసమజ్ఞా సంయుత్తసమజ్ఞా ఆగమసమజ్ఞా చ, తథాపి పరమత్తతో అవిజ్జమానోపి సముదాయో బుద్ధిపరికప్పితరూపేన విజ్జమానో వియ గయ్వామానో అవయవానం అధిట్టానభావేన వోహరీయతి యథా “రుక్ష్ణ సాఖా”తి, తస్మా వుత్తం “సంయుత్తవగ్గపటిమణ్ణితస్సా”తి.

నను సంయుత్తవగ్గే ఏవ ఆగమో, తస్స పన కేహి మణ్ణనన్తి? న చోదేతబ్బమేతం. భవతి హి అభిన్నేపి వత్తుస్మిం యథాధిప్పేతవిసేసావబోధనతో భేదకసముదాచారో యథా “సిలాపుత్తకస్స సరీర”న్తి. ఆగమిస్సన్తి ఏత్త, ఏతేన, ఏతస్మా వా అత్తత్తపరత్తాదయోతి ఆగమో, ఆదికల్యాణాదిగుణసమ్మత్తియా ఉత్తమట్టేన తంతంఅభిపత్తితసమిద్ధిహేతుతాయ పణ్ణితేహి వరితబ్బతో వరో, ఆగమో చ సో వరో చాతి ఆగమవరో. ఆగమసమ్మతేహి వా వరోతి ఆగమవరో, సంయుత్తో చ సో ఆగమవరో చాతి సంయుత్తాగమవరో, తస్స. బుద్ధానం అనుబుద్ధా బుద్ధానుబుద్ధా, బుద్ధానం సచ్చపటివేధం అనుగమ్మ పటివిద్ధసచ్ఛా అగ్గసావకాదయో అరియా. తేహి అత్తసంవణ్ణనాగుణసంవణ్ణనానం వసేన సంవణ్ణితస్స.

అథ వా బుద్ధా చ అనుబుద్ధా చ బుద్ధానుబుద్ధాతి యోజేతబ్బం. సమ్మాసమ్మద్ధేనేవ హి వినయసుత్తఅభిధమ్మానం పకిణ్ణకదేసనాదివసేన యో పరమం అత్తో విభత్తో, సో ఏవ పచ్ఛా తేసం అత్తవణ్ణనావసేన సజ్జీతికారేహి సజ్ఘహం ఆరోపితోతి. ఏత్త చ సంయుత్తానం వగ్గా సమూహాతి సంయుత్తవగ్గా, సగాథావగ్గాదయో. తప్పరియాపన్నతాయ సంయుత్తేసు వగ్గా సంయుత్తవగ్గా, నళవగ్గాదయో. సంయుత్తావ వగ్గా సంయుత్తవగ్గా. తివిధేపి తే ఏకసేసనయేన గహేత్వా వుత్తం “సంయుత్తవగ్గపటిమణ్ణితస్సా”తి.

తత్త సగాథావగ్గే తావ ఏకాదస సంయుత్తాని అత్తతింస వగ్గా. నిదానవగ్గే నవ సంయుత్తాని ఏకూనచత్తాలీస వగ్గా. ఖన్ధవగ్గే ఏకాదస సంయుత్తాని ఏకూనసట్టి వగ్గా. సళాయతనవగ్గే నవ సంయుత్తాని అత్తతింస వగ్గా. మహావగ్గే ద్వాదస సంయుత్తాని అత్తచత్తాలీస వగ్గా. ఇదమేత్త సంయుత్తన్తరవగ్గానం పరిమాణం.

జాణప్పభేదజననస్సాతి పటిచ్చసముప్పాదఖడ్ధాయతనాదికథాబహులతాయ గమ్భీరజాణచరియావిభావనతో పజ్ఞావిభాగసముప్పాదకస్స. ఇథ పన “పజ్ఞాప్పభేదజననస్సా”తి స్వాయమాగమో థోమితో, సంవణ్ణనాసు చాయం ఆచరియస్స పకతి, యదిదం తంతంసంవణ్ణనానం ఆదితో తస్స తస్స సంవణ్ణేతబ్బస్స ధమ్మస్స విసేసగుణకిత్తనేన థోమనా. తథా హి సుమజ్జలవిలాసిసీపపజ్ఞాసూదనీమనోరథపూరణీఅత్తసాలినీఆదీసు చ యథాక్కమం “సద్ధావహగుణస్స, పరవాదమథనస్స, ధమ్మకథికపుజ్జవానం విచిత్రపటిభానజననస్స, తస్స గమ్భీరజాణేహి ఓగాళ్లస్స అభిణ్ణాసో నానానయవిచిత్రస్స అభిధమ్మస్సా”తిఆదినా థోమనా కతా.

౬. అత్తో కథీయతి ఏతాయాతి అత్తకథా, అత్తకథావ అత్తకథా త్త-కారస్స త్త-కారం కత్వా యథా “దుక్ఖస్స పీళనట్టో”తి. ఆదితోతి ఆదిమ్మి పరమసజ్జీతియం. ఛళభిజ్ఞతాయ పరమేన చిత్తవసిభావేన సమన్నాగతత్తా ఝానాదీసు

పశ్చాద్ధిధవసితాసమ్భావతో చ వసినో, థేరా మహాకస్సపాదయో . తేసం సతేహి పశ్చహి. యాతి యా అట్టకథా. సజ్జితాతి అత్తం కథేతుం యుత్తట్టానే “అయం ఏతస్స అత్తో, అయం ఏతస్స అత్తో”తి సజ్జహేత్వా వుత్తా. అనుసజ్జితా చ యసత్తేరాదీహి పచ్చాపి దుతియతతియసజ్జితీసు. ఇమినా అత్తనో సంవణ్ణనాయ ఆగమనవిసుద్ధిం దస్సేతి.

౭. సీహస్స లానతో గహణతో సీహళో, సీహకుమారో, తబ్బంసజాతతాయ తమ్మపణ్ణిదీపే ఖత్తియా, తేసం నివాసతాయ తమ్మపణ్ణిదీపస్స చ సీహళభావో వేదితబ్బో. ఆభతాతి జమ్బుదీపతో ఆనీతా. అథాతి పచ్చా. అపరభాగే హి నికాయంతరలద్ధిహి అసజ్జరత్తం సీహళభాసాయ అట్టకథా రపితాతి. తేన మూలట్టకథా సబ్బసాధారణా న హోతీతి ఇదం అత్తప్పకాసనం ఏకంతేన కరణీయన్తి దస్సేతి. తేనేవాహ “దీపవాసీనమత్థాయా”తి. ఏత్త దీపవాసీనన్తి జమ్బుదీపవాసీనం, సీహళదీపవాసీనం వా అత్థాయ సీహళభాసాయ రపితాతి యోజనా.

౮. అపసేత్వాతి కశ్చాకసదిసం సీహళభాసం అపసేత్వా. తతోతి అట్టకథాతో. అహన్తి అత్తానం నిద్దిసతి. మనోరమం భాసన్తి మాగధభాసం. సా హి సభావనిరుత్తిభూతా పణ్ణితమనం రమయతి. తేనేవాహ “తన్తిసయానుచ్ఛవిక”న్తి, పాళిగతియా అనులోమికం పాళిఛాయానువిధాయినన్తి అత్తో. విగతదోసన్తి అసభావనిరుత్తిభాసంతరహితం.

౯. సమయం అవిలోమేన్తోతి సిద్ధంతం అవిరోధేన్తో. ఏతేన అత్తదోసాభావమాహ. అవిరుద్ధత్తా ఏవ హి థేరవాదాపి ఇధ పకాసీయస్సన్తి. థేరవంసదీపానన్తి థిరేహి సీలక్ఖన్దాదీహి సమన్నాగతత్తా థేరా, మహాకస్సపాదయో. తేహి ఆగతా ఆచరియపరమ్మరా థేరవంసో, తప్పరియాపన్నా హుత్వా ఆగమాధిగమసమ్మన్నత్తా పజ్ఞాపజ్ఞోతేన తస్స సముజ్జలనతో థేరవంసదీపా, మహావిహారవాసినో, తేసం. వివిధేహి ఆకారేహి నిచ్చీయతీతి వినిచ్చయో, గణిట్టానేసు ఖిలమద్దనాకారేన పవత్తా విమతిచ్చేదనీ కథా. సుట్టునిపుణో సత్తో వినిచ్చయో ఏతేసన్తి సునిపుణవినిచ్చయా. అథ వా వినిచ్చినోతీతి వినిచ్చయో వుత్తప్పకారవిసయం శాణం. సుట్టు నిపుణో ఛేకో వినిచ్చయో ఏతేసన్తి యోజేతబ్బం. ఏతేన మహాకస్సపాదిథేరపరమ్మరాగతో, తతో ఏవ చ అవిపరీతో సత్తో సుఖుమో మహావిహారవాసీనం వినిచ్చయో, తస్స పమాణభూతతం దస్సేతి.

౧౦. సుజనస్స చాతి చ-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో. తేన “న కేవలం జమ్బుదీపవాసీనమేవ అత్థాయ , అథ ఖో సాధుజనతోసనత్తశ్చా”తి దస్సేతి. తేన చ “తమ్మపణ్ణిదీపవాసీనమ్మి అత్థాయా”తి అయమత్తో సిద్ధో హోతి ఉగ్గహణాదిసుకరతాయ తేసమ్మి బహుకారత్తా. చిరట్టితత్తన్తి చిరట్టితిఅత్తం, చిరకాలప్పవత్తనాయాతి అత్తో. ఇదశ్చో అత్తప్పకాసనం అవిపరీతపదబ్యజ్ఞానసునిక్ఖేపస్స అత్తసునయస్స చ ఉపాయభావతో సద్ధమ్మస్స చిరట్టితియా పవత్తతి. వుత్తశ్చోతం భగవతా “ద్వేమే, భిక్ఖవే, ధమ్మా సద్ధమ్మస్స రితియా అసమ్మోసాయ అనంతరధానాయ సంవత్తన్తి. కతమే ద్వే? సునిక్ఖేత్తశ్చ పదబ్యజ్ఞానం అత్తో చ సునీతో”తి (అ. ని. ౨.౨౦).

౧౧-౧౨. యం అత్తవణ్ణనం కత్తుకామో, తస్సా మహత్తం పరిహరితుం “సావత్తిపభూతీన”న్తిఆది వుత్తం. తేనేవాహ – “న ఇధ భియ్యో విత్థారకథం కరిస్సామి, న తం ఇధ విచారయిస్సామీ”తి చ. సజ్జితీనం ద్విన్నన్తి దీఘమజ్ఞిమనికాయానం.

౧౩. “న ఇధ భియ్యో విత్థారకథం కరిస్సామీ”తి సామజ్ఞతో వుత్తస్స అత్తస్స అవస్సయం దస్సేతుం “సుత్తానం పనా”తిఆది వుత్తం.

౧౪. యం అట్టకథం కత్తుకామో, తదేకదేసభావేన విసుద్ధిమగ్గో గహేతబ్బోతి కథికానం ఉపదేసం కరోన్తో తత్త
విచారితథమ్మే ఉద్దేసవసేన దస్సేతి “సీలకథా”తిఆదినా. తత్త సీలకథాతి చారిత్రవారిత్తాదివసేన సీలస్స విత్తారకథా.
ధుతథమ్మాతి పిణ్డపాతికజ్ఞాదయో తేరస కిలేసధుననకథమ్మా. కమ్మట్టానాని సబ్బానీతి పాళియం ఆగతాని అట్టత్తింస,
అట్టకథాయం ద్వేతి నిరవసేసాని యోగకమ్మస్స భావనాయ పవత్తిట్టానాని. చరియావిధానసహితోతి రాగచరియాదీనం
సభాగాదివిధానేన సహితో. ఝానాని చత్తారి రూపావచరజ్ఞానాని, సమాపత్తియో చతస్సో అరూపసమాపత్తియో. అట్టపి వా
పటిలద్ధమత్తాని ఝానాని, సమాపజ్ఞనవసేభావప్పత్తియా సమాపత్తియో. ఝానాని వా రూపారూపావచరజ్ఞానాని,
సమాపత్తియో ఫలసమాపత్తినిరోధసమాపత్తియో.

౧౫. లోకియలోకుత్తరభేదా చ అభిజ్ఞాయో సబ్బా అభిజ్ఞాయో. ఇాణవిభజ్ఞాదీసు ఆగతనయేన ఏకవిధాదినా పజ్ఞాయ
సజ్కలేత్వా సమ్మిణ్డేత్వా నిచ్చయో పజ్ఞాసజ్కలననిచ్చయో.

౧౬. పచ్చయథమ్మానం హేతుఆదీనం పచ్చయుప్పన్నధమ్మానం హేతుపచ్చయాదిభావో పచ్చయాకారో, తస్స
దేసనా పచ్చయాకారదేసనా, పటిచ్చసముప్పాదకథాతి అత్తో. సా పన నికాయంతరలద్ధిసజ్కరరహితతాయ సుట్టుపరిసుద్ధా,
ఘనవినిబ్బోగస్స చ సుదుక్కరతాయ నిపుణా సణ్ణసుఖుమా, ఏకత్తనయాదిసహితా చ తత్త విచారితాతి ఆహ
“సుపరిసుద్ధనిపుణనయా”తి. పటిసమ్మిదాదీసు ఆగతనయం అవిసజ్జేత్వావ విచారితత్తా అవిముత్తతత్తిమగ్గా.

౧౭. ఇతి పన సబ్బన్తి ఇతి-సద్దో పరిసమాపనే, పన-సద్దో వచనాలజ్కారే, ఏతం సబ్బన్తి అత్తో. ఇథాతి ఇమిస్సా
అట్టకథాయ. న తం విచారయిస్సామి పునరుత్తిభావతోతి అధిస్సాయో.

౧౮. ఇదాని తస్సేవ అవిచారణస్స ఏకంతకారణం నిద్ధారేన్తో “మజ్జే విసుద్ధిమగ్గో”తిఆదిమాహ. తత్త “మజ్జే రత్వా”తి
ఏతేన మజ్జుట్టభావదీపనేన విసేసతో చతున్నం ఆగమానం సాధారణట్టకథా విసుద్ధిమగ్గో, న సుమజ్గలవిలాసినిఆదయో
వియ అసాధారణట్టకథాతి దస్సేతి. “విసేసతో”తి చ ఇదం వినయాభిధమ్మానమ్మి విసుద్ధిమగ్గో యథారహం అత్తవణ్ణనా
హోతి ఏవాతి కత్వా వుత్తం.

౧౯. ఇచ్చేవాతి ఇతి ఏవ. తమ్మీతి విసుద్ధిమగ్గమ్మి. ఏతాయాతి సారత్థప్పకాసినియా.

ఏత్త చ “సీహళదీపం ఆభతా”తిఆదినా అట్టకథాకరణస్స నిమిత్తం దస్సేతి, “దీపవాసీనమత్థాయ సుజనస్స చ తుట్టత్తం
చిరట్టితత్త ఇచ్చ ధమ్మస్సా”తి ఏతేహి పయోజనం, “సంయుత్తాగమవరస్స అత్తం పకాసయిస్సామీ”తి ఏతేన పిణ్డత్తం,
“అపనేత్వాన తతోహం సీహళభాస”న్తిఆదినా “సావత్థిపభూతీన”న్తిఆదినా “సీలకథా”తిఆదినా చ కరణప్పకారం.
హేట్టిమనికాయేసు విసుద్ధిమగ్గే చ విచారితానం అత్తానం అవిచారణమ్మి హి ఇథ కరణప్పకారో ఏవాతి.

గన్ధారమ్మకథావణ్ణనా నిట్టితా.

౧. దేవతాసంయుతం

౧. నళవగ్గో

౧. ఓఘతరణసుత్తవణ్ణనా

విభాగవస్తానం సభావవిభావనం విభాగదస్సనవసేనేవ హోతీతి పరమం తావ సంయుత్తవగ్గసుత్తాదివసేన సంయుత్తాగమస్స విభాగం దస్సేతుం “తత్థ సంయుత్తాగమో నామా”తిఆదిమాహ. తత్థ తత్థాతి యం వుత్తం – “సంయుత్తాగమవరస్స అత్తం పకాసయిస్సామీ”తి, తస్మిం వచనే. తత్థాతి వా “ఏతాయ అట్టకథాయ విజానాథ సంయుత్తనిస్సితం అత్త”న్తి ఏత్థ యం సంయుత్తగ్గహణం కతం, తత్థ. పఞ్చ వగ్గా ఏతస్సాతి పఞ్చవగ్గో. అవయవేన విగ్గహో, సముదాయో సమాసత్తో.

ఇదాని తం ఆదితో పట్టాయ సంవణ్ణేతుకామో అత్తనో సంవణ్ణనాయ తస్స పరమమహాసగ్గీతియం నిక్ఖిత్తానుక్కమేనేవ పవత్తభావం దస్సేతుం, “తస్స వగ్గేసు సగాథావగ్గో ఆదీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ యథాపచ్చయం తత్థ తత్థ దేసితత్తా పఞ్చత్తత్తా చ విప్పకిణ్ణానం ధమ్మవినయానం సజ్ఘహేత్వా గాయనం కథనం సగ్గీతి, మహావిసయత్తా పూజనియత్తా చ మహాతీ సగ్గీతి మహాసగ్గీతి. పరమా మహాసగ్గీతి పరమమహాసగ్గీతి, తస్సా పవత్తితకాలో పరమమహాసగ్గీతికాలో, తస్మిం పరమమహాసగ్గీతికాలో.

నిదదాతి దేసనం దేసకాలాదివసేన అవిదితం విదితం కత్వా నిదస్సేతీతి నిదానం. యో లోకే గద్ధస్స ఉప్పోగ్ఘాతోతి వుచ్చతి, స్వాయమేత్థ “ఏవం మే సుత”న్తి-ఆదికో గద్ధో వేదితబ్బో, న పన “సనిదానాహం, భిక్ఖవే, ధమ్మం దేసేమీ”తిఆదిసు (అ. ని. ౩.౧౨౬) వియ అత్తజ్ఞాసయాదిదేసనుప్పత్తిహేతు. తేనేవాహ – “ఏవం మే సుతన్తి-ఆదికం ఆయస్మతా ఆనన్దేన పరమమహాసగ్గీతికాలో వుత్తం నిదానమాదీ”తి. కామజ్ఞోత్థ యస్సం పరమమహాసగ్గీతియం నిక్ఖిత్తానుక్కమేన సంవణ్ణనం కత్తుకామో, సా విత్థారతో వత్తబ్బా, సుముఙ్గలవిలాసినియం పన అత్తనా విత్థారితత్తా తత్తేవ గహేతబ్బాతి ఇమిస్సా సంవణ్ణనాయ మహత్తం పరిహరన్తో “సా పనేసా”తిఆదిమాహ.

౧. ఏవం బాహిరనిదానే వత్తబ్బం అతిదిసిత్వా ఇదాని అబ్బన్తరనిదానం ఆదితో పట్టాయ సంవణ్ణేతుం “యం పనేత”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ యస్మా సంవణ్ణనం కరోన్తేన సంవణ్ణేతబ్బే ధమ్మే పదవిభాగం పదత్తఞ్చ దస్సేత్వా తతో పరం పిణ్ణత్తాదిదస్సనవసేన సంవణ్ణనా కాతబ్బా, తస్మా పదాని తావ దస్సేన్తో “ఏవన్తి నిపాతపద”న్తి-ఆదిమాహ. తత్థ పదవిభాగోతి పదానం విసేసో, న పదవిగ్గహో. అథ వా పదాని చ పదవిభాగో చ పదవిభాగో. పదవిగ్గహో చ పదవిభాగో చ పదవిభాగోతి వా ఏకసేనవసేన పదపదవిగ్గహో పదవిభాగసద్దేన వుత్తాతి వేదితబ్బం. తత్థ పదవిగ్గహో “జేతస్స వనం జేతవన”న్తిఆదినా సమాసపదేసు దట్టబ్బో.

అత్థతోతి పదత్థతో. తం పన పదత్థం అత్థుద్ధారక్కమేన పరమం ఏవంసద్దస్స దస్సేన్తో “ఏవంసద్దో తావా”తిఆదిమాహ. అవధారణాదీతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన ఇదమత్థపుచ్చాపరిమాణాదిఅత్థానం సజ్ఘహో దట్టబ్బో. తథా హి “ఏవంగతాని పుథుసిప్పాయతనాని (దీ. ని. ౧.౧౬౩, ౧౬౪), ఏవంవిధో ఏవమాకారో”తి చ ఆదిసు ఇదం-సద్దస్స అత్థే ఏవం-సద్దో. గత-

సద్దో హి పకారపరియాయో, తథా విధాకార-సద్దో చ. తథా హి గతవిధఆకారసద్దే లోకియా పకారత్తే వదన్తి. “ఏవం సు తే సున్హతా సువిలితా కప్పితకేసమస్సు ఆముత్తమాలాభరణా ఓదాతవత్తవసనా పఞ్చహి కామగుణేహి సమప్పితా సమక్లీభూతా పరిచారేన్తి, సేయ్యధాపి త్వం ఏతరహి సాచరియకోతి. నో హిదం, భో గోతమా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౮౬) పుచ్చాయం, “ఏవం లహుపరివత్తం (అ. ని. ౧.౪౮), ఏవమాయుపరియన్తో”తి (పారా. ౧౨) చ ఆదీసు పరిమాణే.

నను చ “ఏవం సు తే సున్హతా సువిలితా, ఏవమాయుపరియన్తో”తి ఏత్త ఏవం-సద్దేన పుచ్చనాకారపరిమాణాకారానం వుత్తత్తా ఆకారత్తో ఏవ ఏవం-సద్దోతి? న, విసేససబ్బావతో. ఆకారమత్తవాచకో హి ఏవం-సద్దో, ఆకారత్తోతి అధిప్పేతో యథా “ఏవం బ్యాఖో”తిఆదీసు, న పన ఆకారవిసేసవాచకో. ఏవఞ్చ కత్వా, “ఏవం జాతేన మచ్ఛేనా”తిఆదీని (ధ. ప. ౨౩) ఉపమాదీసు ఉదాహరణాని ఉపపన్నాని హోన్తి. తథా హి “యథాపి...పే... బహు”న్తి (ధ. ప. ౨౩)? ఏత్త పుప్పరాసిట్టానియతో మనుస్సుపపత్తిసప్పురిసూపనిస్సయ-సద్దమ్మస్సవన- యోనిసోమనసికార- భోగసమ్మత్తిఆదిదానాదిపుణ్ణకిరియహేతుసముదాయతో సోభాసుగన్ధతాదిగుణయోగతో మాలాగుళసదిసియో పహూతా పుణ్ణకిరియా మరితబ్బసభావతాయ మచ్ఛేన సత్తేన కత్తబ్బాతి జోతితత్తా పుప్పరాసిమాలాగుళావ ఉపమా, తేసం ఉపమాకారో యథా-సద్దేన అనియమతో వుత్తోతి “ఏవం-సద్దో ఉపమాకారనిగమనత్తో”తి వత్తుం యుత్తం, సో పన ఉపమాకారో నియమియమానో అత్తతో ఉపమావ హోతీతి ఆహ “ఉపమాయం ఆగతో”తి. తథా “ఏవం ఇమినా ఆకారేన అభిక్కమితబ్బ”న్తిఆదినా ఉపదిసియమానాయ సమణసారుప్పాయ ఆకప్పసమ్మత్తియా యో తత్త ఉపదిసనాకారో, సో అత్తతో ఉపదేసో ఏవాతి వుత్తం, “ఏవం తే...పే... ఉపదేసే”తి. తథా “ఏవమేతం భగవా, ఏవమేతం సుగతా”తి ఏత్త చ భగవతా యథావుత్తమత్తం అవిపరీతతో జానన్తేహి కతం తత్త సంవిజ్ఞమానగుణానం పకారేహి హంసనం ఉదగ్గతాకరణం సమ్మహంసనం. యో తత్త సమ్మహంసనాకారోతి యోజేతబ్బం.

ఏవమేవం పనాయన్తి ఏత్త గరహణాకారోతి యోజేతబ్బం, సో చ గరహణాకారో వసలీతి-ఆదిఖుంసనసద్దసన్నిధానతో ఇథ ఏవం-సద్దేన పకాసితోతి విజ్ఞాయతి. యథా చేత్త, ఏవం ఉపమాకారాదయోపి ఉపమాదివసేన వుత్తానం పుప్పరాసిఆదిసద్దానం సన్నిధానతోతి దట్టబ్బం. ఏవం, భన్తేతి పన ధమ్మస్స సాధుకం సవనమనసికారే సన్నియోజితేహి భిక్షూహి అత్తనో తత్త రితభావస్స పటిజాననవసేన వుత్తత్తా ఏత్త ఏవం-సద్దో “వచనసమ్మటిచ్చనత్తో”తి వుత్తో. తేన ఏవం, భన్తేతి సాధు, భన్తే, సుట్ట, భన్తేతి వుత్తం హోతి. ఏవఞ్చ వదేహీతి యథాహం వదామి, ఏవం సమణం ఆనన్దం వదేహీతి యో ఏవం వదనాకారో ఇదాని వత్తబ్బో, సో ఏవం-సద్దేన నిదస్సీయతీతి “నిదస్సనత్తో”తి వుత్తోతి. ఏవం నోతి ఏత్థాపి నేసం యథావుత్తధమ్మానం అహితదుక్ఖావహభావే సన్నిట్టానజననత్తం అనుమతిగహణవసేన “సంవత్తన్తి వా నో వా, కథం వో ఏత్త హోతీ”తి పుచ్చాయ కతాయ “ఏవం నో ఏత్త హోతీ”తి వుత్తత్తా తదాకారసన్నిట్టానం ఏవం-సద్దేన విభావితన్తి విజ్ఞాయతి. సో పన తేసం ధమ్మానం అహితాయ దుక్ఖాయ సంవత్తనాకారో నియమియమానో అవధారణత్తో హోతీతి ఆహ - “ఏవం నో ఏత్త హోతీతిఆదీసు అవధారణే”తి.

నానానయనిపుణన్తి ఏకత్తనానత్తలబ్ధాపారఏవంధమ్మతాసజ్ఞాతా,
నన్దియావట్టతిపుక్ఖలసీహవిక్కిళితలజ్జుసదిసాలోచనసజ్ఞాతా వా ఆధారాదిభేదవసేన నానావిధా నయా నానానయా. నయా వా పాళిగతియో తా చ పఞ్ణత్తిఅనుపఞ్ణత్తిఆదివసేన సంకిలేసభాగియాదిలోకియాదితదుభయవోమిస్సకాదివసేన కుసలాదివసేన ఖన్ధాదివసేన సజ్ఞహోదివసేన సమయవిముత్తాదివసేన రపనాదివసేన కుసలమూలాదివసేన

తికప్పట్టానాదివసేన చ నానప్పకారాతి నానానయా, తేహి నిపుణం సణ్ణం సుఖుమన్తి నానానయనిపుణం. ఆసయోవ అజ్ఞాసయో, తే చ సస్సతాదిభేదేన తత్త చ అప్పరజ్ఞతాదిభేదేన అనేకే, అత్తజ్ఞాసయాదయో ఏవ వా సముట్టానం ఉప్పత్తిహేతు ఏతస్సాతి అనేకజ్ఞాసయసముట్టానం . అత్తబ్యజ్ఞానసమ్మన్నన్తి అత్తబ్యజ్ఞానపరిపుణ్ణం ఉపనేతబ్బాభావతో, సజ్ఞాసనపకాసనవివరణవిభజనఉత్తానీకరణపజ్ఞాత్తివసేన ఛహి అత్తపదేహి అత్తరపదబ్యజ్ఞానాకారనిరుత్తినిద్దేసవసేన ఛహి బ్యజ్ఞానపదేహి చ సమన్నాగతన్తి వా అత్తో దట్టబ్బో.

వివిధపాటిహరియన్తి ఏత్త పాటిహరియపదస్స వచనత్తం (ఉదా. అట్టం ౧; ఇతివు. అట్టం నిదానవణ్ణనా; ధం స. మూలటీ. ౨) “పటిపక్ఖహరణతో రాగాదికిలేసాపనయనతో **పాటిహరియ**”న్తి వదన్తి. భగవతో పన పటిపక్ఖా రాగాదయో న సన్తి యే హరితబ్బా, పుథుజ్ఞానానమ్మి విగత్తూపక్కిలేసే అట్టగుణసమన్నాగతే చిత్తే హతపటిపక్ఖే ఇద్ధివిధం పవత్తతి, తస్మా తత్త పవత్తవోహరేన చ న సక్కా ఇధ “**పాటిహరియ**”న్తి వత్తుం. సచే పన మహాకారుణికస్స భగవతో వేనేయ్యగతా చ కిలేసా పటిపక్ఖా, తేసం హరణతో “**పాటిహరియ**”న్తి వుత్తం, ఏవం సతి యుత్తమేతం. అథ వా భగవతో చ సాసనస్స చ పటిపక్ఖా తిత్తియా, తేసం హరణతో **పాటిహరియం**. తే హి దిట్టిహరణవసేన దిట్టిప్పకాసనే అసమత్తభావేన చ ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనీహి హరితా అపనీతా హోన్తి. పటితి వా అయం సద్ధో “పచ్చా”తి ఏతస్స అత్తం బోధేతి “తస్మిం పటిపవిట్టమ్మి, అజ్ఞో ఆగజ్ఞో బ్రాహ్మణో”తిఆదీసు (సు. ని. ౯౮౨; చూళని. వత్తుగాథా ౪) వియ, తస్మా సమాహితే చిత్తే విగత్తూపక్కిలేసే కతకిచ్చేన పచ్చాహరితబ్బం పవత్తేతబ్బన్తి పటిహరియం, అత్తనో వా ఉపక్కిలేసేసు చతుత్తజ్ఞానమగ్గేహి హరితేసు పచ్చా హరణం పటిహరియం, ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనియో చ విగత్తూపక్కిలేసేన కతకిచ్చేన చ సత్తహితత్తం పున పవత్తేతబ్బా, హరితేసు చ అత్తనో ఉపత్తిలేసేసు పరసత్తానం ఉపక్కిలేసహరణాని హోన్తి పటిహరియాని భవన్తి, పటిహరియమేవ **పాటిహరియం**. పటిహరియే వా ఇద్ధిఆదేసనానుసాసనిసముదాయే భవం ఏకేకం **పాటిహరియన్తి** వుచ్చతి. పటిహరియం వా చతుత్తజ్ఞానం మగ్గే చ పటిపక్ఖహరణతో, తత్త జాతం, తస్మిం వా నిమిత్తభూతే, తతో వా ఆగతన్తి **పాటిహరియం**. తస్స పన ఇద్ధిఆదిభేదేన విసయభేదేన చ బహువిధస్స భగవతో దేసనాయం లబ్బమానత్తా ఆహ “వివిధపాటిహరియ”న్తి.

న అజ్ఞాథాతి భగవతో సమ్ముఖా సుతాకారతో న అజ్ఞాథాతి అత్తో, న పన భగవతో దేసితాకారతో. అచిన్తేయ్యానుభావా హి భగవతో దేసనా. ఏవజ్ఞా కత్వా “సబ్బప్పకారేన కో సమత్తో విజ్ఞాతు”న్తి ఇదం వచనం సమత్థితం భవతి, ధారణబలదస్సనజ్ఞా న విరుజ్ఞతి సుతాకారఅవిరజ్ఞనస్స అధిప్పేతత్తా. న హేత్త అత్తన్తరతాపరిహారో ద్విన్నమ్మి అత్థానం ఏకవిసయత్తా. ఇతరథా థేరో భగవతో దేసనాయ సబ్బథా పటిగ్గహణే సమత్తో అసమత్తో చాతి ఆపజ్ఞేయ్యాతి.

“యో పరో న హోతి, సో అత్తా”తి ఏవం వుత్తాయ నియకజ్ఞత్తసజ్ఞాతాయ ససన్తతియా వత్తనతో తివిధోపి మే-సద్ధో కిఞ్చాపి ఏకస్మిం ఏవ అత్తే దిస్సతి, కరణసమ్మదానసామినిద్దేసవసేన పన విజ్ఞమానం భేదం సన్ధాయాహ, “**మే-సద్ధో తీసు అత్తేసు దిస్సతీ**”తి.

కిఞ్చాపి ఉపసగ్గో కిరియం విసేసేతి, జోతకభావతో పన సతిపి తస్మిం సుత-సద్ధో ఏవ తం తం అత్తం వదతీతి అనుపసగ్గస్స సుత-సద్ధస్స అత్తుద్ధారే సఉపసగ్గస్స గహణం న విరుజ్ఞతీతి దస్సేన్తో “**సఉపసగ్గో అనుపసగ్గో చా**”తిఆదిమాహ. అస్సాతి సుత-సద్ధస్స. కమ్మభావసాధనాని ఇధ సుతసద్ధే సమ్మవన్తితి వుత్తం “ఉపధారితన్తి వా

ఉపధారణని వా అట్టో”తి. మయాతి అట్టే సతీతి యదా మే-సద్దస్స కత్తువసేన కరణనిద్దేసో, తదాతి అట్టో. మమాతి అట్టే సతీతి యదా సమ్మన్దవసేన సామినిద్దేసో, తదా.

సుత-సద్దసన్నిధానే పయుత్తేన ఏవం-సద్దేన సవనకిరియాజోతకేన భవితబ్బన్తి వుత్తం “ఏవన్తి సోతవిజ్ఞాణాదివిజ్ఞాణకిచ్చనిదస్సన”న్తి. ఆది-సద్దేన సమ్మటిచ్చనాదీనం పశ్చద్వారికవిజ్ఞాణానం తదభినీహటానశ్చ మనోద్వారికవిజ్ఞాణానం గహణం వేదితబ్బం. సబ్బేసమ్మి వాక్యానం ఏవకారత్తసహితత్తా “సుత”న్తి ఏతస్స సుతమేవాతి అయమత్తో లబ్బతీతి ఆహ “అస్సవనభావపటిక్ఖేపతో”తి. ఏతేన అవధారణేన నిరాసజ్కతం దస్సేతి. యథా చ సుతం సుతమేవాతి నియమేతబ్బం, తం సమ్మా సుతం హోతీతి ఆహ “అనూనానధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సన”న్తి. అథ వా సద్దంతరణ్ణాపోహనవసేన సద్దో అత్తం వదతీతి సుతన్తి అసుతం న హోతీతి అయమేతస్స అట్టోతి వుత్తం “అస్సవనభావపటిక్ఖేపతో”తి. ఇమినా దిట్టాదివినివత్తనం కరోతి.

ఇదం వుత్తం హోతి - న ఇదం మయా దిట్టం, న సయమ్మూఞాణేన సచ్చికతం, అథ ఖో సుతం, తశ్చ ఖో సమ్మదేవాతి. తేనేవాహ “అనూనానధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సన”న్తి. అవధారణత్తే వా ఏవం-సద్దే అయమత్తయోజనా కరీయతీతి తదపేక్షస్స సుత-సద్దస్స అయమత్తో వుత్తో “అస్సవనభావపటిక్ఖేపతో”తి. తేనేవాహ “అనూనానధికావిపరీతగ్గహణనిదస్సన”న్తి. సవనసద్దో చేత్త కమ్మత్తో వేదితబ్బో “సుయ్యతీ”తి.

ఏవం సవనహేతుసవనవిసేసవసేన పదత్తయస్స ఏకేన పకారేన అత్తయోజనం దస్సేత్వా ఇదాని పకారంతరేహి తం దస్సేతుం “తథా ఏవ”న్తిఆది వుత్తం. తత్త తస్సాతి యా సా భగవతో సమ్మఖా ధమ్మస్సవనాకారేన పవత్తా మనోద్వారవిజ్ఞాణవీధి, తస్సా. సా హి నానప్పకారేన ఆరమ్మణే పవత్తేతుం సమత్థా. తథా చ వుత్తం “సోతద్వారానుసారేనా”తి. నానప్పకారేనాతి వక్ఖమానానం అనేకవిహితానం బృజ్జనత్తగ్గహణానం నానాకారేన. ఏతేన ఇమిస్సా యోజనాయ ఆకారత్తో ఏవం-సద్దో గహితోతి దీపేతి. పవత్తిభావప్పకాసనన్తి పవత్తియా అత్తితాపకాసనం. సుతన్తి ధమ్మప్పకాసనన్తి యస్మిం ఆరమ్మణే వుత్తప్పకారా విజ్ఞాణవీధి నానప్పకారేన పవత్తా, తస్స ధమ్మత్తా వుత్తం, న సుత-సద్దస్స ధమ్మత్తత్తా. వుత్తస్సేవత్తస్స పాకటీకరణం “అయం హేత్థా”తిఆది. తత్త విజ్ఞాణవీధియాతి కరణత్తే కరణవచనం, మయాతి కత్తులత్తే.

ఏవన్తి నిద్దిసితబ్బప్పకాసనన్తి నిదస్సనత్తమేవం సద్దం గహేత్వా వుత్తం నిదస్సేతబ్బస్స నిద్దిసితబ్బత్తాభావాభావతో. తేన ఏవం-సద్దేన సకలమ్మి సుతం పచ్చామట్టన్తి దస్సేతి. సుత-సద్దస్స కిరియాసద్దత్తా సవనకిరియాయ చ సాధారణవిజ్ఞాణప్పబద్ధపటిబద్ధత్తా తత్త చ పుగ్గలవోహరోతి వుత్తం “సుతన్తి పుగ్గలకిచ్చప్పకాసన”న్తి. న హి పుగ్గలవోహరరహితే ధమ్మప్పబద్ధే సవనకిరియా లబ్బతీతి.

యస్స చిత్తసన్తానస్సాతిఆదిపి ఆకారత్తమేవ ఏవం-సద్దం గహేత్వా పురిమయోజనాయ అజ్ఞాథా అత్తయోజనం దస్సేతుం వుత్తం. తత్త ఆకారపజ్ఞాత్తీతి ఉపాదాపజ్ఞాత్తి ఏవ ధమ్మానం పవత్తిఆకారుపాదానవసేన తథా వుత్తా. సుతన్తి విసయనిద్దేసోతి సోతబ్బభూతో ధమ్మో సవనకిరియాకత్తుపుగ్గలస్స సవనకిరియావసేన పవత్తిట్టానన్తి కత్వా వుత్తం. చిత్తసన్తానవినిముత్తస్స పరమత్తతో కస్సచి కత్తు అభావేపి సద్దవోహరేన బుద్ధిపరికప్పితభేదవచనిచ్చాయ చిత్తసన్తానతో అజ్ఞాం వియ తంసమగ్గిం కత్వా వుత్తం “చిత్తసన్తానేన తంసమగ్గీనో”తి. సవనకిరియావిసయోపి సోతబ్బధమ్మో

సవనకిరియావసేన పవత్రచిత్తసన్తానస్స ఇథ పరమత్థతో కత్తుభావతో, సవనవసేన చిత్తప్పవత్తియా ఏవ వా సవనకిరియాభావతో తంకిరియాకత్తు చ విసయో హోతీతి వుత్తం “తంసమగ్గీనో కత్తువిసయో”తి. సుతాకారస్స చ థేరస్స సమ్మానిచ్చితభావతో ఆహ “గహణసన్నిట్ఠాన”న్తి. ఏతేన వా అవధారణత్థం ఏవం-సద్దం గహేత్వా అయమత్తయోజనా కతాతి దట్టబ్బం.

పుట్టే సుతానం నానావిహితానం సుత్తసంఖ్యాతానం అత్తబ్యజ్జనానం ఉపధారితరూపస్స ఆకారస్స నిదస్సనస్స, అవధారణస్స వా పకాసనసభావో ఏవం-సద్దోతి తదాకారాదిఉపధారణస్స పుగ్గలపజ్జాత్తియా ఉపాదానభూతధమ్మప్పబద్ధబ్యాపారతాయ వుత్తం “ఏవన్తి పుగ్గలకిచ్చనిద్దేసో”తి. సవనకిరియా పన పుగ్గలవాదినోపి విజ్ఞాణనిరపేక్షా నత్తీతి విసేసతో విజ్ఞాణబ్యాపారోతి ఆహ “సుతన్తి విజ్ఞాణకిచ్చనిద్దేసో”తి. మేతి సద్దప్పవత్తియా ఏకన్తేనేవ సత్తవిసయత్తా విజ్ఞాణకిచ్చస్స చ తత్తేవ సమోదహితబ్బతో “మేతి ఉభయకిచ్చయుత్తపుగ్గలనిద్దేసో”తి వుత్తం. అవిజ్జమానపజ్జాత్తివిజ్జమానపజ్జాత్తిసభావా యథాక్కమం ఏవం-సద్దసుత-సద్దానం అత్తాతి తే తథారూప-పజ్జాత్తి-ఉపాదానభూత-ధమ్మప్పబద్ధబ్యాపారభావేన దస్సేన్తో ఆహ – “ఏవన్తి పుగ్గలకిచ్చనిద్దేసో, సుతన్తి విజ్ఞాణకిచ్చనిద్దేసో”తి. ఏత్త చ కరణకిరియాకత్తుకమ్మ-విసేసప్పకాసనవసేన పుగ్గలబ్యాపారవిసయ-పుగ్గలబ్యాపారనిదస్సనవసేన గహణాకారగాహకతబ్బిసయవిసేసనిద్దేసవసేన కత్తుకరణబ్యాపార-కత్తునిద్దేసవసేన చ దుతియాదయో చతస్సో అత్తయోజనా దస్సితాతి దట్టబ్బం.

సబ్బస్సపి సద్దాధిగమనీయస్స అత్తస్స పజ్జాత్తిముఖేనేవ పటిపజ్జితబ్బత్తా సబ్బపజ్జాత్తిన ఇచ్చ విజ్జమానాదివసేన ఛసు పజ్జాత్తిభేదేసు అన్తోగధత్తా తేసు “ఏవ”న్తిఆదీనం పజ్జాత్తీనం సరూపం నిద్ధారేన్తో ఆహ “ఏవన్తి చ మేతి చా”తిఆది. తత్త ఏవన్తి చ మేతి చ వుచ్చమానస్స అత్తస్స ఆకారాదినో ధమ్మానం అసలక్షణభావతో అవిజ్జమానపజ్జాత్తిభావోతి ఆహ “సచ్చికట్టపరమత్థవసేన అవిజ్జమానపజ్జాత్తి”తి. తత్త సచ్చికట్టపరమత్థవసేనాతి భూతత్తఉత్తమత్థవసేన. ఇదం వుత్తం హోతి – యో మాయామరీచిఆదయో వియ అభూతత్తో, అనుస్సవాదీహి గహేతబ్బో వియ అనుత్తమత్తో చ న హోతి, సో రూపసద్దాదిసభావో, రుప్పనానుభవనాదిసభావో వా అత్తో సచ్చికట్టో పరమత్తో చాతి వుచ్చతి, న తథా ఏవం మేతి పదానం అత్తోతి. ఏతమేవత్థం పాకటతరం కాతుం “కిళ్ళోత్తత”న్తిఆది వుత్తం. సుతన్తి పన సద్దాయతనం సన్ధాయాహ “విజ్జమానపజ్జాత్తి”తి. తేనేవ హి “యజ్ఞో తం ఏత్త సోతేన ఉపలద్ధ”న్తి వుత్తం. సోతద్వారానుసారేన ఉపలద్ధన్తి పన వుత్తే అత్తబ్యజ్జనాది సబ్బం లబ్బతీతి. తం తం ఉపాదాయ వత్తబ్బతోతి సోతపథమాగతే ధమ్మే ఉపాదాయ తేసం ఉపధారితాకారాదినో పచ్చామసనవసేన ఏవన్తి, ససంతతిపరియాపన్నే ఖన్దే ఉపాదాయ మేతి వత్తబ్బత్తాతి అత్తో. దిట్టాదిసభావరహితే సద్దాయతనే పవత్తమానోపి సుతవోహరో “దుతియం తతియ”న్తిఆదికో వియ పఠమాదీని దిట్టముతవిజ్ఞాతే అపేక్షిత్యా పవత్తోతి ఆహ “దిట్టాదీని ఉపనిధాయ వత్తబ్బతో”తి. అసుతం న హోతీతి హి సుతన్తి పకాసితోయమత్తోతి.

అత్తనా పటివిద్ధా సుత్తస్స పకారవిసేసా ఏవన్తి థేరేన పచ్చామట్టాతి ఆహ “అసమ్మోహం దీపేతీ”తి. నానప్పకారపటివేధసమత్తో హోతీతి ఏతేన వక్షమానస్స సుత్తస్స నానప్పకారతం దుప్పటివిజ్ఞత ఇచ్చ దస్సేతి. సుతస్స అసమ్మోహం దీపేతీతి సుతాకారస్స యాథావతో దస్సీయమానత్తా వుత్తం. అసమ్మోహేనాతి సమ్మోహాభావేన, పజ్ఞాయ ఏవ వా సవనకాలసమ్మూతాయ తదుత్తరకాలపజ్ఞాసిద్ధి . ఏవం అసమ్మోహేనాతి ఏత్థాపి వత్తబ్బం. బ్యజ్జనానం పటివిజ్ఞితబ్బో

ఆకారో నాతిగమ్భిరో యథాసుతధారణమేవ తత్త కరణీయన్తి సతియా బ్యాపారో అధికో, పజ్ఞా తత్త గుణీభూతాతి వుత్తం “పజ్ఞాపుబ్బుజ్ఞమాయా”తిఆది పజ్ఞాయ పుబ్బుజ్ఞమాతి కత్వా. పుబ్బుజ్ఞమతా చేత్త పధానతా “మనోపుబ్బుజ్ఞమా”తిఆదీసు వియ. పుబ్బుజ్ఞమతాయ వా చక్కువిజ్ఞాణాదీసు ఆవజ్ఞనాదీనం వియ అప్పధానత్తే పజ్ఞా పుబ్బుజ్ఞమా ఏతిస్సాతి అయమ్మి అత్తో యుజ్జతి, ఏవం సతి పుబ్బుజ్ఞమాయాతి ఏత్థాపి వుత్తవిపరియాయేన యథాసమ్భవం అత్తో వేదితబ్బో.

అత్థబ్యజ్ఞనసమ్మన్నస్సాతి అత్థబ్యజ్ఞనపరిపుణ్ణస్స , సజ్ఞాసన-పకాసన-వివరణ-విభజన-ఉత్తానీకరణపజ్ఞాత్తివసేన ఛహి అత్థపదేహి, అక్ఖరపదబ్యజ్ఞనాకారనిరుత్తినిద్దేసవసేన ఛహి బ్యజ్ఞనపదేహి చ సమన్నాగతస్సాతి వా అత్తో దట్టబ్బో.

యోనిసో మనసికారం దీపేతి ఏవం-సద్దేన వుచ్చమానానం ఆకారనిదస్సనావధారణత్థానం

అవిపరీతసద్ధమ్మవిసయత్తాతి అధిప్పాయో. **అవిక్ఖేపం దీపేతీతి** “ఓఘతరణసుత్తం కత్త భాసిత”న్తిఆదిపుచ్చావసేన పకరణప్పవత్తస్స వక్ఖమానస్స సుత్తస్స సవనం సమాధానమన్తరేన న సమ్భవతీతి కత్వా వుత్తం. **విక్ఖిత్తచిత్తస్సాతి**ఆది తస్సేవత్తస్స సమత్తనవసేన వుత్తం. **సబ్బసమ్మత్తియాతి** అత్థబ్యజ్ఞనదేసక-పయోజనాదిసమ్మత్తియా.

అవిపరీతసద్ధమ్మవిసయేహి వియ ఆకారనిదస్సనావధారణత్థేహి యోనిసోమనసికారస్స, సద్ధమ్మస్సవసేన వియ చ అవిక్ఖేపస్స యథా యోనిసోమనసికారేన ఫలభూతేన అత్తసమ్మాపణిధిపుట్టేకతపుజ్ఞాతానం సిద్ధి వుత్తా తదవినాభావతో, ఏవం అవిక్ఖేపేనేవ ఫలభూతేన కారణభూతానం సద్ధమ్మస్సవనసప్పురిసూపనిస్సయానం సిద్ధి దస్సేతబ్బా సియా అస్సుతవతో సప్పురిసూపనిస్సయరహితస్స చ తదభావతో. “న హి విక్ఖిత్తచిత్తో”తిఆదినా సమత్తనవచనేన పన అవిక్ఖేపేన కారణభూతేన సప్పురిసూపనిస్సయేన చ ఫలభూతస్స సద్ధమ్మస్సవనస్స సిద్ధి దస్సితా. అయం పనేత్త అధిప్పాయో యుత్తో సియా, సద్ధమ్మస్సవనసప్పురిసూపనిస్సయా న ఏకన్తేన అవిక్ఖేపస్స కారణం బాహిరజ్ఞత్తా. అవిక్ఖేపో పన సప్పురిసూపనిస్సయో వియ సద్ధమ్మస్సవనస్స ఏకన్తకారణన్తి, ఏవమ్మి అవిక్ఖేపేన సప్పురిసూపనిస్సయసిద్ధిజోతనా న సమత్తితావ, నో న సమత్తితా విక్ఖిత్తచిత్తానం సప్పురిసపయిరూపాసనాభావస్స అత్తసిద్ధితో. ఏత్త చ పురిమం ఫలేన కారణస్స సిద్ధిదస్సనం నదీపూరేన వియ ఉపరి వుట్టిసబ్బావస్స. దుతియం కారణేన ఫలస్స సిద్ధిదస్సనం దట్టబ్బం ఏకన్తవస్సినా వియ మేఘవుట్టానేన వుట్టిప్పవత్తియా.

భగవతో వచనస్స అత్థబ్యజ్ఞనపభేద-పరిచ్ఛేదవసేన సకలసాసనసమ్మత్తి-ఓగాహనాకారో నిరవసేసపరహిత-పారిపూరికారణన్తి వుత్తం “**ఏవం భద్దకో ఆకారో**”తి. యస్మా న హోతీతి సమ్మన్తో . **పచ్చిమచక్కద్వయసమ్మత్తిన్తి** అత్తసమ్మాపణిధి-పుట్టేకతపుజ్ఞాతా-సజ్ఞాతం గుణద్వయం. అపరాపరవుత్తియా చేత్త చక్కభావో, చరన్తి ఏతేహి సత్తా, సమ్మత్తిభవేసూతి వా . యే సన్ధాయ వుత్తం “చత్తారిమాని, భిక్ఖవే, చక్కాని, యేహి సమన్నాగతానం దేవమనుస్సానం చతుచక్కం వత్తతీ”తిఆది (అ. ని. ౪.౩౧). పురిమపచ్చిమభావో చేత్త దేసనక్కమవసేన దట్టబ్బో.

పచ్చిమచక్కద్వయసిద్ధియాతి పచ్చిమచక్కద్వయస్స చ అత్తితాయ. సమ్మాపణిహితత్తో పుట్టే చ కతపుజ్ఞో సుద్ధాసయో హోతి తదసుద్ధిహేతూనం కిలేసానం దూరీభావతోతి ఆహ “**ఆసయసుద్ధి సిద్ధా హోతీ**”తి. తథా హి వుత్తం –

“సమ్మాపణిహితం చిత్తం, సేయ్యసో నం తతో కరే”తి (ధ. ప. ౪౩) “కతపుజ్ఞోసి, త్వం ఆనన్ద, పధానమనుయుజ్ఞా, ఖిప్పం హోహిసి అనాసవో”తి (దీ. ని. ౨.౨౦౭) చ. తేనేవాహ “**ఆసయసుద్ధియా అధిగమబ్యత్తిసిద్ధీ**”తి. పయోగసుద్ధియాతి యోనిసోమనసికారపుబ్బుజ్ఞమస్స ధమ్మస్సవనపయోగస్స విసదభావేన. తథా చాహ “**ఆగమబ్యత్తిసిద్ధీ**”తి, సబ్బస్స వా కాయవచీపయోగస్స నిద్దోసభావేన. పరిసుద్ధికాయవచీపయోగో హి విప్పటిసారాభావతో అవిక్ఖిత్తచిత్తో పరియత్తియం విసారదో హోతీతి.

నానప్పకారపటివేధదీపకేనాతిఆదినా అత్తబృజ్జనేను ధేరస్స ఏవం-సద్దసుత-సద్దానం అసమ్మోహాసమ్మోసదీపనతో చతుపటిసమ్మిదావసేన అత్తయోజనం దస్సేతి. తత్త సోతబ్బభేదపటివేధదీపకేనాతి ఏతేన అయం సుత-సద్దో ఏవం-సద్దసన్నిధానతో, వక్ఖమానాపేక్ఖాయ వా సామజ్ఞోనేవ సోతబ్బధమ్మవిసేసం ఆమసతీతి దీపేతి. మనోదిట్టిహి పరియత్తిధమ్మానం అనుపేక్ఖనసుప్పటివేధా విసేసతో మనసికారపటిబద్ధాతి తే వుత్తనయేన యోనిసోమనసికారదీపకేన ఏవం సద్దేన యోజేత్వా, సవనధారణవచీపరిచయా పరియత్తిధమ్మానం విసేసేన సోతావధానపటిబద్ధాతి తే వుత్తనయేన అవిక్ఖేపదీపకేన సుత-సద్దేన యోజేత్వా దస్సేన్తో సాసనసమ్మత్తియా ధమ్మస్సవనే ఉస్సాహం జనేతి. తత్త ధమ్మాతి పరియత్తిధమ్మా. మనసా అనుపేక్ఖితాతి “ఇధ సీలం కథితం, ఇధ సమాధి, ఇధ పజ్ఞా, ఏత్తకా ఏత్త అనుసన్నియో”తిఆదినా నయేన మనసా అనుపేక్ఖితా. దిట్టియా సుప్పటివిద్ధాతి నిజ్ఞానక్ఖన్తి భూతాయ, జాతపరిజ్ఞాసజ్ఞతాయ వా దిట్టియా తత్త తత్త వుత్తరూపారూపధమ్మే “ఇతి రూపం, ఏత్తకం రూప”నిఆదినా సుట్టు వవత్థపేత్వా పటివిద్ధా.

సకలేన వచనేనాతి పుట్టే తీహి పదేహి విసుం విసుం యోజితత్తా వుత్తం. అత్తనో అదహన్తోతి “మమేద”ని అత్తని అట్టపేన్తో. భుమ్మత్తే చేతం సామివచనం. అసప్పురిసభూమిని అకతజ్ఞాతం. “ఇధేకచ్చో పాపభిక్ఖు తథాగతప్పవేదితం ధమ్మవినయం పరియాపుణిత్వా అత్తనో దహతీ”తి (పారా. ౧౯౫) ఏవం వుత్తం అనరియవోహరావత్తం, సా ఏవ అనరియవోహరావత్తా అసద్దమ్మో . నను చ ఆనన్దత్థేరస్స “మమేదం వచన”ని అధిమానస్స, మహాకస్సపత్తేరాదీనశ్చ తదాసజ్ఞాయ అభావతో అసప్పురిసభూమి-సమతిక్కమాదివచనం నిరత్తకన్తి? నయిదమేవం. “ఏవం మే సుత”ని వదన్తేన అయమ్మి అత్తో విభావితోతి దస్సనతో. కేచి పన “దేవతానం పరివితక్కాపేక్ఖం తథావచనన్తి ఏదిసీ చోదనా అనవకాసా”తి వదన్తి. తస్మిం కిర ఖణే ఏకచ్ఛానం దేవతానం ఏవం చేతనో పరివితక్కో ఉదపాది “భగవా చ పరినిబ్బుతో, అయశ్చ ఆయస్మా దేసనాకుసలో ఇదాని ధమ్మం దేసేతి, సక్యకులప్పసుతో తథాగతస్స భాతా చూళపితుపుత్తో. కిం ను ఖో సయం సచ్చికతం ధమ్మం దేసేతి? ఉదాహు భగవతో ఏవ వచనం యథాసుత”ని, ఏవం తదాసజ్ఞేతప్పకారతో అసప్పురిసభూమిసమోక్కమాదితో అతిక్కమాది విభావితన్తి. అప్పేతీతి నిదస్సేతి. దిట్టధమ్మిక-సమ్మరాయిక-పరమత్తేసు యథారహం సత్తే నేతీతి నేత్తి, ధమ్మో ఏవ నేత్తి ధమ్మనేత్తి.

దళ్ళతరనివిట్టా విచికిచ్చా కజ్ఞా, నాతిసంసప్పనా మతిభేదమత్తా విమతి. అస్సద్ధియం వినాసేతీతి భగవతా భాసితత్తా సమ్ముఖావస్స పటిగ్గహితత్తా ఖలితదురుత్తాదిగహణదోసాభావతో చ. ఏత్త చ పరమాదయో తిన్నో అత్తయోజనా ఆకారాదిఅత్తేను అగ్గహితవిసేసమేవ ఏవం-సద్దం గహేత్వా దస్సేతా, తతో పరా చతన్నో ఆకారత్తమేవ ఏవం-సద్దం గహేత్వా విభావితా. పచ్చిమా పన తిన్నో యథాక్కమం ఆకారత్తం నిదస్సనత్తం అవధారణత్తశ్చ ఏవం-సద్దం గహేత్వా యోజితాతి దట్టబ్బం.

ఏక-సద్దో అజ్ఞాసేట్టఅసహాయసజ్ఞయాదీసు దిస్సతి. తథా హేస “సస్సతో అత్తా చ లోకో చ, ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞాన్తి ఇత్థేకే అభివదన్తి”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౨౭) అజ్ఞాత్తే దిస్సతి. “చేతనో ఏకోదిభావ”నిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౨౮; పారా. ౧౧) సేట్ట, “ఏకో వూపకట్టో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౪౦౫) అసహాయే, “ఏకోవ ఖో, భిక్ఖవే, ఖణో చ సమయో చ బ్రహ్మచరియవాసాయా”తిఆదీసు (అ. ని. ౮.౨౯) సజ్ఞయాయం. ఇధాపి సజ్ఞయాయన్తి దస్సేన్తో ఆహ “ఏకన్తి గణనపరిచ్ఛేదనిద్దేసో”తి. కాలశ్చ సమయశ్చాతి యుత్తకాలశ్చ పచ్చయసామగ్గిశ్చ. ఖణోతి ఓకాసో. తథాగతుప్పాదాదికో హి మగ్గబ్రహ్మచరియస్స ఓకాసో తప్పచ్చయస్స పటిలాభహేతుత్తా. ఖణో ఏవ చ సమయో, యో

ఖణితీ చ సమయోతి చ వుచ్చతి, సో ఏకో ఏవాతి హి అత్థో. మహాసమయోతి మహాసమూహో. సమయోపి ఖోతి సిక్ఖాపదపూరణస్స హేతుపి. సమయప్పవాదకేతి దిట్టిప్పవాదకే. తత్థ హి నిసిన్నా తిత్తియా అత్తనో అత్తనో సమయం పవదన్తి. అత్థాభిసమయోతి హితపటిలాభా. అభిసమేతట్టోతి అభిసమయో, అభిసమయో అత్థో అభిసమయత్థోతి పీళనాదీని అభిసమేతట్టాభావేన ఏకీభావం ఉపనేత్వా వుత్తాని. అభిసమయస్స వా పటివేధస్స విసయభూతో అత్థో అభిసమయత్థోతి తానేవ తథా ఏకత్తేన వుత్తాని. తత్థ పీళనం దుక్ఖసచ్చస్స తంసమగ్గీనో హింసనం అవిప్పారికతాకరణం, సంతాపో దుక్ఖదుక్ఖతాదివసేన సంతాపనం పరిదహనం.

తత్థ సహకారికారణం సన్నిజ్ఞం సమేతి సమవేతీతి సమయో, సమవాయో. సమేతి సమాగచ్ఛతి ఏత్థ మగ్గలహ్మచరియం తదాధారపుగ్గలేహీతి సమయో, ఖణో. సమేతి ఏత్థ, ఏతేన వా సంగచ్ఛతి సత్తో, సభావధమ్మో వా సహజాతాదీహి, ఉప్పాదాదీహి వాతి సమయో, కాలో. ధమ్మప్పవత్తిమత్తతాయ అత్థతో అభూతోపి హి కాలో ధమ్మప్పవత్తియా అధికరణం కరణం వియ చ పరికప్పనామత్తసిద్ధేన రూపేన వోహరీయతీతి. సమం, సహ వా అవయవానం అయనం పవత్తి అవట్ఠానన్తి సమయో, సమూహో యథా “సముదాయో”తి. అవయవసహవట్ఠానమేవ హి సమూహోతి. అవసేసపచ్చయానం సమాగమే ఏతి ఫలం ఏతస్మా ఉప్పజ్జతి పవత్తతి చాతి సమయో, హేతు యథా “సముదాయో”తి. సమేతి సంయోజనభావతో సమ్మన్దో ఏతి అత్తనో విసయే పవత్తతి, దళ్ళగ్గహణభావతో వా సంయుత్తా అయన్తి పవత్తన్తి సత్తా యథాభినివేసం ఏతేనాతి సమయో, దిట్టి. దిట్టిసంయోజనేన హి సత్తా అతివియ బజ్జన్తీతి. సమితి సంగతి సమోధానన్తి సమయో, పటిలాభో. సమస్స నిరోధస్స యానం, సమ్మా వా యానం అపగమో అపవత్తి సమయో, పహానం. అభిముఖం ఇణ్ణేన సమ్మా ఏతట్టో అధిగంతట్టోతి అభిసమయో, ధమ్మానం అవిపరీతో సభావో. అభిముఖభావేన సమ్మా ఏతి గచ్ఛతి బుజ్జతీతి అభిసమయో, ధమ్మానం అవిపరీతసభావావబోధో. ఏవం తస్మిం తస్మిం అత్థే సమయసద్దప్పవత్తి వేదితట్టా. సమయసద్దస్స అత్థుద్ధారే అభిసమయసద్దస్స ఉదాహరణం వుత్తనయేనేవ వేదితట్టం. అస్సాతి సమయసద్దస్స. కాలో అత్థో సమవాయాదీనం అత్థానం ఇథ అసమ్భవతో దేసదేసకపరిసానం వియ సుత్తస్స నిదానభావేన కాలస్స అపదిసిత్తట్టో చ.

కస్మా పనేత్త అనియమితవసేనేవ కాలో నిద్దిట్టో? న ఉతుసంవచ్చరాదివసేన నియమితోతి ఆహ “తత్థ కిఞ్చాపీ”తిఆది. ఉతుసంవచ్చరాదివసేన నియమం అకత్వా సమయసద్దస్స వచనే అయమ్మి గుణో లద్ధో హోతీతి దస్సేన్తో “యే వా ఇమే”తిఆదిమాహ. సామజ్ఞజోతనా హి విసేసే అవతిట్టతీతి. తత్థ దిట్టధమ్మసుఖవిహారసమయో దేవసికం ఝానఫలసమాపత్తిహి వీతినామనకాలో, విసేసతో సత్తసత్తాహాని. సుప్పకాసాతి దససహస్సిలోకధాతుపకమ్పన-ఓభాసపాతుభావాదీహి పాకటా. యథావుత్తప్పభేదేసు ఏవ సమయేసు ఏకదేసం పకారంతరేహి సజ్ఞహేత్వా దస్సేతుం “యో చాయ”న్తిఆదిమాహ. తథా హి ఇణ్ణకిచ్చసమయో, అత్తహితపటిపత్తిసమయో చ అభిసమ్మోధిసమయో, అరియతుణ్ణీభావసమయో, దిట్టధమ్మసుఖవిహారసమయో, కరుణాకిచ్చపరహితపటిపత్తిధమ్మికథాసమయా, దేసనాసమయో ఏవ.

కరణవచనేన నిద్దేసో కతోతి సమ్మన్దో. తత్థాతి అభిధమ్మతదజ్ఞాసుత్తపదవినయేసు. తథాతి భుమ్మకరణేహి. అధికరణత్థో ఆధారత్థో. భావో నామ కిరియా, తాయ కిరియంతరలక్షణం భావేనభావలక్షణం. తత్థ యథా కాలో సభావధమ్మపరిచ్ఛిన్నో సయం పరమత్థతో అవిజ్జమానోపి ఆధారభావేన పజ్ఞాతో తత్థణప్పవత్తానం తతో పుట్టే పరతో చ

అభావతో “పుబ్బెణ్ణో జాతో, సాయన్తో గచ్ఛతీ”తి చ ఆదీసు, సమూహో చ అవయవవినిముత్తో విసుం అవిజ్ఞమానోపి కప్పనామత్తసిద్ధో అవయవానం ఆధారభావేన పజ్ఞాపీయతి యథా “రుక్తే సాఖా, యవరాసియం సమ్మూతో”తిఆదీసు, ఏవం ఇథాపీతి దస్సేన్తో ఆహ “అధికరణజ్ఞో...పీ.... ధమ్మాన”న్తి. యస్మిం కాలే, ధమ్మపుజ్ఞో వా కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి, తస్మిం ఏవ కాలే ధమ్మపుజ్ఞో చ ఫస్సాదయోపి హోన్తీతి అయం హి తత్త అత్తో. యథా చ “గావీసు దుయ్ఘమానాసు గతో, దుద్ధాసు ఆగతో”తి దోహనకిరియాయ గమనకిరియా లక్ఖీయతి, ఏవం ఇథాపి యస్మిం సమయే, తస్మిం సమయేతి చ వుత్తే “సతీ”తి అయమత్తో విజ్ఞాయమానో ఏవ హోతి పదత్తస్స సత్తావిరహాభావతోతి సమయస్స సత్తాకిరియాయ చిత్తస్స ఉప్పాదకిరియా ఫస్సాదిభవనకిరియా చ లక్ఖీయతి. యస్మిం సమయేతి యస్మిం నవమే ఖణే, యస్మిం యోనిసోమనసికారాదిహేతుష్ఠి, పచ్చయసమవాయే వా సతి కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతి, తస్మింయేవ ఖణే, హేతుష్ఠి, పచ్చయసమవాయే వా ఫస్సాదయోపి హోన్తీతి ఉభయత్త సమయసద్దే భుమ్మనిద్దేసో కతో లక్ఖణభూతభావయుత్తోతి దస్సేన్తో ఆహ “ఖణ...పీ.... లక్ఖీయతీ”తి.

హేతుఅత్తో కరణతో చ సమ్భవతి “అన్నేన వసతి, విజ్ఞాయ వసతి, ఫరసునా చిన్దతి, కుదాలేన ఖణతీ”తిఆదీసు వియ. వీతిక్కమజ్ఞో సుత్వా భిక్కుసజ్ఞం సన్నిపాతాపేత్వా ఓతిణ్ణవత్తుకం పుగ్గలం పటిపుచ్చిత్వా విగరహిత్వా చ తం తం వత్తుఓతిణ్ణకాలం అనతిక్కమిత్వా తేనవ కాలేన సిక్ఖాపదాని పజ్ఞాపేన్తో భగవా విహరతి సిక్ఖాపదపజ్ఞాత్తిహేతుజ్ఞా అపేక్షమానో తతియపారాజికాదీసు వియ.

అచ్చంతమేవ ఆరమ్మతో పట్టాయ యావ దేసనానిట్టానం. పరహితపటిపత్తిసజ్ఞాతేన కరుణావిహారేన. తదత్తజోతనత్తన్తి అచ్చంతసంయోగత్తజోతనత్తం. **ఉపయోగనిద్దేసో కతో** యథా “మాసం సజ్ఞాయతీ”తి . **పోరాణాతి** అట్టకథాచరియా. **అభిలాపమత్తభేదో**తి వచనమత్తేన విసేసో. తేన సుత్తవినయేసు విభత్తిబృత్తయో కతోతి దస్సేతి.

సేట్టన్తి సేట్టవాచకం వచనం “సేట్ట”న్తి వుత్తం సేట్టగుణసహచరణతో, తథా “ఉత్తమ”న్తి ఏత్థాపి. **గారవయుత్తోతి** గరుభావయుత్తో గరుగుణయోగతో, గరుకరణారహితాయ వా గారవయుత్తో. **వుత్తోయేవ,** న పన ఇథ వత్తబ్బో విసుద్ధిమగ్గస్స ఇమిస్సా అట్టకథాయ ఏకదేసభావతోతి అధిప్పాయో.

అపరో నయో (ఇతిపు. అట్ట. నిదానవణ్ణనా; సారత్థం. టీ. ౧.౧.వేరజ్ఞకణ్ణవణ్ణనా; విసుద్ధి. మహాటి. ౧.౧౪౪) – భాగవాతి భగవా, భతవాతి భగవా, భాగే వనీతి భగవా, భగే వనీతి భగవా, భత్తవాతి భగవా, భగే వమీతి భగవా, భాగే వమీతి భగవా.

“భాగవా భతవా భాగే, భగే చ వని భత్తవా;
భగే వమి తథా భాగే, వమీతి భగవా జినో”.

తత్త కథం **భాగవాతి భగవా?** యే తే సీలాదయో ధమ్మక్ఖన్దా గుణభాగా గుణకోట్టాసా, తే అనజ్ఞాసాధారణా నిరతిసయా తథాగతే అత్తి ఉపలబ్ధన్తి. తథా హిస్స సీలం సమాధి పజ్ఞా విముత్తి విముత్తిజ్ఞాణదస్సనం, హిరీ ఓత్తప్పం, సద్ధా వీరియం, సతి సమ్మజ్ఞాం, సీలవిసుద్ధి దిట్టివిసుద్ధి, సమథో విపస్సనా, తీణి కుసలమూలాని, తీణి సుచరితాని, తయో సమ్మావితక్కా, తిస్సో అనవజ్ఞసజ్ఞా, తిస్సో ధాతుయో, చత్తారో సతిపట్టానా, చత్తారో సమ్మప్పధానా, చత్తారో ఇద్ధిపాదా, చత్తారో అరియమగ్గా, చత్తారి అరియఫలాని, చతస్సో పటిసమ్మిదా, చతుయోనిపరిచ్ఛేదకజ్ఞాణాని, చత్తారో అరియవంసా,

చత్తారి వేసారజ్జుజాణాని, పళ్ళా పధానియట్లాని, పళ్ళాజ్జీకో సమ్మాసమాధి, పళ్ళాజాణికో సమ్మాసమాధి, పళ్ళాన్తియాని, పళ్ళా బలాని, పళ్ళా నిస్సారణీయా ధాతుయో, పళ్ళా విముత్తాయతనజాణాని, పళ్ళా విముత్తిపరిపాచనీయా సజ్జా, ఛ అనుస్సతిట్లానాని, ఛ గారవా, ఛ నిస్సారణీయా ధాతుయో, ఛ సతతవిహారా, ఛ అనుత్తరియాని, ఛ నిబ్బేధభాగియా సజ్జా, ఛ అభిజ్ఞా, ఛ అసాధారణజాణాని, సత్త అపరిహానియా ధమ్మా, సత్త అరియధమ్మా, సత్త అరియధనాని, సత్త బోజ్జుజ్ఞా, సత్త సప్పురిసధమ్మా, సత్త నిజ్జరవత్థాని, సత్త సజ్జా, సత్తదక్ఖిణ్ణేయ్యపుగ్గలదేసనా, సత్తఖీణాసవబలదేసనా, అట్టపజ్జాపటిలాభహేతుదేసనా అట్ట సమ్మత్తాని, అట్టలోకధమ్మాతిక్కమో, అట్ట ఆరమ్భవత్థాని, అట్టఅక్షణదేసనా, అట్ట మహాపురిసవిత్తక్కా, అట్టఅభిభాయతనదేసనా, అట్ట విమోక్షా, నవ యోనిసోమనసికారమూలకా ధమ్మా, నవ పారిసుద్ధిపధానియట్లాని, నవసత్తావాసదేసనా, నవ ఆఘాతపటివినయా, నవ సజ్జా, నవనానత్తా, నవ అనుపుబ్బవిహారా, దస నాథకరణా ధమ్మా, దస కసిణాయతనాని, దస కుసులకమ్మపథా, దస సమ్మత్తాని, దస అరియవాసా, దస అసేక్షధమ్మా, దస తథాగతబలాని, ఏకాదస మేత్తానిసంసా, ద్వాదస ధమ్మాచక్కాకారా, తేరస ధుతగుణా, చుద్దస బుద్ధజాణాని, పళ్ళాదస విముత్తిపరిపాచనీయా ధమ్మా, సోళసవిధా ఆనాపానస్సతి, సోళస అపరస్తపనీయా ధమ్మా, అట్టారస బుద్ధధమ్మా, ఏకూనవీసతి పచ్చవేక్షణజాణాని, చతుచత్తాలీస జాణవత్థాని, పజ్జాస ఉదయబ్బయజాణాని, పరోపజ్జాస కుసులా ధమ్మా, సత్తసత్తతి జాణవత్థాని, చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్జసమాపత్తిసజ్జారిమహావజిరజాణం , అనంతనయసమస్తపట్టాన-పవిచయ-పచ్చవేక్షణదేసనాజాణాని, తథా అనంతాసు లోకధాతుసు అనంతానం సత్తానం ఆసయాదివిభావనజాణాని చాతి ఏవమాదయో అనంతాపరిమాణభేదా అనజ్ఞాసాధారణా నిరతిసయా గుణభాగా గుణకోట్టాసా సంవిజ్ఞన్తి ఉపలబ్ధన్తి, తస్మా యథావుత్తవిభాగా గుణభాగా అస్స అత్థీతి “భాగవా”తి వత్తబ్బే ఆకారస్స రస్సత్తం కత్త్వా “భగవా”తి వుత్తో. ఏవం తావ భాగవాతి భగవా.

“యస్మా సీలాదయో సబ్బే, గుణభాగా అసేసతో;
విజ్ఞన్తి సుగతే తస్మా, భగవాతి పవుచ్చతి”.

కథం భతవాతి భగవా? యే తే సబ్బలోకహితాయ ఉస్సుక్కమాపన్నేహి మనుస్సత్తాదికే అట్ట ధమ్మే సమోధానేత్వా సమ్మాసమ్మోధియా కతమహాభినీహారేహి మహాబోధిసత్తేహి పరిపూరితబ్బా దానపారమీ, సీల, నేక్షమ్మ, పజ్జా, వీరియ, ఖన్తి, సచ్చ, అధిట్టాన, మేత్తా, ఉపేక్షాపారమీతి దస పారమియో, దస ఉపపారమియో, దస పరమత్తపారమియోతి సమతింస పారమియో, దానాదీని చత్తారి సజ్గహవత్థాని, సచ్చాదీని చత్తారి అధిట్టానాని, అజ్గపరిచ్ఛాగో, జీవిత, రజ్జ, పుత్త, దారపరిచ్ఛాగోతి పళ్ళా మహాపరిచ్ఛాగా, పుబ్బయోగో, పుబ్బచరియా, ధమ్మక్ఖానం, జాతత్తచరియా, లోకత్తచరియా, బుద్ధిచరియాతి ఏవమాదయో, సజ్జేపతో వా సబ్బే పుజ్జాజాణసమ్భారా బుద్ధకరధమ్మా, తే మహాభినీహారతో పట్టాయ కప్పానం సతసహస్సాధికాని చత్తారి అసజ్జేయ్యాని యథా హానభాగియా సంకిలేసభాగియా రితిభాగియా వా న హోన్తి, అథ ఖో ఉత్తరుత్తరి విసేసభాగియావ హోన్తి, ఏవం సక్కచ్చం నిరంతరం అనవసేసతో భతా సమ్మతా అస్స అత్థీతి “భతవా”తి వత్తబ్బే “భగవా”తి వుత్తో నిరుత్తిసయేన త-కారస్స గ-కారం కత్త్వా . అథ వా భతవాతి తేయేవ యథావుత్తే బుద్ధకరధమ్మే వుత్తనయేనేవ భరి, సమ్మరి, పరిపూరేసీతి అత్తో. ఏవమ్మి భతవాతి భగవా.

“సమ్మాసమ్మోధియా సబ్బే, దానపారమిఆదికే;
సమ్మారే భతవా నాథో, తస్మాపి భగవా మతో”.

కథం భాగే వనీతి భగవా? యే తే చతువీసతికోటిసతసహస్రసంఖ్య దేవసింహం వశజ్ఞానకసమాపత్తిభాగా, తే అనవసేసతో లోకహితత్వం అత్తనో చ దిట్టధమ్మసుఖవిహారత్వం నిచ్చకప్పం వని, భజి, సేవి, బహులమకాసీతి భాగే వనీతి భగవా. అథ వా అభిజ్ఞోయ్యధమ్మేసు కుసలాదీసు ఖిన్నాదీసు చ యే తే పరిజ్ఞోయ్యాదివసేన సజ్జేపతో వా చతుబ్బిధా అభిసమయభాగా, విత్థారతో పన “చక్కు పరిజ్ఞోయ్యం సోతం...పే.... జరామరణం పరిజ్ఞోయ్య”నిజిదివా (పటి. మ. ౧.౨౧) అనేకే పరిజ్ఞోయ్యభాగా, “చక్కుస్స సముదయో పహతబ్బో...పే.... జరామరణస్స సముదయో పహతబ్బో”తిజిదివా పహతబ్బభాగా, “చక్కుస్స నిరోధో...పే.... జరామరణస్స నిరోధో సచ్చికాతబ్బో”తిజిదివా సచ్చికాతబ్బభాగా, “చక్కునిరోధగామినీపటిపదా”తిజిదివా, “చత్తారో సతిపట్టానా”తిజిదివా చ అనేకభేదా భావేతబ్బభాగా చ ధమ్మా, తే సబ్బే వని, భజి, యథారహం గోచరభావనాసేవనానం వసేన సేవి. ఏవమ్మి భాగే వనీతి భగవా. అథ వా “యే ఇమే సీలాదయో ధమ్మక్ఖన్ధా సావకేహి సాధారణా గుణకోట్టాసా గుణభాగా, కిన్తి ను ఖో తే వినేయ్యసంతానేసు పతిట్ఠపేయ్య”ని మహాకరుణాయ వని అభిపత్తయి, సా చస్స అభిపత్తనా యథాధిప్పేతఫలావహో అహోసి. ఏవమ్మి భాగే వనీతి భగవా.

“యస్మా ఇోయ్యసమాపత్తి-గుణభాగే తథాగతో;
భజి పత్తయి సత్తానం, హితాయ భగవా తతో”.

కథం భగే వనీతి భగవా? సమాసతో తావ కతపుజ్ఞోహి పయోగసమ్మన్నేహి యథావిభవం భజీయన్తీతి భాగా, లోకియలోకుత్తరసమ్మత్తియో. తత్త లోకియే తావ తథాగతో సమ్మాసమ్మోధితో పుట్టే బోధిసత్తభూతో పరముక్కుంసగతే, వని, భజి, సేవి, యత్త పతిట్టాయ నిరవసేసతో బుద్ధకరధమ్మే సమన్నానేంతో బుద్ధధమ్మే పరిపాచేసి, బుద్ధభూతో పన తే నిరవజ్జేసు ఉపసంహితే అనజ్ఞాసాధారణే లోకుత్తరేపి, వని, భజి, సేవి, విత్థారతో పన పదేసరజ్జ-ఇస్సరియచక్కవత్తిసమ్మత్తి-దేవరజ్జసమ్మత్తిజిదివసేన ఝాన-విమోక్ష-సమాధిసమాపత్తి-జ్ఞానదస్సన-మగ్గభావనా-ఫలసచ్చి-కిరియాది-ఉత్తరిమనుస్సధమ్మవసేన చ అనేకవిహితే అనజ్ఞాసాధారణే, భగే, వని, భజి, సేవి. ఏవమ్మి భాగే వనీతి భగవా.

“యా తా సమ్మత్తియో లోకే, యా చ లోకుత్తరా పుథు;
సబ్బా తా భజి సమ్మద్ధో, తస్మాపి భగవా మతో”.

కథం సత్తవాతి భగవా? భత్తా దళ్లభత్తికా అస్స బహూ అట్ఠీతి భత్తవా. తథాగతో హి మహాకరుణాసబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణాది-అపరిమితనిరుపమప్పభావ-గుణవిసేససమజ్ఞీభావతో సబ్బసత్తుత్తమో, సబ్బానత్తపరిహారపుబ్బజ్ఞమాయ నిరవసేసహితసుఖవిధానతప్పరాయ నిరతిసయాయ పయోగసమ్మత్తియా సదేవమనుస్సాయ పజాయ అచ్చన్తుపకారితాయ ద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణఅసీతి అనుబ్బజ్ఞానబ్యామప్పభాది అనజ్ఞాసాధారణవిసేసపటిమణ్ణితరూపకాయతాయ యథాభుచ్చగుణాధిగతేన “ఇతిపి సో భగవా”తిజిదివయప్పవత్తేన లోకత్తయబ్యాపినా సువిపులేన సువిసుద్ధేన చ ధుతిఘోసేన సమన్నాగతత్తా ఉక్కుంసపారమిప్పత్తాసు అప్పిచ్చతాసన్తుట్టిఆదీసు సుప్పతిట్టితభావతో దసబలచతువేసారజ్ఞాది-నిరతిసయగుణవిసేస-సమజ్ఞీభావతో చ రూపప్పమాణో రూపప్పసన్నో, ఘోసప్పమాణో ఘోసప్పసన్నో, లూఖప్పమాణో లూఖప్పసన్నో, ధమ్మప్పమాణో ధమ్మప్పసన్నోతి ఏవం చతుప్పమాణికే లోకసన్నివాసే సబ్బధాపి పసాదావహభావేన సమన్తపాసాదికత్తా అపరిమాణానం సత్తానం సదేవమనుస్సానం ఆదరబహుమానగారవాయతనతాయ పరమపేమసమ్మత్తిట్టానం. యే తస్స ఓవాదే పతిట్టితా

అవేచ్చప్పసాదేన సమన్నాగతా హోన్తి, కేనచి అసంహారియా తేసం పసాదభత్తి సమణేన వా బ్రాహ్మణేన వా దేవేన వా మారేన వా బ్రహ్మనా వా. తథా హి తే అత్తనో జీవితపరిచ్ఛాగేపి తత్త పసాదం న పరిచ్ఛజన్తి, తస్స వా ఆణం దళ్ళభత్తిభావతో.

తేనేవాహ -

“యో వే కతజ్ఞో కతవేది ధీరో;

కల్యాణమిత్తో దళ్ళభత్తి చ హోతీ”తి. (జా. ౨.౧౭.౭౮);

“సేయ్యథాపి, భిక్షవే, మహాసముద్ధో రితథమ్మో వేలం నాతివత్తతి, ఏవమేవ ఖో, భిక్షవే, యం మయా సావకానం సిక్ఖాపదం పజ్జత్తం, తం మమ సావకా జీవితహేతుపి నాతిక్కుమన్నీ”తి (ఉదా. ౪౨; చూళవ. ౩౮౨) చ.

-

ఏవం భత్తవాతి భగవా నిరుత్తినయేన ఏకస్స త-కారస్స లోపం కత్వా ఇతరస్స గ-కారం కత్వా.

“గుణాతిసయయుత్తస్స, యస్మా లోకహితేసిన్;

సమ్మత్తా బహవో సత్థు, భగవా తేన వుచ్చతీ”తి.

కథం భగే వమీతి భగవా? యస్మా తథాగతో బోధిసత్తభూతోపి అపరిమాణాసు జాతీసు పారమియో పరిపూరేన్తో భగసజ్ఞాతం సిరిం ఇస్సరియం యసజ్ఞా వమి ఉగ్గిరి, ఖేళపిణ్ణం వియ అనపేక్షో ఛడ్డయి, చరిమత్తభావేపి హత్థగతం చక్కువత్తిసిరిం దేవలోకాధిపచ్చసదిసం చతుదీపిస్సరియం చక్కువత్తిసమ్మత్తిసన్నిస్సయం సత్తరతనసముజ్జలం యసజ్ఞా తిణాయపి అమజ్జామానో నిరపేక్షో పహాయ అభినిక్ఖమిత్వా సమ్మాసమ్మోధిం అభిసమ్మద్ధో, తస్మా ఇమే సిరీఆదికే భగే వమీతి భగవా. అథ వా భాని నామ నక్ఖత్తాని, తేహి సమం గచ్ఛన్తి పవత్తన్తీతి భగా, సినేరుయుగన్ధరఉత్తరకురుహిమవన్తాదిభాజనలోకవిసేససన్నిస్సయా సోభా కప్పట్టియభావతో, తేపి భగవా వమి తన్నివాసిసత్తావాససమతిక్కుమతో తప్పటిబద్ధధన్దరాగప్పహానేన పజహీతి. ఏవమ్మి భగే వమీతి భగవా.

“చక్కువత్తిసిరిం యస్మా, యసం ఇస్సరియం సుఖం;

పహాసి లోకచిత్తజ్ఞా, సుగతో భగవా తతో”.

కథం భాగే వమీతి భగవా? భాగా నామ సభాగధమ్మకోట్టాసా, తే ఖన్ధాయతనధాతాదివసేన, తత్థాపి రూపవేదనాదివసేన పథవియాదివసేన అతీతాదివసేన చ అనేకవిధా, తే చ భగవా సబ్బం పపజ్ఞం సబ్బం యోగం సబ్బం గన్ధం సబ్బం సంయోజనం సముచ్చిన్దిత్వా అమతథాతుం సమధిగచ్ఛన్తో వమి ఉగ్గిరి, అనపేక్షో ఛడ్డయి న పచ్ఛావమి. తథా హేస “సబ్బత్థకమేవ పథవిం ఆపం తేజం వాయం, చక్షుం నోతం ఘానం జిహ్వం కాయం మనం, రూపే సద్ధే గద్ధే రసే ఘోట్టబ్బే ధమ్మే, చక్షువిజ్ఞాణం...పే... మనోవిజ్ఞాణం, చక్షుసమ్మస్సం...పే... మనోసమ్మస్సం, చక్షుసమ్మస్సజం వేదనం...పే... మనోసమ్మస్సజం వేదనం, చక్షుసమ్మస్సజం సజ్ఞం...పే... మనోసమ్మస్సజం సజ్ఞం, చక్షుసమ్మస్సజం చేతనం...పే... మనోసమ్మస్సజం చేతనం, రూపతత్త్వం...పే... ధమ్మతత్త్వం, రూపవితక్కుం...పే... ధమ్మవితక్కుం, రూపవిచారం...పే...

ధమ్మవిచార”ని ఆదినా అనుపదధమ్మవిభాగవసేనపి సబ్బేవ ధమ్మకోట్టాసే అనవసేసతో వమి ఉగ్గరి, అనపేక్షపరిచ్ఛాగేన ఛడ్డయి. వుత్తజ్ఞోతం “యం తం, ఆనన్ద, చత్తం వన్తం ముత్తం పహీనం పటినిస్సట్టం, తం తథాగతో పున పచ్ఛావమిస్సతీతి నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮౩). ఏవమ్మి భాగే వమీతి భగవా. అథ వా భాగే వమీతి సబ్బేపి కుసలాకుసలే సావజ్ఞానవజ్ఞే హీనపణితే కణ్ఠసుక్కుసప్పటిభాగే ధమ్మే అరియమగ్గజాణముఖేన వమి ఉగ్గరి, అనపేక్షో పరిచ్ఛజి పజహి, పరేసఇచ్చ తథత్తాయ ధమ్మం దేసేసి. వుత్తమ్మి చేతం “ధమ్మాపి వో, భిక్షవే, పహాతబ్బా, పగేవ అధమ్మా (మ. ని. ౧.౨౪౦). కుల్లాపమం వో, భిక్షవే, ధమ్మం దేసేస్సామి నిర్థరణత్తాయ, నో గహణత్తాయ”తి ఆది (మ. ని. ౧.౨౪౦). ఏవమ్మి భాగే వమీతి భగవా.

“ఖన్ధాయతనధాతాది-ధమ్మభాగా-మహేసినా;
కణ్ఠసుక్కా యతో వన్తా, తతోపి భగవా మతో”.

తేన వుత్తం -

“భాగవా భతవా భాగే, భగే చ వని భత్తవా;
భగే వమి తథా భాగే, వమీతి భగవా జినో”తి.

ధమ్మసరీరం పచ్చక్షం కరోతీతి “యో వో, ఆనన్ద, మయా ధమ్మో చ వినయో చ దేసితో పజ్ఞాత్తో, సో వో మమచ్చయేన సణ్ఠా”తి వచనతో ధమ్మస్స సత్తుభావపరియాయో విజ్ఞతీతి కత్వా వుత్తం. వజిరసజ్ఞాతసమానకాయో పరేహి అభేజ్జసరీరత్తా. న హి భగవతో రూపకాయే కేనచి సక్కా అన్తరాయం కాతున్తి. దేసనాసమ్మత్తిం నిద్దిసతి వక్షమానస్స సకలస్స సుత్తస్స “ఏవ”న్తి నిదస్సనతో. సావకసమ్మత్తిం నిద్దిసతి పటిసమ్మిదాప్పత్తేన పిచ్చాసు రానేసు భగవతా ఏతదగ్గే రపితేన మయా మహాసావకేన సుతం, తిచ్చా ఖో మయావ సుతం, న అనుస్సుతం న పరంపరాభతన్తి ఇమస్సత్తస్స దీపనతో. కాలసమ్మత్తిం నిద్దిసతి భగవాసద్దసన్నిధానే పయుత్తస్స సమయసద్దస్స బుద్ధుప్పాదపటిమణ్ణితభావదీపనతో. బుద్ధుప్పాదపరమా హి కాలసమ్మదా. తేనేతం వుచ్చతి -

“కప్పకసాయే కలియుగే, బుద్ధుప్పాదో అహో మహచ్చరియం;
హుతావహమజ్ఞే జాతం, సముదితమకరన్దమరవిన్ద”న్తి.

భగవాతి దేసకసమ్మత్తిం నిద్దిసతి గుణవిసిట్టసత్తుత్తమభావదీపనతో గరుగారవాధివచనభావతో.

అవిసేసేనాతి న విసేసేన, విహరభావసామజ్ఞోనాతి అత్తో. ఇరియాపథ...పే... విహరేసూతి ఇరియాపథవిహరో, దిబ్బవిహరో, బ్రహ్మవిహరో, అరియవిహరోతి ఏతేసు చత్తాసు విహరేసు. సమజ్ఞీపరిదీపనన్తి సమజ్ఞీభావపరిదీపనం. ఏతన్తి “విహరతీ”తి ఏతం పదం. తథా హి తం “ఇధేకచ్చో గిహిహి సంసట్టో విహరతి సహనన్దీ సహనోకీ”తి ఆదీసు (సం. ని. ౪.౨౪౧) ఇరియాపథవిహరే ఆగతం. “యస్మిం, భిక్షవే, సమయే భిక్షు వివిచ్ఛేవ కామేహి...పే... పరమం ఝానం ఉపసమ్మజ్జ విహరతీ”తి (ధ. సం. ౧౬౦; విభ. ౬౨౪) ఏత్థ దిబ్బవిహరే. “సో మేత్తాసహగతేన చేతసా ఏకం దిసం ఫరిత్వా విహరతీ”తి ఆదీసు (దీ. ని. ౧.౫౫౬; ౩.౩౦౮; మ. ని. ౧.౭౭; ౨.౩౦౯; ౩.౨౩౦) బ్రహ్మవిహరే. “సో ఖో అహం, అగ్గివేస్సన,

తస్మాయేవ కథాయ పరియోసానే తస్మిం ఏవ పురిమస్మిం సమాధినిమిత్రే అజ్ఞతమేవ చిత్తం సణ్ఠపేమి సన్నిసాదేమి ఏకోదిం కరోమి సమాదహామి, యేన సుదం నిచ్చకప్పం విహరామీ"తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౮౭) అరియవిహరే.

తథా ఇరియనం వత్తనం ఇరియా, కాయప్పయోగో. తస్మా పవత్తనుపాయభావతో రానాది ఇరియాపథో. రానసమగ్గీ వా హి కాయేన కిఞ్చి కరేయ్య గమనాదీసు అజ్ఞాతరసమగ్గీ వా. అథ వా ఇరియతి పవత్తతి ఏతేన అత్తభావో కాయకిచ్చం వాతి ఇరియా, తస్మా పవత్తిఉపాయభావతో ఇరియా చ సో పథో చాతి ఇరియాపథో, రానాది ఏవ. సో చ అత్తతో గతినివత్తిఆదిఆకారేన పవత్తో చతుసంతతిరూపపబన్దో ఏవ. విహరణం, విహరతి ఏతేనాతి వా విహరో, ఇరియాపథో ఏవ విహరో ఇరియాపథవిహరో. దివి భవో దిబ్బో, తథా బహులప్పవత్తియా బ్రహ్మపారిసజ్జాదిదేవలోకే భవోతి అత్తో. తథా యో దిబ్బానుభావో, తదత్థాయ సంవత్తతీతి వా దిబ్బో, అభిజ్ఞాభిసీహరవసేన మహాగతికత్తా వా దిబ్బో, దిబ్బో చ సో విహరో చాతి దిబ్బవిహరో, చతస్సో రూపావచరసమాపత్తియో. ఆరుప్పసమాపత్తియోపి ఏత్థేవ సజ్ఘహం గచ్ఛన్తి. బ్రహ్మానం, బ్రహ్మానో వా విహరా బ్రహ్మవిహరా, చతస్సో అప్పమజ్జాయో. అరియానం, అరియా వా విహరా అరియవిహరా, చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని. సో హి ఏకం ఇరియాపథబాధనన్తిఆది యదిపి భగవా ఏకేనపి ఇరియాపథేన చిరతరం కాలం అత్తభావం పవత్తేతుం సక్కోతి, తథాపి ఉపాదిన్నకసరీరస్స నామ అయం సభావోతి దస్సేతుం వుత్తం . యస్మా వా భగవా యత్థ కత్థచి వసన్తో వినేయ్యానం ధమ్మం దేసేన్తో, నానాసమాపత్తిహి చ కాలం వీతినామేన్తో వసతీతి సత్తానం అత్తనో చ వివిధం హితసుఖం హరతి ఉపనేతి ఉప్పాదేతి, తస్మా వివిధం హరతీతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో.

పచ్చత్తికే జినాతీతి జేతో. జేత-సద్దో హి సోత-సద్దో వియ కత్తుసాధనోపి అత్తీతి. రజ్జో వా పచ్చత్తికానం జితకాలే జాతత్తా జేతో. రజ్జో హి అత్తనో జయం తత్థ ఆరోపేత్వా జితవాతి జేతోతి కుమారో వుత్తో. మజ్జలకామతాయ వా జేతోతిస్స నామం కతం, తస్మా “జేయ్యో”తి ఏతస్మిం అత్థే “జేతో”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తస్స జేతస్స రాజకుమారస్స. వనేతిఆదితో పట్టాయేవ తం తస్స సంతకన్తి దస్సేతుం “తం హి”తిఆది వుత్తం. సబ్బకామసమిద్ధితాయ విగతమలమచ్ఛేరతాయ కరుణాదిగుణసమగ్గితాయ చ నిచ్చకాలం ఉపట్టపితో అనాథానం పిణ్డో ఏతస్స అత్తీతి అనాథపిణ్డీకో, తస్స అనాథపిణ్డీకస్స. యది జేతవనం, కథం అనాథపిణ్డీకస్స ఆరామోతి ఆహ “అనాథపిణ్డీకేనా”తిఆది. పశ్చాద్ధిసనాసనసజ్ఞసమ్మత్తియా ఆరమన్తి ఏత్థ పబ్బజితాతి ఆరామో, తస్మిం ఆరామే. యదిపి సో భూమిభాగో కోటిసన్ధరేన మహాసేట్ఠినా కీతో, రుక్ఖా పన జేతేన న విక్కితాతి తం “జేతవన”న్తి వత్తబ్బతం లభతీతి వదన్తి. ఉభిన్నమ్మి వా తత్థ పరిచ్ఛాగవిసేసకీత్తనత్తం ఉభయవచనం, జేతేనపి హి భూమిభాగవిక్యయేన లద్ధధనం తత్థ ద్వారకోట్టకకరణవసేన వినియుత్తం. సావత్తిజేతవనానం భూమిభాగవసేన భిన్నత్తా వుత్తం “న హి సక్కా ఉభయత్థ ఏకం సమయం విహరితు”న్తి.

అపాకటాతి సక్కో సుయామోతిఆదినా అనభిజ్ఞాతా. అభిజ్ఞాతానమ్మి అజ్ఞాతరసద్దో దిస్సతేవ ఏకసదిసాయత్తత్తాతి దస్సేతుం “అభిజానాతి నో”తిఆది వుత్తం. అహునా ఇదానేవ. సాధారణవచనం దిబ్బతం అన్తోనీతం కత్వా. దేవో ఏవ దేవతా పురిసేపి వత్తనతో. తేనేవాహ “ఇమస్మిం పనత్థే”తిఆది. నను చ రూపావచరసత్తానం పురిసిన్ద్రియం నత్తి, యేన తే పురిసాతి వుచ్చేయ్యుం? యదిపి పురిసిన్ద్రియం నత్తి, పురిససన్ధానస్స పన పురిసవేసస్స చ వసేన పురిసపుగ్గలాత్వేవ వుచ్చన్తి పురిసపకతిభావతో.

అభిక్కున్తాతి అతిక్కున్తా, విగతాతి అత్తోతి ఆహ “ఖయే దిస్సతీ”తి. తేనేవ హి “నిక్ఖన్తో పఠమా యామో”తి ఉపరి వుత్తం. అభిక్కున్తతోతి అతివియ కన్తతో. తాదిసో చ సున్దరో భద్దకో నామ హోతీతి ఆహ “సున్దరే దిస్సతీ”తి. కోతి

దేవనాగయక్ష్మగన్ధబ్బాదీసు కో కతమో? మేతి మమ. పాదానీతి పాదే. ఇద్ధియాతి ఇమాయ ఏవరూపాయ దేవిద్ధియా. యససాతి ఇమినా ఏదిసేన పరివారేన పరిచ్ఛదేన చ. జలన్తి విజ్ఞోతమానో. అభిక్యన్తేనాతి అతివియ కన్తేన కమనియేన అభిరూపేన. వణ్ణేనాతి ఛవివణ్ణేన సరీరవణ్ణనిభాయ. సబ్బా ఓభాసయం దిసాతి సబ్బాపి దిసా పభాసేన్తో చన్తో వియ సూరియో వియ చ ఏకోభాసం ఏకాలోకం కరోన్తోతి గాఢాయ అత్తో. అభిరూపేతి ఉళారరూపే సమ్మన్నరూపే.

కఞ్చనసన్నిభత్తచతా సువణ్ణవణ్ణగ్గహణేన గహితాతి అధిప్పాయేనాహ “ఛవియ”న్తి. ఛవిగతా పన వణ్ణధాతు ఏవ “సువణ్ణవణ్ణో”తి ఏత్త వణ్ణగ్గహణేన గహితాతి అపరే. వణ్ణనం కిత్తియా ఉగ్గోసనన్తి వణ్ణో, ధుతి. వణ్ణీయతి అసజ్కరతో వవత్తపీయతీతి వణ్ణో, కులవగ్గో. వణ్ణీయతి ఫలం ఏతేన యథాసభావతో విభావీయతీతి వణ్ణో, కారణం. వణ్ణనం దీఘరస్సాదివసేన సణ్ణహనన్తి వణ్ణో, సణ్ణానం. వణ్ణీయతి అణుమహన్తాదివసేన పమీయతీతి వణ్ణో, పమాణం. వణ్ణేతి వికారం ఆపజ్జమానం హదయజ్గతభావం పకాసేతీతి వణ్ణో, రూపాయతనం. ఏవం తేన తేన పవత్తినిమిత్తేన వణ్ణసద్దస్స తస్మిం తస్మిం అత్థే పవత్తి వేదితబ్బా. ఇద్ధిం మాపేత్వాతి వత్థాలజ్కారకాయాదీహి ఓభాసముఞ్చనాదివసేన దిబ్బం ఇద్ధానుభావం నిమ్మినిత్వా. కామావచరా అనభిసజ్జతేనపి ఆగన్తుం సక్కోన్తి ఓళారికరూపత్తా. తథా హి తే కబళీకారభక్తా. రూపావచరా న సక్కోన్తి తతో సుఖుమతరరూపత్తా. తేనాహ “తేసం హి”తిఆది. తత్త “అతిసుఖుమో”తి మూలపటిసన్ధిరూపం సన్ధాయ వదతి. న తేన ఇరియాపథకప్పనం హోతీతి ఏతేన బ్రహ్మలోకేపి బ్రహ్మనో యేభుయ్యేన నిమ్మితరూపేనేవ పవత్తన్తీతి దస్సేతి. ఇతరఙ్గో అతివియ సుఖుమం రూపం కేవలం చిత్తుప్పాదస్స నిస్సయాధిట్టానభూతం సణ్ణానవన్తం హుత్వా తిట్టతి.

అనవసేసత్తం సకలతా. యేభుయ్యతా బహులభావో. అబ్బామిస్సతా విజాతియేన అసజ్కరో. సుఖేన హి అవోకిణ్ణతా తత్త అధిప్పేతా . అనతిరేకతా తంపరమతా విసేసాభావో. కేవలకప్పన్తి కేవలం దళ్లం కత్వాతి అత్తో. సజ్జభేదాయాతి సజ్జే వివాదాయ, వివాదుప్పాదాయాతి అత్తో. కేవలం వుచ్చతి నిబ్బానం సబ్బసజ్జతవివిత్తత్తా, ఏతస్స తం అత్థేతి కేవలీ, సచ్చికతనిరోధో వీణాసవో. తేనాహ “విసంయోగో అత్తో”తి.

కప్పసద్దో పనాయం సఉపసగ్గో అనుపసగ్గో చాతి అధిప్పాయేన ఓకప్పనియపదే లబ్ధమానం కప్పసద్దమత్తం దస్సేతి, అఙ్గాధా కప్పపదం అనిదస్సనమేవ సియా. సమణకప్పేహీతి వినయసిద్ధేహి సమణవోహరేహి. నిచ్చకప్పన్తి నిచ్చకాలం. పఙ్గాత్తీతి నామం. నామఙ్గోతం తస్స ఆయస్మతో, యదిదం కప్పోతి. కప్పితకేసమస్సూతి కత్తరికాయ ఛేదితకేసమస్సు. ద్వఙ్గలకప్పోతి మజ్జన్తికవేలాయ ఏతిక్కన్తాయ ద్వఙ్గలతావికప్పో. తోసోతి అపదేసో. అనవసేసం ఫరితుం సమత్థస్సపి ఓభాసస్స కేనచిపి కారణేన ఏకదేసఫరణమ్మి సియా, అయం పన సబ్బసోవ ఫరతీతి దస్సేతుం సమన్తత్తో కప్ప-సద్దో గహితోతి ఆహ “అనవసేసం సమన్తతో”తి. ఈసం అసమత్తం, కేవలం వా కేవలకప్పం. భగవతో ఆభాయ అనోభాసితమేవ హి పదేసం దేవతా అత్తనో పభాయ ఓభాసేన్తి. న హి భగవతో పభా కాయచి పభాయ అభిభుయ్యతి, సూరియాదీనమ్మి పభం సా అభిభుయ్య తిట్టతీతి.

యేన వా కారణేనాతి హేతుమ్మి ఇదం కరణవచనం. హేతుఅత్తో హి కిరియాయ కారణం, న కరణం వియ కిరియత్తో, తస్మా నానప్పకార-గుణవిసేసాధిగమనత్తా ఇథ ఉపసజ్కమనకిరియాతి “అన్నేన వసతి, విజ్ఞాయ వసతీ”తిఆదీసు వియ హేతుఅత్థమేవ తం కరణవచనం యుత్తం న కరణత్తం తస్స అయుజ్జమానత్తాతి వుత్తం “యేన వా కారణేనా”తిఆది. భగవతో సతతప్పవత్తనిరతిసయ-సాదువిపులమతరస-సద్ధమ్మఫలతాయ సాదుఫలనిచ్చఫలితమహారుక్ఖేన భగవా ఉపమితో. సాదుఫలూపభోగాధిప్పాయగ్గహణేనేవ హి మహాకారుణిక్కస్స సాదుఫలతా గహితాతి. ఉపసజ్కమీతి ఉపసజ్కన్తా.

సమ్మతకామతాయ హి కిఞ్చి రానం గచ్ఛన్తో తంతంపదేసాతిక్రమనేన ఉపసంక్రమి, ఉపసంక్రన్తోతి వత్తబ్బతం లభతి. తేనాహ “గతాతి వుత్తం హోతీ”తి, ఉపగతాతి అత్తో. ఉపసంక్రమిత్వాతి పుట్టకాలకిరియానిద్దేసోతి ఆహ “ఉపసంక్రమనపరియోసానదీపన”న్తి. తతోతి యం రానం పత్తా “ఉపసంక్రమీ”తి వుత్తా, తతో ఉపగతట్టానతో.

గతినివత్తిఅత్తో సామజ్ఞతో ఆసనమ్మి రానగ్గహణేన గయ్ఘతీతి వుత్తం “ఆసనకుసలతాయ ఏకమన్తం తిట్టన్తి”తి. నిసినాపి హి గమనతో నివత్తా నామ హోన్తి రత్వా నిసీదితబ్బత్తా, యథావుత్తట్టానాదయోపి ఆసనేనవ సజ్ఘహితాతి. అతిదూరలచ్చాసన్నపటిక్ఖేపేన నాతిదూరనచ్చాసన్నం నామ గహితం. తం పన అవకంసతో ఉభిన్నం పసారితహత్థసజ్ఘట్టనేన దట్టబ్బం. గీవం పసారేత్వాతి గీవం పరివత్తనవసేన పసారేత్వా.

కామం “కథ”న్తి అయమాకారపుచ్చా, తరణాకారో ఇథ పుచ్చితో. సో పన తరణాకారో అత్తో కారణమేవాతి ఆహ “కథం నూతి కారణపుచ్చా”తి? పాకటో అభిసమ్పాధియం మహాపథవీకమ్పనాదిఅనేకచ్చరియపాతుభావాదినా.

మరిసనట్టేన పాపానం రోగాదిఅనత్థానం అభిభవనట్టేన మారిసో, దుక్ఖరహితో. తేనాహ “నిద్దుక్ఖాతి వుత్తం హోతీ”తి. నిరయపక్ఖే పియాలపనవచనవసేన ఉపచారవచనశ్చోతం యథా “దేవానం పియా”తి. తేనేవాహ “యది ఏవ”న్తిఆది. సజ్ఞనా సజ్ఞాతి మత్తకతో సమకోట్టితేన యావ హదయపదేసా నిబ్బిజ్ఞిత్వా ఓతిణ్ణేన సజ్ఞనా పాదతలతో సమకోట్టితో సజ్ఞ నిబ్బిజ్ఞిత్వా ఆరోహన్తో హదయే హదయస్స పదేసే సమాగచ్ఛేయ్య, అథ నేసం సజ్ఞనం సమాగమసమకాలే నం యథాతిక్రంతసజ్ఞకరణకాలం జానేయ్యాసి. కిఞ్చి నిమిత్తం ఉపాదాయ కిస్మిఞ్చి అత్తో పవత్తస్స సద్దస్స తన్నిమిత్తరహితే పవత్తి రుళ్లీ నామ గమనకిరియారహితే సాసనాదిమతి పటిపిణ్ణే యథా గోసద్దస్స.

ఓఘమతరీతి యేసం ఓఘానం తరణం పుచ్చితం, తే గణనపరిచ్ఛేదతో సరూపతో చ దస్సేతుం “చత్తారో”తిఆది వుత్తం. కస్మా పనేత్థ చత్తారో ఏవ ఓఘా వుత్తా, తే చ కామాదయో ఏవాతి? న చోదేతబ్బమేతం, యస్మా ధమ్మానం సభావకిచ్చవిసేసజ్ఞానా భగవతా సబ్బం శోయ్యం యాథావతో అభిసమ్మజ్ఞిత్వా ఏత్తకావ ఓఘా దేసితా, ఇమే ఏవ చ దేసితాతి. వట్టస్మిం ఓహనన్తి ఓసీదాపేన్తితి ఓఘా, ఓహనన్తి హేట్టా కత్వా హనన్తి గామేన్తి, తథాభూతా సత్తే అథో గామేన్తి నామ. అయశ్చ అత్తో “సబ్బోపి చేసా”తిఆదినా పరతో అట్టకథాయమేవ ఆగమిస్సతి. కామనట్టేన కామో, కామో చ సో యథావుత్తేనట్టేన ఓఘో చాతి, కామేసు ఓఘాతి వా కామోఘా. భవోఘో నామ భవరాగోతి దస్సేతుం “రూపారూపభవేసు ఛన్దరాగో రూపానికన్తి చా”తి వుత్తం. సుమజ్గలవిలాసినీఆదీసు (దీ. ని. అట్ట. 3.3౧౨) పన “సస్సతదిట్ఠిసహగతరాగో చా”తి వుత్తం. తత్థ పరమో ఉపపత్తిభవేసు రాగో, దుతియో కమ్మభవే. భవదిట్ఠివినిముత్తస్స దిట్ఠిగతస్స అభావతో. “ద్వాసట్ఠిదిట్ఠియో దిట్ఠోఘో”తి వుత్తం, చతుసచ్చన్తోగధత్తా సబ్బస్స శోయ్యస్స “చతూసు సచ్ఛేసు అజ్ఞాణం అవిజ్ఞోఘో”తి ఆహ.

ఇదాని తేసం ఓఘసజ్ఞాతానం పాపధమ్మానం ఉప్పత్తిట్టానం దస్సేతుం “తత్థా”తిఆది వుత్తం, పవత్తిట్టానం పన కామగుణాదయో దస్సితా ఏవ. “పశ్చాసు కామగుణేసు ఛన్దరాగో కామోఘో”తి ఏత్థ భవోఘం రపేత్వా సబ్బో లోభో కామోఘాతి యుత్తం సియా. సస్సతదిట్ఠిసహగతో రాగో భవదిట్ఠిసమ్మయుత్తత్తా భవోఘాతి అట్టకథాసు వుత్తో, భవోఘో పన దిట్ఠిగతవిప్పయుత్తేసు ఏవ ఉప్పజ్జతీతి పాళియం వుత్తో. తేనేవాహ – “భవోఘో చతూసు దిట్ఠివిప్పయుత్తలోభసహగతచిత్తుప్పాదేసు ఉప్పజ్జతీ”తి. తస్మా దిట్ఠిసహగతలోభోపి కామోఘాతి యుత్తం సియా.

దిట్టధమ్మికసమ్మరామి కదుక్ఖానన్తో కారణభూతా కామాసవాదయోపి ద్విధా వుత్తా, ఆసవా ఏవ చ ఓఘా. కామాసవనిద్దేసే చ కామేసూతి కామరాగదిట్టిరాగాదీనం ఆరమ్మణభూతేసు తేభూమకేసు వత్తుకామేసూతి అట్టో సమ్భవతి. తత్త హి ఉప్పజ్జమానా సాయం తత్తా సబ్బాపి న కామచ్చన్దాదినామం న లభతీతి.

యది పన పశ్చాకామగుణికో చ రాగో కామోఘాతి వుత్తీతి కత్వా బ్రహ్మనం విమానాదీసు రాగస్స దిట్టిరాగస్స చ కామోఘభావో పటిసేధితబ్బో సియా, ఏవం సతి కామోఘభవోఘవినిముత్తేన నామ లోభేన భవితబ్బం . నో యదా దిట్టిగతవిప్పయుత్తేసు ఉప్పజ్జతి, తదా తేన సమ్మయుత్తో అవిజ్ఞోఘా ఓఘవిప్పయుత్తోతి దోమనస్సవిచికిచ్చుద్ధచ్చసమ్మయుత్తస్స వియ తస్సపి ఓఘవిప్పయుత్తతా వత్తబ్బా సియా “చత్తూసుపి దిట్టిగతవిప్పయుత్తలో భసహగతేసు చిత్తుప్పాదేసు ఉప్పన్నో మోహో సియా ఓఘసమ్మయుత్తో సియా ఓఘవిప్పయుత్తో”తి. “కామోఘా అట్టసు లోభసహగతేసు చిత్తుప్పాదేసు ఉప్పజ్జతీ”తి, “కామోఘం పటిచ్చ దిట్టోఘా అవిజ్ఞోఘా”తి చ వచనతో దిట్టిసహగతో కామోఘా న హోతీతి న సక్కా వత్తుం. తథా హేత్థ “రూపారూపభవేసు ఛన్దరాగో ఝాననికన్తి చ భవోఘా నామాతి ఏత్తకమేవ వుత్తం, న వుత్తం సస్సతదిట్టిసహగతో రాగో”తి.

అధోగమనట్టేనాతి హేట్టాపవత్తనట్టేన. హేట్టాపవత్తనశ్చోత్త న కేవలం అపాయగమనియభావేన, అథ ఖో సంసారతరకావరోధనేనపీతి దస్సేతుం “ఉపరిభవశ్చా”తిఆది వుత్తం. కామం నిబ్బానం అరూపిభావా అదేసం, న తస్స రానవసేన ఉపరిగహణం, సబ్బసఙ్ఖతవినిస్సటత్తా పన సబ్బస్సపి భవస్స ఉపరీతి వత్తబ్బతం అరహతీతి కత్వా వుత్తం “ఉపరిభవం నిబ్బాన”న్తి. “మహాఉదకోఘా”తిఆదీసు రాసట్టో ఓఘ-సద్ధోతి “మహా హేసో కిలేసరాసీ”తి వుత్తం సేసేసుపీతి భవోఘాదీసుపి.

అప్పతిట్టహన్తోతి కిలేసాదీనం వసేన అసన్తిట్టన్తో, అసంసీదన్తోతి అట్టో. అనాయూహన్తోతి అభిసజ్ఞారాదివసేన న ఆయుహన్తో మజ్జిమం పటిపదం విలజ్ఞిత్వా నిబ్బుయ్హన్తో. తేనాహ - “అవాయమన్తో”తి, మిచ్చావాయామవసేన అవాయమన్తోతి అధిప్పాయో. గూళ్లన్తి సంవుతం. పటిచ్చన్నన్తి తస్సేవ వేవచనం. అత్థవసేన వా సంవుతం గూళ్లం, సద్ధవసేనపి అపాకటం పటిచ్చన్నం అన్తరదీపాదికే రాతబ్బట్టానే. ఆయుహన్తాతి హత్థేహి చ పాదేహి చ వాయమన్తా. ఏతం అత్తజాతం, ఏతం వా విస్సజ్జనం.

ఇదాని యేనాధిప్పాయేన భగవతా తథాగూళ్లం కత్వా పశ్చో కథితో, తం దస్సేతుం “కిం పనాతిఆది వుత్తం. నిగ్గహముఖేనాతి వేనేయ్యానం వినయఉపాయభూతనిగ్గహవసేన. తేనాహ యే పణ్ణితమానినో”తిఆది. పవయ్హ పవయ్హతి ఓఘుణిత్వా ఓఘుణిత్వా.

సోతి దేవపుత్తో నిహతమానో అహోసి యథావిస్సజ్జితస్స అత్థస్స అజానన్తో. యథాతి అనియమవచనం నియమనిద్దిట్టం హోతి, తంసమ్మన్దశ్చా కథన్తి పుచ్చావచనన్తి తదుభయస్స అత్థం దస్సేన్తో “యథాహం జానామి, ఏవం మే కథేహి”తి ఆహ.

యదాస్వాహన్తి యదా సు అహం, సు-కారో నిపాతమత్తం “యదిదం కథం సూ”తిఆదీసు వియ. సబ్బపదేసూతి “తదాస్సు సంసీదామీ”తిఆదీసు తీసుపి పదేసు. అతరన్తోతి ఓఘానం అతిక్కమనత్తం తరణప్పయోగం అకరోన్తో. తత్థేవాతి ఓఘనియఓఘసు ఏవ. ఓసీదామీతి నిముజ్జామి ఓఘేహి అజ్ఞోత్థటో హోమి. నిబ్బుయ్హామీతి ఓఘేహి నిబ్బుయ్హో హోమి.

తాతుం అసక్యోన్తో అసంసీదన్తో. అతివత్తామీతి అనుపయోగం అతిక్యమామి, అపనిధానవసేన సమ్మాపటిపత్తిం విరాధేమీతి అత్తో. తానే చ వాయామే చాతి వక్ఖమానవిభాగే పతిట్టహానే వాయామే చ దోసం దిస్వాతి పతిట్టానాయూహానేసు సంసీదననిబ్బుయ్ఘనసజ్ఞాతం తరణస్స విబన్ధనభూతం ఆదీనవం దిస్వాన. ఇదం భగవతా బోధిమూలే అత్తనా పవత్తిత-పుబ్బభాగ-మనసికారవసేన వుత్తం. అతిట్టన్తో అవాయమన్తోతి పతిట్టానాయూహానకరణకిలేసాదీనం పరివజ్జనేన అసంసీదన్తో అనిబ్బుయ్ఘన్తో. దేవతాయపి పటివిద్ధో తదత్తో ఉపనిస్సయసమ్మన్నతాయ విముత్తిపరిపాచనీయధమ్మానం పరిపక్కత్తా. న పన పాకటో విపశ్చితజ్ఞాఆదీనం, ఉగ్గటితజ్ఞానం పన యథా తస్సా దేవతాయ, తథా పాకటో ఏవాతి. సత్త దుకా ఇదాని వుచ్చమానరూపా దస్సితా పోరాణట్టకథాయం. కిలేసవసేన సన్తిట్టన్తోతి లోభాదీహి అభిభూతతాయ సంసారే పతిట్టహాన్తో సమ్మా అప్పటిపజ్జనేన తత్తేవ సంసీదతి నామ. అభిసజ్ఞారవసేనాతి తత్తేవాభిసజ్ఞారచేతనాయ చేతేన్తో సమ్మాపటిపత్తియోగ్యస్స ఖణస్స అతివత్తనేన నిబ్బుయ్ఘతి నామ. ఇమినా నయేన సేసదుకేసుపి అత్తో వేదితబ్బో.

ఏత్థ చ వట్టమూలకా కిలేసాతి తేసం వసేన సంసారే అవట్టానం తంతంకమ్మునా తత్త తత్త భవే అభినిబ్బత్తి, కిలేసా పన తేసం పచ్చయమత్తం. తత్త తత్త భవే అపరాపరం నిబ్బత్తేన్తో సంసారే నిబ్బుయ్ఘతి నామాతి ఇమస్స అత్తస్స దస్సనవసేన పఠమదుకో వుత్తో. ఇమే సత్తా సంసారే పరిబ్బమన్తా దువిధా తణ్ణాచరితా దిట్టిచరితా చాతి తేసం సంసారనాయికభూతానం ధమ్మానం వసేన సన్తిట్టనం, తదజ్ఞోసం పవత్తిపచ్చయానం వసేన ఆయూహానన్తి ఇమస్స అత్తస్స దస్సనవసేన దుతియదుకో వుత్తో. సంయోజనియేసు ధమ్మేసు అస్సాదదస్సనసభావాయ తణ్ణాయ వసేన విసేసతో పతిట్టానం, అముత్తిమగ్గే ముత్తిమగ్గపరామాసతో తథా ఆయూహానమ్మి దిట్టియా వసేన హోతీతి దస్సేతుం తతియదుకో వుత్తో. చతుత్థదుకే పన అధిప్పాయో అట్టకథాయ ఏవ విభావితో. యస్మా “సస్సతో అత్తా”తి అభినివిసన్తో అరూపరాగం, అసజ్ఞాపగం వా అవిమోక్షంయేవ విమోక్షోతి గహేత్వా సంసారే ఏవ ఓలీయతి. తేనాహ “ఓలీయనాభినివేసా హి భవదిట్టి”తి. యస్మా పన కామభవాదీసు యం వా తం వా భవం పత్వా అత్తా ఉచ్చిజ్జతి వినస్సతి, న హోతి పరం మరణాతి అభినివిసన్తో భవవిప్పమోక్షావహాయ సమ్మాపటిపత్తియా అప్పటిపజ్జనేన తం అతివత్తతి. తేన వుత్తం “అతిధావనాభినివేసా విభవదిట్టి”తి.

లీనవసేన సన్తిట్టన్తోతి కోసజ్ఞాదివసేన సంకోచాపజ్జనేన సమ్మా అప్పటిపజ్జన్తో. ఉద్ధచ్చవసేన ఆయూహాన్తోతి సమ్మాసమాధినో అభావేన విక్లేపవసేన పశ్చామో దుకో వుత్తో. యథా కామసుఖం పవిట్టస్స సమాధానం నత్తి చిత్తస్స ఉపక్కిలిట్టత్తా, ఏవం అత్తపరితాపనమనుయుత్తస్స కాయస్స ఉపక్కిలిట్టత్తా. ఇతి చిత్తకాయపరిక్కిలేసకరా ద్వే అన్తా తణ్ణాదిట్టినిస్సయతాయ సంసీదననిబ్బుయ్ఘననిమిత్తా వుత్తా ఛట్టదుకే. పుట్టే సప్పదేసతోవ సంకిలేసధమ్మా “సంసీదననిమిత్త”న్తి దస్సితాతి ఇదాని నిప్పదేసతో దస్సనవసేన, పుట్టే చ సాధారణతో అభిసజ్ఞారధమ్మా “నిబ్బుయ్ఘననిమిత్త”న్తి దస్సితాతి ఇదాని పుజ్ఞానేజ్ఞాభిసజ్ఞారే ఏవ “ఆయూహాననిమిత్త”న్తి దస్సనవసేన సత్తమదుకో వుత్తో. ఏవజ్ఞో దుగ్గతిసుగతూపపత్తివసేన సంసీదననిబ్బుయ్ఘనాని విభజ్జ దస్సితాని హోన్తీతి. తేనేవాహ “పుత్తమ్మి చేత”న్తిఆది. అధోభాగం దుగ్గతిం గమేన్తీతి అధోభాగజ్ఞమనీయా అనునాసికలోపం అకత్వా. తథా ఉపరిభాగం గమేన్తీతి ఉపరిభాగజ్ఞమనీయా.

ఏత్థ చ ఓఘుతరణం పుచ్చితేన భగవతా “అప్పతిట్టం అనాయూహ”న్తి తస్స పహానగ్గమేవ దస్సితం, న సమ్మయోగజ్ఞన్తి? న ఏవం దట్టబ్బం, యావతా యేన పతిట్టానం హోతి, యేన చ ఆయూహానం, తదుభయపటిష్ఠేపముఖేన

తప్పటిపక్కదమ్మదస్సనమేతని. న హేస అ-కారో కేవలం పటినేదే, అథ ఖో పటిపక్ష్తే “అకుసలా ధమ్మా, అహితో, అధమ్మో”తిఆదీసు వియ, తస్మా అప్పతిట్టం అనాయూహన్తి పతిట్టానాయూహనానం పటిపక్ష్తవసేన పవత్తమానో తథాపవత్తిహేతూవాతి అయమేత్థ అత్తో. ఖోతి చ అవధారణత్తే నిపాతో “అస్సోసి ఖో”తిఆదీసు (పారా. ౧) వియ. తేన అప్పతిట్టానస్స ఏకంసికతం దస్సేతి. సోయం ఖో-సద్దో “అనాయూహ”న్తి ఏత్థాపి ఆనేత్వా వత్తబ్బో. అనాయూహనమ్మి హి ఏకంసికమేవాతి తస్స పటిపక్ష్తో సహ విపస్సనాయ అరియమగ్గో. తేన హి ఓఘతరణం హోతి, న అజ్ఞాథా. ఏవమయం యథానుసన్ధిదేసనా కతా, దేవతా చ సహవిపస్సనం మగ్గం పటివిజ్ఞీతి పరమఫలే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం “ఇమం పజ్ఞావిస్సజ్జన”న్తిఆది.

“చిరస్సా”తి ఇమినా సమానత్తం పదంతరమేతన్తి ఆహ “చిరస్స కాలస్సా”తి యథా “మమం వా, భిక్ఖవే”తి (దీ. ని. ౧.౫-౬) ఏత్థ “మమా”తి ఇమినా సమానత్తం పదంతరం మమన్తి. న దిట్టపుబ్బాతి అదస్సావీ. అదస్సావితా చ దిస్వా కత్తబ్బకిచ్చస్స అసిద్ధతాయ వేదితబ్బా. అజ్ఞాథా కా నామ సా దేవతా, యా భగవంతం న దిట్టవతీ? తేనాహ “కిం పనిమాయా”తిఆది. దస్సనం ఉపాదాయ ఏవం వత్తుం వత్తతీతి యదా కదాచి కఞ్చి పియజాతికం దిస్వా తం దస్సనం ఉపాదాయ “చిరేన వత మయం ఆయస్మంతం పస్సామా”తి అదిట్టపుబ్బం దిట్టపుబ్బం వా ఏవం వత్తుం యుజ్జతి, అయం లోకే నిరుత్థో సముదాచారోతి దస్సేతి. బ్రహ్మం వా వుచ్చతి అరియమగ్గో, తస్స అణనతో జాననతో పటివిజ్ఞనతో బ్రాహ్మణో. కిలేసనిబ్బానేనాతి కిలేసానం అచ్చంతసముచ్చేదసజ్ఞాతేన నిబ్బానేన నిబ్బుతం సమ్మదేవ వూపసంత-సబ్బకిలేసదరథ-పరిళాహం. ఆసత్తవిసత్తాదీహీతి ఆది-సద్దేన విసతాదిఆకారే సజ్ఞణ్ణాతి. వుత్తజ్ఞోతం -

“విసతాతి విసత్తికా, విసటాతి విసత్తికా, విసాలాతి విసత్తికా, విసక్కతీతి విసత్తికా, విసంవాదికాతి విసత్తికా, విసం హరతీతి విసత్తికా, విసమూలాతి విసత్తికా, విసఫలాతి విసత్తికా, విసపరిభోగోతి విసత్తికా, విసాలా వా పన సా తణ్ణా రూపే సద్దే గద్ధే రసే ఫోట్టబ్బే ధమ్మే కులే గణే విసతా విత్తతాతి విసత్తికా”తి (మహాని. ౩).

తత్త విసతాతి విత్తతా రూపాదీసు తేభూమకధమ్మేసు అభిబ్యాపనవసేన విసటాతి పురిమవచనమేవ త-కారస్స ట-కారం కత్వా వుత్తం. విసాలాతి విపులా. విసక్కతీతి పరిసక్కతి, సహతి వా. రత్తో హి రాగవత్తునా పాదేన తాళియమానోపి సహతీతి. ఓసక్కనం విప్పన్దనం వా “విసక్కన”న్తిపి వదన్తి. అనిచ్ఛాదిం నిచ్ఛాదితో. గణ్ణాతీతి విసంవాదికా హోతి. విసం హరతీతి తథా తథా కామేసు ఆనిసంసం పస్సన్తి వివిధేహి ఆకారేహి నేక్ఖమ్మాభిముఖప్పవత్తితో చిత్తం సంహరతి సంఖిపతి, విసం వా దుక్ఖం, తం హరతి, వహతీతి అత్తో. దుక్ఖనిబ్బత్తకకమ్మస్స హేతుభావతో విసమూలా. విసం వా దుక్ఖాభిభూతా వేదనా మూలం ఏతిస్సాతి విసమూలా. దుక్ఖసముదయత్తా విసం ఫలం ఏతిస్సాతి విసఫలా. తణ్ణాయ రూపాదికస్స దుక్ఖస్సేవ పరిభోగో హోతి, న అమతస్సాతి విసపరిభోగోతి వుత్తా, సబ్బత్త నిరుత్తివసేన పదసిద్ధి వేదితబ్బా. యో పనేత్థ పథానో అత్తో, తం దస్సేతుం పున “విసాలా వా పనా”తిఆది వుత్తన్తి ఏవమేత్థ విసత్తికాపదస్స అత్తో వేదితబ్బో. తిణ్ణం పరమదుతియమగ్గేహి. నిత్తిణ్ణం తతియమగ్గేన. ఉత్తిణ్ణం చతుత్థమగ్గేన.

సమనుజ్ఞోతి సమ్మదేవ కతానుజ్ఞో. తేనాహ “ఏకజ్ఞాసయో అహోసీ”తి. అన్తరథాయాతి అదస్సనం అగమాసి. యథా పన అన్తరథాయ, తం దస్సేతుం “అభిసజ్ఞతకాయ”న్తిఆది వుత్తం. మాలేహీతి లింగవిపల్లాసేన వుత్తం, “మాలాహీ”తి కేచి పరన్తి, “మల్యేహీ”తి వత్తబ్బే య-కారలోపం కత్వా నిద్దేసో. అయం తావ అట్టకథాయ లీనత్థవణ్ణా.

నేత్తినయవణ్ణనా

ఇదాని పకరణనయేన పాళియా అత్తవణ్ణనం కరిస్సామ. సా పన అత్తవణ్ణనా యస్మా దేసనాయ సముట్టానప్పయోజనభాజనేసు పిణ్డత్తేసు చ నిద్ధారిత్తేసు సుకరా హోతి సువిజ్ఞోయ్యా చ, తస్మా సుత్తదేసనాయ సముట్టానాదీని పఠమం నిద్ధారయిస్సామ. తత్త సముట్టానం తావ దేసనానిదానం, తం సాధారణం అసాధారణాని దువిధం. తత్త సాధారణమ్మి అబ్బన్తరబాహిరభేదతో దువిధం. తత్త సాధారణం అబ్బన్తరసముట్టానం నామ లోకనాథస్స మహాకరుణా. తాయ హి సముస్సాహితస్స భగవతో వేనేయ్యానం ధమ్మదేసనాయ చిత్తం ఉదపాది, యం సన్ధాయ వుత్తం - “సత్తేసు చ కారుజ్ఞాతం పటిచ్చ బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేసీ”తిఆది (మ. ని. ౧.౨౮౩; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౯). ఏత్త చ హేతుఅవత్థాయపి మహాకరుణాయ సగ్గహో దట్టబ్బో యావదేవ సంసారమహోఘతో సద్ధమ్మదేసనాహత్తదానేహి సత్తసన్తారణత్తం తదుప్పత్తితో. యథా చ మహాకరుణా, ఏవం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం దసబలజ్ఞానాదీని చ దేసనాయ అబ్బన్తరసముట్టానభావేన వత్తబ్బాని. సబ్బజ్ఞో ఇయ్యధమ్మం తేసం దేసేతబ్బప్పకారం సత్తానశ్చ ఆసయానుసయాదిం యాథావతో జానంతో భగవా రానాట్టానాదీసు కోసల్లేన వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం విచిత్తనయదేసనం పవత్తేసీతి. బాహిరం పన సాధారణం సముట్టానం దససహస్సమహాబ్రహ్మపరివార-సహమ్మతిమహాబ్రహ్మణో అజ్ఞేసనం. తదజ్ఞేసనుత్తరకాలజ్ఞో ధమ్మగమ్భీరతాపచ్చవేక్షణాజనితం అప్పోస్సుక్కతం పటిప్పస్సమ్మేత్వా ధమ్మస్సామీ ధమ్మదేసనాయ ఉస్సాహజాతో అహోసి. అసాధారణమ్మి అబ్బన్తరబాహిరభేదతో దువిధమేవ. తత్త అబ్బన్తరం యాయ మహాకరుణాయ యేన చ దేసనాజ్ఞాణేన ఇదం సుత్తం పవత్తితం, తదుభయం వేదితబ్బం బాహిరం పన తస్మా దేవతాయ పుచ్చా, పుచ్చావసీకో హేస సుత్తనిక్ఖేపో. తయిదం పాళియం ఆగతమేవ.

పయోజనమ్మి సాధారణాసాధారణతో దువిధం. తత్త సాధారణం అనుక్కమేన యావ అనుపాదాపరినిబ్బానం విముత్తిరసత్తా భగవతో దేసనాయ. తేనేవాహ “ఏతదత్థా కథా, ఏతదత్థా మన్తనా”తిఆది (పరి. ౩౬౬). అసాధారణం పన తస్మా దేవతాయ దస్సనమగ్గసమధిగమో, ఉభయమ్మేతం బాహిరమేవ. సచే పన వేనేయ్యసన్తానగతమ్మి దేసనాబలసిద్ధిసజ్ఞాతం పయోజనం అధిష్పాయసమిజ్జనభావతో యథాధిష్పేతత్తసిద్ధియా మహాకారుణికస్స భగవతోపి పయోజనమేవాతి గణ్ఠేయ్య, ఇమినా పరియామేనస్స అబ్బన్తరత్తాపి సీయా.

అపిచ తస్మా దేవతాయ ఓఘతరణాకారస్స యాథావతో అనవబోధో ఇమిస్సా దేసనాయ సముట్టానం, తదవబోధో పయోజనం. సో హి ఇమాయ దేసనాయ భగవన్తం పయోజేతి తన్నిష్పాదనపరాయం దేసనాతి కత్వా. యజ్ఞో దేసనాయ సాధేతబ్బం ఫలం, తం ఆకట్ఠితబ్బత్తా దేసకం దేసనాయ పయోజేతీతి పయోజనాని వుచ్చతి. తథా దేవతాయ తదజ్ఞోసశ్చా వినేయ్యానం పతిట్టానాయూహనవిస్సజ్జనశ్చోత్త పయోజనం . తథా సంసారచక్కినివత్తి-
సద్ధమ్మచక్కిప్పవత్తిసస్సతాదిమిచ్చాచార-నిరాకరణం సమ్మావాదపురేక్షారో అకుసలమూలసమూహననం కుసలమూలసమారోపనం అపాయద్వారపిదహనం సగ్గమోక్షద్వారవివరణం పరియుట్టానవూపసమనం అనుసయసముగ్ధాతనం “ముత్తో మోచేస్సామీ”తి పురిమపటిజ్ఞాఅవిసంవాదనం తప్పటిపక్ఖమారమనోరథవిసంవాదనం తిత్థియసమయనిమ్మథనం బుద్ధధమ్మపతిట్టాపనన్తి ఏవమాదీనిపి పయోజనాని ఇథ వేదితబ్బాని.

యథా దేవతా ఓఘతరణే సంసయపక్ఖన్దా, తాదిసా అజ్ఞో చ సజ్ఞాతధమ్మానం సమ్మాసమ్మద్ధస్స చ పటిపత్తిం అజానన్తా అసద్ధమ్మస్సవన-ధారణ-పరిచయ-మనసికారవిపల్లత్థబుద్ధికా సద్ధమ్మస్సవన-ధారణ-పరిచయవిముఖా చ

భవవిమోక్షేసి నో వినేయ్యా ఇమిస్సా దేసనాయ భాజనం.

పిణ్డణ్ణా పన “అప్పతిట్టం అనాయూహ”ని పదద్వయే చతుసచ్చకమ్మట్టానానుయోగవసేన
యోనిసోమనసికారబహులీకారో కుసలమూలసమాయోగో ఓలీయనాతిధావనావిస్సజ్జనం ఉపాయవినిబద్ధవిధమనం
మిచ్చాభినివేసదూరీభావో తణ్ణావిజ్ఞావిసోధనం వట్టత్తయవిచ్చేదనుపాయో ఆసవోఘ-యోగ-గణ్ణాగతి-
తణ్ణుప్పాదుపాదానవియోగో చేతోఖిలవివేచనం అభినన్దననివారణం సంసగ్గాతిక్కమో వివాదమూలపరిచ్ఛాగో
అకుసలకమ్మపథవిద్ధంసనం మిచ్చత్తాతివత్తనం అనుసయమూలచ్చేదో. సబ్బకిలేస-దరథపరిళాహ-
సారమ్మపటిప్పస్సమ్మనం దస్సనసవననిద్దేసో విజ్ఞాపమవజిరూపమధమ్మాపదేసో అపచయగామిధమ్మవిభావనా
పహానత్తయదీపనా సిక్ఖత్తయానుయోగో సమథవిపస్సనానుట్టానం భావనాసచ్చికిరియాసిద్ధి సీలక్ఖన్దాదిపారిసుద్ధీతి
ఏవమాదయో వేదితబ్బా.

తత్త యేసం కిలేసాదీనం వసేన పతిట్టాతి సంసీదతి, యేసజ్ఞా అభిసజ్ఞారాదీనం వసేన ఆయూహాతి నిబ్బుయ్ఘాతి,
ఉభయమేతం సముదయసచ్చం, తప్పభావితా తదుభయనిస్సీతా చ ఖిన్దా దుక్ఖసచ్చం, తదుభయమత్తో, “అప్పతిట్టం
అనాయూహ”ని అధిప్పేతస్స అత్థస్స పటిచ్చన్నం కత్వా దేసనా ఉపాయో మాననిగ్గణ్ణనవసేన తస్సా దేవతాయ
సచ్చాభిసమయకారణభావతో పతిట్టానాయూహనపటిక్ఖేపోపదేసేన చతురోఘనిరత్థరణత్తికేహి అన్తద్వయరహితా మజ్ఞిమా
పటిపత్తి పటిపజ్జితబ్బాతి అయమేత్త భగవతో ఆణత్తితి అయం దేసనాహరో.

పరసంసయపక్ఖన్దనతాయ శాతుకామతాయ చ కథం నూతి పుచ్చావసేన వుత్తం? అభిముఖభావతో
ఏకపుగ్గలభావతో చ “త్వ”ని వుత్తం. పరముక్కుంసగతస్స గరుభావస్స అనజ్ఞాయోగ్యస్స సద్ధమ్మధురస్స పరిదీపనతో
సాధూతి మరిససీలాదిగుణతాయ “మారిసా”తి వుత్తం . అవహాననతో రాసిభావతో చ “ఓఘ”ని వుత్తం. శాతుం ఇచ్చితస్స
అత్థస్స కతత్తా పరియోసాపితత్తా “ఇతీ”తి వుత్తం. సంసీదనలక్ఖణస్స పతిట్టానస్స అకాతబ్బతో సబ్బసో చ అకతత్తా.
“అప్పతిట్ట”ని వుత్తం. తయిదం అకరణం ఏకంసికన్తి ఖోతి అవధారణవసేన వుత్తం. తస్స చ అప్పతిట్టానస్స ససన్తతిగతత్తా
“త్వ”ని చ పుచ్చితత్తా “అహ”ని వుత్తం. దేవతాయ సమ్పాధనతో పియాలపనతో చ, “ఆవుసో”తి వుత్తం.
నిబ్బుయ్ఘనలక్ఖణస్స ఆయూహనస్స అకాతబ్బతో సబ్బసో చ అకతత్తా అనాయూహన్తి వుత్తం. తిణ్ణాకారస్స ఓఘానం
అనిచ్చితభావతో ఏవ తత్త సంసయస్స అనపగతత్తా ఓఘతరణస్స చ అవిసేసత్తా “యథా కథం పనా”తి వుత్తం. తథా
సంసీదనలక్ఖణం పతిట్టానం సంసారే చ సణ్ణానన్తి అనత్థన్తరత్తా అభిన్నకాలికం. తథా నిబ్బుయ్ఘనలక్ఖణం ఆయూహనం
సమ్మాపటిపత్తియా అతివత్తనన్తి అనత్థన్తరత్తా అభిన్నకాలికన్తి వుత్తం “యదా స్వాహం...పే.... తదాస్సు నిబ్బుయ్ఘామీ”తి.
తదుభయస్స పటిపక్ఖభావతో పటిబాహనతో చ ఓఘాతిణ్ణాతి వుత్తం “ఏవం ఖ్వాహం...పే.... ఓఘమతరి”ని.

ఏకబుద్ధన్తరన్తరికత్తా సుదూరకాలికతాయ “చిరస్స”ని వుత్తం. అన్తరా అదిట్టపుబ్బతాయ విష్టుయనీయతాయ చ
“వతా”తి వుత్తం. తదా ఉపలబ్ధమానతాయ అత్తపచ్చక్ఖతాయ చ “పస్సామీ”తి వుత్తం. బాహితాపాపతో బ్రహ్మస్స చ
అరియమగ్గస్స అణనతో పటివిజ్ఞనతో “బ్రాహ్మణ”ని వుత్తం. కిలేససన్తాపమాపసమనతో దుక్ఖసన్తాపమాపసమనతో చ
సబ్బసో నిబ్బుతత్తా “పరినిబ్బుత”ని వుత్తం. తరణపయోగస్స నిబ్బత్తితత్తా ఉపరి తరితబ్బాభావతో చ “తిణ్ణ”ని వుత్తం.
శాణచక్ఖనా ఓలోకేతబ్బతో లుజ్జనతో పలుజ్జనతో చ “లోకే”తి వుత్తం. విసయేసు సజ్ఞనతో జాతభావతో “విసత్తిక”ని వుత్తం.
శాణస్స పచ్చక్ఖభావతో నిగమనతో చ “ఇద”ని వుత్తం. భాసితత్తా పరిసమత్తత్తా చ “అవోచా”తి వుత్తం. పరమం గహితత్తా

పద్మామసనతో చ “సా దేవతా”తి వుత్తం. పటిష్ఠేపస్స అభావతో అత్థస్స అనుమోదితబ్బతో “సమనుజ్ఞో”తి వుత్తం. వినేయ్యానం సాసనతో పరమత్థసమ్మత్తితో చ “సత్థా”తి వుత్తం. చక్కుపథాతిక్కమేన తిరోభావూపగమనతో “అన్తరథాయీ”తి వుత్తన్తి అయం అనుపదవిచయతో విచయహారో.

అప్పతిట్టానానాయూహనేహి ఓఘతరణం యుజ్జతి కిలేసాభిసంభారవిజహనేన పారసమ్మత్తిసమ్మిజ్ఞనతో. సబ్బకిలేస-తణ్ణాదిట్ట-తణ్ణాయతన-సస్సతాదివసేన సన్నిట్టతో సంసారే సంసీదనం హోతీతి యుజ్జతి కారణస్స సుప్పతిట్టితభావతో. అభిసంభరణకిచ్చే కిలేసాభిసంభారే విజ్ఞమానే సబ్బదిట్టాభినివేస-అతిధావనాభినివేసాదీనం వసేన ఆయూహంతస్స సంసారమహోఘేన నిబ్బుయ్వానం హోతీతి యుజ్జతి సమ్మాపటిపత్తియా అతివత్తనతో. బ్రహ్మస్స అరియమగ్గస్స అణనతో పటివిజ్ఞనతో బ్రాహ్మణభావో యుజ్జతి బాహితపాపత్తా. సమ్మదేవ సన్తధమ్మసమధిగమతో పరినిబ్బుతభావో యుజ్జతి సబ్బసో సవాసనపహీనకిలేసత్తా. తథా చ వినత్తికాయ తిణ్ణభావో యుజ్జతి యథా యాయ లేసోపి న దిస్సతి, ఏవం అగ్గమగ్గేన తస్సా సముచ్చిన్నత్తాతి అయం యుత్తిహారో.

కిలేసవట్టవసేన పతిట్టానం వినేసతో కమ్మవట్టస్స పదట్టానం. అభిసంభారవసేన ఆయూహనఞ్చ విపాకవట్టస్స పదట్టానం. అప్పతిట్టానానాయూహనాని ఓఘతరణస్స పదట్టానం, ఓఘతరణం అనుపాదిసేననిబ్బానస్స. తణ్ణావసేన పతిట్టానస్స అస్సాదానుపస్సితా పదట్టానం. తేనాహ భగవా - “సంయోజనియేసు, భిక్షవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో తణ్ణా పవడ్డతీ”తి (సం. ని. ౨.౨౨, ౨౬).

ఖడ్ధావిజ్ఞా-పస్స-సంజ్ఞా-వితక్కాయానిసోమనసికార-పాపమిత్తపరతోఘాసా దిట్టివసేన పతిట్టానస్స పదట్టానం. యథాహ - పటినమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౧.౧౨౪) “ఖడ్ధాపి దిట్టిట్టానం, అవిజ్ఞాపి దిట్టిట్టాన”న్తిఆది. తణ్ణాదిట్టాభినన్దనఅవసేనకిలేసాభిసంభారవసేన ఆయూహనస్స పదట్టానం. ఇమినా నయేన యథారహం తణ్ణాదిట్టాదివసేన పతిట్టానాయూహనానం పదట్టానభావో వత్తబ్బో. సేసమేత్థ పాళితో ఏవ సునిద్ధారియం. అయం పదట్టానహారో.

అప్పతిట్టం అనాయూహన్తి పతిట్టానాయూహనపటిష్ఠేపేన విస్సజ్జేన్నేన నియ్యానావహా సమ్మాపటిపత్తి గహితా ఏకంతతో ఓఘనిత్తరణాపాయభావతో. తగ్గహణేన చ సబ్బేపి సత్తతిన బోధిపక్ఖియధమ్మా గహితా హోన్తి నియ్యానలక్ఖణేన ఏకలక్ఖణత్తాతి అయం లక్ఖణహారో.

నిదానమస్సా దేవతాయ ఓఘతరణాకారస్స యాథావతో అనవబోధోతి వుత్తోవాయమత్తో. అజ్ఞోపి యే ఇమం దేసనం నిస్సాయ ఓఘతరణాపాయం పటివిజ్ఞన్తి, తేపి ఇమిస్సా దేసనాయ నిదానన్తి దట్టబ్బా. “కథం ను ఖో ఇమం దేసనం నిస్సాయ సమ్మదేవ పటివిజ్ఞన్తా చతుబ్బిధమ్మి ఓఘం తరన్తా సకలసంసారమహోఘతో నిత్థరేయ్యం, పరే చ తత్త పతిట్టపేయ్య”న్తి అయమేత్థ భగవతో అధిష్సాయో. పదనిబ్బచనం నిరుత్తం, తం “ఏవ”న్తిఆదినిదానపదానం “కథ”న్తిఆదిపాళిపదానఞ్చ అట్టకథాయ తస్సా లీనత్తవణ్ణనాయ చ వుత్తనయానుసారేన సుకరత్తా అతివిత్థారభయేన న విత్థారయిమ్మ.

పద-పదత్త-దేసనా-నిక్షేప-సుత్తసన్ని-వసేన పఞ్చవిధా సన్ని. తత్త పదస్స పదన్తరేన సమ్మద్ధో పదసన్ని. తథా పదత్తస్స పదత్తన్తరేన సమ్మద్ధో పదత్తసన్ని, యో “కిరియాకారకసమ్మద్ధో”తి వుత్తో. నానానుసన్నికస్స తంతంఅనుసన్నీతి సమ్మద్ధో,

ఏకానుసంధికస్య పన పుట్టాపరసమ్బంధో దేసనాసన్ధి, యా అట్టకథాయం “పుచ్చానుసన్ధి అజ్ఞాసయానుసన్ధి యథానుసన్ధి”తి తిథా విభత్తా. అజ్ఞాసయో చేత్త అత్తజ్ఞాసయో పరజ్ఞాసయోతి ద్విధా వేదితబ్బో. నిక్షేపసన్ధి చతున్నం సుత్తనిక్షేపానం వసేన వేదితబ్బా. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం పపజ్ఞాసూదనీటీకాయం వుత్తనయేన గహేతబ్బం. సుత్తసన్ధి ఇథ పరమనిక్షేపవసేన వేదితబ్బా.

“కస్మా పనేత్త ఓఘుతరణసుత్తమేవ పరమం నిక్షిత్త”న్తి నాయమనుయోగో కత్తచి న పవత్తతి? అపిచ “అప్పతిట్టం అనాయూహం ఓఘుమతరి”న్తి పతిట్టానాయూహనపటిక్షేపవసేన అన్తద్వయవివజ్జనముఖేన వా మజ్జిమాయ పటిపదాయ విభావనతో సబ్బపరమమిదం సుత్తం ఇథ నిక్షిత్తం. అన్తద్వయం అనుపగమ్మ మజ్జిమాయ పటిపత్తియా సజ్ఞాసనపరజ్ఞో బుద్ధానం సాసనన్తి. యం పన ఏకిస్సా దేసనాయ దేసనన్తరేన సద్ధిం సంసన్దనం, అయమ్పి దేసనాసన్ధి. సా ఇథ ఏవం వేదితబ్బా -

“అప్పతిట్టం...పే.... అనాయూహం ఓఘుమతరి”న్తి అయం దేసనా -

“సబ్బదా సీలసమ్మన్నో, పజ్ఞావా సుసమాహితో;
ఆరద్ధవీరియో పహితత్తో, ఓఘం తరతి దుత్తరం.

“విరతో కామసంజ్ఞాయ, రూపసంయోజనాతిగో;
నన్దిరాగపరిక్షిణో, సో గమ్మీరే న సీదతి; (సం. ని. ౧.౯౬);
సద్ధాయ తరతి ఓఘం, అప్పమాదేన అణ్ణవం. (సం. ని. ౧.౨౪౬; సు. ని. ౧౮౬);

“పజ్ఞా చిన్దే పజ్ఞా జహే, పజ్ఞా చుత్తరి భావయే;
పజ్ఞాసజ్ఞాతిగో భిక్ఖు, ఓఘుతిణ్ణోతి వుచ్చతి. (సం. ని. ౧.౩; ధ. ప. ౩౭౦);

“తస్మా జన్తు సదా సతో, కామాని పరివజ్జయే;
తే పహాయ తరే ఓఘం, నావం సిత్వావ పారగూ. (సు. ని. ౭౭౭; మహాని. ౬; నేత్తి. ౫);

“ఏకాయనం జాతిఖయన్తదస్సీ, మగ్గం పజానాతి హితానుకమ్మి;
ఏతేన మగ్గేన తరింసు పుట్టే, తరిస్సన్తి యే చ తరన్తి ఓఘ”న్తి. (సం. ని. ౫.౩౮౪, ౪౦౯; మహాని. ౧౯౧;
చూళని. పారాయనానుగీతిగాథానిద్దేస ౧౦౭; పఠమవగ్గ ౧౨౧; నేత్తి. ౧౭౦) -

ఏవమాదీహి దేసనాహి సంసన్దతీతి అయం చతుబ్యూహో హరో.

అప్పతిట్టం అనాయూహాన్తి ఏత్త సంకిలేసవసేన పతిట్టానం ఆయాహనజ్ఞా. తేన అయోనిసోమనసికారో దీపితో, సన్తకిలేసవసేన అనాయూహనేన యోనిసోమనసికారో. తత్త అయోనిసోమనసికారోతో తత్థావిజ్ఞా పవడ్డతి. తేసు తత్థాగహణేన చ తత్థామూలకా ధమ్మా ఆవత్తన్తి. అవిజ్ఞాగహణేన అవిజ్ఞామూలకం సబ్బం భవచక్కం ఆవత్తతి. యోనిసోమనసికారగ్గహణేన చ యోనిసోమనసికారమూలకా ధమ్మా ఆవత్తన్తి చతుబ్బిధజ్ఞా సమ్మత్తిచక్కం.

పతిట్టానాయూహనపటిక్ష్టేపేన పన సమ్మాపటిపత్తి దీపితా, సా చ సజ్జేపతో సీలాదిసజ్జహా. తత్త సీలగ్గహణేన ఏకాదస సీలానిసంసా ఆవత్తన్తి, సమాధిగ్గహణేన పజ్జాజ్ఞేకో సమ్మాసమాధి పజ్జాజ్ఞాణేకో సమ్మాసమాధి సమాధిపరిక్ఖారా చ ఆవత్తన్తి. పజ్జాగహణేన పజ్జా చ సమ్మాదిట్టితి సమ్మాదిట్టిసుదస్సనా సబ్బేపి అరియమగ్గధమ్మా ఆవత్తన్తితి అయం ఆవత్తో హరో.

పతిట్టానం కిలేసాదివసేన సత్తవిధం. ఆయూహనం అభిసజ్జారాదివసేన సత్తవిధం. తథా తప్పటిపక్ష్తో అప్పతిట్టానం అనాయూహనజ్ఞా. అయమేత్థ ధమ్మవిభత్తి. పదట్టానభూమివిభత్తియో పన హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బా. అయం విభత్తిహరో.

పుబ్బభాగప్పటిపదం సమ్మదేవ సమ్మాదేత్వా సమధవిపస్సనం యుగనద్దం కత్వా భావనం ఉస్సక్కేన్తో కిలేసాదీనం దూరీకరణతో తేసం వసేన అసంసీదన్తో అనిబ్బుయ్యన్తో అప్పతిట్టం అనాయూహం ఓఘం తరతి. కిలేసాదీనం వసేన పన సంసీదన్తో నిబ్బుయ్యన్తో సంసారే పతిట్టానతో ఆయతిం పునబ్బవాభినిబ్బత్తియా ఆయూహనతో ఓఘం న తరతీతి అయం పరివత్తో హరో.

అప్పతిట్టం అసన్తిట్టన్తో అసంసీదన్తో అనిబ్బిసం అనవినిబ్బిసన్తి పరియాయవచనం, అనాయూహం అనిబ్బుయ్యన్తో అచేతేన్తో అపకప్పేన్తోతి పరియాయవచనం, ఓఘం కిలేససముద్దన్తి పరియాయవచనం, అతరి అతిక్కమి అచ్చవాయాతి పరియాయవచనం. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి పరియాయవచనం వేదితబ్బన్తి అయం వేవచనో హరో.

అప్పతిట్టం అనాయూహన్తి ఏత్థ పతిట్టం ఆయూహన్తి కిలేసానం కిచ్చకరణపజ్జాత్తి. పరియుట్టానానం విభావనపజ్జాత్తి. అభిసజ్జారానం విరుహనపజ్జాత్తి. తణ్ణాయ అస్సాదపజ్జాత్తి. దిట్టియా పరినిప్పన్దనపజ్జాత్తి. భవదిట్టియా భవాభినివేసపజ్జాత్తి. విభవదిట్టియా విపల్లాసపజ్జాత్తి. కామసుఖానుయోగస్స కామేసు అనుగిజ్జనపజ్జాత్తి. అత్తకిలమథానుయోగస్స అత్తపరితాపనపజ్జాత్తి. అప్పతిట్టం అనాయూహన్తి పన అభిజ్ఞోయ్యధమ్మానం అభిజ్ఞాపజ్జాత్తి. పరిజ్ఞోయ్యధమ్మానం పరిజ్ఞాపజ్జాత్తి. ఓఘమతరిన్తి పహతబ్బధమ్మానం పహనపజ్జాత్తి. మగ్గస్స భావనాపజ్జాత్తి. నిరోధస్స సచ్చికిరియాపజ్జాత్తితి అయం పజ్జాత్తిహరో.

అప్పతిట్టం అనాయూహన్తి ఏత్థ పతిట్టానాయూహనగ్గహణేన ఓఘగ్గహణేన చ సముదయసచ్చం గహితం. అప్పతిట్టం అనాయూహం అతరిన్తి పన పదత్తయేన మగ్గసచ్చం గహితం, హేతుగహణేన చ హేతుమతో గహణం సిద్ధమేవాతి దుక్ఖనిరోధసచ్చాని అత్థతో గహితానేవాతి అయం సచ్చేహి ఓతరణా. తత్త యే లోకియా పజ్జాక్షన్ధా, యేసం వసేన పతిట్టానాయూహనసిద్ధి. యే లోకుత్తరా చత్తారో ఖన్ధా, యేసం వసేన ఓఘతరణసిద్ధి. అయం ఖన్ధముఖేన ఓతరణా. యే ఏవ పజ్జాక్షన్ధా ద్వాదసాయతనాని అట్టారస ధాతుయో, తే చత్తారో ఖన్ధా ద్వాదసాయతనాని ద్వే ధాతుయోతి అయం ఆయతనముఖేన ధాతుముఖేన చ ఓతరణా. తథా అప్పతిట్టం అనాయూహన్తి ఏత్థ పతిట్టానాయూహనగ్గహణేన కిలేసాభిసజ్జారాదీనం గహణం. కిలేసాభిసజ్జారాదయో ఓఘా చ సజ్జారక్షన్ధా ధమ్మాయతనం ధమ్మధాతు చ, అప్పతిట్టానానాయూహనగ్గహణేన ఓఘతరణవచనేన చ సహ విపస్సనాయ మగ్గో కథితో. ఏవజ్ఞా సజ్జారక్షన్ధో ధమ్మాయతనం ధమ్మధాతు చ గహితాతి ఏవమ్పి ఖన్ధముఖేన ఆయతనముఖేన ధాతుముఖేన ఓతరణా. విపస్సనా చే అనిచ్చానుపస్సనా, అనిమిత్తముఖేన విమోక్షముఖం, దుక్ఖానుపస్సనా చే, అప్పణిహితవిమోక్షముఖం, అనత్తానుపస్సనా

చే, సుష్ణతవిమోక్షముఖిని ఏవం విమోక్షముఖేన ఓతరణం. మగ్గే సేక్ష్వా సీలక్ష్వాదయో ధమ్మాయతనధమ్మధాతూ అనాసవా చ ఏవమ్మి ఖో ఖిందాదిముఖేన ఓతరణాతి అయం ఓతరణో హరో.

అప్పతిట్టంతి ఆరమ్భో. అనాయూహంతి పదసుద్ధి, నో ఆరమ్భసుద్ధి, తథా ఓఘంతి. అతరింతి పన పదసుద్ధి చేప ఆరమ్భసుద్ధి చాతి అయం సోధనో హరో.

అప్పతిట్టం అనాయూహంతి సామన్తాతో అధిట్టానం తణ్ణాదిట్టిఆదివసేన పతిట్టానాయూహనానం సాధారణతో పటిక్ఖేపచందనాతి కత్వా ఓఘమతరింతి తం వికప్పేత్వా విసేసవచనం. ఓఘతరణత్తో చత్తారో అరియమగ్గా. తత్త పరమదుతియమగ్గా అవిసేసేన దిట్టోఘతరణం, తతియమగ్గో కామోఘతరణం, అగ్గమగ్గో సేనోఘతరణంతి అయం అధిట్టానో హరో.

కిలేసవసేన పతిట్టానస్స అయోనిసోమనసికారో హేతు. అభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహానస్స కిలేసా హేతు. అప్పతిట్టానానాయూహనానం పన యథాక్కమం యోనిసోమనసికారపహానాని హేతు. సంయోజనియేసు ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సనా తణ్ణావసేన యథారహం తస్స హేతు. తేనాహ భగవా - “సంయోజనియేసు, భిక్ఖవే, ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో తణ్ణా పవడ్డతీ”తి. ఖిందావిజ్ఞాపస్ససజ్ఞావితక్కాయోనిసోమనసికారపాపమిత్తపరతోఘాసా దిట్టివసేన పతిట్టానస్స హేతు. తేనాహ - పటిసమ్మిదామగ్గే “ఖిందాపి దిట్టిట్టానం, అవిజ్ఞాపి దిట్టిట్టాన”నిఆది. తణ్ణాభినన్దనా అవసేసకిలేసాభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహానస్స హేతు. ఇమినా నయేన యథారహం తణ్ణాదిట్టివసేన పతిట్టానాయూహనానం హేతువిభాగో నిర్ధారతబ్బో, తద్విపరియాయేన అప్పతిట్టానానాయూహనానం. కిలేసుప్పాదనే హి సమ్మదేవ ఆదీనవదస్సనం అప్పతిట్టానస్స హేతు, అభిసజ్ఞరణే ఆదీనవదస్సనం అనాయూహానస్స హేతు, విపస్సనాయ ఉస్సుక్కాపనం ఓఘతరణస్స హేతుతి అయం పరిక్ఖారో హరో.

యథావృత్తవిభాగేహి పతిట్టానాయూహనేహి చతుబ్బిధస్సపి ఓఘస్స పరిసుద్ధి. అప్పతిట్టానానాయూహనేహి పన సోతానం సంవరో సబ్బసో పిధానజ్ఞాతి చతుబ్బిధస్సపి ఓఘస్స విసేసతో పిధానం అప్పవత్తికరణం. అరియమగ్గస్స భావనాయ హి కిలేసవసేన పతిట్టానం అభిసజ్ఞారవసేన ఆయుహానం ఉపచ్ఛిన్నం, తస్స సబ్బేపి ఓఘా తిణ్ణా సమ్మతిణ్ణా పహీనా హోంతీతి అయం సమారోపనో హరో.

అప్పతిట్టం అనాయూహంతి ఏత్థ పతిట్టాగహణేన తణ్ణావిజ్ఞా గహితా. తాసం హి వసేన సత్తో తత్త తత్త భవే పతిట్టాతి. ఆయుహానగ్గహణేన తప్పచ్చయా అభిసజ్ఞారధమ్మా గహితా. తత్త తణ్ణాయ విసేసతో రూపధమ్మా అధిట్టానం, అవిజ్ఞాయ అరూపధమ్మా. తేసం యథాక్కమం సమధో చ విపస్సనా చ పటిపక్ఖా, తే “అప్పతిట్టం అనాయూహం ఓఘమతరి”ని పదేహి పకాసితా హోంతి, తేసు సమధస్స చేతోవిముత్తి ఫలం, విపస్సనాయ పజ్ఞావిముత్తి. తథా హి సా “రాగవిరాగా అవిజ్ఞావిరాగా”తి విసేసేత్వా వుచ్చతి. తత్త తణ్ణావిజ్ఞా అభిసజ్ఞారో చ సముదయసచ్చం, తేసం అధిట్టానభూతా రూపారూపధమ్మా దుక్ఖసచ్చం, తేసం అప్పవత్తి నిరోధసచ్చం, నిరోధపజ్ఞాననా పటిపదా ఓఘతరణపరియాయేన వుత్తా మగ్గసచ్చం. తణ్ణాగహణేన చేత్థ మాయా-సారేయ్యమానాతిమాన-మదప్పమాద-పాపిచ్చతా-పాపమిత్తతా- అహిరికానోత్తప్పాదివసేన అకుసలపక్ఖో నేతబ్బో. అవిజ్ఞాగహణేన విపరీతమనసికార-కోధూపనాహ-మక్ఖపళాస- ఇస్సామచ్చరియ-సారమ్మ- దోవచస్సతా-భవదిట్టిఆదివసేన అకుసలపక్ఖో నేతబ్బో. వృత్తవిపరియాయేన

అమాయాఅసారేయ్యాదివిపరీతమనసికారాదివసేన. తథా సమధపక్ష్టియానం సద్ధిన్ద్రియానం విపస్సనాపక్ష్టియానం అనిచ్చసంజ్ఞాదీనశ్చ వసేన వోదానపక్ష్ఠో నేతబ్బోతి అయం నన్దియావత్తస్స నయస్స భూమి.

తథా వుత్తనయేన గహితేసు తణ్ణావిజ్ఞాతప్పక్ష్టియధమ్మేసు తణ్ణా లోభో, అవిజ్ఞా మోహో, అవిజ్ఞాయ సమ్మయుత్తో లోహితే సతి పుట్టో వియ తణ్ణాయ సతి సింజ్ఞమానో ఆఘాతో దోసో ఇతి తీహి అకుసలమూలేహి గహితేహి, తప్పటిపక్ష్ఠతో “అప్పతిట్ట”న్తిఆదివచనేహి చ తీణి అకుసలమూలాని తీణి కుసలమూలాని చ సిద్ధాని ఏవ హోన్తి. ఇథాపి లోభో సబ్బాని సాసవకుసలమూలాని ఆయుహనధమ్మా చ సముదయసచ్చం, తన్నిబ్బత్తా తేసం అధిట్టానగోచరభూతా చ ఉపాదానక్ష్ఠన్తా దుక్ఖసచ్చన్తిఆదినా సచ్చయోజనా యోజేతబ్బా. ఫలం పనేత్థ విమోక్షత్తయవసేన నిద్ధారేతబ్బం, తీహి అకుసలమూలేహి తివిధదుచ్చరిత-సంకిలేసమలవిసమఅకుసలసంజ్ఞా-వితక్కాదివసేన అకుసలపక్ష్ఠో నేతబ్బో, తథా తీహి కుసలమూలేహి తివిధసుచరిత-సమకుసలసంజ్ఞా-వితక్క-సమాధి-విమోక్షముఖాదివసేన వోదానపక్ష్ఠో నేతబ్బోతి అయం తిపుక్ఖలస్స నయస్స భూమి.

తథా వుత్తనయేన గహితేసు తణ్ణావిజ్ఞాతప్పక్ష్టియధమ్మేసు విసేసతో తణ్ణాదిట్ఠీనం వసేన అసుభే “సుభ”న్తి, దుక్ఖే “సుఖ”న్తి చ విపల్లాసా, అవిజ్ఞాదిట్ఠీనం వసేన “అనిచ్చే నిచ్చ”న్తి అనత్తని “అత్తా”తి విపల్లాసా వేదితబ్బా. తేసం పటిపక్ష్ఠతో “అప్పతిట్ట”న్తిఆదివచనేహి చ లద్ధేహి సతివీరియసమాధిపశ్శాన్ద్రియేహి చత్తారి సతిపట్టానాని సిద్ధానేవ హోన్తి.

తత్త చతుహి ఇన్ద్రియేహి చత్తారో పుగ్గలా నిద్ధిసితబ్బా. కథం? దువిధో హి తణ్ణాచరితో ముద్ధిన్ద్రియో తిక్ష్ఠిన్ద్రియోతి, తథా దిట్ఠిచరితో. తేసు పరమో అసుభే “సుభ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ సతిబలేన యథాభూతం కాయసభావం సల్లక్ఖేన్తో భావనాబలేన తం విపల్లాసం సముగ్ధాతేత్వా సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతి. దుతియో అసుభే “సుఖ”న్తి విపరియేసగ్గాహీ “ఉప్పన్నం కామవితక్కం నాధివాసేతీ”తిఆదినా వుత్తేన వీరియసంవరభూతేన వీరియబలేన పటిపక్ష్ఠం వినోదేన్తో భావనాబలేన తం విపల్లాసం విద్ధంసేత్వా సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతి. తతియో అనిచ్చే “నిచ్చ”న్తి అయాథావగ్గాహీ సమధబలేన సమాహితచిత్తో సజ్ఞారానం తజ్ఞాణికభావం సల్లక్ఖేన్తో భావనాబలేన తం విపల్లాసం సముగ్ధాతేత్వా సమ్మత్తనియామం ఓక్కమతి. చతుత్తో సంతతి-సమూహ-కిచ్చారమ్మణ-ఘనవశ్శీతతాయ ఫస్సాదిధమ్మపుజ్జమత్తే అనత్తని “అత్తా”తి మిచ్చాభినివేసే చతుకోటికసుజ్ఞాతామనసికారేన తం మిచ్చాభినివేసం విద్ధంసేత్వా సామజ్ఞాఫలం సచ్చికరోతి. సుభసంజ్ఞాసుఖసంజ్ఞాదీహి చతుహి వా విపల్లాసేహి సముదయసచ్చం, తేసమధిట్టానారమ్మణభూతా పశ్చాపాదానక్ష్ఠన్తా దుక్ఖసచ్చన్తిఆదినా సచ్చయోజనా వేదితబ్బా. ఫలం పనేత్థ చత్తారి సామజ్ఞాఫలాని, చతుహి చేత్త విపల్లాసేహి చతురాసవోఘయోగ-కాయగంధ-అగతి-తణ్ణుప్పాదుపాదాన-సత్తవిజ్ఞాణట్ఠితి-అపరిజ్ఞాదివసేన అకుసలపక్ష్ఠో నేతబ్బో, తథా చతుహి సతిపట్టానేహి చతుబ్బిధరూప-విహారాధిట్టాన-సుఖభాగియధమ్మ-అప్పమజ్ఞాసమ్మప్పధానిద్ధిపాదాదివసేన వోదానపక్ష్ఠో నేతబ్బోతి అయం సీహావిక్కిళితస్స నయస్స భూమి.

ఇమేసం పన తిణ్ణం అత్తనయానం సిద్ధియా వోహరనయద్వయం సిద్ధమేవ హోతి. తథా హి అత్తనయానం దిసాభూతధమ్మాలోచనం దిసాలోచనం, తేసం సమానయనం అజ్ఞానోతి పశ్చాపి నయా ఇథ నియుత్తాతి వేదితబ్బా. ఇదశ్చ సుత్తం నోళసవిధే సుత్తంతపట్టానే నిబ్బేధసేక్ఖభాగియం బృతిరేకముఖేన పతిట్టానాయూహనాని గహితానీతి సంకిలేసనిబ్బేధసేక్ఖభాగియం చాతి దట్టబ్బం. అట్టవీసతివిధే పన సుత్తంతపట్టానే లోకియలోకుత్తరం సత్తాధిట్టానం జ్ఞాణజ్ఞోయ్యం దస్సనభావనం సకవచనం విస్సజ్జనీయం కుసలం అనుజ్ఞాతన్తి వేదితబ్బం.

౨. నిమోక్షసుత్తవణ్ణనా

౨. పరమమాగతన్ని సంవణ్ణనావసేన పరమసుత్తాదీసు పరమం ఆగతపదం. ఉత్తానత్థన్ని పాకటత్థం. అపుబ్బంయేవ హి దువిజ్ఞోయ్యత్థి ఇ పదం సంవణ్ణేతబ్బం. నోతి పుచ్చాయం ను-సద్దేన సమానత్తో నిపాతోతి ఆహ “జానాసి నోతి జానాసి నూ”తి. వట్టతో నిముచ్చన్ని తేన సత్తాతి నిమోక్షో, మగ్గో. సో చ పముచ్చన్ని తేనాతి పమోక్షో, పముచ్చనన్తే పన అధిగంతబ్బత్తాఫలం “పమోక్షో”తి వుత్తం, యథా అరహత్తం “రాగక్ఖయో దోసక్ఖయో మోహక్ఖయో”తి వుత్తం. తేతి సత్తా. వివిచ్చతీతి విసుం అసమ్మిసో హోతి, విగచ్చతీతి అత్తో. వివిచ్చతి దుక్ఖం ఏతస్మాతి వివేకో. దుతియవికప్పే పన సకలవట్టదుక్ఖతో సత్తా నిముచ్చన్ని ఏత్థ పముచ్చన్ని వివిచ్చన్ని చాతి నిమోక్షో పమోక్షో వివేకో, నిబ్బానన్ని అత్తో వేదితబ్బో. ఏత్థాతి చ నిమిత్తత్తే భుమ్మవచనం దట్టబ్బం. అవధారణత్తో ఖో-కారో “అసోసే ఖో”తిఆదిసు వియ.

నన్దీమూలకో భవో నన్దీభవో పురిమపదే ఉత్తరపదలోపేన “సాకభక్తో పత్తవో సాకపత్తవో”తి యథా. పరమం కమ్మవట్టపధానం అత్తం వత్వా పున కిలేసకమ్మానం వసేన ఉభయప్పధానం అత్తం వదన్తో “నన్దియా చా”తిఆదిమాహ. పురిమనయేతి నన్దీమూలకో కమ్మభవో నన్దీభవోతి ఏతస్మిం పక్ఖే. నన్దీభవేనాతి నన్దీభవపదేన. తివిధకమ్మాభిసంభారవసేనాతి పుణ్ణాభిసంభారాదివసేన కాంసంభారాదివసేన చ తిప్పకారస్స కమ్మాభిసంభారస్స వసేన. సంభారక్ఖన్ధో గహితో చేతనాపధానత్తా సంభారక్ఖన్ధస్స. సజ్ఞావిజ్ఞాణేహితి “సజ్ఞావిజ్ఞాణసంభయ”తి ఏవం వుత్తసజ్ఞావిజ్ఞాణపదేహి. తంసమ్మయుత్తా చాతి తేన యథావుత్తసంభారక్ఖన్ధేన సమం యుత్తా ఏవ. ద్వే ఖిన్దాతి సజ్ఞావిజ్ఞాణక్ఖన్దా.

నను ఏత్థ వేదనాక్ఖన్ధో న గహితోతి? నో న గహితోతి దస్సేన్తో “తేహి పనా”తిఆదిమాహ. తేహి ఖిన్దేహితి సజ్ఞాసంభారవిజ్ఞాణక్ఖన్దేహి. గహితావ అవినాభావతో. న హి వేదనారహితో కోచి చిత్తుప్పాదో అత్తి. అనుపాదిణ్ణకానన్తి కుసలాకుసలానం. న హేత్థ కిరియాఖిన్దానం అప్పవత్తి అధిప్పేతా. అప్పవత్తివసేనాతి అనుప్పత్తిధమ్మతాపత్తివసేన. నిబ్బత్తనవసేన కమ్మకిలేసేహి ఉపాదీయతీతి ఉపాది, పఞ్చక్ఖన్దా. ఉపాదితో సేసో ఉపాదిసేసో, సహ ఉపాదిసేసేనాతి సఉపాదిసేసం. నిబ్బానం కథితం సకలకమ్మకిలేసమాపసమత్తస్స జోతితత్తా. హేత్థా ద్వీహి పదేహి అనుపాదిణ్ణకక్ఖన్దా గహితాతి “వేదనాన”న్తి ఏత్థ ఉపాదిణ్ణకగ్గహణం యుత్తన్ని ఆహ “ఉపాదిణ్ణకవేదనాన”న్తి. నిరోధేనాతి తప్పటిబద్ధధన్దరాగనిరోధవసేన నిరుజ్జనేన. ఉపసమేనాతి అచ్చనూపసమేన అప్పవత్తనేన. ఏవఞ్చ కత్వా చ-సద్దగ్గహణం సమత్థితం హోతి. తేసన్తి తస్సా వేదనాయ తంసమ్మయుత్తానఞ్చ తిణ్ణం ఖిన్దానం. వత్తారమ్మణవసేనాతి వత్తుభూతానం ఛన్నం ఆరమ్మణభూతానఞ్చ సబ్బేసమ్మి ఉపాదిణ్ణకరూపధమ్మానం వసేన.

కస్మా పన హేత్థా చత్తారో అరూపక్ఖన్దాయేవ వుత్తా, రూపక్ఖన్ధో న గహితోతి? విసేసభావతో. సఉపాదిసేసనిబ్బానప్పత్తియఞ్చ ఉపాదిణ్ణకరూపధమ్మానం వియ అనుపాదిణ్ణకరూపధమ్మానం అప్పవత్తియేవ నత్తి. దుతియనయేతి నన్దియా చ భవస్స చాతి ఏతస్మి పక్ఖే. నన్దిగ్గహణేన సంభారక్ఖన్ధో గహితో తంసహచరణతో. ఉపపత్తిభవసంభారో రూపక్ఖన్ధోతి ఉపాదిణ్ణకరూపధమ్మమేవ వదతి. తగ్గహణేన చ తన్నిమిత్తకాని ఉత్తుఆహారజాని, విజ్ఞాణగ్గహణేన చిత్తజానీతి చతుసంతతిరూపస్సపేత్థ గహితతా వేదితబ్బా. సజ్ఞాదీహితి సజ్ఞావిజ్ఞాణవేదనాగహణేహి తయో ఖిన్దా గహితా, తఞ్చ ఖో ఉపాదిణ్ణా అనుపాదిణ్ణాతి విభాగం అకత్వా అవిసేసతో. అవిసేసేన హి పఞ్చన్నం ఖిన్దానం అప్పవత్తి నిబ్బానం. తేనాహ

“ఏవం...పే... నిబ్బానం కథితం హోతి”తి. “నిబ్బాన”ని హి ఇథ అమతమహానిబ్బానం అధిప్పేతం. ఇమమేవ చ నయన్తి ఇదం యథావుత్తం దుతియమేవ. చత్తారో మహానికాయే ధారేతీతి చతునికాయీకో. భణ్ణికనామకో థరో భణ్ణికత్థరో. ఇతీతి వుత్తప్పకారపరామసనం. నిబ్బానవసేనేవాతి పరమనయే సఉపాదిసేసనిబ్బానస్స అనుపాదిసేసనిబ్బానస్స చ, దుతియే పన “అమతమహానిబ్బానస్సా”తి సబ్బథాపి నిబ్బానస్సేవ వసేన భగవా దేసనం నిట్టపేసి సమాపేసీతి.

నిమోక్షసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. ఉపనీయసుత్తవణ్ణనా

3. అనేకత్థత్తా ధాతుసద్దానం ఉపసగ్గవసేన అత్థవిసేసవాచకో హోతితి ఆహ “ఉపనీయతీతి పరిక్ఖీయతి నిరుజ్ఞతీ”తి. వినస్సతీతి అత్తో. ఉపనీయతీతి వా సరసేనేవ జీవితస్స మరణాపగమనం వుత్తన్తి ఆహ – “ఉపగచ్ఛతి వా, అనుపుబ్బేన మరణం ఉపేతీతి అత్తో”తి. కామఞ్చోత్థ “ఉపనీయతీ”తి పదం అపాకటకమ్మవిసేసం వుత్తం. యథా పన “సబ్బం ఆరోగ్యం బ్యాధిపరియోసానం, సబ్బం యోబ్బనం జరాపరియోసానం, సబ్బం జీవితం మరణపరియోసాన”న్తి, “ఉపనీయతి జీవిత”న్తి వుత్తత్తా “మరణం ఉపేతీ”తి వుత్తం. కమ్మకత్తువసేన హేతం వుత్తం.

ఇదాని కమ్మసాధనవసేన అత్తం దస్సేతుం “యథా వా”తిఆది వుత్తం. గోపాలేన గోగణో నీయతి యథిచ్చితం రానం. జీవన్తి తేన సత్తా, సహజాతధమ్మా వాతి జీవితం, తదేవ తేసం అనుపాలనే ఆధిపచ్ఛసబ్బావతో ఇన్ద్రియన్తి ఆహ “జీవితన్తి జీవితీన్ద్రియ”న్తి పరిత్తన్తి ఇత్తరం. తేనాహ “థోక”న్తి. పబన్ధానుపచ్ఛేదస్స పచ్ఛయభావో ఇథ జీవితస్స మరణకిచ్చన్తి అధిప్పేతన్తి ఆహ “సరసపరిత్తతాయ చా”తిఆది. ఆయూతి చ పరమాయు ఇథాధిప్పేతం, తజ్జా అజ్జకాలవసేన వేదితబ్బం.

ఇమస్మిన్తో బుద్ధుత్పాదే అయం కథాతి జీవితస్స అతిఇత్తరభావదీపనపరా అయం దేసనా. జీవితీన్ద్రియవసేన జీవితక్షయం నియమేన్తో “ఏకచిత్తప్పవత్తిమత్తోయేవా”తి ఆహ, ఏకస్స చిత్తుత్పాదస్స పవత్తిక్షణమత్తో ఏవాతి అత్తో. ఇదాని తమత్తం ఉపమాయ విభావేతుం “యథా నామా”తిఆది వుత్తం. తత్త పవత్తమానన్తి నేమిరథీసా వత్తన్తి ఏకేనేవ నేమిప్పదేసేన పవత్తతి ఏకస్మిం ఖణేతి అధిప్పాయో. “ఏకేనేవ తిట్టతీ”తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఏకచిత్తక్షణికన్తి ఏకచిత్తక్షణమత్తవన్తం. తస్మిం చిత్తేతి తస్మిం యస్మిం కిస్మిన్చ ఏకస్మిం చిత్తే. నిరుద్ధమత్తేతి నిరుద్ధభావప్పత్తమత్తే. నిరుద్ధోతి వుచ్చతీతి మతోతి వుచ్చతి తంసమగ్గీ సత్తో పరమత్తతో. అవిసేసవిదునో పన అవిజ్ఞాయమానన్తరేన అనుసన్ధానస్స నిరుద్ధనం నిరోధం సల్లక్ఖేన్తి. యథావుత్తమత్తం సుత్తేన విభావేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తేన తేసుపి కాలేసు సత్తానం పరమత్తతో జీవనం మరణం చిత్తక్షణవసేనేవాతి దస్సేతి.

జీవితన్తి జీవితీన్ద్రియం. అత్తభావోతి జీవితవేదనావిజ్ఞాణాని రపేత్త్వా అవసిట్టధమ్మా అధిప్పేతా. సుఖదుక్ఖాతి సుఖదుక్ఖా వేదనా, ఉపేక్షాపి ఇథ సుఖదుక్ఖాస్సేవ అన్తోగథా ఇట్థానిట్టభావతో. కేవలాతి అత్తనా, నిచ్చభావేన వా అవోమిస్సా. ఏకచిత్తసమాయుత్తాతి ఏకకేన చిత్తేన సహితా. లహుసో వత్తతే ఖణోతి వుత్తనయేన ఏకచిత్తక్షణికతాయ లహుకో అతిఇత్తరో జీవితాదీనం ఖణో వత్తతి.

యే నిరుద్ధా మరన్తస్సాతి చవన్తస్స సత్తస్స చుతితో ఉద్ధం నిరుద్ధాతి వత్తబ్బా యే ఖన్ధా. తిట్టమానస్స వా ఇథాతి యే వా ఇథ పవత్తియం తిట్టమానస్స ధరన్తస్స భగ్గప్పత్తియా నిరుద్ధా ఖన్ధా, సబ్బేపి సదిసా తే సబ్బేపి ఏకసదిసా గతా అత్థజ్ఞతా

అప్పటిసన్నియా పున ఆగన్తా పటిసన్దానాభావేన విగతా. యథా హి చుతిఖన్దా న నిబ్బత్తన్తి, ఏవం తతో పుట్టేపి ఖన్దా. తస్మా ఏకచిత్తక్షణికం సత్తానం జీవితన్తి అధిప్పాయో.

అనిబ్బత్తేన న జాతోతి అనుప్పన్నేన చిత్తేన జాతో న హోతి “అనాగతే చిత్తక్షణే న జీవితే న జీవతి జీవిస్సతీ”తి వత్తబ్బతో. పచ్చుప్పన్నేన వత్తమానేన చిత్తేన జీవతి జీవమానో నామ హోతి, న జీవితే న జీవిస్సతి. చిత్తభణ్ణ మతో లోకోతి చుతిచిత్తస్స వియ సబ్బస్సపి తస్స తస్స చిత్తస్స భణ్ణప్పత్తియా అయం లోకో పరమత్తతో మతో నామ హోతి “అతీతే చిత్తక్షణే జీవితే న జీవతి న జీవిస్సతీ”తి వత్తబ్బతో, నిరుద్ధస్స అప్పటిసన్నికత్తా. ఏవం సన్తేపి పజ్జాత్తి పరమత్తియా, యాయం తం తం పవత్తం చిత్తం ఉపాదాయ “తిస్సో జీవతి, పుస్సో జీవతీ”తి వచనప్పవత్తియా విసయభూతా సన్తానపజ్జాత్తి, సా ఏత్త పరమత్తియా పరమత్తభూతా. తథా హి వుత్తం “నామగోత్తం న జీరతీ”తి (సం. ని. ౧.౭౬).

న సన్తి తాణాతి జరం ఉపగతస్స తతో తంనిమిత్తం యం వా పాపకారినో పాపకమ్మానం ఉపట్టానవసేన పుజ్జాకారినో పియవిప్పయోగవసేన చిత్తదుక్ఖం ఉభయేసమ్మి బన్ధనచ్చేదనాదివసేన వితుజ్జమానం అనప్పకం సరీరదుక్ఖం సమ్మోహప్పత్తి చ హోతి, తతో తాయన్తా న సన్తి. తేనాహ – “తాణం లేణం సరణం భవితుం సమత్థా నామ కేచి నత్థీ”తి. భాయతి ఏతస్మాతి భయం, భయనిమిత్తన్తి ఆహ “భయవత్థా”తి. తగ్గహణేన చ చిత్తుత్తాసలక్షణం భయం గహితమేవ, సతి నిమిత్తే నేమిత్తం సన్తమేవాతి. పుబ్బచేతనన్తి ఏకావజ్జనవీధియం నానావజ్జనవీధియం సమ్మవత్తం ఉపచారజ్ఞానచేతనం. అపరచేతనన్తి వసీభావాపాదనవసేన పరతో సమాపజ్జనవసేన చ పవత్తం సమాపత్తిచేతనం. ముజ్జాచేతనన్తి విక్ఖమ్భనవసేన పవత్తం పరమప్పనాచేతనం. కుసలజ్ఞానస్స విపాకజ్ఞానేవ లబ్బమానం సుఖం ఝానసుఖం. ఇట్టపరియాయో చేత్త సుఖ-సద్ధో. ఝానే అపేక్షా ఝాననికన్తి. ఝానస్స అస్సాదవసేన పవత్తో లోభో ఝానస్సాదో. యేన తే తే బ్రహ్మనో ఝానతో వుట్టాయ “అహో సుఖం అహో సుఖ”న్తి వాచం నిచ్చారేసున్తి. యథా దేవా సుఖబహులా తిహేతుపటిసన్నికావాతి పటిపజ్జన్తా ఝానం అధిగన్తుం భబ్బా, న ఇతరేతి “కామావచరదేవేసూ”తి వుత్తం. కామావచరా చ ఉపరిదేవా చ కామావచరదేవాతి ఏకదేససరూపేకసేనో దట్టబ్బో. తేన మనుస్సానమ్మి ఏకచ్ఛానం సబ్బేసమ్మి వా సజ్గహో సిద్ధో హోతి పత్తనాపరికప్పనాయ విసయభావతో. తేనాహ “అహో వతిమే చ...పే.... తిట్ఠియు”న్తి. ధుల్లాని పుసితాని విప్పురాని ఏత్థాతి ధుల్లపుసితకో, కాలో, దేసో వా. తస్మిం ధుల్లపుసితకే.

“పుజ్జాని కయిరాథ సుఖావహానీ”తి వుత్తత్తా “అనియ్యానికం వట్టకథం కథేతీ”తి వుత్తం. లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన లోకో, కిలేసేహి ఆమసిత్తబ్బతో ఆమిసజ్జాతి లోకామిసం. నిప్పరియాయామిసం పన లోకే ఆమిసన్తిపి లోకామిసం. పరియాయేతి సభావతో పరివత్తేత్వా జాపేతి ఏతేనాతి పరియాయో, లేసో, కారణం వాతి ఆహ “నిప్పరియాయేన చత్తారో పచ్చయా”తి, వట్టస్స ఏకంతతో బాలలోకేహేవ ఆమసిత్తబ్బభావతో పరియాయామిసతా వుత్తా. ఇథ పరి..పే.... అధిప్పేతం వివట్టపటియోగినో ఇచ్చితత్తా. చతుపచ్చయాపేక్షజ్ఞో పహానం. ఏకచ్చస్స సకలవట్టాపేక్షప్పహానస్సపి పచ్చయో హోతితి “వట్టతియేవా”తి సాసజ్ఞం వదతి. వూపసమతి ఏత్త సకలవట్టదుక్ఖన్తి సన్తి, అసజ్ఞతథాతూతి ఆహ “నిబ్బానసజ్ఞాత”న్తి.

ఉపనీయసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. అచ్చేన్తిసుత్తవణ్ణనా

౪. కాలయన్ని ఖేపేన్తితి కాలా. పురేభత్తాదయో హి కాలా ధమ్మప్పవత్తిమత్తతాయ పరమత్థతో అవిజ్ఞమానాపి లోకసజ్జేతమత్తసిద్ధా తస్సాయేవ ధమ్మప్పవత్తియా గతగతాయ అనివత్తనతో తం తం ధమ్మప్పవత్తిం ఖేపేన్తా వినాసయన్తా వియ సయశ్చ తాహి సద్ధిం అచ్ఛేన్తా వియ హోన్తి. తేనాహ - “కాలో ఘసతి భూతాని, సబ్బానేవ సహత్తనా”తి (జా. ౧.౨.౧౯౦). “తరయన్తి రత్తియో”తి ఏత్థాపి వుత్తనయేనేవ అత్థో వేదితబ్బో. “ఏతం భయం మరణే పేక్షమానో”తి వుచ్చమానత్తా పుగ్గలం మరణాపగమనాయ తరయన్తితి అత్థో వుత్తో. వయోగుణాతి ఏత్థ కోట్టాసా గుణా. తిత్తియానం హి చరిమచిత్తేన సకలచిత్తే వయసమూహే వయసమజ్ఞాతి ఆహ - “పఠమమజ్ఞిమపచ్ఛిమవయానం గుణా, రాసయోతి అత్తో”తి. ఆనిసంసత్తో గుణత్తో “వాకచిరం నివాసేసిం, ద్వాదసగుణముపాగత”న్తిఆదీసు (ఋ. వం. ౨.౩౦) వియ. “తన్దిగుణాహం కరిస్సామి, దిగుణం దిగుణం వద్ధేయ్యా”తి చ ఏవమాదీసు పన తబ్బావపుత్తిఅత్తో గుణత్తో.

“అసజ్జేయ్యాని నామాని, సగుణేన మహేసిన్; ”

గుణేన నామముద్ధేయ్యం, అపి నామ సహస్సతో”తి. (ధ. స. అట్ట. ౧౩౧౩; ఉదా. ౨౩; పటి. మ. అట్ట. ౧.౧.౭౬)

—

ఆదీసు పసంసత్తో గుణత్తో దట్టబ్బో. “వయోగుణా అనుపుబ్బం జహన్తి”తి ఏత్థ అత్థో “అచ్ఛేన్తి కాలా”తి ఏత్థ వుత్తనయో ఏవ. పఠమమజ్ఞిమవయాతి పఠమగ్గహణశ్చోత్థ వయస్స గతస్స అపునరావత్తిదస్సనత్థం కతం. తేనేవాహ - “మరణక్షణే పన తయోపి వయా జహన్తేవా”తి.

ఏత్థ చ పాళియం “అచ్ఛేన్తి కాలా”తి సామజ్ఞాతో కాలస్స అపగమనం దస్సితం, పున తం విసేసతోపి దస్సేతుం ఇతరద్వయం వుత్తం. అట్టకథాయం పన ముద్దిన్తియస్స వసేన “వయోగుణా అనుపుబ్బం జహన్తి”తి వుత్తం, మజ్ఞిమిన్దియస్స వసేన “తరయన్తి రత్తియో”తి వుత్తన్తి అధిప్పాయేన “కాలాతి పురేభత్తాదయో కాలా”తి వుత్తం. తస్మా తత్థ ఆది-సద్దేన పచ్చాభత్తపరమయామ-ముహుత్తకాలాది-కాలకోట్టాసో ఏవ అణుపభేదో కాలవిభాగో గహితోతి వేదితబ్బో. సేసన్తి ఇథ ద్వీసు గాథాసు పచ్ఛిమద్ధో. సో హి ఇథ అత్థతో అధిగతత్తా అనన్తరసుత్తే చ వుత్తత్తా అతిదిసితో.

అచ్ఛేన్తిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. కతిఛిన్దసుత్తవణ్ణనా

౫. ఛిన్దన్తోతి సముచ్చిన్దన్తో. కతి ఛిన్దేయ్యాతి కిత్తకే పాపధమ్మే సముచ్చిన్దేయ్య, అనుప్పత్తిధమ్మతం పాపేయ్య. సేసపదేసుపీతి సేసేసుపి ద్వీసు పదేసు. జహన్తో కతి జహేయ్య, భావేన్తో కతి ఉత్తరి భావేయ్యాతి ఇమమత్తం “ఏసేవ నయో”తి ఇమినా అతిదిసతి. చతుత్థపదస్స పన అత్థో సరూపేనేవ దస్సితో. అత్థతో ఏకన్తి భావత్థతో ఏకం. యది ఏవం కిమత్తం పరియాయన్తరం గహితన్తి ఆహ “గాథాబన్దస్స పనా”తిఆది. అత్థతో ఏత్థ పునరుత్తి అత్థేవాతి ఆహ “సద్దపునరుత్తిం వజ్జయన్తి”తి. సజ్ఞం అతిక్కుమయతీతి సజ్ఞాతిగోతి ఆహ “అయమేవత్తో”తి.

ఓరం వుచ్చతి కామధాతు, పటిసన్ధియా పచ్చయభావేన తశ్చ భజన్తితి ఓరమ్భాగియాని. తత్థ చ కమ్మం తబ్బిపాకం సత్తే దుక్ఖం, కమ్మునా విపాకం, సత్తేన దుక్ఖం సంయోజేన్తితి సంయోజనాని, సక్కాయదిట్టి-విచికిచ్చా-సీలబ్బతపరామాస-కామరాగ-పటిఘా. ఉద్ధం వుచ్చతి చతస్సో అరూపధాతుయో, వుత్తనయేన తం భజన్తితి ఉద్ధమ్భాగియాని, సంయోజనాని

రూపారూపరాగమానుద్ధచ్ఛావిజ్ఞా. ఆరోపితవచనానురూపేన ఏవమాహతి “పశ్చా చిన్తే పశ్చా జహే”తి ఏవం కథేసి తస్మా దేవతాయ సుఖగృహణత్వం. న కేవలం తాయ దేవతాయ వుత్తవచనానురూపతో ఏవ, అథ ఖో తేసు సంయోజనేను వత్తబ్ధాకారతోపీతి దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. తేన ఓరమ్భాగియసంయోజనాని నామ గరూని దుచ్ఛేదాని గాళ్ళబద్ధనభావతో, తస్మా తాని సన్ధాయ “పశ్చా చిన్తే”తి వుత్తం.

ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనాని పన లహూని సుచ్ఛేదాని హేట్టా పవత్తితానుక్కమేన భావనానయేన పహాతబ్బతో, తస్మా తాని సన్ధాయ “పశ్చా జహే”తి వుత్తం. తేనాహ “పాదేసు బద్ధపాససకుణో వియా”తిఆది. విసేసన్తి భావనానం విసేసం విపస్సనాభావనం భావేన్తో ఉప్పాదేన్తో విపచ్ఛేన్తో వడ్డేన్తో చ. సంసారపజ్జే సజ్జనత్తేన రాగో ఏవ సజ్జో “రాగసజ్జో”. ఏస నయో సేసేసుపి. యస్మా ఏత్థ రాగ-మోహ-దిట్టి-తబ్బాగియసక్కాయదిట్టి-సీలబ్బతపరామాస-కామరాగావిజ్ఞా అత్థతో ఓఘా ఏవ, ఇతరే తదేకట్టా, తస్మా భగవా సంయోజనప్పహానసజ్ఞాతిక్కమేహి ఓఘుతరణం కథేసి. లోకియలోకుత్తరాని కథితాని “భావయే”తి పుబ్బభాగాయ మగ్గభావనాయ అధిప్పేతత్తా.

కతిచ్చిన్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. జాగరసుత్తవణ్ణనా

౬. జాగరతన్తి అనాదరే సామివచనం. తేనాహ “ఇన్ద్రియేసు జాగరన్తేసూ”తి. “విస్సజ్జనగాఢాయం పనా”తి ఇమస్స పదస్స “అయమత్థో వేదితబ్బో”తి ఇమినా సమ్మన్తో. పుచ్ఛాగాఢాయ పన అత్తో ఇమినావ నయేన విజ్ఞాయతీతి అధిప్పాయో. పశ్చా జాగరతం సుత్తాతి ఏత్థ “సుత్తా”తి పదం అపేక్షిత్యా పశ్చాతి పచ్చత్తవచనం “జాగరత”న్తి పదం అపేక్షిత్యా సామివసేన పరిణామేతబ్బం “పశ్చాన్నం జాగరత”న్తి. తేనాహ – “పశ్చాసు ఇన్ద్రియేసు జాగరన్తేసూ”తి, జాగరన్తేసు బద్ధాభావేన సకిచ్చప్పసుతతాయ సకిచ్చసమత్తతాయ చాతి అత్తో. సోత్తంవ సుత్తా పమాదనిద్దాభావతో. తమేవ సుత్తభావం పుగ్గలాధిట్టానాయ కథాయ దస్సేతుం “కస్మా”తిఆది వుత్తం. పమజ్జతి, పమాదో వా ఏతస్స అత్తితి పమాదో, తస్స భావో పమాదతా, తాయ, పమత్తభావేనాతి అత్తో.

ఏవం గాఢాయ పరమస్స పాదస్స అత్తం వత్తా దుతియస్స వత్తుం “ఏవం సుత్తేసూ”తిఆది వుత్తం. తస్సన్తో వుత్తనయేన వేదితబ్బో. యస్మా అప్పహీనసుపనకిరియావసేన సనీవరణస్స పుగ్గలస్స అనుప్పన్నరాగరజాదయో ఉప్పజ్జన్తి, ఉప్పన్నా పవడ్డన్తి, తస్మా వుత్తం “నీవరణేహివ కిలేసరజం ఆదియతీ”తి. తేనేవాహ “పురిమా”తిఆది. పురిమానం పచ్చిమానం అపరాపరుప్పత్తియా పచ్చయభావో హేత్థ ఆదియనం. పశ్చాహి ఇన్ద్రియేహి పరిసుజ్జతీతి మగ్గపరియాపన్నేహి సద్ధాదీహి పశ్చాహి ఇన్ద్రియేహి సకలసంకిలేసతో విసుజ్జతి. పజ్జన్ద్రియమేవ హి అనజ్ఞాతజ్ఞాస్సామీతిన్ద్రియాదీని, ఇతరాని చ అన్వయానీతి.

జాగరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అప్పటివిదితసుత్తవణ్ణనా

౭. పవత్తినివత్తితదుభయహేతువిభాగస్స ధమ్మస్సపి చతుసచ్చన్తోగధత్తా ఆహ “ధమ్మాతి చతుసచ్చధమ్మా”తి. చత్తారిపి హి అరియసచ్ఛాని చతుసచ్చన్తోగధాని. అప్పటివిద్ధాతి పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన అనభిసమితా. దిట్టిగతవాదేసూతి దిట్టిగతసంజ్ఞితేసు వాదేసు. దిట్టిగతేహి తే పవత్తితా. ఇతో పరేసన్ని ఇతో సాసనికేహి పరేసం అజ్ఞోసం. ధమ్మతాయాతి సభావేన, సయమేవాతి అత్తో. గచ్ఛన్తీతి పవత్తిన్తి దిట్టివాదం పగ్గయ్య తిట్టన్తి. పరేనాతి దిట్టిగతికేన. నీయన్తీతి దిట్టివాదసంజ్ఞానే ఉయ్యోజీయన్తి. తేనాహ “తత్తా”తిఆది. పబుజ్ఞుతున్తి పమాదనిద్దాయ పటిబుజ్ఞుతుం. పటిపదా యథాదేసితస్స ధమ్మస్స కథితతాయ, పటిబుజ్ఞుతుం యోనిసో పవత్తియమానత్తా భద్దికా.

హేతునాతి ఇాయేన. కారణేనాతి చతుసచ్ఛానం సమ్మోధయుత్తియా. హత్థతలే ఆమలకం వియ సబ్బం ఇోయ్యం జానాతీతి సబ్బజ్ఞా, తేనేవ సబ్బజ్ఞాతాభిసమ్మోధేన బుద్ధోతి సబ్బజ్ఞాబుద్ధో. పచ్చేకం పరేహి అసాధారణతాయ విసుం సయమ్ముజ్ఞాణేన సచ్ఛాని బుద్ధవాతి పచ్చేకబుద్ధో. పరోపదేసేన చతుసచ్చం బుజ్ఞతీతి చతుసచ్చబుద్ధో. తథా హి సో సయమ్ముతాయ అభావతో కేవలం చతుసచ్చబుద్ధోతి వుచ్చతి. సుతేన సుతమయజ్ఞాణేన ఖన్ధాదిభేదం ఇోయ్యం బుద్ధవాతి సుతబుద్ధో. సబ్బజ్ఞాబుద్ధపచ్చేకబుద్ధే రపేత్వా అవసేసా అగ్గసావకమహాసావకాపి పకతిసావకాపి వీతరాగా అవసేసా భీణాసవా. తయోపి పురిమా వట్టన్తి సమ్మద్ధాతిఆదివచనతో. సన్నివసతి ఏతేనాతి సన్నివాసో, చరితం. లోకస్స సన్నివాసో లోకసన్నివాసో, తస్మిం. కాయదుచ్చరితాదిభేదే విసమే. సతిసమ్మోసేన విసమే వా సత్తనికాయే. సో హి విసమయోగతో విసమో. రాగవిసమాదికే విసమే వా కిలేసజాతే. తం విసమం పహాయ తం విసమం అజ్ఞుపేక్షిత్వా సమం సదిసం యుత్తరూపం, పురిమకేహి వా సమ్మద్ధేహి సమం సదిసం చరన్తి వత్తన్తి.

అప్పటివిదితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సుసమ్ముట్టసుత్తవణ్ణనా

౮. సుసమ్ముట్టాతి సుట్టు అతివియ సమ్ముట్టా. సత్త సేక్ఖా హి సుసమ్ముసీతా వినట్టా. కథం పన తే అనధిగతా నట్టా నామ హోన్తీతి ఆహ “యథా హి”తిఆది. అధిగతస్సాతి అధిగతో అస్స. సో వదన్తోతి సమ్మన్తో. సేసన్ని “ధమ్మా”తిఆది. పురిమసదిసమేవాతి అనన్తరగాథాయ వుత్తసదిసమేవ.

సుసమ్ముట్టసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. మానకామసుత్తవణ్ణనా

౯. సేయ్యాదిభేదం మానం అప్పహాయ తం పగ్గయ్య విచరన్తో కామేన్తో నామ హోతీతి ఆహ “మానం కామేన్తస్స ఇచ్చన్తస్సా”తి. దమతి చిత్తం ఏతేనాతి దమో, సతిసమ్మోజ్ఞాణాదికో సమాధిపక్షికో దమో. మనచ్చట్టాని ఇన్ద్రియాని దమేతీతి దమో, ఇన్ద్రియసంవరో. కిలేసే దమేతి పజహతీతి దమో, పజ్ఞా. ఉపవసనవసేన కాయకమ్మాదిం దమేతీతి దమో, ఉపోసథకమ్మం. కోధూపనాహమక్ఖమానాదికే దమేతి వినేతీతి దమో, అధివాసనఖన్తి. తేనేవాతి “దమో”తి సమాధిపక్షికధమ్మానం ఏవ అధిప్పేత్తా . “న మోనం అత్థి”తి చ పాఠో. అసమాహితస్సాతి సమాధిపక్షికో జోతితో.

మచ్చుధేయ్యుని పారతరణస్సు వుచ్చమానత్తా “మోనన్తి చతుమగ్గజాణ”న్తి వుత్తం. న హి తతో అర్హోన తం సమ్మవతి. జానాతి అసమ్మోహపటివేధవసేన పటివిజ్ఞతీతి అత్తో. మచ్చు ధీయతి ఏత్థాతి మచ్చుధేయ్యం, ఖన్ధపఞ్చకం మరణధమ్మత్తా. తస్సేవాతి మచ్చుధేయ్యస్సేవ. పారం పరతీరభూతం నిబ్బానం. తరేయ్యాతి ఏత్త తరణం నామ అరియమగ్గబ్యాపారోతి ఆహ “పటివిజ్ఞేయ్య పాపుణేయ్యా”తి. తథా హి వక్ఖతి “పటివేధతరణం నామ వుత్త”న్తి. “న తరేయ్య న పటివిజ్ఞేయ్య న పాపుణేయ్య వా”తి అయమేత్త పారో యుత్తో. అర్హథా “ఇదం వుత్తం హోతీ”తిఆదివచనం విరుజ్ఞేయ్య. ఏకో అరర్హో విహరన్తోతి ఏకాకీ హుత్వా అరర్హో విహరన్తోతి అత్తో.

కామం హేటిమమగ్గేహిపి ఏకచ్చస్సు మానస్సు పహానం లబ్బతి. అగ్గమగ్గేనేవ పన తస్సు అనవసేసతో పహానన్తి ఆహ – “అరహత్తమగ్గేన నవవిధమానం పజహిత్యా”తి. ఉపచారసమాధిపుబ్బకో అప్పనాసమాధీతి వుత్తం “ఉపచారప్పనాసమాధీహి”తి, న ఉపచారసమాధిమత్తేన సమాధిమత్తం సన్ధాయ పచ్చేకం వాక్యపరిసమాపనస్సు అయుజ్జనతో. న హి అప్పనం అప్పత్తం లోకుత్తరజ్ఞానం అత్తి. “సుచేతనో”తి చిత్తస్సు జాణసహితతాయ లక్ఖణవచనన్తి ఆహ “జాణసమ్మయుత్తతాయా”తిఆది. తథా హి వక్ఖతి “సుచేతనోతి ఏత్త చిత్తేన పజ్ఞా దస్సితా”తి. “సబ్బధి విప్పముత్తో”తి సబ్బేసు భవాదీసు విసంసత్తచిత్తో సబ్బసో ఖన్ధాదీహి విసంయుత్తో హోతీతి వుత్తం “సబ్బేసు ఖన్ధాయతనాదీసు విప్పముత్తో హుత్వా”తి. పరిజ్ఞాపటివేధో సచ్చికిరియపటివేధేన వినా నత్థీతి ఆహ “తేభూమక...పే... వుత్త”న్తి.

మానం నిస్సాయ దుచ్చరితచరణతో మానో నామాయం సీలభేదనో. తస్మాతి మానస్సు సీలపటిపక్ఖభావతో. ఇమినా పటిపక్ఖప్పహానకిత్తనేన. అధిచిత్తసిక్ఖా కథితా సరూపతో ఏవాతి అధిప్పాయో. ఏత్త చిత్తేనాతి సు-సద్దేన విసేసితచిత్తేన. తస్మాతి పజ్ఞాయ దస్సితత్తా. ఇమినాతి “సుచేతనో”తి ఇమినా పదేన. అధిసీలసిక్ఖా అధిచిత్తసిక్ఖా అధిపజ్ఞాసిక్ఖాతి సీలాదీనిపి విసేసత్వా వుత్తాని. సమ్మవే బృభిచారే చ విసేసనవిసేసితబ్బతాతి తం దస్సేన్తో “అధిసీలఞ్చ నామ సీలే సతి హోతీ”తిఆదిం వత్వా తదుభయం విభాగేన దస్సేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం. పరమనయో సజ్కరవసేన పవత్తోతి అసజ్కరవసేన దస్సేతుం “అపిచా”తిఆదినా దుతియనయో వుత్తో. “సమాపన్నా”తి ఏత్థాపి “నిబ్బానం పత్తయన్తేనా”తి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. విపస్సనాయ పాదకభావం అనుపగతాపి తదత్తం నిబ్బత్తనాదివసేన సమాపన్నాతి అయమత్తో పురిమనయతో విసేసో. అధిపజ్ఞాయ పనేత్త పురిమనయతో విసేసో నత్థీతి సా అనుద్ధటా. సమోధానేత్వాతి పరియాయతో సరూపతో చ సజ్గహేత్వా. సకలసాసనన్తి తిస్సన్నం కథితత్తా ఏవ సిక్ఖత్తయసజ్గహం సకలసాసనం కథితం హోతీతి.

మానకామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అరర్హసుత్తవణ్ణనా

౧౦. సన్తకిలేసానన్తి వూపసన్తకిలేసపరిహాహం. యస్మా సీలాదిగుణసమ్మవం తతో ఏవ భయసన్తఞ్చ ఉపాదాయ పణ్ణితా “సన్తో”తి వుచ్చన్తి, తస్మా వుత్తం “పణ్ణితానం వా”తి. తేనాహ “సన్తో హవే”తిఆది. సేట్టచారీనన్తి సేట్టచరియం చరన్తానం. యస్మా పుధుజ్జనకల్యాణతో పట్టాయ భిక్ఖు మగ్గట్రహ్మచరియవాసం వసతి నామ, తస్మా ఆహ “మగ్గట్రహ్మచరియవాసం వసన్తాన”న్తి. అరియానం పన ముఖవణ్ణస్సు పసీదనే వత్తబ్బమేవ నత్తి. మూలకమ్మట్టానన్తి పారిహారియకమ్మట్టానం. విసభాగసన్తతీతి నానారమ్మణేసు పవత్తచిత్తసన్తతి. సా హి విక్ఖేపబ్యాకులతాయ అప్పసన్నా సమాహితచిత్తసన్తతియా విసభాగసన్తతి. ఓక్కమతీతి సమాధిసభాగా చిత్తసన్తతి సమధవీధిం అనుపవిసతి. చిత్తం పసీదతీతి

కమ్మట్టాననిరతం భావనాచిత్తం సన్ధాయాహ, తం పసన్నం హుత్వా పవత్యతి. లోహితం పసీదతీతి చిత్తకాలుస్సియస్సాభావతో లోహితం అనావిలం హోతి. పరిసుద్ధాని హోన్తి కారణస్స పరిసుద్ధభావతో. తాలఫలముఖస్స వియ ముఖస్స వణ్ణో హోతీతి ముఖ-సద్దస్స ఆదివ్వి పముత్తపదేన యోజేతబ్బో. ఏవణ్ణో చస్స పముత్తగ్గహణం సమత్థితం హోతి తాలఫలముఖస్స వణ్ణసమ్మదాసదిసత్తా. తిభూమకో ఏవ తేభూమకో.

అతీతం నానుసోచన్తి అతీతం పచ్చయలాభం లక్ఖణం కత్వా న సోచన్తి న అనుత్తునన్తి. జప్పనత్తణ్ణాయ వసేన న పరికప్పన్తీతి ఆహ “న పత్థేన్తి”తి . యేన కేనచీతి ఇతరీతరేన. తజ్జణో లద్ధేనాతి సన్నిధికారపరిభోగాభావమాహ. తివిధేనపి కారణేనాతి తిప్పకారేన హేతునా, తిలక్ఖణసన్తోసనిమిత్తన్తి అత్తో.

వినాసన్తి వినాసనహేతుం. వినస్సన్తి ఏతేహీతి వినాసో, లోభదోసా తదేకట్టా చ పాపధమ్మా . అరూపకాయస్స వియ రూపకాయస్సపి విసేసతో సుక్ఖభావకారణన్తి ఆహ “ఏతేన కారణద్వయేనా”తి. లుతోతి లూనో.

అరణ్ణాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

నశవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. నన్దనవగ్గో

౧. నన్దనసుత్తవణ్ణనా

౧౧. “తత్ర భగవా”తి వుత్తే న తథా బృజ్జానానం సిలిట్టతా, యథా “తత్ర ఖో భగవా”తి వుత్తేతి ఆహ “బృజ్జానసిలిట్టతావసేనా”తి. పరిసజేట్టకేతి పరిసాయ జేట్టకే, యే తస్సా దేసనాయ విసేసతో భాజనభూతా. పరిసజేట్టకే భిక్షాతి చతుపరిసజేట్టకే భిక్షా. చతున్నం హి పరిసానం జేట్టా భిక్షుపరిసా పరముప్పన్నత్తా. ఆమన్నేసీతి సమ్మోధేసి, సమ్మోధనశ్చ జానాపనన్తి ఆహ “జానాపేసీ”తి. భదన్తేతి గరుగారవసప్పతిస్సవచనమేతం, అత్థతో పన భదన్తేతి భద్దం తవ హోతు అత్తనో నిట్టానపరియోసానత్తా పరేసశ్చ సన్తతావహత్తా. భగవతో పచ్చస్సోసున్తి ఏత్థ భగవతోతి సామివచనం ఆమన్తనమేవ సమ్మన్దిఅత్థపదం అపేక్ఖతీతి అధిప్పాయేనాహ “భగవతో వచనం పతిఅస్సోసు”న్తి. భగవతోతి పన ఇదం పతిస్సవనసమ్మన్దేన సమ్మదానవచనం యథా “దేవదత్తస్స పటిస్సుణాతీ”తి. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం నిదానవగ్గస్స ఆదిసుత్తవణ్ణనాయం ఆగమిస్సతి.

తావతినకాయోతి తావతినససణ్ణోతో దేవనికాయో. దుతియదేవలోకోతి ధసు కామలోకేసు దుతియో దేవలోకో. తేత్తిన జనా సహపూజ్ఞాకారినో తత్త ఉప్పన్నా, తంసహచరితట్టానం తావతినం , తన్నివాసినోపి తావతినసనామకా సహచరణజాయేనాతి ఆహ “మఘేన మాణవేనా”తిఆది. అయం పన కేచివాదో బ్యాపన్నో హోతీతి తం అరోచేన్తేన “వదన్తి”తి వుత్తం. బ్యాపన్నతం దస్సేన్తో “యస్మా పనా”తిఆదిమాహ. తథా హి వక్ఖతి “ఏవం హి నిద్ధోసం పదం హోతీ”తి. నామపణ్ణత్తియేవాతి అత్థనిరపేక్ఖత్తా నిరుక్ఖసమణ్ణా ఏవ.

తం వనన్తి తం ఉపవనం. పవిట్టే పవిట్టే దుక్ఖప్పత్తేపి అత్తనో సమ్మత్తియా నన్దయతి, పగేవ అదుక్ఖప్పత్తేతి దస్సేతుం “పశ్చాసు హి”తిఆది వుత్తం. పవేసితానన్తి పకోట్టవారేన పవేసితానమ్పీతి అధిప్పాయో. చవనకాలేయేవ ధోకం

దిస్సమానవికారా హుత్వా చవన్తి, తే సన్ధాయ “హిమపిణ్డో వియ విలీయన్తి”తి వుత్తం. యే పన అదిస్సమానవికారా సహసా అన్తరధాయన్తి, తే సన్ధాయ “దీపసిఖా వియ విజ్ఞాయన్తి”తి వుత్తన్తి వదన్తి. నన్దయతి పకతియా సోమనస్సితం దోమనస్సితం. నన్దనేతి ఏవం అన్వత్థనామకే ఉయ్యానే. పరివుతాతి “దేవతా”తి వచనం ఉపాదాయ ఇట్టిలిగ్గవసేన వుత్తం. దేవపుత్తో హి సో.

దివి భవత్తా దిబ్బాతి ఆహ “దేవలోకే నిబ్బత్తేహి”తి. కామేతబ్బతాయ కామబన్ధనేహి, తథా అజ్ఞామజ్ఞాం అసంకిణ్ణసభావతాయ కామకోట్టాసేహి. ఉపేతాతి ఉపగతా సమన్నాగతా. పరిచారయమానాతి పరిరమమానా. ఇదజ్ఞో పదం అపేక్షిత్వా “కామగుణోహి”తి కత్తరి కరణవచనం, పురిమాని అపేక్షిత్వా సహయోగే. రమమానా చరన్తితి కత్వా వుత్తం “రమమానా”తి. పరిచారయమానాతి వా పరితో సమన్తతో చారయమానాతి అట్టోతి ఆహ “ఇన్ద్రియాని సజ్ఞారయమానా”తి. పరమనయే హి అనుభవనత్తో పరిచరణసద్దో, దుతియనయే పరివత్తనత్తో. సో పనాతి “తాయం వేలాయ”న్తి వుత్తకాలో. అధునాతి సమ్మతి. సో విచరీతి సమ్మన్తో. కామగుణోహి హేతుమ్మి కరణవచనం. ఓవుతోతి యథా తం న జాయతి, ఏవం పిహితచిత్తో. నివుతో పరియోనద్దోతి తస్సేవ వేవచనం. తేనాహ “లోకాభిభూతో”తి. ఆసభిన్తి సేట్టం “అగ్గోహమస్మి లోకస్సా”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౩౧; మ. ని. ౩.౨౦౭) భాసన్తో బోధిసత్తో వియ.

కేవలం దస్సనం కిమత్థియన్తి ఆహ – “యే...పే.... వసేనా”తి, తస్మిం నన్దనవనే అవట్టితకామభాగానుభవనవసేనాతి అట్టో. నరదేవానన్తి పురిసభూతదేవతానం. తేనాహ “దేవపురిసాన”న్తి. అప్పకం అధికం ఊనం వా గణనూపగం నామ న హోతీతి “తిక్ఖత్తుం దసన్న”న్తి వుత్తం. “తేత్తింసాన”న్తి హి వత్తబ్బే అయం రుళ్ళీ. పరివారసజ్ఞాతేన, న కిత్తిసజ్ఞాతేనాతి అధిప్పాయో. సీలాచారాదిగుణనేమిత్తికా హి కిత్తి. “తావతింసా దేవా దీఘాయుకా వణ్ణవన్తో సుఖబహులా”తి ఏవమాదివచనేన యసే ఇచ్చితే అవిసేసేత్వావ “యసేన సమ్మన్నాన”న్తి సక్కా వత్తుం.

అరియసావికాతి సోతాపన్నా. “సకదాగామినీ”తి కేచి. అధిప్పాయం వివట్టిత్వాతి యథా త్వం అన్తబాలే మజ్ఞాసి, ధమ్మసభావో ఏవం న హోతీతి తస్సా దేవతాయ అధిప్పాయం విపరివత్తేత్వా. ఏకన్తతో సుఖం నామ నిబ్బానమేవ. కామా హి దుక్ఖా విపరిణామధమ్మాతి ఇమినా అధిప్పాయేన తస్సా అధిప్పాయం పటిక్ఖిపిత్వా. కామం చతుత్థభూమకాపి సజ్ఞారా అనిచ్ఛా ఏవ, తే పన సమ్మసనూపగా న హోన్తితి తేభూమకగ్గహణం సమ్మసనయోగ్గేన. హుత్వాతి పుట్టే అవిజ్ఞమానా పచ్చయసమవాయేన భవిత్వా ఉప్పజ్జిత్వా. ఏతేన నేసం భావభాగో దస్సితో. అభావత్తేనాతి సరసనిరోధభూతేన విద్ధంసనభావేన.

అనిచ్ఛా అద్ధువా, తతో ఏవ “మయ్ఠం ఇమే సుఖా”తి వా న ఇచ్ఛాతి అనిచ్ఛా. ఉప్పాదవయసభావాతి ఖణే ఖణే ఉప్పజ్జననిరుజ్జనసభావా. తేనాహ “ఉప్ప...పే.... వేవచన”న్తి. పురిమస్స వా పచ్చిమం కారణవేవచనన్తి ఆహ “యస్మా వా”తిఆది. తదనన్తరాతి తేసం ఉప్పాదవయానం అన్తరే. వేమజ్జట్టానన్తి రితిక్ఖణం వదతి. యే పన “సజ్ఞారానం రితి నట్టి”తి వదన్తి, తేసం తం మిచ్ఛా. యథా హి తస్సేవ ధమ్మస్స ఉప్పాదావత్థాయ భిన్నా భజ్ఞావత్థా ఇచ్చితా, అజ్ఞాథా అజ్ఞాం ఉప్పజ్జతి, అజ్ఞాం నిరుజ్జతీతి ఆపజ్జతి, ఏవం ఉప్పన్నస్స భజ్ఞాభిముఖావత్థా ఇచ్చితబ్బా, సావ రితిక్ఖణో. న హి ఉప్పజ్జమానో భిజ్జతీతి సక్కా విజ్ఞాతున్తి. వూపసమసజ్ఞాతన్తి అచ్చన్తం వూపసమసజ్ఞాతం నిబ్బానమేవ సుఖం, న తయా అధిప్పేతా కామాతి అధిప్పాయో.

నన్దనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. నన్దతిసుత్తవణ్ణనా

౧౨. నన్దతీతి ఏత్త నన్దనం సప్పీతికకామతణ్ణాకిచ్చన్తి ఆహ - “తుస్సతీ”తి, తస్మా కామపరితోసేన హట్టతుట్టో హోతీతి అత్తో. పుత్తిమాతి పుత్తవా. పహూతే చాయం మా-సద్దోతి ఆహ “బహుపుత్తో”తి. బహుపుత్తతాగహణేన ఇదం పయోజనన్తి దస్సేన్తో “తస్స హీ”తిఆదిమాహ. పూరేన్తీతి పదం అపేక్షిత్యా ధణ్ణాస్సాతి సామివచనం. ఇతి ఆహోతి ఇమమత్తం సన్ధాయాహ, ఏవంఅధిప్పాయో హుత్వాతి అత్తో. గోసామికోతి గోమా. ఇథాపి పహూతే మా-సద్దో. గోరససమ్మత్తిన్తి గోరసేహి నిప్పజ్జనసమ్మత్తిం. ఉపధీతి పచ్చత్తబహువచనం. హీతి హేతుఅత్తే నిపాతో. నన్దయన్తి పీతిసోమనస్సం జనయన్తీతి నన్దనా. కామం దుక్ఖస్స అధిట్టానభావతో నిప్పరియాయతో కామా “ఉపధీ”తి వత్తబ్బతం అరహన్తి, తస్సా పన దేవతాయ అధిప్పాయవసేనాహ “సుఖస్స అధిట్టానభావతో”తి. కిలేసవత్థుహేతుకత్తా సేసపదద్వయస్స కిణ్ణాపి సబ్బం సంసారదుక్ఖం కిలేసహేతుకం, విసేసతో పన పాపధమ్మా అపాయూపపత్తిం నిబ్బత్తేన్తీతి ఆహ - “కిలేసాపి అపాయదుక్ఖస్స అధిట్టానభావతో”తి. ఉపసంహరమానాతి ఉపనేన్తా ఉప్పాదేన్తా. మనుస్సజాతికోపి దుల్లభఘాసచ్ఛాదనతాయ దుక్ఖబహులో పేతో వియాతి మనుస్సపేతో. మనుస్సజాతికోపి వుత్తరూపో అనత్థపాతితో పరేహి హింసితో సమానో నేరయికో వియాతి మనుస్సనేరయికో.

ఫలేన రుక్ఖతో ఫలం పాతేన్తో వియ. తథేవ నవహాకారేహీతి యథా తీసు కాలేసు నాసమరణభేదనవసేన పుత్తిమా పుత్తనిమిత్తం, తథేవ గోమా గోనిమిత్తం సోచతి నవప్పకారేహి. పశ్చా కామగుణోపధీపి నరం సోచేన్తీతి యోజనా. తస్సాతి యో ఉత్తరి అనుగిజ్జతి తస్స. కామయానస్సాతి జాతకామచ్చన్దస్స. జన్తునోతి సత్తస్స. పరిహాయన్తి చే వినస్సన్తి చే. సల్లవిద్ధోవాతి సల్లేన విద్ధో వియ. రుప్పతీతి వికారం ఆపజ్జతి, సోచతీతి అత్తో. నరస్స సోచనా సోకఘట్టనపచ్చయో. ఉపధయో నత్థీతి కామం కిలేసాభిసజ్ఞారూపధయో తావ భీణాసవస్స నత్థేవ మగ్గాధిగమేన నిరోధితత్తా, ఖన్ధూపధయో పన కథన్తి? తేపి తస్స సఉపాదిసేసకాలేపి అట్టప్పత్తిహేతుభూతా న సన్తేవ, అయశ్చ అనుపాదిసేసకాలే. తేనాహ “సో నిరుపధి మహాభీణాసవో”తి.

నన్దతిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నత్తిపుత్తసమసుత్తవణ్ణనా

౧౩. పుత్తపేమం పుత్తగ్గహణేన గహితం ఉత్తరపదలోపేనాతి ఆహ “పుత్తపేమసమ”న్తి. గోసమితన్తి గోహి సమం కతం. తేనాహ “గోహి సమ”న్తి. సూరియస్స సమాతి సూరియసమా. అవయవసమ్మన్తే చేతం సామివచనం. అవయవో చేత్త ఆభా ఏవాతి విజ్ఞాయతి “అనన్తరం ఆభా”తి వుచ్చమానత్తాతి ఆహ “సూరియాభాయ సమా”తిఆది. మహోఘభావేన సరన్తి సవన్తీతి సరా, మహన్తా జలాసయా. సబ్బే తే సముద్దపరమా ఓరిమజనేహి అదిట్టపరతీరత్తా తస్స.

నత్తి అత్తసమం పేమన్తి గాఢాయ పఠమగాఢాయం వుత్తనయేన అత్తో వేదితత్తో. అత్తపేమేన సమం పేమం నామ నత్థీతి అయమత్తో. అనుదకకన్తారే ఘమ్మసన్తాపం అసహన్తియా అజ్ఞే రపేతపుత్తకం కన్దన్తం భూమియం నిపజ్ఞాపేత్వా

తస్య ఉపరి రత్వా మతఇత్థివత్తునా దీపేతబ్బం. తేనాహ - “మాతాపితాదయో హి భడ్డేత్వాపి పుత్తధీతాదయో”తి. తథా చాహ -

“సబ్బా దిసా అనుపరిగమ్మ చేతసా,
నేవజ్ఞగా పియతరమత్తనా క్వచి;
ఏవం పియో పుథు అత్తా పరేసం,
తస్మా న హింసే పరమత్తకామో”తి. (సం. ని. ౧.౧౧౯; ఉదా. ౪౧; నేత్తి. ౧౧౩);

ధణ్ణోన సమం ధనం నామ నత్తి, యస్మా తప్పటిబద్ధా ఆహారూపజీవీనం సత్తానం జీవితవుత్తి. తథారూపే కాలేతి దుబ్బిక్ఖకాలే. ఏకదేసంయేవ ఓభాసంతీతి ఏకస్మిం ఖణే చతుసు మహాదీపసు ఓభాసం ఫరితుం అసమత్తత్తా సూరియస్సపి, పగేవ ఇతరేసం. బోధిసత్తస్య ఉదయబ్బయస్య ఇణానుభావేన సకలజాతిభేత్తం ఏకాలోకం అహోసీతి ఆహ “పణ్ణా...పీ.... సక్కోతీ”తి. తమం విధమతీతి పుట్టేనివాసఇణాదయో పణ్ణా యత్త పవత్తన్తి, తమనవసేసం బ్యాపేత్వా ఏకప్పహారేన పవత్తనతో. “పుట్టియా పన పవత్తమానాయ యావ ఆభస్సరభవనా”తి పచురవసేన వుత్తం.

నత్తిపుత్తసమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఖత్తియసుత్తవణ్ణనా

౧౪. ఖేత్తతో వివాదా సత్తే తాయతీతి ఖత్తియో. వదతి దేవతా అత్తనో అజ్ఞాసయవసేన. ద్విపదాదీనన్తి ఆది-సద్దేన చతుప్పదభరియపుత్తా గహితా. బుద్ధాదయోతి ఆది-సద్దేన ఆజానీయసుస్సూసభరియస్సవపుత్తా. ద్విపదానం సేట్తోతి ఏత్త ద్విపదానం ఏవ సేట్తోతి నాయం నియమో ఇచ్చితో, సేట్తో ఏవాతి పన ఇచ్చితో, తస్మా సమ్మద్ధో ద్విపదేసు అణ్ణోసు తత్త చ ఉప్పజ్జనతో సేట్తో ఏవ సబ్బేసమ్మి ఉత్తరితరస్స అభావతోతి అయమేత్త అత్తో. తేనాహ “ఉప్పజ్జమానో పనేసా”తిఆది. కారణాకారణం ఆజానాతీతి ఆజానీయో. గణ్ణాపేథాతి యథా ఉదకో న తేమిస్సతి, ఏవం వాళం గణ్ణాపేథ. “అసుస్సూసా”తి కేచి పరన్తి. ఆసుణమానోతి సప్పటిస్సవో హుత్వా వచనసమ్మటిచ్చకో.

ఖత్తియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సణమానసుత్తవణ్ణనా

౧౫. రితే మజ్జన్తోకేతి పుబ్బద్ధం నిక్ఖమిత్వా అపరద్ధం అప్పత్వా రితమజ్జన్తో. సన్నిసీవేసూతి పరిస్సమవిసోదనత్తం సబ్బసో సన్నిసీదన్తేసు. ద-కారస్స హి వ-కారం కత్వా నిద్దేసో. తేనాహ “సన్నిసీన్నేసు విస్సమమానేసూ”తి. సబ్బసత్తానన్తి సబ్బేసఇచ్చ ఆహారూపజీవితసత్తానం ఘమ్మతాపనే సంతత్తకాయానం ఇరియాపథదుబ్బల్పకాలోతి రానాదిఇరియాపథస్స అసమత్తకాలో. సణతి వియాతి సద్ధం కరోతి వియ, యథా తం అణ్ణమ్మి మహావనం వక్ఖమాననయేన. తేనాహ “తప్పటిభాగం నామేత”న్తి చిద్దవేణుపబ్బానన్తి రద్ధజాతకీచకమహావేళుపబ్బానం. దుతియకం సహాయం అలభన్తి అనభిరతిపరితస్సనాయ ఏవమాహ. అనప్పకం సుఖన్తి విపులం ఉళారం వివేకసుఖం.

ఏకవిహారతాయ సుశ్శాగారం పవిత్రస్య. తేన కాయవివేకం దస్సేతి. అనిచ్ఛానుపస్సనాదీహి నిచ్ఛసజ్ఞాదిప్పహనేన సంతచిత్తస్య. తేన చిత్తవివేకం దస్సేతి. సంసారే భయం ఇక్ష్వనతో భిక్ష్వనో ఉభయవివేకసమ్మన్నస్య, తతో ఏవ ఉత్తరిం మనుస్సధమ్మతో రతిం లాభినో. అమానుసీ రతీతి భావనారతి. పురతోతి పురిమభాగే. పచ్చతోతి పచ్చిమభాగే. అపరోతి అఞ్ఞో. పురతోతి వా అనాగతే, అనాగతం ఆరబ్భాతి అత్తో. పచ్చతోతి అతీతే అతీతం ఆరబ్భ పటిపత్తియా విబాధనతో. పరోతి కోధో చిత్తపటిదుస్సనతాయ. న పరోతి అపరో, లోభో, సో చే న విజ్జతి. ఏతేన అనాగతప్పజప్పనాయ అతీతానుసోచనాయ చ అభావం దస్సేతి. అతీవ ఫాసు భవతీతి నీవరణజేట్టకస్య కామచ్చన్దస్య విగమేన విక్ఖమ్భితనీవరణస్య ఝూనస్య వసేన అతివియ ఫాసువిహరో హోతి. ఏకస్య వసతో వనేతి తణ్ణాదుతియికాభావేన ఏకస్య అరఞ్ఞో వివేకవాసం వసతో. సేసం తాదినమేవాతి సేసమేత్థ యం వత్తబ్బం, తం పరమగాఢాయం వుత్తసదినమేవ.

సణమానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. నిద్ధాతన్దీసుత్తవణ్ణనా

౧౬. పచ్చిమే మాసే పచ్ఛాభత్తం పిణ్ణపాతప్పటిక్కన్తో చతుగ్గుణం సజ్ఞాటిం పజ్ఞాపేత్వా దక్ఖిణేన పస్సేన సతో సమ్మజానోతి ఏత్తకం పారం సజ్ఞిపేత్వా “నిద్ధం ఓక్కమితా”తి వుత్తం. కిరియామయచిత్తేహి అవోమిస్సో భవజ్ఞసోతో అబ్యాకతనిద్ధా. సా హి ఖీణాసవానం ఉప్పజ్జనారహో, తస్సా పుబ్బభాగాపరభాగేసు...పే.... ఉప్పన్నం ధినమిద్ధం ఇథాధిప్పేత్వా నిద్ధా, సా అఖీణాసవానం యేభుయ్యేన అనియతకాలా, తబ్బిదురనియతసబ్బావం దస్సేన్తో “అతిచ్ఛాత... పే.... ఆగన్తుకం ఆలసియ”న్తి ఆహ. కాయాలసియపచ్చయా వీరియస్య పటిపక్ఖభూతా చత్తారో అకుసలక్ఖన్దా తన్దీ నామ. తన్దీతి సభావనిద్దేసో. తన్దియనాతి ఆకారనింద్దేసో. తన్దీమనతాతి తన్దీభూతచిత్తతా. ఆలస్యన్తి అలసభావాహరణం. ఆలస్యాయితత్తన్తి అలసభావప్పత్తి. కాయవిజమ్భనాతి కాయస్య వినామనా. అకుసలపక్ఖా ఉక్కణ్ణితతాతి అకుసలపక్ఖియా అనభిరతి. భత్తకిలమథోతి యథావుత్తస్య భత్తవత్తుకస్య ఆహారస్య వసేన సరీరే ఉప్పజ్జనకఖేదో. ఉపక్కిలిట్తోతి పజ్ఞాయ దుబ్బలీకరణేన ఉపక్కిలిట్టచిత్తో. చిత్తస్య అసమాహితత్తా నివారితపాతుభావో. అరియమగ్గస్య జోతనం నామ ఉప్పజ్జనమేవాతి ఆహ “న జోతతి , న పాతుభవతీతి అత్తో”తి. న హి అరియమగ్గో జోతిఅజోతినామో పవత్తతి.

మగ్గసహజాతవీరియేనాతి లోకియలోకుత్తరమగ్గసహజాతవీరియేన. మిస్సకమగ్గో హి ఇథ అధిప్పేతో. నీహరిత్వాతి నీహరణహేతు. హేతుఅత్తో హి అయం త్వా-సద్దో “పజ్ఞాయ చస్స దిస్సా”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౭౧) వియ. తేన “మగ్గో విసుజ్ఞతీ”తి వచనం సమత్థితం హోతి. “అరియమగ్గం విసుజ్ఞతీ”తి కేచి పరన్తి.

నిద్ధాతన్దీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. దుక్కరసుత్తవణ్ణనా

౧౭. దుష్టం తిత్తిక్ఖన్తి దుత్తితిక్ఖం. తఞ్చ దుష్టమం దుస్సహనం ఆరమ్భవసేన దుక్కరం, అనుయుజ్జనవసేన దుత్తితిక్ఖన్తి. అబ్యత్తేనాతి సామజ్ఞస్య ఉపకారానుపకారే ధమ్మే జాననసమత్థాయ వేయ్యత్తియసజ్ఞాతాయ పజ్ఞాయ అభావతో న బ్యత్తేన. తేనాహ “బాలేనా”తి. యస్మిం ధమ్మే సతి సమణోతి వుచ్చతి, తం సామజ్ఞన్తి ఆహ “సమణధమ్మో”తి. ఇమినాతి “దుక్కరం దుత్తితిక్ఖఞ్చ, అబ్యత్తేన చ సామజ్ఞ”న్తి ఇమినా గాఢద్దేన ఇదం దస్సేతీతి ఇదం ఇదాని వుచ్చమానం అత్థజాతం

దస్సేతి. అభిదంతని అభిభవనదంతం, ఉపరిదంతని అత్తో. సో హి ఇతరం ముసలం వియ ఉదుక్షలం విసేసతో కస్సచి
ఖాదనకాలే అభిభుయ్య వత్తతి. ఆధాయాతి నిప్పీళనవసేనేవ రపేత్వా. తాలుం ఆహచ్ఛాతి తాలుపదేసమాహనిత్వా వియ.
చేతసాతి కుసలచిత్తేన. చిత్తని అకుసలచిత్తం. అభినిగ్గణ్ఠిత్వాతి యథా అతిసముదాచారో న హోతి, ఏవం విబాధనవసేన
నిగ్గహేత్వా. ఆపాణకోటికన్తి పాణకోటిపరియోసానం, పరిజీవన్తి అత్తో. సమ్బాధేతీతి సమ్బాధో, అన్తరాయికో. బహూ
పరిస్సయాతి అయోనిసో కామవితక్కాదివసేన.

పజ్జతి చిత్తమేత్థాతి పదం, ఆరమ్మణం. ఇరియాపథం ఏవ పదం ఇరియాపథపదం.

గీవా చత్తారో పాదాతి గీవపశ్చమాని. సమోదహన్తి వా సమోధానహేతూతి అయమేత్త అత్తోతి ఆహ - “సమోదహిత్వా
వా”తి, సమ్మా ఓధాయ అన్తో పవేసేత్వాతి అత్తో. సకే ఆరమ్మణకపాలేతి గోచరజ్ఞత్తం వదతి. సమోదహన్తి సమోదహన్తో.
అనిస్సితోతి తేభూమకథమ్మేసు కశ్చపి ధమ్మం తణ్ణాదిట్టాభినివేసవసేన అనిస్సితో. అవిహింసమానో విహింసానిమిత్తానం
పజహనేన. ఉల్లుమ్మనసభావసణ్ఠితేనాతి సీలబ్యసనతో ఉద్ధరణరూపే సణ్ఠితేన, కరుణాయుత్తేనాతి అత్తో. తేనాహ
“కారుణ్ణతం పటిచ్చా”తి.

దుక్కురసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. హిరీసుత్తవణ్ణనా

౧౮. నిసేధేతీతి నివారేతి పవత్తితుం న దేతి. పుచ్చతి దేవతా. అపహరన్తోతి అపనేన్తో, యథా సబ్బేన సబ్బం
అక్కోసవత్తు న హోతి, ఏవం పరిహరన్తోతి అత్తో. బుజ్జతి సారథివిధం. అత్తని నిపాతం న దేతి, ఆజానీయో హి యుత్తం
పజానాతి. అభూతేన అభూతక్కోసేన పరిముత్తో నామ నత్తి బాలానశ్చ జనానం పరాపవాదే యుత్తపయుత్తభావతో. తేనాహ
భగవా -

“నిన్దన్తి తుణ్ణిమాసీనం, నిన్దన్తి బహుభాణినం;

మితభాణిమ్మి నిన్దన్తి, నత్తి లోకే అనిన్దితో”తి. (ధ. పం. ౨౨౭);

తనుయాతి వా కతిపయా. తేనాహ “అప్పకా”తి. సదా సతాతి హిరినిసేధభావే కారణవచనం. పప్పుయ్యాతి పత్వా
అధిగన్త్వా. వానతో నిక్ఖన్తత్తా నిబ్బానం, అసంఖతధాతు.

హిరీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కుటికాసుత్తవణ్ణనా

౧౯. అన్తోతి కుచ్చిఅబ్బన్తరే. వసనట్టానట్టేనాతి వసనభావేన. కులపవేణిన్తి కులాచారం కులతన్తిం. సన్తానకట్టేనాతి
కులసన్తతియా బన్ధనభావేన . ఏవం సబ్బపదేహీ పుచ్చితత్తస్స అనుజాననవసేన “ఏకంసవచనే నిపాతో”తి వుత్తం.
ఆపాదికా పోసికా మాతుచ్ఛా మహాపజాపతి మాతా ఏవాతి కత్వా “పహాయ పబ్బజితత్తా”తి అవిసేసతో వుత్తం. పహాయ
పబ్బజితత్తా నత్తీతి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. పున మాతుకుచ్చివాసాదీనం అభావవచనేనేవ వట్టమ్మి బన్ధనస్స అభావో దీపితో

హోతీతి న గహితో. అయం కిర దేవతా యథా పుధుజ్జనా బుద్ధానం గుణే న జానన్తి, ఏవం న జానాతి, తస్మా “మయా సన్నాహం బన్ధిత్యా”తిఆదిమాహ.

కుటికాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సమిద్ధిసుత్తవణ్ణనా

౨౦. తపనభావేన తపనోదకత్తా తపోదాతి తస్స రహదస్స నామం. తేనాహ “తత్తోదకస్స రహదస్సా”తి. తతోతి నాగభవనే ఉదకరహదతో తపోదా నామ నదీ సన్ధతి. సా హి నదీ భూమితలం ఆరోహతి. “ఏదిసా జాతా”తి వచనసేసో. పేతలోకోతి లోహకుమ్భినిరయా ఇధాధిప్పేతాతి వదన్తి. రహదస్స పన ఆదితో పబ్బతపాదవనన్తరేసు బహూ పేతా విహరన్తి, స్వామయంతో పేతవత్తుపాళియా లక్ఖణసంయుత్తేన చ దీపేతబ్బో. యతాయన్తి యతో రహదతో అయం. సాతోదకోతి మధురోదకో. సేతోదకోతి పరిసుద్ధోదకో, అనావిలోదకోతి అత్తో. తతోతి తపోదానదితో.

సమిద్ధోతి అవయవానం సమ్ముణ్ణతాయ సంసిద్ధియావ సమ్మా ఇద్ధో. తేనాహ “అభిరూపో”తిఆది. పధానే సమ్మసనధమ్మే నియుత్తో, తం వా ఏత్థ అత్తీతి పధానికో. సేనాసనం సుట్టపితద్వారవాతపానం, తేసం పిదహనేన ఉతుం గాహపేత్వా.

పుబ్బాపయమానోతి న్థానతో పుబ్బభాగే వియ వోదకభావం ఆపజ్జమానో గమేన్తో. అవత్తం పటిక్ఖిపిత్వా వత్తం దస్సేతుం “తత్థ...పే.... న ఓతరితబ్బ”న్తి పరమం వుత్తం. సబ్బదిసాపలోకనం యథా న్థాయనట్టానస్స మనుస్సేహి వివిత్తభావజాననత్తం. ఖాణుఆదివవత్తాపనం చీవరాదీనం రపనత్తం ఉదకసమీపేతి అధిప్పాయో. ఉక్కాసనం అమనుస్సానం అపగమనత్తం. అవకుజ్జట్టానం తప్ఫణేపి ఉపరిమకాయస్స ఉజుకం అవివటకరణత్తం. చీవరపిట్టేయేవ తపేతబ్బం యత్థ వా తత్థ వా అట్టపేత్వా. ఉదకన్తేతి ఉదకసమీపే. సిన్నట్టానన్తి సేదగతపదేసో. పసారేతబ్బం తస్స సుక్ఖాపనత్తం. సంచారిత్వా తపనం పున సుఖేన గహేత్వా నివాసనత్తం. నాభిప్పమాణమత్తం ఓతరణం తావతా ఉదకపటిచ్చాద్దిలక్ఖణప్పత్తతో. వీచిం అనుట్టాపేన్తేనాతిఆది సంయతకారితాదస్సనం. నివాసనం పరిక్ఖిపిత్వాతి అన్తరవాసకం కటిప్పదేసస్స యథా పరితో హోతి, ఏవం ఖిపిత్వా పరివసిత్వా.

సరీరవణ్ణోపి విప్పసీది సమ్మదేవ భావనానుస్సతిమ్పి విన్తన్తస్సాతి అధిప్పాయో. సమనం నిగ్గహేతున్తి కిలేసవసం గతం అత్తనో చిత్తం నిగ్గణ్ణేతుం. కామూపనీతాతి కామం ఉపగతచిత్తా. అథ వా కిలేసకామేన థేరే ఉపనీతచిత్తా.

అపరిభుజ్జోత్వాతి అననుభోత్వా. అనుభవితబ్బన్తి అత్తతో ఆపన్నమేవాతి ఆహ “పిణ్ణాకామగుణే”తి . భిక్ఖసీతి యాచసి. తత్తా భిక్ఖాచరియవసేనాతి ఆహ “పిణ్ణాయ చరసీ”తి. కామపరిభోగగరుగమనకాలో నామ విసేసతో పరమయోబ్బనావత్తాతి ఆహ “దహరయోబ్బనకాలో”తి. ఓభగ్గేనాతి మజ్జే సంభగ్గకాయేన. జిణ్ణికాల్ హి సత్తానం కటియం కాయో ఓభగ్గో హోతి.

వోతి నిపాతమత్తం “యే హి వో అరియా”తిఆదీసు వియ. సత్తానన్తి సామజ్ఞావచనం, న మనుస్సానం ఏవ. దేహనిక్ఖేపనన్తి కళేవరట్టపితట్టానం. నట్టి ఏతేసం నిమిత్తన్తి అనిమిత్తా, “ఏత్తకం అయం జీవతీ”తిఆదినా

సజ్జానననిమిత్తరహితాతి అట్టో. న నాయరేతి న జాయన్తి. ఇతో పరన్తి ఏత్త పరన్తి అజ్ఞాం కాలం. తేన ఓరకాలస్సపి సజ్ఞహో సిద్ధో హోతి. పరమాయుసో ఓరకాలే ఏవ చేత్త పరన్తి అధిప్పేతం తతో పరం సత్తానం జీవితస్స అభావతో. వవత్థానాభావతోతి కాలవసేన వవత్థానాభావతో. వవత్థానన్తి చేత్త పరిచ్ఛేదో వేదితబ్బో, న అసజ్జరతో వవత్థానం, నిచ్చయో వా. అబ్బుదపీసీతిఆదీసు అబ్బుదకాలో పేసికాలోతిఆదినా కాల-సద్ధో పచ్ఛేకం యోజేతబ్బో. కాలోతి ఇథ పుబ్బణ్ణాదివేలా అధిప్పేతా. తేనాహ పుబ్బణ్ణోపి హీతిఆది . ఇథేవ దేహీన పతితబ్బన్తి సమ్మన్దో. అనేకప్పకారతోతి నగరే జాతానం గామే, గామే జాతానం నగరే, వనే జాతానం జనపదే, జనపదే జాతానం వనేతిఆదినా అనేకప్పకారతో. ఇతో చుతేనాతి ఇతో గతితో చుతేన. ఇథ ఇమిస్సం గతియం. యన్తే యుత్తగోణో వియాతి యథా యన్తే యుత్తగోణో యన్తం నాతివత్తతి, ఏవం కాలో గతిపజ్ఞాకన్తి ఏవం ఉపమాసంసన్దనం వేదితబ్బం.

అయం కాలోతి అయం మరణకాలో. పచ్చిమే కాలేతి పచ్చిమే వయే. తిస్సో వయోసీమాతి. పరమాదికా తిస్సో వయస్స సీమా అతిక్కున్తేన. పురిమానం హి ద్విన్నం వయానం సబ్బసో సీమా అతిక్కుమిత్వా పచ్చిమస్స ఆదిసీమం అతిక్కున్తో తథా వుత్తో. “అయజ్ఞో సమణధమ్మో...పే... న సక్కా కాతు”న్తి వత్వా తమత్థం విత్థారతో దస్సేతుం “తదా హీ”తిఆది వుత్తం. గణ్ఠీతున్తి పాళితో అత్థతో చ హదయే రపనవసేన గణ్ఠీతుం. పరిభుజ్జీతున్తి వుత్తధమ్మపరిహరణసుఖం అనుభవితుం. ఏకస్స కథనతో పరమం గాథం సుత్తం వా ఉస్సారేతి, తస్మిం నిట్టితే ఇతరో ధమ్మకథికో తయేవ విత్థారేన్తో ధమ్మం కథేతి, అయం సరభాణధమ్మకథా. సుత్తగేయ్యానుసారేన యావ పరియోసానా ఉస్సారణం సరభజ్ఞాధమ్మకథా. “మా మం కాలో ఉపచ్చగా”తి వదన్తో “సమణధమ్మస్స కరణస్స అయం మే కాలో”తి కథేతి, తతో పరో “పచ్చిమవయో అజ్ఞో కాలో”తి కథేతి. “కాలం వోహం...పే... తస్మా అభుత్వా భిక్షామీ”తి వదన్తో అత్తనా కతం పటిపత్తిజ్ఞా సహేతుకం సానిసంసం కథేతి.

తం గారవకారణం సన్ధాయ. ఏతన్తి “అథ ఖో సా దేవతా పథవియం పతిట్టహిత్వా”తి ఏతం వుత్తం. దహరో త్వన్తిఆదిమాహ లోభాభిభూతతాయ అధిగతత్తా. సబ్బసమ్మత్తియుత్తోతి భోగసమ్మదా పరివారసమ్మదాతి సబ్బసమ్మత్తీహ యుత్తో. అలజ్కారపరిహరన్తి అలజ్కారకరణం. అనిక్కిళితావీతి అకీళితపుబ్బో. కీళనజ్ఞోత్త కామానం పరిభోగోతి ఆహ “అభుత్తావీ”తి. అకతకామకీళోతి అకతకామానుభవనప్పయోగో. సయం అత్తనా ఏవ దిస్సన్తీతి సన్దిట్టా, సన్దిట్టా ఏవ సన్దిట్టికా, అత్తపచ్చక్షతో సన్దిట్టికా. పకట్టో కాలో పత్తో ఏతేసన్తి కాలికా, తే కాలికే.

చిత్తానన్తరన్తి ఇచ్చితచిత్తానన్తరం, ఇచ్చితిచ్చితారమ్మణాకారేతి అట్టో. తేనేవాహ “చిత్తానన్తరం ఇచ్చితిచ్చితారమ్మణానుభవనం న సమ్మజ్జతీ”తిఆది. చిత్తానన్తరం లద్ధబ్బతాయాతి అనన్తరితసమాధిచిత్తానన్తరం లద్ధబ్బఫలతాయ. సమోహితేసుపీతి సమ్మతేసుపి. సమ్మన్నకామస్సాతి సమిద్ధకామస్స. చిత్తకారా రూపలాభేన, వోత్థకారా పటిమాకారకా, రూపకారా దన్తరూపకట్టరూప-లోహరూపాదికారకా. ఆదిసద్దేన నానారూపవేసధారీనం నటాదీనం సజ్ఞహో. సేసద్వారేసూతి ఏత్త గన్ధబ్బమాలాకారసూపకారాదయో వత్తబ్బా.

సోతి సమిద్ధితేరో. సమోహితసమ్మత్తినాతి సజ్ఞాహభోగూపకరణసమ్మత్తినా. పత్తబ్బదుక్ఖస్సాతి కామానం ఆపజ్జనరక్ఖణవసేన లద్ధబ్బస్స కాయికచేతసికదుక్ఖస్స. ఉపాయాసస్సాతి దళ్ళపరిస్సమస్స విరతస్స. “విస్సాతస్సా”తి కేచి. “పచ్చవేక్ఖణజాణేనా”తి కేచి పరన్తి. అసుకస్మిం నామ కాలే ఫలం హోతీతి ఏవం ఉదిక్ఖితబ్బో నస్స కాలోతి అకాలో. ఏత్థాతి ఏతేసు నవసు లోకుత్తరధమ్మేసు. ఏహిపస్సవిధిన్తి “ఏహి పస్సా”తి ఏవం పవత్తవిధివచనం. ఉపనేతబ్బోతి వా ఉపనేయ్యో,

సో ఏవ ఓపనేయ్యికో. విజ్ఞాపీతి విదూహి పటివిద్ధసచ్చేహి. తే ఏకంసతో ఉగ్ధటితజ్ఞాఆదయో హోన్తి ఆహ
“ఉగ్ధటితజ్ఞాఆదీహి”తి. “పచ్చత్త”న్తి ఏతస్స పతిఅత్తనీతి భుమ్మవసేన అత్తో గహేతబ్బోతి ఆహ “అత్తని అత్తనీ”తి.

సబ్బపదేహి సమ్మన్తోతి “కథం ఆదీనవో ఏత్థ భియ్యో, కథం అకాలికో”తిఆదినా సబ్బేహి పచ్చేకం సమ్మన్తో వేదితబ్బో.

నవోతి తరుణో న చిరవస్సో. యే భిక్షునోవాదకలక్షణప్పత్తా, తే సన్ధాయ “వీసతివస్సతో పట్టాయ థేరో”తి వుత్తం. ఇధ
సాసనం నామ సిక్ఖత్తయసజ్ఘహం పిటకత్తయన్తి ఆహ “ధమ్మేన హి”తిఆది. తత్థ ధమ్మేన వినయో ఏత్థ వినా దణ్ణసత్తేహితి
ధమ్మవినయో. ధమ్మాయ వినయో ఏత్థ న ఆమిసత్తన్తి ధమ్మవినయో. ధమ్మతో వినయో న అధమ్మతోతి ధమ్మవినయో.
ధమ్మో వా భగవా ధమ్మస్సామీ ధమ్మకాయత్తా, తస్స ధమ్మసజ్ఞోతస్స సత్తు వినయో, న తక్కికానన్తి ధమ్మవినయో.
ధమ్మే వినయో న అధమ్మే వినయో. ధమ్మో చ సో యథానుసిట్ఠం పటిపజ్జమానే సత్తే అపాయేసు అపతమానే ధారేతీతి,
సబ్బే సంకిలేసతో వినేతీతి వినయో చాతి ధమ్మవినయో. తేనాహ “ఉభయమ్పేతం సాసనస్సేవ నామ”న్తి.

ధమ్మవినయోతి ధమ్మేన యుత్తో వినయోతి ధమ్మవినయో ఆజజ్ఞారథో వియ. ధమ్మో చ వినయో చాతి వా
ధమ్మవినయో, తం ధమ్మవినయం. ధమ్మవినయానజ్ఞో సత్తుభావవచనతో ధమ్మవినయత్తసంసిద్ధి ధమ్మవినయానం
అజ్ఞామజ్ఞాం విసేససతో. అభిధమ్మేపి వినయవచనన్తి ధమ్మవినయద్వయసిద్ధి, దేసితపజ్జత్తవచనతో ధమ్మవినయసిద్ధి.
ధమ్మో చతుథా దేసితో సన్దస్సన-సమాదాపన-సముత్తేజన-సమ్మహంసనవసేన, వినయో చతుథా పజ్జత్తో సీలాచారతో
పరాజితవసేన. ధమ్మచరియా సకవిసయో, వినయపజ్జత్తి బుద్ధవిసయో. పరియాయేన దేసితో ధమ్మో, నిప్పరియాయేన
పజ్జత్తో వినయో. ధమ్మదేసనా అధిప్పాయత్థప్పధానా, వినయపజ్జత్తి వచనత్థప్పధానా. పరమత్థసచ్చప్పధానో ధమ్మో,
సమ్ముతిసచ్చప్పధానో వినయో. ఆసయసుద్ధిపధానో ధమ్మో, పయోగసుద్ధిపధానో వినయో.

కిరియద్వయసిద్ధియా ధమ్మవినయసిద్ధి. ధమ్మేన హి అనుసాసనసిద్ధి, వినయేన ఓవాదసిద్ధి. ధమ్మేన
ధమ్మకథాసిద్ధి, వినయేన అరియతుణ్ణీభావసిద్ధి. సావజ్జద్వయపరివజ్జనతో ధమ్మవినయసిద్ధి. ధమ్మేన హి విసేసతో
పకతిసావజ్జపరిచ్ఛాగసిద్ధి, వినయేన పజ్జత్తిసావజ్జపరిచ్ఛాగసిద్ధి. గహటృపబ్బజితానం సాధారణాసాధారణగుణద్వయసిద్ధి.
బహుస్సుతసుతపసన్నద్వయతో పరియత్తి-పరియాపుణన-ధమ్మవిహార-విభాగతో ధమ్మధరవినయధరవిభాగతో చ
ధమ్మవినయద్వయసిద్ధి, సరణద్వయసిద్ధియా ధమ్మవినయద్వయసిద్ధి. ఇధ సత్తానం దువిధం సరణం ధమ్మో అత్తా చ.
తత్థ ధమ్మో సుచిణ్ణో సరణం. “ధమ్మో హవే రక్ఖతి ధమ్మచారి”న్తి (థేరగా. ౩౦౩; జా. ౧.౧౦.౧౦౨; ౧.౧౦.౩౮౨) హి వుత్తం.
సుదన్తో అత్తాపి సరణం “అత్తా హి అత్తనో నాథో”తి (ధ. ప. ౧౬౦, ౩౮౦) వచనతో. తేన వుత్తం “సరణద్వయసిద్ధియా
ధమ్మవినయసిద్ధీ”తి. తత్థ యతస్స ధమ్మసిద్ధి, యతో చ వినయసిద్ధి, తదుభయం దస్సేన్తో ఆహ – “ధమ్మేన హేత్థ ద్వే
పిటకాని వుత్తాని, వినయేన వినయపిటక”న్తి. అథునా ఆగతో ఇదానేవ న చిరస్సేవ ఉపగతో.

మహన్నే రానే రపేత్వాతి మహేసక్ఖతాదస్సనత్థం అత్తనో పరివారేన మహన్నట్టానే రపితభావం పవేదేత్వా. మహతియాతి
ఉపసజ్ఞమనవన్దనాదివచనాపజ్జనవసేన సమాచిణ్ణాయ. సబ్బేపి కిర నిసీదన్తా తం రానం రపేత్వావ నిసీదన్తి.
ధిరకరణవసేనాతి దళ్ళీకరణవసేన. అయం కిర దేవతా శాణసమ్మన్నా మానజాతికా, తస్మా నాయం మానం అప్పహాయ
మమ దేసనం పటివిజ్ఞితుం సక్కింతీతి మాననిగ్గణ్ణనత్థం ఆదితో దువిజ్ఞోయ్యం కథేన్తో భగవా “అక్ఖేయ్యసజ్ఞో”తిఆదినా తాయ
జాతుమిచ్చితకామానం కాలికాదిభావం, ధమ్మస్స చ సన్నిట్టికాదిభావం విభావేన్తో ద్వే గాథా అభాసి.

అక్షేయ్యతోతి గిహిలిజ్ఞపరియాయనామవిసేసాదివసేన తథా తథా అక్ష్వాతబ్బతో. తేనాహ “కథానం వత్తుభూతతో”తి. ఏతేసన్తి సత్తానం. పతిట్టితాతి పవత్తితా ఆసత్తా. పఞ్చన్నం కామసంఖ్యాదీనం వసేన ఆసత్తా హోస్తు, ఇతరేసం పన కథన్తి? అనిట్టజ్ఞతోపి హి “ఇదం ను ఖో”తిఆదినా కజ్ఞతో తత్థ ఆసత్తో ఏవ నామ అవిజహనతో, తథా విక్లేపగతో విక్లేపవత్తుస్మిం, అనుసయానం పన ఆసత్తభావే వత్తబ్బమేవ నత్తి. మచ్చునో యోగన్తి, మచ్చుబన్ధనం, మరణధమ్మతన్తి అత్తో. యస్మా అపరిజ్ఞాతవత్తుకా అనతీతమరణత్తా మచ్చునా యథారుచి పయోజేతబ్బా, తత్థ తత్థ ఉపరూపరి చ ఖిపితాయ ఆణాయ అబ్బన్తరే ఏవ హోన్తి, తస్మా వుత్తం “పయోగం...పే.... ఆగచ్ఛన్తి”తి. యస్మా తేభూమకా ధమ్మా కమనీయట్టేన కామా, నేసమ్మి కాలస్స లద్ధబ్బతాయ కాలికతా ఇథ అక్షేయ్యవచనేన పవేదితా. తేనాహ – “ఏవమిమాయ గాథాయ కాలికా కామా కథితా”తి. సబ్బేపి తేభూమకా ధమ్మా కమనీయా, యస్మా చ కాలికానం కామానం తథాసభావతా కథితా. అయమ్మి గాథా తదత్థమేవ దీపేతీతి ఇమాయ తే కథితా ఏవ హోన్తి. యే చ సత్తా పఞ్చస్సు ఖన్ధేస్సు దిట్టితన్ణాదివసేన పతిట్టితా “ఇట్టి, పురిసో, అహం, మమా”తి చ అభినివిసియ కామే పరిభుజ్జన్తి, తే మరణం నాతివత్తన్తి. ఏవమ్మేత్థ కామానం కాలికత్తో కథితోతి ఆహ “కాలికా కామా కథితా”తి.

అయం శాతపరిజ్ఞాతి రూపారూపధమ్మే లక్ష్ణణాదితో శాతే కత్వా పరిచ్ఛిన్ననపజ్ఞా. తేనాహ “ఏవం శాతం కత్వా”తిఆది. పదట్టానగ్గహణేన వేత్త తేసం రూపారూపధమ్మానం పచ్చయో గహితోతి పచ్చయపరిగ్గహస్సపి సజ్ఞహో దట్టబ్బో. తీరేతి తులేతి వీమంసతి. ద్వాచత్తాలీసాయ ఆకారేహీతి ఇమినా మత్థకప్పత్తం మహావిపస్సనం దస్సేతి. తే పన ఆకారా విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయ వుత్తనయేన వేదితబ్బా. “అనిచ్ఛానుపస్సనాయ నిచ్ఛసంజ్ఞం పజహాతీ”తిఆదినా విపస్సనాక్ష్ణేపి ఏకదేసేన పహానం లబ్బతేవ, అనవసేసతో పన పహానవసేన పహానపరిజ్ఞాం దస్సేన్తో ఆహ “అగ్గమగ్గేన ... పే.... అయం పహానపరిజ్ఞా”తి. తథా చ ఆహ “ఏవం తీహి పరిజ్ఞాహీ”తిఆది.

అక్ఖాతారన్తి అక్ఖాతబ్బం, న అక్షేయ్యకం. తేనాహ “కమ్మవసేన కారక”న్తిఆది. కారకన్తి చ సాధనమాహ. న మజ్ఞతీతి వా మజ్ఞానం నప్పవత్తేతి అక్ఖాతారన్తి ఖీణాసవం. అథ వా తజ్ఞో తస్స న హోతీతి తం కారణం తస్స ఖీణాసవస్స న హోతి న విజ్ఞతి, యేన దిట్టితన్ణాదికారణేన అక్షేయ్యం ఖన్ధపఞ్చకం “తిస్సో”తి వా “పుస్సో”తి వా “ఇట్టి”తి వా “పురిసో”తి వా అభినివిస్స వదేయ్యాతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. మనుస్సనాగాదీహి పూజనీయత్తా “యక్ఖో”తి సబ్బదేవానం సాధారణవచనన్తి దేవధీతాపి “యక్ఖీ”తి వుత్తా. అక్షేయ్యన్తి పహానపరిజ్ఞాయ పహానమగ్గో, తస్స ఆరమ్మణభూతం నిబ్బానమ్మి గహితం. న మజ్ఞతీతి ఖీణాసవస్స అస్స ఫలప్పత్తితి ఆహ “నవవిధో లోకుత్తరధమ్మా కథితో”తి.

విసేసీతి విసేసజాతిఆదివసేన సేయ్యోతి అత్తో. తేసు గహితేసుతి తేసు సేయ్యమానాదీసు తేసు మానేసు గహితేసు. తయో సేయ్యమానా, తయో సదిసమానా, తయో హీనమానా గహితావ హోన్తి. సో పుగ్గలోతి సో అప్పహీనమజ్ఞానపుగ్గలో. తేనేవ మానేన హేతుభూతేన. ఉపడ్డగాథాయాతి పురిమద్దేన పన వత్తుకామా వుత్తాతి ఆహ “కాలికా కామా కథితా”తి.

విధీయతి విసదిసాకారేన రపీయతీతి విధా, కోట్టాసో. కథంవిధన్తి కథం పతిట్టితం, కేన పకారేన పవత్తిత్తన్తి అత్తో. విదహనతో హీనాదివసేన వివిధేనాకారేన దహనతో ఉపధారణతో విధా, మానో. మానేసుతి నిమిత్తత్తే భుమ్మం, మానహేతుతి అత్తో. న చలతీతి న వేధతి అత్తనో పరిసుద్ధపకతిం అవిజహనతో.

పజ్ఞా “సజ్ఞా”తి ఆగతా, పజ్ఞాతి యోనినో పటిసజ్ఞానం. సజ్ఞాయకోతి సజ్కలనపదుష్పాదనాది-పిణ్డగణనావసేన గణకో పపజ్ఞాసజ్ఞాతి మానాదిపపజ్ఞాభాగా. తే తే ధమ్మా సమ్మా యాథావతో సజ్ఞాయన్తి ఉపతిట్ఠన్తి ఏతాయాతి సజ్ఞా, పజ్ఞా. ఏకం ద్వేతిఆదినా సజ్ఞానం గణనం పరిచ్ఛిన్ననన్తి సజ్ఞా, గణనా. సజ్ఞాయతి భాగనో కథీయతీతి సజ్ఞా , కోట్టానో. సజ్ఞానం సత్తో పుగ్గలోతిఆదినా సజ్ఞాపనన్తి సజ్ఞా, రత్తోతిఆది పణ్ణత్తి. **ఖీణాసవో జహి పజహి** రాగాదీనం సుప్పహీనత్తా. **నవభేదం** పభేదతో, సజ్ఞేపతో **తివిధమానన్తి** అత్తో. **నవవిధన్తి** వా పారే నవభేదత్తా అన్తరభేదవసేన నవవిధన్తి అత్తో. పచ్చయవిసేసేహి ఇత్థిభావాదివిసేసేహి విసేసేన మానీయతి గబ్బో ఏత్థాతి **విమానం**, గబ్బాసయో. **న ఉపగచ్ఛీతి** న ఉపగమిస్సతి. తేనాహ **“అనాగతత్థే అతీతవచన”**న్తి. “నాజ్ఞగా”తి హి అతీతం “న గమిస్సతీ”తి ఏతస్మిం అత్తే. ఛిన్ది అరియమగ్గసత్తేన. **ఓలోకయమానా** ఉపపత్తిసు. **సత్తనివేసనేసూతి** సత్తానం ఉపపజ్జట్ఠానేసు. **లోకుత్తరధమ్మమేవ కథేసి** అరహత్తస్స పవేదితత్తా.

“గాఢాయ అత్థం కథేతుం వట్టతీ”తి అత్థ-సద్దో ఆహరిత్వా వత్తబ్బో. **అట్టజ్ఞేకమగ్గవసేనపీతి** ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సతిసమ్మజ్జాం నామ కుసలధమ్మానుయోగే కారణన్తి ఆహ **“దసకుసలకమ్మపథకారణ”**న్తి.

అట్టజ్ఞేకమగ్గవసేన చ గాఢాఅత్థవచనే **అయం** ఇదాని పుచ్చమానో విత్థార-నయో. తస్మిం కిర తానేతి తస్మిం కిర దేవతాయ పుచ్చితం పజ్ఞాం విస్సజ్జనట్ఠానే. దేవతాయ ఇాణపరిపాకం ఓలోకేత్వా అనుపుబ్బియా కథాయ సద్ధిం సాముక్కుంసికదేసనా మహతీ ధమ్మదేసనా **అహోసి**. ఇాణం పేసేత్వాతి సత్తుదేసనాయ అనుస్సరణవసేన పత్తవిసుద్ధిపటిపాటిపవత్తం భావనాఇాణం బన్దిత్వా. **సోతాపత్తిఫల పతిట్ఠాయాతి** సత్తుదేసనావిలాసేన అత్తనో చ పరిపక్కఇాణత్తా పరమం ఫలం పత్వా. **ఏవమాహాతి** ఏవం “పాపం న కయిరా”తిఆదిప్పకారేన గాఢమాహ. **అజ్ఞం న హోతి**, ఆజీవో యథా కుప్పమానో వాచాకమ్మన్తవసేన కుప్పతి, తథా సమ్మజ్జమానోపీతి. సో వాచాకమ్మన్తపక్ఖికో, తస్మా తగ్గహణేన **గహితోవ హోతి**. వాయామసతిసమాధయో **గహితా** సమాధిక్ఖన్తసజ్ఞహతో. **సమ్మాదిట్ఠిసమ్మాసజ్కప్పా** **గహితా** పజ్ఞాక్ఖన్తసజ్ఞహతో. **అన్తద్వయవివజ్జనం** **గహితం** సరూపేనేవాతి అధిప్పాయో. ఇతీతిఆది నిగమనం.

సమిద్ధిసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

నన్దనవగ్గవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. సత్తివగ్గో

౧.సత్తిసుత్తవణ్ణనా

౨౧. **దేసనాసీసన్తి** దేసనాపదేసలక్ఖణవచనన్తి అధిప్పాయో. **ఓమట్ఠోతి** అధోముఖం కత్వా దిన్నప్పహరో. ఇమినా ఏవ పసజ్ఞేన పహరే విభాగతో దస్సేతుం **“చత్తారో హి”**తిఆది వుత్తం . **ఉపరి** రత్వాతి హత్థిఆదీనం **ఉపరి** రత్వా. **అధోముఖం** దిన్నప్పహరోతి ఖగ్గకరవాలాదీనం అధోముఖం కత్వా పహతపహరో. **ఉమ్మట్ఠో** వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బో. **వివిధప్పహరో విమట్ఠో**. **“ఓమట్ఠో గహితో”**తి వత్వా తస్సేవ గహణే కారణం దస్సేతుం **“సో హి”**తిఆది వుత్తం. **దుగ్గన్ఠకిమిఆదీనం** వసేన **అన్తోదోసో**. **మజ్జేన** సద్ధిం **బన్దిత్వా**తి యస్మిం మజ్జే వణికపుగ్గలో నిపన్నో, తత్త తం సుబన్ఠం

కత్వా పాదటానం ఉద్ధం కరోస్తేహి సీసట్టానం అధో కాతబ్ధం. తేనాహ “అధోసిరో కాతబ్ధో”తి. పరిబృజేతి పవత్యేయ్య. సా పన పవత్తి భావనావిహారేన యుత్తాతి ఆహ “విహరేయ్యా”తి.

సల్లస్స ఉబ్బహనం సల్లుబ్బహనం. అత్థం పరిత్తకం గహేత్వా రితా ఉపమాకారస్స విక్ఖమ్భనప్పహానస్స అధిప్పేతత్తా. తేనాహ “పునప్పున”నిఆది. అనుబద్ధోవ హోతి సతి పచ్చయే ఉప్పజ్జనారహతో దేవతాయ కామరాగప్పహానస్స జోతితత్తా. నను భగవతా అనాగామిమగ్గేన దేసనా నిట్టాపేతబ్బాతి? న, ఇతరిస్సా ఇణబలానురూపదేసనాయ పవత్యేతబ్బతో. వేనేయ్యజ్ఞాసయానుకులజ్ఞో ధమ్మం ధమ్మస్సామీ దేసేతీతి.

సత్తిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పుసతిసుత్తవణ్ణనా

౨౨. కమ్మం అపుసంతన్తి కమ్మఫస్సం అపుసంతం, కమ్మం అకరోంతన్తి అత్తో. విపాకో న పుసతీతి విపాకఫస్సో న పుసతి, విపాకో న ఉప్పజ్జతేవ కారణస్స అభావతో. ఏవం బృతిరేకముఖేన కమ్మవట్టేన విపాకవట్టం సమ్మన్తం కత్వా అత్థం వత్వా ఇదాని కేవలం కమ్మవట్టవసేన అత్థం వదన్తో “కమ్మమేవా”తిఆదిమాహ. తత్త నాకరోతో కరియతీతి కమ్మం అకుబ్బతో న కయిరతి, అనభిసన్ధికతకమ్మం నామ నత్తితి అత్తో. ఇదాని తమేవత్థం అన్వయతో దస్సేతుం “పుసంతజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. తత్త తతోతి పుసనహేతు. సేసం వుత్తనయమేవ. వుత్తమేవత్థం సకారణం కత్వా పరివేరితవసేన విభూతం కత్వా దస్సేతుం “తస్మా పుసంత”నిఆది వుత్తం. ధమ్మతాతి కారకస్సేవ కమ్మవిపాకానుబద్ధో, నాకారకస్సాతి అయం కమ్మవిపాకానం సభావో.

పచ్చేతి ఉపగచ్ఛతి అనుబద్ధతి. పాపన్తి పాపకం కమ్మం ఫలజ్ఞ. అయజ్ఞ అత్తో అరజ్ఞో లుద్ధకస్స ఉయ్యోజనాయ సునఖేహి పరివారియమానస్స భిక్ఖునో భయేన రుక్ఖం ఆరుళ్లస్స చీవరే లుద్ధస్స ఉపరి పతితే తస్స సునఖేహి ఖాదిత్వా మారితవత్థునా దీపేతబ్ధోతి.

పుసతిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. జటాసుత్తవణ్ణనా

౨౩. యేన అత్తేన తత్థా “జటా”తి వుత్తా, తమేవత్థం దస్సేతుం “జాలినియా”తి వుత్తం. సా హి అట్టసతతత్థావిచరితపభేదా అత్తనో అవయవభూతా ఏవ జాలా ఏతిస్సా అట్టితి జాలినీతి వుచ్చతి. ఇదానిస్సా జటాకారేన పవత్తిం దస్సేతుం “సా హి”తిఆది వుత్తం. తత్త రూపాదీసు ఆరమ్మణేసూతి తస్సా పవత్తిట్టానమాహ రూపాదిభళారమ్మణవినిముత్తస్స తత్థావిసయస్స అభావతో. హేట్టపరియవసేనాతి కదాచి రూపారమ్మణే కదాచి యావ ధమ్మారమ్మణా, కదాచి ధమ్మారమ్మణే కదాచి యావ రూపారమ్మణాతి ఏవం హేట్టా చ ఉపరి చ పవత్తివసేన. దేసనాక్కమేన చేత్త హేట్టపరియతా వేదితబ్బా, కామరాగాదివసేనపి అయమత్తో వేదితబ్ధో. సజ్ఞారానం ఖణికభావతో అపరాపరుప్పత్తి ఏత్త సంసిబ్బనన్తి ఆహ “పునప్పునం ఉప్పజ్జనతో సంసిబ్బనట్టేనా”తి. ఇదం యేన సమ్మన్ధేన జటా వియాతి జటాతి జటాతత్థానం ఉపమూపమేయ్యతా, తందస్సనం. అయజ్ఞోత్త అత్తో – యథా జాలినీ వేళుగుమ్మస్స సాఖా, తాసం సజ్చయాదయో చ అత్తనో అవయవేహి సంసిబ్బితా వినద్ధా “జటా”తి వుచ్చన్తి, ఏవం తత్థాపి సంసిబ్బనసభావేనాతి.

ఇమే సత్తా “మమ ఇద”ని పరిగ్రహితం అత్తనిబ్బిసేసం మజ్జమానా అబ్బంతరిమం కరోన్తి. అబ్బంతరట్టో చ అన్తో-సద్దోతి సకపరిక్ఖారేసు ఉప్పజ్జనమానాపి తణ్ణా “అన్తోజటా”తి వుత్తా. పబ్బజితస్స పత్తాది, గహట్టస్స హత్తిఆది సకపరిక్ఖారో. అత్తాతి భవతి ఏత్థ అభిమానేతి అత్తభావో, ఉపాదానక్ఖన్ధపఞ్చకం. సరీరన్తి కేచి. “మమ అత్తభావో సున్దరో, అసుకస్స వియ మమ అత్తభావో భవేయ్యా”తిఆదినా సకలత్తభావాదీసు తణ్ణాయ ఉప్పజ్జనాకారో వేదితట్టో. అత్తనో చక్ఖాదీని అజ్ఞత్తికాయతనాని, అత్తనో చ పరేసఞ్చ రూపాదీని బాహిరాయతనాని, పరేసం సబ్బాని వా. సపరసంతతిపరియాపన్నాని వా చక్ఖాదీని అజ్ఞత్తికాయతనాని, తథా రూపాదీని బాహిరాయతనాని. పరిత్తమహగ్గతభవేసు పవత్తియాపి తణ్ణాయ అన్తోజటాబహిజటాభావో వేదితట్టో. కామభవో హి కస్సచిపి కిలేసస్స అవిక్ఖమ్మితత్తా కత్థచిపి అవిముత్తో అజ్ఞత్తగ్గహణస్స విసేసపచ్చయోతి “అజ్ఞత్తం అన్తో”తి చ వుచ్చతి, తబ్బిపరియాయతో రూపారూపభవో “బహిద్ధా బహి”తి చ. తేనాహ భగవా - “అజ్ఞత్తసంయోజనో పుగ్గలో, బహిద్ధాసంయోజనో పుగ్గలో”తి (అ. ని. ౨.౩౭).

విసయభేదేన పవత్తిఆకారభేదేన అనేకభేదభిన్నమ్మి తణ్ణం జటాభావసామజ్ఞోన ఏకన్తి గహేత్వా “తాయ ఏవం ఉప్పజ్జమానాయ జటాయ”తి వుత్తం. సా పన పజాతి వుత్తసత్తసంతానపరియాపన్నా ఏవ హుత్వా పునప్పునం తం జటేన్తి వినన్ధన్తి పవత్తతీతి ఆహ “జటాయ జటితా పజా”తి. తథా హి పరమత్థతో యదిపి అవయవబ్యతిరేకేన సముదాయో నత్తి, ఏకదేసో పన సముదాయో నామ న హోతీతి అవయవతో సముదాయం భిన్నం కత్వా ఉపమూపమేయ్యం దస్సేన్తో “యథా నామ వేళుజటాదీహి...పి... సంసిబ్బితా”తి ఆహ. ఇమం జటన్తి సమ్మన్తో. తీసు ధాతుసు ఏకమ్మి అసేసేత్వా సంసిబ్బనేన తేధాతుకం జటిత్వా రితం. తేనస్సా మహావిసయతం విజటనస్స చ సుదుక్కురభావమాహ. విజటితుం కో సమ్మత్తోతి ఇమినా “విజటయే”తి పదం సత్తిఅత్తం, న విధిఅత్తన్తి దస్సేతి.

ఏవం “అన్తోజటా”తిఆదినా పుట్టో అధస్స భగవా తమత్తం విస్సజ్జేన్తో “సీలే పతిట్టాయ”తిఆదిమాహ. ఏత్థ సీలేతి కుసలసీలే. తం పన పాతిమోక్ఖసంవరాదిభేదేసు పరిసుద్ధమేవ ఇచ్చితబ్బన్తి ఆహ “చతుపారిసుద్ధిసీలే”తి.

నరతి నేతీతి నరో, పురిసో. కామం ఇట్టిపి తణ్ణాజటావిజటనే సమత్థా అత్తి, పధానమేవ పన సత్తం దస్సేన్తో “నరో”తి ఆహ యథా “సత్థా దేవమనుస్సాన”న్తి, అట్టకథాయం పన అవిభాగేన పుగ్గలపరియాయో అయన్తి దస్సేతుం “నరోతి సత్తో”తి వుత్తం. విపాకభూతాయ సహ పఞ్ణాయ భవతీతి సపఞ్ణో. తాయ హి ఆదితో పట్టాయ సంతానవసేన బహులం పవత్తమానాయ అయం సత్తో సవిసేసం సపఞ్ణోతి వత్తబ్బతం అరహతి. విపాకపఞ్ణాపి హి సంతానవిసేసన భావనాపఞ్ణాప్పత్తియా ఉపనిస్సయపచ్చయో హోతి తిహేతుకద్విహేతుకానం తదభావతో. కమ్మజతిహేతుకపటిసన్నిపఞ్ణాయాతి కమ్మజాయ తిహేతుకపటిసన్నియం పఞ్ణాయాతి ఏవం తిహేతుకసద్దో పటిసన్నిసద్దేన సమ్మన్దితట్టో, న పఞ్ణాసద్దేన. న హి పఞ్ణా తిహేతుకా అత్తి. పటిసన్నితో పభుతి పవత్తమానా పఞ్ణా “పటిసన్నియం పఞ్ణా”తి వుత్తా తంమూలకత్తా, న పటిసన్నిక్ఖణే పవత్తా ఏవ.

చిన్తేతి ఆరమ్మణం ఉపనిజ్ఞాయతీతి చిత్తం, సమాధి. సో హి సాతిసయం ఉపనిజ్ఞానకిచ్చో. న హి వితక్కాదయో వినా సమాధినా తమత్తం సాధేన్తి, సమాధి పన తేహి వినాపి సాధేతీతి. పగుణబలవభావాపాదనేన పచ్చయేహి చిత్తం, అత్తసంతానం చినోతీతిపి చిత్తం, సమాధి. పరమజ్ఞానాదివసేన చిత్తవిచిత్తతాయ ఇద్ధివిధాదిచిత్తకరణేన చ సమాధి చిత్తన్తి వినాపి పరోపదేసేనస్స చిత్తపరియాయో లబ్భతేవ. అట్టకథాయం పన చిత్త-సద్దో విజ్ఞాణే నిరుక్ఖోతి కత్వా వుత్తం “చిత్తసీసేన హేత్థ అట్ట సమాపత్తియో కథితా”తి. యథాసభావం పకారేహి జానాతీతి పఞ్ణా. సా యదిపి కుసలాదిభేదతో బహువిధా,

“భావయ”ని పన వచనతో భావేతబ్బా ఇధాధిష్ఠితాతి తం దస్సేన్తో “పజ్ఞానామేన విపస్సనా కథితా”తి. యదిపి కిలేసానం పహానం ఆతాపనం, తం సమ్మాదిట్ఠిఆదీనమ్మి అత్తేవ, ఆతప్పసద్ధో వియ పన ఆతాప-సద్ధో వీరియే ఏవ నిరుల్లోతి ఆహ “ఆతాపీతి వీరియవా”తి. యథా కమ్మట్టానం తాయ పజ్ఞాయ పరితో హరీయతి పవత్తీయతి, ఏవం సాపి తదత్తం యోగినాతి ఆహ “పారిహరియపజ్ఞా”తి. అభిక్కమాదీని సబ్బకిచ్చాని సాత్థకసమ్మజ్జాదివసేన పరిచ్ఛిజ్జ నేతీతి సబ్బకిచ్చపరిణాయికా.

యస్మా పుగ్గలాధిట్ఠానేన గాథా భాసితా, తస్మా పుగ్గలాధిట్ఠానమేవ ఉపమం దస్సేన్తో “యథా నామ పురిసో”తిఆదిమాహ. తత్త సునిసితన్ని సుట్టు నిసితం, అతివియ తిఖిణన్ని అత్తో. సత్తస్స నిసితతరభావకరణం నిసానసిలాయం, బాహుబలేన చస్స ఉక్కిపనన్తి ఉభయమ్పేతం అత్థాపన్నం కత్వా ఉపమా వుత్తాతి తదుభయం ఉపమేయ్యం దస్సేన్తో “సమాధిసిలాయం సునిసితం...పే.... పజ్ఞాహత్తేన ఉక్కిపిత్వా”తి ఆహ. సమాధిగుణేన హి పజ్ఞాయ తిక్ఖభావో. యథాహ “సమాహితో యథాభూతం పజానాతీ”తి (సం. ని. 3.౨; ౪.౯౯; ౫.౧౦౭౧). వీరియచ్చస్సా ఉపత్తమ్మకం పగ్గణ్ణంతో. విజటేయ్యాతి విజటేతుం సక్కుణేయ్య. వుట్టానగామినివిపస్సనాయ హి వత్తమానాయ యోగావచరో తత్థాజటం విజటేతుం సమత్తో నామ. విజటనశ్చోత్త సముచ్చేదవసేన పహానన్తి ఆహ – “సఞ్ఛిన్నేయ్య సమ్మదాలేయ్యా”తి.

మగ్గక్షణే పనేన విజటేతి నామ, అగ్గపలక్షణే సబ్బసో విజటితజటో నామ. తేనాహ “ఇదానీ”తిఆది. యస్మా జటాయ విజటనం అరియమగ్గేన, తచ్చా ఖో నిబ్బానం ఆగమ్మ, తస్మా తం సన్ధాయాహ “జటాయ విజటనోకాస”న్తి. యత్త పన సా విజటీయతి, తం దస్సేతుం “యత్త నామజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. “పటిఘం రూపసజ్ఞా చా”తి గాథాసుఖత్తం సానునాసికం కత్వా నిద్దేసో, “పటిఘరూపసజ్ఞా”తి వుత్తం హోతి. పటిఘసజ్ఞావసేన కామభవో గహితో కామభవపరియాపన్నత్తా తాయ. పథవీకసిణాదిరూపే సజ్ఞా రూపసజ్ఞా. ఉభయత్థాపి సజ్ఞాసీసేన చిత్తుప్పాదస్సేవ గహణం. భవసజ్ఞేపీనాతి భవభావేన సజ్ఞేపితబ్బతాయ, భవలక్షణేన ఏకలక్షణత్తాతి అత్తో. రూపే వా విరజ్జనవసేన చ వత్తుం సక్కుణేయ్యా ఇధ రూపసజ్ఞాతి వుత్తా , ఏవమ్పేత్త అరూపభవస్స చ గహితతా వేదితబ్బా. “నామజ్ఞా రూపజ్ఞా”తి అనవసేసతో నామరూపం గహితన్తి అరూపభవ-అసజ్ఞాభవానమ్పేత్త గహణం సిద్ధన్తి అపరే. పరియాదియనట్టానేతి పరియాదియనకారణే సబ్బసో భేపననిమిత్తే నిబ్బానే. తేనాహ “నిబ్బానం...పే.... దస్సితో హోతీ”తి.

జటాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మనోనివారణసుత్తవణ్ణనా

౨౪. ఏవంలద్ధికాతి సబ్బథాపి చిత్తుప్పత్తి సదుక్ఖా, సబ్బథాపి అచిత్తకభావో సేయ్యో, తస్మా యతో కుతోచి చిత్తం నివారేతబ్బన్తి ఏవంలద్ధికా . సోతి సత్తో. అనియ్యానికకథం కథేతి అయోనిసో చిత్తనివారణం వదన్తి. సంయతభావం ఆగతన్తి రాగవిసేవనాదితో సమ్మదేవ సంయతభావం ఓతరభావం. ధమ్మచరియావసేన హి పవత్తమానే చిత్తే నత్తి ఈసకమ్మి రాగాదివిసేవనం, న తస్స సమ్మతి ఆయతిచ్చ కోచి అనత్తో సియా, తస్మా తం మనో సబ్బతో అనవజ్జవుత్తితో న నివారేతబ్బం. తేనాహ “దానం దస్సామీ”తిఆది. యతో యతోతి యతో యతో సావజ్జవుత్తితో అయోనిసోమనసికారతో. తన్తి మనో నివారేతబ్బం అనత్తావహత్తా.

మనోనివారణసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అరహంతసుత్రవణ్ణనా

౨౫. కతావీతి కతవా, పరిజ్ఞాదికిచ్చం కత్వా నిట్టపేత్వా రితోతి అత్తో. తేనాహ “చతుహి మగ్గేహి కతకిచ్చో”తి. స్వామత్తో అరహంతిఆదిసద్దసన్నిధానతో విజ్ఞాయతి. ఏవం “అహం వదామీ”తిఆదిఆకారేన పుచ్చతి.

ఖన్ధాదీసు కుసలోతి ఖన్ధాయతనాదీసు సలక్ఖణాదీసు చ సమూహాదివసేన పవత్తియఇచ్చ ఛేకో యథాభూతవేదీ. ఉపలద్ధినిస్సితకథన్తి అత్తుపలద్ధినిస్సితకథం హిత్వా. వోహరభేదం అకరోన్తోతి “అహం పరమత్థం జానామీ”తి లోకవోహరం భిన్నన్తో అవినాసేన్తో లోకే లోకసమజ్ఞామేవ నిస్సాయ “అహం, మమా”తి వదేయ్య. ఖన్ధా భుజ్జన్తీతిఆదినా వోహరభేదం, తత్త చ ఆదీనవం దస్సేతి.

మానో నామ దిట్టియా సమధురో. తథా హి దుత్తియమగ్గాదీసు సమ్మాదిట్టియా పహానాభిసమయస్స పటివిపచ్చనీకే పటిపత్తిసిద్ధి. తేనాహ “యది దిట్టియా వసేన న వదతి, మానవసేన ను ఖో వదతీతి చిన్తేత్వా”తి. విధూపితాతి సంతాపితా ఇాణగ్గినా దడ్డా. తే పన విద్ధంసితా నామ హోన్తీతి ఆహ “విధమితా”తి. మమజ్ఞారాదయో మయన్తి సత్తసంతానే సతి పవత్తన్తి ఏతేనాతి మయో, మజ్ఞానా. మయో ఏవ మయతాతి ఆహ “మయతన్తి మజ్ఞాన”న్తి.

అరహంతసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పజ్జోతసుత్రవణ్ణనా

౨౬. దివారత్తిన్తి న ఆదిచ్చో వియ దివా ఏవ, న చన్దిమా వియ రత్తిం ఏవ, అథ ఖో దివా చ రత్తిఇచ్చ. తత్త తత్థాతి యత్త యత్త సమ్మజ్జలితో, తత్త తత్తేవ పదేసే, న ఆదిచ్చో వియ చన్దిమా వియ సకలం మహాదిసం దిసంతరాళఇచ్చ. ఇాణానుభావేన ఉప్పన్నాలోకో ఇాణాలోకోతి వదన్తి. “ఇదం దుక్ఖం అరియసచ్చన్తి పుట్టే మే, భిక్ఖవే, అననుస్సుతేసు ధమ్మేసు చక్ఖం ఉదపాది ఇాణం ఉదపాది పజ్జా ఉదపాది విజ్ఞా ఉదపాది ఆలోకో ఉదపాదీ”తి (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౫; పటి. మ. ౨.౩౦) పన వచనతో మగ్గో ఇాణాలోకో. “తమో విహతో, ఆలోకో ఉప్పన్నో”తి (మ. ని. ౧.౩౮౬; పారా. ౧౨) వా వచనతో విజ్జత్తయాలోకో ఇాణాలోకో. పరమాభిసమ్పాధియం వియ సజ్ఞాతపీతివిప్పారో, విసేసతో రతనఘరే సమంతపట్టానవిచిననే సజ్ఞాతపీతివసేన ఉప్పన్నసరీరోభాసో వా పీతిఆలోకో. తత్తేవ ఉప్పన్నపసాదవసేన సజ్ఞాతఆలోకోవ పసాదాలోకో. ధమ్మచక్రపవత్తనే “అజ్ఞాసి వత, భో, కోణ్ణజ్ఞో”తి ఉప్పన్నపసాదాలోకోతి చ వదన్తి. సబ్బత్తేవ సత్తు ధమ్మదేసనా సత్తానం హదయతమం విధమన్తి ధమ్మకథాఆలోకో. సబ్బోపి బుద్ధానం పాతుభావా ఉప్పన్నో ఆలోకోతి ఇమినా సావకానం దేసనాయ సజ్ఞాతధమ్మాలోకోపి బుద్ధానుభావోతి దస్సేతి.

పజ్జోతసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సరసుత్రవణ్ణనా

౨౭. సరణితో అవిచ్ఛేదవసేన పవతనతో ఖన్దాదీనం పటిపాటి సరా. తేనాహ “ఇమే సంసారసరా”తి. కుతోతి కేన కారణేన, కిమ్హి వా? తేనాహ “కిం ఆగమ్మా”తి? న పతిట్టాతి పచ్చయాభావతో. ఆపోతిఆదినా పాళియం చతున్నం మహాభూతానం అప్పతిట్టానాపదేసేన తత్త కామరూపభవానం అభావో దస్సితో. తదుభయాభావదస్సనేన హేట్టా వుత్తనయేనేవ అరూపభవస్సపి అభావో దస్సితోవ హోతి, యథారుతవసేన వా ఏత్థ అత్థో వేదితబ్బో. యస్మా పురిమా ద్వే గహితా, గహితఇచ్చ అత్థం పరిగ్గహేత్వావ పచ్చిమత్థో పవత్తోతి.

సరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. మహద్ధనసుత్తవణ్ణనా

౨౮. నిధీయతీతి నిధానం. నిధాతబ్బతం గతం నిహితన్తి అత్థో. ముత్తసారాదీతి ముత్తామణివేళురియపవాళరజతజాతరూపాది. సువణ్ణరజతభాజనాదీతి ఆది-సద్దేన కహాపణ-ధణ్ణకోట్టభణ్ణాదిం సజ్జణ్ణాతి. తమ్పి హి నిచ్చపరిబ్బయవసేన భుజ్జీయతీతి “భోగో”తి వుచ్చతి. అజ్ఞామజ్ఞాం అభిగిజ్జన్తితి అజ్ఞామజ్ఞాస్స సంతకం అభిగిజ్జన్తి. తేనాహ “పత్తేన్తి”తి. అనలజ్కతాతి న అలం పరియత్తన్తి ఏవం కతచిత్తా, అత్రిచ్చతామహిచ్చతాహి అభిభూతా. తేనాహ “అతిత్తా అపరియత్తజాతా”తి. ఉస్సుక్కజాతేసూతి తంతంకిచ్చే సజ్జాతఉస్సుక్కేసు. నానాకిచ్చజాతేసూతి నానావిధకిచ్చేసు, సజ్జాతనానాకిచ్చేసు వా. వట్టగామికపసుతేన వట్టనోతం అనుసరన్తేసు. తణ్ణానివాసతాయ గేహన్తిపి అగారన్తిపి వుచ్చతీతి ఆహ “మాతుగామేన సద్ధిం గేహ”న్తి. విరాజియాతి హేతులత్థదీపకం పదన్తి ఆహ “విరాజేత్వా”తి, త్వా-సద్దోపి చాయం హేతులత్థోతి.

మహద్ధనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. చతుచక్కసుత్తవణ్ణనా

౨౯. ఇరియా వుచ్చతి కాయేన కత్తబ్బకిరియా, తస్సా పవత్తిట్టానభావతో ఇరియాపథో, గమనాది. తం అపరాపరప్పవత్తియా చక్కం. తేనాహ “చతుచక్కన్తి చతుఇరియాపథ”న్తి. నవద్వారన్తి కరజకాయో అధిప్పేతో. సో చ కేసాదిఅసుచిపరిపూరోతి ఆహ “పుణ్ణన్తి అసుచిపూర”న్తి. తణ్ణాయ సంయుత్తన్తి తణ్ణాసహితం. తేన న కేవలం సభావతో ఏవ, అథ ఖో నిస్సితధమ్మో చ అసుచిం దస్సేతి. మాతుకుచ్చిసజ్జాతే అసుచిపజ్జే జాతత్తా పజ్కజాతం, కేసాదిఅసుచిపజ్కజాతత్తా చ పజ్కజాతం. యాత్రాతి అపగమో. తేన సభావతో నిస్సితధమ్మతో చ అసుచిసభావతో కాయతో కథం అపగమో సీయాతి పుచ్చతి. తేనాహ “ఏతస్సా”తిఆది.

నహనట్టేన బన్ధనట్టేన నద్ధీతి ఉపనాహో ఇధాధిప్పేతోతి ఆహ “నద్ధిన్తి ఉపనాహ”న్తి. సో పన ఇతో పుబ్బకాలే కోధోతి ఆహ “పుబ్బకాలే”తిఆది . పాళినిద్దిట్టేతి ఉపనాహఇచ్చాదికే ఇథ పాళియం నిద్దిట్టే కిలేసే రపేత్వా అవసేసా దిట్టివిచికిచ్చాదయో సత్త కిలేసా దుమ్మోచయతాయ వరత్తా వియాతి వరత్తాతి వేదితబ్బా. ఆరమ్మణగ్గహణసభావతో ఏకో ఏవేస ధమ్మో, పవత్తి-ఆకారభేదేన పన ఇచ్చనట్టేన పత్తనట్టేన ఇచ్చా, లుబ్ధనట్టేన గిజ్జనట్టేన లోభోతి వుత్తో. పఠముప్పత్తికాతి ఏకస్మిం ఆరమ్మణే, వారే వా పఠమం ఉప్పన్నా. అపరాపరుప్పత్తికోతి పునపునం ఉప్పజ్జమానకో. అలద్ధపత్తనా అప్పటిలద్ధవత్తుమ్హి ఆసత్తి లోభో. ఉప్పాటేత్వాతి ససన్తానతో ఉద్ధరిత్వా.

చతురక్కుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఏణిజఙ్ఘసుత్తవణ్ణనా

౩౦. ఏణిమిగస్స వియాతి ఏణిమిగస్స జఙ్ఘ వియ. అవయవీసమ్మప్పన్తే హి ఇదం సామివచనం. పిణ్డిమంసస్స పరితో సమసణ్ణితత్తా సువట్టితజఙ్ఘో. కిసన్తి ధూలభావపటిక్ఖేపపరాజోతనా, న సుట్టం కిసభావదీపనపరాతి ఆహ “అథూలం సమసరీర”న్తి. ఆతపేన మిలాతన్తి తపసా మిలాతకాయం ఇన్ద్రియసన్తాపనభావతో. తేనేవాహ – “తపో మిలాత”న్తిఆది, తథా చాహ పాళియం “అప్పాహారం అలోలుప”న్తి. యథా “వీరస్స భావో వీరియ”న్తి వీరభావేన వీరియం లక్ఖీయతి, ఏవం వీరియసమ్మవేన వీరభావోతి ఆహ “వీరన్తి వీరియవన్త”న్తి. “చత్తారో పిణ్డి ఆలోపే, అభుత్వా ఉదకం పివే”తి (ధేరగా. ౯౮౩; మి. ప. ౬.౫.౧౦) ధమ్మసేనాపతివుత్తనియామేన పరిమితభోజితాయ అప్పాహారతా భోజనే మత్తజ్ఞాతా. “మితాహార”న్తి వత్తా పున పరిచ్ఛిన్నకాలభోజితాయపి అప్పాహారతం దస్సేన్తో “వికాల...పే... పరిత్తాహార”న్తి ఆహ. చత్తూసు పచ్చయేసు లోలుప్పవిరహితం బోధిమూలే ఏవ సబ్బసో లోలుప్పస్స పహీనత్తా. “చత్తూసు పచ్చయేసు”తి హి ఇమినావ సబ్బత్థ లోలుప్పవిగమో దీపితోవాతి. రసతణ్ణాపటిక్ఖేపో వా ఏస “అప్పాహార”న్తి వత్తా “అలోలుప”న్తి వుత్తత్తా. “సీహం వా”తి ఏత్థ ఏకచరసద్ధో వియ ఇవ-సద్ధో అత్థతో “నాగ”న్తి ఏత్థాపి ఆనేత్వా, సమ్మన్దితబ్బోతి ఆహ – “ఏకచరం సీహం వియ, ఏకచరం నాగం వియా”తి. ఏకచరా అప్పమత్తా ఏకీకతాయ.

పిణ్డికామగుణవసేన రూపం గహితం తేసం రూపసభావత్తా. మనేన నామం గహితం మనస్స నామసభావత్తా. అవినిభుత్తధమ్మేతి అవినాభావధమ్మే గహేత్వా. ఆది-సద్దేన ఆయతనధాతుఆదయో గహేత్తా. కామగుణగహణేన హేత్థ రూపభావసామజ్ఞోన పిణ్డి వత్తూని గహేత్తానేవ హోన్తి, మనేగహణేన ధమ్మాయతనం, ఏవం ద్వాదసాయతనాని గహేత్తాని హోన్తి. ఇమినా నయేన ధాతుఆదీనమ్మి గహేత్తా యోజేతబ్బా. తేనాహ “పిణ్డిక్షన్దాదివసేనపేత్థ భుమ్మం యోజేతబ్బ”న్తి. ఏత్థాతి పాళియం. కామవత్థు భుమ్మం.

ఏణిజఙ్ఘసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సత్తివగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సతుల్లపకాయికవగ్గో

౧. సబ్బిసుత్తవణ్ణనా

౩౧. సతం సాధూనం సరణగమనసీలాదిభేదస్స ధమ్మస్స ఉల్లపనతో, అత్తనో వా పుట్టేనివాసానుస్సతియా తస్స ధమ్మస్స ఉల్లపనతో కథనతో సతుల్లపా, దేవతా, తాసం కాయో సమూహో, తత్థ భవాతి సతుల్లపకాయికా. తేనాహ “సతం ధమ్మ”న్తిఆది. సమాదానవసేన ఉల్లపేత్వా, న వణ్ణనాకథనమత్తేన తత్తాతి తస్మిం తాసం దేవతానం సతుల్లపకాయికభావే. ఇదం వత్తూతి ఇదం కారణం. సముద్ధవాణిజాతి సంయత్తికా. ఖిత్తసరవేగేనాతి జియాముత్తసరసదిసవేగేన, సీఘఠేనాతి అత్తో. ఉప్పతతితి ఉప్పాతో. ఉప్పాతే భవం బ్యసనం ఉప్పాతికం. పతిట్టాతి హితపతిట్టా. పరలోకే హితసుఖావహం అభయకారణం. జఙ్ఘసతన్తి మనుస్ససతం. జఙ్ఘసీసేన హి మనుస్సే వదతి సహచారిభావతో. అగ్గహేసి పిణ్డిసీలాని.

ఆసన్నానాసన్నేసు ఆసన్నస్సేవ పరమం విపచ్చనతో “ఆసన్నకాలే గహితసీలం నిస్సాయా”తి వుత్తం. ఘటావసేనాతి సమూహావసేన.

సబ్బీతి సాధూహి. తే హి సపరహితసాధనతో పాసంసతాయ సంతగుణతాయ చ సంతోతి వుచ్చతి. తే పన యస్మా పణ్ణితలక్ఖణేహి సమన్నాగతా హోన్తి, తస్మా “పణ్ణితేహి”తి ఆహ. సమాసేథాతి సంవసేథాతి అయమేత్థ అధిప్పాయోతి ఆహ “సబ్బఇరియాపథే”తిఆది. మిత్తసన్ధవన్తి మేత్తిసన్ధానం. సత్తానం హితేసితాలక్ఖణా హి మేత్తి, సా చ ఇాణసహితా ఇాణపుబ్బభగమావాతి మిత్తసన్ధవో అసంకిలిట్టో, ఇతరో సంకిలిట్టోతి ఆహ “న కేనచి సద్ధిం కాతబ్బో”తి. సద్ధమ్మన్తి దిట్టధమ్మికాదిహితావహం సున్దరధమ్మం. సేయ్యోతి హితవడ్డనతాది వుత్తన్తి ఆహ “వడ్డీ”తి.

సతం సాధూనం, పణ్ణితానన్తి అయమేత్థ అట్టో. తప్పటియోగవిసయత్తా అజ్ఞా-సద్దస్స వుత్తం “అజ్ఞాతో అన్ధబాలతో”తి. సోకనిమిత్తం సోకకారణం ఉత్తరపదలోపేన ఇధ సోకసద్దేన గహితన్తి ఆహ “సోకవత్థూన”న్తిఆది. సోకవత్థూని నామ చోరాదయో అచ్చిన్దనాదివసేన పరేసం సోకకరణతో. సోకానుగతా సోకప్పత్తా.

థేరస్సాతి సంకిచ్చత్థేరస్స. అత్తనో భగినియా జేట్టత్తా “తుమ్హే”తి ఆహ. అయం “ఇధ చోరా పటిపజ్జింసు”తి అమ్మే తిణాయపి న మజ్జాతీతి చిన్తేత్వా ఏకచ్చే “మారేమ న”న్తి ఆహంసు. కరుణాయ ఏకచ్చే “విస్సజ్జేమా”తి ఆహంసు. మన్తేత్వాతి భాసేత్వా.

అహు అహోసి, భూతపుబ్బన్తి అట్టో. అరజ్ఞాస్మిం బ్రహ్మవసేతి తాదిసే బ్రహ్మవసే, మహారజ్ఞో నివాసీతి అట్టో చేతోతి బ్యాధో. కూటాసీతి వాకురాదయో. ఓడ్డేత్వాతి సజ్జేత్వా. ససకన్తి పేలకం ఉబ్బిగ్గాతి భీతతసేతా. ఏకరత్తిన్తి ఏకరత్తేనేవ. ధనజానీతి పరిబ్బయవసేన అద్ధికేహి లద్ధబ్బధనతో హాని, “సమణమ్మి నామ హన్తి, కిం అమ్మేసు లజ్జిస్సతీ”తి అద్ధికానం అనాగమనతో ఏకదివసం లద్ధబ్బపరిబ్బయమ్మి న లభిస్సన్తీతి అధిప్పాయో.

ఇాతయోపి మాతాపితుభాతుభగినిఆదికే ఇాతకే. తే కిర అధిముత్తస్స భగినియా సన్తికం ఉపగచ్చన్తా అన్తరామగ్గే తేన సమాగతా, అధిముత్తో సచ్చవాచం అనురక్ఖన్తో చోరభయం తేసం నారోచేసి. తేన వుత్తం “తేనమ్మీ”తిఆది. తం నిస్సాయ పబ్బజితత్తా “అధిముత్తసామణేరస్స సన్తికే”తి వుత్తం, న ఉపసమ్మదాచరియో హుత్వా. తేనాహ “అత్తనో అన్తేవాసికే కత్వా”తి. సచ్చానురక్ఖణేన అనుత్తరగుణాధిగమేన చ ఇాతిమజ్జే విరోచతి.

సాతతన్తి సతతం. స-సద్దస్స హి ఇధ సాభావో యథా “సారాగో”తిఆదీసు. సాతభావో వా సాతతన్తి ఆహ “సుఖం వా”తి. కారణేనాతి తేన తేన కారణేన. సబ్బాసం తాసం వచనం సుభాసితం, భగవతో పన ఉక్కుంసగతం సుభాసితమేవ. స్వాయమత్తో తంతంగాధాపదేనేవ విజ్ఞాయతీతి తం నీహరిత్వా దస్సేతుం “న కేవల”న్తిఆది వుత్తం. తేన సప్పురిసూపసంసేవసద్దమ్మాభియోగో యథా సత్తానం వడ్డీయా పజ్ఞాపటిలాభస్స ఏకన్తికం కారణం, ఏవం సోకపచ్చయే సతి వినోకభావస్స, ఇాతిమజ్జే సోభాయ, సుగతిగమనస్స, చిరం సుఖత్థానస్స, వట్టదుక్ఖమోచనస్సపి అజ్ఞాసాధారణం హోతీతి వుత్తమేవాతి దట్టబ్బం.

సబ్బిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. మచ్చరిసుత్తవణ్ణనా

౩౨. పమజ్జనాకారేన పవత్తా అనుపలద్ధి పమాదో. తేన ఏకంతతో సతిరహితా హోస్తీతి వుత్తం “సతివిప్పవాసలక్ఖణేనా”తి. దిట్టివిచికిచ్చాదయో చేత్త పమాదేనేవ సఙ్గహితా. ఇదాని యథా మచ్చరియనిమిత్తఞ్చ పమాదనిమిత్తఞ్చ దానం న దీయతి, తం దస్సేతుం “ఏకచ్చో హి”తిఆది వుత్తం. పరిక్ఖయం గమిస్సతీతి భోగపరిహానిం గమిస్సతి. ఖిడ్డాదీతి ఆది-సద్దేన మణ్ణనవిభూసనధణనక్ఖత్తకిచ్చబ్యసనాదిం సఙ్గణ్ణాతి. యసదాయకన్తి కిత్తియసస్స పరివారయసస్స చ దాయకం. సీరీదాయకన్తి సోభగ్గదాయకం. సమ్మత్తిదాయకన్తి కులభోగరూపభోగసమ్మదాహి సమ్మత్తిదాయకం. పుఞ్ఞాన్తి వా ఇథ పుఞ్జాఫలం దట్టబ్బం “ఏవమిదం పుఞ్జం పవడ్డతీ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౩.౮౦) వియ. అత్తి దానస్స ఫలన్తి ఏత్త దేయ్యధమ్మస్స అనవట్టితతం బహులసాధారణతం, తం పహాయ గమనీయతం , తబ్బిసయాయ పీతియా సావజ్జతం, దానధమ్మస్స అనఙ్గాసాధారణతం అనుగామికతం, తబ్బిసయాయ పీతియా అనవజ్జతం, లోభాదిపాపధమ్మానం వినోదనం, సేసపుఞ్జానం ఉపనిస్సయఞ్చ జానంతేనాతి వత్తబ్బం.

తంయేవ బాలన్తి యో మచ్చరీ, తమేవ. అదానసీలా బాలా. ఏకచ్చో ధనస్స పరిభోగపరిక్ఖయభయేన అత్తనాపి న పరిభుజ్జాతి అతిలోభసేట్టి వియాతి ఆహ “ఇథలోకపరలోకేసూ”తి.

యస్మా ఏకచ్చో అదానసీలో పురిసో అద్దికే దిస్వా పస్సంతోపి న పస్సతి, తేసం కథం సుణ్ణంతోపి న సుణోతి, సయం కిఞ్చ న కథేతి, అదాతుకమ్యతాధమ్మే బద్ధో హోతి, తస్మా తత్త మతలిఙ్గాని ఉపలబ్ధన్తియేవాతి ఆహ “అదానసీలతాయ మరణేన మతేసూ”తి. అట్టకథాయం పన దానమత్తమేవ గహేత్వా మతేనస్స సమతం దస్సేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. దానసీలస్స పన అమతలిఙ్గాని వుత్తవిపరియాయతో వేదితబ్బాని. వజన్తి పుథుత్తే ఏకవచనం, తస్మా వచనవిపల్లాసేన వుత్తన్తి ఆహ “సహ వజన్తా”తి. దానసీలాదిధమ్మో పురాతనో, న అజ్జతనోతి సనన్తనో, సో ఏతేసు అత్థీతి సనన్తనా, పణ్ణితా, తేసం ధమ్మాతి తేసం వసేనపి ధమ్మో సనన్తనోతి ఆహ “సనన్తనానం వా పణ్ణితానం ఏస ధమ్మో”తి. అప్పస్మిమ్మి దేయ్యధమ్మే సతి ఏకే దానం దదన్తి, ఏకే న దదన్తి మచ్చరిభావా. సహస్సదానసదిసాతి ఏకాపి దక్ఖిణా పరిచ్ఛాగచేతనాయ ఉళారభావతో సహస్సదానసదిసా హోతి.

దురనుగమనోతి అసమజ్ఞేనా అనుగన్తుం దుక్కరో. అననుగమనఞ్చస్స ధమ్మస్స అపూరణమేవాతి ఆహ “దుప్పూరో”తి. “ధమ్మం చరే”తి అయం ధమ్మచరియా గహట్టస్స వసేన ఆరద్ధాతి ఆహ “దసకుసలకమ్మపథధమ్మం చరతీ”తి. తేనాహ “దారఞ్చ పోస”న్తి. సముజ్జాకన్తి కస్సకేహి అత్తనా కాతబ్బం కత్వా విసట్టధఙ్గాకరణతో ఖలే ఉఞ్చాచరియవసేన సముజ్జానిఆదినా ఛడ్డతధఙ్గాసంహరణం. తేనాహ “యో అపి...పే... సముజ్జాకం చరతీ”తి. ఏతేనాతి సతసహస్ససహస్సయాగిగ్గహణేన దసన్నమ్మి భిక్షుకోటీనం పిణ్ణపాతో దస్సితో హోతి. “దిన్నో”తి పదం ఆనేత్వా యోజనా. దసన్నం వా కహపణకోటీనం పిణ్ణపాతోతి దసన్నం కహపణకోటీనం వినియుజ్జానవసేన సమ్మాదితపిణ్ణపాతో. తయిదం సతసహస్సం సహస్సయాగీనం దానం ఏత్తకం హోతీతి కత్వా వుత్తం. సముజ్జాకం చరన్తోపీతి సముజ్జాకం చరిత్వాపి, సముజ్జాకచరణహేతూతి అత్తో. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. దారం పోసేన్తోపి ధమ్మం చరతి, అప్పకస్మిం దదన్తోపి ధమ్మం చరతీతి యోజనా. తథావిధస్సాతి తాదిసస్స తథాధమ్మచారినో యా ధమ్మచరియా, తస్మా కలమ్మి నగ్గన్తి ఏతే సహస్సయాగినో అత్తనో సహస్సయాగితాయ. యం తేన దలిద్దేనాతిఆది తస్సేవత్తస్స వివరణం. సబ్బేసమ్మి తేసన్తి

“సతంసహస్యానం సహస్సయాగిన”ని వుత్తానం తేసం సబ్బేసమ్మి. ఇతరేసన్ని “తథావిధస్సా”తి వుత్తపురిసతో అజ్ఞోసం. దసకోటిసహస్సదానన్ని దసకోటిసజ్ఞాతం తతో అనేకసహస్సభేదతాయ సహస్సదానం.

“కలం నగ్గతీ”తి ఇదం తేసం దానతో ఇమస్స దానస్స ఉళారతరభావేన విపులతరభావేన విపులతరఫలతాయ వుత్తన్ని ఆహ “కథం ను ఖో ఏతం మహప్పలతరన్ని జాననత్త”న్ని. పచ్చయవిసేసేన మహత్తం గతోతి మహగ్గతో, ఉళారోతి అత్తో. తేనాహ “విపులస్సేతం వేవచన”న్ని. సమేనాతి ఇాయేన, ధమ్మేనాతి అత్తో. విసమేతి న సమే మచ్చరియలక్ఖణప్పత్తే. ఛేత్వాతి పీళేత్వా. తం పన పీళనం పోథనన్ని దస్సేన్తో “పోథేత్వా”తి ఆహ. అస్సుముఖాతి తింతఅస్సుముఖసమ్మిస్సా పరం రోదాపేత్వా. మహాదానన్ని యథావుత్తం బహుదేయ్యధమ్మస్స పరిచ్చజనేన మహంతదానం. ఉప్పత్తియా అపరిసుద్ధతాయాతి అజ్ఞాసయస్స దేయ్యధమ్మగవేసనాయ చ సుద్ధతాయ మలీనత్తా. ఇతరం ధమ్మచరియాయ నిబ్బత్తితదానం. పరిత్తదానన్ని పరిత్తస్స దేయ్యధమ్మస్స వసేన పరిత్తదానం. అత్తనో ఉప్పత్తియా పరిసుద్ధతాయాతి అజ్ఞాసయస్స దేయ్యధమ్మగవేసనాయ చ విసుద్ధతాయ. ఏవన్తిఆదిమాహాతి “ఏవం సహస్యానం సహస్సయాగిన”ని అవోచ. తత్త సహస్యానన్ని సతంసహస్యానం. గాథాబన్ధసుఖత్తం సతగ్గహణం న కతం. సేసం వుత్తనయమేవ.

మచ్చరిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. సాధుసుత్తవణ్ణనా

33. ఉదానం ఉదానేసీతి పీతివేగేన ఉగ్గిరితబ్బతాయ ఉదానం ఉగ్గిరి ఉచ్చారేసి. తయిదం యస్మా పీతిసముట్టాపితం వచనం, తస్మా వుత్తం “ఉదాహరం ఉదాహరీ”తి . యథా పన తం వచనం “ఉదాన”ని వుచ్చతి, తం దస్సేతుం “యథా హీ”తిఆది వుత్తం. సద్ధాయాతి ఏత్త య-కారో హేతుఅత్తో. పరిచ్చాగచేతనాయ హి సద్ధా విసేసపచ్చయో అస్సద్ధస్స తదభావతో. పి-సద్ధో వుత్తత్తసమ్మిణ్ణనత్తో. “సాహూ”తి పదం సాధుసద్ధేన సమానత్తం దట్టబ్బం. కథన్ని దానయుద్ధానం విపక్ఖసభావాతి అధిప్పాయో. ఏతం ఉభయన్ని దానం యుద్ధన్ని ఇదం ద్వయం. జీవితభీరుకోతి జీవితవినాసభీరుకో. ఖయభీరుకోతి భోగక్ఖయస్స భీరుకో. వదన్తోతి జీవితే సాలయతం, తతో ఏవ యుజ్ఞనే అసమత్తతం పవేదేన్తో. ఛేజ్జన్ని హత్తపాదాదిచేదో. ఉస్సహన్తోతి వీరియం కరోన్తో. ఏవం భోగే రక్ఖిస్సామీతి తథా భోగే అపరిక్ఖిణే కరిస్సామీతి. వదన్తోతి ఇథ భోగేసు లోభం, తతో ఏవ దాతుం అసమత్తతం పవేదేన్తో. ఏవన్తి ఏవం జీవితభోగనిరపేక్ఖతాయ దానఇచ్చ యుద్ధఇచ్చ సమం హోతి. సద్ధాదిసమ్మన్నోతి సద్ధాధమ్మజీవితావీమంసాసీలాదిగుణసమన్నాగతో. సో హి దేయ్యవత్తునో పరిత్తకత్తా అప్పకమ్మి దదన్తో అత్తనో పన చిత్తసమ్మత్తియా ఖేత్తసమ్మత్తియా చ బహుం ఉళారపుణ్ణం పవడ్డేన్తో బహువిధం లోభ-దోస-ఇస్సా-మచ్చరియ-దిట్టివిచికిచ్చాదిభేదం తప్పటిపక్ఖం అభిభవతి, తతో ఏవ చ తం మహప్పలం హోతి మహానిసంసం. అట్టకథాయం పన “మచ్చేరం మద్దతి”చ్చేవ వుత్తం, తస్స పన ఉజ్జవిపచ్చనీకభావతో.

పరత్థాతి పరలోకే. ఏకసాటకట్రాహ్మణవత్తు అన్వయవసేన, అజ్ఞరవత్తు బృతిరేకవసేన విత్థారేతబ్బం.

ధమ్మా లద్ధో ఏతేనాతి ధమ్మలద్ధో, పుగ్గలో. అగ్గిఆహితపదస్స వియ సద్దసిద్ధి దట్టబ్బా. “ఉట్టానన్ని కాయికం వీరియం, వీరియన్ని చేతసిక”ని వదన్తి. ఉట్టానన్ని భోగుప్పాదే యుత్తపయుత్తతా. వీరియన్ని తజ్ఞో ఉస్సాహో. యమస్స ఆణాపవత్తిట్టానం. వేతరణిమ్మి ఇతరే నిరయే చ అతిక్కమ్మ. తే పన అబ్బుదాదీనం వసేన అవీచిం దసథా కత్వా అవసేసమహానిరయే సత్తపి ఆయుప్పమాణభేదేన తయో తయో కత్వా ఏకతింసాతి వదన్తి. సజ్ఞీవాదినిరయసంవత్తనస్స కమ్మస్స

తిష్ఠమజ్జముదుభావేన తస్య ఆయుష్షమాణస్య తివిధతా విభావేతబ్బా. అపరే పన “అట్ట మహానిరయా సోళస ఉస్సదనిరయా ఆదితో చత్తారో సితనిరయే ఏకం కత్వా సత్త సితనిరయాతి ఏవం ఏకతింస మహానిరయా”తి వదన్తి. మహానిరయగ్గహణతో ఆదితో చత్తారో సితనిరయా ఏకో నిరయో కతోతి.

తేసన్తి విచినిత్వా గహితపచ్చయానం. పఞ్చనవుతిపాసణ్ణభేదా పపఞ్చసూదనిసంవణ్ణనాయం వుత్తనయేన వేదితబ్బా. తత్థాతి తేసు ద్వీసు విచిననేసు. దక్ఖిణావిచిననం ఆహ, ఉపమానాని హి నామ యావదేవ ఉపమేయ్యత్థవిభావనత్థాని. ఏతేన సుఖేత్తగహణతోపి దక్ఖిణేయ్యవిచిననం దట్టబ్బం.

పాణేసు సంయమోతి ఇమినా దసవిధమ్మి కుసలకమ్మపథధమ్మం దస్సేతి. యథా హి “పాణేసు సంయమో”తి ఇమినా సత్తానం జీవితావోరోపనతో సంయమో వుత్తో, ఏవం తేసం సాపతేయ్యవహారతో పరదారామసనతో విసంవాదనతో అఞ్ఞామఞ్ఞాభేదనతో ఫరుసవచనేన సజ్జట్టనతో నిరత్థకవిప్పలపనతో పరసంతకాభిజ్ఞానతో ఉచ్చేదచింతనతో మిచ్ఛాభినివేసనతో చ సంయమో హోతీతి. తేనాహ “సీలానిసంసం కథేతుమారద్ధా”తి. ఫరుసవచనసంయమో పనేత్త సరూపేనేవ వుత్తో.

పరస్య ఉపవాదభయేనాతి పాపకిరియహేతు పరేన అత్తనో వత్తబ్బఉపవాదభయేన. ఉపవాదభయాతి ఉపవాదభయనిమిత్తం. “కథం ను ఖో అమ్మే పరే న ఉపవదేయ్య”న్తి ఆసీసన్తా పాపం న కరోన్తి. ధమ్మపదమేవాతి అసజ్జతధమ్మకోట్టాసో ఏవ సేయ్యో సేట్తో. యస్మా సబ్బసజ్జతం అనిచ్ఛం ఖయధమ్మం వయధమ్మం విరాగధమ్మం నిరోధధమ్మం, తస్మా తదధిగమాయ ఉస్సాహో కరణీయోతి దస్సేతి. పుబ్బసద్ధో కాలవిసేసవిసయోతి ఆహ “పుబ్బే చ కస్సపబుద్ధాదికాలేపీ”తిఆది. పున అకాలవిసేసో అపాటియేక్కో భుమ్మత్థవిసయోవాతి ఆహ “సబ్బేపి వా”తిఆది. తత్త సబ్బేపి వాతి ఏతే సబ్బేపి కస్సపబుద్ధాదయో లోకనాథా సన్తో నామ వూపసంతసబ్బకిలేససన్తాపా సంతసబ్బూతగుణత్తా.

సాధుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. నసన్తిసుత్తవణ్ణనా

౩౪. కమనీయానీతి కన్తాని. తతో ఏవ ఏతాని ఇట్టారమ్మణాని సుఖారమ్మణాని రూపాదీని, తే పన వత్తుకామా, తదారమ్మణకిలేసకామా వా. “న సన్తి కామా మనుజేసూ”తి దేసనాసీసమేతం, నిచ్ఛయేన కామా అనిచ్ఛాయేవ. మచ్చు ధీయతి ఏత్థాతి మచ్చుధేయ్యం. న పున ఆగచ్ఛతి ఏత్థ తం అపునాగమనం. అపునాగమనసజ్ఞాతం నిబ్బానం అనుపగచ్ఛనతో. నిబ్బానం హీతిఆది వుత్తస్సేవత్తస్స వివరణం. బద్ధోతి పటిబద్ధచిత్తో. పమత్తోతి వోస్సగ్గపమాదం ఆపన్నో.

తణ్ణాఛన్దతో జాతం తస్య విసేసపచ్చయత్తా. ఇచ్చితం హనతీతి అఘం, దుష్టం. ఇథ పన అనవసేసపరియాదానవసేస పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా దుష్టన్తి. ఛన్దవినయా అఘవినయోతి హేతునిరోధేన హి ఫలనిరోధో, ఏవం సఉపాదిసేసనిబ్బానం వత్వా అఘవినయా దుష్టవినయోతి అనుపాదిసేసనిబ్బానం వదతి.

చిత్రానీతి కిలేసకామాపి వేదనాదిట్టిసమ్మయోగభేదేన హోన్తి, ఆకారభేదేన చ అత్తి సవిఘాతావిఘాతాతి తతో విసేసేతుం “ఆరమ్మణచిత్రానీ”తి వుత్తం. సజ్కప్పితరాగోతి సుభాదివసేస సజ్కప్పితవత్థుమ్మి రాగో. కిలేసకామో కామోతి వుత్తో తస్సేవిధ విసేసతో కామభావసిద్ధితో. పసూరసుత్తేన విభావేతబ్బో “న తే కామా”తిఆదినా తస్య వత్తుమ్మి ఆగతత్తా.

ఇదాని తమద్దం సభ్యపేసేవ విభావేస్తో “పసూరపరిబ్బాజకో హీ”తిఆదిమాహ. న తే కామా యాని చిత్రాని లోకేతి తే చే కామా న హోన్తి, యాని లోకే చిత్రాని రూపాదిఆరమ్మణాని. వేదేసీతి కేవలం సజ్కప్పరాగఇచ్చ కామం కత్వా వదేసి చే. హేహిస్తీతి భవేయ్యున్తి అత్తో. సుణన్తో సద్దాని మనోరమాని, సత్తాపి తే హేహితి కామభోగీతి పచ్చేకం గాథా, ఇథ పన సంఖిపిత్వా దస్సీతా. ధీరా నామ ధితిసమ్మన్నాతి ఆహ “పణ్ణీతా”తి.

తస్మాతి యో పహీనకోధమానో సబ్బసో సంయోజనాతిగో నామరూపస్మిం అసజ్జన్తో రాగాదికిచ్చానరహితో, తస్స. మోఘరాజా నామ ధేరో బావరీబ్రాహ్మణస్స పరిచారకానం సోళసన్నం అజ్ఞాతరో. యథానుసన్ధిం అప్పత్తో సావసేస-అత్తో, కిచ్చీ వత్తబ్బం అత్థీతి అధిప్పాయో . సబ్బసో విముత్తత్తావ దేవమనుస్సా నమస్సన్తి, యే తం పటిపజ్జన్తి. తేసం కిం హోతి? కిచ్చీపి న సియాతి అయమేత్థ అత్థవిసేసో? దసబలం సన్ధాయేవమాహ ఉక్కట్టనిద్దేసేన. అనుపటిపత్తియాతి పటిపత్తిం అనుగన్త్యా పటిపజ్జనేన. నమస్సన్తి తం పూజేన్తి.

చతుసచ్చధమ్మం జానిత్వాతి తేన పటివిద్ధం చతుసచ్చధమ్మం పటివిజ్ఞిత్వా. తథా చ బుద్ధసుబుద్ధతాయ నిబ్బేమతికా హోన్తీతి ఆహ “విచికిచ్చం పహాయా”తి. తతో పరం పన అనుక్యమేన అగ్గమగ్గాధిగమేన సజ్ఞాతిగాపి హోన్తి. అసేక్ఖధమ్మపారిపూరియా పసంసియా విజ్ఞానం పసంసాపి హోన్తీతి.

నసన్తిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉజ్జానసజ్ఞోసుత్తవణ్ణనా

౩౨. ఉజ్జానవసేన పవత్తా సజ్ఞా ఏతేసం అత్తి, ఉజ్జానవసేన వా సజ్ఞానన్తీతి ఉజ్జానసజ్ఞో. కారయేతి కతానం పరియన్తం కారయేతి అత్తో. పరియన్తకారితన్తి పరిచ్చిన్నకారితం పరిమితవచనన్తి అత్తో. పంసుకూలాదిపటిపక్ఖనయేన పత్తుణ్ణదుకులాది వుత్తం. నామం గహితన్తి ఏతేన “ఉజ్జానసజ్ఞోకా”తి ఏత్థ క-సద్దో సజ్ఞాయన్తి దస్సీతి.

అజ్ఞోనాకారేన భూతన్తి అత్తనా పవేదియమానాకారతో అజ్ఞోన అనుద్ధేన ఆకారేన విజ్ఞమానం ఉపలబ్బమానం అత్తానం. వశ్చేత్వాతి పలమ్పేత్వా. తస్స కుహకస్స. తం చతున్నం పచ్చయానం పరిభుజ్జానం. పరిజానన్తీతి తస్స పటిపత్తిం పరిచ్చిజ్జ జానన్తి. కారకోతి సమ్మాపటిపత్తియా కత్తా, సమ్మాపటిపజ్జితాతి అత్తో.

ఇదన్తి లిజ్గవిపల్లాసేన వుత్తం, అయన్తి అత్తో. ధమ్మానుధమ్మపటిపదాతి నిబ్బానధమ్మస్స అనుచ్చవికతాయ అనుధమ్మభూతా పటిపదా. పటిపక్ఖవిధమనే అసిథిలతాయ దళ్ళా. భాసితమత్తేన చ సవనమత్తేన చాతి ఏత్థ చ-సద్దో విసేసనివత్తిఅత్తో. తేన భాసితస్స సుతస్స చ సమ్మాపటిపత్తివిసేసం నివత్తేతి. లోకపరియాయన్తి లోకస్స పరివిధమనం ఉప్పాదనిరోధవసేన సజ్ఞారానం పరావుత్తిం. తేనాహ “సజ్ఞారలోకస్స ఉదయబ్బయ”న్తి. స్వాయమత్తో సచ్చపటివేధేసేవ హోతీతి ఆహ “చతుసచ్చధమ్మ ఇచ్చా అజ్ఞాయా”తి . ఏవం న కుబ్బన్తీతి అత్తని విజ్ఞమానమ్మి గుణం అనావీకరోన్తో “యథా తుమ్మే వదథ, ఏవం న కుబ్బన్తీ”తి అవిజ్ఞమానతం బ్యాకరోతీతి అత్తో.

అకారకమేవాతి దోసం అకారకమేవ. అచ్చయస్స పటిగ్గణ్ణానం నామ అధివాసనం, ఏవం సో దేసకేన దేసియమానో తతో విగతో నామ హోతి. తేనాహ “పటిగ్గణ్ణాతూతి ఖమతూ”తి.

సభావేనాతి సభావతో. ఏకసదిసన్ని పరేసం చిత్తాచారం జానంతమ్మి అజానంతేహి సహ ఏకసదిసం కరోన్తా. పరతోతి పచ్చా. కథాయ ఉప్పన్నాయాతి “కస్సచ్చయా న విజ్ఞన్తి”తిఆదికథాయ పవత్తమానాయ “తథాగతస్స బుద్ధస్సా”తిఆదినా బుద్ధబలం బుద్ధానుభావం దీపేత్వా. ఖమిస్సామీతి అచ్చయదేసనం పటిగ్గణ్ణీస్సామి. తప్పటిగ్గహో హి ఇథ ఖమనన్తి అధిప్పేతం, సత్తా పన సబ్బకాలం ఖమో ఏవ.

కోపో అంతరే చిత్తే ఏతస్సాతి కోపంతరో. దోసో గరు గరుకాతబ్బో అస్సాతి దోసగరు. “పటిముచ్చతీ”తి వా పారో, అయమేవ అత్తో. అచ్చాయికకమ్మన్తి సహసా అనుపధారేత్వా కిరియా. నో చిథాతి నో చే ఇథ. ఇథాతి నిపాతమత్తం. అపగతం అపనీతం. దోసో నో చే సియా, తేన పరియాయేన యది అపరాధో నామ న భవేయ్యాతి. న సమ్మేయ్యం న వూపసమ్మేయ్యం. కుసలోతి అనవజ్ఞో.

ధీరో సతోతి పదద్వయేన వట్టచిన్దం ఆహ. కో నిచ్చమేవ పణ్ణితో నామాతి అత్తోతి “కస్సచ్చయా”తిఆదికాయ పుచ్చాగాథాయ అత్తో. దీఘమజ్ఞిమసంవణ్ణనాసు తథాగత-సద్దో విత్థారతో సంవణ్ణితోతి ఆహ “ఏవమాదీహి కారణేహి తథాగతస్సా”తి. బుద్ధత్తాదీహీతి ఆది-సద్దేన “బోధేతా పజాయా”తిఆదినా (మహాని. ౧౯౨; చూళని. పారాయనత్తుతిగాథానిద్దేస ౯౭) నిద్దేసే ఆగతకారణాని సజ్ఞయన్తి. విమోక్షం వుచ్చతి అరియమగ్గో, తస్స అన్తో అగ్గఫలం, తత్త భవా పణ్ణత్తి, తస్సా వసేన. ఏవం బుద్ధబలం దీపేతి. ఇదాని ఖిత్తం సజ్ఞేపేన సంహరాపితం హోతీతి దస్సేతి.

ఉజ్ఞానసజ్ఞోసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సద్ధాసుత్తవణ్ణనా

౩౬. తత్త్వస్సాతి ఓ-కారస్స వ-కారాదేసం అ-కారస్స చ లోపం కత్వా నిద్దేసోతి ఆహ “తతో అస్సా”తి. “తతస్సా”తి వా పారో, తతోతి చ సద్ధాహేతూతి అత్తో. నానుపతన్తీతి న వత్తన్తి. పమాదం కరోన్తీతి పమజ్ఞన్తి, మిచ్చా పటిపజ్ఞన్తీతి అత్తో. లక్ఖణానీతి అనిచ్చాదిలక్ఖణాని. ఉపనిజ్ఞాయతీతి ఉపేచ్చ ఇణచక్కునా పేక్ఖతి, అనుపస్సతీతి అత్తో. ఆగతకిచ్చన్తి ఆహతకిచ్చం, అయమేవ వా పారో. సాధేతీతి అసమ్మోహపటివేధవసేన నిప్పాదేతి, తథలక్ఖణం నిరోధసచ్చం ఉపనిజ్ఞాయతీతి అయమత్తో మగ్గేపి వత్తబ్బో తేన వినా అసమ్మోహపటివేధస్స అసమ్మవతో. కసిణారమ్మణస్సాతి ఇదం లక్ఖణవచనం. అకసిణారమ్మణసమాపత్తియోపి హి సన్తీతి. యథా చ కసిణారమ్మణాని అట్ఠన్నం సమాపత్తీనం అవసేసానఞ్చ తదారమ్మణానం పచ్చవేక్ఖణవసేన చిత్తానం, ఏవం తేన తాని ఆరమ్మణాని గహితానీతి “కసిణారమ్మణస్స”ఇచ్చేవ వుత్తం. పరమం ఉత్తమం సుఖన్తి వత్తబ్బతో పరమసుఖం అరహత్తం.

సద్ధాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సమయసుత్తవణ్ణనా

౩౭. ఉదానం పటిచ్చాతి ఉక్కాకరజ్ఞా జాతిసమ్మేదపరిహరనిమిత్తం అత్తనో వంసపరిసుద్ధం నిస్సాయ వుత్తం పీతిఉదాహరం పటిచ్చ గోత్తవసేన “సక్కా”తి లద్ధనామానం. యది ఏకోపి జనపదో, కథం బహువచనన్తి ఆహ

“రుళ్ళీసద్దేనా”తి. అక్షరచిన్నికా హి ఈదిసేసు రానేసు యుత్తే వియ సలిజ్ఞవచనాని ఇచ్చన్తి, అయమేత్త రుళ్ళీ యథా “అవన్తీ కురూ”తి, తచ్చిసేసనే పన జనపదసద్దే జాతిసద్దతాయ ఏకవచనమేవ. అరోపిమేతి కేనచి న రోపిమే.

అవరణేనాతి సేతునా. బన్ధాపేత్వాతి పణ్ణుపలాసపాసాణమత్తికఖణ్ణాదీహి ఆలిం ధిరం కారాపేత్వా. సస్సాని కారేన్తీతి జేట్టమాసే కిర ఘమ్మస్స బలవభావేన హిమవన్తే హిమం విలీయిత్వా సన్ధిత్వా అనుక్కమేన రోహిణిం నదిం పవిసతి, తం బన్ధిత్వా సస్సాని కారేన్తి. “జాతిం ఘట్టేత్వా కలహం వడ్డయింసూ”తి సజ్జేపేన వుత్తమత్తం పాకటతరం కాతుం “కోలియకమ్మకరా వదన్తీ”తి ఆహ. నియుత్తలమచ్చానన్తి తస్మిం సస్సపరిపాలనకమ్మే నియోజితమహామత్తానం.

తీణి జాతకానీతి “కురారిహత్తో పురిసో”తిఆదినా ఫన్దనజాతకం (జా. ౧.౧౩.౧౪ ఆదయో) “దుద్దుభాయతి భద్దన్తే”తిఆదినా దుద్దుభజాతకం, (జా. ౧.౪.౮౨ ఆదయో) “వన్దామి తం కుజ్జారా”తిఆదినా లటుకికజాతకన్తి (జా. ౧.౨.౩౯ ఆదయో) ఇమాని తీణి జాతకాని. ద్వే జాతకానీతి -

“సాధు సమ్మహులా ఇాతీ, అపి రుక్ఖా అరజ్జజా;
వాతో వహతి ఏకట్టం, బ్రహన్తమ్మి వనప్పతి”న్తి. -

ఆదినా రుక్ఖధమ్మజాతకం (జా. ౧.౧.౭౪).

“సమ్మోదమానా గచ్చన్తి, జాలమాదాయ పక్కినో;
యదా తే వివదిస్సన్తి, తదా ఏహిన్తి మే వస”న్తి. (జా. ౧.౧.౩౩) -

ఆదినా సమ్మోదమానజాతకన్తి ఇమాని ద్వే జాతకాని.

“అత్తదణ్ణా భయం జాతం, జనం పస్సథ మేధగం;
సంవేగం కిత్తయిస్సామి, యథా సంవిజితం మయా”తి. (సు. ని. ౯౪౧) -

ఆదినా అత్తదణ్ణసుత్తం.

తేనాతి భగవతా. కలహకరణభావోతి కలహకరణస్స అత్తిభావో. మహాపథవియా మహగ్గే ఖత్తియే కస్మా నాసేథాతి దస్సేత్వా కలహం వూపసమేతుకామో భగవా పథవిం నిదస్సనభావేన గణ్ఠీతి దస్సేన్తో “పథవీ నామ కిం అగ్గతీ”తిఆదిమాహ. అట్టానేతి అకారణే. వేరం కత్వాతి విరోధం ఉప్పాదేత్వా. తంతంపలోభనకిరియాయ పరక్కమన్తియో “ఉక్కణ్ణన్తూ”తి సాసనం పేసేన్తి. కుణాలదహేతి కుణాలదహతీరే పతిట్టాయ. పుచ్చితం కథేసి అనుక్కమేన కుణాలసకుణరాజస్స పుచ్చాపసజ్జేన కుణాలజాతకం (జా. ౨.౨౧.కుణాలజాతక) కథేస్సామీతి. అనభిరతిం వినోదేసి ఇత్థీనం దోసదస్సనముఖేన కామానం ఆదీనవోకారసంకిలేసవిభావనవసేన. పురిసపురిసేహీతి కోసజ్ఞం విద్ధంసేత్వా పురిసథామబ్రూహసేన ఉత్తమపురిసేహి నో భవితుం వట్టతీతి ఉప్పన్నచిత్తా . అవిస్సట్టసమణకమ్మన్తా అపరిచ్చత్తకమ్మట్టానాభియోగాతి అత్తో. నిసీదితుం వట్టతీతి భగవా చిన్తేసీతి యోజనా.

పదుమినియన్ని పదుమవనే. వికసింసు గుణగణవిబోధేన. అయం ఇమస్స...పే.... న కథేసీతి ఇమినా సబ్బేపి తే
భిక్షా తావదేవ పటిపాటియా ఆగతత్తా అణ్ణమణ్ణస్స లజ్జమానా అత్తనా పటిలద్ధవిసేసం భగవతో నారోచేసున్తి దస్సేతి.
ఖీణాసవానన్తిఆదినా తత్థ కారణమాహ.

ఓసటమత్తేతి భగవతో సన్నికం ఉపగతమత్తే. అరియమణ్ణలేతి అరియపుగ్గలసమూహే. పాచీనయుగన్ధరపరిక్లేపతోతి
యుగన్ధరపబ్బతస్స పాచీనపరిక్లేపతో, న బాహిరకేహి వుచ్చమానఉదయపబ్బతతో. రామణేయ్యకదస్సనత్తన్తి
బుద్ధుప్పాదపటిమణ్ణితత్తా విసేసతో రమణీయస్స లోకస్స రమణీయభావదస్సనత్తం. ఉల్లభ్జిత్యాతి ఉట్టహిత్యా. ఏవరూపే ఖణే
లయే ముహూత్తేతి యథావుత్తే చన్దమణ్ణలస్స ఉట్టితక్ఖణే ఉట్టితవేలాయం ఉట్టితముహూత్తేతి ఉపరూపరికాలస్స
వడ్డితభావదస్సనత్తం వుత్తం.

తేసం భిక్షానం జాతిఆదివసేన భగవతో అనురూపపరివారభావం దస్సేన్తో “తత్థా”తిఆదిమాహ. మహాసమ్మతస్స వంసే
ఉప్పన్నోతిఆది కులవంససుద్ధిదస్సనం. ఖత్తియగబ్బే జాతోతి ఇదం సతిపి జాతివిసుద్ధియం మాతాపితూనం వసేన
అవిసుద్ధతా సియాతి తేసమ్మి “అవిసుద్ధతా నత్తి ఇమేస”న్తి విసుద్ధిదస్సనత్తం వుత్తం. సతిపి చ గబ్బవిసుద్ధియం కతదోసేన
మిస్సకత్తా అరజ్జారహతాపి సియాతి “తమ్మి నత్తి ఇమేస”న్తి దస్సనత్తం “రాజపబ్బజితా”తిఆది వుత్తం.

సామన్తాతి సమీపే. చలింసూతి ఉట్టహింసు. కోసమత్తం రానం సద్దన్తరం, “సద్దసవనట్టానమేవ సద్దన్తర”న్తి అపరే.
తిక్ఖత్తుం తేసట్టియా నగరసహస్సేసూతి జమ్బుదీపే కిర ఆదితో మహన్తాని తేసట్టి నగరసహస్సాని ఉప్పన్నాని, తథా
దుతియం, తథా తతియం. తం సన్ధాయాహ “తిక్ఖత్తుం తేసట్టియా నగరసహస్సేసూ”తి. తాని పన సమ్మిణ్ణేత్వా
సతసహస్సతో పరం నవసహస్సాధికాని అసీతిసహస్సాని. నవనవుతియా దోణముఖసతసహస్సేసూతి
నవసతసహస్సాధికేసు నవుతిసతసహస్సేసు దోణముఖేసు. దోణముఖన్తి చ మహానగరస్స ఆయుప్పత్తిట్టానభూతం
పాదనగరం వుచ్చతి. ఛనవుతియా పట్టనకోటిసతసహస్సేసూతి ఛకోటిసతసహస్సాధికేసు నవుతికోటిసతసహస్సపట్టనేసు.
తమ్మపణ్ణిదీపాదిభవణ్ణాసాయ రతనాకరేసు. ఏవం పన నగర-దోణముఖపట్టన-రతనాకరాదిభావేన కథనం
తంతంఅధివత్థాయ వసన్తీనం తాసం దేవతానం బహుభావదస్సనత్తం. యది దససహస్సచక్రవాళేసు దేవతా సన్నిపతితా.
అథ కస్మా పాళియం “దసహి చ లోకధాతూహీ”తి? వుత్తన్తి ఆహ “దససహస్స...పే.... అధిప్పేత”న్తి. తేన సహస్సీలోకధాతు
ఇథ “ఏకా లోకధాతూ”తి వేదితబ్బా.

లోహపాసాదేతి సబ్బపరమకతే లోహపాసాదే. బ్రహ్మలోకేతి హేటిమే బ్రహ్మలోకే. యది తా దేవతా ఏవం నిరన్తరా
హుత్వా సన్నిపతితా, పచ్ఛా ఆగతానం ఓకాసో ఏవ న భవేయ్యాతి చోదనం సన్ధాయాహ “యథా ఖో పనా”తిఆది.

సుద్ధావాసకాయే ఉప్పన్నా సుద్ధావాసకాయీకా. తాసం పన యస్మా సుద్ధావాసభూమి నివాసట్టానం, తస్మా వుత్తం
“సుద్ధావాసవాసీన”న్తి. ఆవాసాతి ఆవాసట్టానభూతా. దేవతా పన ఓరమ్భాగియానం ఇతరేసఞ్చ సంయోజనానం
సముచ్చిన్నట్టేన సుద్ధో ఆవాసో విహారో ఏతేనన్తి సుద్ధావాసా. మహాసమాగమం ఇత్వాతి మహాసమాగమం గతాతి ఇత్వా.

పురత్థిమచక్రవాళముఖవట్టియం ఓతరి అణ్ణత్థ ఓకాసం అలభమానో. ఏవం సేసాపి. మణివమ్మన్తి
ఇన్ద్రనీలమణిమయం కవచం. బుద్ధానం అభిముఖభాగో బుద్ధవీధి, సా యావ చక్రవాళా ఉత్తరితుం న సక్కా. మహతియా

బుద్ధవీధియావాతి బుద్ధానం సన్తికం ఉపసంక్రమంతేహి తేహి దేవబ్రహ్మహి వలజ్ఞతబుద్ధవీధియావ.

సమితి సజ్జతి సన్నిపాతో సమయో, మహంతో సమయో మహాసమయోతి ఆహ “మహాసమూహో”తి. పవద్ధం వనం పవనన్తి ఆహ “వనసంఘో”తి. దేవఘటాతి దేవసమూహా. సమాదహంసూతి సమాహితం లోకుత్తరసమాధిం సుట్టు అప్పితం అకంసు. తథా సమాహితం పన సమాధినా నియోజితం నామ హోతీతి వుత్తం “సమాధినా యోజేసు”న్తి. సబ్బేసం గోముత్తవజ్ఞాదీనం దూరసముస్సారితత్తా అత్తనో...పే.... అకరింసు. వినయతి అస్స ఏతేహి నేత్తాని, యోత్తాని. అవీధిపటిపన్నానం అస్సానం వీధిపటిపాదనం రస్మిగ్గహణేన హోతీతి “యోత్తాని గహేత్వా అచోదేన్తో”తి వత్వా తం పన అచోదనం అవారణమేవాతి ఆహ “అచోదేన్తో అవారేన్తో”తి.

యథా ఖీలం భిత్తియం, భూమియం వా ఆకోటితం దున్నీహరణం, యథా చ పలిఘం నగరప్పవేసనివారణం, యథా చ ఇన్దఖీలం గమ్భీరనేమి సునిఖాతం దున్నీహరణం, ఏవం రాగాదయో సత్తసన్తానతో దున్నీహరణా నిబ్బాననగరప్పవేసనివారణా చాతి తే “ఖీలం పలిఘం ఇన్దఖీల”న్తి చ వుత్తా. ఊహచ్ఛాతి ఉద్ధరిత్వా. తణ్ణావిజాయ అభావేన అనేజా. పరమసన్తట్టభావేన చాతుద్దిసత్తా అప్పటిహతచారికం చరన్తి. బుద్ధచక్కు-ధమ్మచక్కు-దిబ్బచక్కు-సమన్తచక్కు-పకతిచక్కునం వసేన పఞ్చాహి చక్ఖాహి. సుదన్తా కుతోతి ఆహ “చక్కుతోపీ”తి. ఛన్దాదీహీతి ఛన్దాదీనం వసేన న గచ్ఛన్తి న వత్తన్తి. న ఆగచ్ఛన్తి అనుప్పాదనతో. ఆగున్తి అపరాధం.

సబ్బసంయోగాతి విభత్తిలోపేన నిద్దేసో, సబ్బే సంయోగేతి అత్తో. విసజ్జాతి విసజ్జిత్వా. ఏవమ్మీతి ఇమాయపి గాథాయ వసేన “ఆగుం న కరోతీ”తి పదే.

గతాసీతి గతా ఏవ. న గమిస్సన్తి పరినిట్టితసరణగమనత్తా. లోకుత్తరసరణగమనశ్శోత్థ అధిప్పేతం. తేనాహ “నిబ్బేమతికసరణగమనేన గతా”తి. తే హి నియమేన అపాయం న గమిస్సన్తి, దేవకాయఞ్చ పరిపూరేస్సన్తి. యే పన లోకియేన సరణగమనేన బుద్ధం సరణం గతా, న తే గమిస్సన్తి అపాయం, సతి చ పచ్చయన్తరసమవాయే పహాయ మానుసం దేహం దేవకాయం పరిపూరేస్సన్తీతి. తేనాహ సో బ్రహ్మ “యే కేచి బుద్ధం...పే.... పరిపూరేస్సన్తీ”తి.

సమయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సకలికసుత్తవణ్ణనా

౩౮. తన్తి ఉయ్యానం సజ్ఞం గతన్తి సమ్మన్తో. ధనునా సరేన గహన్తి పోథయన్తి బాధేన్తీతి ధనుగ్గహా. తం సమ్మటిచ్చీతి తస్సా సిలాయ హేట్టాభాగేన ఉగ్గన్త్వా సమ్మటిచ్చి. సత్థు పుణ్ణానుభావేన ఉపహతత్తా సయమ్మి పరిపతన్తీ వాతం ఉపత్థమ్మేతి. అభిహాని సత్థారా అనావజ్ఞతత్తా. తఞ్చ ఖో కమ్మఫలవసేనాతి దట్టబ్బం. తతో ఏవ తతో పట్టాయ భగవతో అఫాసు జాతన్తి ఏతేనపి ఉపాదిణ్ణకసరీరే నామ అనిట్టాపి సమ్మస్సకా పతన్తి ఏవ తథారూపేన కమ్మునా కతోకాసేతి దస్సేతి. అయం విహరోతి గిజ్జకూటవిహరో. ఉజ్జభల్లో న కత్తబ్బపరో. విసమోతి భూమిభాగవసేన విసమో. సివికాకారేన సజ్జితో మఱ్ఱో ఏవ మఱ్ఱాసివికా.

భుసాతి దక్షా. దుష్టాతి దుష్టమా దుత్తితిష్టా. ఖరాలి కక్కసా. కటుకాతి అనిట్టా. అసాతాతి న సాతా అప్పియా. న అప్పీతీతి న ఉపేతి. న అప్పాయస్తీతి న ఖమన్తి. వేదనాధివాసనఖన్తియా సతిసమ్మజ్జాయుత్తత్తా సబ్బసత్తట్టితాహారసముదయవత్తుజాతస్స ఆదీనవనిస్సరణానం పగేవ సుప్పటివిదితత్తా యథా సముదాచారో చిత్తం నాభిభవతి, ఏవం సమ్మదేవ ఉపట్టాపితసతిసమ్మజ్జత్తా వుత్తం “వేదనాధివాసన...పే.... హుత్వా”తి. అపీళియమానోతి అబాధియమానో. కామం అనిట్టాయ వేదనాయ పుట్టో తాయ అపీళియమానో నామ నత్తి, పరిజ్ఞాతవత్తుకత్తా పన తస్సా వసే అవత్తమానో “అవిహజ్జమానో”తి వుత్తో. తేనాహ “సమ్మరివత్తసాయితాయ వేదనానం వసం అగచ్ఛన్తో”తి.

సీహసేయ్యన్తి ఏత్త సయనం సేయ్యా, సీహస్స వియ సేయ్యా సీహసేయ్యా, తం సీహసేయ్యం. అథ వా సీహసేయ్యన్తి సేట్టసేయ్యం ఉత్తమసేయ్యం. స్వాయమత్తో అట్టకథాయమేవ ఆగమిస్సతి. “వామేన పస్సిన సేస్తీ”తి ఏవం వుత్తా కామభోగిసేయ్యా. దక్షిణపస్సిన సయానో నామ నత్తి దక్షిణహత్తస్స సరీరగ్గహణాదియోగక్ఖమతో. పురిసవసేన చేతం వుత్తం. ఏకేన పస్సిన సయితుం న సక్కోన్తి దుష్టుప్పత్తితో. అయం సీహసేయ్యాతి అయం యథావుత్తా సీహసేయ్యా. తేజస్సదత్తాతి ఇమినా సీహస్స అభీతభావం దస్సేతి. భీరుకజాతికా హి సేసమిగా అత్తనో ఆసయం పవిసిత్వా ఉత్తాసబహులా సంతాసపుబ్బకం యథా తథా సయన్తి, సీహో పన అభీరుకభావతో సతోకారీ భిక్కు వియ సతిం ఉపట్టపేత్వావ సయతి. తేనాహ “ద్వే పురిమపాదే”తిఆది. పురిమపాదేతి దక్షిణపురిమపాదే వామస్స పురిమపాదస్స రపనవసేన ద్వే పురిమపాదే ఏకస్మిం రానే రపేత్వా. పచ్చిమపాదేతి ద్వే పచ్చిమపాదే. వుత్తనయేనేవ ఇథాపి ఏకస్మిం రానే రపనం వేదితబ్బం. రితోకాససల్లక్ఖణం అభీరుకభావేనేవ. సీసం పన ఉక్ఖిపిత్వాతిఆదినా వుత్తసీహకిరియా అనుత్తాసపబుజ్ఞనం వియ అభీరుకభావసిద్ధా ధమ్మతావసేనేవాతి వేదితబ్బా. సీహవిజమ్భితవిజమ్భనం అతివేలం ఏకాకారేన రపితానం సరీరావయవానం గమనాదికిరియాసు యోగ్గభావాపాదనత్తం. తిక్ఖత్తుం సీహనాదనదనం అప్పేసక్ఖమిగజాతపరిహరణత్తం.

సేతి అబ్యావటభావేన పవత్తతి ఏత్తాతి సేయ్యా, చతుత్థజ్ఞానమేవ సేయ్యా చతుత్థజ్ఞానసేయ్యా. కిం పనేత్థ తం చతుత్థజ్ఞానన్తి? ఆనాపానచతుత్థజ్ఞానం. తతో హి వుట్టహిత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అనుక్కమేన అగ్గమగ్గం అధిగత్వా తథాగతో జాతోతి. “తయిదం పదట్టానం నామ, న సేయ్యా, తథాపి యస్మా ‘చతుత్థజ్ఞానా వుట్టహిత్వా సమనంతరం భగవా పరినిబ్బాయీ’తి మహాపరినిబ్బానే (దీ. ని. ౨.౨౧౯) ఆగతం. తస్మా లోకియచతుత్థజ్ఞానసమాపత్తి ఏవ తథాగతసేయ్యా”తి కేచి. ఏవం సతి పరినిబ్బానకాలికావ తథాగతసేయ్యాతి ఆపజ్జతి; న చ తథాగతో లోకియచతుత్థజ్ఞానసమాపజ్జనబహులో విహాసి. అగ్గఫలవసేన పవత్తం పనేత్థ చతుత్థజ్ఞానం వేదితబ్బం. తత్త యథా సత్తానం నిద్దుపగమలక్ఖణా సేయ్యా భవజ్ఞచిత్తవసేన హోతి, సా చ నేసం పరమం జాతిసమన్వయా యేభుయ్యవుత్తికా, ఏవం భగవతో అరియజాతిసమన్వయం యేభుయ్యవుత్తికం అగ్గఫలభూతం చతుత్థజ్ఞానం తథాగతసేయ్యాతి వేదితబ్బా. సీహసేయ్యా నామ సేట్టసేయ్యాతి ఆహ “ఉత్తమసేయ్యా”తి.

“కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా యథాపరిచ్ఛేదం ఉట్టహిస్సామీ”తి ఏవం తదా మనసికారస్స అకతత్తా పాళియం “ఉట్టానసజ్ఞం మనసికరిత్వా”తి న వుత్తన్తి ఆహ “ఉట్టానసజ్ఞాన్తి పనేత్థ న వుత్త”న్తి. తత్త కారణమాహ “గిలానసేయ్యా హేసా”తి. సా హి చిరకాలప్పవత్తికా హోతి.

విసుం విసుం రాసివసేన అనాగత్వా ఏకజ్ఞం పుజ్జావసేన ఆగతత్తా వుత్తం “సబ్బాపి తా”తి. తేనాహ “సత్తసతా”తి. వికారమత్తమ్మీతి వేదనాయ అసహనవసేన పవత్తనాకారమత్తమ్మి. సుసమ్మట్టకఞ్చనం వియాతి సమ్మట్టసుసజ్జితసువణ్ణం

వియ.

ధమ్మాలపనన్ని అసంఖ్యారికసముప్పన్నసభావాలపనం. సముల్లపితశ్శో ఆకారసమానవచనమేతం. నాగో వియ వాతి పవత్తతీతి నాగవో. తస్స భావో నాగవతా. విభత్తిలోపన హేస నిద్దేసో, మహానాగహత్తిసదిసతాయాతి అత్తో. బృత్తుపరిచరణట్టేనాతి బృత్తం ఉపరూపరి అత్తనో కిరియాచరణేన. ఆజానీయోతి సమ్మాపతితం దుక్ఖం సహంతో అత్తనా కాతబ్బకిరియం ధీరో హుత్వా నిత్థారకో. కారణాకారణజాననేనాతి నియ్యానికానియ్యానికకరణజాతతాయ. తేనేవట్టేనాతి అప్పటిసమట్టేనేవ. “ముత్తో మోచేయ్య”నిఆది ధురవాహట్టేన. నిబ్బిసేవనట్టేనాతి రాగాదివిసవిగతభావేన.

అనియమితాణత్తీతి అనుద్దేసికం ఆణాపనం. సామజ్జకతోపి సమాధిసద్దో పకరణతో ఇధ విసేసత్తోతి ఆహ “సమాధిన్ని అరహత్తఫలసమాధి”ని. పటిప్పస్సద్ధివసేన సబ్బకిలేసేహి సుట్టు విముత్తన్ని సువిముత్తం. అభినతం నామ ఆరమ్మణో అభిముఖభావేన పవత్తియా. అపనతం అపగమనవసేన పవత్తియా, విముఖతాయాతి అత్తో. లోకియజ్ఞానచిత్తం వియ విపస్సనా వియ చ ససంఖారేన సప్పయోగేన తదభిప్పహానవిక్ఖమ్భనపహానవసేన చ విక్ఖమ్భేత్వా న అధిగతం న తపితం, కిచ్చారహి కిలేసానం సబ్బసో చిన్నతాయాతి ఆహ “చిన్నతా వతం ఫలసమాధినా సమాహిత”ని. అతిక్కుమితబ్బన్ని ఆచారాతిక్కుమవసేన లజ్జితబ్బం. సా పన లజ్జనా ఆసాదనా ఘట్టనాతి ఆహ “ఘట్టితబ్బ”ని.

పశ్చావేదా నామ - ఇరువేదో, యజువేదో, సామవేదో, ఆధర్వణవేదో, ఇతిహాసో చాతి ఏవం ఇతిహాసపశ్చమానం వేదానం. “చర”ని వచనవిపల్లాసేన వుత్తన్ని ఆహ “చరంతా”తి, తపంతాతి అత్తో. హీనత్తరూపాతి హీనాధిముత్తికతాయ నిహీనచిత్తసభావా. విముత్తికతాయ అభావతో నిబ్బానశ్శమా న హోన్తి. అరహత్తాధిగమకమ్మస్స అభిబ్బతాయ పరిహీనత్థా. అజ్ఞోత్థటాతి అభిభూతా. తాదిసేహీవ సీలేహీతి గోసీలాదీహి. బద్ధాతి సమాదపేత్వా పవత్తనవసేన అనుబద్ధా. లూఖం తపన్తి అత్తకిలమథానుయోగం. తం పన ఏకదేసేన దస్సేన్తో “పశ్చాతపతాపన”నిఆదిమాహ. “ఏవం పటిపన్నస్స మోక్షో నత్తి, ఏవం పటిపన్నస్స వట్టతో ముత్తి అత్తో”తి వదన్తి సా అత్తతో సాసనస్స నియ్యానభావో కథితో నామ హోతీతి ఆహ “సాసనస్స నియ్యానికభావం కథేన్తి”తి. ఆదిన్ని గాథాద్వయం.

సకలికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పరమపజ్జన్నధీతుసుత్తవణ్ణనా

౩౯. చాతుమహారాజికస్సాతి చాతుమహారాజికకాయకస్స. ధమ్మో అనుబుద్ధోతి చతుసచ్చధమ్మో పరిశ్శోయ్యాదిభావస్స అనురూపతో బుద్ధో. పచ్చక్ఖమేవాతి పరపత్తియా అహుత్వా అత్తపచ్చక్ఖమేవ కత్వా జానామి. ధమ్మం గరహంతా నామ సద్దదోసవసేన వా అత్తదోసవసేన వా గరహయ్యున్తి తం దస్సేన్తో “హీనక్ఖర...పి... కోతివా”తి ఆహ. సా పన “తేసం విగరహా దుమ్మేధతాయ మహానత్థావహావా”తి దస్సేన్తి దేవతా ఆహ “దుమ్మేధా ఉపేన్తి రోరువ”ని. విసుం హోతీతి అవీచిమహానిరయతో విసుం ఏవ హోతి. ఖన్తియాతి ఇణఖన్తియా. ఉపసమేనాతి రాగాదీనం సబ్బసో వూపసమేన. తేనాహ “రుచ్చిత్వా”తిఆది.

పరమపజ్జన్నధీతుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దుతియపజ్జన్నధీతుసుత్తవణ్ణనా

౪౦. బుద్ధశ్చ ధమ్మశ్చ నమస్సమానాతి బుద్ధసుబుద్ధతం ధమ్మసుధమ్మతశ్చ ఇత్థా తదుభయం నమస్సమానా. యస్మా బుద్ధే చ ధమ్మే చ పసన్నో సజ్జే చ పసన్నో ఏవ హోతి తస్స సుప్పటిపత్తియా విజాననతో, తస్మా సో అత్థో గాఢాయ చ-సద్దసంఘహితోతి దస్సేన్తో “చ-సద్దేన సజ్జశ్చా”తి ఆహ అత్థవతియోతి లోకియలోకుత్తరఅత్థసంఘహితా లోకియకుసలలోకుత్తరమగ్గసంఘణ్ణనతో. యం ధమ్మం సా అభాసీతి యం తుమ్హాకం ధమ్మం పటివిజ్ఞత్వా రితా, సా మహాకోకనదా అత్తనో బలానురూపం అభాసి. బహునాతి నానప్పకారేన. పరియాయేనాతి కారణేన. తాదిసోతి తథారూపో తథాపటివిద్ధసచ్చో అత్థధమ్మాదీసు కుసలో ఏకేకం పదమ్మి ఉదాహరణహేతునిగమనాని నీహరన్తో ఆచిక్ఖతి దేసేతి పజ్జాపేతి పఠపేతి వివరతి విభజతి ఉత్తానీకరోతి. తేనాహ “అయం భగవా”తిఆది. ఏతేన అతివియ విత్థారక్ఖమో సుగతధమ్మాతి దస్సేతి. పరియాపుటన్తి పరివత్తితం. ఏవం విత్థారక్ఖమం ధమ్మం యస్మా దేవధీతా “సంఖిత్తమత్థం లపయిస్సామీ”తి అవోచ, తస్మా వుత్తం “తస్సత్థ”న్తిఆది.

దుతియపజ్జన్నధీతుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సతుల్లపకాయికవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. ఆదిత్తవగ్గో

౧. ఆదిత్తసుత్తవణ్ణనా

౪౧. సీసన్తి దేసనాపదేసో, దేసనాయ అజ్ఞోసుపి వత్తబ్బేసు కస్సచిదేవ సీసభాగేన అపదిసనం. తేనాహ “రాగాదీహీ”తిఆది. దానేనాతి అత్తనో సంతకస్స పరేసం పరిచ్చజనేన. తం పన పరిచ్చజనం చేతనాయ హోతీతి ఆహ “దానచేతనాయా”తి దానపుజ్జాచేతనాతి దానమయా పుజ్జాచేతనా దాయకస్సేవ హోతి తంసంతతిపరియాపన్నత్తా. నీహతభణ్ణకన్తి ఆదిత్తగేహతో బహి నిక్ఖామితం భణ్ణకం. ఏతన్తి “దిన్నం హోతీ”తిఆదివచనం. అదిన్నేతి దానముఖే అనియుజ్జితే భోగే. “అన్నేనా”తి జీవితస్స అన్తో అధిప్పేతోతి ఆహ “మరణేనా”తి. మమాతి పరిగ్గహితత్తా పరిగ్గహ, భోగా. తేపి కేనచి ఆకారేన వినాసం అనుపగతా మరణేన పహీయన్తి నామాతి వుత్తం “చోరాదీనం వసేన అవినట్టభోగే”తి. సోభనా అగ్గభూతా రూపాదయో ఏత్థాతి సగ్గో, తం సగ్గం.

ఆదిత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. కిందదసుత్తవణ్ణనా

౪౨. ద్వే తీణి భత్తాని అభుత్వాతి ద్వే తయో వారే భత్తాని అభుజ్జిత్యా. ఉట్టాతుం న సక్కోతీతి ఉట్టాతుమ్మి న సక్కోతీ, పగేవ అజ్ఞం సరీరేన కాతబ్బకిచ్చం దుబ్బలభావతో. దుబ్బలోపి హుత్వాతి భుజ్జనతో పుబ్బే దుబ్బలో హుత్వా బలసమ్మన్నో హోతి. ఏవం బృతిరేకతో అన్వయతో చ ఆహారస్స సరీరే బలవతం ఆహ. యస్మా అన్నదో దాయకో పటిగ్గాహకస్స బలదో హోతి, తస్మా సో ఆయతిం అత్తనో సరీరే బలదో అవినాసవసేన బలస్స రక్ఖకో చ హోతి. తేనాహ భగవా – “బలం ఖో పన దత్వా బలస్స భాగీ హోతీ”తి (అ. ని. ౫.౩౭) సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. సురూపోపీతి అభిరూపోపి.

విరూపో హోతీతి బీభచ్చరూపో కోపీనస్స అచ్చన్నత్తా. ఇదశ్చ యానన్తి సామజ్ఞాతో వుత్తం. ఉపాహనాతి సరూపతో దస్సేతి. అదుక్ఖప్పత్తో హుత్వా యాతి వత్తతి ఏతేనాతి యానన్తి ఛత్తాదీనమ్మి యానభావో వుత్తో. తేనాహ “యానదో సుఖదో హోతీ”తి. చక్కుదో నామ హోతి చక్కునా కాతబ్బకిచ్చే సహకారీకారణభావతో దీపస్స.

“సబ్బేసంయేవ బలాదీనం దాయకో హోతీ”తి సబ్బేపతో వుత్తం అత్తం విత్తారతో దస్సేతుం “ద్వే తయో గామే”తిఆది వుత్తం. నిసజ్ఞాదివసేన పతిస్సయితబ్బతో పతిస్సయో, విహరో. పక్ఖేత్తం వియ హోతి పరిస్సమస్స వినోదితత్తా. బహి విచరంతస్సాతి పతిస్సయం అలభిత్వా బహి వివటక్ఖణే విచరంతస్స. ఝూయతీతి ఝూయంతం హోతి, కిలమతీతి అత్తో. సీతుణ్ణాదివిరోధపచ్చయవసేన ససంతానే విసభాగసంతతి, తబ్బిపరియాయతో సభాగసంతతి వేదితబ్బా. సుఖం నామ దుక్ఖపచ్చయపరిహారతో సుఖపచ్చయుప్పన్నతో చ హోతి, తదుభయం పతిస్సయవసేన లభతీతి దస్సేన్తో “బహి విచరంతస్స పాదే”తిఆదిమాహ. ధమ్మపీతిసుఖన్తి ధమ్మపచ్చవేక్ఖణేన ఉప్పన్నపీతిసుఖం. ఉపసమసుఖన్తి కిలేసానం వూపసమేన పవత్తసుఖం. నివాతం పిహితవాతపానం పతిస్సయం పవిసిత్వా ద్వారం పిధాయ రితస్స అన్ధకారో హోతీతి వుత్తం “కూపే ఓతిణ్ణో వియ హోతీ”తి. తేనాహ “మజ్చపీతాదీని న పజ్ఞాయన్తీ”తి. తయిదం బహిసమాపన్నపరిస్సమదోసేన, న చ పతిస్సయదోసేన. తేనాహ “ముహుత్త”న్తిఆది.

న మరతి ఏతేనాతి అమరణం, నిబ్బానాధిగమాదయో. తస్స దానం ధమ్మాపదేసో, తం దేతి. తేనాహ “యో ధమ్మం అనుసాసతీ”తి. తయిదం ధమ్మానుసాసనం కథం హోతీతి ఆహ “అట్టకథ”న్తిఆది. అట్టకథం కథేతీతి అవివటపారస్స పాళియా అత్తసంవణ్ణనం కరోతీతి అత్తో. అనధీతినో పన పాళిం వాచేతి. తత్త తత్త గతట్టానే పుచ్చితపజ్ఞాం విస్సజ్జేతి, అయం తావ గన్ధదురో, పటిపత్తివాసదురే పన కమ్మట్టానం ఆచిక్ఖతి, ఉభయేసమ్మి ధమ్మస్సవనం కరోతి. సబ్బదానన్తి యథాపుత్తఆమిసదానం అభయదానం. ధమ్మదానన్తి ధమ్మదేసనా. ధమ్మరతీతి సమధవిపస్సనాధమ్మే అభిరతి. ధమ్మరసోతి సద్ధమ్మసన్నిస్సయం పీతిపామోజ్జం.

కిందదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. అన్నసుత్తవణ్ణనా

౪౩. పత్థేన్తీతి పిహేన్తి. యత్థస్స ఉపగమనం లోకే పాకటతరం అహోసి, తే ఉదాహరణవసేన దస్సేన్తో “చిత్తగహపతిసీవలిత్థేరాదికే వియా”తి ఆహ. అన్నన్తి అన్నసజ్ఞతో చతుబ్బిధోపి పచ్చయో. సబ్బేపి దాయకే ఏకజ్ఞం గహేత్వా సామజ్ఞాతో ఏకవసేన “దాయకమేవా”తి వుత్తం, యథా చాహ “కో నామ సో యక్ఖో, యం అన్నం నాభినన్తతీ”తి? తత్త యక్ఖోతి సత్తో. సామజ్ఞజోతనా చ నామ యస్మా పుధుఅత్థవిసయా, తస్మా “యే నం దదన్తి సద్ధాయ, విప్పసన్నేన చేతసా. తమేవ అన్నం భజతీ”తి వుత్తం. తత్త మ-కారో పదసన్ధికరో, తే ఏవాతి అత్తో. దాయకం అపరిచ్చజనమేవ అనుగచ్ఛతి చక్కం వియ కుబ్బరం.

అన్నసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఏకమూలసుత్తవణ్ణనా

౪౪. పతిట్టట్టిన అవిజ్ఞాసజ్ఞాతం ఏకం మూలం ఏతిస్సాతి ఏకమూలా. తం ఏకమూలం. యథా సంయోజనీయేసు అస్సాదానుపస్సనావసేన తణ్ణాసముప్పాదో, ఏవం తణ్ణాభిభవవసేన అనవబోధోతి అవిజ్ఞా తణ్ణాయ మూలం, తణ్ణా చ అవిజ్ఞాయ మూలం. అయజ్ఞో నయో ఉపనిస్సయతావసేన వుత్తో, సహజాతవసేన చాయం అజ్ఞమజ్ఞం మూలభావో పాకటోయేవ. ఇథ పన ఇమిస్సం గాథాయం అధిప్పీతా “ఏకమూల”న్తి సా తణ్ణా. తత్త యా భవతణ్ణా, సా సస్సతదిట్టివసేన ఆవట్టతి పరివత్తతి, విభవతణ్ణా ఉచ్చేదదిట్టివసేన, ఏవం ద్వీరావట్టం. సహజాతకోటియాతి సహజాతకోటియాపి, పగేవ సమ్ముయ్ఠం ఆపన్నస్స పన వత్తమానాయ తణ్ణాయ బలవభావేన మలీనతా సియా. ఉపనిస్సయకోటియాతి ఉపనిస్సయకోటియావ సహజాతకోటియా అసమ్భవతో. పత్థరణట్టానాతి విత్థతా హుత్వా పవత్తిట్టానభూమి . తేనాహ “తేసు సా పత్థరతీ”తి. సమ్ముద్ధనట్టేన సమ్ముద్ధో. ఉత్తరితుం అసక్కుణ్ణేయ్యతాయ పతాయ అలం పరియత్తోతి పాతాలో, అయం పన పాతాలో వియాతి పాతాలో. తేనాహ “అప్పతిట్టట్టేనా”తి. అగాధగమ్మీరతాయాతి అత్తో.

ఏకమూలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అనోమసుత్తవణ్ణనా

౪౫. అనోమనామన్తి అనూననామం. గుణనేమిత్తికాని ఏవ హి భగవతో నామాని. గుణానశ్చస్స పరిపుణ్ణతాయ అనూననామన్తి ఆహ “సబ్బగుణసమన్నాగతత్తా”తిఆది. అపిచ తథా తేవిజ్ఞో, ఛళభిజ్ఞోతిఆదీని నామాని అనోమనామాని న హోన్తి పరిచ్ఛిన్నవిసయత్తా, భగవతో పన సత్తా, సబ్బజ్ఞా, సమ్మాసమ్ముద్ధోతిఆదీని నామాని అనోమనామాని నామ మహావిసయత్తా అనూనభావతో. తేనాహ “అవేకల్లనామ”న్తి. ఖిన్ధన్తరాదయోతి ఖిన్ధవిసేసాదికే. జాణేన యాథావతో అరణీయట్టేన అత్థే. అన్వయపజ్ఞాధిగమాయాతి లోకుత్తరపజ్ఞాపటిలాభాయ. పటిపదన్తి సమథవిపస్సనాపటిపదం. కిలేసకామానం వసేన అల్లీయితబ్బట్టేన కామా ఏవ ఆలయో. అతీతకాలేయేవ కమనతం గహేత్వా వుత్తం “కమమాన”న్తి. న ఏతరహి తదభావతోతి ఆహ “అతీతం పన ఉపాదాయ ఇదం వుత్త”న్తి. మహానుభావతాదినా మహన్తానం.

అనోమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అచ్చరాసుత్తవణ్ణనా

౪౬. “అచ్చరాగణసజ్ఞట్ట”న్తి గాథా దేవపుత్తేన యేనాధిప్పాయేన గాయితా, సో అనుపుబ్బికథాయ వినా న పజ్ఞాయతీతి తం ఆగమనతో పట్టాయ కథేన్తో “అయం కిర దేవపుత్తో”తిఆదిమాహ. తత్త సాసనేతి ఇమస్సేవ సత్థసాసనే. కమ్మాకమ్మన్తి కమ్మవినిచ్ఛయం. అత్థపురేక్షారతాయ అప్పకిచ్ఛతాయ చ సల్లహుకవుత్తికో. సయనస్స కోట్టాసోతి దివసం పురిమయామశ్చ భావనానుయోగవసేన కిలన్తకాయస్స సమస్సాసనత్థం సేయ్యాయ ఉపగమనభాగో అనుజ్ఞాతో.

అబ్బన్తరేతి కుచ్చియం భత్తస్స పరిత్తతాయ సత్థకవాతాతి తిక్ఖభావేన సత్థకా వియ కన్తనకా వాతా. ధురస్మింయేవాతి కిలేసమారేన యుద్ధే ఏవ. విముత్తాయతనసీసే రత్వా ధమ్మం దేసేన్తో వా. ఉపనిస్సయమన్దతాయ అపరిపక్కజాణతాయ ఆసవక్ఖయం అప్పత్తో కాలం కత్వాతి యోజనా. ఉపరి రితిన్తి పరిక్షారభావేన దిబ్బదుస్సూపరి రితం. తథేవ అట్టాసీతి తాహి తథా వుత్తేపి యథా తతో పుట్టే, తథేవ అట్టాసి. సువణ్ణపట్టన్తి నిబ్బుద్ధే పటిజినిత్వా లద్ధబ్బసువణ్ణపట్టం. వీతిక్కమస్స

అకతతా అసమ్మిన్నేనేవ సీలేన. యస్మా తస్మిం సత్తు సన్తికం ఆగచ్ఛన్తే తాపి తేన సద్ధిం ఆగమంసు తస్మా
“అచ్ఛరాసజ్ఞపరివృతో”తి వుత్తం.

సజ్ఞోసీతన్తి సజ్ఞమ్మ ఘోసితం, తత్త తత్త అచ్ఛరానం గీతసద్ధవసేన ఘోసితం. పిసాచగణం కత్వా వదతి
అచ్ఛన్దరాగతాయ. నియామచిత్తతాయాతి సమ్మత్తనియామే నిన్నచిత్తతాయ. గరుభావేనాతి తాసం వసే అవత్తనతో
గరుట్టానభావేన. యాత్రాతి నిబ్బానం పతి యాత్రా. తం పన వట్టతో నిగ్గమనం హోతీతి ఆహ “కథం నిగ్గమనం భవిస్సతీ”తి.

అతిసల్లేఖతేవాతి అతివియ కిలేసానం సల్లేఖితవుత్తికో. అకతాభినివేసస్సాతి భావనమననుయుత్తస్స
అనారద్ధవిపస్సకస్స. కారకస్సాతి సుగతోవాదకారకస్స సమ్మాపటిపజ్జతో. సుజ్ఞాతావిపస్సనన్తి సుజ్ఞాతాదీపనం విపస్సనం
దుచ్ఛరితతణ్ణాయ దూరీకరణేన ఏకవిహారితాయ. ఏకో మగ్గో అస్సాతి లోకుత్తరమగ్గో ఏవ అస్స అనాగతో, పుబ్బభాగమగ్గో
పన కతపరిచయోతి అత్తో.

కాయవజ్ఞాదీనన్తి కాయదుచ్ఛరితాదీనం అభావతో సముచ్చిన్నసేన అనుపలబ్ధనతో. నత్తి ఏత్త భయం, అస్మిం వా
అధిగతే పుగ్గలస్స నత్తి భయన్తి అభయం నామ. సంసారకన్తారం అతిక్కమిత్వా నిబ్బానసజ్ఞాతం ఖేమం అమతట్టానం
గమసే సుగతసారథినా సుసజ్జితయానభావతో రథో అకూజనోతి అట్టజ్ఞికో మగ్గోవ అధిప్పీతో. ధమ్మతో అనపేతతాయ
అపరాపరుప్పత్తియా చ ధమ్మచక్కేహి.

ఓత్తప్పమ్మి గహితమేవ అవినాభావా. అపాలమ్పాతి అవస్సయో. పరివారోతి పరిక్ఖారో అభిసజ్ఞరణతో. మగ్గస్స
కరణట్టానే ధమ్మో తప్పరియాపన్నా సమ్మాదిట్టి. అనిచ్ఛాదివసేనాతి అనిచ్ఛానుపస్సనాదివసేన. సోధితేసు వజ్జమానేసు.
భూమిలద్ధవట్టన్తి భూమిలద్ధసజ్ఞాతం వట్టం. తత్త విపస్సనాయ పవత్తిట్టానభావతో పఞ్చక్షణ్ణా భూమి నామ,
వట్టమయకమ్మభావతో తత్త ఉప్పజ్జనారహం కిలేసజాతం భూమిలద్ధవట్టం. పరిజానమానాతి పరిచ్చిన్నవసేన
సమతిక్కమవసేన జానమానా పటివిజ్ఞన్తి.

కస్మా దేవపుత్తో సోతాపత్తిఫలేయేవ పతిట్టాసి, నను చ సా దేసనా భగవతా చతుమగ్గప్పధానభావేన పవత్తితాతి ఆహ
“యథా హీ”తిఆది.

అచ్ఛరాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

2. వనరోపసుత్తవణ్ణనా

౪౭. కేసన్తి సామివసేన వుత్తకసద్ధో “ధమ్మట్టా సీలసమ్మన్నా”తి ఏత్త పచ్చత్తబహువచనవసేన పరిణామేతబ్బో.
అత్తవసేన హి విభత్తివిపరిణామో. కే జనాతి ఏత్త వా వుత్తకేసద్ధో సీహవిలోకననయేన ఆనేత్వా యోజేతబ్బోతి ఆహ “కే
ధమ్మట్టా, కే సీలసమ్మన్నా”తి? పుచ్చతీతి ఇమినా తత్త కారణమాహ. ఫలాదిసమ్మత్తియా ఆరమన్తి ఏత్త సత్తాతి ఆరామో.
ఆరామే రోపేన్తి నిప్పాదేన్తితి ఆరామరోపా. వనీయతి ఛాయాసమ్మత్తియా భజీయతీతి వనం. తత్త యం ఉపవనలక్ఖణం
వనం, తం ఆరామగ్గహణేనేవ గహితన్తి తపోవనలక్ఖణం, తం దస్సేన్తో “సీమం పరిక్ఖిపిత్వా”తిఆదిమాహ. విసమేతి

ఉదకచిక్ష్ణల్లేన విసమే పదేసే. పానీయం పివన్తి ఏత్థాతి పపా, తం పపం. ఉదకం పీయతి ఏత్థాతి వా పపా. తళాకాదీతి ఆది-
సద్దేన మాతికం సజ్జణ్ణాతి.

ఇమమత్థం సన్ధాయాతి ఇమినా కమ్మప్పధప్పత్తం పటిక్ఖిపతి. అత్తనా కతజ్ఞో పుజ్ఞం అనుస్సరతో తం ఆరబ్బ బహుం
పుజ్ఞం పసవతి, న పన యథా కతం పుజ్ఞం సయమేవ పవడ్డతి. తస్మిం ధమ్మే రితత్తాతి తస్మిం ఆరామరోపనాదిధమ్మే
పతిట్టితత్తా. తేనపి సీలేన సమ్మన్నత్తాతి తేన యథావుత్తధమ్మే కతసీలే రత్వా చిణ్ణేన తదజ్ఞోనపి
కాయవాచసికసంవరలక్ఖణేన సీలేన సమన్నాగతత్తా. దస కుసలా ధమ్మా పూరేన్తి దుచ్ఛరితపరివజ్జనతో. సేసం
వుత్తనయమేవ.

వనరోపసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. జేతవనసుత్తవణ్ణనా

౪౮. ఏసితగుణత్తా ఏసియమానగుణత్తా చ ఇసీ, అసేక్ఖా సేక్ఖకల్యాణపుధుజ్జనా చ. ఇసీనం సజ్ఞో ఇసిసజ్ఞో. ఇసిసజ్ఞేన
నిసేవితం. తేనాహ “భిక్ఖుసజ్ఞనిసేవిత”న్తి.

తం కారేన్తస్స గద్ధకుటిపాసాదకూటాగారాదివసేన సినిద్ధసన్ధచ్చాయరుక్ఖలతావసేన భూమిభాగసమ్మత్తియా చ
అనజ్ఞసాధారణం అతిరమణీయం తం జేతవనం చిత్తం తోసేతి, తథా అరియానం నివాసభావేనపీతి ఆహ “ఏవం
పఠమగాథాయ జేతవనస్స వణ్ణం కథేత్వా”తి. తేనాహ భగవా - “యత్థి అరహన్తో విహరన్తి, తం భూమిరామణీయ్యక”న్తి (ధ.
ప. ౯౮; ధేరగా. ౯౯౧). అపచయగామిచేతనా సత్తానం విసుద్ధిం ఆవహతి కమ్మక్ఖయాయ సంవత్తనతోతి ఆహ “కమ్మన్తి
మగ్గచేతనా”తి. చతున్నం అరియసచ్చానం విదితకరణట్టేన కిలేసానం విజ్ఞనట్టేన చ విజ్ఞా . మగ్గపజ్ఞా సమ్మాదిట్టితి ఆహ
“విజ్ఞాతి మగ్గపజ్ఞా”తి. సమాధిపక్ఖికా ధమ్మా సమ్మావాయామసతిసమాధయో. యథా హి విజ్ఞాపి విజ్ఞాభాగియా, ఏవం
సమాధిపి సమాధిపక్ఖికో. సీలం ఏతస్స అత్థితి సీలన్తి ఆహ “సీలే పతిట్టితస్స జీవితం ఉత్తమ”న్తి. దిట్టిసజ్కప్పాతి
సమ్మాదిట్టిసజ్కప్పా. తత్థి సమ్మాసజ్కప్పస్స సమ్మాదిట్టియా ఉపకారభావేన విజ్ఞాభావో వుత్తో. తథా హి నో
పజ్ఞాక్ఖన్ధసజ్గహితోతి వుచ్చతి. యథా చ సమ్మాసజ్కప్పాదయో పజ్ఞాక్ఖన్ధసజ్గహితా, ఏవం వాయామసతియో
సమాధిక్ఖన్ధసజ్గహితాతి ఆహ “వాయామసతిసమాధయో”తి. ధమ్మాతి హి ఇధ సమాధి అధిప్పేతో “ఏవంధమ్మా తే భగవన్తో
అహీసు”న్తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౩; మ. ని. ౩.౧౯౭; సం. ని. ౫.౩౭౮) వియ. వాచాకమ్మన్తాజీవాతి
సమ్మావాచాకమ్మన్తాజీవా. మగ్గపరియాపన్నా ఏవ హేతే సజ్గహితా. తేనాహ “ఏతేన అట్టగ్గికమగ్గేనా”తి.

ఉపాయేన విధినా అరియమగ్గో భావేతట్టో. తేనాహ “సమాధిపక్ఖియధమ్మ”న్తి. సమ్మాసమాధిపక్ఖియం
విపస్సనాధమ్మజ్ఞోప మగ్గధమ్మజ్ఞా. “అరియం వో, భిక్ఖవే, సమ్మాసమాధిం దేసేస్సామి సఉపనిసం సపరిక్ఖార”న్తి (మ. ని.
౩.౧౩౬) హి వచనతో సమ్మాదిట్టిఆదయో మగ్గధమ్మా సమ్మాసమాధిపరిక్ఖారా. విచినేయ్యాతి వీమంసేయ్య, భావేయ్యాతి
అత్థో. తత్థాతి హేతుమ్మి భుమ్మవచనం. అరియమగ్గహేతుకా హి సత్తానం విసుద్ధి. తేనాహ “తస్మిం అరియమగ్గే విసుజ్ఞతీ”తి.
పజ్ఞాక్ఖన్ధధమ్మం విచినేయ్యాతి పచ్చప్పన్నే పజ్ఞాక్ఖన్ధే విపస్సేయ్య. తేసు విపస్సయమానేసు విపస్సనాయ
ఉక్కుంసగతాయ యదగ్గేన దుక్ఖసచ్చం పరిజ్ఞాపటివేధేన పటివిజ్ఞీయతి, తదగ్గేన సముదయసచ్చం పహానపటివేధేన

పటివిజ్ఞీయతి, నిరోధసచ్చం సచ్చికిరియాపటివేధేన, మగ్గసచ్చం భావనాపటివేధేన పటివిజ్ఞీయతీతి ఏవం తేసు చతూసు సచ్చేసు విసుజ్ఞతీతి ఇమస్మిం పక్తే నిమిత్తత్తే ఏవ భుమ్మం, తేసు సచ్చేసు పటివిజ్ఞీయమానేసూతి అత్తో.

అవధారణవచనన్తి వవత్థాపనవచనం, అవధారణన్తి అత్తో. “సారిపుత్తోవా”తి చ అవధారణం సావకేసు సారిపుత్తోవ సేయ్యోతి ఇమమత్తం దీపేతి తస్సేవుక్కుంసభావతో. కిలేసఉపసమేనాతి ఇమినా మహాధేరస్స తాదిసో కిలేసవూపసమోతి దస్సేతి. తస్స సావకవిసయే పజ్ఞాయ పారమిప్పత్తి అహోసి. యది ఏవం “యోపి పారజ్ఞతో భిక్కు, ఏతావపరమో సియా”తి ఇదం తేసం బుద్ధానం ఇాణవిసయే పజ్ఞాపారమిప్పత్తానం వసేనేవ వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అవధారణమ్మి విముత్తియా నానత్తా తీహి విముత్తీహి పారజ్ఞతే సన్ధాయేతం వుత్తం. తేనాహ – “పారం గతోతి నిబ్బానం గతో”తిఆది. న థేరేన ఉత్తరితరో నామ అత్తి లబ్బతి, లబ్బతి చే, ఏవమేవ లబ్బేయ్యోతి అధిప్పాయో.

జేతవనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. మచ్ఛరిసుత్తవణ్ణనా

౪౯. మచ్ఛరినోతి మచ్ఛేరవన్తో మచ్ఛేరసమగ్గినోతి ఆహ “మచ్ఛేరేన సమన్నాగతా”తి. మచ్ఛేరం మచ్ఛరియన్తి అత్తతో ఏకం. న వన్తతీతి వన్తనమత్తమ్మి న కరోతి, కుతో దానన్తి అధిప్పాయో. ఉపట్టానం కాతున్తి మధురపటిసన్ధారం కరోతీతి యోజనా. ఇదం తావ ముదుమచ్ఛరియం న హదయం వియ అత్తానం దస్సేన్తస్స మచ్ఛరియన్తి కత్వా. కిం తుయ్యం పాదా రుజ్జన్తి నను తుయ్యంయేవ ఆగతగమనేసు పాదా రుజ్జన్తి, కిన్తే ఇమే చిన్తన్తీతి అధిప్పాయో. సామీచిమ్మి న కరోతి కుతో దానన్తి అధిప్పాయో. యథాకమ్మం తంతంగతియో అరన్తి ఉపగచ్ఛన్తీతి అరియా, సత్తా. ఇమే పన కుచ్చితా అరియాతి కదరియా, ధద్ధమచ్ఛరినో. మచ్ఛరియసదిసజ్ఞో కుచ్చితం సబ్బహీనం నత్తి సబ్బగుణాభిభూతత్తా భోగసమ్మత్తిఆదిసబ్బసమ్మత్తీనం మూలభూతస్స దానస్స నిసేధతో. ఇతిఆదీహి వచనేహి. అత్తనో ఉపఘాతకోతి మచ్ఛరియానుయోగేన కుసలధమ్మానం గతిసమ్మత్తియా చ వినాసకో.

పుజ్ఞాపాపవసేన సమ్మరేతబ్బతో ఉపగన్తబ్బతో సమ్మరాయో, పరలోకో. కామగుణరతీతి కామగుణసన్నిస్సయో అస్సాదో. ఖిడ్డాతి కాయికఖిడ్డా వాచసికఖిడ్డా చేతసికఖిడ్డాతి ఏవం తివిధా. ఏస విపాకోతి చోళాదీనం కిచ్చలాభోతి ఏస ఏవరూపో విపాకో. యమలోకన్తి పరలోకం. ఉపపజ్జరేతి ఏత్థ ఇతి-సద్దో పకారత్తో. తేన పాళియం వుత్తం నిరయం తిరచ్ఛానయోనిశ్చ సజ్ఞత్థాతి.

యాచన్తి నామ అరియయాచనాయ. వుత్తజ్ఞోతం “ఉద్దిస్స అరియా తిట్టన్తి, ఏసా అరియాన యాచనా”తి (జా. ౧.౭.౨౯). యే సంవిభజన్తి, తే వదజ్ఞా నామ ఇత్వా కత్తబ్బకరణతో. విమానప్పభాయాతి నిదస్సనమత్తం, ఉయ్యానకప్పరుక్ఖప్పభాహి దేవతానం వత్థాభరణసరీరప్పభాహిపి సగ్గే పకాసేన్తియేవ. పకాసన్తీతి వా పాకటా హోన్తి, న అపాయలోకే వియ అపాకటాతి అత్తో. పరసమ్మతేసూతి సయం సమ్మతం అనాపజ్జిత్వా పరేహేవ సమ్మరేతేసు సుఖూపకరణేసు. తేనాహ పాళియం “వసవత్తీవ మోదరే”తి, పరనిమ్మితభోగేసు వసవత్తీ దేవపుత్తా వియ సుఖసమగ్గితాయ మోదన్తీతి అత్తో. ఏవం వుత్తసమ్మరాయోతి ఏతే సగ్గాతి ఏవం హేత్తా వుత్తసమ్మరాయో. ఉభిన్నన్తి ఏతేసం యథావుత్తానం ఉభిన్నం దుక్కుటసుకటకమ్మకారీనం. తతో చవిత్వా తతో నిరయసగ్గాదితో చవిత్వా మనుస్సేసు నిబ్బత్తీతి.

తేసు యో మచ్చరీ మనుస్సేసు నిబ్బత్తే, సో దలిద్దో హుత్వా పుబ్బచరియవసేన మచ్చరీయేవ హోన్తో దారాదిభరణత్తం మచ్చకచ్చపాదీని హంత్యా పునపి నిరయే నిబ్బత్తే. ఇతరో సుద్ధాసయో సమిద్ధో హుత్వా పుబ్బచరియావసేన పునపి పుణ్ణాని కత్వా సగ్గే నిబ్బత్తేయ్య. తేనాహ “పున సమ్మరాయేపి దుగ్గతిసుగతియేవ హోతీ”తి.

మచ్చరిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. ఘటికారసుత్తవణ్ణనా

౨౦. “ఉపపన్నాసే”తి సే-కారాగమం కత్వా నిద్దేసో, “ఉపపన్నా”ఇచ్చేవ అత్తోతి ఆహ “నిబ్బత్తివసేన ఉపగతా”తి. అత్తనో సమ్మత్తితో అవిహానతో అవిహా, తేసం బ్రహ్మలోకో అవిహాబ్రహ్మలోకో, తస్మిం. ఉపపత్తిసమనంతరమేవాతి పరమకోట్టాసే ఏవ. అరహత్తఫలవిముత్తియాతి అసేక్షవిముత్తియా. సేక్షవిముత్తియా పన అవిహూపపత్తితో పగేవ విముత్తా. మానుసం దేహం సమతిక్కమన్తి చిత్తుపక్కిలేసపహానవసేనాతి ఫలేన హేతుదస్సనమిదన్తి ఆహ “మానుసం దేహన్తి ఇథ...పీ.... వుత్తాసీ”తి. దివి భవం దిబ్బం, బ్రహ్మత్తభావసంఖేతం ఖన్ధపఞ్చకం. తత్త సంయోజనకోతి వుత్తం “దిబ్బం యోగన్తి పఞ్చ ఉద్ధమ్భాగియసంయోజనాసీ”తి. ఇమస్సాతి దేవపుత్తస్స. “హిత్వా మానుసం దేహం, దిబ్బయోగం ఉపచ్చగు”న్తి తేసం త్వం కుసలం సబ్బావజ్జప్పహానేన అనవజ్జతం భాసతీతి కుసలీ వదేసి. అత్తేన సద్దస్స అభేదోపచారం కత్వా గమ్మీరవచనం వుత్తన్తి ఆహ “గమ్మీరత్త”న్తి అత్తస్సేవ గమ్మీరతో, న సద్దస్స. సముచ్చిన్నకామరాగతాయ సబ్బసో కామవిసయప్పహానేన నిరామిసబ్రహ్మచారీ నామ అనాగామీ. నివాసనట్టానభూతో సమానో ఏకో గామో ఏతస్సాతి ఆహ “ఏకగామవాసీ”తి.

ఘటికారసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆదిత్తవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. జరావగ్గో

౧. జరాసుత్తవణ్ణనా

౨౧. హితస్స సాధనతో సాధు, యం కిఞ్చి అత్తజాతం. తం పన అత్తకామేన లభితబ్బతో ఉపసేవితబ్బతో లద్దకం, కల్యాణత్థేన భద్దకన్తి వుచ్చతీతి ఆహ “సాధూతి లద్దకం భద్దక”న్తి. “సీలం యావ జరా సాధూ”తి వుత్తమత్తం బ్యతిరేకతో విభావేతుం “ఇమినా ఇదం దస్సేతీ”తి వుత్తం. ఇదన్తి ఇదం అత్తజాతం.

పతిట్టితాతి చిత్తసన్తాసే లద్దపతిట్టా, కేనచి అసంహారియా. తేనాహ “మగ్గేన ఆగతా”తి. చిత్తీకతట్టాదీహీతి పూజనీయభావాదీహి. వుత్తం హీతం పోరాణట్టకథాయం. చిత్తీకతన్తి రతనన్తి ఇదం రతనం నామ లోకే చిత్తీకతం వత్తూనం సహస్సగ్గనతాదివసేన. యేపి లోకే చిత్తీకతా ఖత్తియపణ్ణిత-చతుమహారాజ-సక్క-సుయామ-మహాబ్రహ్మదయో, తేసం చిత్తీకతో తేహి సరణన్తి ఉపగన్తబ్బతాదివసేన. రతికరన్తి పీతిసుఖావహం. ఝూనరతిసుఖేనాతి దువిధేనపి ఝూనరతిసుఖేన. తులేతున్తి పరిచ్చిన్దితుం. గుణపారమిన్తి గుణానం ఉక్కుంసపారమిం. దుల్లభో అనేకాని అసంఖ్యేయ్యాని అతిధావిత్వాపి లద్ధం అసక్కుణేయ్యత్తా. అనోమోతి అనూనో పరిపుణ్ణో. తత్త విసేసతో అనోమసత్తపరిభోగతో తేహి “సమ్మాసమ్మద్ధో భగవా”తి అనుస్సరితబ్బతోతి ఆహ “భగవా అనోమో సీలేనా”తిఆది.

అరియమగ్గపజ్ఞాయేవ ఇధ అధిప్పేతాతి “ఇధ పన దుల్లభపాతుభావట్టేన పజ్ఞా ‘రతన’న్తి వుత్త”న్తి ఆహ. పుజ్జపలనిబ్బత్తనతో, అత్తనో సన్తానం పునాతీతి చ పుజ్జచేతనా పుజ్జం, సా పన యస్స ఉప్పన్నా, తస్సేవ ఆవేణికతాయ అనజ్ఞసాధారణత్వా కేనచిపి అనాహటా, అట్టకథాయం పన “అరూపత్తా”తి వుత్తం.

జరాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అజరసాసుత్తవణ్ణనా

౨౨. అజీరణేనాతి జిణ్ణభావానాపజ్జనేన. లక్ఖణవచనఞ్చేతం అవినాసప్పత్తియా. తేనాహ “అవిపత్తియాతి అత్తో”తి. నిద్ధమితబ్బోతి నీహరితబ్బో.

అజరసాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మిత్తసుత్తవణ్ణనా

౨౩. సహ అత్థేన వత్తతీతి సత్తో, భణ్ణమూలం గహేత్వా వాణిజ్జవసేన దేసన్తరాదీసు విచరణకజనసమూహో. తేనాహ “సద్ధించరో”తి, సహచరణకోతి అత్తో. మిత్తన్తి సినేహయోగేన మిత్తకిచ్చయుత్తం . ఇధాధిప్పేతప్పకారం దస్సేతుం “రోగే ఉప్పన్నే”తిఆది వుత్తం. తథారూపేతి జిగుచ్చనీయే, దుత్తికిచ్చే వా. యథా అసణ్ణితానం సణ్ణాపనవసేన పవసతో పురిసస్స భోగబ్బసనే నాథతా, ఏవం పుత్తసినేహవసేన పుత్తస్స మాతుయా అన్తోగేహ నాథతాతి వుత్తం “మాతా మిత్తం సకే ఘరే”తి. అత్తజాతస్సాతి ఉపట్టితపయోజనస్సాతి అత్తోతి ఆహ “ఉప్పన్నకిచ్చస్సా”తి. సమ్మరాయహితన్తి సమ్మరాయే హితావహం.

మిత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. వత్తుసుత్తవణ్ణనా

౨౪. పతిట్టాతి అవస్సయో. గుయ్హస్సాతి గుహితబ్బస్స రహస్సస్స. పరమో సఖా నామ అతిపియట్టానతాయ.

వత్తుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పరమజనసుత్తవణ్ణనా

౨౫. విధావతీతి వివిధం రూపం పధావతి, యథాకామం పవత్తతీతి అత్తో.

పరమజనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. దుతియజనసుత్తవణ్ణనా

౨౬. వట్టదుక్ఖతోతి సంసారదుక్ఖతో. సంసారో హి కిలేసకమ్మవిపాకానం అపరాపరుప్పత్తితాయ విధావతి. తజ్ఞా దుక్ఖం దుక్ఖమత్తాయ నానావిధదుక్ఖరాసిభావతో.

దుతియజనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. తతియజనసుత్తవణ్ణనా

౭౭. నిప్పత్తితి ఇట్టానిట్టవిపాకానం నిప్పజ్జనతో నిప్పత్తి. తతో ఏవ అవస్సయో, నిప్పత్తితిపాకస్స అవస్సయో అధిట్టానం కారణన్తి అట్తో.

తతియజనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఉప్పథసుత్తవణ్ణనా

౮౮. అమగ్గోతి న మగ్గో అనుపాయో. రత్తిన్దివక్ఖయోతి తత్త వయక్ఖణస్స పాకటభావతో. వుత్తక్ఖణోపి హి సయం ఖీయతేవ. సేసం బాహిరమలం వత్తసరీరాదిభూతం. తథా హి “భస్మఖారాదీహి ధోవిత్వా సక్కా సోధేతు”న్తి వుత్తం. దుట్టోతి దూసితో సత్తసన్తానో న సక్కా సుద్ధో నామ కాతుం అబ్బన్తరమలీనభావాపాదనతో. ఇత్థియన్తి బ్రహ్మచరియస్స అన్తరాయకరాయపి. పజాతి సత్తకాయో సజ్జతి సగ్గం కరోతి యాథావతో ఆదీనవం అపస్సన్తో. ఇన్ద్రియసంవరాది కిలేసానం తాపనతో తపో, తేనాహ “సబ్బాపీ”తిఆది.

ఉప్పథసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. దుతియసుత్తవణ్ణనా

౯౯. కిస్సాతి భుమ్మత్థే సామివచనన్తి ఆహ “కిస్మిం అభిరతో”తి. సద్ధా నామ అనవజ్జసభావా, తస్మా లోకియలోకుత్తరహితసుఖావహాతి ఆహ “సుగతిశ్చోవ నిబ్బానశ్చ గచ్ఛన్తస్స దుతియికా”తి. అనుసాసతి హితచరియాయ పరిణాయికభావతో.

దుతియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కవిసుత్తవణ్ణనా

౧౦. గాయత్తిఆదికోతి ఛబ్బీసతియా ఛన్దేసు గాయత్తిఆదికో ఉక్కతిపరియోసానో ఛన్దో గాథానం నిదానం సముట్టానం “సముట్టహతి ఏతేనా”తి కత్వా. తేహి పన అనుట్టుభాదికో హోతీతి ఆహ “ఛన్దో గాథానం నిదాన”న్తి. పుబ్బపట్టాపనగాథాతి ధమ్మకథాయ ఆదితో ఆరోచనభావజాననత్థం సతిజననం వియ పవత్తితగాథా. అక్ఖరణ్ణో పదం జనేతీతి యస్మా అక్ఖరసముదాయో పదం, పదసముదాయో గాథా, సముదాయో చ సముదాయాహి బృజ్జీయతి తంపవత్తనతో, తస్మా బృజ్జానభావే రితం అక్ఖరం, తంసముదాయో పదం, పదం తం వియజ్జోతా జనేతా వియ హోతీతి “అక్ఖరణ్ణో పదం జనేతీ”తి వుత్తం. అక్ఖరం హి ఉద్ఘాతవిద్ధంసితాయ తంతంఖణమత్తావట్టాయాపి పరతో పవత్తియా మనోవిజ్ఞాణవీధియా సజ్కలనవసేన ఏకజ్ఞం కత్వా పదభావేన గయ్మమానం యథాసజ్కేతమత్తం బృజ్జోతి. పదం గాథం జనేతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. గాథా అత్తం పకాసేతీతి గాథాసజ్జోతో పదసముదాయో కిరియాకారకసమ్మన్ధవసేన సమ్మన్ధితో

కత్తుఅధిష్టానానురూపం ఆలోచితవిలోచితం సంహితం అర్థం విభావేతి. సముద్ధాదిపణ్ణతినిస్సితా వోహారసన్నిస్సయేనేవ పవత్తతీతి కత్వా. తేనాహ “గాథా ఆరభన్తో”తిఆది. ఆసయోతి అవస్సయోతి ఆహ “పతిట్టా”తి కవితోతి విచిత్తకథీఆదితో.

కవిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

జరావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అర్థవగ్గో

౧. నామసుత్తవణ్ణనా

౬౧. నామన్తి సామణ్ణనామాదిభేదం నామం. సబ్బన్తి సబ్బం పణ్ణతిపథం సబ్బం ఇోయ్యపవత్తిపథం. అర్థభవీతి కామం పాళియం అతీతకాలనిద్దేసో కతో, తం పన లక్ఖణమత్తం. అభిభవతి అనుపతతీతి ఏతేన అభిభవో అనుపతనం పవత్తి ఏవాతి దస్సేతి. తం పనస్స అభిభవనం అప్పవిసయే అనామసిత్వా మహావిసయానం వసేన దస్సేన్తో “ఓపపాతికేన వా”తిఆదిమాహ. తస్స నామం హోతీతి తస్స రుక్ఖపాసాణాదికస్స అనామకోఇచ్చేవ సమణ్ణా హోతి, తథా నం సణ్ణానన్తీతి అత్తో.

నామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. చిత్తసుత్తవణ్ణనా

౬౨. యే చిత్తస్స వసం గచ్ఛన్తీతి యే అపరిణ్ణాతవత్థుకా, తేసంయేవ. అనవసేసపరియాదానన్తి అనవసేసగ్గహణం. న హి పరిణ్ణాతక్ఖన్ధా పహీనకిలేసా చిత్తస్స వసం గచ్ఛన్తి, తం అత్తనో వసే వత్తేన్తి.

చిత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తణ్ణాసుత్తవణ్ణనా

౬౩. తతియే “సబ్బేవ వసమన్వగూ”తి యే తణ్ణాయ వసం గచ్ఛన్తి, తేసం ఏవ అనవసేసపరియాదానన్తి ఇమమత్థం “ఏసేవ నయో”తి ఇమినా అతిదిస్సతి.

తణ్ణాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సంయోజనసుత్తవణ్ణనా

౬౪. కిం సు సంయోజనోతి సూతి నిపాతమత్తన్తి ఆహ “కిం-సంయోజనో”తి? విచరన్తి ఏతేహీతి విచారణా, పాదా. బహువచనే హి వత్తబ్బే ఏకవచనం కతం. తస్మాతి లోకస్స.

సంయోజనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. బంధనసుత్తవణ్ణనా

౬౧. చతుత్తే ఆగతఅత్తో ఏవ అనంతరేపి వుత్తో, బృజ్జనమేవ నానన్తి ఆహ “పశ్చామేపి ఏసేవ నయో”తి.

బంధనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అత్తహతసుత్తవణ్ణనా

౬౨. “కేనస్సుబ్బాహతో”తి పాఠోతి అధిప్పాయేన “సు-కారో నిపాతమత్త”న్తి ఆహ, “కేనస్సుబ్బాహతో”తి పన పారే ఉ-కారలోపేన పదసన్తి. ఇచ్చాధూపాయితోతి అసమ్మత్తవిసయిచ్చాలక్ఖణాయ తణ్ణాయ సంతాపితో దడ్డో. తేనాహ “ఇచ్చాయ ఆదిత్తో”తి.

అత్తహతసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ఉడ్డితసుత్తవణ్ణనా

౬౩. ఉల్లభేతోతి ఉబ్బన్ధిత్వా లభ్యేతో. సద్ధాదీసూతి సద్ధాదినాగదన్తేసు సోతాదీని ఉడ్డితాని తణ్ణారజ్జనా దళ్లబన్ధనేన బద్ధత్తా తదనతివత్తనతో. లోకోతి ఆయతనలోకో. తథా అత్తయోజనాయ కతత్తా ఖన్ధాదిలోకవసేనపి యోజనా కాతబ్బా. న దూరం అనంతరభవకత్తా. చుతిచిత్తఅన్తరితత్తా ఏకచిత్తన్తరభవస్స కమ్మస్స అబుజ్జనం, ఏవం సన్తే కస్మా సత్తా న బుజ్జన్తితి ఆహ “బలవతియా”తిఆది.

ఉడ్డితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పిహితసుత్తవణ్ణనా

౬౪. పశ్శోతి ఇాతుం ఇచ్చితో అత్తో. పుచ్చితోతి సత్తమసుత్తే గాఢాయ పురిమద్ధం పచ్చిమద్ధం, పచ్చిమం పురిమం కత్వా అట్టమసుత్తే దేవతాయ పుచ్చితత్తా వుత్తం “హేటపరియాయవసేన పుచ్చితో”తి. పుచ్చానురూపం విస్సజ్జనన్తి అవుత్తమ్మి సిద్ధమేతన్తి అనాహటం.

పిహితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఇచ్చాసుత్తవణ్ణనా

౬౫. నవమే వినయాయాతి వినయేన. కరణత్తే హి ఇదం సమ్మదానవచనం. కిస్సస్సూతి కిస్స, సు-కారో నిపాతమత్తం. సబ్బం ఛిన్దతి బన్ధనన్తి సబ్బం దసవిధమ్మి సంయోజనం సముచ్చిన్దతి. న హి తం కిఇచ్చి కిలేసబన్ధనం అత్తి, యం అసముచ్చిన్నం హుత్వా రితం అస్సా తణ్ణాయ సముచ్చిన్నాయ. స్వాయమత్తో సువిజ్ఞోయ్యోతి ఆహ “సబ్బం ఉత్తానమేవా”తి.

ఇచ్చాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. లోకసుత్తవణ్ణనా

౭౦. కిస్మిన్తి కిస్మిం సతి? తస్స పన సంతభావో ఉప్పత్తివసేనేవాతి ఆహ “కిస్మిం ఉప్పన్నే”తి? లోకో ఉప్పన్నోతి వుచ్చతి అనుపాదానత్తా లోకసమణ్ణాయ. ఛసూతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో సంతవన్తి అధికసిసేహం కరోతి అధికసిసేహవత్తుభావతో అజ్ఞత్తికాయతనానం. ఉపాదాయాతి పుబ్బకాలకిరియా అపరకాలకిరియం అపేక్షతీతి వచనసేసవసేన కిరియాపదం గహితం “పవత్తతీ”తి. కిం పన పవత్తతి? లోకో, లోకసమణ్ణాతి అత్తో. ఛసూతి ఇదం నిమిత్తత్తే భుమ్మం. ఛళాయతననిమిత్తత్తో సబ్బదుక్ఖం. అయన్తి సత్తలోకో. ఉప్పన్నో నామ హోతి ఛళాయతనం నామ మూలం సబ్బదుక్ఖానన్తి కత్వా. బాహిరేసు ఆయతనేసు సంతవం కరోతి వీసేసతో రూపాదీనం తణ్ణావత్తుకత్తా. యస్మా చక్ఖాదీనం సంతప్పనవసేన రూపాదీనం పరిగ్గహితత్తా లోకస్స నిసేవితాయ సంవత్తతి, తస్మా వుత్తం “ఛన్నం...పే.... విహణ్ణాతీ”తి.

లోకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

అద్ధవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. ఛేత్వావగ్గో

౧. ఛేత్వాసుత్తవణ్ణనా

౭౧. వధిత్వాతి హన్త్వా వినాసేత్వా. అపరిదయ్మామానత్తాతి అపీళియమానత్తా. వినట్టదోమనస్సత్తా న సోచతి చేతోదుక్ఖదుక్ఖాభావతో. వినం నామ దుక్ఖం అనిట్టభావతో, తస్స మూలకారణం కోదో అనిట్టఫలత్తాతి ఆహ “వినమూలస్సాతి దుక్ఖవిపాకస్సా”తి. అక్కుట్టస్సాతి అక్కోసాపరాధస్స. అక్కోసపహరత్తసమ్మన్దేన హి “కుద్ధస్సా”తి ఉపయోగత్తే సమ్మదానవచనం. సుఖం ఉప్పజ్జతి కోధం నస్సతి. సుఖుప్పత్తిం సన్ధాయ ఏస కోదో “మధురగ్గో”తి వుత్తో, సుఖావసానోతి అత్తో.

ఛేత్వాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. రథసుత్తవణ్ణనా

౭౨. పణ్ణాణన్తి లక్ఖణం సల్లక్ఖణూపాయో. దిస్వాతి దస్సనహేతు. “చోళరణ్ణో రట్టం చోళరట్ట”న్తి ఏవం రట్టం రణ్ణా పణ్ణాయతి.

రథసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. విత్తసుత్తవణ్ణనా

౭౩. సద్ధాయాతి సద్ధాహేతు. కులసమ్మదాతి ఖత్తియాదిసమ్మత్తియో. సబ్బలోకియలోకుత్తరవిత్తపటిలాభహేతుతో సద్ధావిత్తమేవ. హేట్టా తిణ్ణం ద్వారానం వసేన ఉప్పన్నకస్స సబ్బస్సపి అనవజ్జధమ్మస్స సజ్జణ్ణానతో “ధమ్మోతి దసకుసలకమ్మపథో”తి వుత్తం. అసంకిలీటసుఖన్తి. నిరామిసం సుఖం. తమేవ సామిసం ఉపనిధాయ సమ్భావేన్తో ఆహ

“అసంకిల్బ”ని. అసేచనకభావేన అభిరుచిజననతో పియాకిచ్చకరణతో బహుం సుచిరమ్పి కాలం ఆసేవస్తస్య అదోసావహతో సచ్చమేవ మధురతరం. న హి తం పివితబ్బతో సాదితబ్బతో అనుభవితబ్బతో రసోతి వత్తబ్బతం అరహతి. ఇదాని తస్య కిచ్చసమ్మత్తిఅత్తేహిపి మహారహతం దస్సేతుం “సచ్చస్మిం హి”తిఆది వుత్తం. తత్త నదీనివత్తనం మహాకప్పినవత్తుఆదీహి (ధ. ప. అట్ట. ౧.మహాకప్పినత్తేరవత్తు; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౩౧; థేరగా. అట్ట. ౨.మహాకప్పినత్తేరగాథావణ్ణనా) దీపేతబ్బం, ఇతరాని కణ్ణదీపాయనజాతక- (జా. ౧.౧౦.౬౨ ఆదయో) సుతసోమ- (జా. ౨.౧౦.౩౭౧ ఆదయో) మచ్చజాతకేహి (జా. ౧.౧.౩౪, ౭౨; ౧.౨.౧౩౧ ఆదయో) దీపేతబ్బాని. నిమ్మడ్డేని అభిభవన్ని. మధురతరన్ని సుందరతరం సేట్టేసూతి అత్తో. పఞ్ణాజీవీతి పఞ్ణాయ జీవనసీలోతి పఞ్ణాజీవీ, పఞ్ణాపుబ్బుళ్ళమచరియోతి అత్తో. పఞ్ణాజీవీతి చ పఞ్ణావసేన ఇరియతి వత్తతి జీవితం పవత్తేతీతి అత్తోతి దస్సేన్తో “యో పఞ్ణాజీవీ”తిఆదిమాహ. “జీవత”ని కేచి పఠన్తి, జీవన్తానం పఞ్ణాజీవిం సేట్టమాహూతి అత్తో.

విత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పుట్టిసుత్తవణ్ణనా

౭౪. ఉప్పతన్తానన్ని పథవిం భిన్దిత్వా ఉట్టహన్తానం. “సేట్ట”ని వుచ్చమానత్తా “సత్తవిధ”ని వుత్తం, ఇతరేసం వా తదనులోమతో. ఖేమో హోతి దుబ్బిక్ఖుపద్దవాభావతో. తేనాహ “సుభిక్ఖో”తి. నిపతన్తానన్ని అధోముఖం పవత్తన్తానం. పవజమానానన్ని వజనసీలానం. తే పన యస్మా జగ్గమా నామ హోన్తి, న రుక్ఖాదయో వియ థావరా, తస్మా ఆహ “జగ్గమాన”ని. గావోతి థేనుయో. తేన మహింసాదికానమ్పి సగ్గహో దట్టబ్బో. వదన్తానన్ని ఉప్పన్నం అత్తం వదన్తానం.

అత్తనో ఖన్తియాతి అత్తనో ఖన్తియా రుచియా గహితభావేన. ఇతరా దేవతా తస్సా విస్సజ్జనే అపరితుస్సమానా ఆహ. యావ పథంసీతి గుణధంసీ సత్తుదేసనాయ లద్ధబ్బగుణనాసనతో. పగబ్బాతి పాగబ్బియేన సమన్నాగతా, యథా వచీపాగబ్బియేన అఖరా, తథా వాచాయ భవితబ్బం. ముఖరాతి ముఖఖరా. దసబలం పుచ్చి సణ్ణం సుఖుమం రతనత్తయసంహితం అత్తం సోతుకామా. అస్సా దేవతాయ విస్సజ్జేన్తో అజ్ఞాసయానురూపం. ఉప్పతమానాతి ఉప్పతన్తి సముగ్ధాటేతి ఓధిసో. వట్టమూలకమహాఅవిజ్ఞాతి తస్సా ఆదీనవదస్సనత్తం భూతకథనవిసేసనం. ఓసీదన్తానన్ని పటిపక్ఖవసేన అధో సీదన్తానం, ఉస్సాదయమానానన్ని అత్తో. పుణ్ణాక్షేత్తభూతోతి ఇదం “పదసా చరమానాన”ని పదస్స అత్తవివరణవసేన భూతకథనవిసేసనం. యాదిసో పుత్తో వా హోతూతి ఇదం పురిమపదే దేవతాయ పుత్తగహణస్స కతత్తా వుత్తం.

పుట్టిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. భీతాసుత్తవణ్ణనా

౭౫. కిం సూధ భీతాతి ఏత్త సు-ఇథాతి నిపాతమత్తన్ని ఆహ “కిం భీతా”తి? మగ్గో చ నేకాయతనప్పవుత్తోతి అనేకకారణం నానావిధాధిగమోకాసం కత్వా పవుత్తో కథితో. తేనాహ “అట్టతింసారమ్మణవసేనా”తిఆది. ఏవం సన్నేతి ఏవం సబ్బసాధారణానేకాయతనేహి నిబ్బానగామిమగ్గస్స తుష్ఠేహి పవేదితత్తా లబ్బమానే ఖేమే మగ్గే కిం భీతాయం జనతా ఉప్పధభూతా విపరీతదిట్టితో గణ్ణీతి అత్తో? ఏవం దేవతా యథిచ్చాయ పురిమద్దేన అత్తనా యథాచిన్తితమత్తం సత్తు

పవేదితా, పచ్చిమద్దేన అత్తనో సంసయం పుచ్చతి. బహుపజ్ఞాతి పుధుపజ్ఞా. ఉస్సన్నపజ్ఞాతి అధికపజ్ఞా. ఠపేత్వాతి సంయమేత్వా. సంవిభాగీతి ఆహారపరిభోగే సమ్మదేవ విభజనసీలో. తేనాహ “అచ్చరాయా”తిఆది. వుత్తత్తమేవ హేట్టా.

మనేనాతి మనోగహణేన. పుబ్బసుద్ధిఅజ్ఞన్తి పుబ్బభాగసుద్ధిభూతం అజ్ఞం. చతుసూతి వుత్తఅజ్ఞపరియాపన్నం. యజ్ఞాఉపక్ఖరోతి దానస్స సాధనం. ఏతేసు ధమ్మేసూతి ఏతేసు సద్ధాదిగుణేసు. యథా హి సద్ధో పచ్చయం పచ్చపట్టపేత్వా వత్తుపరిచ్ఛాగస్స విసేసపచ్చయో కమ్మఫలస్స పరలోకస్స చ పచ్చక్షతో వియ పత్తియాయనతో, ఏవం ముదుహదయో. ముదుహదయో హి అనుదయం పత్వా యం కిళ్ళో అత్తనో సంతకం పరేసం దేతి. యో చ సంవిభాగసీలో, సో అప్పకస్మిమ్మి అత్తనో సంతకే పరేహి సాధారణభోగీ హోతి. వదజ్ఞా వదానియతాయ యాగినోవ యుత్తం యుత్తకాలం ఇత్వా అట్టికానం మనోరథం పూరేతీతి వుత్తం “ఇతి...పే.... చతుసూతి ఆహ”తి.

వాచన్తిఆదీని తీణి అజ్ఞాని తివిధసీలసమ్మత్తిదీపనతో. సమ్మన్నసీలో హి పరలోకం న భాసేయ్య. సద్ధో ఏకం అజ్ఞం పయోగాసయసుద్ధిదీపనతో. సుద్ధాసయస్స సమ్మాపయోగే రితస్స కథం పరలోకతో భయన్తి. దుకవసేన చతురజ్ఞయోజనా దుకనయో. ఏతేసు చతుసూ ధమ్మేసు రితోతి ఏతేసు యథావుత్తదుకసజ్ఞహేసు చతుసూ గుణేసు పతిట్టితో.

భీతాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. నజీరతిసుత్తవణ్ణనా

౭౬. నామగోత్తన్తి తిస్సో కస్సపో గోతమోతి ఏవరూపం నామజ్ఞా గోత్తజ్ఞ. నిదస్సనమత్తమేతం, తస్మా సబ్బస్స పజ్ఞాత్తియా లక్ఖణవచనన్తి దట్టబ్బం. న జీరతీతి అసభావధమ్మత్తా ఉప్పాదవయాభావతో జరం న పాపుణాతి. తేనాహ “జీరణసభావో న హోతీ”తి. యస్మా సమజ్ఞాభావతో కాలన్తరేపి తం సమజ్ఞాయతేవ, తస్మా “అతీతబుద్ధానం...పే.... న జీరతీతి వుచ్చతీ”తి ఆహ.

ఆలసియన్తి అలసభావో దళ్ళకోసజ్ఞం. తేనాహ “యేనా”తిఆది. రితిన్తి బ్యాపారం. నిద్ధావసేన పమజ్జనం కత్తబ్బస్స అకరణం. కిలేసవసేన పమజ్జనం అకత్తబ్బస్స కరణమ్మి. కమ్మసమయేతి కమ్మం కాతుం యుత్తకాలే. కమ్మకరణవీరియాభావోతి తంకమ్మకిరియసముట్టాపకవీరియాభావో. సో పన అత్థతో వీరియపటిపక్ఖో అకుసలచిత్తుప్పాదో, న వీరియస్స అభావమత్తం. సీలసజ్ఞామాభావో దుస్సీల్యం. విస్సట్టాచారతా నామ అనాచారో. సోప్పబహులతాతి నిద్ధాలుతా . యతో గహణహట్ఠోపి న కిలాసుపి పురిసో నిద్ధాయ అభిభుయ్యతి. తేనాహ “తాయా”తిఆది. అతిచ్ఛాతాదీనీతి ఆది-సద్దేన అభిభుయ్యతాదిం సజ్ఞణ్ణాతి. ఆగన్తుకాలసియం న పుట్టే వుత్తఆలస్యం వియ పకతిసిద్ధం. “తే ఛిద్దే”తి పాళియం లిగ్గవిపల్లాసేన వుత్తన్తి ఆహ “తాని ఛ ఛిద్దానీ”తి. కుసలచిత్తప్పవత్తియా అనోకాసభావతో ఛిద్దాని. తేనాహ భగవా - “యత్థ విత్తం న తిట్టతీ”తి. సబ్బాకారేన లేసమత్తం అసేసేత్వాతి అధిప్పాయో.

నజీరతిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఇస్సరియసుత్తవణ్ణనా

౭౭. సత్తస్సు మలన్తి సత్తమలం, యేన సత్తం మలీనం హోతి, సత్తమలగ్గహణేన చేత్త మలీనం సత్తమేవ గహితన్తి ఆహ “మలగ్గహితసత్త”న్తి. ఆణాపవత్తనన్తి అప్పకే వా మహన్తే వా యత్త కత్తచి అత్తనో ఆణాయ పవత్తనవసేన వసనం ఇస్సరియత్తమిచ్చన్తి. మణీరతనమ్మి విస్సజ్జనీయపక్ఖికత్తా ఉత్తమం భణ్ణం నామ న హోతి, ఇట్థీ పన పరిచ్చత్తకులాచారిత్థికాయపి అనిస్సజ్జనీయతాయ ఉత్తమభణ్ణం నామ. తేనాహ “ఇట్థీ భణ్ణానముత్తమ”న్తి. తేసం తేసఙ్ఘో పురిసాజానీయానం ఉప్పత్తిట్టానతాయ ఉత్తమరతనాకరత్తా ఇట్థీ భణ్ణానముత్తమం. మలగ్గహితసత్తసదిసో అవబోధకిచ్చవిబంధనతో. సత్తమలం వియ సత్తస్సు పఙ్గాసత్తస్సు గుణాభావకరణతో పఙ్గాసత్తమలం . అబ్బు వుచ్చతి ఉపద్దవం, తం దేతీతి అబ్బుదం, వినాసకారణం. నను హరణం సమణస్సు అయుత్తన్తి? యుత్తం. తస్స అన్వయతో బృతిరేకతో చ యుత్తతం దస్సేన్తో “సలాకభత్తాదీనీ”తిఆదిమాహ.

ఇస్సరియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కామసుత్తవణ్ణనా

౭౮. “అత్తకామో”తి పాళియం వుత్తత్తా ఆహ “రపేత్వా సబ్బబోధిసత్తే”తి. తే హి సబ్బసో పరత్థాయ ఏవ పటిపజ్జమానా మహాకారుణికా పరత్తకామా, అత్తకామా నామ న హోన్తి, యా చ తేసం అత్తత్తావహా పటిపత్తి, సాపి యావదేవ పరత్థా ఏవాతి. వుత్తం పోరాణట్టకథాయం. యస్మా బోధిసత్తా పరహితపటిపత్తియా పారమియో పూరేన్తా తథారూపం కారణం పత్వా అత్తానం పరేసం పరిచ్చజన్తి పఙ్గాపారమియా పరిపూరణతో, తస్మా ఇధాపి “సబ్బబోధిసత్తే రపేత్వాయేవాతి వుత్త”న్తి ఆహ. కల్యాణన్తి భద్దకం. వాచాయ అధిప్పేత్తత్తా ఆహ “సణ్ణం ముదుక”న్తి. పాపికన్తి లామకం నిహీనం. తం పన ఫరుసం వాచన్తి సరూపతో దస్సేతి.

కామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పాథేయ్యసుత్తవణ్ణనా

౭౯. సద్ధా బంధతి పాథేయ్యన్తి సద్ధా నామ సత్తస్సు మరణవసేన మహాపథం సంవజతో మహాకన్తారం పటిపజ్జతో మహావిదుగ్గం పక్ఖంతతో పాథేయ్యపుటం బంధతి సమ్మలం సజ్జేతి. కథన్తి ఆహ “సద్ధం ఉప్పాదేత్వా”తిఆది. ఏతం వుత్తన్తి “సద్ధా బంధతి పాథేయ్య”న్తి ఏతం గాథాపదం వుత్తం భగవతా. సిరీతి కతపుఙ్గాహి సేవీయతి తేహి పటిలభీయతీతి సిరీ. ఇస్సరియం విభవో. ఆసయితబ్బతో ఆసయో, వసనట్టానం నికేతన్తి అత్తో. పరికడ్డతీతి ఇచ్చావసేకం పుగ్గలం తత్త తత్త ఉపకడ్డతి.

పాథేయ్యసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. పజ్జోతసుత్తవణ్ణనా

౮౦. తం తం సమవిసమం పజ్జోతతీతి పజ్జోతో. పదీపో అన్ధకారం విధమిత్వా పచ్చక్ఖతో రూపగతం దస్సేతి, ఏవం పఙ్గాపజ్జోతో అవిజ్జన్ధకారం విధమిత్వా ధమ్మానం పరమత్తభూతం రూపం దస్సేతి. జాగరబ్రాహ్మణో వియాతి జాగరఖీణాసవబ్రాహ్మణో వియ. సో హి సతిపఙ్గావేపుల్లప్పత్తియా సబ్బదాపి జాగరో హోతి. గావోతి గోజాతియో. ఇదం గున్నం గోణానఙ్గా సామఙ్గాతో గహణం. కమ్మేతి కరణత్థే భుమ్మవచనం. జీవనం జీవో, సహ జీవేనాతి సజీవినో. తేనాహ

“కమ్మేన సహ జీవన్తాన”ని, కసివాణిజ్ఞాదికమ్మం కత్వా జీవన్తానని అట్టో. గోమణ్డలేహి సద్ధిని గోగణేన సహ. న తేన వినా కసికమ్మాదీని ఉప్పజ్జిని, గోరససిద్ధియా చేవ కసనభారవహనసిద్ధియా చ కసికమ్మఏకచ్చవాణిజ్ఞకమ్మాదీని ఇజ్జిని. సత్తకాయస్సాతి ఆహారుపజీవినో సత్తకాయస్స కసితో అజ్ఞాథా జీవికం కప్పేంతస్సపి కసిజీవితవుత్తియా మూలకారణం ఫలనిప్పత్తినిమిత్తత్తా తస్స. ఇరియాపథో చ ఇరియనకిరియానం పవత్తనుపాయో. “సీతని నగ్గలసీతకమ్మ”ని వదని.

పజ్ఞోతసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. అరణసుత్తవణ్ణనా

౮౧. రణని కన్దని ఏతేహీతి రణా, రాగాదయో. తేహి అభిభూతతాయ హి సత్తా నానప్పకారం కన్దని పరిదేవని. తే పన సబ్బసో నత్తి ఏతేసం రణాతి అరణా. నిక్కిలేసా ఖీణాసవా. వుసితవాసోతి వుసితబ్రహ్మచరియవాసో. భోజిస్సియని భుజిస్సభావో. తేనాహ “అదాసభావో”తి. సమణాతి సమితపాపసమణాతి ఆహ “ఖీణాసవసమణా”తి. పుథుజ్జనకల్యాణకాలే లోకియపరిణ్ణాయ, సేక్ఖా పుబ్బభాగే లోకియపరిణ్ణాయ, పచ్చవేక్ఖణే లోకియలోకుత్తరాయ పరిణ్ణాయ పరిణ్ణోయ్యం తేభూమకం ఖిందపిత్తకం పరిజానని పరిచ్చిజ్జిని. ఖీణాసవా పన పరిణ్ణాతపరిణ్ణోయ్యా హోని. తథా హి తే సామీ హుత్వా పరిభుజ్జిని. వన్దని నం పతిట్టితని వుత్తం, వన్దనీయభావో చ సీలసమ్మన్నతాయాతి ఆహ “పతిట్టితని సీలే పతిట్టిత”ని. ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే. ఖత్తియాతి లక్ఖణవచనని ఆహ “న కేవలం ఖత్తియావా”తిఆది.

అరణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

ఛేత్వావగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

దేవతాసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౨. దేవపుత్రసంయుతం

౧. పఠమవర్గో

౧. పఠమకస్యపసుత్తవణ్ణనా

౮౨. దేవస్స పుత్తో దేవపుత్తో. దేవానం జనకజనేతబ్బసమ్మన్దాభావతో కథమయం దేవపుత్తోతి వుచ్చతీతి ఆహ “దేవానం హి”తిఆది. “అపాకటో అణ్ణతరోతి వుచ్చతీ”తి ఇదం యేభుయ్యవసేన వుత్తం. పాకటోపి హి కట్ఠచి “అణ్ణతరో”తి వుచ్చతి. హేట్థా దేవతాసంయుత్తే “అపాకటా అణ్ణతరా దేవతా”తి వత్వా ఇథ “పాకటో దేవపుత్తో”తి వుత్తం. తథా హిస్స కస్సపోతి గోత్తనామం గహితం, తణ్హ ఖో పురిమజాతిసిద్ధసమ్మజ్ఞావసేన. అనుసాసనం అనుసాసో, తం అనుసాసం. భిక్షునిద్దేసన్తి భిక్షుసద్దస్స నిద్దేసం. భిక్షుఓవాదన్తి భిక్షుభావావహం ఓవాదం. యది పన న అస్సోసి, కథమయం పజ్ఞాం కథేసీతి? అణ్ణతో సుతం నిస్సాయ పజ్ఞాం కథేసి, న పన భగవతో సమ్ముఖా సుతభావేన.

తేసన్తి యథావుత్తానం తిణ్ణం పుగ్గలానం. “కథేతుకామో చేవా”తిఆదినా హి చతుత్థం ఇథ ఉద్ధటం. తత్థ ఆదితో తిణ్ణం భగవా పజ్ఞాం భారం న కరోతి ఏకేకజ్ఞవేకల్లతో చేవ అజ్ఞద్వయవేకల్లతో చ, చతుత్థస్స పన ఉభయజ్ఞపారిపూరత్తా భారం కరోతీతి ఆహ “అయం పనా”తిఆది.

గాథాయం “సుభాసితస్సా”తి ఉపయోగత్థే సామివచనన్తి ఆహ “సుభాసితం సిక్ఖేయ్యా”తి. చతుసచ్ఛాదినిస్సితం బుద్ధవచనం సిక్ఖన్తో చతుబ్బిధం వచీసుచరితం సిక్ఖతి నామాతి ఆహ “చతుసచ్ఛనిస్సితం...పే... సిక్ఖేయ్యా”తి. అవధారణేన తప్పటిపక్ఖం పటినివత్తేతి. ఉపాసితబ్బన్తి ఆసేవితబ్బం భావేతబ్బం బహులీకాతబ్బం. అట్ఠతంసభేదం కమ్మట్ఠానన్తి ఇదం తస్స విపస్సనాపదట్ఠానతం హదయే రపేత్వా వుత్తం. తథా హి వుత్తం “దుతియపదేన అధిపజ్ఞాసిక్ఖా కథితా”తి. యే పన “దుతియపదేన అధిచిత్తసిక్ఖా చిత్తవూపసమేన అధిపజ్ఞాసిక్ఖా”తి పఠన్తి, తేసం పదేన అట్ఠతంసప్పభేదకమ్మట్ఠానం సుద్ధసమధకమ్మట్ఠానస్సేవ గహణం దట్ఠబ్బం. యది ఏవం “అట్ఠసమాపత్తివసేనా”తి ఇదం కథన్తి? “తం విపస్సనాధిట్ఠానానం సమాపత్తీనం వసేన కథిత”న్తి వదన్తి. ఏవణ్హ కత్వా “దుతియపదేన అధిపజ్ఞాసిక్ఖా”తి ఇదం వచనం సమత్థితం హోతి. సిక్ఖనం నామ ఆసేవనన్తి ఆహ “భావేయ్యాతి అత్థో”తి. ఉపాసనన్తి పయిరుపాసనం. తణ్హ ఖో అస్సుతపరియాపుణనకమ్మట్ఠానుగ్గహాదివసేన దస్సేన్తో “తమ్మీ”తిఆదిమాహ. అధిసీలసిక్ఖా కథితా లక్ఖణహారనయేన. వచీసుచరితస్స హి సీలసభావత్తా తగ్గహణేన తదేకలక్ఖణం కాయసుచరితమ్మి ఇతరమ్మి గహితమేవాతి. ఏత్థ చ అధిసీలసిక్ఖాయ చిత్తవివేకో, అధిపజ్ఞాసిక్ఖాయ ఉపధివివేకో, అధిచిత్తసిక్ఖాయ కాయవివేకో కథితో, కాయవివేకో పన సరూపేన పాళియం గహితోతి తివిధస్సపి వివేకస్స పకాసితత్తం దట్ఠబ్బం. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

పఠమకస్యపసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. దుతియకస్యపసుత్తవణ్ణనా

౮౩. ద్వీపి ఝానేహీతి ఆరమ్మణలక్ష్మణాపనిజ్ఞానలక్ష్మణోహి ద్వీపి ఝానేహి. కమ్మట్టానవిముత్తియాతి
కమ్మట్టానానుయోగలద్ధాయ విముత్తియా. తేన తదగ్గవిక్ఖమ్భనవిముత్తియో వదతి. సత్తుసాసనస్స హదయత్తా అబ్బంతరత్తా
హదయస్స మానసస్స, అనుపత్తిం పటిలాభమానసం. తం పన అత్థతో అజ్ఞా ఏవాతి ఆహ “అరహత్త”న్తి. తం పత్తుకామేన
ఏకంతతో వజ్జేతబ్బతణ్ణాదిట్ఠీనం భావే తస్స అనిజ్ఞానతో, తదభావే ఇజ్ఞానతో చ తే ఉప్పాదనవసేన యదగ్గేన నిస్సితో, తదగ్గేన
పనాయమ్మి తేహి నిస్సితో నామ హోతీతి ఆహ “అనిస్సితో”తిఆది. అరహత్తం ఆనిసంసితబ్బట్ఠీన ఆనిసంసం ఏతస్సాతి
అరహత్తానిసంసో. అరహత్తం పత్తుకామస్స పుబ్బభాగపటిపదా ఇచ్చితబ్బా. తత్త చ సబ్బపరమో కమ్మట్టానలత్తానుయోగో,
సో ఇధ న గహితోతి ఆహ “తన్తిధమ్మో పుబ్బభాగో”తి. తత్త తన్తిధమ్మోతి పరియత్తిధమ్మో.

దుతియకస్సపసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౩. మఘసుత్తవణ్ణనా

౮౪. మఘాతి సక్కస్సేతం నామం పురిమజాతిఅనుగతం. స్వేవాతి సక్కో ఏవ. వతేనాతి
మాతాపితుఉపట్టానాదిచారిత్తధమ్మేన . అజ్ఞోతి ఉపధివేపక్కపాపధమ్మే అభిభవిత్యా. అసురన్తి ఇన్దసత్తుభూతం అసురం.

మఘసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౪. మాగధసుత్తవణ్ణనా

౮౫. చతుత్థసుత్తం వుత్తత్థమేవాతి దేవతాసంయుత్తే సంవణ్ణితత్థమేవ, తస్మా ఇధ న వత్తబ్బో అత్థోతి అధిప్పాయో.

మాగధసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా

౫. దామలిసుత్తవణ్ణనా

౮౬. తేన కారణేనాతి తేన పధానేన కారణభూతేన, పధానకరణనిమిత్తన్తి అత్థో. యం కిఞ్చి ఖుద్దకమ్మి మహంతమ్మి
హీనమ్మి పణీతమ్మి భవం. ఆయతపగ్గహోతి దీఘురత్తస్స వీరియారమ్మో. కిచ్చవోసానన్తి కిచ్చనిట్టానం. తథేవాతి యథా
అరహత్తుప్పత్తితో పుట్టే, తతో పచ్చాపి తథేవ “బుద్ధిపగ్గహో”తి వీరియం దళ్లం కరోతూతి కుప్పధమ్మం వియ మజ్జమానో
వదతి. దిట్టధమ్మసుఖవిహారాదిఅత్థం పన వీరియకరణం ఇచ్చితబ్బమేవ.

అసంకిణ్ణాతి అవోమిస్సా ఏవం అజ్ఞాత్థ అనాగతత్తా. తేనాహ “భగవతా హి”తిఆది. యది ఏవం ఇధేవ కస్మా ఏతం
వుత్తన్తి ఆహ “ఇధ పనా”తిఆది. పతిట్టన్తి నదీ నామ అనవట్ఠితతీరా, తత్త పతిట్టాతబ్బట్టానం.

దామలిసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౬. కామదసుత్తవణ్ణనా

౮౭. పుబ్బయోగావచరోతి పుబ్బే యోగావచరో పురిమత్తభావే భావనమనుయుత్తో. అయం కిర కస్సపస్స భగవతో సాసనే పబ్బజిత్వావ బహూని వస్ససహస్సాని సమణధమ్మం అకాసి, న పన విసేసం నిబ్బత్తేసి. తమత్తం కారణేన సద్ధిం దస్సేతుం “బహలకిలేసతాయా”తిఆది వుత్తం. ఏకస్తపరిసుద్ధస్సాతి యథా విసేసావహో హోతి , ఏవం ఏకస్తేన పరిసుద్ధస్స సబ్బసో అనుపక్కిలిట్టస్స. సీలేన సమాహితాతి యథా సీలం ఉపయాపరి విసేసావహం నిబ్బేధభాగియిచ్చ హోతి, ఏవం సమ్మదేవ ఆహితచిత్తా సుట్టు సమ్మన్నచిత్తా. తథాభూతా తేన సమన్నాగతా హోంతి ఆహ “సముపేతా”తి. పతిట్టితసభావాతి సేక్ఖత్తా ఏవ యథాధిగతధమ్మేన నిచ్చలభావేన అధిట్టితసభావా. మయా తుట్టియా గహితాయ దేవపుత్తో “దుల్లభా తుట్టి”తి వక్ఖతీతి భగవా “తుట్టి హోతి సుఖావహా”తి అవోచాతి ఆహ “ఉపరి పజ్జాసముట్టాపనత్థ”న్తి. పబ్బజితో రుక్ఖమూలికో అబ్బోకాసికో వా అనగారియుపేతో నామ హోతి, సేనాసనే పన వసంతో కథన్తి ఆహ “సత్తభూమికే”తిఆది. చతుపచ్చయసంతోసోతి భావనాభియోగసిద్ధో చతుసా పచ్చయేసు సంతోసో. తేన చిత్తవ్రాపసమేన తుట్టి లద్ధాతి దస్సేతి. చిత్తవ్రాపసమభావనాయాతి చిత్తకిలేసానం వ్రాపసమకరభావనాయ, మనచ్చట్టానం ఇన్ద్రియానం నిబ్బిసేనభావకరణేన సవిసేసం చిత్తస్స వ్రాపసమకరభావనాయ రతో మనోతి యోజనా.

ఏత్థ చ ఇన్ద్రియాపసమేన చిత్తసమాధానం పరిపుణ్ణం హోతి ఇన్ద్రియభావనాయ చిత్తసమాధానస్స అకారకానం దూరీకరణతో. అధిచిత్తసమాధానేన చతుపచ్చయసంతోసో సవిసేసం పరిసుద్ధో పరిపుణ్ణో చ హోతి పచ్చయానం అలాభలాభేసు పరిచ్ఛాగసభావతో. వుత్తనయేన పన సన్తుట్టస్స యథాసమాదిన్నం సీలం విసుజ్జతి పారిపూరిచ్చ ఉపగచ్ఛతి, తథాభూతో చతుసచ్చకమ్మట్టానే యుత్తో మగ్గపటిపాటియా సబ్బసో కిలేసే సముచ్చిన్నంతో నిబ్బానదిట్టో హోతీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “యే రత్తిన్దివ”న్తిఆది. కిం న గచ్ఛిస్సన్తి? గమిస్సంతేవాతి అరియమగ్గభావనం పహాయ సమ్మాపటిపత్తియా దుక్కరభావం సన్ధాయ సాసజ్కం వదతి. తేనాహ “అయం పన దుగ్గమో భగవా విసమో మగ్గో”తి.

తత్థ కేచి “అయం పనాతి దేవపుత్తో. సో హి భగవతో ‘అరియా గచ్ఛన్తి’తి వచనం సుత్వా ‘దుగ్గమో భగవా’తిఆదిమాహా”తి వదన్తి, తం న యుజ్జతి. యస్మా “సచ్చమేత”న్తి ఏవమాదిపి తస్సేవ వేవచనం కత్వా దస్సేతం, తస్మా “యేన మగ్గేన అరియా గచ్ఛన్తి”తి తుష్ఠేహి వుత్తం, అయం పన “దుగ్గమో భగవా విసమో మగ్గో”తి ఆహ దేవపుత్తో. అరియమగ్గో కామం కదాచి అతిదుక్ఖా పటిపదాతిపి వుచ్చతి, తజ్జా ఖో పుబ్బభాగపటిపదావసేన, అయం పన అతీవ సుగమో సబ్బకిలేసదుగ్గవివజ్జనతో కాయదుచ్చరితాదివిసమస్స రాగాదివిసమస్స చ దూరీకరణతో న విసమో. తేనాహ “పుబ్బభాగపటిపదాయా”తిఆది. అస్సాతి అరియమగ్గస్స. అరియమగ్గస్స హి అధిసీలసిక్ఖాదీనం పరిబుద్ధితబ్బభాగేన బహూ పరిస్సయా హోంతి. ఏవం వుత్తోతి “దుగ్గమో విసమో”తి చ ఏవం వుత్తో.

అవంసిరాతి అనుట్టహసేన అధోభూతఉత్తమజ్ఞా. కుసలజ్ఞేసు హి సమ్మాదిట్టి ఉత్తమజ్ఞా సబ్బసేట్టత్తా , తజ్జా అనరియా పతన్తి న ఉట్టహన్తి మిచ్ఛాపటిపజ్జనతో. తేనాహ “జాణసిరేనా”తిఆది. అనరియమగ్గేతి మిచ్ఛామగ్గే. తేనాహ “విసమే మగ్గే”తి. తం మగ్గనతో అనరియా అరియానం మగ్గతో అపాపుణనేన పరిచ్ఛత్తా హుత్వా అపాయే సకలవట్టదుక్ఖే చ పతన్తి. స్వేవాతి స్వాయం అనరియేహి కదాచిపి గన్తుం అసక్కుణ్ణేయ్యో మగ్గో అరియానం విసుద్ధసత్తానం సబ్బసో సమధిగమేన సమో హోతి. కాయవిసమాదీహి సమన్నాగతత్తా విసమే సత్తకాయే తేసం సబ్బసోవ పహనేన సబ్బత్థ సమాయేవ.

కామదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పశ్చాత్తాపమునందలివర్ణన

౮౮. సమ్మాధేతి సమీపితత్తాకిలేసాదినా సఉప్పీళతాయ పరమసమ్మాధే. అతివియ సజ్జారట్టానభూతో హి నీవరణసమ్మాధో అధిప్పేతో. నో హి దుగ్గహనో తస్మిం అసతి కామగుణసమ్మాధో అనవసరో ఏవ సేయ్యథాపి మహాకస్సపాదీనం. ఓకాసంతి యూనస్సేతం నామం నీవరణసమ్మాధాభావతో. అసమ్మాధభావేన హి యూనం ఇథ “ఓకాసో”తి వుత్తం, తథా ఖో అచ్చంతాసమ్మాధట్టానతాయ విపస్సనాపాదకతాయ . తథా హి పాళియం “అవిన్దీ”తిఆది వుత్తం. తథా అవిన్దీతి విన్ది పటిలభి. భూరిమేధసోతి మహాపజ్ఞో, సపజ్ఞోతి అత్తో. అబుజ్ఞీతి బుజ్ఞి పటివిజ్ఞి. పటిలీనో హుత్వా సేట్టో, పటిలీనానం వా సేట్టోతి పటిలీనసేట్టో. మానుస్సయవసేన ఉన్నతభావతో పటిలీనో నామ పహీనమానో. పటిలభింసూతి కామగుణసమ్మాధేపి “ఇమే కామగుణా మాదిసానం కిం కరిస్సంతీ”తి? తే అభిభుయ్య నిబ్బానప్పత్తియా సమ్మాసతిం పటిలభింసు. తేన సమ్మయుత్తేన లోకుత్తరసమాధినాపి సుట్టు సమాహితా.

అయం కిర దేవపుత్తో ఇతో పురిమవారే అత్తభావే పరమజ్ఞానలాభీ హుత్వా తతో చవిత్వా బ్రహ్మకాయికాసు నిబ్బత్తిత్వా తత్త యూనసుఖం అనుభవిత్వా తతో చుతో ఇదాని కామభవే నిబ్బత్తో, తస్మా తం యూనం సమ్మావేన్తో “తాదిసస్స నామ యూనసుఖస్స లాభీ భగవా”తి తేన గుణేన భగవంతం అభిత్థవన్తో “సమ్మాధే వతా”తి గాథం అభాసి. అథస్స భగవా యథా నామ అట్టసట్టియోజనసతసహస్సుబ్బేధసినేరుపబ్బతరాజం ఉపాదాయ సాసవో న కిఞ్చి హోతి, ఏవం అనంతాపరిమేయ్యబుద్ధగుణే ఉపాదాయ రూపావచరపరమజ్ఞానం న కిఞ్చి హోతితి దస్సేన్తో “యే సతి”నిఆదినా అనుత్తరగుణాధిగమం పవేదేసి. తత్త సతిన్తి విపస్సనాసతియా సద్ధిం అరియమగ్గసతిం. సుసమాహితాతి లోకియసమాధినా చేవ లోకుత్తరసమాధినా చ సుట్టు సమాహితా. తే హి అచ్చంతం సుసమాహితా, న యూనమత్తలాభినో అకుప్పధమ్మత్తా. కేచి “కమ్మచ్ఛే సుసమాహితా”తి పారం వత్వా “మగ్గసమాహితా”తి అత్తం వదన్తి.

పశ్చాత్తాపమునందలివర్ణన నిట్టితా.

౮. తాయనసుత్తవర్ణన

౮౯. అతీతజాతియం సయంకారవసేన తాయ దిట్టియా ఉప్పాదితత్తా పుట్టే తిత్థకరో. తేనాహ “దిట్టి ఉప్పాదేత్వా”తి. అపరే ఆహు “అయం మే సత్తాతి గహణవసేన తిత్థకరో అస్స అట్టితి పుట్టే తిత్థకరో, అతీతత్తభావే తిత్థకరసావకో”తి. తే “దిట్టిం ఉప్పాదేత్వాతి తస్స సత్తునో దిట్టిం ఆదాయ గహేత్వాతి అత్తో”తి వదన్తి. తిత్థం నామ ద్వాసట్టి దిట్టియా తద్వినిముత్తస్స మిచ్చావాదస్స అభావతో. తిత్థే నియుత్తాతి తిత్థికా, తే ఏవ తిత్థియాతి వుత్తా క-కారస్స య-కారం కత్వా. తస్మాతి యథావుత్తస్స కల్యాణకమ్మస్స. నిస్సన్దేనాతి ఫలభావేన. వీరియప్పటిసంయుత్తాతి వీరియదీపనాతి అత్తో.

అనియమితఆణత్తితి అనియమవిధానం అనియమవసేన విధివచనం. తత్తాసోతన్తి తత్తాప్పబద్ధనం. నీహరాతి సమేహి పజహ. ఏకత్తన్తి ఏకగ్గం. తేనాహ “యూన”న్తి. ఉపపజ్జతీతి న ఉప్పజ్జతి న పాపుణాతీతి ఆహ “న పటిలభతీ”తి. న ఓసక్కేయ్యాతి న సజ్జోచం ఆపజ్జేయ్య. ఘరావాసతో పరిబ్బజనం పరితో అపగమోతి పరిబ్బజో. పబ్బజితవతసమాదానస్స అదళ్లతాయ చ తత్త చ అసక్కచ్చకిరియాయ సిథిలగహితా. అతిరేకన్తి పబ్బజ్ఞాయ పురిమకాలతోపి అధికం. ఉపరీతి ఉపరూపరి. దుక్కటం అకతమేవ సేయ్యోతి దుచ్చరితం నామ సబ్బేన సబ్బం అకతమేవ హితావహం.

యం కిశ్చీతి యం కిశ్చీ కమ్మం. సిథిలం కతన్తి అసక్కచ్చకారితాయ సిథిలం కత్వా పవత్తితం. ఏవరూపమేవాతి ఏవరూపం పరామట్టసామజ్ఞాసదిసమేవ పచ్చానుతాపచరియాదిపటిభాగతో. సంకిలిట్టమేవ తణ్ణాసంకిలేసఉపక్కిలిట్టత్తా. ఆసజ్జీతపరిసజ్జీతన్తిఆదితో సమస్తతోపి పరేహి సజ్జీతం. బ్రహ్మచరియస్స ఆది ఆదిబ్రహ్మచరియం, తత్త నియుత్తాతి ఆదిబ్రహ్మచరియికా, మగ్గబ్రహ్మచరియస్స పుబ్బభాగపటిపదాతి అట్టో. తేనాహ “మగ్గబ్రహ్మచరియస్స ఆదిభూతా”తి. పుబ్బపథానభూతాతి పఠమారమ్మభూతా.

తాయనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. చన్దిమసుత్తవణ్ణనా

౯౦. విమానే గహితే తంనివాసీపి గహితో హోతీతి వుత్తం “చన్దవిమానవాసీ దేవపుత్తో”తి. సబ్బధీతి సబ్బస్మా దుగ్గట్టానా విప్పముత్తోసి భగవా త్వం, తస్మా మయ్హమ్మి ఇతో సమ్బాధట్టానతో విప్పమోక్షం కరోహీతి అధిప్పాయో. తేనాహ “తస్స మే సరణం భవా”తి. లోకానుకమ్మకాతి సబ్బస్స లోకస్స అనుగ్గహో, తస్మా తుయ్హమ్మి ఏతస్సపి చన్దస్స. తాదిసా ఏవాతి సమానా ఏవ. పముఞ్చసీతి పముఞ్చత్త. తేనాహ “అతీతత్తే వత్తమానవచన”న్తి.

చన్దిమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సూరియసుత్తవణ్ణనా

౯౧. అన్ధభావకరణేతి లోకస్స అన్ధకరణేతిపి అపరే. తేనాహ “తమసీ”తి. విరోచతీతి విజ్ఞోతతి. కామం దేవపుత్తవసేన పఠమం దేవతా ఉద్ధటా, రాహునో పన పయోగో తస్స విమానేతి ఆహ “మణ్ణలీతి మణ్ణలసణ్ణానో”తి. వదతి తదా ముఖేన గహితత్తా. ముఖేన గహణఞ్చత్త “గిలీ”తి అధిప్పేతం, న చ అజ్ఞోహరణన్తి ఆహ “గిలీతి వదతీ”తి. ఇదాని తస్స ముఖేన గహణసమత్తతం దస్సేతుం “రాహుస్స హీ”తిఆది వుత్తం. సోతిఆది తస్స చన్దిమసూరియానం గహణకారణదస్సనం. అధివత్తా దేవతాతి చన్దిమసూరియానం పరిచారకదేవతా. వేగన్తి జవం. సో హి కేనచి అభిముఖం అతిదున్నివారో కమ్మనియామసిద్ధో. మత్తకన్తి కణ్ఠస్స ఉపరిమదేసం. కేవి “సీసమత్తకమేవా”తి వదన్తి. నిక్ఖమేయ్య వేగస్స తిక్ఖసీఘఢామభావతో. ఆకడ్డిత్వాతి అత్తనో గమనదిసాభిముఖం ఆకడ్డిత్వా. నన్తి రాహుం. ఉద్ధం ఉల్లభ్జేతుకామమ్మి ఓనమేయ్య. పదద్వయేనపి సో మహాసరీరో మహాబలో, చన్దిమసూరియానం పన గమనవేగో తేన సబ్బథాపి దున్నివారియోవాతి దస్సేతి. విమానేనాతి చన్దగ్గహే చన్దవిమానేన, సూరియగ్గహే సూరియవిమానేన ఉభిన్నమ్మి విమానేన సహేవ. అమావాసియఞ్చో ద్వే విమానాని యోజనమత్తన్తరితాని హుత్వా సహేవ పవత్తన్తి. యది ద్వేపి దేవపుత్తా సోతాపత్తిఫలం పత్తా, అథ కస్మా సూరియసుత్తే ఏవ “పజం మమ”న్తి వుత్తం, న చన్దసుత్తేతి? “సో చ కిర న చిరస్సేవ తతో చవిత్వా అజ్ఞాత్త నిబ్బత్తో, అజ్ఞా ఏవ చ దేవతా తత్త వసి, యస్మిం చన్దగ్గహే భగవా తం గాఢం అభాసి, న తథా సూరియో, అపరభాగే పన తత్తపి కాలేన కాలం రాహుగ్గహో హోతీ”తి వదన్తి.

సూరియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అనాథపిణ్డకవగ్గో

౧. చన్దిమససుత్తవణ్ణనా

౯౨. పబ్బతతటా సన్ధమానో తథారూపో నదీనివత్తనపదేసోపి సమ్మాధట్టానతాయ కచ్చో వియాతి ఆహ “పబ్బతకచ్చేపీ”తి. పటిపక్ఖదూరీభావేన సేటట్టేన చ ఏకో ఉదేతీతి ఏకోది, ఏకగ్గతా. తస్మిం యోగతో ఏకగ్గచిత్తా ఇథ ఏకోదీ. పటిపక్ఖతో అత్తానం నిపయన్తి వినోధన్తీతి నిపకా, పజ్జవన్తో. తేనాహ “ఏకగ్గచిత్తా చేవా”తిఆది. కాయాదిభేదం ఆరమ్మణం సాతిసయాయ సతియా సరన్తీతి సతా. తేనాహ “సతిమన్తో”తి. సోత్థిం గమిస్సన్తీతి యథావుత్తపదేసే మగా సోత్థిమనుపద్దవేన వత్తిస్సన్తి, ఏవం ఝానలాభినో సోత్థిం కిలేసేహి అనుపద్దుతా వత్తిస్సన్తి. అయం కిర దేవపుత్తో బ్రహ్మలోకే నిబ్బానసజ్ఞో, తస్మా ఏవమాహ. భగవా “అయం దేవపుత్తో అనిబ్బానగామీ సమానో నిబ్బానగామిసజ్ఞో, హన్దస్స నిబ్బానగామినో దస్సేమీ”తి దుతియం గాథమాహ. చతున్నం ఓఘానం, సంసారమహోఘస్సేవ వా పరతీరభావతో పరతీరన్తి నిబ్బానం. అమ్మని జాతో అమ్మజో, మచ్చో. సుత్తజాలం భిన్దిత్వా మచ్చా వియ కిలేసజాలం భిన్దిత్వా గమిస్సన్తీతి.

చన్దిమససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. వేణ్ణుసుత్తవణ్ణనా

౯౩. పయిరుపాసియాతి పయిరుపాసహేతు. సిక్ఖన్తీతి తిస్సోపి సిక్ఖా సిక్ఖన్తి. సిట్టిపదేతి కిలేసానం సాసనతో వట్టదుక్ఖపరిత్తాసనతో చ సిట్టిసజ్ఞోతే యథానుసిట్టం పటిపజ్జితబ్బతో పదే, సద్దమ్మేతి అట్తో. తేనాహ “అనుసిట్టిపదే”తి. తత్త అనుసిట్టితి సద్దమ్మో. కాలేతి యుత్తపత్తకాలే. అప్పమాదోనామ సమధవిపస్సనాభావనా.

వేణ్ణుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దీఘులట్టిసుత్తవణ్ణనా

౯౪. తథేవ పజ్ఞాయాతి దీఘులట్టిత్వేవ పజ్ఞాయ, తథాసమజ్ఞా ఏవ అహోసి.

దీఘులట్టిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. నన్దనసుత్తవణ్ణనా

౯౫. నత్తి ఏతస్స ఆవట్టం ఆవరణన్తి అనావటం. రుక్ఖో వా పబ్బతో వాతి సత్తానం పకతిచక్ఖుస్స ఆవరణభూతో రుక్ఖో వియ పబ్బతో వియ చ అభిభవితుం సమత్తో శోయ్యావరణో నత్తి. కథంవిధన్తి కథంసణ్ణితం, కథంపకారం వా. దుక్ఖన్తి వట్టదుక్ఖం.

నన్దనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧. చందనసుత్రవణ్ణనా

౯౬. హేటాతి కామభవే. తథా హి పరిబృమంతస్య పతిట్టా దుల్లభా యేభుయ్యేన తథా సత్తా నిముగ్గా ఏవ హోన్తి, తస్మా హేటా అప్పతిట్టో సంసారో. ఉపరీతి మహగ్గతభవే. తథా హి నిబృత్తస్య నిబ్బానం ఆరుహితుం ఆలమ్బనా దుల్లభా, ఝానాభిరతియా తత్తేవ నికన్తి తేసం బలవతీ హోతి, తస్మా ఉపరి అనాలమ్బనో సంసారో. పేసితత్తోతి నిబ్బానం పతి పేసితచిత్తో. తయో కమ్మాభిసజ్ఞారాతి పుజ్ఞాభిసజ్ఞారాదయో తయో అభిసజ్ఞారా. తేన “నన్దీపుబ్బకో కమ్మభవో”తి వత్వా “నన్దిం జనేత్వా”తి వుత్తో. కామసజ్ఞాసీసేన కామచ్ఛన్దస్య గహణం, కామచ్ఛన్దపముఖాని చ ఓరమ్భాగ్రియసంయోజనాని గహితానీతి ఆహ “కామసజ్ఞాగహణేన పఞ్చోరమ్భాగ్రియసంయోజనానీ”తి. రూపభవో రూపం భవపదలోపేన. రూపభవగ్గహణేన చేత్థ సేసభవస్సపి గహణం. తస్య సంయోజనగ్గహణేన పఞ్చ ఉద్ధమ్భాగ్రియసంయోజనాని గహితాని. మహోఘేతి సంసారమహోఘే. తేనన్తి కామభవాదీనం గహణేన భవభావేన తదేకలక్షణతాయ. అరూపభవో గహితో లక్షణహారనయేన. సేసం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

చందనసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. వాసుదత్తసుత్రవణ్ణనా

౯౭. ఛట్టం హేటా దేవతాసంయుత్తవణ్ణనాయం వుత్తత్థమేవ.

వాసుదత్తసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సుబ్రహ్మసుత్రవణ్ణనా

౯౮. సుబ్రహ్మేతి తస్య దేవపుత్తస్య నామం. తస్య సత్త్వ సన్తికూపసజ్కమనస్య కారణం దస్సేన్తో “సో కీరా”తిఆదిమాహ. తదేవ సోకం తస్య దేవపుత్తస్య అట్టుప్పత్తి. అచ్చరాసజ్ఞపరివుతోతి సహస్సమత్తేన అచ్చరాసజ్ఞేన పరివుతో. నన్దనకీళికన్తి నన్దనవనకీళికం. హత్థం ఆగచ్ఛతీతి హత్థగయ్యుపగో హోతి. గణేన్తీతి ఏత్థ మాలావేరనమ్మి ఖిడ్డాపసుతతాయాతి దట్టబ్బం. అజ్ఞాథా పుప్పానియేవ తాయ తాయ చిత్తస్య వసేన మాలాభావేన హత్థం ఉపగచ్ఛన్తీతి. ఉపచ్ఛేదకకమ్మవసేనాతి తస్మిం దేవలోకే ఆయుసేసే సతి ఏవ తస్య పన ఉపఘాతకస్య లద్ధోకాసస్య పాపకమ్మస్య వసేన. “పహరో”తి దివసస్య తతియో భాగో వుచ్చతి, తస్మా ఏకప్పహారేనేవాతి ఏకవేలాయమేవాతి అత్తో.

పియవత్తుకసోకేనాతి పియవత్తునిమిత్తకేన సోకేన. రుప్పమానోతి పీళియమానో. సత్తమే దివసేతి మనుస్సగణనాయ సత్తమే దివసే. తత్తేవాతి తస్మింయేవ నిరయే నిబృత్తితబ్బం ఇమినా తాహి చ సహేవ పుట్టే తస్య పాపకమ్మస్య కతత్తా. రుప్పీతి చిత్తసన్తాసం ఆపజ్ఞి. నిద్ధమితున్తి నీహరితుం అపనేతుం. సత్త్వ సన్తికం గన్తాతి తాహి పఞ్చసతాహి అచ్చరాహి సద్ధిం భగవతో సన్తికం గన్తా.

ఇదన్తి అత్తనో చిత్తం దస్సేతి ఆసన్నపచ్చక్షభావతో. నిచ్చన్తి సదా. స్వాయం నిచ్చత్తో అధిప్పాయవసేన గహితబ్బోతి తత్త పహతబ్బం గహేతబ్బ ఇచ్చ దస్సేన్తో “దేవలోకే”తిఆదిమాహ. న గహేతబ్బో హేతుపవత్తితో పుట్టే తస్య ఉత్తాసస్య అభావతో. తేసూతి దుక్ఖేసు. తాని హి హేతుపచ్చయేహి కత్తబ్బతో గాథాయం “కిచ్చేసూ”తి వుత్తాని. కిచ్చేసూతి వా

కిచ్చనిమిత్తం. యాసజ్ఞో పయోగవిపత్తీనం వసేనస్య తాని దుష్టాని ఉప్పజ్జేయ్యుం, తంనిమిత్తంతి అత్తో. తా హి అస్స పయోగవిపత్తియో గతివిపత్తియో సత్తు సంతికం ఉపగమనేన హాయేయ్యుం. నిబ్బత్తానం దిట్టానీతి నిబ్బత్తానం వసేన దిట్టాని దుష్టాని. తేసు చ దుష్టేసు. సబ్బత్త నిమిత్తత్తే భుమ్మం. ఉయ్యమానో వియ చిత్తసంతాపేన.

చత్తారిపి సచ్చాని బుజ్జతి పటివిజ్జతీతి బోధి, సతిఆదిధమ్మసామగ్గీ, తస్మా బోజ్ఞా బోధితో. సా పన బోధి భావనాకారేనేవ పవత్తతి, అజ్ఞాత్రసద్దయోగేన చ “బోజ్ఞా”తి నిస్సక్కువచనంతి తదత్తం దస్సేన్తో ముఞ్చిత్వాపదం అపేక్షిత్వా “బోజ్జగ్గభావన”న్తి ఆహ. తపోగుణంతి ధుతధమ్మమాహ. సో హి తణ్ణాలోలుప్పస్స తపనతో తపో, సయం గుణసభావత్తా గుణసన్నిస్సయతో చ గుణంతి. తేనాహ “ధుతగ్గసజ్ఞాతం తపోగుణ”న్తి. సబ్బే సజ్ఞారగతా నిస్సజ్జీయంతి ఏత్థాతి సబ్బనిస్సగ్గో, అసజ్ఞతథాతూతి ఆహ “సబ్బనిస్సగ్గాతి నిబ్బానతో”తి.

ఇన్ద్రియసంవరోప పరమం వేదితబ్బో పటిపత్తిక్కుమవసేన తస్సేవ పరమత్తా. తం పన పటిపత్తిక్కుమం దస్సేతుం “ఇన్ద్రియసంవరో హి”తిఆదిమాహ. నిప్పరియాయతో మగ్గపరియాపన్నా ఏవ బోజ్జగ్గాతి ఆహ “సహవిపస్సనాయ బోజ్జగ్గే”తి. తస్మాతి తథాభావేన తస్య యోగినో. యస్మా దేవపుత్తస్స సత్తా తం గాథం వత్వా ఉపరి చ సచ్చాని పకాసేసి, తస్మా వుత్తం “భగవా చతుసచ్చవసేన దేసనం వినివత్తేసి”తి. దేవపుత్తో సోతాపత్తిఫల పతిట్టహీతి కామం తస్సేవ విసేసాధిగమో ఇథాగతో, పఞ్చసతమత్తాహి పన అచ్చరాహి సద్ధిం సోతాపత్తిఫల పతిట్టహీతి వేదితబ్బం. తేనాహ మహాసతిపట్టానసుత్తవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬) “సో దేసనాపరియాసానే పఞ్చరాహితేహి సద్ధిం సోతాపత్తిఫల పతిట్టాయ తం సమ్మత్తిం ధావరం కత్వా దేవలోకమేవ అగమాసీ”తి.

సుబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కకుధసుత్తవణ్ణనా

౯౯. “నన్దామీ”తి వుత్తే నన్ది నామ పబ్బజితస్స మలన్తి చోదేతుకామో దేవపుత్తో “నన్దసీ”తి పుచ్చి. అధస్స భగవా తం పటిక్ఖిపన్తో “కిం లద్ధా”తి? ఆహ. తేన “తయా మమ అధిప్పేతనన్దియా ఇథ పచ్చయో ఏవ నత్తి, కుతో సా నన్ది”తి దస్సేతి. తేనాహ “తుట్టి నామా”తిఆది. అథ దేవపుత్తో నన్దియా అసతి సోకేన భవితబ్బం, సోకో చ పబ్బజితస్స మలన్తి చోదేన్తో ఆహ “తేన హి, సమణ, సోచసీ”తి. భగవా తమ్మి పటిక్ఖిపన్తో “కిం జీయిత్థా”తిఆదిమాహ. కిం మం జినాతీతి అత్తో?

యది తే నన్దినోకా న సన్తి హాసవత్తునో లాభస్స జానియా చ అభావతో, ఏకవిహారిణో పన అరతియా భవితబ్బంతి ఆహ – “కచ్చి తం ఏకమాసీనం, అరతీ నాభికిరతీ”తి. తస్మిమ్మి భగవతా పటిక్ఖిత్తే అథ నేసమ్మి నన్దినోకారతీనం అభావే కారణం పుచ్చన్తో “కథం త్వ”న్తి గాథమాహ? అధస్స భగవా తం కారణం పవేదేన్తో “అఘజాతస్సా”తి గాథమాహ. తత్త అఘజాతస్సాతి అఘే జాతస్స. తేనాహ “వట్టదుక్ఖే రితస్సా”తి. జాతతణ్ణస్స అప్పహీనతణ్ణస్స వట్టదుక్ఖం ఆగతమేవ కారణస్స అప్పహీనత్తా. తస్సేవ హి కారణస్స అప్పహీనతం దస్సేన్తో “దుక్ఖీ సుఖం పత్తయతీతి హి వుత్త”న్తి ఆహ. దుక్ఖప్పవత్తియా సాపి తణ్ణాప్పవత్తి తేన దస్సితా. ఇతీతిఆదినా వుత్తమేవత్తం నిగమనవసేన దస్సేతి.

కకుధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. ఉత్తరసుత్రవణ్ణనా

౧౦౦. నవమన్తి ఉత్తరసుత్రం హేట్టా దేవతాసంయుత్తవణ్ణనాయం వుత్తత్తమేవ.

ఉత్తరసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. అనాథపిణ్డీకసుత్రవణ్ణనా

౧౦౧. దసమే కామం దేవతాసంయుత్తేపి “ఇదం హి తం జేతవన”న్తిఆదినా ఇమా ఏవ గాథా ఆగతా. తత్త “అణ్ణతరా దేవతా”తి నిదానం ఆరోపితం. హేట్టా ఆగతనయత్తా ఏవ హి పోత్థకేసు న లిఖితం, ఇథ పన దేవపుత్తసంయుత్తే “అనాథపిణ్డీకో దేవపుత్తో”తి నిదానే నిగమే చ ఆగతం, తత్త దేవపుత్తేన సత్థు వుత్తప్పకారగుణపవేదనవసేన వుత్తం. సత్థా పన భిక్షూనం తమత్తం పవేదేన్తో “అణ్ణతరో దేవపుత్తో”తి ఆహ. తథా పవేదనే పన కారణం దస్సేన్తో “అనన్దత్థేరస్సా”తిఆదిమాహ. అనుమానబుద్ధియాతి అనుమానజాణస్స. ఆనుభావప్పకాసనత్తన్తి బలదీపనత్తం.

అనాథపిణ్డీకసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. నానాతిత్తియవగ్గో

౧. సీవసుత్రవణ్ణనా

౧౦౨. తతియవగ్గస్స పఠమన్తి తతియవగ్గే పఠమసుత్రం. వుత్తత్తమేవ హేట్టా సతుల్లపకాయికవగ్గే పఠమసుత్తే.

సీవసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఖేమసుత్రవణ్ణనా

౧౦౩. పఠమంయేవాతి జరామరణాదిభావతో పగేవ. బలవచిన్తనం చిన్తేతీతి యథా సాకటికో అజానిత్వా విసమే మగ్గే సకటం పాజేన్తో అక్ఖే చిన్నే పతికాతుం అవిసహన్తో దుక్ఖీ దుమ్మనో బలవచిన్తనం చిన్తేతి, మహాన్తం చిత్తసన్తాపం పాపుణాతి, ఏవం అథమ్మవాదీ మచ్చుముఖం పత్తో బలవచిత్తసన్తాపం పాపుణాతి, తస్మా ధమ్మచరియాయ నప్పమజ్జితబ్బన్తి.

ఖేమసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సేరీసుత్రవణ్ణనా

౧౦౪. యం దానం దేమీతి యం దేయ్యధమ్మం పఠస్స దేమి. తస్స పతి హుత్వాతి తచ్చిసయం లోభం సుట్టు అభిభవన్తో తస్స అధిపతి హుత్వా దేమి తేన అనాకడ్డనీయత్తా. “న దాసో న సహాయో”తి వత్వా తదుభయం అన్వయతో బృతిరేకతో దస్సేతుం “యో హి”తిఆది వుత్తం. దాసో హుత్వా దేతి తణ్ణాయ దాసబృస్స ఉపగతత్తా. సహాయో హుత్వా దేతి

తస్య పియభావావిస్సజ్జనతో. సామీ హుత్వా దేతి తణ్ణాదాసబ్బతో అత్తానం మోచేత్వా అభిభుయ్య పవత్తనతో.
సామిపరిభోగసదిసా హేతస్సాయం పవత్తతీతి.

అథ వా యో దానసీలతాయ దాయకో పుగ్గలో, సో దానే పవత్తిభేదేన దానదాసో దానసహాయో దానపతీతి తిప్పకారో హోతీతి దస్సేతి. తదస్య తిప్పకారతం విభజిత్వా దస్సేతుం “యో హీ”తిఆది వుత్తం. దాతబ్బట్టేన దానం, అన్నపానాది. తత్త యం అత్తనా పరిభుజ్జాతి తణ్ణాధిపన్నతాయ, తస్య వసే వత్తనతో దాసో వియ హోతి. యం పరేసం దీయతి, తత్తపి అన్నపానసామజ్ఞోన ఇదం వుత్తం “దానసజ్ఞాతస్య దేయ్యధమ్మస్స దాసో హుత్వా దేతీ”తి. సహాయో హుత్వా దేతి అత్తనా పరిభుజ్జోతబ్బస్స పరేసం దాతబ్బస్స చ సమసమట్టపనేన. పతి హుత్వా దేతి సయం దేయ్యధమ్మస్స వసే అవత్తిత్వా తస్య అత్తనో వసే వత్తాపనతో.

అపరో నయో - యో అత్తనా పణీతం పరిభుజ్జోత్వా పరేసం నిహీనం దేతి, సో దానదాసో నామ తన్నిమిత్తనిహీనభావాపత్తితో. యో యాదిసం అత్తనా పరిభుజ్జాతి, తాదిసమేవ పరేసం దేతి, సో దానసహాయో నామ తన్నిమిత్తనిహీనాధికభావవిస్సజ్జనేన సదిసభావాపత్తితో. యో అత్తనా నిహీనం పరిభుజ్జోత్వా పరేసం పణీతం దేతి, సో దానపతి నామ తన్నిమిత్తసేట్టభావప్పత్తితో. కమ్మసరిక్ఖకో హి విపాకో, తస్మా దేవపుత్తో “దానపతీ”తి వదన్తో “అహం తాదిసో అహోసి”న్తి దస్సేతి.

“చతుసు ద్వారేసు దానం దీయిత్థా”తి పాళియం సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారేత్వా దస్సేతుం “తస్య కిరా”తిఆది వుత్తం. దానన్తి యిట్టం, తణ్ణా ఖో సబ్బసాధారణవసేన కతన్తి ఆహ “సమణ ...పి.... యాచకాన”న్తి. పబ్బజ్జాపగతాతి యం కిణ్చీ పబ్బజ్జం ఉపగతా. భోవాదినోతి జాతిమత్తబ్రాహ్మణో వదతి. నాలత్థ బుద్ధసుజ్ఞాత్తా తదా లోకస్స. దుగ్గతాతి దుక్ఖజీవికకప్పకా కసిరపుత్తికా. తేనాహ “దలిద్దమనుస్సా”తి. కసివాణిజ్జాదిజీవికం అనుట్టాతుం అసమత్థా ఇథ “కపణా”తి అధిప్పేతాతి ఆహ “కాణకుణిఆదయో”తి. పథావినోతి అద్ధికా. వనిబ్బకాతి దాయకానం గుణకిత్తనకమ్మఫలకిత్తనవసేన యాచకా సేయ్యథాపి నగ్గాదయో. తేనాహ “ఇట్టం దిన్న”న్తిఆది. పసతమత్తన్తి వీహితణ్ణులాదివసేన వుత్తం. సరావమత్తన్తి యాగుభత్తాదివసేన. యథా గామలాభో గామే ఉప్పజ్జనకో ఆయలాభో, ఏవం తత్త ద్వారలాభోతి ఆహ “తత్త ఉప్పజ్జనకసతసహస్సే”తి. మహస్తతరం దానం అదంసు అజ్ఞాస్సపి ధనస్స వినియోగం గతత్తా. తం సన్ధాయాతి తం మహస్తతరం దానం కతం సన్ధాయ. రజ్ఞో హి తత్త దానం ఇత్థాగారస్స దానేన మహతా అభిభూతం వియ పటినివత్తం హోతీతి ఆహ “పటినివత్తి”తి. కోచీతి భుమ్మత్తే పచ్చత్తవచనం. తేనాహ “కత్థచీ”తి. అనేకవస్ససహస్సాయుకకాలే తస్య ఉప్పన్నత్తా అసీతివస్ససహస్సాన్తి సో రాజా దానమదాసీతి.

సేరీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఘటికారసుత్తవణ్ణనా

౧౦౫. చతుత్థం హేట్టా దేవతాసంయుత్తవణ్ణనాయం వుత్తత్తమేవ.

ఘటికారసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. జన్మసుత్తవణ్ణనా

౧౦౬. యే వినయే అపకతణ్ణానో సంకిలేసికేసు వోదానియేసు ధమ్మేసు న కుసలా యం కిళ్ళీ న కారివో విప్పటిసారబహులూ. తేసం అనుప్పన్నా ఇచ్చ ఉద్ధచ్చం ఉప్పజ్జతి, ఉప్పన్నా ఇచ్చ భియ్యోభావం వేపుల్లం ఆపజ్జతీతి ఆహ “అకప్పీయే కప్పీయసణ్ణితాయ...పే.... ఉద్ధచ్చపకతికా”తి. సారాభావేన తుచ్చత్తా చ నళో వియాతి నళో, మానోతి ఆహ “ఉన్నళాతి ఉగ్గతనళా”తి. తేనాహ “ఉట్టితతుచ్చమానా”తి. మానో హి సేయ్యస్స సేయ్యోతి సదిసోతి చ పవత్తియా వీసేసతో తుచ్చో. చాపల్లేనాతి చపలభావేన, తణ్ణాలోలుప్పేనాతి అత్తో. ముఖఖరాతి ముఖేన ఫరుసా, ఫరుసవాదినోతి అత్తో. వికిణ్ణవాచాతి వినటవచనా, సమ్మప్పలాపతాయ అపరియన్తవచనా. తేనాహ “అసంయతవచనా”తిఆది. చణ్ణసోతే బద్ధనావాసదిసాతి ఏతేన అనవట్టితకిరియతం దస్సేతి. యేన సమన్నాగతా సత్తా ఏకస్మిం రానే రాతుం వా నిసీదితుం వా న సక్కోన్తి, ఇతో చితో చ విచరన్తి. అనవట్టితచిత్తాతి ఏకస్మిం ఆరమ్మణే న అవట్టితచిత్తా. వివటఇన్ద్రియాతి అసంవుతచక్ఖాదిఇన్ద్రియా.

గుణకథాయ సద్ధిం కథియమానో నిగ్గుణస్స అగుణో పాకటో హోతి జాతిమణిసమీపే రితస్స వియ కాచమణినో దోసో. సుఖజీవినోతి సుఖే రితా. యథా దాయకానం సుభరం హోతి, ఏవం సుఖేన అకిచ్చేన పవత్తజీవికా. తేనాహ “పుట్టే భిక్షూ”తిఆది.

అత్తనో రుచివసేన గామకిచ్చం నేతీతి గామణి, తే పన హీళేన్తో వదతి “గామణికా”తి. విస్సజ్జేత్వాతి సతివోస్సగ్గవసేన విస్సజ్జేత్వా కిలేసముచ్చాయాతి మహిచ్చాసజ్జాతాయ తణ్ణాముచ్చాయ. సీలవన్తానంయేవ హి దుప్పటిపత్తిం సన్ధాయ దేవపుత్తో వదతి. వత్తబ్బయుత్తకేయేవాతి ఓవాదేన మయా అనుగ్గహేతబ్బమేవ. ఛడ్డితకాతి పరిచ్చత్తా ఆచరియుపజ్ఞాయాదీహి. తతో ఏవ అనాథా అప్పతిట్టా. పేతాతి విగతజీవితా మతా. యథా పేతా, తథేవ హోన్తి అత్తహితాసమత్థతాయ విజ్ఞానం జిగుచ్చితబ్బతాయ చ.

జన్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. రోహితస్ససుత్తవణ్ణనా

౧౦౭. ఏకోకాసీతి చక్కవాళస్స పరియన్తసణ్ణితే ఏకస్మిం ఓకాసే. భుమ్మన్తి “యత్థా”తి ఇదం భుమ్మవచనం, సామణ్ణతో వుత్తమ్మి “సో లోకస్స అన్తో”తి వచనతో విసిట్టవిసయమేవ హోతి. “న జాయతి న మీయతీ”తి వత్వా పున “న చవతి న ఉపపజ్జతీ”తి కస్మా వుత్తన్తి ఆహ “ఇదం అపరాపరం...పే.... గహిత”న్తి. పదగమనేనాతి పదసా గమనేన. సజ్ఞారలోకస్స అన్తం సన్ధాయ వదతి ఉపరి సద్చాని పకాసేతుకామో. సజ్ఞారలోకస్స హి అన్తో నిబ్బానం.

దళ్లం ధిరం ధను ఏతస్సాతి దళ్లధన్వా. సో ఏవ దళ్లధమ్మోతి వుత్తో. తేనాహ “దళ్లధనూ”తి. ఉత్తమప్పమాణేనాతి సహస్సథామప్పమాణేన. ధనుసిప్పసిక్ఖితతాయ ధనుగ్గహో, న ధనుగ్గహమత్తేనాతి ఆహ “ధనుగ్గహోతి ధనుఆచరియో”తి. “ధనుగ్గహో”తి వత్వా “సిక్ఖితో”తి వుత్తే ధనుసిక్ఖాయ సిక్ఖితోతి విజ్ఞాయతి, సిక్ఖా చ ఏత్తకే కాలే సమత్థస్స ఉక్కుంసగతో హోతీతి ఆహ “దస ద్వాదస వస్సాని ధనుసిప్పం సిక్ఖితో”తి. ఉసభప్పమాణేపీతి వీసతియట్టియో ఉసభం, తస్మిం ఉసభప్పమాణే పదేసే. వాలగ్గన్తి వాళకోటిం. కతహత్తోతి పరిచితహత్తో. కతసరక్ఖేవోతి వివటసరక్ఖేపపదేసదస్సనవసేన సరక్ఖేపకతావీ. తేనాహ

“దస్సితసిహ్నో”తి. “కతసిహ్నో”తి కేచి. అసన్తి ఏతేనాతి అసనం, కణ్డో. తాలచ్చాయన్తి తాలచ్చాదిం, సా పన రతనమత్తా, విదత్తిచతురజ్జలా వా.

పురత్తిమసముద్ధాతి ఏకస్మిం చక్కవాళే పురత్తిమసముద్ధా. సముద్ధసీసేన పురత్తిమచక్కవాళముఖవట్టిం వదతి. పచ్చిమసముద్ధోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. నిప్పపజ్జాతన్తి అదన్తకారితం. సమ్మత్తేతి తాదిసేన జవేన గచ్చన్తేన సమ్మత్తే. అనోతత్తేతి ఏత్థాపి “సమ్మత్తే”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దో, తథా “నాగలతాదన్తకట్టం ఖాదిత్వా”తి ఏత్థాపి. తదాతి యదా సో లోకన్తగవేసకో అహోసి, తదా. దీఘాయుకకాలోతి అనేకవస్ససహస్సాయుకకాలో. చక్కవాళలోకస్సాతి సామజ్జవసేన ఏకవచనం, చక్కవాళలోకన్తి అత్తో. ఇమస్మింయేవ చక్కవాళే నిబ్బత్తి పుబ్బపరిచరియసిద్ధాయ నికన్తియా. ససజ్జోష్ఠి సమనకేతి న రూపధమ్మమత్తకే, అథ ఖో పజ్జాక్షన్తసముదాయేతి దస్సేతి. సమితపాపోతి సముచ్చిన్నసంకిలేసధమ్మో.

రోహితస్ససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭-౮. నన్దసుత్తనన్దివిసాలసుత్తవణ్ణనా

౧౦౮-౧౦౯. నన్దసుత్తవిసాలసుత్తాని సత్తమఅట్టమాని హేట్టా సంవణ్ణితరూపత్తా వుత్తత్థానేవ.

నన్దసుత్తనన్దివిసాలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సుసీమసుత్తవణ్ణనా

౧౧౦. తుయ్ఘమ్మి నోతి తుయ్ఘమ్మి ను, ను-సద్దో పుచ్చాయం, తస్మా వణ్ణం కథేతుకామో పుచ్చతీతి అధిప్పాయో. న వట్టతీతి న యుజ్జతి, కథితోతి కథేతుం ఆరద్దో, తేనాహ “మత్తకం న పాపుణాతీ”తి. తమేవ మత్తకాపాపుణనం దస్సేతుం “సో హీ”తిఆది వుత్తం. సతిసమ్మజ్జాయోగతో గోరూపసీలో, మూళ్లో ఖలితపజ్జో, గోరూపస్స వియ సీలం ఏతస్సాతి హి గోరూపసీలో. సభాగో ఏకరూపచిత్తతాయ. అరియానం సభాగతా నామ గుణవన్తవసేనాతి ఆహ “అజ్ఞామజ్ఞాస్స గుణేసు పసీదిత్వా”తి. సోళసవిధం పజ్జాన్తి మహాపజ్జాదికా ఛ, నవ అనుపుబ్బవిహారసమాపత్తిపజ్జా, ఆసవక్ఖయపజ్జాతి ఇమం సోళసవిధం పజ్జాం. తేసట్టి సావకసాధారణజ్ఞాణానిపి ఏత్తేవ సజ్ఞహం సమోసరణం గచ్చన్తి.

ఆనన్దాతి థేరం ఆహ. ఆచారోతి చారిత్రసీలమాహ. గోచరోతి గోచరసమ్మత్తి. విహారోతి సమాపత్తివిహారో.

అభిక్కమోతిఆదినా ఇరియాపథవిహారం. తుయ్ఘమ్మితి పి-సద్దేన భగవతా అత్తానం ఆదిం కత్వా తదజ్ఞోసం విజ్ఞానం సబ్బేసం థేరస్స రుచ్చనసభావో దీపితోతి దస్సేన్తో “మయ్ఘం రుచ్చతీ”తిఆదిమాహ. తత్త సతిపి ఆనన్దత్తేరస్సపి అసీతియా మహాథేరానం అన్తోగధభావే “అసీతియా మహాథేరానం రుచ్చతీ”తి వత్వా “తుయ్ఘమ్మి రుచ్చతీ”తి వచనం తేన ధమ్మసేనాపతి నో వణ్ణం కథాపేతుకామతాయాతి దట్టబ్బం.

సాటకన్తరేతి నివత్తవత్తన్తరే. లద్ధోకాసోతి నిబ్బుద్ధం కరోన్తో సాటకన్తరే లద్ధం గహేతుం లద్ధావసరో. లభిస్సామినోతి లభిస్సామి వత. దీపధజభూతన్తి సతయోజనవిత్తిణ్ణం జమ్బుదీపస్స ధజభూతం. పుగ్గలపలాపేతి అన్తోసారాభావతో పలాపభూతే పుగ్గలే హరన్తో. బాలతాయాతి రుచిఖన్తిఆదిఅభావతాయ. దోసతాయాతి దుస్సకభావేన. మోహీనాతి మహామూళ్ళతాయ. కేచి పన “బాలో బాలతాయాతి మూళ్ళతాయ పకతిబాలభావేన న జానాతి. మూళ్ళో మోహీనాతి సయం

అబాలో సమానోపి యదా మోహేన పరియుట్టితో హోతి, తదా మోహేన న జానాతి, అయం పదద్వయస్స విసేనో"తి వదన్తి. విపల్లత్యచిత్తోతి యక్ష్మమ్మాదేన పిత్తుమ్మాదేన వా విపరీతచిత్తో.

“చతుసు కోసల్లేసూ”తి వుత్తం చతుబ్బిధం కోసల్లం పాళియా ఏవ దస్సేతుం “వుత్తం హేత”నిఆది వుత్తం. తత్త యో అట్టారస ధాతుయో సముదయతో అత్తజ్ఞమతో అస్సాదతో ఆదీనవతో నిస్సరణతో చ యథాభూతం పజానాతి, అయం ధాతుకుసలో. వుత్తనయేన ఆయతనేసు కుసలో ఆయతనకుసలో. అవిజ్ఞాదీసు ద్వాదసపటిచ్చసముప్పాదజ్ఞేసు కుసలో పటిచ్చసముప్పాదకుసలో. “ఇదం ఇమస్స ఫలస్స రానం కారణం, ఇదం అట్టానం అకారణ”ని ఏవం రానఞ్చ రానతో, అట్టానఞ్చ అట్టానతో యథాభూతం పజానతో రానాట్టానకుసలో. యో పన ఇమేసు ధాతుఆదీసు పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన నిస్సజ్గగతియా పణ్ణాతి లద్ధనామేన ఇాణేన ఇతో గతో పవత్తో, అయం పణ్ణితో నామ.

మహానానం అట్టానం పరిగ్గణ్ణితో మహాతీ పజ్ఞా ఏతస్సాతి మహాపజ్ఞో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయోతి ఆహ “మహాపజ్ఞాదీహి సమన్నాగతోతి అత్తో”తి. నానత్తన్తి యాహి మహాపజ్ఞాదీహి సమన్నాగతత్తా థేరో “మహాపజ్ఞో”తిఆదినా కిత్తితో, తాసం మహాపజ్ఞాదీనం ఇదం నానత్తం అయం వేమత్తతా. యస్స కస్సచి విసేసతో అరూపధమ్మస్స మహత్తం నామ కిచ్చసిద్ధియా వేదితబ్బన్తి తదస్స కిచ్చసిద్ధియా దస్సేన్తో “మహాన్తే సీలక్ఖన్తే పరిగ్గణ్ణాతీ”తిఆదిమాహ. తత్త హేతుమహాన్తతాయ పచ్చయమహాన్తతాయ నిస్సయమహాన్తతాయ పభేదమహాన్తతాయ కిచ్చమహాన్తతాయ ఫలమహాన్తతాయ ఆనిసంసమహాన్తతాయ చ సీలక్ఖన్తస్స మహాన్తభావో వేదితబ్బో. తత్త హేతు అలోభాదయో. పచ్చయా హిరోత్తప్పసద్ధాసతివీరియాదయో. నిస్సయా సావకబోధిపచ్చేకబోధిసమ్మాసమ్మాధినియతతా, తంసమజ్జినో చ పురిసవిసేసా. పభేదో చారిత్రాదివిభాగో. కిచ్చం తదజ్ఞాదివసేన పటిపక్ఖస్స విధమనం. ఫలం సగ్గసమ్మదా నిబ్బానసమ్మదా చ. ఆనిసంసో పియమనాపతాది. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౮-౯) ఆకట్టేయ్యసుత్తాదీసు (మ. ని. ౧.౬౪ ఆదయో) చ ఆగతనయేన వేదితబ్బో. ఇమినా నయేన సమాధిక్ఖన్తాదీనమ్మి మహాన్తతా యథారహం నిద్ధారేత్వా వేదితబ్బా. రానాట్టానాదీనం పన మహాన్తభావో మహావిసయతాయ వేదితబ్బో. తత్త రానాట్టానానం మహావిసయతా బహుధాతుకసుత్తాదీసు ఆగతనయేన, విహారసమాపత్తీనం సమాధిక్ఖన్తే నిద్ధారితనయేన వేదితబ్బా. అరియసచ్చానం సకలసాసనసజ్ఞణ్ణితో సచ్చవిభజ్జే (విభ. ౧౮౯ ఆదయో) తంసంవణ్ణనాసు (విభ. అట్ట. ౧౮౯ ఆదయో) ఆగతనయేన; సతిపట్టానాదీనం సతిపట్టానవిభజ్జాదీసు (విభ. ౩౫౫ ఆదయో) తంసంవణ్ణనాదీసు (విభ. అట్ట. ౩౫౫ ఆదయో) చ ఆగతనయేన; సామజ్ఞాఫలానం మహతో హితస్స మహతో సుఖస్స మహతో అత్తస్స మహతో యోగక్ఖేమస్స నిప్పత్తిభావతో సంతపణీతనిపుణలతక్కావచరపణ్ణితవేదనీయభావతో చ; అభిజ్ఞానం మహాసమ్మారతో మహావిసయతో మహాకిచ్చతో మహానుభావతో మహానిప్పత్తితో చ; నిబ్బానస్స మదనిమ్మదనాదిమహత్తసిద్ధితో మహాన్తతా వేదితబ్బా. పరిగ్గణ్ణాతీతి సభావాదితో పరిచ్చిజ్ఞ గణ్ణాతి జానాతి పటివిజ్ఞతీతి అత్తో. సా పనాతి మహాపజ్ఞతా.

పుథుపజ్ఞాతి ఏత్త నానాఖన్తేసు ఇాణం పవత్తతీతి అయం రూపక్ఖన్తో నామ...పే.... అయం విజ్ఞాణక్ఖన్తో నామాతి ఏవం పఞ్చన్నం ఖన్ధానం నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి. తేసు ఏకవిధేన రూపక్ఖన్తో, ఏకాదసవిధేన రూపక్ఖన్తో, ఏకవిధేన వేదనాక్ఖన్తో, బహువిధేన వేదనాక్ఖన్తో, ఏకవిధేన సజ్ఞాక్ఖన్తో, సజ్ఞారక్ఖన్తో, విజ్ఞాణక్ఖన్తోతి ఏవం ఏకేకస్స ఖన్తస్స ఏకవిధాదివసేన అతీతాదివసేనపి నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి. తథా ఇదం చక్ఖాయతనం నామ...పే.... ఇదం ధమ్మాయతనం నామ. తత్త దసాయతనా కామావచరా, ద్వే చతుభూమకాతి ఏవం ఆయతనానం నానాకరణం పటిచ్చ ఇాణం పవత్తతి.

నానాధాతుసూతి అయం చక్షుధాతు నామ...పే... అయం మనోవిజ్ఞానధాతు నామ. తత్త నోళస ధాతుయో కామావచరా, ద్వే చతుభూమకాతి ఏవం ధాతునానాకరణం పటిచ్చ ఇణం పవత్తతి, తం ఉపాదిణ్ణధాతువసేన వుత్తన్తి వేదితబ్బం పచ్చేకబుద్ధానణ్ణో ద్విన్నం అగ్గసావకానణ్ణ ఉపాదిణ్ణధాతుసూ ఏవ నానాకరణం పటిచ్చ ఇణం పవత్తతి. తణ్ణ ఖో ఏకదేసమత్తతో, న నిప్పదేసతో, అనుపాదిణ్ణకధాతునం పన నానాకరణం న జానన్తి ఏవ. ఇతరసావకేసు వత్తబ్బమేవ నత్తి, సబ్బణ్ణబుద్ధానంయేవ పన ఇమాయ నామ ధాతుయా ఉస్సన్నత్తావ ఇమస్స రుక్ఖస్స ఖన్తో సేతో హోతి, ఇమస్స కాళో, ఇమస్స మట్టో, ఇమస్స బహలత్తచో, ఇమస్స తనుత్తచో, ఇమస్స పత్తం వణ్ణసణ్ణానాదివసేన ఏవరూపం; ఇమస్స పుప్పం నీలం పీతకం లోహితకం ఓదాతం, సుగన్ధం దుగ్గన్ధం; ఫలం ఖుద్దకం మహన్తం దీఘం వట్టం సుసణ్ణానం మట్టం ఫరుసం సుగన్ధం మధురం తిత్తకం అమ్మిలం కటుకం కసావం; కణ్ణకో తిఖిణో అతిఖిణో ఉజ్జకో కుటిలో తమ్పా లోహితో ఓదాతో హోతీతి ధాతునానత్తం పటిచ్చ ఇణం పవత్తతి.

అత్థేసూతి రూపాదీసు ఆరమ్మణేసు. నానాపటిచ్చసముప్పాదేసూతి అజ్జత్తబహిద్ధాభేదతో చ సణ్ణానభేదతో చ నానప్పభేదేసు పటిచ్చసముప్పాదణ్ణేసు. అవిజ్ఞాదిఅజ్ఞానణ్ణో పచ్చేకం పటిచ్చసముప్పాదసణ్ణోతాతి. తేనాహ సజ్ఞారపిటకే “ద్వాదస పచ్చయా ద్వాదస పటిచ్చసముప్పాదా”తి. నానాసుజ్ఞాతమనుపలబ్ధేసూతి నానాసభావేసు నిచ్చసారాదివిరహతో సుజ్ఞాసభావేసు, తతో ఏవ ఇత్తిపురిసఅత్తఅత్తనియాదివసేన అనుపలబ్ధేసు సభావేసు. మ-కారో హేత్థ పదసన్ధికరో. నానాఅత్థేసూతి అత్థపటిసమ్మిదావిసయేసు పచ్చయుప్పన్నాదిభేదేసు నానావిధేసు అత్థేసు. ధమ్మేసూతి ధమ్మపటిసమ్మిదావిసయేసు పచ్చయాదినానాధమ్మేసు. నిరుత్తీసూతి తేసంయేవ అత్థధమ్మానం నిర్ధారణవచనసజ్ఞాతాసు నిరుత్తీసు. పటిభానేసూతి అత్థపటిసమ్మిదాదీసు విసయభూతేసు “ఇమాని ఇదమత్తజోతకానీ”తి తథా తథా పటిభానతో పతిట్ఠానతో పటిభానానీతి లద్ధనామేసు జాణేసు. పుథు నానాసీలక్ఖన్ఢేసూతిఆదీసు సీలస్స పుథుత్తం నానత్తణ్ణ వుత్తమేవ. ఇతరేసం పన వుత్తనయానుసారేన సువిజ్ఞోయ్యత్తా పాకటమేవ. యం పన అభిన్నం ఏకమేవ నిబ్బానం, తత్త ఉపచారవసేన పుథుత్తం గహేతబ్బన్తి ఆహ “పుథు జనసాధారణే ధమ్మే సమతిక్కమ్మా”తి. తేనస్స ఇథ మదనిమ్మదనాదిపరియాయేన పుథుత్తం దీపితం హోతి.

ఏవం విసయవసేన పజ్ఞాయ మహత్తం పుథుత్తణ్ణ దస్సేత్వా ఇదాని సమ్మయుత్తధమ్మవసేన హాసభావం, పవత్తిఆకారవసేన జవనభావం, కిచ్చవసేన తిక్ఖాదిభావణ్ణ దస్సేతుం “కతమా హాసపజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. తత్త హాసబహులోతి పీతిబహులో. సేసపదాని తస్స వేవచనాని. సీలం పరిపూరేతీతి హట్ఠపహట్టో ఉదగ్గుదగ్గో హుత్వా పీతిసహగతాయ పజ్ఞాయ పాతిమోక్షసీలం రపేత్వా హాసనీయతరస్సేవ విసుం గహేతత్తా ఇతరం తివిధం సీలం పరిపూరేతి. పీతిసోమనస్ససహగతా హి పజ్ఞా అభిరతివసేన తదారమ్మణే పుల్లితా వికసితా వియ వత్తతి, న ఉపేక్షాసహగతా. సీలక్ఖన్ఢం సమాధిక్ఖన్ఢన్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. థేరోతిఆదినా అభినీహరసిద్ధా థేరస్స హాసపజ్ఞాతాతి దస్సేతి.

సబ్బం రూపం అనిచ్చలక్ఖణతో ఖిప్పం జవతీతి రూపక్ఖన్ఢం అనిచ్చన్తి సీఘవేగేన పవత్తియా పటిపక్ఖదూరీభావేన పుబ్బాభిసజ్ఞారస్స సాతిసయత్తా ఇన్దేన విసట్ఠవజిరం వియ లక్ఖణం పటివిజ్ఞన్తి అదన్ఠాయన్తి రూపక్ఖన్ఢే అనిచ్చలక్ఖణం వేగేన పటివిజ్ఞతి, తస్మా సా జవనపజ్ఞా నామాతి అత్థో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. ఏవం లక్ఖణారమ్మణికవిపస్సనావసేన జవనపజ్ఞాం దస్సేత్వా బలవవిపస్సనావసేన దస్సేతుం “రూప”న్తిఆది వుత్తం. తత్త ఖయట్టేనాతి యత్త యత్త ఉప్పజ్జతి, తత్త తత్తేవ ఖణేనేవ భిజ్జనతో ఖయసభావతో. భయట్టేనాతి భయానకతో. అసారకట్టేనాతి అత్తసారవిరహతో నిచ్చసారాదివిరహతో

చ. తులయిత్వాతి తులాభూతాయ విపస్సనాయ తులయిత్వా. తీరయిత్వాతి తాయ ఏవ తీరణభూతాయ తీరేత్వా. విభావయిత్వాతి యాథావతో పకాసేత్వా పశ్చాత్తన్తం విభూతం కత్వా పాకటం కత్వా. రూపనిరోధేతి రూపక్షన్తస్స నిరోధభూతే నిబ్బానే నిన్నపోణపబ్బారభావేన. ఇదాని సిఖాప్పత్తవిపస్సనావసేన జవనపజ్ఞం దస్సేతుం పున “రూప”న్తిఆది వుత్తం. “పుట్టానగామినివిపస్సనావసేనా”తి కేచి.

జాణతిక్ఖభావో నామ సవిసేసం పటిపక్ఖసముచ్చిన్తనే వేదితబ్బోతి “ఖిప్పం కిలేసే చిన్తతీతి తిక్ఖపజ్ఞో”తి వత్వా తే పన కిలేసే విభాగేన దస్సేన్తో “ఉప్పన్నం కామవితక్కు”న్తిఆదిమాహ. తిక్ఖపజ్ఞో ఖిప్పాభిజ్ఞో హోతి, పటిపదా చస్స న చలతీతి ఆహ “ఏకస్మిం ఆసనే చత్తారో చ అరియమగ్గా అధిగతా హోన్తి”తిఆది. థేరో చాతిఆదినా ధమ్మసేనాపతిసో తిక్ఖపజ్ఞతా సిఖాప్పత్తాతి దస్సేతి.

“సబ్బే సజ్ఞారా అనిచ్ఛా దుక్ఖా విపరిణామధమ్మా సజ్ఞతా పటిచ్ఛసముప్పన్నా ఖయధమ్మా వయధమ్మా విరాగధమ్మా నిరోధధమ్మా”తి యాథావతో దస్సనేన సచ్చసమ్మటివేధో ఇజ్జతి, న అజ్ఞాధాతి కారణముఖేన నిబ్బేధికపజ్ఞం దస్సేతుం “సబ్బసజ్ఞారేసు ఉబ్బేగబహులో హోతీ”తిఆది వుత్తం. తత్త ఉబ్బేగబహులోతి వుత్తనయేన సబ్బసజ్ఞారేసు అభిణ్ణప్పవత్తసంవేగో. ఉత్తాసబహులోతి జాణుత్తాసవసేన సబ్బసజ్ఞారేసు బహుసో ఉత్తస్తమానసో. తేన ఆదీనవానుపస్సనమాహ. ఉక్కుణ్ణనబహులోతి ఇమినా పన నిబ్బిదానుపస్సనమాహ, అరతిబహులోతిఆదినా తస్సా ఏవ అపరాపరుప్పత్తిం. బహిముఖో సబ్బసజ్ఞారతో బహిభూతం నిబ్బానం ఉద్దిస్స పవత్తజాణముఖో, తథా వా పవత్తితవిమోక్షముఖో. నిబ్బిజ్ఞునం నిబ్బేధో, సో ఏతిస్సా అత్తి, నిబ్బిజ్ఞుతీతి వా నిబ్బేధా, సా ఏవ పజ్ఞా నిబ్బేధికా. యం పనేత్త అత్తతో న విభత్తం, తం హేత్థా వుత్తనయత్తా సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అప్పిచ్ఛోతి సన్తగుణనిగుహనతాతి అత్తని విజ్ఞమానానం బాహుసచ్చదుత్తధమ్మసీలాదిగుణానజ్ఞోవ పటివేధగుణస్స చ నిగుహనం, పటిగ్గహణే చ మత్తజ్ఞాతాతి ఏతేనేవ పరియేసనపరిభోగమత్తజ్ఞాతాపి వుత్తా హోతి. తీహి సన్తోసేహీతి చత్తాసు పచ్చయేసు పచ్చేకం తీహి సన్తోసేహి , సబ్బే పన ద్వాదస. పటిసల్లీనేన వివేకత్థకాయానం న సజ్ఞణికారామానం. నేక్ఖమ్మాభిరతానన్తి పబ్బజ్ఞం ఉపగతానం. పరిసుద్ధచిత్తానం విగతచిత్తసంకిలేసానం. పరమవోదానప్పత్తానం అట్టసమాపత్తిసమధిగమేన అతివియ వోదానం విసుద్ధిం పత్తానం. కిలేసుపధిఆదీనం అభావతో నిరుపధీనం. ఘలసమాపత్తివసేన సబ్బసజ్ఞారవినిస్సటత్తా విసజ్ఞారం నిబ్బానం. ఉపగతానం, ఇమేసం తిణ్ణం వివేకానం లాభీ పవివిత్తో “పకారేహి వివిత్తో”తి కత్వా. సమాసజ్ఞనం పరిసినేహుప్పాదో సంసగ్గో, సవనవసేన ఉప్పజ్జనకసంసగ్గో సవనసంసగ్గో. ఏస నయో సేసేసుపి. సముల్లపనం ఆలాపసల్లపనం. సంసగ్గవత్తునా ఇమినా తస్స పరిభోగో పరిభోగసంసగ్గో.

ఆరద్ధవీరియోతి ఏత్త వీరియారమ్భో నామ వీరియస్స పగ్గణ్ణం పరిపుణ్ణకరణం. తం పన సబ్బసో కిలేసానం నిగ్గణ్ణనన్తి దస్సేన్తో “తత్థా”తిఆదిమాహ. ఓధుననవత్తాతి కిలేసానం యస్స కస్సచి సావజ్ఞస్స ఓధుననవసేన వత్తా. తేనాహ “భిక్ఖూన”న్తిఆది. ఓతిణ్ణం నామ వజ్జం అజ్ఞాచరితన్తి ఆరోచితం. అనోతిణ్ణం అనారోచితం. తన్తివసేనాతి పాళిధమ్మవసేన, యుత్తసద్దస్స వసేనాతి అత్తో. పాపే లామకే పుగ్గలే ధమ్మే చ గరహతి జిగుచ్చతీతి పాపగరహీ. తేనాహ “పాపపుగ్గలే”తిఆది. ఏకదస్సీతి ఏకభవదస్సీ, ఇథలోకమత్తదస్సీ దిట్టధమ్మికసుఖమత్తాపేక్షీ. సమన్తాతి సమన్తతో, పరితో మే కత్తచి మా అహూతి యోజనా.

సోళసహి పదేహీతి సోళసహి కోట్టాసేహి. అకుప్పన్తి కేనచి అకోపనీయం. అయం ధమ్మసేనాపతిసో గుణకథా సత్తు వచనానుసారేన దససహస్సచక్కవాళభ్యాపిసీ అహోసి, తం దస్సేతుం “ఏవ”న్తిఆది వుత్తం. చతుబ్బిధా వణ్ణనిభా పాతుభవి ఉళారపీతిసోమనస్ససముట్టానత్తా. సుట్టు ఓభాసతీతి సుభో. ఓభాససమ్మత్తియా మణిసో భద్దకతాతి ఆహ “సుభోతి సున్దరో”తి. జాతిమా పరిసుద్ధఆకరసముట్టితత్తా. కురువిన్దజాతిఆదిజాతివిసేసోపి మణి ఆకరపరిసుద్ధమూలకో ఏవాతి ఆహ “జాతిసమ్మన్నో”తి. ధోవనాదిపరికమ్మేనాతి చతుసు పాసాణేసు ధోవనదోసనీహరణతాపనసణ్ణకరణాదిపరికమ్మేన. రత్తకమ్మలస్స వసేన సభావవణ్ణసిద్ధియా వేళురియమణి అతివియ సోభతీతి ఆహ “పణ్ణకమ్మలే నిక్ఖిత్తో”తి. నిక్ఖన్తి భణ్ణమాహ. తజ్జా అప్పకేన సువణ్ణేన కతం భణ్ణం న సోభతి సోభావిపులేనాతి ఆహ “అతిరేకపజ్జాసువణ్ణేన కతపిళన్దన”న్తి. సువణ్ణన్తి పజ్జాధరణస్స సమజ్ఞా, తస్మా పజ్జావీసతిసువణ్ణసారియా విచిత్రఆభరణం ఇధ “నిక్ఖ”న్తి అధిప్పేతం. తజ్ఞో విపులం న పరిత్తకం. మహాజమ్మసాఖాయ పవత్తనదియన్తి మహాజమ్మసాఖాయ హేట్టా సజ్ఞాతనదియం. తం కిర రతనం రత్తం. సుకుసలేన...పే.... సమ్మహట్టన్తి సుట్టు కుసలేన సువణ్ణకారేన ఉక్కాయ తాపేత్వా సమ్మా పహట్టం మజ్జనాదివసేన సుకతపరికమ్మం. ధాతువిభజ్ఞేతి ధాతువిభజ్ఞసుత్తే. కతభణ్ణన్తి ఆభరణభావేన కతం భణ్ణం.

నాతిఉచ్చో నాతినీచో తరుణసూరియో నామ. సత్థారా ఆభతవణ్ణో ఉబ్బతగుణోతి అత్థో. నేవ మరణం అభినన్దతీతి అత్తనోపి మరణం నేవ అభినన్దతి అత్తవినిపాతస్స సావజ్జభావతో. బోధిసత్తో పన పరేసం అత్థాయ అత్తనో అత్తభావం పరిచ్చజతి కరుణావసేన, ఏవం వోసజ్జనం పరమత్థపారమీపారిపూరిం గచ్ఛతీతి సావకా న తథా కాతుం సక్కా సిక్ఖాపదతో. న జీవితం పత్థేతి జీవితాసాయ సముచ్చిన్నత్తా. దివససజ్ఞేపన్తి అజ్జ త్వం ఇదం నామ కమ్మం కరోహి, ఇదం తే వేతనన్తి దివసభాగేన పరిచ్చిన్నం వేతనం. తాదిసో హి భతకో దివసక్ఖయమేవ ఉదిక్ఖతి, న కమ్మనిట్టానం. నిబ్బిసం భతకో యథాతి వేతనం భతిం ఇచ్చన్తో కాలక్ఖయం ఉదిక్ఖన్తో భతకపురిసో వియ.

సుసిమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. నానాతిత్థియసావకసుత్తవణ్ణనా

౧౧౧. నానాతిత్థియసావకాతి పుథుతిత్థియానం సావకా. చిన్దితేతి హత్థచ్చేదాదివసేన ఛేదే. మారితేతి మారణే. న పాపం సమనుపస్సతీతి కిణ్చి పాపం అత్థేతి న పస్సతి, పరేసజ్జ తథా పవేదేతి. విస్సాసన్తి విస్సత్థభావం. “కతకమ్మానమ్మి విపాకో నత్థి”తి వదన్తో కతపాపానం అకతపుణ్ణానజ్జా విస్సత్థతం నిరాసజ్గతం జనేతి.

తపోజిగుచ్చాయాతి తపసా అచేలవతాదినా పాపతో జిగుచ్చనేన, “పాపం విరాజయామా”తి అచేలవతాదిసమాదానేనాతి అత్థో. తస్మిన్జ్ఞో సమాదానే రితేన సంవరేన సంవుతచిత్తో సమన్నాగతో పిహితో చ నామ హోతీతి “సుసంవుతత్తో”తిఆది వుత్తం. చత్తారో యామా భాగా చతుయామా, చతుయామా ఏవ చాతుయామా. భాగత్థో హి ఇధ యామ-సద్దో యథా “రత్తియం పరమో యామో”తి. సో పనేత్థ భాగో సంవరలక్ఖణోతి ఆహ “చాతుయామేన సుసంవుతో”తి, చతుకోట్టాసేన సంవరేన సుట్టు సంవుతోతి అత్థో. పటిక్ఖిత్తసబ్బసీతోదకోతి పటిక్ఖిత్తసబ్బసీతుదకపరిభోగో. సబ్బేన పాపవారణేన యుత్తోతి సబ్బప్పకారేన సంవరలక్ఖణేన పాపవారణేన సమన్నాగతో. ధుతపాపోతి సబ్బేన నిజ్జరలక్ఖణేన పాపవారణేనపి ధుతపాపో. పుట్టోతి అట్టన్నమ్మి కమ్మానం ఖేపనేన విక్ఖేపప్పత్తియా కమ్మక్ఖయలక్ఖణేన సబ్బేన పాపవారణేన పుట్టో, తం పుసిత్వా రితో. న నిగుహన్తోతి న నిగుహనహేతు దిట్టసుతే తథేవ కథేన్తో.

నానాతిత్థియానంయేవ ఉపట్టాకోతి పరవాదీనం సబ్బేసంయేవ తిత్థియానం ఉపట్టాకో, తేసు సాధారణవసేన అభిప్పసన్నో. కోటిప్పత్తాతి మోక్షాధిగమేన సమణధమ్మే పత్తబ్బమరియాదప్పత్తా.

సహచరితమత్తేనాతి సీహనాదేన సహ వస్సకరణమత్తేన. సీహేన సీహనాదం నదన్తేన సహేవ సిఙ్గాలేన అత్తనో సిఙ్గాలరవకరణమత్తేన. కోట్టుకోతి ఖుద్దకకోట్టు. ఆసఙ్కితసమాచారోతి అత్తనా చ పరేహి చ ఆసఙ్కితబ్బసమాచారో. సప్పురిసానన్తి బుద్ధాదీనం.

తస్సాతి వేగబ్బరిస్స దేవపుత్తస్స. సరీరే అనుఆవిసీతి సరీరే అనుపవిసిత్వా వియ ఆవిసి. అధిముచ్చీతి యథా గహితస్స వసేన చిత్తం న వత్తతి, అత్తనో ఏవ వసే వత్తతి, ఏవం అధిట్టహి. ఆయుత్తాతి దస్సనేన సంయుత్తా . పవివేకియన్తి కప్పకవత్తభుజ్జానసేనాసనేహి పవివిత్తభావం. తేనాహ “తే కీరా”తిఆది. రూపే నివిట్టాతి చక్ఖురూపధమ్మే అభినివిట్టా. తేనాహ “తణ్ణాదిట్టిహి పతిట్టితా”తి. దేవలోకపత్తనకామాతి దేవలోకస్సేవ అభిపత్తనకామా. మరణధమ్మతాయ మాయా. తేనాహ “మాయాతి మచ్చా”తి. పరలోకత్థాయాతి పరసమ్మత్తిభావాయ లోకస్స అత్థాయ.

పభాసవణ్ణాతి పభాయ సమానవణ్ణా. కేసం పభాయాతి ఆహ “చన్దోభాసా”తిఆది. సజ్జారాగపభాసవణ్ణా ఇన్దధనుపభాసవణ్ణాతి పచ్చేకం యోజనా. ఆమో ఆమగన్దో ఏతస్స అత్థీతి ఆమిసం. వధాయాతి విద్ధంసీతుం. రూపాతి రూపాయతనాదిరూపిధమ్మా.

రాజగహసమీపప్పవత్తీనం రాజగహియానం. “సేతో”తి కేలాసకూటో అధిప్పేతోతి ఆహ “సేతోతి కేలాసో”తి. కేనచి న ఘట్టేతీతి అఘం, అన్తలిక్ఖన్తి ఆహ “అఘగామీనన్తి ఆకాసగామీన”న్తి. ఉదకం ధీయతి ఏత్థాతి ఉదధి, మహోదధి. విపులోతి వేపుల్లపబ్బతో. హిమవన్తపబ్బతానన్తి హిమవన్తపబ్బతభాగానం. బుద్ధో సేట్టో సీలసమాధిపజ్ఞావిముత్తివిముత్తిజ్ఞాణదస్సనాదీహి సబ్బగుణేహి.

నానాతిత్థియసావకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

దేవపుత్తసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

3. కోసలసంయుత్తం

౧. పఠమవర్గో

౧. దహరసుత్తవణ్ణనా

౧౧౨. భగవతా సద్ధిం సమ్మోదీతి భగవతో గుణే అజానన్తో కోసలరాజా అత్తనో ఖత్తియమానేన కేవలం భగవతా సద్ధిం సమ్మోది. పఠమాగతే హి సత్థరి తస్స సమ్మోదితాకారం దస్సేతుం “యథా”తిఆది వుత్తం. యథా ఖమనీయాదీని పుచ్చన్తోతి యథా భగవా “కచ్చి తే, మహారాజ, ఖమనీయం, కచ్చి యాపనీయ”న్తిఆదినా తేన రజ్ఞా సద్ధిం పఠమం పవత్తమోదో అహోసి పుబ్బభాసితాయ, తదనుకరణేన ఏవం సోపి రాజా భగవతా సద్ధిం సమప్పవత్తమోదో అహోసీతి యోజనా. తం పన సమప్పవత్తమోదనం ఉపమాయ దస్సేతుం “సీతోదకం వియా”తిఆది వుత్తం. తత్త సమ్మోదితన్తి సంసన్దితం ఏకీభావన్తి సమ్మోదనకిరియాయ సమానతం ఏకరూపతం, ఖమనీయన్తి “ఇదం చతుచక్కుం నవద్వారం సరీరయన్తం దుక్ఖబహులతాయ సభావతో దుస్సహం, కచ్చి ఖమితుం సక్కుణేయ్య”న్తి పుచ్చతి. యాపనీయన్తి పచ్చయాయత్తపుత్తికం చిరపబన్ధసజ్ఞాతాయ యాపనాయ కచ్చి యాపేతుం సక్కుణేయ్యం. సీసరోగాదిఆబాధాభావేన కచ్చి అప్పాబాధం. దుక్ఖజీవికాభావేన కచ్చి అప్పాతక్కుం. తంతంకిచ్చకరణే ఉట్టానసుఖతాయ కచ్చి లహుట్టానం. తదనురూపబలయోగతో కచ్చి బలం. సుఖవిహారసమ్భవేన కచ్చి ఫాసువిహరో అత్థీతి తత్త తత్త కచ్చి-సద్ధం యోజేత్వా అత్థో వేదితబ్బో. బలవప్పత్తా పీతి పీతియేవ. తరుణపీతి పామోజ్ఞం. సమ్మోదనం జనేతి కరోతీతి సమ్మోదనీయం. సమ్మోదితబ్బతో సమ్మోదనీయన్తి ఇమం పన అత్థం దస్సేన్తో “సమ్మోదితుం యుత్తభావతో”తి ఆహ. సరితబ్బభావతోతి అనుస్సరితబ్బభావతో. “సరణీయ”న్తి వత్తబ్బే దీఘం కత్వా “సారణీయ”న్తి వుత్తం.

సుయ్యమానసుఖతోతి ఆపాథమధురతం ఆహ, అనుస్సరియమానసుఖతోతి విమద్ధరమణీయతం. బృజ్జనపరిసుద్ధతాయాతి సభావనిరుత్తిభావేన తస్సా కథాయ వచనచాతురియమాహ, అత్థపరిసుద్ధతాయాతి అత్థస్స నిరుపక్కిలేసతం. అనేకేహి పరియాయేహీతి అనేకేహి కారణేహి. అదిట్టత్తాతి ఉపసక్కుమనవసేన అదిట్టత్తా. గుణాగుణవసేనాతి గుణవసేన గమ్పీరభావం వా అగుణవసేన ఉత్తానభావం వా. ఓవట్టికసారం కత్వాతి ఓవట్టికాయ గహేతబ్బసారవత్తుం కత్వా. లోకనిస్సరణభవోక్కున్తిపజ్ఞాన్తి లోకతో నిస్సటభావపజ్ఞాఞ్చవ ఆదితో భవోక్కుమనపజ్ఞాఞ్చ. సత్తు సమ్మాసమ్ముద్ధతం పుచ్చన్తో హి “కిం భవం గోతమో సబ్బలోకతో నిస్సటో, సబ్బసత్తేహి చ జేట్తో”తి? పుచ్చతి నామ. యథా హి సత్తు సమ్మాసమ్ముద్ధతాయ లోకతో నిస్సటతా విజ్ఞాయతి, ఏవం సబ్బసత్తేహి జేట్టభావతో సేట్టభావతో. స్వాయమత్థో అగ్గపసాదసుత్తాదీహి (ఇతివృ. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪) విభావేతబ్బో. కథం పన సమ్ముద్ధతా విజ్ఞాయతీతి? అవిపరీతధమ్మదేసనతో. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాదీసు (విసుద్ధి. మహాటి. ౧.౧౨౪) వుత్తనయేన వేదితబ్బో.

రాజా సత్తు అవిపరీతధమ్మదేసనం అజానన్తో తతో ఏవస్స సమ్మాసమ్మోధిం అసద్దహన్తో “పుడ్డతరేసుపి చిరపబ్బజితేసు సమ్మాసమ్ముద్ధభావే అలబ్బమానే తచ్చిపరీతే కథం లబ్బేయ్యా”తి మజ్జామానో “కిం పన భవం గోతమో”తిఆదిం వక్తతి. రాజా అత్తనో లద్ధియా న పుచ్చతి అత్తనో సమ్ముఖా తేహి అసమ్మాసమ్ముద్ధభావస్సేవ పటిజ్ఞాతత్తా.

యస్మా తే ముసావాదితాయ అత్తనో ఉపట్టాకాదీనం “బుద్ధా మయ”ని పటిజానింసు, తస్మా వుత్తం “లోకే మహాజనేన గహితపటిష్ఠావసేన పుచ్చతీ”తి. స్వామయమత్తో ఆగమిస్సతి. బుద్ధసీహనాదన్ని బుద్ధానం ఏవ ఆవేణికం సీహనాదం. కామం మగ్గజాణపదట్టానం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, సమ్మోధిజాణో పన గహితే తం అత్తతో గహితమేవ హోతీతి వుత్తం “సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణసజ్ఞాతం సమ్మాసమ్మోధి”ని.

పబ్బజ్ఞాపగమనేనాతి యాయ కాయచి పబ్బజ్ఞాయ ఉపగమనమత్తేన సమణా, న సమితపాపతాయ. జాతివసేనాతి జాతిమత్తేన బ్రాహ్మణా, న బాహితపాపతాయ. పబ్బజితసమూహసజ్ఞాతో సజ్ఞోతి పబ్బజితసమూహతామత్తేన సజ్ఞో, న నియ్యానికదిట్ఠివిసుద్ధసీలసామజ్ఞావసేన సంహతత్తాతి అధిప్పాయో. ఏతేసం అత్తీతి ఏతేసం సబ్బజ్ఞాపటిష్ఠాతానం పరివారభూతో అత్తి. స్వేవాతి పబ్బజితసమూహసజ్ఞాతో ఏవ. కేచి పన “పబ్బజితసమూహవసేన. సజ్ఞినో, గహిత్తసమూహవసేన గణినో”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం గణే ఏవ లోకే సజ్ఞసద్దస్స నిరుళ్ళత్తా. ఆచారసిక్ఖాపనవసేనాతి అచేలకవతచరియాది-ఆచారసిక్ఖాపనవసేన. పాకటాతి సజ్ఞీఆదిభావేన పకాసితా. “అప్పిచ్చా”తి వత్వా తత్త లబ్బమానం అప్పిచ్చతం దస్సేతుం “అపిచ్చతాయ వత్తమ్మి న నివాసీన్తి”తి వుత్తం. న హి తేసు సాసనికేసు వియ సన్తగుణనిగుహనా అప్పిచ్చా లబ్బతీతి. యనోతి కిత్తిసద్దో. తరన్తి ఏతేన సంసారోఘన్తి ఏవం సమ్మతత్తా తిత్తం వుచ్చతి లద్ధీతి ఆహ “తిత్థకరాతి లద్ధికరా”తి. సాధుసమ్మతాతి “సాధూ”తి సమ్మతా, న సాధూహి సమ్మతాతి ఆహ “సన్తో...పే.... పుథుజ్జనస్సా”తి.

కప్పకోలాహలన్తి కప్పతో కోలాహలం, “కప్పుట్టానం భవిస్సతీ”తి దేవపుత్తేహి ఉగ్గోసితమహాసద్దో. ఇమేతి పూరణాదయో. బుద్ధకోలాహలన్తి దేవతాహి ఘోసితం బుద్ధకోలాహలం. పయిరుపాసీత్వాతి పురిససుతిపరమ్మరాయ సుత్వా. చిన్తామణివిజ్ఞా నామ పరచిత్తజానాపనవిజ్ఞా. సా కేవట్టసుత్తే “మణికా”తి ఆగతా, ఆది-సద్దేన గన్ధారిసమ్మవవిజ్ఞాదిం సుగ్గణ్ఠాతి. తత్త గన్ధారియా వికుబ్బనం దస్సేతి. అత్తభావేతి సరీరే. రాజస్మాతి రాజతేజో.

సుక్కధమ్మోతి అనవజ్జధమ్మో నిక్కిలేసతా. ఇదం గహీత్వాతి ఇదం పరమ్ముఖా “మయం బుద్ధా”తి వత్వా అత్తనో సమ్ముఖా “న మయం బుద్ధా”తి తేహి వుత్తవచనం గహీత్వా. ఏవమాహాతి “యేపి తే, భో గోతమ...పే.... నవో చ పబ్బజ్ఞాయా”తి ఏవం అవోచ. అత్తనో పటిష్ఠం గహీత్వాతి “న మయం బుద్ధా”తి తేసం అత్తనో పురతో పవత్తితం పటిష్ఠం గహీత్వా. ఈదిసే రానే కిం-సద్దో పటిసేధవాచకో హోతీతి వుత్తం “కిన్తి పటిక్ఖేపవచన”ని, కస్మా పటిజానాతీతి అత్తో?

న ఉజ్జాతబ్బాతి న గరహితబ్బా. గరహత్తో హి అయం ఉ-సద్దో. “దహారో”తి అధికతత్తా వక్ఖమానత్తా చ “ఖత్తియోతి రాజకుమారో”తి వుత్తం. ఉరసా గచ్చతీతి ఉరగో, యో కోచి సప్పో, ఇధ పన అధిప్పేతం దస్సేతుం “ఆసీవిసో”తి ఆహ. సీలవన్తం పబ్బజితం దస్సేతి సామజ్ఞాతో “భిక్షూ”తి వదన్తో. ఇధ పన యస్మా “భవమ్మి నో గోతమో”తిఆదినా భగవన్తం ఉద్దిస్స కథం సముట్టాపేసి, తస్మా భగవా అత్తానం అబ్బన్తరం అకాసి. యదిపి విసేసో సామజ్ఞాజోతనాయ విభావితో హోతి, సంసయుప్పత్తిదీపకం నోతి వుత్తగ్గహణం పన తం పరిచ్చిజ్జతీతి. తేనాహ “దేసనాకుసలతాయా”తిఆది. ఇదాని అవజ్ఞాపరిభవే పయోగతో విభావేతుం “ఏత్థి చా”తిఆది వుత్తం. తత్త అచిత్తికతాకారవసేన అవజ్ఞాయ పాకటభావో, వమ్మనవసేన పరిభవస్సాతి అధిప్పాయేన కాయపయోగవసేన అవజ్ఞా దస్సితా, వచీపయోగవసేన పరిభవో, ఉభయం పన ఉభయత్థాపి పభేదతో గహితం, అవజ్ఞాపరిభవానం ద్విన్నమ్మి ఉభయత్త పరిగ్గహో. తం సబ్బమ్మీతి తం అవజ్ఞాది సబ్బమ్మి. చతుసుపి తం న కాతబ్బమేవ సమ్మతి ఆయతిఇచ్చ అనత్థావహత్తా.

తదత్థదీపనాతి తస్య ఆదితో వుత్తస్య అత్తస్య దీపనా. విసేసత్థదీపనాతి తతో విసేటత్థదీపనా . ఖేత్తానం అధిపతీతి ఖత్తియోతి నిరుత్తినయేన సద్దసిద్ధి వేదితబ్బా. ఖేత్తతో వివాదా సత్తే తాయతీతి ఖత్తియోతి లోకియా కథయన్తి. “మహాసమ్మతో, ఖత్తియో, రాజా”తి ఏవమాగతేసు ఇమేసు దుతియం. అక్ఖరన్తి సమజ్ఞా. సా హి ఉదయబ్బయాభావతో “న కదాచి ఖరతీతి అక్ఖర”న్తి వుత్తా. తేనాహ “నామగోత్తం న జీరతీ”తి. జాతిసమ్మన్నన్తి సమ్మన్నజాతిం అతివిసుద్ధజాతిం. తీణి కులానీతి బ్రాహ్మణవేస్ససుద్ధకులాని. అతిక్కుమిత్వాతి అత్తనో జాతిసమ్మత్తియా అభిభవిత్యా.

కేవలం నామపదం వుత్తం ఆఖ్యాతపదం అపేక్షితేవాతి ఆహ “రానం హీతి కారణం విజ్ఞతీ”తి. ఉద్ధటదణ్డేనాతి సమన్తతో ఉబ్బితేన దణ్డేన సాసనేన, బలవం ఉపక్కుమం గరుకం రాజానమ్మి. తం ఖత్తియం పరివజ్ఞేయ్యాతి ఖత్తియం అవజ్ఞాపరిభవకరణతో వజ్ఞేయ్య. తేనాహ “న ఘట్టేయ్యా”తి.

ఉరగస్స చ నానావిధవణ్ణగ్గహణే కారణం వదతి “యేన యేన హీ”తిఆదినా. బహుభక్తన్తి మహాభక్తం సబ్బభక్తఖాదకం. పావకం సోధనత్తేన అసుద్ధస్సపి దహనేన. సోతి మగ్గో. కణ్ఠో వత్తనీ ఇమస్సాతి కణ్ఠవత్తనీ. మహాత్తో అగ్గిక్ఖన్దో హుత్వా. యావబ్రహ్మలోకప్పమాణోతి కప్పవృట్టానకాలే అరజ్ఞో అగ్గినా గహితే కాలన్తరే ఏవ కట్టతిణరుక్ఖాదిసమ్భవోతి దస్సేతుం “జాయన్తి తత్థ పారోహ”తి పాళియం వుత్తన్తి దస్సేన్తో “తత్థా”తిఆదిమాహ.

ఉహితుం న సక్కోతి పచ్చక్కోసనాదినా. వినస్సన్తి సమణతేజసా వినాసితత్తా. “న తస్సా”తి ఏత్థ న-కారం “విన్దరే”తి ఏత్థ ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బన్తి ఆహ “న విన్దన్తి”తి. వత్థుమత్తావసిట్టోతి రానమేవ నేసం అవసిస్సతి, సయం పన సబ్బసో సహ ధనేన వినస్సన్తితి అత్తో.

“సమ్మదేవ సమాచరే”తి ఏత్థ యథా రాజాదీసు సమ్మా సమాచరేయ్య, తం విభాగేన దస్సేన్తో “ఖత్తియం తావా”తిఆదిమాహ. తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. తిసో కులసమ్మత్తియోతి ఖత్తియ-బ్రాహ్మణగహపతి-మహాసాలకులాని వదతి. పఞ్చ రూపిబ్రహ్మలోకే, చత్తారో అరూపీబ్రహ్మలోకేతి ఏవం నవ బ్రహ్మలోకే కమ్మభవవిభాగేన, సేసానం గణనానం ఉపపత్తిభవవిభాగేన.

అభిక్కున్తన్తి అతివియ కమనీయం. సా పనస్సా కన్తతా అతివియ ఇట్టతాయ మనవడ్డనతాయ సోభనతాయాతి ఆహ “అతిఇట్టం అతిమనాపం అతిసున్దరన్తి అత్తో”తి. “అభిక్కున్త”న్తి వచనం అపేక్షిత్యా నపుంసకనిద్దేసో, వచనం పన భగవతో ధమ్మదేసనాతి తథా వుత్తం. అత్థమత్తదస్సనం వా ఏతం, తస్మా అత్థవసేన లిఙ్గవిభత్తివిపరిణామో వేదితబ్బో. దుతియపదేపి ఏసేవ నయో.

అధోముఖరపితన్తి కేనచి అధోముఖం రపితం. హేట్ఠాముఖజాతన్తి సభావేనేవ హేట్ఠాముఖం జాతం. ఉగ్ఘాటేయ్యాతి వివటం కరేయ్య. హత్థే గహేత్వాతి “పురత్థాభిముఖో ఉత్తరాభిముఖో వా గచ్ఛా”తిఆదీని అవత్వా హత్థే గహేత్వా నిస్సన్దేహం కత్వా “ఏస మగ్గో”తి ఏవం వత్వా “గచ్ఛా”తి వదేయ్య. కాళపక్ఖచాతుద్దసీతి కాళపక్ఖ చాతుద్దసీ. నిక్కుజ్జితం ఉక్కుజ్జేయ్యాతి ఆధేయ్యస్స అనాధారభూతం భాజనం తస్య ఆధారభావాపాదనవసేన ఉక్కుజ్జేయ్య. అజ్ఞాణస్స అభిముఖత్తా హేట్ఠాముఖజాతతాయ సద్ధమ్మవిముఖం, తతో ఏవ అధోముఖభావేన అసద్ధమ్మే పతితన్తి ఏవం పదద్వయం యధారహం యోజేతబ్బం, న యథాసంఖ్యయం. కామం కామచ్చన్దాదయోపి పటిచ్చాదకా, మిచ్చాదిట్ఠి పన సవిసేసం పటిచ్చాదికాతి ఆహ

“మిచ్చాదిట్టిగహనపటిచ్చన్న”ని. తేనాహ భగవా - “మిచ్చాదిట్టిపరమాహం, భిక్షవే, వజ్రం వదామి”తి (అ. ని. ౧.౩౧౦). సబ్బాపాయగామిమగ్గో కుమ్మగ్గో “కుచ్చితో మగ్గో”తి కత్వా. సమ్మాదిట్టిఆదీనం ఉజ్జపటిపక్ఖతాయ మిచ్చాదిట్టిఆదయో అట్ట మిచ్చత్తధమ్మా మిచ్చామగ్గో. తేనేవ హి తదుభయపటిపక్ఖతం సన్ధాయ “సగ్గమోక్ఖమగ్గం ఆవికరోస్తేనా”తి వుత్తం. సప్పిఆదిసన్నిస్సయో పదీపో న తథా ఉజ్జలో, యథా తేలసన్నిస్సయోతి తేలపజ్జోతగ్గహణం. ఏతేహి పరియాయేహీతి ఏతేహి నిక్కుజ్జితుక్కుజ్జనపటిచ్చన్నవివరణాదిఉపమోపమితబ్బప్పకారేహి.

పసన్నాకారంతి పసన్నేహి కాతబ్బం సక్కారం. సరణంతి పటిసరణం పరాయణం. అజ్జతాతి అజ్జాతి పదస్స వడ్డనమత్తం హేత్థ తా-సద్దో యథా “దేవతా”తి. పాణేహి ఉపేతంతి పాణేహి సహ సరణం ఉపేతం. “యావ మే పాణా ధరంతి, తావ సరణం గతమేవ మం ధారేత్తా”తి ఆపాణకోటికం అత్తనో సరణగమనం పవేదేతి. తేనాహ “యావ మే”తిఆది. యం పనేత్థ అత్తతో అవిభత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

దహరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పురిససుత్తవణ్ణనా

౧౧౩. పురిమసుత్తేతి పురిమసుత్తదేసనాయం. తత్థ హి ఉపసంక్ఖమంతవేలాయ సత్థు గుణే అజానంతో కేవలం సమ్మోదనం కరోతి. దేసనం సుత్వా పన సత్థు గుణే ఇత్వా సరణగ్గతత్తా ఇథ ఇమస్మిం సమాగమే అభివాదేసి పశ్చాపతిట్టితేన వన్తి. అత్తానం అధి అజ్జత్తం, అవిజహేన అత్తానం అధికిచ్చ ఉద్దిస్స పవత్తధమ్మా అజ్జత్తం ఏకజ్జం గహణవసేన, భుమ్మత్థే చేతం పచ్చత్తవచనం. కామజ్ఞాయం అజ్జత్తసద్దో గోచరజ్జత్తవిసయజ్జత్తఅజ్జత్తజ్జత్తేసు పవత్తతి. తే పనేత్థ న యుజ్జన్తీతి వుత్తం “నియకజ్జత్త”ని, నియకసంఖ్ఖాతఅజ్జత్తధమ్మేసూతి అత్తో. తేనాహ “అత్తనో సన్తానే”తి. లుబ్ధనలక్ఖణోతి గిజ్జనలక్ఖణో, ఆరమ్మణే దళ్ళగ్గహణసభావోతి అత్తో. దుస్సనలక్ఖణోతి కుజ్జనలక్ఖణో, బ్యాపజ్జనసభావోతి అత్తో. ముయ్ఘనలక్ఖణోతి అజ్ఞాణలక్ఖణో, ఆరమ్మణే సభావసమ్మోహభావోతి అత్తో. విహేసేన్తీతి అత్తనాసనఅనత్తుప్పాదనేహి విబాధేన్తి. తతో ఏవ యథా సగ్గమగ్గేసు న దిస్సతి, ఏవం కరోన్తీతి ఆహ “నాసేన్తి వినాసేన్తి”తి. అత్తని సమ్మూతాతి సన్తానే నిబ్బత్తా.

పురిససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. జరామరణసుత్తవణ్ణనా

౧౧౪. అజ్ఞాత్ర జరామరణాతి జరామరణేన వినా. జరామరణవిరహితో జాతో నామ అత్తి ను ఖోతి పుచ్చతి. పాళియం జాతస్సాతి పచ్చత్తే సామివచనం. మహాసాలాతి ఇమినా ర-కారస్స ల-కారం కత్వా “మహాసాలా”తి వుత్తంతి దస్సేతి యథా “పురత్తియోతి పులత్తియో”తి. మహాసారప్పత్తాతి మహంతం విభవసారం పత్తా. కోటిసతం ధనం, అయమేవ వా పారో. “కుమ్భం నామ దస అమ్మణానీ”తి వదన్తి. ఇస్సరాతి విభవిస్సరియేన ఇస్సరా. సువణ్ణరజతభాజనాదీనన్తి ఆది-సద్దేన వత్థసేయ్యావసథాదిం సజ్జణ్ణాతి. అసాధారణధనానం నిధానగతత్తా “అనిధానగతస్సా”తి వుత్తం. తుట్టికరణస్సాతి పాసాదసివికాదిసుఖసాధనస్స.

అరకా కిలేసీహీతి నిరుత్తినయేన సద్దసిద్ధిమాహ. అరకాతి చ సబ్బసో సముచ్చిన్నత్తా తేహి దూరేతి అత్తో. రాగాదీనం హతత్తా, పాపకరణే రహాభావతో, అనుత్తరదక్షిణేయ్యతాదిపచ్చయా చ అరహం. కామజ్ఞాయం సంయుత్తవణ్ణనా, అభిధమ్మనయో ఏవ పన నిప్పరియాయోతి ఆహ “చత్తారో ఆసవా”తి బ్రహ్మచరియవాసన్ని మగ్గబ్రహ్మచరియవాసం. వుట్టాతి వుట్టవన్తో. చతూహి మగ్గేహి కరణీయన్ని పచ్చేకం చతూహి మగ్గేహి కత్తబ్బం పరిజ్ఞాపహానసచ్చికిరియభావనాభిసమయం. ఏవం గతం సోళసవిధం హోతి. ఓసీదాపనట్టిన భారా వియాతి భారా. తేనాహ “భారా హవే పజ్జాక్షణ్ణ”తిఆది (సం. ని. ౩.౨౨). అత్తపటిబద్ధతాయ అత్తనో అవిజహనతో పరమత్థదేసనాయ చ పరమత్థో అరహత్తం. కామజ్ఞాయమత్తో సబ్బసమిద్ధిససంతిపరియాపన్నో అనవజ్జధమ్మో సమ్భవతి అకుప్పసభావా, అపరిహానధమ్మేసు పన అగ్గభూతే అరహత్తే సాతిసయో, న ఇతరేసూతి “అరహత్తసజ్ఞాతో”తిఆది వుత్తం. ఓరమ్భాగియుద్ధమ్భాగియవిభాగం దసవిధమ్మి భవేసు సంయోజనం కిలేసకమ్మవిపాకవట్టపచ్చయో హుత్వా నిస్సరితుం అప్పదానవసేన బద్ధతీతి భవసంయోజనం. సతిపి హి అజ్ఞోసం తప్పక్ఖియభావేన వినా సంయోజనాని తేసం తప్పచ్చయభావో అత్తి, భవనియామో ఓరమ్భాగియుద్ధమ్భాగియసజ్ఞహితోతి తంతంభవనిబ్బత్తకమ్మనియామో చ హోతి, న చ ఉపచ్చిన్నసంయోజనస్స కతానిపి కమ్మాని భవం నిబ్బత్తేన్నీతి తేసంయేవ సంయోజనట్తో దట్టట్టో. సమ్మా కారణేహి జానిత్వాతి జాయేన దుక్ఖాదీసు సో యథా జానితట్టో; తథా జానిత్వా, పుబ్బకాలకిరియావిముత్తా హి అపరకాలకిరియా చ యథా సమ్భవతి, తం దస్సేతుం “మగ్గపజ్ఞాయ”తిఆది వుత్తం.

భిజ్జనసభావో ఖణాయత్తత్తా. నిక్ఖిపితబ్బసభావో మరణధమ్మత్తా. అయం కాయో ఉస్మాయువిజ్ఞాణాపగమో ధడ్డనీయధమ్మో, యస్మిం యం పతిట్ఠితం, తం తస్స సంతానగతవిప్పయుత్తన్ని కత్వా వత్తబ్బతం అరహతీతి ఆహ “ఖీణాసవస్స హి అజీరణధమ్మాపి అత్థీ”తిఆది. తేనాహ భగవా “ఇమస్మింయేవ బ్యామమత్తే కళేవరే ససజ్జోమ్మి సమనకే లోకజ్ఞా పజ్ఞాపేమి లోకసముదయజ్ఞా లోకనిరోధజ్ఞా”తిఆది (సం. ని. ౧.౧౦౭; అ. ని. ౪.౪౮). అస్స ఖీణాసవస్స, “జీరణధమ్మ”న్ని యథావుత్తం అజీరణధమ్మం రపేత్వా జీరణధమ్మం దస్సేన్తో “తేసంపాయం కాయో భేదనధమ్మో”తి ఏవమాహ. జరం పత్తస్సేవ హిస్స భేదననిక్ఖిపితబ్బతానియతే అత్తే సుత్తదేసనా పవత్తా. అత్తస్స ఉప్పత్తి అట్టుప్పత్తి, సా ఏతస్స అత్థీతి అట్టుప్పత్తికో. కిర-సద్దో అనుస్సవత్తో, తేన అనుస్సవాగతోయమత్తో, న అట్టకథాగతోతి దిపేతి. తేనాహ “వదన్తి”తి. యేనాయం అత్తో హేతునా అట్టుప్పత్తికో, తం దస్సేతుం “సివికసాలాయం నిసీదిత్వా కథిత”న్ని వుత్తం. “విహరతి జేతవనే”తి నిదానవచనేన యథా న విరుజ్ఞతి, తథా వేదితబ్బం. నను ఇమస్స సుత్తస్స పుచ్చావసికో నిక్ఖపోతి? సచ్చమేతం, సుత్తేకదేసం పన సన్ధాయ అట్టుప్పత్తికతావచనం. కేచి పన “యానం ఆరుహిత్వా రాజా ఆగతో, రజ్ఞో ఆరోహనీయరథం దస్సేత్వా వుత్త”న్తిపి వదన్తి.

సరీరే ఫేణపిణ్డసమే కిం వత్తబ్బం? సబ్బి సద్ధిన్తి సాధూహి సహ పవేదయన్తి. న హి కదాచి సాధూనం సాధూహి సహ కత్తబ్బా హోన్తి, తస్మా సీదనసభావానం కిలేసానం భిజ్జనప్పత్తత్తా నిబ్బానం సబ్బీతి వుచ్చతి. పురిమపదస్సాతి “సతజ్ఞా ధమ్మో న జరం ఉపేతీ”తి పదస్స. కారణం దస్సేన్తో బృతిరేకవసేన. సతం ధమ్మో నిబ్బానం కిలేసహి సంసీదనభిజ్జనసభావో న హోతి, తస్మా తం ఆగమ్మ జరం న ఉపేతి. కిలేసా పన తన్నిమిత్తకా, ఏవమయం వుత్తకారణతో జరం న ఉపేతీతి. తేనాహ “ఇద”న్తిఆది. సున్దరాధివచనం వా ఏతం “సబ్బీ”తి పదం అపాపతాదీపనతో, సబ్బిధమ్మభూతన్ని అత్తో. తేనాహ “విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతి (ఇతిపు. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪), న తేన ధమ్మేన సమత్తి కిజ్జీ”తి (ఖు. పా. ౬.౪; సు. ని. ౨౨౭) చ.

జరామరణసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పీయసుత్రవణ్ణనా

౧౧౩. రహసి గతస్సాతి జనసమ్భాధతో అపక్కంతస్స. నిలీనస్స తేనేవ జనవివేకేన ఏకమన్తం నిసజ్ఞాయ ఏకీభావేన పటిసల్లీనస్స వియ. తేనాహ “ఏకీభూతస్సా”తి. సబ్బజ్ఞాభాసితం కరోంతో ఆహ తస్స వచనం “ఏవమేత”న్తి సమ్మటిచ్చిత్యా తస్స వచనం తథాపచ్ఛనుభాసంతో. అన్తకేనాధిపన్నత్తా ఏవ ఖేత్తవత్తుహిరజ్ఞాసువణ్ణాది మానుసం భవం జహతో. అనుగన్తి అనుగతం, తమేవ అనుగామీతి అత్తో. నిచయన్తి ఉపయాపరి వడ్డియా నిచితభూతం. సమ్మరాయికన్తి సమ్మరాయ హితం.

పీయసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అత్తరక్ఖితసుత్రవణ్ణనా

౧౧౬. పీదహనన్తి సంయమనం. కమ్మపథభేదం అప్పత్తస్సాతి సుపినకాలో వియ పవత్తిమత్తతాయ కమ్మపథవిసేసం అగతస్స. కమ్మస్సాతి అకుసలకమ్మస్స. సంవరన్తి సంవరభావం దస్సేతి, ఇతరస్స పన సంవరభావో పురిమేహి తీహి పదేహి దస్సితోవాతి. ఓత్తప్పమ్మి గహితమేవ తదవినాభావతో. న హి పాపజిగుచ్చనం పాపఉత్తాసరహితం, ఉత్తాసో వా పాపజిగుచ్చనరహితో అత్తీతి.

అత్తరక్ఖితసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అప్పకసుత్రవణ్ణనా

౧౧౭. ఉళారసద్ధో సేట్టే బహుకే చ దిస్సతీతి ఆహ “పణీతే చ బహుకే చా”తి. మానమజ్జనేనాతి మానవసేన మదప్పత్తియా. అతిక్కమన్తి సాధుమరియాదవీతిక్కమలక్ఖణం దోసం. కూటో పాసో.

అప్పకసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అడ్డకరణసుత్రవణ్ణనా

౧౧౮. యస్మా కామనిమిత్తం సత్తో సమ్మజానముసా భాసతి, తస్మా కామా తస్స పతిట్థా పచ్చయో కారణన్తి ఆహ “కామహేతూ”తిఆది. భద్రముఖసీసేన విటటుభం భద్దోపచారేన ఉపచరతీతి అత్తో, వినిచ్చయో కరీయతి ఏత్థాతి అడ్డకరణం, వినిచ్చయట్థానం. ఖిప్పన్తి కూటం, మచ్చఖిప్పన్తిపి వట్టతి. ఓడ్డీతన్తి ఓడ్డనవసేన ఫలం పాపితం.

అడ్డకరణసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. మల్లికాసుత్రవణ్ణనా

౧౧౯. “కస్మా పుచ్చతీ”తి? పుచ్చాకారణం చోదేత్వా సముదయతో పట్టాయ దస్సేతుం “అయం కిర మల్లికా”తిఆది వుత్తం. మాలారామం గన్త్వాతి అత్తనో పితు మాలారామం రక్ఖణత్థోవ అవసేసపుప్పగ్గహణత్థోవ గన్త్వా. కాసిగామేతి

కాసిరట్టస్స గామే. సో కిర గామో మహాకోసలరాజేన అత్తనో ధీతుయా పతిఘరం గచ్ఛంతియా పుష్పమూలత్తాయ దిన్నో, తంనిమిత్తం. భాగినేయ్యేన అజాతసత్తునా. తస్మాతి రజ్ఞో పసేనదిస్స. సాతి మల్లికా. నివత్తితున్తి తస్సా ధమ్మతాయ నివత్తితుం తస్సా వచనం పటిక్ఖిపితుం. నేవజ్ఞగాతి వత్తమానత్తే అతీతవచనన్తి ఆహ “నాధిగచ్ఛతీ”తి. పుథు అత్తాతి తేసం సత్తానం అత్తా.

మల్లికాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. యజ్ఞాసుత్తవణ్ణనా

౧౨౦. ధూణన్తి యజ్ఞాపత్తమ్మం. ఉపసీతాని యజ్ఞం యజితుం ఆరమ్భాయ. ఏత్తావతాతి “ఇథ, భన్తే...పే.... రుదమానా పరికమ్మాని కరోన్తీ”తి ఏత్తకేన పారేన. సన్నిట్టానన్తి “నం ఇత్థిం లభిస్సామి ను ఖో, న ను ఖో లభిస్సామీ”తి నిచ్ఛయం అవిన్దన్తో న జాయన్తో. ఫేణుద్దేహకన్తి యథా యత్త కుథితే ఫేణం ఉద్దేహతి న ఉపధీయతి, ఏవం అనేకవారం ఫేణం ఉట్టాపేత్వా. తం దివసన్తి తస్మిం రజ్ఞా నిద్దం అలభిత్వా దుక్ఖసేయ్యదివసే. ఆలోకం ఓలోకేత్వాతి లోహకుమ్భిముఖవట్టిసీసే పత్తే తత్త మహాన్తం ఆలోకం ఓలోకేత్వా. అత్తానో వచనం రజ్ఞో పవత్తిజాపనత్తం. మహాసద్దో ఉదపాది “ఏవరూపం యజ్ఞం రాజా కారాపేతీ”తి. వత్తుకామో అహోసీ, వత్తుజ్ఞా పన అవిసహన్తో “స” ఇతి వత్వా లోహకుమ్భియం నిముగ్గో. ఇమం గాథం వత్తుకామో అహోసీతి అయం పనేత్త సమ్మన్తో. ఏస నయో సేసపదద్వయేపి. ధమ్మభేరిం చరాపేసుం “కోచి కజ్జీ పాణం మా హనతూ”తి. సో ఇత్థిసామికో పురిసో సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహి అత్తనో ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా సత్తు చ దేసనావిలాససమ్మత్తియా, రాజా పన మహాబోధినిరుజ్జనసభావత్తా కిజ్జీ విసేసం నాధిగచ్ఛి.

సజ్ఘహవత్థానీతి లోకస్స సజ్ఘహకారణాని. నిప్పన్నసస్సతో నవభాగే కస్సకస్స దత్వా రజ్ఞం ఏకభాగగ్గహణం దసమభాగగ్గహణం. ఏవం కస్సకా హట్టతుట్టా సస్సాని సమ్పాదేన్తీతి ఆహ “సస్ససమ్పాదనే మేధావితాతి అత్తో”తి. తతో ఓరభాగే కిర ఛభాగగ్గహణం జాతం. ఛమాసికన్తి ఛన్నం ఛన్నం మాసానం పహోనకం. పాసేతీతి పాసగతే వియ కరోతి. వాచాయ పియస్స పియకరస్స కమ్మం వాచాపేయ్యం. సబ్బసో రట్టస్స ఇద్ధాదిభావతో ఖేమం. నిరబ్బుదం చోరియాభావతో. ఇదఙ్ఞో రట్టం అచోరియం నిరగ్గళన్తి వుచ్చతి అపారుతఘరభావతో.

ఉద్ధంమూలకం కత్వాతి ఉమ్మూలం కత్వా. ద్వీపా పరియఙ్ఞోహితి మహాయజ్ఞాస్స పుబ్బభాగే పచ్ఛా చ పవత్తేతట్టేహి ద్వీపా పరివారయఙ్ఞోహి. సత్తవీసతి...పే.... నస్సాతి సత్తవీసాధికానం తిణ్ణం పసుసతానం ద్వావీసతియా అస్సాదీహి చ సట్టిఅధికద్విసతఆరఙ్ఞకపసూహి చ సద్ధిం సమ్మిణ్ణితానం పన నవాధికధసతపసూనం మారణేన భేరవస్స పాపభీరుకానం భయావహస్స. తథా హి వదన్తి -

“ఛసతాని నియుజ్జన్తి, పసూనం మజ్ఞిమే హని,
అస్సమేధస్స యజ్ఞాస్స, అధికాని నవాపి చా”తి.

సమ్మన్తి యుగచ్ఛిద్ధే పక్ఖిపితబ్బదణ్ణకం. పాసేన్తీతి ఖిపన్తి. సంహరిమేహితి సకటేహి వహితట్టేహి యూపేహి. పుట్టే కిర ఏకో రాజా సమ్మాపాసం యజన్తో సరస్సతినదీతీరే పథవియా వివరే దిన్నే నిముగ్గోయేవ అహోసీ. అన్తబాలబ్రాహ్మణా గతానుగతిగతా “అయం తస్స సగ్గగమనమగ్గో”తి సజ్ఞాయ తత్త సమ్మాపాసయజ్ఞం పట్టపేన్తి. తేన వుత్తం “నిముగ్గోకాసతో

పభుతీ”తి. అయూపో అప్పకదివసో యాగో, సయూపో బహుదివసం సాధేయ్యో సత్రయాగో. మస్తపదాభిసంజ్ఞతానం సప్సిమధూనం వాజమితి సమజ్ఞా, హిరజ్ఞాసువణ్ణగోమహిం సాదిసత్తరసకదక్షిణస్స. సారగబ్బకోట్టాగారాదీసు నత్తేత్త అగ్గళన్తి నిరగ్గళో. తత్త కిర యజ్ఞో అత్తనో సాపతేయ్యం అనవసేసతో అనిగూహిత్యా నియ్యాతీయతి. మహారమ్భాతి బహుపసుఘాతకమ్మా. అట్టకథాయం పన “వివిధా యత్త హజ్జారే”తి వక్ఖమానత్తా “మహాకిచ్చా”తి అత్తో వుత్తో, ఇధ “మహారమ్భాతి పపజ్జావసేన అజేళకా”తిఆది వుత్తన్తి “బహుపసుఘాతకమ్మా”తి అత్తో వుత్తో. నిరారమ్భాతి ఏత్థాపి వుత్తనయేన అత్తో వేదితబ్బో. అనుగతం కులన్తి అనుకులం, కులానుగతన్తి అత్తో వేదితబ్బో. తేనాహ “యం నిచ్చభత్తాది... పే.... అత్తో”తి.

యజ్ఞాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. బన్ధనసుత్తవణ్ణనా

౧౨౧. ఇదన్తి “ఇధ, భన్తే”తిఆదికం వచనం. తే భిక్ఖూ ఆరోచేసున్తి సమ్మన్తో. తేసూతి తేసు రజ్ఞా బన్ధాపితమనుస్సేసు. సుకతకారణన్తి సుకారణకిరియం ఆరోచేసుం, న కేవలం తేసం మనుస్సానం బన్ధాపితభావం . ఇదాని తమత్తం విత్థారతో దస్సేతుం “రజ్ఞో కిరా”తిఆది వుత్తం. అట్టవజ్జోతి అట్టంసో. అన్తోఘరచారినోతి అన్తేపురవాసినో.

ఉక్కట్టేతి యుద్ధే. మన్తీసూతి గుత్తమన్తీసు. అకుతూహలన్తి సజ్ఞాతం. పీయన్తి పియాయితబ్బం. అన్నపానమ్మి మధురే అభుత్తే ఉప్పన్నే. అత్తేతి అత్తే కిచ్చే జాతే ధిరన్తి న కథేన్తి కాయబలమత్తేన అపనేతుం సక్కుణేయ్యత్తా. సుట్టు రత్తరత్తాతి అతివియ రత్తా ఏవ హుత్వా రత్తా. సారత్తేనాతి సారభావేన సారభావసజ్ఞాయ. ఓహారిన్తి హేట్టా హరణసీలన్తి ఆహ “చతూసు అపాయేసు ఆకడ్డనక”న్తి. సిథిలన్తి సిథిలాకారం, న పన సిథిలం. తేనాహ భగవా “దుప్పముజ్జా”న్తి.

బన్ధనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియవగ్గో

౧. సత్తజటిలసుత్తవణ్ణనా

౧౨౨. పుబ్బారామసంజ్ఞాతేతి సావత్థినగరస్స పుబ్బదిసాయ కతత్తా పుబ్బారామేతి సజ్ఞం గతే. తత్తాతి “మిగారమాతుయా పాసాదే”తి తస్మిం సంఖిత్తవచనే. అయం ఇదాని వుచ్చమానా అనుపుబ్బికథా ఆదితో పట్టాయ అనుక్కమకథా. పత్తనం అకాసి తస్స భగవతో అగ్గుపట్టాయికం ఏకం ఉపాసికం దిస్వా తం రానన్తరం ఆకఙ్ఞన్తి. మేఞ్జకపుత్తస్సాతి మేఞ్జకసేట్టిపుత్తస్స. మాతిట్టానే ఠపేసి తస్సా ఉపకారం గరుభావజ్జా దిస్వా. తాయ కారితే పాసాదేతి తాయ మహాఉపాసికాయ మహాలతాపసాధనం విస్సజ్జేత్వా నవహి కోటిహి కరీసమత్తే భూమిభాగే కారితే సహస్సగబ్బపటిమణ్ణితే పాసాదే.

పర్యాళ్ళకచ్చాతి పర్యాళ్ళకచ్చలోమా. కమణ్ణలుఘటికాదిం పబ్బజితపరిక్ఖారం. నగ్గభోగ్గనిస్సిరికానన్తి నగ్గానశ్చవ
భోగ్గానశ్చ నిస్సిరికానశ్చ. తే హి అనివత్తవత్తతాయ నగ్గా చేవ, అచేలకవతాదినా భోగ్గసరీరతాయ భోగ్గా, సోభారహితతాయ
నిస్సిరికా చ. అత్తనా దిట్టసుతం పటిచ్చాదేత్వా న కథేయ్యన్తి అకారణమేతం తేసం రణ్ణా పయుత్తచరపురిసభావతో. ఏవం
కతే పన తే “అణ్ణోపి పబ్బజితా అట్టితి అయం జానాతీ”తి మణ్ణోయ్యన్తి కోహణ్ణాచిత్తో ఏవం అకాసీతి సక్కా విణ్ణాతుం. తథా
హి తేనత్థేన అపరితోసమానో “అపిచా”తిఆదిమాహ.

కాసికచన్దనన్తి ఉజ్జలచన్దనం. తం కిర వణ్ణవసేన సముజ్జలం హోతి పభస్సరం, తదత్థమేవ నం సణ్ణతరం కరోన్తి. తేనాహ
“కాసికచన్దనన్తి సణ్ణచన్దన”న్తి. వణ్ణగన్ధత్తాయాతి వణ్ణసోభత్తశ్చవ సుగన్ధభావత్తశ్చ. వణ్ణగన్ధత్తాయాతి ఛవిరాగకరణత్తశ్చవ
సుగన్ధత్తాయ చ. “గిహినా”తిఆదీహి పదేహి ఏవం పమాదవిహరినా తయా అరహన్తో దువిణ్ణోయ్యతి దస్సేతి.

సంవాసో నామ ఇథ కాలేన ఉపసజ్జమనన్తి దస్సేన్తో “ఉపసజ్జమన్నేనా”తి ఆహ. కాయవాచాహి అసంయతేనపి
సంయతాకారో, అసంవుత్తిన్త్రియేనపి సంవుత్తిన్త్రియాకారో. పరిగ్గహేస్సామీతి వీమంసిస్సామి “పరిసుద్ధం ను ఖో, నో”తి.
సప్పణ్ణోనాతి సీలపరిగ్గణ్ణంపణ్ణాయ సప్పణ్ణేన. జానితుం న సక్కోతి సభావస్స సతో సీలస్స అనుపధారణతో.

కథనేనాతి అపరాపరం కథనేన. తథా హి వక్ఖతి “ఏకచ్చస్స హీ”తిఆది. అరియవోహరోతి దిట్టాదిలక్ఖణేన వోహరితో
“దిట్టం అదిట్ట”న్తిఆదినా పవుత్తసద్దవోహరో. తస్స పన కారణమేవ గణ్ణన్తో “ఏత్థ చేతనా”తి ఆహ. ఏస నయో
అనరియవోహరేపి. పరమత్థతో హి సచ్చవాచాదయో ముసావాచాదయో చేతనాలక్ఖణాతి. పణ్ణత్తివోహరో తథా తథా
వోహరితబ్బతో ఏవమాహ “సంవోహరేన ఖో, మహారాజ, సోచేయ్యం వేదితబ్బ”న్తి.

ఇథాణ్ణామోతి ఇథాణ్ణగుణబలం, యేన తానుప్పత్తికపటిభానాదినా అచ్చాయికకిచ్చకరణీయాని నిట్టాపేతి. సంకథాయాతి
అత్థవీమంసనవసేన పవత్తాయ సమ్మాకథాయ. ఉప్పిలవతి లహుకభావతో. హేట్టాచరకాతి అవచరకా. యే అనుపవిసిత్వా
పరేసం రహస్సవీమంసనవసేన పవత్తా, తేసు ఓచరకవోహరోతి వుత్తం “చరా హీ”తిఆది.

వణ్ణసణ్ణానేనాతి వణ్ణేన వా సణ్ణానేన వా వణ్ణపోక్ఖరతాయ వా సణ్ణానసమ్మత్తియా వా. సుజానో పేసలో విస్ససేతి
యోజనా. లహుకదస్సనేనాతి పరిత్తదస్సనేన విజ్ఞుకేన వియ. పరిక్ఖారభణ్ణకేనాతి పబ్బజితపరిక్ఖారభూతేన భణ్ణకేన.
లోహడ్డమాసోతి లోహమయో ఉపడ్డగ్గనకమాసో.

సత్తజటిలసుత్తవణ్ణా నిట్టితా.

౨. పశ్చరాజసుత్తవణ్ణా

౧౨౩. రూపాతి రూపసజ్ఞాతా కామగుణా. తే పన నీలాదివసేన అనేకభేదభిన్నాపి రూపాయతనత్తా చక్కువిణ్ణోయ్యతం
నాతివత్తన్తితి ఆహ “నీలపీతాదిభేదం రూపారమ్మణ”న్తి. తో-సద్దోపి దా-సద్దో వియ కాలత్తో హోతీతి ఆహ “యతోతి యదా”తి.
మనం ఆపయతి వడ్డేతీతి మనాపం, మనోరమం. మనాపనిప్పత్తితన్తి తస్స పుగ్గలస్స మనసా పియాయితం, తస్స
అగ్గభావేన పరియన్తం పరమం కోటిం కత్వా పవత్తితన్తి అత్తో. పుగ్గలమనాపన్తి ఆరమ్మణసభావం అచిన్తేత్వా పుగ్గలస్స వసేన
మనాపభావేనేవ ఇట్టతాయ ఇట్టన్తి. సమ్ముతీతి సమణ్ణా. పుగ్గలమనాపం నామ సణ్ణావిపల్లాసవసేన విపరీతమ్మి గణ్ణాతి

ఇతరసభావతోతి ఆహ “యం ఏకస్య...పే.... ఇట్టం కన్త”న్తి. ఇదాని తం జిహ్వావిజ్ఞోయ్యవసేన యోజేత్వా దస్సేన్తో “పచ్చన్తవాసీన”న్తిఆదిమాహ. ఇదం పుగ్గలమనాపన్తి ఇదం యథావుత్తం జిహ్వావిజ్ఞోయ్యం వియ అజ్ఞామ్మి ఏవంజాతికం తేన తేన పుగ్గలేన మనాపన్తి గహేతబ్బారమ్మణం పుగ్గలమనాపం నామ.

లోకే పటివిభత్తం నత్తి, విభజిత్వా దస్సనేన లోకేన మధురజాతేనపి పటివిభత్తం కత్వా గహేతుం న సక్కుణేయ్యాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “విభజిత్వా పన దస్సేతబ్బ”న్తి. దిబ్బకప్పమ్మీతి దేవలోకపరియాపన్నసదిసమ్మి అమనాపం ఉపట్టాతి ఉళారపణీతారమ్మణపరిచయతో. మజ్ఞిమానం పన...పే.... విభజిత్తబ్బం తేసం మనాపస్స మనాపతో, అమనాపస్స అమనాపతో ఉపట్టానతో. తత్థపి ఇట్టానిట్టపరిచ్ఛేదో నిప్పరియాయతో ఏవం వేదితబ్బోతి దస్సేన్తో ఆహ “తజ్ఞా పనేత”న్తిఆది. తజ్ఞా పనేతం ఇట్టానిట్టభూతం ఆరమ్మణం కామావచరజవనేసు అకుసలస్స వసేన యేభుయ్యేన పవత్తతీతి కత్వా తత్థ “రజ్జతి దుస్సతీ”తి అకుసలస్సేవ పవత్తి దస్సేతా. సేనకామావచరస్సపి వసేన పవత్తి లబ్బతేవ. తథా హి తం అప్పటికూలేపి పటికూలాకారతో, పటికూలేపి అప్పటికూలాకారతో పవత్తతీతి. విపాకచిత్తం ఇట్టానిట్టం పరిచ్ఛిన్నతీ, న సక్కా విపాకం వజ్ఞేతున్తి. కుసలకమ్మం హి ఏకన్తతో ఇట్టమేవ, అకుసలకమ్మజ్ఞా అనిట్టమేవ, తస్మా తత్థ ఉప్పజ్జమానం విపాకచిత్తం యథాసభావతో పవత్తతీతి.

యం పన సమ్మోహవిసోదనియం “కుసలకమ్మజం అనిట్టం నామ నత్థీ”తి ఏత్తకమేవ వుత్తం, తం పన నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. తేన సోభనం అకుసలకమ్మజమ్మి ఏకచ్ఛానం సత్తానం ఇట్టన్తి అనుజ్ఞాతం సియా. కుసలకమ్మజం పన సబ్బేసం ఇట్టమేవాతి వదన్తి. తిరచ్ఛానగతానం కేసజ్ఞే మనుస్సరూపం అమనాపం, యతో తే దిస్సావ పలాయన్తి. మనుస్సా చ దేవతానం రూపం దిస్సా భాయన్తి, తేసమ్మి విపాకవిజ్ఞాణం తం రూపం ఆరబ్బ కుసలవిపాకమేవ ఉప్పజ్జతి, తాదిసస్స పన పుజ్జస్స అభావా న తేసం తత్థ అభిరతి హోతీతి దట్టబ్బం. కుసలకమ్మజస్స పన అనిట్టస్స అభావో వియ అకుసలకమ్మజస్స సోభనస్స ఇట్టస్స అభావో వత్తబ్బో. హత్థిఆదీనమ్మి హి అకుసలకమ్మజం మనుస్సానం అకుసలవిపాకస్సేవ ఆరమ్మణం, కుసలకమ్మజం పన పవత్తే సముట్టితం కుసలవిపాకస్స, ఇట్టారమ్మణేన వోమిస్సకత్తా అప్పకం అకుసలకమ్మజం బహులం అకుసలవిపాకుప్పత్తియా కారణం న భవిస్సతీతి సక్కా వత్తుం. ఇదాని తమేవ విపాకవసేన ఇట్టానిట్టారమ్మణవవత్తానం విభావేతుం “కిజ్ఞాపి హీ”తిఆది వుత్తం. తయిదం సమ్మతిమనాపసంవిభాగత్తం వుత్తం, ఇథ పన న తథా విభత్తన్తి ఆహ “భగవా పనా”తిఆది.

సో ఉపాసకో చన్దనఙ్గలగామే జాతత్తా “చన్దనఙ్గలికో”తి పఞ్ఞాయతి, “చన్దనవిలాసో”తి కేచి. తస్స ఉపాసకస్స పటిభానం ఉదపాదీతి యోజనా. తే రాజానో హతప్పభే హతసోభే దిస్వాతి సమ్మన్తో. ఉదకాభిసితేతి ఉదకేన అభిసిజ్ఞేతే. అఙ్గరే వియాతి అఙ్గరక్ఖణే వియ.

కాలస్సేవాతి పగేవ. అవిగతగన్ధం తఙ్గణవికసితతాయ. ఈదిసం వచనన్తి “అచ్ఛాదేసీ”తి ఏవరూపం వచనన్తి.

పఞ్చరాజసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. దోణపాకసుత్తవణ్ణనా

౧౨౪. “దోణపాకకుర”ని ఏత్త విభత్తిలోపం కత్వా నిద్దేసోతి ఆహ “దోణపాకం కుర”ని. దోణస్సాతి చతున్నం ఆళ్ళకానం, సోళసనాళీనని అట్టో. తదుపీయని తదనురూపం, తస్స వుత్తపరిమాణస్స అనుచ్ఛవికని అట్టో. పుట్టేతి తందివసతో పురిమతరదివసేసు. బలవాతి మహా. భత్తపరిళాహోతి భత్తసమ్మదహేతుకో. అస్స రజ్జో ఉభోసు పస్సేసు గహితతాలవణ్ణా బీజని యమకతాలవణ్ణహి. ఫాసువిహారని భోజనే మత్తజ్ఞాతాయ లద్ధబ్బసుఖవిహారం. భోజనమత్తజ్ఞా హి సుఖవిహారో హోతి. తేనాహ “తనుకస్స భవన్తి వేదనా, సణికం జీరతి ఆయు పాలయ”ని.

తనుకస్సాతి తనుకా అస్స పుగ్గలస్స, భుత్తపచ్చయా విసభాగవేదనా న హోస్తీతి అట్టో. సణికని మన్దం ముదుకం, అపరిస్సయమేవాతి అట్టో. జీరతీతి పరిభుత్తాహారో పచ్చతి. ఆయుపాలయని నిరోధో అవేదనో జీవితం రక్షన్తో. అథ వా సణికం జీరతీతి సో భోజనే మత్తజ్ఞా పుగ్గలో పరిమితాహారతాయ సణికం చిరేన జీరతి జరం పాపుణాతి జీవితం పాలేన్తో.

పరియాపుణిత్వాతి ఏత్త యథా సబ్బం సో పరియాపుణి, తతో పరశ్చ యథా పటిపజ్జి, తం దస్సేతుం “రజ్జా సద్ధి”నిఆది వుత్తం. తావతకే తణ్ణులే హరేయ్యాసి తదుపీయశ్చ బృజ్జానని ఆనేత్వా సమ్మన్తో.

పురిసభాగో ఏసాతి మజ్జిమేన పురిసేన భుజ్జితబ్బభాగో ఏసో, యదిదం నాళికోదనమత్తం. సల్లిఖితసరీరతాతి భమం ఆరోపేత్వా ఉల్లిఖితస్స వియ సబ్బపరిళాహవూపసమస్స పుధులతాపగతసరీరస్స. సీలం సమ్మరాయికత్తోతి వుత్తం, కుతో పనేత్థి సీలని ఆహ “భోజనే”తిఆది. సీలజ్ఞం నామ హోతీతి చతుపారిసుద్ధిసీలస్స అవయవో ఏకో భాగో హోతి.

దోణపాకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పరమసంఖామసుత్తవణ్ణనా

౧౨౫. వేదేన ఇాణేన ఈహతి ఇరియతీతి వేదేహి, కోసలరాజభగినీ అజాతసత్తునో మాతా, సా కిర సమ్మజ్జాజాతికా. తేనాహ “పణ్ణితాధివచన”ని, చత్తారి అగ్గాని ఏతిస్సని చతురగ్గినీ. ద్విన్నం రజ్జానని కాసికరజ్జమగధరజ్జానం అన్తరే, సో పన గామో కాసికరజ్జో.

పాపాతి లామకా నిహీనాచారా. మేజ్జతి సినియ్హతీతి మేత్తి, సా ఏతేసు అత్తీతి మిత్తా. సహ అయని పవత్తన్తీతి సహాయా. సమ్మవజ్కని సుట్ట ఓనతం. జయకారణం దిస్వా ఆహ, తథా హి “అజ్జ ఇమం రత్తిం దుక్ఖం సేతీ”తి కాలపరిచ్ఛేదవసేన వుత్తం. వేరిఘాతో నామ వేరిపుగ్గలే సతీతి ఆహ “వేరిపుగ్గలం లభతీ”తి.

పరమసంఖామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. దుతియసంఖామసుత్తవణ్ణనా

౧౨౬. సుణాథాతి “వత్వా”తి వచనసేసో. ఉపకప్పతీతి సమ్మవతి. సయ్హం హోతీతి కాతుం సక్కా హోతి. “యదా చజ్జో”తి చ-కారో నిపాతమత్తని ఆహ “యదా అజ్జో”తి. విలుమ్మన్తీతి వినాసం అచ్చిన్దనం కరోన్తి. విలుమ్మీయతీతి విలుత్తపరసంతకస్స అసకత్తా పుగ్గలో దిట్టధమ్మికం కమ్మఫలం పటిసంవేదేన్తో వియ సయమ్మి పరేన విలుమ్మీయతి, ధనజానిం పాపుణాతి. “కారణ”ని హి మజ్జతీతి పాపకిరియం అత్తనో హితావహం కారణం కత్వా మజ్జాతి. జయన్తో పుగ్గలో

“ఇదం నామ జినామీ”తి మజ్జిమానో సయమ్మి తతో పరాజయం పాపుణాతి. ఘట్టేతారన్తి పాపకమ్మవిపాకం. కమ్మవివట్టేనాతి కమ్మస్స వివట్టనేన, పచ్చయలాభేన లద్ధావసరేన వివట్టత్వా విగమితేన కమ్మేనాతి అత్తో.

దుతియసంఖ్ఖామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. మల్లికాసుత్తవణ్ణనా

౧౨౭. ఏకచ్ఛాతి పణ్ణితా సపజ్ఞా. సేయ్యాతి వరా. గాథాసుఖత్థం ససురసద్దలోపం కత్వా “సస్సుదేవా”తి వుత్తన్తి ఆహ “సస్సుససురదేవతా”తి. దిసాజేట్టకాతి చత్తాసుపి దిసాసు జేట్టకసీసేన హి లోకం వదతి. తాదిసాయాతి తథారూపాయ మేధావితాదిగుణవుత్తియా. సుభరియాయాతి సుఖేత్తభూతాయ సుందరిత్తియాతి అత్తో.

మల్లికాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. అప్పమాదసుత్తవణ్ణనా

౧౨౮. సమధిగ్గయ్యాతి సమ్మా అతివియ గహేత్వా, ఇాయేన విసేసతో గణ్ఠేత్వా. కారాపకఅప్పమాదోతి తిణ్ణం పుజ్జాకిరియవత్థానం పవత్తకఅప్పమాదో. సమవధానన్తి సమవరోధం అన్తోగధం. ఉపక్లేపన్తి బహి అహుత్వా పక్తిపితబ్బతం. సేసపదజాతాని వియ అవ...పే.... ధమ్మా సప్పదేసత్తా. అప్పమాదే సమోధానం గచ్చన్తి తస్స నిప్పదేసత్తా. అగ్గం సేట్టం మహాంతం సేసధమ్మానం అప్పమాదో. పటిలాభకట్టేనాతి అధిగమహేతుతాయ. లోకియోపి సమానోతి కామావచరోపి సమానో. మహాగ్గతానుత్తరానం పుబ్బభాగే పవత్తఅప్పమాదో హి ఇధాధిప్పేతో.

పసంసన్తి పణ్ణితాతి యోజనా. అప్పమాదస్స పాసంసభావే ఏకంతతో కత్తబ్బతాయ పన “ఏతానీ”తిఆదినా కారణం ఆహ. ఇమిస్సా యోజనాయ “పుజ్జాకిరియాసు”తి పదస్స “అప్పమత్తో”తి ఇమినా సమ్బన్దో. యస్మా పణ్ణితా అప్పమాదం పసంసన్తి, యస్మా చ పుజ్జాకిరియాసు అప్పమత్తో ఉభో అత్థే అధిగ్గణ్ఠాతి, తస్మా ఆయుఆదీని పత్తయన్తేన అప్పమాదోవ కాతబ్బోతి. దుతియయోజనాయ పన పణ్ణితా అప్పమాదం పసంసన్తి. కత్థ? పుజ్జాకిరియాసు. కస్మాతి చే? అప్పమత్తోతిఆది. తేనాహ “యస్మా...పే.... అత్తో”తి. అత్థపటిలాభాతి దిట్టధమ్మికాదిహితపటిలాభా.

అప్పమాదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కల్యాణమిత్తసుత్తవణ్ణనా

౧౨౯. సీలాదిగుణసమన్నాగతో కల్యాణో భద్దకో మిత్తో ఏతస్సాతి కల్యాణమిత్తో, తస్స ధమ్మో కల్యాణమిత్తస్సేవ స్వాఖాతో నామ హోతి సుత్వా కత్తబ్బకిచ్చస్స సాధనతో. తేనాహ “అత్థం పూరేతి”తి. ఇతరస్సాతి పాపమిత్తస్స. తేనాతి అత్థపూరణేన. ఏతన్తి “సో చ ఖో కల్యాణమిత్తస్సా”తి ఏతం వచనం. దేసనాధమ్మోతి పరియత్తిధమ్మో. సో హి కల్యాణమిత్తతో పచ్చక్ఖతో లద్ధబ్బో, ఇతరే తదుపనిస్సయా పచ్చత్తపురిసకారేహి, తేన లద్ధబ్బో కల్యాణమిత్తోతి ఏవమత్తో గహేతబ్బో. సావకబోధిసత్తవసేన హేసా దేసనా ఆగతా. న హి సేసబోధిసత్తానం పరోపదేసేన పయోజనం అత్తి.

ఉపద్ధం కల్యాణమిత్తతోతి బ్రహ్మచరియం చరంతస్స ఉపద్ధగుణో కల్యాణమిత్తతో లద్ధబ్బో. ఉపద్ధం పచ్చత్తపురిసకారతోతి ఇతరం ఉపద్ధం ఇథం పటిపజ్జంతస్స అత్తనో పురిసకారతో. లోకేపి పాకటోయమత్తో “ఆచరియతో ఉపద్ధం, పచ్చత్తపురిసకారతో ఉపద్ధం లద్ధబ్బా తేవిజ్జతా”తి, తస్మా ధేరో తథా చింతేసి. నిప్పదేసన్తి అనవసేసతో. తతోతి కల్యాణమిత్తతో. ఉపద్ధం ఆగచ్ఛతీతి ఉపద్ధగుణో పటిపజ్జంతం ఉపగచ్ఛతి. బహూహి పురిసేహి. వినిబ్బోగో వివేచనం నత్తి ఏకజ్ఞం అత్తస్స వివేచేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యత్తా. ఏసాతి పరతోఘోసపచ్చత్తపురిసకారతో చ సిజ్జమానో అత్తో. ఏత్తకన్తి ఏత్తకో భాగో. యది న సక్కా లద్ధం, అథ కస్మా ఉపద్ధన్తి వుత్తన్తి ఆహ “కల్యాణమిత్తతాయా”తిఆది. సమ్మాదిట్టిఆదీసు న సక్కా లద్ధం. అసక్కుణ్ణేయ్యే సకలమ్మి న సమ్మవతి పరతోఘోసమత్తేన తేసం అసిజ్జనతో, పధానహేతుభావదీపనత్తం పన “సకలమేవా”తి వుత్తం. పుబ్బభాగపటిలాభగ్గన్తి పుబ్బభాగే పటిలద్ధబ్బకారణం కల్యాణమిత్తస్స ఉపదేసేన వినా తేన ఉత్తరి విసేసతో అలద్ధబ్బతో. అత్తోతి పరమత్తో. “కల్యాణమిత్తం...పే... చత్తారో ఖడ్ధా”తి వత్వా సుత్వాతి అత్తో. తే పన సీలాదయో సజ్ఞారక్ఖన్ధపరియాపన్నాతి ఆహ “సజ్ఞారక్ఖన్దోతిపి వదన్తియేవా”తి.

మాహేవన్తి మా అహ ఏవన్తి ఛేదో, అహాతి నిపాతమత్తం, మాతి పటిసేధే నిపాతో. తేనాహ “మా ఏవం అభణే”తి. “మాహేవం ఆనద్దా”తి వదతో భగవతో ఇమస్మిం రానే తాదిసస్స నామ తే, ఆనన్ద, కల్యాణమిత్తగుణే సేవతో వత్తుం యుత్తం అయాథావతోతి ధమ్మభణ్ణాగారికస్స యథాభూతగుణకిత్తనముఖేన పటిక్ఖేపో యుత్తోతి దస్సేన్తో “బహుస్సుతో”తిఆదిమాహ. ఇదన్తి ఇదం వచనం భగవా ఆహాతి సమ్మన్తో. సకలమేవ హీతి ఏత్త హి-సద్దో హేతులత్తో. తేన “మాహేవ”న్తి తస్స పటిక్ఖేపస్స కారణం జోతితం, న సరూపతో వుత్తం. “కల్యాణమిత్తస్సేత”న్తిఆదినా పన తం సరూపతో దస్సేతన్తి ఆహ “ఇదాని...పే.... ఆదిమాహ”తి. పాటికజ్ఞితబ్బన్తి ఇచ్చనట్టేన పాటికజ్ఞితబ్బం, న పటికజ్ఞానిమిత్తేనాతి ఆహ “అవస్సంభావీతి అత్తో”తి.

ఇథాతి అన్తోగధావధారణపదం, ఇధేవాతి అత్తో. ఇమస్మింయేవ హి సాసనే అరియమగ్గభావనా, న అజ్ఞత్థ. ఆదిపదానంయేవాతి తస్మిం తస్మిం వాక్యే ఆదితో ఏవ వుత్తసమ్మాదిట్టిఆదిపదానంయేవ. సమ్మాదస్సనలక్ఖణాతి చతున్నం అరియసచ్ఛానం పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన సమ్మదేవ దస్సనసభావా. సమ్మాఅభిరోపనలక్ఖణోతి నిబ్బానసజ్ఞాతే ఆరమ్మణే సమ్మయుత్తధమ్మే సమ్మదేవ ఆరోపనసభావో. సమ్మాపరిగ్గహణలక్ఖణాతి ముసావాదాదీనం విసంవాదనాదికిచ్చతాయ లూఖానం అపరిగ్గాహకానం పటిపక్ఖభావతో పరిగ్గాహకసభావా సమ్మావాచా సినిద్ధభావేన సమ్మయుత్తధమ్మే సమ్మావాచాపచ్చయం సుభాసితనోతారశ్చ పుగ్గలం పరిగ్గణ్ణాతీతి సమ్మాపరిగ్గహణలక్ఖణా. యథా కాయకకిరియా కిశ్చి కత్తబ్బం సముట్టాపేతి, సయశ్చ సముట్టహనం ఘటనం హోతి, తథా సమ్మాకమ్మన్త సజ్ఞాతా విరతిపీతి సముట్టాపనలక్ఖణా దట్టబ్బా, సమ్మయుత్తధమ్మానం వా ఉక్ఖిపనం సముట్టాపనం కాయకకిరియాయ భారుక్ఖిపనం వియ. జీవమానస్స సత్తస్స, సమ్మయుత్తధమ్మానం వా, జీవితప్పవత్తియా ఆజీవస్సేవ వా సుద్ధి వోదానం. యథా ఉప్పన్నుప్పన్నానం వజ్జానం ధమ్మేన పహానానుప్పాదఅత్థలాభాదిపరివుడ్డి హోతి, ఏవం సమ్మయుత్తానం పగ్గహణసభావోతి సమ్మాపగ్గహణలక్ఖణో సమ్మావాయామో. కాయవేదనాచిత్తధమ్మేసు సుభసుఖనిచ్చఅత్తగాహనశ్చ విధమనవసేన సమ్మాపతిట్టానసభావాతి సమ్మాఉపట్టానలక్ఖణా సమ్మాసతి. సమ్మయుత్తధమ్మానం సమ్మా సమాదహనం ఏకగ్గతాకరణం సభావో ఏతస్సాతి సమ్మాసమాధానలక్ఖణో సమ్మాసమాధి. తీణి కిచ్చాని హోన్తి పటిపక్ఖధమ్మేసు , ఆరమ్మణధమ్మేసు, సమ్మయుత్తధమ్మేసు చ ఏకస్మింయేవ ఖణే పవత్తివిసేసభూతాని. ఇదాని తాని సరూపతో దస్సేతుం “సేయ్యథిద”న్తిఆది వుత్తం. సద్ధిన్తి ఇమినా “అజ్ఞోహి”తి వుత్తకిలేసా మిచ్చాదిట్టియా సహ ఏకట్టా వా అనేకట్టా వాతి దస్సేతి. పజహతి పహాయ నం పటివిజ్జతి. నిరోధన్తి నిబ్బానం ఆరమ్మణం కరోతి సచ్చికిరియాపటివేధేన పటివిజ్జతి.

న కేవలం మగ్గధమ్మా వుత్తనయేనేవ, అథ ఖో అపరేనపి నయేన వేదితబ్బాతి దస్సేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. నానాఖణా పునపునం ఉప్పజ్జనతో. నానారమ్మణా అనిచ్ఛానుపస్సనాదిభావతో. ఏకక్షణా సకిదేవ ఉప్పజ్జనతో. ఏకారమ్మణా నిబ్బానవిసయత్తా. చత్తారి నామాని లభతి పరిజ్ఞాభిసమయాదివసేన పవత్తియా. తీణి నామాని లభతి కామసజ్జప్పాదీనం పహానవసేన పవత్తియా. పటిపక్షపహానవసేన హిస్స నామత్తయలాభో. ఏస నయో సేసేసుపి. విరతియోపి హోన్తి చేతనాయోపి పుబ్బభాగేపి విక్ఖమ్భనవసేన పవత్తనతో. మగ్గక్షణే పన విరతియోవ పటిపక్షసముచ్చిన్ననస్స మగ్గకిచ్చత్తా. న హి చేతనా మగ్గసభావా. సమ్మప్పధానసతిపట్టానవసేనాతి చతుబ్బిధసమ్మప్పధానచతుబ్బిధసతిపట్టానవసేన చత్తారి నామాని లభతి అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదనాదీనం కుసలానఞ్చ వడ్డనతో. పుబ్బభాగేపి మగ్గక్షణేపీతి యథా పుబ్బభాగే పరమజ్ఞానాదివసేన నానా. ఏవం మగ్గక్షణేపి. న హి ఏకోపి చ మగ్గసమాధి పరమజ్ఞానసమాధిఆదినామాని లభతి సమ్మాదిట్టిఆదీనం వియ కిచ్చవసేన భేదాభావతో. తేనాహ “మగ్గక్షణేపి సమ్మాసమాధియేవా”తి.

ఇత్థా ఇతబ్బాతి సమ్మన్తో. వుద్ధి నామ వేపుల్లం భియ్యోభావో పునపునం ఉప్పాదో ఏవాతి ఆహ “పునపునం జనేతీ”తి. అభినిబ్బత్తేతి అభివడ్డం పాపేన్తో నిబ్బత్తేతి. వివిత్తతాతి వివిత్తభావో. నో హి వివేచనీయతో వివిచ్చతి, యం వివిచ్చిత్వా రితం, తదుభయమ్మి ఇథ వివిత్తభావసామజ్ఞోన “వివిత్తతా”తి వుత్తం. తేసు పురిమో వివేచనీయతో వివిచ్చమానతాయ వివిచ్చనకిరియాయ సమజ్ఞీ ధమ్మసమూహో తాయ ఏవ వివిచ్చనకిరియాయ వసేన వివేకోతి గహితో. ఇతరో సబ్బసో తతో వివిత్తసభావతాయ. తత్థ యస్మిం ధమ్మపుజ్జో సమ్మాదిట్టి పవత్తతి, తం యథావుత్తాయ వివిచ్చమానతాయ వివేకసజ్ఞాతం నిస్సాయేవ పవత్తతి, ఇతరం పన తంనిన్నతాతంఆరమ్మణతాహీతి వుత్తం “వివేకం నిస్సితం, వివేకే వా నిస్సిత”న్తి.

యథా వా వివేకవసేన పవత్తం ఝానం “వివేకజ”న్తి వుత్తం, ఏవం వివేకవసేన పవత్తా సమ్మాదిట్టి “వివేకనిస్సితా”తి దట్టబ్బా. నిస్సయో చ విపస్సనామగ్గానం వసేన మగ్గఫలానం వేదితబ్బో. అసతిపి తాసం పుబ్బాపరభావే “పటిచ్చసముప్పాదో”తి ఏత్థ పచ్చయానం సముప్పాదనం వియ అభిన్నధమ్మాధారా నిస్సయభావనా సమ్మవన్తి. తస్స తదఙ్గ-సముచ్చేదనిస్సరణవివేకనిస్సితతం వత్తా పటిప్పస్సద్ధివివేకనిస్సితతాయ అవచనం అరియమగ్గభావనాయ వుచ్చమానత్తా. భావితమగ్గస్స హి యే సచ్చికాతబ్బా ధమ్మా. తేసం కిచ్చం పటిప్పస్సద్ధివివేకో. అజ్ఞాసయతోతి “నిబ్బానం సచ్చికరిస్సామీ”తి మహాంతఅజ్ఞాసయతో. యదిపి హి విపస్సనాక్షణే సజ్ఞారారమ్మణం చిత్తం, సజ్ఞారేసు పన ఆదీనవం సుట్టు, దిస్సా తప్పటిపక్షే నిబ్బానే నిన్నతాయ అజ్ఞాసయతో నిస్సరణవివేకనిస్సితో హోతి, ఉడ్డాభిభూతస్స పుగ్గలస్స సీతనిన్నచిత్తతా వియ. కేచి పన “యథా సభావతో, యథా అజ్ఞాసయతో నిస్సరణవివేకనిస్సితతా, ఏవం పటిప్పస్సద్ధివివేకనిస్సితతాపి సియా”తి వదన్తి. యదగ్గేన హి నిబ్బాననిన్నతా సియా, తదగ్గేన ఫలనిన్నతాపి సియా “కుదాస్సు నామాహం తదాయతనం ఉపసమ్మజ్జ విహరేయ్య”న్తి అజ్ఞాసయసమ్మత్తియా భావతో. యస్మా పహానవినయో వియ రాగనిరోధోపి ఇధాధిప్పేతవివేకేన అత్థతో నిబ్బిసిట్టో, తస్మా వుత్తం ఏస నయో విరాగనిస్సితాదీసూతి. తేనాహ “వివేకత్థా ఏవ హి విరాగాదయో”తి.

వోస్సగ్గసద్ధో పరిచ్ఛాగత్తో పక్షన్దనత్తో చాతి వోస్సగ్గస్స దువిధతా వుత్తా. వోస్సజ్జనఞ్ఞో పహానం, విస్సట్టభావేన నిరాసజ్కపవత్తి చ, తస్మా విపస్సనాక్షణే తదఙ్గవసేన, మగ్గక్షణే సముచ్చేదవసేన పటిపక్షస్స పహానం వోస్సగ్గో, తథా

విపస్ననాక్షణే తంనిన్నభావేన, మగ్గక్షణే ఆరమ్మణకరణేన విస్ఫుట్టసభావతా వోస్సగ్గోతి వేదితబ్బం. తేనేవాహ “తత్త పరిచ్ఛాగవోస్సగ్గో”తిఆది. అయం సమ్మాదిట్ఠీతి అయం మిస్సకవసేన వుత్తా సమ్మాదిట్ఠీ. యథావుత్తేన పకారేనాతి తదఙ్గప్పహానసముచ్చేదప్పహానపకారేన తంనిన్నతదారమ్మణకరణప్పకారేన చ.

పుట్టే వోస్సగ్గవచనస్సేవ అత్తస్స వుత్తత్తా ఆహ “సకలేన వచనేనా”తి. పరిణమంతం విపస్ననాక్షణే, పరిణతం మగ్గక్షణే. పరిణామో నామ ఇథ పరిపాకోతి ఆహ “పరిపచ్చంతం పరిపక్కఞ్చా”తి. పరిపాకో చ ఆసేవనలాభేన లద్ధసామత్తియస్స కిలేసే పరిచ్చజితుం నిబ్బానం పక్ఖన్దితుం తిక్ఖవిసదభావో. తేనాహ “అయ”న్తిఆది. ఏస నయోతి య్వాయం నయో “వివేకనిస్సిత”న్తిఆదినా సమ్మాదిట్ఠీయం వుత్తో, సేసేసు సమ్మాసజ్జప్పాదీసుపి ఏసేవ నయో, ఏవం తత్త నేతబ్బన్తి అత్తో. పటిచ్ఛాతి నిస్సాయ. జాతినభావాతి జాయనసభావా. సకలోతి అనవసేసో, సబ్బోతి అత్తో. న కోచి మగ్గో సావసేసో హుత్వా సమ్భవతి. హేటిమే మగ్గే ఉప్పన్నే ఉపరిమో ఉప్పన్నో ఏవ నామ అనంతరాయేన ఉప్పజ్జనతో. వవస్సగ్గత్తేతి వచసాయత్తే. వణ్ణయన్తీతి గుణవణ్ణనవసేన విత్తారేన్తి.

కల్యాణమిత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౯. పఠమఅపుత్తకసుత్తవణ్ణనా

౧౩౦. దివ-సద్ధో దివా-సద్ధో వియ దివసపరియాయో, తస్మా విసేసనభావేన వుచ్చమానో దివసద్ధో అత్తవిసేసం దీపేతీతి ఆహ “దివసస్స దివా”తిఆది. సం వుచ్చతి ధనం, తస్స పతీతి సమ్మతి, ధనసామికో, తస్స హితావహత్తా సాపతేయ్యన్తి ఆహ “సాపతేయ్యన్తి ధన”న్తి. తస్స గేహ కతాకతభణ్ణస్స అతిబహుభావతో విష్టయప్పత్తో రాజా “కో పన వాదో”తి ఆహ. కాళలోహం నామ అయోఫలం. కచ్చపాదిరూపేహిపి సోవణ్ణాదీని రపేన్తి. సకుణ్ణకభత్తన్తి సకుణ్ణేహి వా సథుసేహి వా పక్కభత్తం. బిలఙ్గం వుచ్చతి ధణ్ణబిలఙ్గం, ఆరనాలన్తిపి వుచ్చతి, తం దుతియం అస్సాతి బిలఙ్గదుతియం. తణ్ణో కణ్ణతో నిబ్బత్తత్తా కణ్ణోకం నామ. తీహి పక్ఖేహి వత్తఖణ్ణేహి కతనివాసనం తిపక్ఖవసనం. తేనాహ “తీణీ...పీ.... నివాసన”న్తి.

అసన్తో నీచో పురిసోతి అసప్పూరిసోతి ఆహ “లామకపురిసో”తి. కమ్మస్స నిబ్బత్తభావేన ఓతరణతాయ ఫలం అగ్గం నామ, ఉపరిభూమిగతత్తా ఉద్ధం అగ్గం అస్సాతి ఉద్ధగ్గికం. దక్ఖిణన్తి దానమాహ. సగ్గో నామ కామభవూపపత్తిభవో, తస్స నిబ్బత్తనతో “సగ్గస్స హితా”తి వుత్తం. తత్త్రుపపత్తిజననతోతి తత్త్ర ఉపపత్తియా జననతో, ఉప్పాదనతోతి అత్తో.

సేతం ఉదకం ఏతిస్సాతి సేతోదకా. సో యేన భావేన యత్త పాకటతరో హుత్వా దిస్సతి, తం దస్సేతుం “వీచీనం భిన్నట్ఠానే”తి ఆహ. సుఖోతరణట్ఠానతాయ కద్దమాదిదోసవిరహతో చ సున్దరతిత్థా. తం అపేయ్యమానన్తి తం ఉదకం కేనచి అపరిభుజ్ఞోయమానం. అత్తనా కత్తబ్బకిచ్చకరోతి అత్తనా కాతబ్బకమ్మసజ్ఞాతకిచ్చకరో, పరిభోగవసేన చేవ సగ్గహేతబ్బసగ్గణ్ణనవసేన చ నియోజకోతి అత్తో. కుసలకిచ్చకరోతి అత్తనా కాతబ్బపుణ్ణకరో.

పఠమఅపుత్తకసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౧౦. దుతియఅపుత్తకసుత్తవణ్ణనా

౧౩౧. పిణ్డపాతేనాతి సహయోగే కరణవచనం. పటిపాదనం తేన సహ యోజనన్తి ఆహ “పిణ్డపాతేన సద్ధిం సంయోజేసి, పిణ్డపాతం అదాసీతి అత్తో”తి. “పణీతభోజనం భుజ్జిత్యా”తి వుత్తం, పాళియం పన “కణాజకం భుజ్జతి బిలఙ్గదుతియ”న్తి. తం తం పవత్తితం యేభుయ్యవసేన వుత్తన్తి దట్టబ్బం. ఇదాని “ఇమస్స సేట్టిస్స కస్సచి సమణస్స వా బ్రాహ్మణస్స వా దేధా”తి వచనం న సుతపుబ్బం, యస్మా పచ్చేకబుద్ధా నామ అత్తనో గుణానుభావేహి లోకే పాకటా సజ్ఞాతా ఏవ హోన్తి, తస్మా సేట్టిభరియాయ “న యస్స వా తస్స వా”తిఆది చిన్తితం. తథా హి తేసం దేన్తాపి సక్కచ్చం యేభుయ్యేన పణీతమేవ దేన్తి. నాసాపుటం పహరి అత్తనో ఆనుభావేన. సో లుద్ధతాయ “బహు వత ధఙ్గాం మమస్సా”తి చిత్తం సంయమేతుం సన్ధారేతుం అసక్కోన్తో.

విప్పటిసారుప్పన్నాకారం దస్సేతుం “వరమేత”న్తిఆది వుత్తం. “ఇమస్స సమణస్స పిణ్డపాతం దేహీ”తి వదతో న ఏకాయ ఏవ జవనవీధియా వసేన అత్థసిద్ధి. అథ ఖో తత్థ ఆదితో పవత్తజవనవారోపి అత్తి మజ్ఞే పవత్తజవనవారోపి, తం సన్ధాయాహ “పుబ్బపచ్చిమచేతనావసేనా”తి. ఏకా చేతనా ద్వే పటిసన్ధియో న దేతీతి ఏత్త సాకేతపజ్ఞావసేన నిచ్చయో వేదితబ్బో. చుద్ధసన్నం చేతనానం పుట్టే పురేతరం కతత్తా పురాణం.

పరిగయ్యతీతి పరిగ్గహోతి ఆహ “పరిగ్గహితం వత్తు”న్తి. అన్వాయ ఉపనిస్సాయ జీవన్తీతి అనుజీవిసో. సబ్బమేతన్తి ధనధఙ్గాదిసబ్బం ఏతం యథావుత్తపరిగ్గహవత్తుం. నిక్ఖిప్పగామినన్తి నిక్ఖిపితబ్బతాగామినం. నిక్ఖిపితబ్బసభావం హోతీతి ఆహ “నిక్ఖిప్పసభావ”న్తి. పహాయ గమనీయన్తి అయమేత్థ అత్తోతి ఆహ “పరిచ్చజితబ్బసభావమేవా”తి.

దుతియఅపుత్తకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియవగ్గో

౧. పుగ్గలసుత్తవణ్ణనా

౧౩౨. “నీచే కులే పచ్చాజాతో”తిఆది అప్పకాసనభావేన తమతీతి తమో, తేన తమేన యుత్తోతి తమో పుగ్గలో వుచ్చతి, తంయోగతో పుగ్గలస్స తబ్బోహరో యథా “మచ్చేరయోగతో మచ్చేరో”తి. తస్మా తమోతి అప్పకాసనభావేన తమో తమభూతో అన్ధకారో వియ జాతో, అన్ధకారత్తం వా పత్తోతి అత్తో. వుత్తలక్ఖణం తమమేవ పరమ్మరతో అయనం గతి నిట్టా ఏతస్సాతి తమపరాయణో, తమపరాయణతం వా పత్తోతి అత్తో. జాయేనపి తమగ్గహణేన ఖన్ధతమోవ కథితో, న అన్ధకారతమో. ఖన్ధతమోతి చ సమ్మత్తిరహితా ఖన్ధపవత్తియేవ దట్టబ్బా. “ఉచ్చే కులే పచ్చాజాతో”తిఆది పకాసనభావేన జోతేతీతి జోతి, తేన జోతినా యుత్తోతిఆది సబ్బం తమే వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. ఇతరే ద్వేతి జోతితమపరాయణో జోతిజోతిపరాయణోతి ఇతరే ద్వే పుగ్గలే.

వేణువేత్తాదికేహి పేళాదికారకా విలీవకారకా. మిగమచ్చాదీనం నిసాదనతో నేసాదా, మాగవికమచ్చబన్ధాదయో. రథేసు చమ్మేన హననకరణతో రథకారా చమ్మకారా వుత్తా. “పు” ఇతి కరీసస్స నామం, తం కుసేన్తి అపనేన్తీతి పుక్కుసా, పుప్పచడ్డకా. దుబ్బణ్ణోతి విరూపో. ఓకోటిమకోతి ఆరోహభావేన హేట్టిమకోటికో, రస్సకాయోతి అత్తో. తేనాహ “లకుణ్ణకో”తి.

లకు వియ ఘటికా వియ డేతి పవత్తతీతి హి లకుణ్ణకో, రసో. కణతి నిమీలతీతి కాణో. తం పనస్స నిమీలనం ఏకేన అక్కినా ద్వీహిపి వాతి ఆహ “ఏకక్కికాణో వా ఉభయక్కికాణో వా”తి. కుణనం కుణో, హత్థవేకల్లం, సో ఏతస్స అట్టితి కుణీ. ఖజ్జో వుచ్చతి పాదవికలో. హేట్టిమకాయసజ్ఞాతో సరీరస్స పక్ఖో పదేసో హతో అస్సాతి పక్ఖహతో. తేనాహ “పీఠసమ్మీ”తి. పదీపే పదీపనే ఏతబ్బం నేతబ్బన్తి పదీపీయ్యం, తేలపకల్లాదిఉపకరణం. వుత్తన్తి అట్టకథాయం వుత్తం.

ఆగమనవిపత్తితి ఆగమనట్టానవసేన విపత్తి ఆగమో ఏత్థాతి కత్వా. పుబ్బుప్పన్నపచ్చయవిపత్తితి పఠముప్పన్నపచ్చయవసేన విపత్తి. చణ్ణాలాదిసభావా హిస్స మాతాపితరో పఠముప్పన్నపచ్చయా, పఠముప్పత్తియా వా పచ్చయా, తేహివస్స విపత్తి ఏవ, న సమ్మత్తి. పవత్తపచ్చయవిపత్తితి పవత్తే సుఖపచ్చయవిపత్తి. తాదీసే నిహీనకులే ఉప్పన్నోపి కోచి విభవసమ్మన్నో సియా, అయం పన దుగ్గతో దురూపో హోతి. ఆజీవుపాయవిపత్తితి ఆజీవనుపాయవసేన విపత్తి. సుఖేన హి జీవికం పవత్తేతుం ఉపాయభూతా హత్తిసిప్పాదయో ఇమస్స నత్తి, పుప్పధడ్డకసిలాకోట్టనాదికమ్మం పన కత్వా జీవికం పవత్తేతి. తేనాహ “కసిరవుత్తికే”తి. అత్తభావవిపత్తితి ఉపధివిపత్తి. దుక్ఖకారణసమాయోగోతి కాయికచేతసికదుక్ఖప్పత్తియా పచ్చయసమోధానం. సుఖకారణవిపత్తితి సుఖపచ్చయపరిహాని. ఉపభోగవిపత్తితి ఉపభోగసుఖస్స వినాసో అనుపలద్ధి. జోతి చేవ జోతిపరాయణభావో చ సుక్కుపక్ఖో.

దసహి అక్కిసవత్థాహితి లక్ఖణవచనం ఏతం యథా “యది మే బ్యాధితా హోన్తి, దాతబ్బమిదమోసధ”న్తి, తస్మా దసహి అక్కిసవత్థాహి, తత్త వా యేన కేనచి పరిభాసతీతి అత్థో. ఏకగ్గచిత్తోతి దానం దాతుం అపేక్షితతాయ సమాహితచిత్తో.

పుగ్గలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అయ్యికాసుత్తవణ్ణనా

౧౩౩. జరాజిణ్ణాతి జరాయ జిణ్ణా. తేన పాకటజరాయ మత్తకప్పత్తిమాహ. వయోవుడ్డాతి వయసా వుడ్డా. తేన పచ్చిమవయస్స ఓసక్కసమ్మవత్తిం వదతి. జాతిమహల్లికాతి జాతిమహత్తగతా. చిరకాలం అతిక్కున్నాతి ద్వే తయో రాజపరివట్టే వీతివత్తా. వయో-సద్దో సాధారణవచనోపి జిణ్ణసద్దసన్నిధానతో ఓసానవయం ఏవ వదతీతి ఆహ “పచ్చిమవయం సమ్మత్తా”తి. అయ్యికాతి మాతామహిం సన్ధాయ వదతి. హత్తి ఏవ రతనభూతో హత్తిరతనన్తి ఆహ “సతసహస్సుగ్గనకేనా”తిఆది. సబ్బాని తానీతి కుమ్భకారభాజనాని, తేహి సద్ధిం సత్తసన్తానస్స పమాణం దస్సేన్తో “తేసు హి”తిఆదిమాహ, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

అయ్యికాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఇస్సత్తసుత్తవణ్ణనా

౧౩౪. అట్టుప్పత్తికోతి ఏత్థ కా అస్స అట్టుప్పత్తి? తిత్తియానం భగవతో భిక్షుసజ్ఞస్స చ అలాభాయ అయసాయ పరిసక్కనం. తం విత్థారతో దస్సేతుం “భగవతో కిరా”తిఆది వుత్తం. యథా తం సబ్బదిసాసు యమకమహామేఘా ఉట్టహిత్వా మహాఓఘం వియ సబ్బా పారమియో “ఇమస్మింయేవ అత్తభావే విపాకం దస్సామా”తి సమ్మిణ్ణితా వియ లాభసక్కారమహోఘం నిబ్బత్తయింసు. తతో తతో అన్నపానయానవత్తమాలాగన్ధవిలేపనాదిహత్థా ఖత్తియట్టాహ్మణాదయో

ఆగస్త్యా - “కహం భగవా, కహం దేవదేవో నరాసభో లోకనాథో”తి భగవన్తం పరియేసన్తి, సకటసతేహిపి పచ్చయే ఆహరిత్వా ఓకాసం అలభమానా సమన్తా గావుతప్పమాణమ్పి సకటధురేన సకటధురం ఆహచ్చ తిట్టన్తి చేవ అనువత్తన్తి చ అన్ధకవిన్దత్రాహ్మణాదయో వియ. సబ్బం ఖన్ధకే (మహావ. ౨౮౨) తేసు తేసు సుత్తేసు చ ఆగతనయేన వేదితబ్బం. యథా చ భగవతో, ఏవం భిక్షుసజ్జస్సపి. వుత్తమ్పి - “తేన ఖో పన సమయేన భగవా సక్కతో హోతి గరుకతో మానితో పూజితో అపచితో లాభీ చీవర...పి... పరిక్ఖారానం, భిక్షుసజ్జోపి ఖో”తిఆది (ఉదా. ౩౮), తథా “యావతా ఖో, చున్ద, ఏతరహి సజ్జో వా గణో వా లోకే ఉప్పన్నో, నాహం, చున్ద, అజ్ఞం ఏకం సజ్జమ్పి ఏకం గణమ్పి సమనుపస్సామి ఏవం లాభగ్గయసగ్గప్పత్తం, యధరివాయం, చున్ద, భిక్షుసజ్జో”తి (దీ. ని. ౩.౧౭౬). ఏవన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారేన. నిజ్జత్తిన్తి సజ్జత్తిం. నన్తి కథం.

ఏవం పుచ్చితుం అయుత్తం తిత్తియానం కథా మహాజనసన్నిపాతే నియ్యాతితా హోతీతి. తస్మిం దాతబ్బం, చిత్తప్పసాదమత్తేన దేన్తేపి హి పుజ్ఞం పవడ్డతి. ఆరోచితం అత్తనేతి అధిప్పాయో. భగవాతి సత్థు ఆమన్తనం. చిత్తం నామ యథాపచ్చయం పవత్తమానం నిగణ్ణా...పి... పసీదతి పసన్నస్సాతి అధిప్పాయో. పుట్టే అవిసేసతో దేయ్యధమ్మస్స దాతబ్బట్టానం నామ పుచ్చితం, ఇదాని తస్స మహప్పలభావకరో దక్ఖిణ్యవిసేసోతి ఆహ “అజ్ఞం తయా పఠమం పుచ్చితం, అజ్ఞం పచ్చా”తి. సల్లక్ఖేహి ఏతం. పచ్చిమం పురిమేన సద్ధిం ఆనేహీతి అధిప్పాయో. పుచ్చితస్స నామ పజ్ఞాస్స కథనం మయ్యమేవ భారో. సముపబ్యూత్తోతి ఏకతో సేనాయ రాసివసేన సమ్మిణ్ణితోతి అత్తో. తేనాహ “రాసిభూతో”తి. అసిక్ఖితోతి సత్తట్టసంవచ్చరాని ధనుసిప్పేన సిక్ఖితో. ధనుసిప్పం సిక్ఖితాపి కోచి కతహత్తో న హోతి, అయం పన అసిక్ఖితో న కతహత్తో, పోజ్ఞానుపోజ్ఞభావోయేవ బ్యామముట్టిబన్దో. తిణపుజ్జామత్తికాపుజ్జాదీసూతి ఆది-సద్దేన పంసుపుజ్జావాలుకపుజ్జాసారఫలకాయోఘనాదికే సగ్గణ్ణాతి. అకతపరిచయోతి తేసం సన్తికా విజ్ఞనట్టేన అకతపరిచయో. రాజరాజమహామత్తాదికే ఉపేచ్చ అసనం ఉపాసనం, న కతం ఉపాసనం ఏతేనాతి అకతూపాసనో. అసిక్ఖితతాదినా భీరుభావేన వా కాయస్స ధమ్మనం సజ్కమ్మనం ఉత్తాసో ఏతస్స అత్తితి ధమ్మీతి ఆహ “పవేధితకాయో”తి.

దక్ఖిణ్యతాయ అధిప్పేతత్తా “అరహత్తమగ్గేన కామచ్చన్దో పహీనో హోతి”తి ఆహ. అచ్చన్తప్పహానస్స ఇచ్చితత్తా తతియేనేవ కుక్కుచ్చం పహీనం హోతి పటిఘసమ్మయోగం. అసేక్ఖస్స అయన్తి అసేక్ఖం, సీలక్ఖన్దో. తయిదం న అగ్గఫలం సీలమేవ అధిప్పేతం, అథ ఖో యం కిజ్జో అసేక్ఖసన్తానే పవత్తం సీలం, లోకుత్తరో ఏవ న అధిప్పేతో సిక్ఖాయ జాతత్తా, ఏవం విముత్తిక్ఖన్దోపీతి . సేక్ఖస్స ఏనోతి వా, అపరియోసితసిక్ఖత్తా సయమేవ సిక్ఖతీతి వా సేక్ఖో, చతూసు మగ్గేసు హేటిమేసు చ తీసు ఫలేసు సీలక్ఖన్దో. ఉపరి సిక్ఖితబ్బాభావతో అసేక్ఖో. వుడ్డిప్పత్తో సేక్ఖోతి అసేక్ఖో. అగ్గఫలభూతో సీలక్ఖన్దో వుచ్చేయ్య, అట్టకథాయం పన విపస్సకస్స సీలస్స అధిప్పేతత్తా తథా అత్తో వుత్తో. సబ్బత్థాతి “అసేక్ఖేనా”తిఆదిసు. ఏత్త చ యథా సీలసమాధిపజ్ఞాక్ఖన్దా మిస్సకా అధిప్పేతా, ఏవం విముత్తిక్ఖన్దాపీతి తదగ్గవిముత్తిఆదయోపి వేదితబ్బా, న పటిప్పస్సద్ధివిముత్తి ఏవ.

యేన సిప్పేన ఇస్సాసో హోతి, తం ఇస్సత్తన్తి ఆహ “ఉసుసిప్ప”న్తి. యస్సా వాయోధాతుయా వసేన సరీరం సజ్ఞాతథామం హోతి, తం బలపచ్చయం సన్ధాయాహ “బలం నామ వాయోధాతు”తి. సమప్పవత్తితో హి విసమప్పవత్తినివారకథాతు బలం నామ, తేన తతో అజ్ఞం బలరూపం నామ నత్తి.

యస్మా అరహా ఏవ ఏకంతతో సోరతో, తస్య భావో సోరచ్ఛన్తి ఆహ “సోరచ్ఛన్తి అరహత్త”న్తి. ఏతే ద్వేతి ఖన్తి సోరచ్ఛన్తి ఏతే ద్వే ధమ్మా. పానీయం పివన్తి ఏత్థాతి పపా, యో కోచి జలాసయో యం కిఞ్చ పానీయట్థానన్తి ఆహ “చతురస్సపోక్షరణీఆదీనీ”తి. ఉదకవికూలాదీసు కమన్తి అతిక్కుమన్తి ఏతేహీతి సజ్జమనాని, సేతుఆదీని. సేతుకరణయుత్తట్థానే సేతుం, చజ్జమనకరణయుత్తట్థానే చజ్జమనం, మగ్గకరణయుత్తట్థానే మగ్గం కరేయ్యాతి అయమేత్థ అధిప్పాయో. తేనాహ “పణ్ణాసా”తిఆది.

భిక్ఖాచారవత్తన్తి అరియానం హితం వత్తపటిపత్తిం. దేన్తోపీతి పి-సద్దేన అఖీణాసవస్స దేన్తోపీతి ఇమమత్తం దస్సేతి యస్స కస్సచిపి దేన్తేనపి కమ్మఫలం సద్దహిత్యా విప్పసన్నచిత్తేనేవ దాతబ్బత్తా. థనయన్తి ఇదం తస్స మహామేఘభావదస్సనం, యో హి మహావస్సం వస్సతి, సో గజ్జన్తో విజ్జమ్మాలం విస్సజ్జేన్తో పవస్సతి. అభిసజ్జరిత్త్యా సమోధానేత్వాతి ఖాదనీయస్స వివిధజాతియాని సమ్మిణ్ణేత్వా. తేనాహ “రాసిం కత్వా”తి.

పకిరణం నామ వికిరణమ్మి హోతి అనేకత్తత్తా ధాతునన్తి ఆహ “వికిరతీ”తి. పకిరన్తో వియ వా దానం దేతీతి ఇమి నా గుణఖేత్తమేవ అపరియేసిత్వా కరుణాఖేత్తేపి మహాదానం పవత్తేతీతి దస్సేతి. తేన “పకిరతీ”తి వదన్తేన భగవతా అట్టుప్పత్తియం ఆగతతిత్థియవాదేన అప్పటిసేధితతాపి దీపితా హోతి. పుజ్జాధారాతి పుజ్జామయధారా పుజ్జాభిసన్తా. సినేహయన్తీతి ధూలధారేనపి సినేహేన సినిద్ధం కరోన్తీ. కిలేదయన్తీతి అల్లభావం పాపయన్తీ. యథాయం పుజ్జాధారా దాతారం అన్తో సినేహీతి పూరేతి అభిసన్తేతి, ఏవం పటిగ్గాహకానమ్మి అన్తో సినేహీతి పూరేతి అభిసన్తేతి. తేనేవాహ “దదం పియో హోతి భజన్తి నం బహూ”తిఆది (అ. ని. ౫.౩౪) ఏవం సన్తేపి “దాతారం అభివస్సతీ”తి వుత్తత్తా అట్టకథాయం దాయకవసేనేవ “సినేహీతీ”తి వుత్తం, యస్మా వా పటిగ్గాహకస్స సినేహుప్పత్తి ఆమిసనిస్సితాతి దాయకవసేనేవ వుత్తం.

ఇస్సత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. పబ్బతూపమసుత్తవణ్ణనా

౧౩౬. ఖత్తియాతి అభిసేకప్పత్తా. ఇస్సరియమదో కామగేఢో. పథవిమణ్ణలస్స మహాన్తతా తంనివాసినం అనుయన్తతాతి సబ్బమిదం యథిచ్చితస్స రాజకిచ్చస్స సుఖేన సమిజ్జనస్స కారణకిత్తనం. యాదిసే రాజకిచ్చే ఉస్సుక్కుం ఆపన్నో, తం విత్థారతో దస్సేతుం “ఏస కిరా”తిఆది వుత్తం. అన్తరగమనానీతి తిణ్ణం నిరన్తరగమనానం అన్తరన్తరా గమనాని. చోరా చిన్తయింసూతి ఏకో అన్తరభోగికో రాజాపరాధికో పశ్చాసతమనుస్సపరివారో చోరియం కరోన్తో విచరతి, తే సన్ధాయ వుత్తం.

“అయుత్తం తే కత”న్తి సచాహం వక్ఖామీతి యోజనా. ధురవిహారేతి రథస్స ధురం వియ నగరస్స ధురభూతే విహారే. సన్థమ్మితున్తి విస్సాసభావేన ఉపట్టాతుం. సన్థాయికోతి సన్థాయ అయితబ్బో, సద్దేయ్యాతి అత్తో. తేనాహ “సన్థాతబ్బో”తి. పచ్చయికోతి పత్తియాయితబ్బో. అబ్బసమం పుథులభావేన. నిప్పొథేన్తోతి నిమ్మద్దేన్తో. సన్థాకరణీయం అతిసన్థం పిసన్తో నిసదపోతో వియ పిసన్తో.

ధమ్మచరియాతిఆదిత్తమ్మి సీసం చేలశ్చ అజ్ఞపేక్షిత్వా సమ్మాపటిపత్తి ఏవ కాతబ్బా తస్సా ఏవ పరలోకే పతిట్టాభావతో. ఆచిక్ఖామీతి కథేమి, కథేన్తో చ యథా తమత్తం సమ్మదేవ రాజా జానాతి, ఏవం జానాపేమీతి . నిప్పత్తి యుద్ధేన కాతబ్బఅత్థసిద్ధి. విసినోతి బద్ధతి యథాధిష్పేతం చిత్తం ఏతేనాతి విసయో, సమత్థభావో. మన్తసమ్మన్నాతి

సమ్మన్నరాజమన్తా. మహాఅమచ్ఛాతి మహోసధాదిసదిసా నీతిసత్తచేకా అమచ్ఛపురిసా. ఉపలాపేతున్తి పరేసం అన్తరే
విరోధత్తం సబ్బణ్ణేతుం.

ద్వేయేవ పబ్బతాతి పబ్బతసదిసా ద్వేయేవ గహితా. రాజోవాదేతి రాజోవాదసుత్తే. ఆగతావ తత్తన్తియా అనుయాపత్తం.
విలుమ్మమానాతి ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో. విపత్తితి భోగపరిహానాదివినాసో. హత్తియుద్ధాదీహి జరామరణం జినితుం న సక్కా
సత్తస్స అవిసయభావతో. యేన పన జినితుం సక్కా, తం దస్సేన్తో భగవా “బుద్ధే...పే... నివేసయే”తి ఆహ. రతనత్తయే హి
సద్ధా నివిట్టా మూలజాతా పతిట్టితా ఏకన్తతో జరామరణవిజయాయ హోతి. తేనాహ “తస్మా సద్ధ”న్తి.

పబ్బతూపమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

కోసలసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౪. మారసంయుత్తం

౧. పఠమవగ్గో

౧. తపోకమ్మసుత్తవణ్ణనా

౧౩౭. ఉరువేలాయ సమీపే గామో ఉరువేలగామో, తం ఉరువేలగామం అభిముఖభావేన సమ్మదేవ సబ్బధమ్మే బుజ్జతీతి అభిసమ్మోధి, సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం, తేన సమన్నాగతత్తా చ భగవా అభిసమ్మద్ధోతి వుచ్చతి. తస్స పఞ్చచత్తాలీసాయ వస్సేసు ఆదితో పన్నరస వస్సాని పఠమబోధి, ఇథ పన సత్తాహబ్బంతరమేవ అధిప్పేతన్తి ఆహ “అభిసమ్మద్ధో హుత్వా అన్తోసత్తాహస్మిం యేవా”తి. అసుఖభావేన అజ్ఞోహి కాతుం అసక్కుణేయ్యత్తా దుక్కరం కరోతీతి దుక్కరకారో, సో ఏవ ఇత్థిలిజ్ఞవసేన దుక్కరకారికా. తాయ ముత్తో వతమ్మీతి చిన్తేసి. యది ఏవం కస్మా తం లోకనాథో ఛబ్బస్సాని సమనుయుజ్జతి? కమ్మపీళితవసేన. వుత్తజ్ఞోతం అపదానే (అప. థేర ౧.౩౯.౯౨-౯౪) -

“అవచాహం జోతిపాలో, సుగతం కస్సపం తదా;
కుతో ను బోధి ముణ్ణస్స, బోధి పఠమదుల్లభా.

“తేన కమ్మవిపాకేన, అచరిం దుక్కరం బహుం;
ఛబ్బస్సానురువేలాయం, తతో బోధిమపాపుణిం.

“నాహం ఏతేన మగ్గేన, పాపుణిం బోధిముత్తమం;
కుమ్మగ్గేన గవేసిస్సం, పుబ్బకమ్మేన వారితో”తి.

మారేతీతి విబాధేతి. విపత్తిఆదిసంయోజనజ్ఞో సాధూనం పఠమత్థతో మరణం సచ్చపటివేధమారణత్తా, పాపతరత్తా పాపతమోతి పాపిమా. సా చస్స పాపతమతా పాపపుత్తితాయాతి ఆహ “పాపే నియుత్తో”తి. అధిపతీతి కామాధిపతి. అప్పహీనకామరాగే అత్తనో వసే వత్తేతీతి వసవత్తి. తేసంయేవ కుసలకమ్మానం అన్తం కరోతీతి అన్తకో. వట్టదుక్ఖతో అపరిముత్తపచ్చయత్తా నముచి. మత్తానం పమత్తానం బన్ధూతి పమత్తబన్ధు.

తపోకమ్మాతి అత్తకిలమధానుయోగతో. అపరద్ధోతి విరజ్జసి. “అపరాధో”తిపి అత్తి, సోయేవ అత్తో. కాయకిలమథం అనుయుజ్జన్తో యేభుయ్యేన అమరణ్ణాయ అనుయుజ్జతి, సో చ కమ్మవాదీహి అనుయుజ్జాయమానో దేవత్థాయ సియాతి ఆహ “అమరభావత్థాయా”తి. సబ్బం తపన్తి సబ్బం అత్తపరితాపనం. అత్థావహం న భవతి బోధియా అనుపాయత్తా. కిఞ్చస్సాతి కిఞ్చ సియాతి అత్తో. ఫియారిత్తంవ ధమ్మనీతి ధమ్మం వుచ్చతి వణ్ణ, సో ఇథ “ధమ్మ”న్తి వుత్తో, ధమ్మని వణ్ణపదేసేతి అత్తో. తేనాహ “అరజ్ఞో”తి. ఉభోసు పస్సేసు ఫియాహి ఆకడ్డేయ్య చేవ అరిత్తేహి ఉప్పీళేయ్య చ.

సమ్మావాచాకమ్మన్తాజీవా గహితా మగ్గసీలస్స అధిప్పేతత్తా. సమాధినో హి గహణేన సమ్మావాయామసతిసమాధయో గహితా ఉపకారభావతో. పజ్ఞాయాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. బుజ్జతి ఏతేనాతి బోధో. మగ్గోతి ఆహ “బోధాయాతి మగ్గత్థాయా”తి. కథం పన మగ్గం మగ్గత్థాయ భావేతీతి ఆహ “యథా హి”తిఆది. తేన యథా యాగుపచనారమ్భో

యావదేవ యాగుఅట్టో, ఏవం మగ్గభావనారమ్మో మగ్గాధిగమత్తాయాతి దస్సేతి. ఆరమ్మోతి చ అరియమగ్గభావనాయ బద్ధాపనం దట్టబ్బం. కేచి పన “మగ్గన్తి అరియమగ్గం, బోధాయాతి అరహత్తసమ్మోధాయ, ఏవశ్చ కత్వా ‘పత్తోస్మి పరమసుద్ధిన్తి ఇదమ్మి వచనం సమత్తిత”న్తి వదన్తి, అపరే పన “సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణసమ్మోధాయాతి. సో హి సబ్బస్మాపి బోధితో ఉత్తరితరో”తి. నిహతో నిబ్బిసేవనభావం పాపితో. తేనాహ “పరాజితో”తి.

తపోకమ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. హత్తిరాజవణ్ణసుత్తవణ్ణనా

౧౩౮. అన్ధభావకారకేతి పచురజనస్స చక్ఖవిజ్ఞాణుప్పత్తినివారణేన అన్ధభావకారకే. మహాతమేతి మహతి తమసి. పాసాణఫలకే మహాచీవరం సీసే తపేత్వాతి ఏతేన తం ఫలకం అపస్సాయ నిసిన్నోతి దస్సేతి . పధానన్తి భావనం. పరిగ్గణమానోతి సబ్బసో గణ్ణన్తో అవిస్సజ్జేన్తో, భావనం అనుయుజ్జాన్తో అనుపుబ్బసమాపత్తియో ఫలసమాపత్తిశ్చ మనసికరోన్తోతి అట్టో. తేనాహ “నను చా”తిఆది. అరిట్టకోతి అరిట్టకవణ్ణో. తేనాహ “కాళకో”తి.

దీఘమద్ధానన్తి చిరతరం కాలం. సంసరన్తి ఆసాదనాధిప్పాయేన సశ్చరన్తో, అలం తుయ్యం ఏతేన నిప్పయోజనన్తి అధిప్పాయో. న హి తేన మారస్స కాచి అత్తసిద్ధీతి.

హత్తిరాజవణ్ణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సుభసుత్తవణ్ణనా

౧౩౯. సుసంవుతాతి మగ్గసంవరేన సుట్టు సంవుతా. సుపిహితాతి సుట్టు పిహితా. వసానుగాతి కాయాదిద్వారవసానుగా వసవత్తినో న హోన్తి. బద్ధచరాతి పటిబద్ధచరియాతి.

సుభసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పఠమమారపాససుత్తవణ్ణనా

౧౪౦. ఉపాయమనసికారేనాతి అనిచ్ఛాదీసు అనిచ్ఛాదితో మనసికరణేన. ఉపాయవీరియేనాతి అనుప్పన్నాకుసలానం అనుప్పాదనాయ విధినా పవత్తవీరియేన. కారణవీరియేనాతి అనుప్పన్నానుప్పాదనాదిఅత్థస్స కారణభూతేన వీరియేన. అనుప్పన్నపాపకానుప్పాదనాదిఅత్థాని హి వీరియాని యదత్థం హోన్తి, తం అత్థం సాధేన్తియేవాతి ఏతస్స అత్థస్స దీపకో సమ్మా-సద్ధో. యోనిసోసమ్మాసద్ధేన హి ఉపాయకారణత్థదీపకతం సన్ధాయ “ఉపాయవీరియేన కారణవీరియేనా”తి వుత్తం. అరహత్తఫలవిముత్తి ఉక్కుట్టనిద్దేసేన. మారేన “మయ్యం ఖో, భిక్ఖవే”తిఆదికం భగవతో వచనం సుత్వా వుత్తం “అరహత్తం పత్వాపి న తుస్సతీ”తిఆది.

కిలేసపాసేనాతి కిలేసమారస్స ఉపాయభూతేన. కిలేసమారో హి సత్తే కామగుణపాసేహి నిబన్ధతి, న పన సయమేవ. తేనాహ “యే దిబ్బా కామగుణసజ్ఞాతా”తిఆది. మారబన్ధనేతి కిలేసమారస్స బన్ధనట్టానే, భవచారకేతి అట్టో. న మే సమణ

మోక్షసీతి ఇదం మారో “అనుత్తరా విముత్తి అనుప్పత్తా, విముత్తా సబ్బపాసేహీ”తి చ భగవతో వచనం అసద్దహంతో వదతి సద్దహంతోపి వా “ఏవమయం పరేసం సత్తానం మోక్షాయ ఉస్సాహం న కరేయ్యా”తి అత్తనో కోహణ్ణో రత్వా వదతి.

పరమమారపాససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. దుతియమారపాససుత్తవణ్ణనా

౧౪౧. అనుపుబ్బగమనచారికన్తి గామనిగమరాజధానీసు అనుక్కమేన గమనసజ్ఞాతం చారికం. ఏవం హి గతేసూతి ఏవం తుమ్మేసు బహూసు ఏకజ్ఞం గతేసు.

ఆదిమ్మి కల్యాణం ఏతస్సాతి ఆదికల్యాణం, తథా సేసేసు. సాసనస్స ఆది సీలం మూలకత్తా. తస్స సమథాదయో మజ్ఞం సాసనసమ్మత్తియా వేమజ్ఞభావతో. ఫలనిబ్బానాని పరియోసానం తదధిగమతో ఉత్తరి కరణీయాభావతో. సాసనే సమ్మాపటిపత్తి నామ పజ్ఞాయ హోతి, తస్మా చ సీలం సమాధి చ మూలన్తి ఆహ “సీలసమాధయో వా ఆదీ”తి. యస్మా పజ్ఞా అనుబోధపటివేధవసేన దువిధా, తస్మా తదుభయం గణ్ణంతో “విపస్సనామగ్గా మజ్ఞ”న్తి ఆహ. పజ్ఞానిప్పత్తి ఫలకిచ్చం, నిబ్బానసచ్చికిరియా పన సమ్మాపటిపత్తియా పరియోసానం తతో పరం కత్తబ్బాభావతోతి ఆహ “ఫలనిబ్బానాని పరియోసాన”న్తి. ఫలగ్గహణేన హి సఉపాదిసేసనిబ్బానం గయ్యతి, ఇతరేన ఇతరం, తదుభయవసేన పటిపత్తియా ఓసానన్తి ఆహ “ఫలనిబ్బానాని పరియోసాన”న్తి. “తస్మాతిహ త్వం, భిక్షు, ఆదిమేవ వినోధేహి కుసలేసు ధమ్మేసు. కో చాది కుసలానం ధమ్మానం? సీలజ్ఞ సువిసుద్ధం, దిట్టి చ ఉజ్జకా”తి (సం. ని. ౫.౩౬౯) వచనతో సీలదిట్టజుకతాయ మత్తకభూతా విపస్సనా, తదధిట్టానా సీలసమాధీతి ఇమే తస్స సాసనస్స మూలన్తి ఆహ “సీలసమాధివిపస్సనా వా ఆదీ”తి. సేసం వుత్తనయమేవ.

కిజ్ఞాపి అవయవవినిముత్తో సముదాయో నత్తి, యేసు పన అవయవేసు సముదాయరూపేన అపేక్షితేసు గాథాతి సమజ్ఞా, తం తతో భిన్నం వియ కత్వా దస్సేంతో “చతుప్పదికగాథాయ తావ పఠమపాదో”తిఆదిమాహ. పశ్చాపదధప్పదానం గాథానం ఆదిపరియోసానగ్గహణేన ఇతరే దుతియాదయో తయో చత్తారో వా మజ్ఞన్తి అవుత్తసిద్ధమేవాతి న వుత్తం. ఏకానుసన్ధికసుత్తస్సాతి ఇదం బహువిభాగం యథానుసన్ధినా ఏకానుసన్ధికం సుత్తం సన్ధాయ వుత్తం, ఇతరస్స పన తేయేవ దేసేతబ్బధమ్మవిభాగేన ఆదిమజ్ఞపరియోసానభాగా లబ్బన్తి. నిదానన్తి కాలదేసకపరిసాది-అపదిసనలక్ఖణాదికో అత్తో. ఇదమవోచాతి ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో. తేన తదవసేసనిగమనపాళిం సజ్ఞంతాతి. అనేకానుసన్ధికస్స సహ నిదానేన పఠమో అనుసన్ధి ఆది. సహ నిగమనేన పచ్చిమో పరియోసానం, ఇతరేన మజ్ఞిమన్తిఆదిమజ్ఞపరియోసానాని వేదితబ్బాని.

సాత్థకన్తి అత్థసమ్మత్తియా సాత్థకం కత్వా. సబ్బజ్ఞానన్తి బృజ్ఞానసమ్మత్తియా సబ్బజ్ఞానం. సమ్మత్తి చ నామ పరిపుణ్ణబృజ్ఞానతాతి ఆహ “బృజ్ఞానేహి...పే.... దేసేతా”తి. సకలపరిపుణ్ణన్తి సబ్బసో పరిపుణ్ణం సీలాదిపశ్చాధమ్మక్షన్తపారిపూరియా. నిరుపక్కిలేసం దిట్టిమానాదిఉపక్కిలేసాభావతో. అవిసేసతో తిస్సో సిక్ఖా సకలే సాసనే భవన్తి. ధమ్మోతి పన బ్రహ్మచరియం వా సన్ధాయ వుత్తం “కతమేసానం ఖో, భన్తే, బుద్ధానం భగవంతానం బ్రహ్మచరియం చిరట్టితికం అహోసీ”తిఆదిసు (పారా. ౧౮) వియ. దుకూలసాణియా పటిచ్చన్నా వియ, న తు పాకారసీలాదిపటిచ్చన్నా

వియ. తేన ధమ్మనిరుత్తియా సకలకిలేసానం పహానానుభావం వదతి. అలాభపరిహానియా, న లద్ధపరిహానియా. అడ్డుడ్డానీతి పశ్చాసతాధికాని తీణి పాటిహారియసహస్సాని. సాతన్ని సుఖం.

దుతియమారపాససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సప్పసుత్తవణ్ణనా

౧౪౨. సురాకారకానన్తి పిట్టసురాయోజనకానం. కోసలానం ఇస్సరోతి కోసలో, కోసలరాజస్స అయన్తి కోసలికా. పరిభోగపాతీతి భత్తపరిభోజనత్థాయ పాతి పరిభోగపాతి. కమ్మారుద్ధనపణాళియాతి కమ్మారుద్ధనపణాళిముఖే. ధమమానాయాతి ధమియమానాయ. తం పన యస్మా భస్తవాతేహి పూరితం నామ హోతి, తస్మా “భస్తవాతేన పూరియమానాయా”తి వుత్తం. నియామభూమియన్తి భగవతో పటిసల్లానట్టానే సశ్చరన్తం మారం మంసచక్కునావ దిస్సా. తేనాహ “విజ్జులతాలోకేనా”తి.

సేయ్యత్థాయాతి సేయ్యానిసంసాయ. తేనాహ “రస్సామ్మీ”తిఆది. అత్తసశ్శతోతి అత్తభావేన సంయతో. తేనాహ “సంయతత్తభావో”తి. తంసణ్ణితస్సాతి తస్మిం హత్థపాదకుక్కుచ్చరహితే బుద్ధమునిస్మిం అవట్టితస్స. వోస్సజ్జ చరేయ్య తత్త సోతి ఇమినా భగవా తం బ్యాకరమానో విభింసితా బుద్ధానం కిం కరిస్సతి భయాభావతో? కేవలం పన అనట్టవలికం ఉప్పీళేన్తో వియ త్వమేవ ఆయాసం ఆపజ్జిస్ససీతి మారం సన్తజ్జేతి.

భేరవాతి అవీతరాగానం భయజనకా. తత్థాతి తంనిమిత్తం. ఫలేయ్యాతి భిజ్జేయ్య. సత్తిసల్లన్తి సత్తిసజ్ఞాతం పుధుసల్లం. ఉరస్మిం చారయేయ్యన్తి ఫాసుం విజ్ఞితుం రపేయ్యం ఉగ్గిరేయ్యం. ఖన్ధపథీసూతి ఖన్ధసజ్ఞాతేసు ఉపథీసు. తాణం కరోన్తి నామాతి తతో భయనిమిత్తతో అత్తనో తాణం కరోన్తి నామ.

సప్పసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సుపతిసుత్తవణ్ణనా

౧౪౩. ఉతుగాహాపనత్థం ధోవిత్వా, న రజోజల్లవిక్ఖాలనత్థం. తేనాహ “బుద్ధానం పనా”తిఆది. ధోతపాదకే గేహేతి ధోతపాదేహి అక్కమితబ్బకే. వత్తభేదో నామ నత్తి ధమ్మస్సామిభావతో. వత్తసీసే రత్వా ధోవన్తి అశ్శోసం దిట్టానుగతిఆపజ్జనత్థం. సోప్పపరిగ్గాహకేనాతి ఏత్త సోప్పం నామ నిద్దాయ అన్తరన్తరా పవత్తకిరియమయచిత్తప్పవత్తిరహితా నిరన్తరభవజ్ఞసన్తతీతి తం సభావతో పయోజనతో కాలపరిచ్ఛేదతో పరిగ్గాహకం ఉపరినిద్దేససతిసమ్మజ్జాం సన్దాయ వుత్తం “సోప్పపరిగ్గాహకేన సతిసమ్మజ్జానా”తి. కేచి పన “నిద్దాసోప్పనా”తి వదన్తి, తం భగవతో సోప్పం హీళేన్తో వదతి.

కిం నూతి ఏత్థం కిన్తి హేతునిస్సక్కే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “కస్మా ను సుపసీ”తి? దుబ్బగో వుచ్చతి నిస్సిరికో భిన్నభగో, సో పన మతసదిసో విసశ్శోసదిసో చ హోతీతి ఆహ “మతో వియ విసశ్శో వియ చా”తి.

ఆదినాతి ఆది-సద్దేన “బాహిరస్స ఉపాదాయ అట్టారసా”తిఆదినా (విభ. ౮౪౨) ఆగతం తణ్ణాకోట్టాసం సద్గణ్ణాతి. తత్త తత్త విసత్తతాయాతి తమ్మిం తస్మిం ఆరమ్మణే విసేసతో ఆసత్తభావేన. విసస్స దుక్ఖనిబ్బత్తకకమ్మస్స హేతుభావతో

విసమూలతా విసం వా దుక్ఖదుక్ఖాదిభూతవేదనా మూలం ఏతస్సాతి విసమూలా, తడ్డా. తస్స రూపాదికస్స దుక్ఖస్స పరిభోగో, న అమతస్సాతి విసపరిభోగతా. కత్థచి నేతున్తి కత్థచి భవే సబ్బధా నేతుం? పరిక్ఖయాతి సబ్బసో భీణత్తా. తుయ్యం కిం ఏత్థాతి సబ్బుపధిపరిక్ఖయా సుద్ధస్స మమ పటిపత్తియం తుయ్యం కిం ఉజ్ఞాయనం? కేవలం విఘాతోయేవ తేతి దస్సేతి.

సుపతిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. నన్దతిసుత్తవణ్ణనా

౧౪౪. అట్టమం ఉత్తానత్థమేవ.

నన్దతిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పఠమాయుసుత్తవణ్ణనా

౧౪౫. పణ్ణాసం వా వస్సాని జీవతి వస్ససతతో ఉపరి సేయ్యథాపి థేరో అనురుద్ధో. సట్టి వా వస్సాని సేయ్యథాపి థేరో బాకులో. పటిహరిత్వా పచ్చనీకభావే సాతం సుఖం ఏతస్సాతి పచ్చనీకసాతో, తబ్బావో పచ్చనీకసాతతా, తాయ. అభిభవిత్వా అభాసి పటివచనం జానమానోవ.

న హీళేయ్య న జిగుచ్ఛేయ్య. ఏవన్తి సో దారకో వియ కిఞ్చి అచిన్తేన్తో సప్పురిసో చరేయ్య, ఏవం హిస్స చిత్తదుక్ఖం న హోతీతి అధిప్పాయో. పజ్జలితసీసో వియ చరేయ్యాతి యథా పజ్జలితసీసో పురిసో అఞ్ఞం కిఞ్చి అకత్వా తస్సేవ వూపసమాయ వాయమేయ్య, ఏవం సప్పురిసో ఆయుం పరిత్తన్తి ఇత్వా తేనేవ నయేన సబ్బసజ్ఞారగతం అనిచ్ఛం, అనిచ్ఛత్తా ఏవ దుక్ఖం, అనత్తాతి విపస్సనమ్మి ఓతరిత్వా తం ఉస్సుక్కాపేన్తోపి సజ్ఞారవిగమాయ చరేయ్య పటిపజ్ఞేయ్య.

పఠమాయుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దుతియాయుసుత్తవణ్ణనా

౧౪౬. నేమీవాతి నేమిసేసేన చక్కం వదతి. కుబ్బరం అనుపరియాయతీతి కుబ్బరం అనుపరివత్తతి. తథాభూతో పన సో తం అజహన్తోవాతి ఆహ “న విజహతీ”తి. ఆయు అనుపరియాయతీతి మచ్ఛానం ఆయు గతమ్మి పచ్ఛాగచ్ఛతీతి భగవతో పటాణి హుత్వా వదతి, భగవా పన తం అభిభవిత్వా “అచ్ఛయన్తి అహోరత్తా”తిఆదినా ఆయునో అచ్ఛయగమనమరణతంయేవ పవేదేసి.

దుతియాయుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియవగ్గో

౧. పాసాణసుత్తవణ్ణనా

౧౪౭. పవిష్ఠి పబ్బతం సబ్బతో పవత్తేన్తో తతో తతో నిస్సజ్జి. సకలన్తి సబ్బభాగవన్తం, నిస్సేసన్తి అత్తో.

పాసాణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. కింనుసీహసుత్తవణ్ణనా

౧౪౮. విచక్ఖుకమ్మాయాతి విచక్ఖుభావకామతాయ. యథా సా భగవతో దేసియమానం ధమ్మం అత్తనో పజ్ఞాచక్ఖునా న పస్సీతుం సక్కోతి, ఏవం కాతుం కామతాయ. తేనాహ “పరిసాయా”తిఆది. వినాసేతుం న సక్కోతి భేరవారమ్మణో భాయనస్సేవ అభావతో. దసబలప్పత్తాతి దసహి బలేహి సమన్నాగతా.

కింనుసీహసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సకలికసుత్తవణ్ణనా

౧౪౯. మన్దభావేనాతి జళభావేన మోమూహభావేనాతి మహామూళ్ళతాయ. కబ్బకరణేన మత్తోతి కబ్బకిరియాపసుతతాదివసేన మత్తో కబ్బం కత్వా. కిమిదం సోప్పసేవాతి ఇదం తవ సోప్పం కిమత్థం, పురిసేన నామ పురిసత్తకరేన భవితబ్బం, న సోప్పతియేవ. అత్థం సమాగన్త్యాతి పరమత్థం నిబ్బానం సమ్మా ఆగన్త్యా అధిగన్త్యా. అసగ్గ... పే.... నత్తి సబ్బసో సిద్ధత్థభావతో. జగ్గన్తోతి జాగరన్తో పురిసో వియ, న భాయామి భయహేతూనం అభావా. నానుతపన్తి సబ్బత్థ సబ్బదాపి విస్సత్థభావతో, మామన్తి మమం. గాథాసుఖత్థజ్ఞో దీఘం కత్వా వుత్తం. తితత్తాతి ఉద్దేసపరిపుద్చాయ పరిచ్చిజ్జత్తా. హాన్తి కస్సచి జానిం.

సకలికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. పతిరూపసుత్తవణ్ణనా

౧౫౦. అనురుజ్ఞతి ఏతేనాతి అనురోధో, రాగో. విరుజ్ఞతి ఏతేనాతి విరోధో, పటిఘా. తేసు అనురోధవిరోధేసు తన్నిమిత్తం సజ్జతి నామ సగ్గం కరోతి నామ, అనురోధవిరోధుప్పాదనమేవ చేత్త సజ్జనం. యదజ్ఞామనుసాసతీతి యం అజ్ఞాసం అనుసాసనం, తం తేసం హితేసనం అనుకమ్పనం, తస్మా అనుకమ్పకే హితేసకే సమ్మాసమ్మద్ధే అనురోధవిరోధే ఆరోపత్వా వికమ్పనత్థం మిచ్చా వదసీతి.

పతిరూపసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మానససుత్తవణ్ణనా

౧౫౧. ఆకాసే చరన్తేతి పశ్చాభిజ్ఞో సన్ధాయ వదతి. అన్తలిక్ఖే చరన్తేపి కిచ్చసాధనతో అన్తలిక్ఖచరో. మనసి జాతోతి మానసో. తం పన మనసన్తానసమ్మయుత్తతాయాతి ఆహ “మనసమ్మయుత్తో”తి.

మానససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పత్తసుత్తవణ్ణనా

౧౫౨. పఞ్చన్నం ఉపాదానక్ఖన్ధానం లక్ఖణాదీని చేవ సముదయఞ్చ అస్సాదాదీనవనిస్సరణాని చ గహేత్వా సమ్మా తేసం లక్ఖణాదీనం గహణం హోతీతి ఆహ “పఞ్చ ఉపాదానక్ఖన్ధే ఆదియిత్వా”తి.

రుప్పనవేదియనసజ్ఞాననఅభిసజ్ఞరణవిజాననాని ఖన్ధానం సభావలక్ఖణాని. ఆది-సద్దేన రసపచ్చుపట్టానపదట్టానాని చేవ సముదయాదీని చ సజ్ఞణ్ణాతి. దస్సేతీతి పచ్చక్షతో దస్సేతి, హత్థామలకం వియ పాకటే విభూతే కత్వా విభావేతి. గణ్ణాపీతీతి తే ధమ్మే మనసా అనుపేక్షితే దిట్టియా సుప్పటివిద్ధే కరోంతో ఉగ్గణ్ణాపేతి. సమాదానమ్మీతి తత్త అత్తస్స సమ్మదేవ ఆదియనే ఖన్ధానఞ్చ సమ్మసనవసేన అజ్ఞాధమ్మవసేన సమాదియనే. పటివిద్ధగుణేనాతి తాయ దేసనాయ, తం నిస్సాయ పచ్చత్తపురిసకారేన చ తేసం పటివిద్ధగుణేన . జోతాపీతీతి తేసం చిత్తసంతానం అస్సద్ధియాదికిలేసమలవిధమనేన పభస్సరం కరోతి. అట్టిం కత్వాతి తాయ దేసనాయ పాపేతబ్బం అత్తం పయోజనం దళ్లం కత్వా. తేనాహ “అయం నో”తిఆది. కమ్మకారకచిత్తం నామ ఓతరణచిత్తం. “యోనిసోమనసికారపుబ్బకం విపస్సనాచిత్త”న్తి కేచి. ఓహితసోతాతి అనజ్ఞావిహితతాయ ధమ్మస్సవనాయ అప్పితసోతా, తతో ఏవ తదత్తం రపితసోతా.

ఏతే రూపాదయో ఖన్ధే యఞ్చ సజ్ఞతం సమిద్ధపచ్చయేహి కతం, తఞ్చ “ఏసో అహం న హోమి, ఏతం మయ్యం న హోతీ”తి పస్సంతోతి యోజనా. ఖేమో అత్తాతి ఖేమత్తా, తం ఖేమత్తం. తేనాహ “ఖేమిభూతం అత్తభావ”న్తి. పరియేసమానా మారసేనా.

పత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఛఫస్సాయతనసుత్తవణ్ణనా

౧౫౩. సజ్ఞాయతి ఏతస్మాతి సజ్ఞాతి, సో ఏవ సమ్మయుత్తధమ్మో సమోసరతి ఏత్థాతి సమోసరణం, సో ఏవ అత్తో, తేన సజ్ఞాతిసమోసరణట్టేన. భయభేరవం సద్దన్తి భాయతి ఏతస్మాతి భయం, తదేవ యస్స కస్సచి భేరవావహత్తా భేరవం, దేవాదిసద్దన్తి అత్తో. విగతవలాహకే దేవే ఉప్పాతవసేన ఉప్పజ్జనకసద్ధో దేవదుద్ధుభి. అసనిపాతాదిసద్ధో అసనిపాతసద్ధో. ఉన్త్రియతీతి విపరివత్తతి. లోకో అధిముచ్చితోతి అతిధద్ధకాయో వియ ముచ్చం ఆపన్నో. మారస్సాతి కిలేసమారస్స. తానభూతన్తి పవత్తిట్టానభూతం.

ఛఫస్సాయతనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పిణ్డసుత్తవణ్ణనా

౧౫౪. తత్త తత్థాతి తస్మిం తస్మిం జాతిమిత్తకులే. పాహునకానీతి పహితబ్బపణ్ణాకారాని. ఆగన్తుకపణ్ణాకారానీతి ఆగన్తుకానం ఉపగతానం దాతబ్బపణ్ణాకారాని. సయంచరదివసేతి కుమారకానఞ్చ కుమారికానఞ్చ సయం అత్తనా చరితబ్బఛణదివసే. ఇదాని తమత్తం విత్థారతో దస్సేంతో “సమవయజాతిగోత్తా”తిఆదిమాహ. సమవయసమజాతికసమగోత్తాతి పచ్చేకం సమ-సద్ధో యోజేతబ్బో. గోత్తసమతా చ ఆవాహవివాహయోగ్యతావసేన

దట్టబ్బా, న ఏకగోత్రతావసేన. తతో తతో గామతో. అశ్వాస్మిం దాతబ్బే అసతి. ఛణవసేన పహిణీతుం సమ్పాదితం పూవం ఛణపూవం. తాసం సమ్మత్తియాతి తాసం దానం ధమ్మస్సవనశ్చాతి తస్సా దువిధాయపి సమ్మత్తియా.

జాణం నామ ఆవజ్జనపుబ్బకం, తస్మా అజాననస్స “అనావజ్జనతాయా”తి కారణం వత్వా సేసకారణం వదంతో “బుద్ధాన”న్తిఆదిమాహ. ఉపచారభేదన్తి బుద్ధం దిస్వా మనుస్సేహి కాతబ్బఉపచారస్స భిద్దనం. భిద్దితున్తి విధమితుం.

భగవా పనాతి పనసద్ధో విసేసత్తజోతకో. తేన న కేవలం భగవా ఉప్పణ్ణనం పరిహరంతో తం గామం న పున పావిసి, అథ ఖో మారం అనుకమ్మంతో ఇదం విసేసం జోతేతి.

జనేసీతి అపుణ్ణం జనేసి, జనేంతో చ యథా తతో ఆయతిం ధిరతరం మహంతం దుక్ఖం నిప్పజ్జిస్సతి, ఏవం నిప్పాదేసి. ఆసజ్జనన్తి ఏత్థ నన్తి నిపాతమత్తం. కిశ్చాతి మద్ధతి అభిభవతీతి కిశ్చనన్తి ఆహ “మద్దితుం సమత్థ”న్తి.

పిణ్ణసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కస్సకసుత్తవణ్ణనా

౧౩౫. నిబ్బానం అపదిసిత్వాతి నిబ్బానం నిస్సాయ నిబ్బానగుణే ఆరబ్బాతి అత్థో. హటహటకేసోతి ఇతో చితో చ వికిణ్ణత్తా ఆకులాకులకేసో. చక్ఖుసమ్మస్సవిజ్ఞాణాయతనన్తి ఏత్థ యథా చక్ఖుగ్గహణేన ఫస్సో విసేసితో, తేన ఏవ విజ్ఞాణాయతనం. తథా సతి చక్ఖువిజ్ఞాణస్స చ గహణం ఆపజ్జేయ్యాతి. నను చేత్థ చక్ఖుగ్గహణేన విసేసితత్తా చక్ఖుద్వారికానం సబ్బేసం విజ్ఞాణానం గహణన్తి? సచ్చమేతం, తశ్చ ఖో పరమేన చక్ఖుగ్గహణేనాతి నాయం దోసో. భవజ్జచిత్తన్తి ఆవజ్జనాయ అనంతరపచ్చయభూతమేవ అధిప్పేతన్తి నియమేత్వా దస్సేతుం “సావజ్జనక”న్తి వుత్తం, తస్మా తదారమ్మణమ్మీతి జవనచిత్తేన సహ తదారమ్మణచిత్తమ్మి. “విజ్ఞాణాయతన”న్తి చ వుత్తే నిమ్మలమేవ.

“చక్ఖా”తి అవిసేసితో వుత్తత్తా పన మారస్స అయమ్మి అత్థో ఆపన్నోతి దస్సేతుం “యం లోకే”తిఆది వుత్తం. ఉపక్కువిపక్కున్తి చక్ఖుపాకరోగేన ఉపరి హేట్థా చ సబ్బసో పక్కుం కుఢితం. ఏసేవ నయోతి ఇమినా యం లోకే కుట్టకిలాసగణ్డకచ్చుఆదీహి ఉపద్దుతం వణిపీళకాదివసేన పగ్గరంతం అసుచిం అంతమసో పరమజేగుచ్చరూపమ్మి, సబ్బం తం తవేవ హోతూతి ఏవమాదిం అపదిసతి.

యం భణ్డకన్తి హిరణ్ణసువణ్ణాదిఖేత్తవత్తాదిఉపకరణం గహట్థా, పబ్బజితా చ యం పత్తచీవరాదిం “మమ ఇద”న్తి అభినివిసంతావ వదన్తి, ఏతేసు పరిగ్గహత్థేసు చ తేసం పరిగ్గాహకపుగ్గలేసు చ తే చిత్తం యది అత్థి, తాని ఆరబ్బ తవ చిత్తం యది భవతి, ఏవం త్వం తత్థ బద్ధో ఏవ హోసీతి అత్థో. తేనాహ “న మే సమణ మోక్షసీ”తి.

యం భణ్డకం వదన్తీతి యథావుత్తం ఉపకరణం లోకే బహుజనా “మమ ఇద”న్తి వదన్తి. న తం మయ్యన్తి తం మయ్యం న హోతి, న తత్థ మమ తణ్ణావసేన మమన్తి నత్థి. న తే అహన్తి యే పుగ్గలా ఏత్థ బద్ధా, తేపి అహం న హోమి, తత్థ మే దిట్టిబద్ధో నత్థి. న మే మగ్గమ్మి దక్షసీతి ఏవం సబ్బసో బద్ధాభావేన ముత్తస్స మే గతమగ్గమ్మి మార త్వం న దక్షసి న పస్సిస్ససి, యే భవాదయో తుయ్యం విసయా, తేసు భవయోనిగతిఆదీసు మయ్యం గతమగ్గం న పస్సిస్ససి భవనిస్సట్టత్తాతి.

కస్సుకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. రజ్జసుత్తవణ్ణనా

౧౦౬. అహనన్తి కరణే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “అహనన్తేనా”తి, పచ్చత్తే ఏవ వా పచ్చత్తవచనం, “అహనన్తో హుత్వా”తి వచనసేసేన భవితబ్బన్తి అధిప్పాయో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో. అజినన్తి అన్తోగధహేతులత్తం వదతీతి ఆహ “పరస్స ధనజానిం అకరోన్తేనా”తి. అకారాపేన్తేనాతి పరస్స ధనజానిం అకారేన్తేన. అసోచన్తేనాతి భోగబ్యసనాదివసేన పరం అసోచన్తేన. కస్మా భగవా ఏవం చిన్తేసీతి తత్థ కారణమాహ “ఇతీ”తిఆదినా. రజ్జే విజితే దణ్డకరపీళితేతి ధనదణ్డాదిదణ్డేన చేవ బలినా చ బాధితే.

ఇజ్జనకకోట్టాసాతి చేతోవసిభావాదికస్స సాధనకకోట్టాసా. వడ్డితాతి భావనాపారిపూరివసేన అనుబ్రూహితా. పునపునం కతాతి భావనాయ బహులీకరణేన అపరాపరం పవత్తితా. యుత్తయానన్తి యథా యుత్తానం ఆజ్ఞారథానం సారథినా అధిట్టితం యథారుచి పవత్తితి, ఏవం యథారుచిపవత్తితం గమితా. పతిట్టట్టేనాతి అధిట్టానట్టేన. వత్తుకతాతి సబ్బసో ఉపక్కిలేససోధనేన ఇద్ధివిసయతాయ పతిట్టానభావతో సువిసోధితపరిస్సయవత్తు వియ కతా. అవిజహితాతి పటిపక్ఖదూరీభావతో సుభావితభావేన తంతంఅధిట్టానయోగ్యతాయ న జహపితా. నిచ్చానుబద్ధాతి తతో ఏవ నిచ్చం అనుబద్ధా వియ కతా. సుపరిచితాతి సుట్టు సబ్బభాగేన భావనానుపచయం గమితా. అవిరాధితవేధిహత్తో వియాతి అవిరజ్జనభావేన విరజ్జనహత్తో వియ. సుట్టు సమారద్ధాతి భావనాఉప్పత్తియా సమ్మదేవ సమ్మాదితా. చిన్తేయ్యాతి అత్తుద్ధారవసేన చిన్తేయ్య.

పబ్బతస్సాతి పబ్బతో అస్స. పబ్బతో అస్సాతి పబ్బతో భవేయ్య కీదిసస్సాతి ఆహ “సువణ్ణస్సా”తిఆది. జాతరూపస్సాతి ఆతపరూపసమ్మన్నస్స. ద్విక్ఖత్తుమ్మి తావ మహాన్తోతి యత్తకో సో పబ్బతో హోతి, ద్విక్ఖత్తుం తత్తకో. ఏకస్సాతి ఏకస్సపి పుగ్గలస్స నాలం న పరియత్తో తణ్ణాయ దుప్పురణభావా. ఏవం జానన్తోతి ఏవం తణ్ణాయ దుప్పురణభావాదీనవతం జానన్తో. సమం చరేయ్యాతి పరవత్తుపరామాసాదిం విహాయ కాయాదీహి సమమేవ పటిపజ్జేయ్య.

దుక్ఖం తణ్ణానిదానం, తణ్ణా కామగుణనిదానా, తస్మా దుక్ఖస్స తణ్ణాపచ్చయకామగుణనిదానత్తం వుత్తం. తన్తి దుక్ఖం. యతోనిదానం హోతీతి యంనిదానం యంకారణం తం పవత్తితి. ఏవం యో అదక్ఖీతి యో పరిజ్ఞాతవత్తుకో ఏవం దుక్ఖం తస్స నిదానభూతే కామగుణే చ తథతో పజ్ఞాచక్కునా పస్సి. కేన కారణేన నమేయ్య? తం కారణం నత్తీతి అత్తో. కామగుణఉపధిన్తి కామగుణసజ్ఞాతం ఉపధిం. సజ్జతి ఏత్థాతి సజ్ఞో ఏసో, లగ్గనమేతన్తి ఏవం విదిత్వా. తమేవ కామాభిభూతో నప్పటిసేవేయ్య న లగ్గేయ్యాతి ఏవం వినయాయ వూపసమాయ సిక్ఖేయ్యాతి.

రజ్జసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియవగ్గో

౧. సమ్మహులసుత్తవణ్ణనా

౧౫౭. జటాచుమ్మటకేనాతి సీసే పటిముక్కేన జటాకలాపేన. అపరిగ్గహబ్రాహ్మణపబ్బజితా హి జటాయ ఉఞ్చాచరియం చరన్తి. ఉదుమ్బరదణ్డణ్డో అత్తగుత్తణ్డాయ గహితం తేసం అప్పిచ్చభావప్పకాసనం. తేనాహ “అప్పిచ్చభావప్పకాసనత్త”న్తి. సీసం ఓకమ్పేత్వాతి ఏత్త అతివియ సీసస్స ఓకమ్పితభావం దస్సేతుం “హనుకేన ఉరం పహరన్తో అధోనతం కత్వా”తి వుత్తం. జిహ్వం నీహరిత్వాతి లమ్బనచాలనవసేన ముఖతో నిక్ఖామేత్వా. తేనాహ “ఉద్ధ”న్తిఆది. తిసాఖన్తి తిభజ్జకుటి వియ నలాటే జాతత్తా నలాటికం. తేనాహ “నలాటే ఉట్టితం వలిత్తయ”న్తి, తిభజ్జవలికం నలాటే కత్వాతి అత్థో. అత్తనోవ తేలేతి అత్తనోవ పాపకమ్మనిబ్బత్తకే తేలే, పచితబ్బట్టానగేహాతి అధిప్పాయో.

సమ్మహులసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సమిద్ధిసుత్తవణ్ణనా

౧౫౮. మయ్ఠం లాభాతి ఏవరూపస్స నామ సమ్మాసమ్మద్ధస్స సత్తుస్స పటిలాభో, ఏవరూపస్స చ నామ నియ్యానికస్స సద్ధమ్మస్స పటిలాభో, ఏవరూపానఞ్చ సుప్పటిపన్నానం సబ్బహ్మచారీనం పటిలాభో, ఏతే మయ్ఠం సులద్ధలాభా. మయ్ఠం సులద్ధన్తి యఞ్చోతం మమ నియ్యానికసాసనే పబ్బజ్ఞా ఉపసమ్మదా, తస్మిఞ్చ అభిరతీతి సబ్బఞ్చోతం మయా సులద్ధం. యథా పనస్స ఏవం చేతనో పరివితక్కో ఉప్పన్నో, తం దస్సేతుం “సో కిరా”తిఆది వుత్తం. చరితానురూపవసేన గహితం మూలకమ్మట్టానం. పాసాదికన్తి పసాదావహం. ఏవమహోసీతి “లాభా వత మే”తిఆదినా ఏవం పరివితక్కో అహోసి. నిసిన్నసదిసోతి నిసిన్నో వియ. తస్మింయేవ రానేతి యస్మిం రానే నిసిన్నం మారో ఉపసజ్కమి, తస్మింయేవ రానే. తస్మాతి సమిద్ధిత్థేరస్స. కమ్మట్టానం సప్పాయన్తి కమ్మట్టానభావనాయ అనుయుజ్ఞానం సప్పాయం ఉపకారావహం భవిస్సతి.

మయ్ఠన్తి మయా. సతి చ పఞ్ఞా చ సతిపఞ్ఞా, తా అరియమగ్గేన జాననసమత్తనభావేన అవబుద్ధా. థేరో కిర తదా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేసి. కామన్తి యథారుచి. కేచి “కామం కరస్సుతి ఆయస్మతో ‘కామా’తి మారస్స ఆలపన”న్తి వదన్తి. విభింసకారహానీతి భయానకారహాని. రూపానీతి విప్పకారాని. విప్పకారత్థోపి హి రూపసద్ధో “రూపం దస్సేతి అనప్పక”న్తిఆదీసు వియ. న కమ్పేస్ససీతి సమణధమ్మకరణతో న చలిస్ససి.

సమిద్ధిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. గోధికసుత్తవణ్ణనా

౧౫౯. పబ్బతస్స పస్సేతి పబ్బతపాదే ఉపచ్చకాయం. సమయే సమయే లద్ధత్తా సామయికం. తేనాహ “అప్పితప్పితక్ఖణే పచ్చనీకధమ్మేహి విముచ్చతీ”తి. లోకియవిముత్తి హి అనచ్చంతపహాయితాయ సమయవిముత్తి నామ, లోకుత్తరవిముత్తి అచ్చంతపహాయితాయ అసమయవిముత్తి. తాహి సమన్నాగతా “సమయవిముత్తా, అసమయవిముత్తా”తి చ వుచ్చన్తి. యావ పరమజ్ఞాననిబ్బత్తనం, తావ కస్మా పరిహాయితి అత్థో? సాబాధత్తాతి సరోగత్తా. వాతపిత్తసేమ్మవసేనాతి కదాచి వాతపిత్తవసేన, కదాచి వాతసేమ్మవసేన, ఉభిన్నమ్మి సన్నిపాతవసేన. అనుసాయికోతి కాయం అనుగత్వా సయితో, యాప్యామయభావేన రితోతి అత్థో. సమాధిస్సాతి సమాధిభావనాయ. ఉపకారకధమ్మే ఉతుభోజనాదికే. పూరేతున్తి సమోధానేతుం. పరిహాయితి సరీరస్స అకల్లభావతో.

అహరేయ్యన్తి జీవితహరణణ్ణాయ ఉపనేయ్యం. నిబద్ధా గతి హోతి కేవలం బ్రహ్మలోకూపపత్తితో, న సోతాపన్నాదీనం వియ పరిచ్ఛిన్నభావేన. తేనాహ “బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తతీ”తి.

జలమానాతి సముట్టితనియతఇద్దియా అనన్తసాధారణపరివారసమ్మత్తియా చ సదేవకే లోకే జలమానా. మంసచక్కు దిబ్బచక్కు ధమ్మచక్కు పఞ్ణాచక్కు సమంతచక్కుతి పఞ్చాహి చక్కుహి చక్కుమా. ఆనుభావధరాతి అచింతేయ్యాపరిమేయ్యబుద్ధానుభావసమ్మన్నా. ఆనుభావపరియాయోపి హి జుతి-సద్దో హోతి “ఇద్దిజుతిబలవీరియూపపత్తి”తిఆదీసు (జా. ౨.౨౨.౧౭౮౯, ౧౭౯౦) వియ. అనవసేసతో మానం సీయతి సముచ్ఛిన్నతీతి అగ్గమగ్గో మానసం. తన్నిబ్బత్తనా పన అరహత్తస్స మానసతా దట్టబ్బా. సీలాదీనీతి అనుత్తరసీలాదీని. సిక్ఖమానోతి సిక్ఖాని భావేన్తో అత్తనో సంతానే ఉప్పాదేన్తో. న చిత్తభావనా. తేనాహ “సకరణీయో”తి. జనేతి సత్తస్స కాయే, సదేవకే లోకేతి అత్తో. విస్సుతాతి అనన్తసాధారణహి సీలాదిగుణహి విస్సుతా.

వేదనం విక్ఖమ్మేత్వాతి ఉప్పన్నం దుక్ఖవేదనం పటిచ్చ ఉప్పన్న అత్తకిలమథం అనుప్పాదనవసేన విక్ఖమ్మేత్వా తంయేవ వేదనం పరిగ్గహేత్వా పవత్తవిపస్సనా వీధిమేవ ఓతరతీతి కత్వా మూలకమ్మట్టానన్తి వుత్తం. “సమసీసీ హుత్వా పరినిబ్బాయీ”తి వత్వా తస్స పభేదం విభజిత్వా ఇధాధిప్పేతం దస్సేతుం “సమసీసీ నామ తివిధో హోతి”తిఆదిమాహ. ఇరియాపథవసేన సమసీసీ ఇరియాపథసమసీసీ. ఏస నయో సేసద్వయేపి.

ఇరియాపథకోపనశ్చాతి ఇరియాపథేహి అసమాయోగో. ఏకప్పహరేనేవాతి ఏకవేలాయమేవ. పరినిబ్బానవసేనాతి అనుపాదసేసపరినిబ్బానవసేన, న కిలేసక్ఖయమత్తేన. ఏత్థాతి ఏతేసు ద్వీసు నయేసు. ఏవం సతి తేనేవ ఇరియాపథేన విపస్సనం పట్టపేత్వా తేనేవ ఇరియాపథేన, ఏకస్మిం అన్తోరోగేయేవ విపస్సనం పట్టపేత్వా అరహత్తం పత్వా తేనేవ రోగేన పరినిబ్బాయన్తా భీణాసవా బహవోపి సమసీసీనో ఏవ సమ్భవేయ్యం. తస్మా వుత్తనయేనేవ అత్తో వేదితబ్బో.

సీసశ్చోత్త తేరస - పలిబోధసీసం తణ్ణా, బద్ధనసీసం మానో, పరామాససీసం దిట్టి, విక్ఖేపసీసం ఉద్ధచ్చం, కిలేససీసం అవిజ్ఞా, అధిమోక్షసీసం సద్ధా, పగ్గహసీసం వీరియం, ఉపట్టానసీసం సతి, అవిక్ఖేపసీసం సమాధి, దస్సనసీసం పఞ్ణా, పవత్తిసీసం జీవితీన్ద్రియం, గోచరసీసం విమోక్షో, సజ్ఞారసీసం నిరోధోతి. ఇమేసు తేరససు సీసేసు పలిబోధసీసాదీని పవత్తిసీసశ్చ పరియాదియితబ్బాని, అధిమోక్షసీసాదీని పరియాదాయకాని, పరియాదాయకఫలం గోచరసీసం. తశ్చో విసయజ్ఞత్తం ఫలం విమోక్షో, పరియాదాయకస్స మగ్గస్స ఫలస్స చ ఆరమ్మణం సజ్ఞారసీసం సజ్ఞారవివేకభూతో నిరోధోతి పరియాదియితబ్బానం పరియాదాయకఫలారమ్మణానం సహ వియ సంసిద్ధం దస్సనేన సమసీసీభావం దస్సేతుం పటిసమ్మిదాయం తేరస సీసాని వుత్తాని. ఇథ పన “అపుబ్బం అచరిమం ఆసవపరియాదానశ్చ హోతి జీవితపరియాదానశ్చా”తి (పు. ప. ౧౬) వచనతో తేసు కిలేసపవత్తసీసానమేవ వసేన యోజనం కరోన్తో “ఏత్థ చ పవత్తిసీస”న్తిఆదిమాహ.

తత్త పవత్తిసీసం పవత్తతో వుట్టహన్తో మగ్గో చుతితో ఉద్ధం అప్పవత్తికరణవసేన యదిపి పరియాదీయతి, యావ పన చుతి, తావ పవత్తిసబ్బావతో “పవత్తిసీసం జీవితీన్ద్రియం చుతిచిత్తం ఖేపేతీ”తి ఆహ. కిలేసపరియాదానేన పన మగ్గచిత్తేన అత్తనో అనన్తరం వియ నిప్పాదేతబ్బా పచ్చవేక్షణవారా చ కిలేసపరియాదానస్సేవ వారాతి వత్తబ్బతం అరహన్తి.

“విముత్తస్మిం విముత్తమితి ఇాణం హోతి”తి (మ. ని. ౧.౭౮; సం. ని. ౩.౧౨) వచనతో పచ్చవేక్షణపరిసమాపనేన

కిలేసపరియాదానం సమాపితం నామ హోతి, తం పన పరిసమాపనం యది చుతిచిత్తేన హోతి, తేనవ జీవితపరిసమాపనశ్చ హోతీతి ఇమాయ వారచుతిసమతాయ కిలేసపరియాదానజీవితపరియాదానానం అపుబ్బాచరిమతా వేదితబ్బాతి దస్సేన్తో “ద్విన్నం చిత్రానం ఏకతో ఉప్పాదో నట్టి”తిఆదిమాహ. ద్విన్నం చిత్రానన్తి చుతిచిత్తమగ్గచిత్రానం. తన్తి పచ్చవేక్షణం పరిపుణ్ణజవనచిత్రానం సత్తక్షత్తుం పవత్తియా, అపరిపుణ్ణానం వా పశ్చక్షత్తుం పవత్తియా. కిశ్చాపి “ఏకో వా ద్వే వా”తి వుత్తం యథా “ఏకం వా ద్వే వా తదారమ్మణచిత్రానీ”తి, హేటిమన్తేన పన ద్వే పవత్తిన్తి.

ఉప్పాటేత్వాతి ఉద్ధరిత్వాతి అట్తో. అనుపాదిసేసేనాతి అనుపాదిసేసనిబ్బానేన.

ధూమాయిత్తన్తి ధూమస్స వియ అయితభావం పవత్తిఆకారం. ధూమసదిసా వలాహకా ధూమవలాహకా, తిమిరవలాహకా, యే మహికా “తిమిర”న్తి వుచ్చన్తి. అప్పతిట్టితేనాతి పతిట్టం అలభన్తేన. ఇత్థమ్భూతలక్షణే ఏతం కరణవచనం, అనుప్పత్తిధమ్మేనాతి అట్తో. సతి హి ఉప్పాదే పతిట్టితం నామ సియా, అట్టకథాయం పన యదేవ తస్స విజ్ఞాణస్స అప్పతిట్టానకారణం, తదేవ పరినిబ్బానకారణన్తి వుత్తం “అప్పతిట్టితకారణా”తి.

సోకేన ఫుట్టస్సాతి “అఫలో వత మే వాయామో జాతో”తి సోకేన అభిభూతస్స. అభస్సథాతి బలవసోకాభితున్నస్స సతిసమ్మోసా సిథిలం గహితా భస్సి పతితా సా కచ్చా.

గోధికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సత్తవస్సానుబద్ధసుత్తవణ్ణనా

౧౬౦. యస్మా కపిలవత్తుతో నిక్ఖంతకాలతో పట్టాయ మారో ఓతారాపేక్షో లోకనాథం అనుబద్ధితుం ఆరద్ధో, తస్మా వుత్తం “పురే బోధియా ఛబ్బస్సానీ”తి. అతిగహేత్వాతి అనుగత్వా తస్స యథారుచి పటిపత్తిం అనువత్తో వియ హుత్వా.

అవజ్ఞాయన్తోతి పజ్ఞాయన్తో. జితో విత్తపరాజితో అసి ను. పమాణాతిక్కున్తన్తి గరుతరం.

ఖనిత్వా ఉమ్మూలేత్వా. కామాసవాదీని పజహన్తో అనాసవో.

పేహీతి అపేహి. పారగామినోతి పారజ్ఞమనసీలా. తేకాలికో అయం గామి-సద్దోతి ఆహ “యేపీ”తిఆది.

మారవిసూకానీతి మారకణ్ణకాని కణ్ణకసదిసాని మారస్స దురాచారాని. విరుద్ధసేవితాని విరోధవసేన తాసంయేవ వేవచనాని. తాని సరూపతో దస్సేతుం “అప్పమాయూ”తిఆది వుత్తం. నిబ్బేజనీయాతి నిబ్బేదదాయికా. ఉక్కుణ్ణనీయాతి ఉక్కుణ్ణవహో.

వికప్పవసేన వేదితబ్బో ఓపమ్మపరికప్పవిసయత్తా తస్స కిరియాపదస్స. తేనాహ “అనుపరిగచ్ఛేయ్యా”తి. ఏత్థాతి ఏతస్మిం మేదవణ్ణవత్తుస్మిం. ముదున్తి ముదుమధురసం విన్దేయ్యామ పటిలభేయ్యామ. అస్సాదోతి అస్సాదేతబ్బో.

సత్తవస్సానుబద్ధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మారధీతుసుత్తవణ్ణనా

౧౬౧. చిన్తేసీతి సోకవసికో హుత్వా చిన్తయి. గణికారహత్థినియోతి దీపకకరేణుయో. ఏకసతం ఏకసతన్ని ఏకసతం ఏకసతం పచ్చేకం సతం సతన్ని అత్తో. తేనాహ “ఏకేకం సతం సతం కత్వా”తి. కుమారివణ్ణసతన్ని కుమారిత్తీనం అత్తభావానం సతం. తా కిర పరమం కణ్ణారూపేన అత్తానం దస్సేసుం. అనుపగతపుప్పానన్తో సమణ్ణా కణ్ణాతి. పున యథావుత్తకుమారిరూపేన ఉపగతపుప్పా హి కుమారి. పున వధుకారూపేన. తం సన్ధాయ వుత్తం “అవిజాతవణ్ణసత”న్ని . తతియవారే యువతిరూపేన. విజాతా హి ఇత్థీ అనతిక్కన్తమజ్జిమవయా యువతీ. ఏత్తావతా బాలా తరుణీ పోరీతి తివిధాసు ఇత్థీసు పురిమా ద్వే దస్సితా, పరియోసానవారేసు మనుస్సజాతికానం మనుస్సీత్థియోవ రుచ్చన్తీతి తేన మనుస్సరూపేన తా అత్తానం దస్సేసుం.

అత్తస్స పత్తిన్ని ఏకన్తతో హితానుప్పత్తిం. హదయస్స సన్తిన్తి పరమచిత్తుపసమం. కిలేససేనన్తి కామగుణసజ్ఞాతం పరమం కిలేససేనం. సా హి కిలేససేనా అచ్చరాసజ్ఞాతసభావాపి పటిపత్తయమానా పియాయితబ్బఇచ్చితబ్బరూపభావతో పియరూపసాతరూపా నామ అత్తనో కిచ్చవసేన. ఏకో అహం ఝాయన్తోతి గణసఙ్గణికాయ కిలేససఙ్గణికాయ చ అభావతో ఏకో అసహాయో అహం లక్ఖణాపనిజ్ఞానేన నిజ్ఞాయన్తో. అనుబుజ్జిన్తి అనుక్కమేన మగ్గపటిపాటియా బుజ్జిం పటిబుజ్జిం. తస్మాతి యథావుత్తవివేకసుఖసమధిగమనిమిత్తం. అకరణేనాతి మిత్తసన్ధవస్స అకరణేన. సక్ఖీతి సక్ఖిభావో.

కతమేన విహారేనాతి ఝానసమాపత్తీనం కతమేన విహారేన. ఇథ దుతియపదస్స అత్తో విస్సజ్జనగాథావణ్ణనాయమేవ ఆవి భవిస్సతి. అనామన్తేన “తం పుగ్గల”న్ని సమ్ముఖా రితమ్పి భగవన్తం అసమ్ముఖా వియ కత్వా వదతి, కథం త్వన్తి అత్తో.

“అవితక్కఝాయీ”తి వక్ఖమానత్తా అయమేవేత్త కాయపస్సద్ధి వేదితబ్బాతి ఆహ “చతుత్థజ్ఞానేన అస్సాసపస్సాసకాయస్స పస్సద్ధత్తా పస్సద్ధకాయో”తి. పుణ్ణాభిసజ్ఞారాదికే కమ్మాభిసజ్ఞారే. కామాలయాదీనం అభావతో అనాలయో. న సరతీతి న సవతి. రాగవసేన హి సత్తా సంసారమనుసవన్తి. న థినోతి న థినమిద్ధచిత్తో. మోహవసేన హి సత్తా థినమిద్ధం ఆపజ్జన్తీతి. దియడ్డకిలేససహస్సన్తి ఖుద్దకవత్థువిభజ్జే (విభ. ౮౪౨, ౯౭౬) ఆగతేసు అట్ఠసు కిలేససతేసు అట్ఠసతం తణ్ణావిచరితాని అపనేత్వా సేసా పణ్ణాసాధికం సతం కిలేసా, తే బ్రహ్మజాలే (దీ. ని. ౧.౩౧) ఆగతాహి ద్వాసట్టియా దిట్టిహి సహ పణ్ణాపణ్ణాసాధికం సత్తసతం హోతి; తా చ ఉప్పన్నానుప్పన్నభావేన దిగుణితా దియడ్డకిలేససహస్సం దసాధికం హోతి; తం అప్పకం పన ఉనమధికం వా గణనుపగం న హోతీతి “దియడ్డకిలేససహస్స”న్ని వుత్తం. ఇతరేసం అతీతాదిభావామసనతో అగ్గహణం పహానస్స అధిప్పేతత్తా. అయమేత్త సజ్ఞేవో, విత్థారో పన అభిధమ్మటీకాయం (ధ. స. అనుటీ. నిదానకథావణ్ణనా) వుత్తనయేన వేదితబ్బో. పరమపదేనాతి “న కుప్పతీ”తి ఇమినా పదేన. దుతియేనాతి “న సరతీ”తి పదేన. తతియేనాతి “న థినో”తి పదేన. నీవరణప్పహనేన భీణాసవతం దస్సేతి, అనవసేనతో నీవరణానం అచ్చన్తప్పహానం అధిప్పేతం.

పఞ్చద్వారికకిలేసోఘం తిణ్ణోతి ఛన్నం ద్వారానం వసేన పవత్తనకిలేసోఘం తరిత్వా రితో. కామోఘదిట్టోఘభవోఘట్ఠకిలేసభావతో “పఞ్చోఘగ్గహణేన వా పఞ్చోరమ్భాగియాని సంయోజనాని వేదితబ్బానీ”తి ఆహ. రూపరాగాదయో విసేసతో న పఞ్చద్వారికాతి వుత్తం “ఛట్టగ్గహణేన పఞ్చద్ధమ్భాగియాని వేదితబ్బానీ”తి.

మచ్చరాజస్సాతి సమ్మన్తే సామివచనన్తి దస్సేన్తో “మచ్చరాజస్స హత్తో”తి ఆహ. నయమానానన్తి అనాదరే సామివచనన్తి కత్వా వుత్తం “నయమానేసూ”తి.

ఊహచ్ఛాతి బుద్ధం నిస్సాయ. “ఇదమవోచా”తి దేసనం నిట్టాపేత్వాతి ఏతేన సంయుత్తేసు అయం నిగమనపాళి, హేట్టా అనాగతనయత్తా పన కేసుచి పోత్థకేసు న లిఖీయతీతి దస్సేతి. దద్దల్లమానాతి జజ్జకారస్స హి దద్దకారం కత్వా నిద్దేసో. తేనాహ “అతివియ జలమానా”తి. నీహరీతి తాసం కాయవచీవికారం న మనసికరోన్తో తిణాయపి అమఞ్ఞమానోవ అనపేక్షేనేవ నీహరి. ఫలతో భట్ఠన్తి ఫలసిపాటికతో భట్ఠం. కుణ్డతిణాదిగచ్ఛతూలం పోటకితూలం.

మారధీతుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

మారసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౨. భిక్షునీసంయుతం

౧. ఆళవికాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౨. ఆళవియం జాతాతి ఆళవియం విజాయత్వా సంవడ్డమానా. తేనాహ “ఆళవినగరతోయేవ చ నిక్ఖమ్మ పబ్బజితా”తి. ధనం సమాదపేత్వాతి చేతియస్స రాజా ఏకం ముఖం, రాజపుత్తో ఏకం, అమచ్ఛానం జేట్టకో హుత్వా సేనాపతి ఏకం, జనపదానం జేట్టకో హుత్వా సేట్టి ఏకంతి ఏవం చతుాసు ముఖేసు నవకమ్మే కయిరమానే సేట్టినా గహితముఖే కమ్మే ఓలీయమానే ఏకో ఉపాసకో అరియసావకో పశ్చా సకటసతాని యోజాపేత్వా జనపదం గన్తా “యో యం దాతుం ఉస్సహతి హిరణ్ణం వా సువణ్ణం వా సత్తవిధరతనం వా హరితాలం వా మనోసిలం వా, సో ధనం దేతూ”తి సమాదపేత్వా యథాలద్ధం పరమం కమ్మట్టానం పేసేత్వా “నవకమ్మం నిట్టిత”న్తి సుత్వా ఏకకం ఆగచ్ఛంతం అన్తరామగ్గే చోరా పలిబుద్ధిత్వా తతో కిశ్చిపి ధనం అలభన్తా “సచే నం ముశ్చిస్సామ, అనత్థం నో కరేయ్యా”తి జీవితా వోరోపేసుం. అనపరాధే అరియసావకే అపరాధకా తే చోరా అన్ధా జాతా, తస్మా తం రానం “అన్ధవన”న్తి పశ్చాయితాతి అట్టకథాయం వుత్తం. భీణాసవానం యస్మా యత్థ కత్థచి చిత్తవివేకో హోతియేవ ఉపధివివేకస్స సిద్ధత్తా. తస్మా “కాయవివేకత్తినీ”తి వుత్తం.

నిస్సరణన్తి నిబ్బానం సబ్బసజ్జతస్స నిస్సటత్తా. పచ్చవేక్షణజ్ఞాణేనాతి పచ్చవేక్షణజ్ఞాణేన, పగేవ మగ్గఫలజ్ఞాణేహీతి అధిప్పాయో. నిబ్బానపదన్తి నిబ్బానసజ్జాతం ధమ్మకోట్టాసం. వినివిజ్ఞనట్ఠేనాతి హదయం వినివిద్ధేన హదయమ్హి విజ్ఞిత్వా దుక్ఖప్పాదనేన ఖిన్దానం ఏతే పశ్చా కామా సత్తిసూలసదిసా. అధికుట్టనభణ్ణికాతి ఆఘాతనఘటికా.

ఆళవికాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సోమాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౩. తానన్తి ఇస్సరియట్టానం విసయజ్ఞుత్తం. దుప్పసహం అకమ్పియభావత్తా. ద్వజ్జలపశ్శాయాతి ఏత్థ ఇత్థియో హి దహరకుమారికాకాలతో పట్టాయ ఓదనపచనవిధిం అనుతిట్టన్తియో ఉక్ఖలియం ఉదకం తాపేత్వా తణ్ణులే పక్ఖిపిత్వా అత్తనో బుద్ధియా తేసం పాకకాలప్పమాణం పరిచ్ఛిన్దితుం తాని దబ్బియా ఉద్ధరిత్వాపి వణ్ణసణ్ణానగ్గహణమత్తేన పక్కాపక్కభావం జానితుం న సక్కోన్తి, కేవలం పన ద్వీహి అశ్శలీహి ఉప్పీళితకాలే ఏవ జానన్తి, తస్మా ద్వీహజ్జలికేహి దుబ్బలపశ్శత్తా “ద్వజ్జలపశ్శా”తి వుచ్చన్తి. ఫలసమాపత్తిజ్ఞాణప్పవత్తికిత్తనేన చతుాసు సచ్ఛేసు అసమ్మోహావిహారో దీపితో హోతితి ఆహ “జ్ఞాణమ్హి వత్తమానమ్హీతి ఫలసమాపత్తిజ్ఞాణే పవత్తమానే”తి. విపస్సంతస్సాతి అసమ్మోహపటివేధతో విసేసేన పస్సంతస్స ఖిన్తపశ్చాకమేవ సచ్ఛాభిసమయతో పుబ్బభాగే విపస్సంతస్స. అశ్శం వాతి ఇత్థిపురిసతో అశ్శం వా కిశ్చి వత్తుం. “అహం అస్మీ”తి మానదిట్టిగాహతణ్ణాగాహవసేన గహితవత్తుస్మిం యేవాతి ఆహ “అహం అస్మీతి తణ్ణామానదిట్టివసేనా”తి.

సోమాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. కిసాగోతమీసుత్తవణ్ణనా

౧౬౪. “కిసాగోతమీ”తి ఏత్త కా పనాయం కిసాగోతమీ, కిస్స అయం భిక్షునీ హుత్వా సమణధమ్మం మత్తకం పాపేసీతి తమత్తం విభావేతుం “పుట్టే కిరా”తిఆదిమారద్ధం. అజ్ఞారావాతి అద్ధారిట్టకవణ్ణఅజ్ఞారా ఏవ జాతా. దారుసాకన్తి అద్ధమాసకేన దారుం సాకణ్ణా ఆహరిస్సామీతి అన్తరాపణే అన్తరవీధిం గతా.

సిద్ధత్తకన్తి సాసపం. సాలాయన్తి అనాథసాలాయం. ఖురగ్గేయేవాతి ఖురసిఖే ఏవ, కేసోరోహనక్ఖణే ఏవాతి అత్తో.

ఏకమాసీతి ఏత్త మ-కారో పదసన్ధికరో. సంహితావసేన చ పురిమపదే వా రస్సత్తం. పరపదే వా దీఘత్తన్తి ఆహ “ఏకా ఆసీ”తి. భావనపుంసకమేతం “ఏకమన్తం నిసీదీ”తిఆదీసు వియ. పుత్తమరణం అన్తం అతీతం ఇదాని పుత్తమరణస్స అభావతో. తేనేవాహ “పుత్తమరణం నామ నత్తీ”తి. పురిసం గవేసీతున్తి యథా మయ్ఘం పురిసగవేసనా నామ సబ్బసో నత్తి, తథా ఏవ పుత్తగవేసనాపి నత్తి, తస్మా మే పుత్తమరణం ఏతదన్తం, సబ్బేసు ఖిన్దాదీసు భవాదీసు చ తణ్ణానన్దియా అభావకథనేన సబ్బసత్తేసు తణ్ణా సబ్బసో విసోసితా, తస్సాయేవ కారకఅవిజ్ఞాక్షణ్ణో పదాలితోతి అత్తనో నిక్కిలేసతం పవేదేన్తి థేరీ సీహనాదం నదీతి.

కిసాగోతమీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. విజయాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౫. పణ్ణా అజ్ఞాని ఏతస్సాతి పణ్ణాఙ్గం, పణ్ణాఙ్గమేవ పణ్ణాఙ్గికం, తేన పణ్ణాఙ్గికేన. ఆతతన్తిఆదీసు ఆతతం నామ చమ్మపరియోనద్దేసు భేరిఆదీసు ఏకతలం తూరియం. వితతం నామ ఉభయతలం. ఆతతవితతం నామ తన్తిబద్ధవీణాది. సుసిరం వంసాది. ఘనం సమ్మాది. తతఆదివిసేసోపి ఆతతమేవాతి “చమ్మపరియోనద్దేసూ”తి విసేసనం. ఏకతలం కుమ్మధూణదద్దరాది. ఉభయతలం భేరిముదిఙ్గాది. చమ్మపరియోనద్ధం సేసం తన్తిబద్ధం సబ్బం ఆతతవితతం నామ, గోముఖీఆదీనమ్మి ఏత్థేవ సఙ్గహో దట్టబ్బో. వంసాదీతి ఆదిసద్దేన సఙ్ఖసిఙ్ఖానమ్మి సఙ్గహో. సమ్మతాళ-కంసతాళ-సిలాతాళ-సలాకతాళాది సమ్మాది నామ. తత్త సమ్మతాళం నామ దణ్ణమయతాళం, కంసమయతాళం కంసతాళం, సిలాయం అయోపత్తేన చ తాళనతాళం. సబ్బే కామగుణే. ఉగ్గరితపగ్గరితట్టేనాతి ఉపరి ఘరణేన చ విస్సన్దనేన చ. ఏవన్తి “ఇమినా పూతికాయేనా”తి. అరూపట్ఠాయినోతి సత్తాధిట్ఠానేనాయం ధమ్మదేసనాతి ఆహ “సబ్బత్థాతి సబ్బేసు రూపారూపభవేసూ”తి. తేసం ద్విన్నం రూపారూపభవానం గహితత్తా. భవభావసామణ్ణతో, తదధిట్ఠానతో గహితే కామభవే. అవిజ్ఞాతమో విహతో అగ్గమగ్గేన సముగ్ఘాతితత్తా.

విజయాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఉప్పలవణ్ణాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౬. అగ్గతో పట్టాయాతి సబ్బఅగ్గతో పభుతి యావ మూలా అన్తరాయుత్తం సమ్మదేవ పుప్పితం సాలరుక్ఖం. వణ్ణధాతుసీసేన వణ్ణధాతుసమ్మన్నం దుతియం భిక్షునిం వదతీతి ఆహ “తయా సదిసా అజ్ఞా భిక్షునీ నత్తీ”తి. పఘమసీసేన అక్ఖిభణ్ణం వుచ్చతీతి ఆహ “పఘమన్తరికాయన్తి ద్విన్నం అక్ఖీనం మజ్జే”తి. నాసవంసేతి నాసవంసమూలే. “న పస్ససీ”తి వత్వా అదస్సనే కారణం ఆహ “వసీభూతమ్మీ”తి.

ఉప్పలవణ్ణాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. చాలాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౭. ఇదన్ని ఇదం దస్సనం. గాహపేసీతి సమాదాపేసి “జాతిం మా రోచా”తి. అణ్ణాన్ని బద్ధవధతో అణ్ణం చేదనాదిం. నివేసేసీతి పవిసాపేసి.

చాలాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. ఉపచాలాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౮. పునప్పునం...పే... ఆగచ్ఛన్తి కారణస్స అసమూహతత్తా. సన్తాపితో కిలేససన్తాపేహి. అగతీతి అవిసయో.

ఉపచాలాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సీసుపచాలాసుత్తవణ్ణనా

౧౬౯. సమణీసదిసాతి సమణిభిక్కుస్స ధారణేన సమణీసదిసా, కస్సచిపి పాసణ్ణస్స అరుచ్చనతో మోనమగ్గస్స అప్పటిపజ్జనతో తవ సమణిభావం నానుపస్సామీతి అధిప్పాయో. పాసం డేన్తీతి పాసం సజ్జేన్తి, యథా తత్థ దిట్టిపాసే సత్తానం చిత్తం పటిముక్కుం హోతి, ఏవం సజ్జేన్తీతి అత్థో. తథాభూతా చ తే సత్తానం చిత్తే ఖిత్తా వియ హోన్తీతి ఆహ “చిత్తేసు దిట్టిపాసం ఖిపన్తీతి అత్థో”తి. పాసే మోచేతీతి దిట్టిపాసే సత్తానం చిత్తసన్తానతో నీహరతి ధమ్మసుధమ్మతాయ. తస్మాతి పాసమోచనతో పాసణ్ణోతి న వుచ్చతి. “ఇతో బహిద్ధాయేవ పాసణ్ణా హోన్తీ”తి వుత్తస్స అత్థస్స నిగమనం. ఏవణ్ణ కత్వా సబ్బేపి బాహిరకసమయే సన్ధాయ చూళసీహనాదసుత్తే “ధన్నవుతి పాసణ్ణా”తి వుత్తం. పసీదన్తీతి దిట్టిపజ్జే సంసారపజ్జే చ పకారేహి అగాధా ఓసీదన్తి.

అభిభవిత్యాతి సబ్బసంకిలేసప్పహనేన అభిభుయ్య అతిక్కుమిత్యా. అజితోతి అజిని అవిజయత్తా. సబ్బాని అకుసలకమ్మాని కుసలకమ్మాని చ ఖీణాని ఏత్థాతి సబ్బకమ్మక్ఖయో, అరహత్తం. ఉపధయో సమ్మదేవ ఖీయన్తి ఏత్థాతి ఉపధిసజ్జయో, నిబ్బానం.

సీసుపచాలాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సేలాసుత్తవణ్ణనా

౧౭౦. కేనిదం పకతం బిమ్మన్తి ఇదం అత్తభావసజ్జోతం బిమ్మం బ్రహ్మ-విసణుపురిస-పజాపతిఆదీసు కేన కతం నిమ్మితం నిబ్బత్తితన్తి కత్తబ్బమోహం నామ కాతుకామో వుచ్చతి. అఘన్తి అఘవత్థు. తేనాహ “దుక్ఖపతిట్టానత్తా”తి. హేతునిరోధేనాతి తణ్ణాసజ్జతస్స హేతునో అనుప్పాదనిరోధేన. పచ్చయవేకల్లేనాతి తదవసిట్ఠకిలేసాభిసజ్జారాదిపచ్చయస్స వేకల్లభావేన, అపచ్చయభావూపగమనేనాతి అత్థో.

సేలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. వజిరాసుత్తవణ్ణనా

౧౭౧. సుద్ధసజ్ఞారపుజ్ఞోతి రూపారూపవిభాగే కిల్ససజ్ఞారసమూహే. పరమత్థోతి సభావేన. యథా న హి సత్తసజ్ఞోతసజ్ఞారపుజ్ఞో నామ పరమత్థతో ఉపలబ్ధతి, ఏవం తద్భిన్నిముత్తో నామ కోచి న ఉపలబ్ధతి అవిజ్ఞమానత్తా. విజ్ఞమానేసూతి యథాపచ్చయసమ్మత్తియా లబ్ధమానేసు. తేనాకారేనాతి ఇత్తిపురిసాదిఆకారేన. వవత్తితేసూతి పచ్చేకం పచ్చయవిసేససముట్టితం సణ్ణానవిసేసం ఉపాదాయ “పురిసో హత్తి అస్సో”తిఆదినా అభిసంగతో పవత్తేసు. సమ్ముతీతి సత్తోతి వోహరో. తేనాహ “సమజ్ఞామత్తమేవా”తి. పఞ్చక్షన్ధదుక్ఖన్తి పఞ్చక్షన్ధసజ్ఞోతం దుక్ఖం. వుత్తం హేతం భగవతా “సంఖితేన పఞ్చపాదానక్ఖన్ధా దుక్ఖా”తి (దీ. ని. ౨.౩౮౭; మ. ని. ౧.౧౨౦; ౩.౩౭౩; విభ. ౨౦౨) అజ్ఞో నేవ సమ్మోతి యథావుత్తదుక్ఖతో అజ్ఞస్స సజ్ఞతథమ్మస్స అభావతో. న నిరుజ్ఞతీతి తతో అజ్ఞం న నిరుజ్ఞతి, ఉప్పాదతో హోతి నిరోధోతి.

వజిరాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

భిక్ఖునీసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౬. బ్రహ్మసంయుతం

౧. పఠమవగ్గో

౧. బ్రహ్మయాచనసుత్తవణ్ణనా

౧౭౨. పరివితక్కో ఉదపాదీతి ధమ్మగమ్భీరతాపచ్చవేక్షణహేతుకో ధమ్మదేసనాయ అప్పోస్సుక్కో ఉప్పజ్జి. అయం పరివితక్కో కస్మా ఉదపాది? కత్థ చ ఉదపాదీతి తం సబ్బం విభావేతుం “సబ్బబుద్ధాన”నిఆది ఆరద్ధం. తత్థ ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణోతి ఆచరితో చేవ ఆచరంతేహి చ సమ్మదేవ ఆచరితోతి అత్థో. ఏతేన అయం పరివితక్కో సబ్బబుద్ధానం పఠమాభిసమ్మోధియం ఉప్పజ్జతేవాతి అయమేత్థ ధమ్మతాతి దస్సేతి. తత్థ అట్టమే సత్తాహేతి ఇదం సత్తమసత్తాహతో పరం సత్తాహబ్బంతరే ఉప్పన్నత్తా వుత్తం, న పన ఇతరేసం వియ అట్టమస్స నామ సత్తాహస్స పవత్తితస్స సబ్బావా. సవచ్చగ్గేతి మహగ్గే. “పచ్చగ్గే”తి వా పారో, అభినవేతి అత్థో. సేలమయేతి ముగ్గవణ్ణసిలామయే.

పటివిద్ధోతి సయమ్ముజాణేన “ఇదం దుక్ఖ”నిఆదినా పటిముఖం నిబ్బిజ్జనవసేన పత్తో, యాథావతో అవబుద్ధోతి అత్థో. ధమ్మోతి చతుసచ్చధమ్మో తద్భినిముత్తస్స పటివిజ్ఞితబ్బధమ్మస్స అభావతో. గమ్భీరోతి మహాసముద్ధో వియ మకసతుణ్ణసూచియా అజ్ఞాత్ర సముపచితపరిపక్కజాణసమ్మారేహి అజ్ఞోసం జాణేన అలబ్బనేయ్యపతిట్తో. తేనాహ “ఉత్తానపటిక్ఖేపవచనమేత”ని. యో అలబ్బనేయ్యపతిట్తో, సో ఓగాహేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ సరూపతో విసేసతో చ పస్సేతుం న సక్కాతి ఆహ “గమ్భీరత్తావ దుద్దసో”తి. దుక్ఖేన దట్టబ్బోతి కిచ్చేన కేనచి కదాచిదేవ దట్టబ్బో. యం పన దట్టమేవ న సక్కా, తస్స ఓగాహేత్వా అను అను బుజ్జనకో కదాచి నట్టితి ఆహ “దుద్దసత్తావ దురనుబోధో”తి. దుక్ఖేన అవబుజ్జితబ్బో అవబోధస్స దుక్కురభావతో. ఇమస్మిం రానే “తం కిం మజ్జాధ, భిక్ఖవే, కతమం ను ఖో దుక్కురతరం వా దురభిసమ్మవతరం వా”తి (సం. ని. ౫.౧౧౧౫) సుత్తపదం వత్తబ్బం. సన్తారమ్మణతాయ వా సన్తో. నిబ్బుతసబ్బపరిళాహతాయ నిబ్బుతో. అత్తనో పచ్చయేహి పధానభావం నీతోతి వా పణీతో. అతిత్తికరణట్టేన అతప్పకో సాదురసభోజనం వియ. తత్థ చ నిరోధసచ్చం సంతం ఆరమ్మణన్తి సన్తారమ్మణం, మగ్గసచ్చం సంతం సన్తారమ్మణన్తి సన్తారమ్మణం, అనుపసంతసభావానం కిలేసానం సజ్ఞారానన్తా అభావతో సన్తో. నిబ్బుతసబ్బపరిళాహత్తా నిబ్బుతో. సంతపణీతభావేనేవ తదత్థాయ అసేచనకతాయ అతప్పకతా దట్టబ్బా. తేనాహ “ఇదం ద్వయం లోకుత్తరమేవ సన్ధాయ వుత్త”ని. ఉత్తమజాణస్స విసయత్తా న తక్కేన అవచరితబ్బో. తతో ఏవ నిపుణజాణగోచరతాయ సణ్ణసుఖుమసభావత్తా చ నిపుణో. బాలానం అవిసయత్తా యథావుత్తేహి పణ్ణితేహి ఏవ వేదితబ్బోతి పణ్ణితవేదనీయో. ఆలీయన్తి అభిరమితబ్బట్టేన సేవీయన్తీతి ఆలయా, పశ్చా కామగుణా. ఆలయన్తి అల్లీయన్తి అభిరమణవసేన సేవన్తీతి ఆలయా, తణ్ణావిచరితాని. రమన్తీతి రతిం విన్దన్తి కీళన్తి లళన్తి. ఆలయరతాతి ఆలయనిరతా.

రానం సన్ధాయాతి రానసద్ధం సన్ధాయ, అత్థకో పన రానన్తి చ పటిచ్చసముప్పాదో ఏవ అధిప్పేతో. తిట్టతి ఫలం తదాయత్తవుత్తితాయాతి హి రానం, సజ్ఞారాదీనం పచ్చయభూతా అవిజ్ఞాదయో. ఇమేసం సజ్ఞారాదీనం పచ్చయా ఇదప్పచ్చయా, అవిజ్ఞాదయో. ఇదప్పచ్చయా ఏవ ఇదప్పచ్చయతా యథా “దేవో ఏవ దేవతా”. ఇదప్పచ్చయానం వా అవిజ్ఞాదీనం అత్తనో ఫలం పతి పచ్చయభావో ఉప్పాదనసమత్థతా ఇదప్పచ్చయతా. తేన పఠమత్థపచ్చయలక్ఖణో

పటిచ్చసముప్పాదో దస్సితో హోతి. పటిచ్చ సముప్పజ్జతి ఫలం ఏతస్మాతి పటిచ్చసముప్పాదో. పదద్వయేనపి ధమ్మానం పచ్చయట్టో ఏవ విభావితో. తేనాహ “సజ్ఞారాదిపచ్చయానం ఏతం అధివచన”న్తి. సజ్ఞారాదీనం పచ్చయా సజ్ఞారాదిపచ్చయా, అవిజ్ఞాదయో. తేసం సజ్ఞారాదిపచ్చయానం. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయం (విసుద్ధి. మహాటీ. ౨.౫౭౨-౫౭౩) వుత్తనయేన వేదితబ్బో. సబ్బసజ్ఞారసమథోతిఆది సబ్బన్తి సబ్బసజ్ఞారసమథాదిఅభిధేయ్యం సబ్బం అత్థతో నిబ్బానమేవ. ఇదాని అస్స నిబ్బానభావం దస్సితుం “యస్మా హి”తిఆది వుత్తం. తన్తి నిబ్బానం. ఆగమ్మాతి పటిచ్చ అరియమగ్గస్స ఆరమ్మణపచ్చయహేతు. సమ్మన్తితి పటిప్పస్సద్ధివూపసమవసేన సమ్మన్తి. తథా సన్తా చ సవసేసం ఉపసన్తా నామ హోన్తితి ఆహ “వూపసమ్మన్తి”తి. ఏతేన సబ్బే సజ్ఞారా సమ్మన్తి ఏత్థాతి సబ్బసజ్ఞారసమథో, నిబ్బానన్తి దస్సితి. సబ్బసజ్ఞారవిసంయుత్తే హి నిబ్బానే సబ్బసజ్ఞారవూపసమపరియాయో అట్టకథాయం వుత్తో ఏవ. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో.

ఉపధీయతి ఏత్థ దుక్ఖన్తి ఉపధి, ఖన్ధాదయో. పటినిస్సట్టాతి సముచ్చేదవసేన పరిచ్చత్తా హోన్తి. సబ్బా తణ్ణాతి అట్టసతప్పభేదా సబ్బాపి తణ్ణా. సబ్బే కిలేసరాగాతి కామరాగరూపరాగాదిభేదా సబ్బేపి కిలేసభూతా రాగా, సబ్బేపి వా కిలేసా ఇథ “కిలేసరాగా”తి అధిప్పేతా, న లోభవిసేసా ఏవ చిత్తస్స పరిళాహభావాపాదనతో. యథాహ “రత్తమ్పి చిత్తం విపరిణతం , దుట్టమ్పి చిత్తం విపరిణతం, మూళ్లమ్పి చిత్తం విపరిణత”న్తి (పారా. ౨౭౧). విరజ్జన్తితి పలుజ్జన్తి విక్ఖమ్మనతో సబ్బసో తేన విసంయుత్తభావతో. సబ్బం దుక్ఖన్తి జరామరణాదిభేదం సబ్బం వట్టదుక్ఖం. భవేన భవన్తి తేన తేన భవేన భవంతరం భవనికన్తిభావేన సంసిబ్బతి. ఫలేన వా సద్ధిం కమ్మం సతణ్ణోస్సేవ ఆయతిం పునబ్బవభావతో. తతో వానతో నిక్ఖంతం తత్త తస్స సబ్బసో అభావతో. చిరనిసజ్ఞాచిరభాసనేహి పిట్టిఆగిలాయనతాలుగలసోసాదివసేన కాయకిలమథో చేవ కాయవిహేసా చ వేదితబ్బా. సా చ ఖో దేసనాయ అత్థమజానన్తానం అపటిపజ్జన్తానఞ్చ వసేన, జానన్తానం పన పటిపజ్జన్తానఞ్చ దేసనాయ కాయపరిస్సమోపి సత్థు అపరిస్సమోయేవ. తేనాహ భగవా - “న చ మం ధమ్మాధికరణం విహేసేసీ”తి (ఉదా. ౧౦). తేనేవాహ - “యా అజానన్తానం దేసనా నామ, సో మమ కిలమథో అస్సా”తి. ఉభయన్తి చిత్తకిలమథో చిత్తవిహేసా చాతి ఉభయమ్పేతం బుద్ధానం నత్తి బోధిమూలే ఏవ సముచ్చిన్నత్తా. అనుబ్రూహానం సమ్మిణ్ణనం. సోతి అపిస్సూతి నిపాతో. వుద్ధిప్పత్తా వా అచ్చరియా అనచ్చరియా, వుద్ధిఅత్థోపి హి -కారో హోతి యథా “అసేక్ఖా ధమ్మా”తి. కప్పానం సతసహస్సం చత్తారి చ అసజ్ఞేయ్యాని సదేవకస్స లోకస్స ధమ్మసంవిభాగకరణత్థమేవ పారమియో పూరేత్వా ఇదాని సమధిగతధమ్మరజ్జస్స తత్త అవోస్సుక్కతాపత్తిదీపనతా గాథత్థస్స చ అచ్చరియతా తస్స వుద్ధిప్పత్తితి వేదితబ్బం. అత్థద్వారేన హి గాథానం అనచ్చరియతా. గోచరా అహేసున్తి ఉపట్టహింసు. ఉపట్టానఞ్చ వితక్కేతబ్బతావాతి ఆహ “పరివితక్కయితబ్బతం పాపుణింసూ”తి.

యది సుఖాపటిపదావ, కథం కిచ్చత్తాతి ఆహ “పారమీపూరణకాలే పనా”తిఆది. ఏవమాదీని దుప్పరిచ్చజాని దేన్తస్స. హ-ఇతి వా బృత్తన్తి ఏతస్మిం అత్థే నిపాతో. “ఏకంసత్థే”తి కేచి. హ బృత్తం, ఏకంసేన వా అలం నిప్పయోజనం ఏవం కిచ్చేన అధిగతస్స పకాసితుం దేసితున్తి యోజనా. హలన్తి వా అలన్తి ఇమినా సమానత్థపదం “హలన్తి వదామి”తిఆదీసు వియ. రాగదోసపుట్టోహీతి పుట్టవిసేన వియ సప్పేన రాగేన దోసేన చ పుట్టోహి అభిభూతేహి. రాగదోసానుగతేహీతి రాగదోసేహి అనుబన్దేహి.

నిచ్చాదీనని నిచ్చాదీనం చతున్నం విపల్లాసానం. ఏవంగతని ఏవం అనిచ్చనిఆదినా ఆకారేన పవతం బుజ్జితబ్బం. కామరాగరత్తా చ భవరాగరత్తా చ నీవరణేహ నివుతచిత్తతాయ దిట్టిరాగరత్తా విపరీతాభినివేసేన న దక్ఖని యాథావతో ధమ్మం న పటివిజ్ఞస్సన్తి. సభావేనాతి అవిపరీతసభావేన. ఏవం గాహపేతుని అనిచ్చనిఆదినా సభావేన యాథావతో ధమ్మం జానాపేతుం. రాగదోసపరేతతాపి నేసం సమ్మూళ్ళభావేనేవాతి ఆహ “తమోఖన్ఢేన ఆవుటా”తి.

ధమ్మదేసనాయ అప్పొస్సుక్కుతాపత్తియా కారణం విభావేతుం “కస్మా పనా”తిఆదినా సయమేవ చోదనం సముట్టాపేతి. అజ్ఞాతవేసేనాతి ఇమస్స భగవతో సావకభావూపగమనేన అజ్ఞాతవేసేన. “అజ్ఞాతరతాపసవేసేనా”తి కేచి, సో పనస్స అరహత్తాధిగమనేనేవ విగచ్ఛేయ్య. తివిధం కారణం అప్పొస్సుక్కుతాపత్తియా పటిపక్ఖస్స బలవభావో, ధమ్మస్స గమ్మీరతా, తత్త చ భగవతో సాతీసయం గారవన్తి తం దస్సేతుం “తస్స హీ”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త పటిపక్ఖా నామ రాగాదయో కిలేసా సమ్మాపటిపత్తియా అన్తరాయకరత్తా. తేసం బలవభావతో చిరపరిభావనాయ సత్తసన్తానతో దుబ్బిసోధియతాయ తే సత్తే మత్తహత్థినో వియ దుబ్బలపురిసం అధిభవిత్యా అజ్ఞోత్థరిత్త్యా అనయబ్యసనం ఆపాదేన్తా అనేకసతయోజనాయామవిత్థారం సునిచితం ఘనసన్నివేసం కణ్ఠకదుగ్గమ్మి అధిసేన్తి. దూరపభేదదుచ్ఛేజ్జతాహి దుబ్బిసోధియతం పన దస్సేతుం “అథస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్త చ అన్తో అమట్టతాయ కజ్జేయపుణ్ణా లాబు, చిరపారివాసకతాయ తక్కుభరితా చాటి, స్నేహతిన్తదుబ్బలభావేన వసాపీతపిలోతికా, తేలమిస్సితతాయ అజ్ఞానమక్ఖితహత్తో దుబ్బిసోధనీయా వుత్తా. హీనూపమా చేతా రూపపబన్ధభావతో అచిరకాలికత్తా చ మలీనతాయ, కిలేససంకిలేసో ఏవ పన దుబ్బిసోధనీయతరో అనాదికాలికత్తా అరూపనిస్సితత్తా చ. తేనాహ “అతిసంకిలిట్టా”తి.

యథా చ దుబ్బిసోధనీయతరతాయ, ఏవం గమ్మీరదుద్దసదురనుబోధానమ్మి వుత్తఉపమా హీనూపమావ. గమ్మీరోపి ధమ్మో పటిపక్ఖవిధమనేన జ్ఞాణేన విసదభావం ఆపన్నేన సుపాకటో భవేయ్య, పటిపక్ఖవిధమనం పన సమ్మాపటిపత్తిపటిబద్ధం, సా సద్ధమ్మస్సవనాధీనా, తం సత్థరి ధమ్మే చ పసాదాయత్తం. సో గరుట్టానియానం అజ్ఞేసనహేతుకోతి పణాలికాయ సత్తానం ధమ్మసమ్మటిపత్తియా బ్రహ్మయాచనానిమిత్తన్తి తం దస్సేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ.

ఉపక్కిలేసభూతం అప్పం రాగాదిరజం ఏతస్సాతి అప్పరజం, అప్పరజం అక్ఖి పజ్ఞాచక్ఖు యేసం తే తంసభావాతి కత్వా అప్పరజక్ఖజాతికాతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “పజ్ఞామయే”తిఆదిమాహ. అప్పం రాగాదిరజం యేసం తంసభావా అప్పరజక్ఖజాతికాతి ఏవమేత్త అత్తో వేదితబ్బో. అస్సవనతాతి “సయం అభిజ్ఞా”తిఆదీసు వియ కరణే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “అస్సవనతాయా”తి. దసపుజ్ఞాకిరియవసేనాతి దానాదిదసవిధపుజ్ఞాకిరియవత్తూనం వసేన. తేనాహ “కతాధికారా”తిఆది. పపజ్ఞాసూదనియం (మ. ని. అట్ట. ౧.౨౮౨) పన “ద్వాదసపుజ్ఞాకిరియవసేనా”తి వుత్తం, తం దానాదీసు సరణగమన-పరహితపరిణామనాదిపక్ఖిపనవసేన వుత్తం.

రాగాదిమలేన సమలేహి పూరణాదీహి ఛహి సత్థారేహి సత్థుపటిజ్ఞోహి కల్పరచనావసేన చిన్తాకవిఆదిభావే రత్వా తక్కుపరియాహతం వీమంసానుచరితం సయంపటిభానం చిన్తితో. తే కిర బుద్ధకోలాహలానుస్సవేన సజ్ఞాతకుతూహలం లోకం వజ్ఞోన్తా కోహజ్ఞో రత్వా సబ్బజ్ఞాతం పటిజానన్తా యం కజ్ఞి అధమ్మమేవ “ధమ్మో”తి దీపేసుం. తేనాహ “తే హి పురేతరం ఉప్పజ్జిత్యా”తిఆది. అపాపురేతన్తి ఏతం కస్సపస్స భగవతో సాసనన్తరథానతో పభుతి పిహితం నిబ్బానమహద్వారం అరియమగ్గం సద్ధమ్మదేసనాహత్తేన అపాపుర వివర.

సేలో పబ్బతో ఉచ్చో హోతి ధీరో చ, న పంసుపబ్బతో మిస్సకపబ్బతో చాతి ఆహ “సేలో యథా పబ్బతముద్ధనీ”తి.
 ధమ్మమయం పాసాదన్తి లోకుత్తరధమ్మమాహ. సో హి సబ్బసో పసాదావహో, సబ్బధమ్మే అతిక్కుమ్మ అబ్బుగ్గతట్టేన
 పాసాదసదిసో చ. పజ్ఞాపరియాయో వా ఇథ ధమ్మ-సద్ధోతి వుత్తం “పజ్ఞామయ”న్తి. సా హి అబ్బుగ్గతట్టేన పాసాదోతి
 అభిధమ్మే ఆగతా. తథా చాహ -

“పజ్ఞాపాసాదమారుయ్య, అనోకో సోకినిం పజం;

పబ్బతట్టోవ భూమట్టే, ధీరో బాలే అవేక్షతీ”తి. (ధ. ప. ౨౮);

యథా హీతిఆదీసు యథా చ పబ్బతే రత్వా అన్ధకారే హేట్టా ఓలోకేన్నస్స పురిసస్స ఖేత్తకేదారపాళికుటికాయో తత్థ
 సయితమనుస్సా చ న పజ్ఞాయన్తి అనుజ్జలభావతో, కుటికాసు పన అగ్గిజాలా పజ్ఞాయతి సముజ్జలభావతో, ఏవం
 ధమ్మపాసాదమారుయ్య సత్తలోకం ఓలోకయతో భగవతో జాణస్స ఆపాథం నాగచ్ఛన్తి అకతకల్యాణా సత్తా, జాణగ్గినా
 అనుజ్జలభావతో అనుభారభావతో చ రత్తిం ఖిత్తా సరా వియ హోన్తి, కతకల్యాణా పన భబ్బపుగ్గలా దూరే రితాపి భగవతో
 ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి పరిపక్కుజాణగ్గితాయ సముజ్జలభావతో ఉళారసన్తానతాయ హిమవన్తపబ్బతో వియ చాతి ఏవం
 యోజనా వేదితబ్బా.

గరుట్టానీయం పయిరుపాసిత్యా గరుతరం పయోజనం ఉద్ధిస్స అభిపత్తనా అజ్ఞేసనా, సాపి అత్థతో యాచనావ హోతీతి
 ఆహ “అజ్ఞేసనన్తి యాచన”న్తి. పదేసవిసయం జాణదస్సనం అహుత్వా బుద్ధానంయేవ ఆవేణికభావతో ఇదం జాణద్వయం
 “బుద్ధచక్ఖా”తి వుచ్చత్తీతి ఆహ “ఇమేసజ్ఞో ద్విన్నం జాణానం ‘బుద్ధచక్ఖా’తి నామ”న్తి. తిణ్ణం మగ్గజాణానన్తి హేట్టిమానం
 తిణ్ణం మగ్గజాణానం “ధమ్మచక్ఖా”తి నామం చతుసచ్చధమ్మదస్సనమత్తభావతో. యతో తాని జాణాని విజ్ఞాపమభావేన
 వుత్తాని, అగ్గమగ్గజాణం పన జాణకిచ్చస్స సిఖాప్పత్తియా దస్సనమత్తం న హోతీతి “ధమ్మచక్ఖా”తి న వుచ్చత్తి, యతో తం
 వజిరూపమభావేన వుత్తం. వుత్తనయేనాతి “అప్పరజ్జక్ఖజాతికా”తి ఏత్థ వుత్తనయేన. యస్మా మన్దకిలేసా “అప్పరజ్జక్ఖా”తి
 వుత్తా, తస్మా బహులకిలేసా “మహారజ్జక్ఖా”తి వేదితబ్బా. పటిపక్ఖవిధమనసమత్తతాయ తిక్ఖాని సూరాని విసదాని,
 వుత్తవిపరియాయేన ముదూని. సద్ధాదయో ఆకారాతి సద్ధహనాదిప్పకారే వదతి. సున్దరాతి కల్యాణా. సమ్మోహావినోదనియం
 పన “యేసం ఆసయాదయో కోట్టాసా సున్దరా, తే స్వాకారా”తి వుత్తం, తం ఇమాయ అత్థవణ్ణనాయ అజ్ఞాదత్తు సంసన్తతీతి
 దట్టబ్బం. కారణం నామ పచ్చయాకారో, సచ్చాని వా. పరలోకన్తి సమ్మరాయం. తం దుక్ఖావహం వజ్జం వియ భయతో
 పస్సితబ్బన్తి వుత్తం “పరలోకజ్ఞోవ వజ్జజ్ఞా భయతో పస్సన్తీ”తి. సమ్మత్తిభవతో వా అజ్ఞాత్తా విపత్తిభవో పరలోకోతి వుత్తం
 “పర...పే.... పస్సన్తీ”తి.

అయం పనేత్థ పాళీతి ఏత్థ “అప్పరజ్జక్ఖా”తి పదానం అత్థవిభావనే అయం తస్స తథాభావసాధనపాళి. సద్ధాదీనజ్ఞో
 విముత్తపరిపాచకధమ్మానం బలవభావో తప్పటిపక్ఖానం పాపధమ్మానం దుబ్బలభావే సతి హోతి. తేసజ్ఞా బలవభావో
 సద్ధాదీనం దుబ్బలభావేతి విముత్తిపరిపాచకధమ్మానం సవిసేసం అత్థితానత్థితావసేన అప్పరజ్జక్ఖా మహారజ్జక్ఖాతిఆదయో
 పాళియం (పటి. మ. ౧.౧౧౧) విభజిత్యా దస్సితా “సద్ధో పుగ్గలో అప్పరజ్జక్ఖో”తిఆదినా. ఖన్దాదయో ఏవ లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన
 లోకో సమ్మత్తిభవభూతో లోకో సమ్మత్తిభవలోకో, సుగతిసజ్ఞాతో ఉపపత్తిభవో. సమ్మత్తి భవతి ఏతేనాతి సమ్మత్తిసమ్మవలోకో,
 సుగతిసంవత్తనియో కమ్మభవో. దుగ్గతిసజ్ఞాతఉపపత్తిభవ-దుగ్గతిసంవత్తనియకమ్మభవా విపత్తిభవలోక-విపత్తిసమ్మవలోకా.

పున ఏకకదుకాదివసేన లోకం విభజిత్వా దస్సేతుం “ఏకో లోకో”తిఆది వుత్తం. ఆహారాదయో వియ హి ఆహారట్టితికా సజ్ఞారా సబ్బే లుజ్జనట్టేన లోకోతి. తత్త ఏకో లోకో సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికాతి యాయం పుగ్గలాధిట్టానాయ కథాయ సబ్బేసం సజ్ఞారానం పచ్చయాయత్తవుత్తితా వుత్తా, తాయ సబ్బో సజ్ఞారలోకో ఏకో ఏకవిధో పకారస్తరస్స అభావతో. ద్వే లోకాతిఆదీసుపి ఇమినా నయేన అట్టో వేదితబ్బో. నామగ్గహణేన చేత్త నిబ్బానస్స అగ్గహణం తస్స అలోకసభావత్తా.

నను చ “ఆహారట్టితికా”తి ఏత్త పచ్చయాయత్తవుత్తితాయ మగ్గఫలానమ్మి లోకతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, పరిశ్ఛోయ్యానం దుక్ఖసచ్చధమ్మానం ఇథ “లోకో”తి అధిప్పేతత్తా. అథ వా న లుజ్జతి న పలుజ్జతీతి యో గహితో తథా న హోతి, సో లోకోతి తంగహణరహితానం లోకుత్తరానం నత్తి లోకతా. ఉపాదానానం ఆరమ్మణభూతా ఖడ్ధా ఉపాదానక్ఖడ్ధా. అనురోధాదివత్తుభూతా లాభాదయో అట్ట లోకధమ్మా. దసాయతనానీతి దస రూపాయతనాని. సేసం సువిశ్ఛోయ్యమేవ. వివట్టజ్ఞాసయస్స అధిప్పేతత్తా తస్స చ సబ్బం తేభూమకకమ్మం గరహితబ్బం వజ్జితబ్బఇచ్చ హుత్వా ఉపట్టాతీతి వుత్తం “సబ్బే అభిసజ్ఞారా వజ్జా, సబ్బే భవగామికమ్మా వజ్జా”తి . అప్పరజక్ఖతాదీసు పిచ్చాసు దుకేసు ఏకేకస్మిం దస దస కత్వా “పిచ్చాసాయ ఆకారేహి ఇమాని పిచ్చిన్ద్రియాని జానాతీ”తి వుత్తం. అథ వా అన్వయతో బృతిరేకతో చ సద్ధాదీనం ఇన్ద్రియానం పరోపరియత్తం జానాతీతి కత్వా తథా వుత్తం. ఏత్త చ అప్పరజక్ఖాదిభబ్బాదివసేన ఆవజ్జేంతస్స భగవతో తే సత్తా పుజ్జాపుజ్జావ హుత్వా ఉపట్టహన్తి, న ఏకేకా.

ఉప్పలాని ఏత్త సన్తీతి ఉప్పలినీ. ఉప్పలగచ్ఛోపి జలాసయోపి చ. ఇథ పన జలాసయో అధిప్పేతోతి ఆహ “ఉప్పలవసే”తి. యాని హి ఉదకస్స అన్తో నిముగ్గానేవ హుత్వా పుసన్తి వడ్డన్తి, తాని అన్తోనిముగ్గపోసీని. దీపితానీతి అట్టకథాయం పకాసితాని, ఇథేవ వా “అజ్ఞానిపీ”తిఆదినా దస్సితాని. ఉగ్గటితజ్ఞాతి ఉగ్గటనం నామ ఇాణుగ్గటనం, ఇాణేన ఉగ్గటితమత్తేనేవ జానాతీతి అట్టో. విపిచ్చితం విత్థారితమేవ అత్తం జానాతీతి విపిచ్చితజ్ఞా. నిద్దేసాదీహి ధమ్మాభిసమయాయ నేతబ్బోతి నేయ్యా. పజ్జతి అట్టో ఏతేనాతి పదం, పజ్జతే ఇాయతేతి వా పదం, తదట్టో. పదం పరమం ఏతస్స, న సచ్చాభిసమ్మోధోతి పదపరమో.

ఉదాహటవేలాయాతి ఉదాహరే ధమ్మస్స ఉద్దేసే ఉదాహటమత్తేయేవ. ధమ్మాభిసమయోతి చతుసచ్చధమ్మస్స ఇాణేన సద్ధిం అభిసమయో. అయం వుచ్చతీతి అయం “చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆదినా నయేన సంఖితేన మాతికాయ రపియమానాయ దేసనానుసారేన ఇాణం పేసేత్వా అరహత్తం గణ్ణితుం సమత్తో పుగ్గలో “ఉగ్గటితజ్ఞా”తి వుచ్చతి. అయం వుచ్చతీతి సంఖితేన మాతికం రపేత్వా విత్థారేన అత్తే విభజియమాసే అరహత్తం పాపుణితుం సమత్తో పుగ్గలో “విపిచ్చితజ్ఞా”తి వుచ్చతి. ఉద్దేసతోతి ఉద్దేసహేతు. ఉద్దిసంతస్స ఉద్దిసాపేంతస్స వాతి అట్టో. పరిపుచ్చతోతి అత్తం పరిపుచ్చంతస్స. అనుపుట్టేన ధమ్మాభిసమయో హోతీతి అనుక్కమేన అరహత్తప్పత్తి హోతి. న తాయ జాతియా ధమ్మాభిసమయో హోతీతి తేన అత్తభావేన మగ్గం వా ఫలం వా అంతమసో ఝానం వా విపస్సనం వా నిబ్బత్తేతుం న సక్కోతి. అయం వుచ్చతి పదపరమోతి అయం పుగ్గలో ఛబ్బిధం బృజ్జానపదం ఛబ్బిధం అత్తపదన్తి ఇదం పదమేవ పరమం అస్సాతి పదపరమోతి వుచ్చతీతి అట్టో.

వాసనా హోతీతి దేసనా ఫలవోహరేన వాసనా హోతీతి వుత్తా. న హి కాచి బుద్ధానం దేసనా నిరత్థకా. యేతి యే దువిధే పుగ్గలే. విభజ్ఞే కమ్మావరణేనాతి పిచ్చవిధేన ఆనంతరియకమ్మేన. విపాకావరణేనాతి అహేతుకపటిసన్ద్రియా. యస్మా పన దుహేతుకానమ్మి అరియమగ్గపటివేధో నత్తి, తస్మా దుహేతుకా పటిసన్ద్రిపి విపాకావరణమేవాతి వేదితబ్బా. కిలేసావరణేనాతి

నియతమిచ్చాదిట్టియా. అస్పష్టాతి బుద్ధాదీసు సద్ధారహితా. అచ్చన్దికాతి కత్తుకమ్యతాచన్దరహితా. ఉత్తరకురుకా మనుస్సా అచ్చన్దికట్టానం పవిట్టా. దుప్పజ్ఞాతి భవజ్ఞపజ్ఞాయ పరిహీనా. భవజ్ఞపజ్ఞాయ పన పరిపుణ్ణాయపి యస్స భవజ్ఞచలనం లోకుత్తరస్స పచ్చయో న హోతి, సోపి దుప్పజ్ఞో ఏవ నామ. అభబ్బా నియామం ఓక్కమితుం కుసలేసు ధమ్మేసు సమ్మత్తన్తి కుసలేసు ధమ్మేసు సమ్మత్తనియామసజ్ఞాతం మగ్గం ఓక్కమితుం అధిగన్తుం అభబ్బా. న కమ్మావరణేనాతిఆదీని వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బాని. రాగచరితాదిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం పరమత్థదీపనియం విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయం (విసుద్ధి. మహాటీ. ౧.౪౩) వుత్తనయేన వేదితబ్బం.

నిబ్బానస్స ద్వారం పవిసనమగ్గో వివరిత్వా తపితో మహాకరుణాపనిస్సయేన సయమ్ముజాణేన అధిగతత్తా. సద్ధం పముజ్ఞాన్తూతి అత్తనో సద్ధం ధమ్మసమ్మటిచ్చనయోగ్యం కత్వా విస్సజ్జేన్తు, సద్ధహనాకారేన నం ఉపట్టపేన్తూతి అత్తో. సుఖేన అకిచ్చేన పవత్తనీయతాయ సుప్పవత్తితం. న భాసిం న భాసిస్సామీతి చిన్తేసిం.

సత్తు సన్తికం ఉపగతానం దేవానం బ్రహ్మనజ్ఞా తస్స పురతో అన్తరధానం నామ అతిట్టనన్తి ఆహ “సకట్టానమేవ గతో”తి. సద్ధిన్తియాది సమ్మాదిట్టిఆదికో ధమ్మో ఏవ వినేయ్యసన్తానే పవత్తనట్టేన చక్కన్తి ధమ్మచక్కం. అథ వా చక్కన్తి ఆణా. ధమ్మన్తి దేసనా. అథ వా అత్తధమ్మతో అనపేతత్తా ధమ్మజ్ఞా తం పవత్తనట్టేన చక్కజ్ఞాతి ధమ్మచక్కం. ధమ్మేన జ్ఞాయేన చక్కన్తిపి ధమ్మచక్కం. యథాహ “ధమ్మజ్ఞా పవత్తేతి చక్కజ్ఞాతి ధమ్మచక్కం, చక్కజ్ఞా పవత్తేతి ధమ్మజ్ఞాతి ధమ్మచక్కం, ధమ్మేన పవత్తేతీతి ధమ్మచక్కం, ధమ్మచరియాయ పవత్తేతీతి ధమ్మచక్క”న్తిఆది (పటి. మ. ౨.౪౦-౪౧). పవత్తేసీతి పట్టపేసి.

బ్రహ్మయాచనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. గారవసుత్తవణ్ణనా

౧౭౩. అయం వితక్కోతి అయం “కిన్తాహం విహరేయ్య”న్తి ఏవం పవత్తితవితక్కో. అజ్ఞాస్మిన్తి పరస్మిం. అత్తా న హోతీతి హి అజ్ఞో, పరో. సో పనేత్థ న యో కోచి అధిప్పేతో, అథ ఖో గరుట్టానీయో. తేనాహ “కజ్జీ గరుట్టానే అట్టపేత్వా”తి. పతిస్సవతి గరునో “ఆమా”తి సమ్మటిచ్చతీతి పతిస్సో, న పతిస్సోతి అప్పతిస్సో. పతిస్సయరహితో గరుపస్సయరహితోతి అత్తో.

సదేవకేతి అవయవేన విగ్గహో సముదాయో సమాసత్తో. సదేవకగ్గహణేన పజ్చకామావచరదేవగ్గహణం పారిసేసజ్ఞాయేన ఇతరేసం పదన్తరేహి సజ్ఞహితత్తా, సమారకగ్గహణేన ఛట్టకామావచరదేవగ్గహణం పచ్చాసత్తిజ్ఞాయేన. తత్త హి మారో జాతో తన్నివాసీ చ హోతి. సబ్రహ్మకవచనేన బ్రహ్మకాయికాదిబ్రహ్మగ్గహణం పచ్చాసత్తిజ్ఞాయేనేవ. “సస్సమణబ్రాహ్మణీయా పజాయా”తి సాసనస్స పచ్చత్తికసమణబ్రాహ్మణగ్గహణం. నిదస్సనమత్తజ్ఞోతం అపచ్చత్తికానం అసమితపాపానం అబాహితపాపానజ్ఞా సమణబ్రాహ్మణానం తేనేవ వచనేన గహితత్తా. కామం “సదేవకే”తిఆదివిసేసనానం వసేన సత్తవిసయో లోకసద్ధోతి విజ్ఞాయతి తుల్యయోగవిసయత్తా తేసం. “సలోమకో సపక్ఖకో”తిఆదీసు పన అతుల్యయోగేపి అయం సమాసో లబ్ధతీతి బృభిచారదస్సనతో పజాగహణన్తి పజావచనేన సత్తలోకగ్గహణం. దేవభావసామజ్ఞోన మారబ్రహ్మేసు గహితేసుపి ఇతరేహి తేసం లబ్ధమానవిసేసదస్సనత్థం విసుం గహణన్తి దస్సేన్తో “మారో

నామా”తిఆదిమాహ. మారో బ్రహ్మనమ్ని విచక్ష్టకమ్మాయ పహోతీతి ఆహ “సబ్దేస”న్తి. ఉపరీతి ఉపరిభావే. బ్రహ్మతి దససహస్సిబ్రహ్మనం సన్ధాయాహ. తథా చాహ “దసహి అజ్గలీహి”తిఆది. ఇథ దీఘనికాయాదయో వియ బాహిరకానమ్ని గన్ధనికాయో లబ్ధతీతి ఆహ “ఏకనికాయాదివసేనా”తి.

వత్సవిజ్ఞాదీతి ఆది-సద్దేన విజ్ఞాట్టానాని సజ్గహితాని. యథాసకం కమ్మకిలేసేహి పజాతత్తా నిబ్బత్తత్తా పజా, సత్తనికాయో. తస్సా పజాయ. సదేవమనుస్సాయాతి వా ఇమినా సమ్ముతిదేవగ్గహణం తదవసేట్టమనుస్సలోకగ్గహణఇచ్చ దట్టబ్బం. ఏవం భాగసో లోకం గహేత్వా యోజనం దస్సేత్వా ఇదాని అభాగసో లోకం గహేత్వా యోజనం దస్సేతుం “అపిచేత్థా”తిఆది వుత్తం. లోకవసేన వుత్తాని “లోకీయన్తి ఏత్థ కమ్మకమ్మఫలానీ”తి కత్వా, పజావసేన “హేతుపచ్చయేహి పజాయతీ”తి కత్వా. సీలసమ్మన్నతరన్తి ఏత్థ పరిపుణ్ణసమ్మన్నతా అధిప్పేతా “సమ్మన్నం సాలికేదార”న్తిఆదీసు (జా. ౧.౧౪.౧) వియ. తేనాహ “అధికతరన్తి అత్తో”తి. పరిపుణ్ణమ్ని “అధికతర”న్తి వత్తబ్బతమరహతి. సేసేసూతి “సమాధిసమ్మన్నతర”న్తిఆదీసు.

కారణన్తిఆదీసు కారణన్తి యుత్తిం. అత్తన్తి అవిపరీతత్తం. వుడ్డిన్తి అభివుడ్డినిమిత్తం.

ఇమినా వచనేనాతి ఇమస్మిం సుత్తే అనన్తరం వుత్తవచనేన. న కేవలం ఇమినావ, సుత్తన్తరమ్ని ఆనేత్వా పటిబాహితబ్బోతి దస్సేన్తో “న మే ఆచరియో అత్తి”తిఆదిమాహ. ఏత్థ యం వత్తబ్బం, తం సుమజ్జలవిలాసినియా దీఘనికాయట్టకథాయ (దీ. ని. అట్ట. ౩.౧౬౨) వుత్తమేవ. సరన్తి కరణే ఏతం పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “సరన్తేనా”తి, సరన్తి వా సరణహేతుతి అత్తో.

గారవసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. బ్రహ్మదేవసుత్తవణ్ణనా

౧౭౪. ఏకకోతి వివేకట్టితతాయ నిస్సటో. గణసజ్జణికాభావో తస్సానేన దీపితో, కిలేససజ్జణికాభావో పన “అప్పమత్తో”తిఆదీహి పకాసితో. పేసితత్తోతి నిబ్బానం పతి పేసితచిత్తో. సమ్మదేవాతి ఇాయేనేవ. సో పన యది ఆగమనత్తో పట్టాయ లబ్ధతి, వత్తబ్బమేవ నత్తి, అథ పటిపదారమ్భతో పట్టాయ లబ్ధతి, ఏవమ్మి వట్టతేవాతి దస్సేతుం “యథా వా తథా వా”తిఆది వుత్తం. అగ్గమగ్గాధిగమేన అసమ్మోహపటివేధస్స సిఖాప్పత్తత్తా మగ్గధమ్మేసు వియ ఫలధమ్మేసుపి సాతిసయో అసమ్మోహోతి “సయం అభిజ్ఞా”తి వుత్తన్తి ఆహ “సామం జానిత్వా”తి. యథా జాననా పనస్స సచ్చికరణం అత్తపచ్చక్ఖకిరియాతి “సచ్చికత్వా”తి వుత్తన్తి ఆహ “పచ్చక్ఖం కత్వా”తి. తథా సచ్చికిరియా చస్స విపస్సనాపటిలాభోతి “ఉపసమ్మజ్జా”తి వుత్తన్తి ఆహ “పటిలభిత్వా”తి. ఏతేనాతి “ఖీణా జాతీ”తిఆదివచనేన.

జాతి ఖీణాతి ఏత్థ జాతీసేసేన తబ్బికారవన్తో ఖన్ధా వుత్తా. పుట్టేవ ఖీణత్తాతి మగ్గాధిగమనతో పగేవ అతీతభావేనేవ ఖీణత్తా. తత్తి అనాగతేసు. వాయామాభావతోతి అవిజ్జమానత్తా. అనాగతభావసామజ్ఞం గహేత్వా లేసేన వుత్తం. న పచ్చప్పన్నా విజ్జమానత్తాతి సంకిలిట్టా చ మగ్గభావనాతి సియాతి వచనసేసో. యథా అజాతఫలతరుణరుక్ష్ణమూలే చిన్నే ఆయతిఉప్పజ్జనారహాని ఫలాని ఛేదనపచ్చయా అనుప్పజ్జమానాని నట్టాని నామ హోన్తి, ఏవమేవ భావనాయ అసతి

ఉప్పజ్జనారహ్ కిలేసా తప్పచ్చయా జాతి చ మగ్గభావనాయ సతి న ఉప్పజ్జమానా పహీనాతి వుచ్చస్తీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “మగ్గస్స పనా”తిఆదినా. అనుష్పాదధమ్మతం ఆపజ్జనేన జాణేన ఖీణరాగవసేన.

సోళసకిచ్చభావాయాతి సోళసకిచ్చతాయ, సోళసవిధస్స వా కిచ్చస్స భావాయ ఉప్పాదనాయ. పాళియం సపదానన్ని సపదానచారో వుత్తో భావనపుంసకనిద్దేసేనాతి ఆహ “సపదానచార”న్ని. అనుక్కుమ్మాతి అనతిక్కుమిత్వా. ఆహుతిపిణ్ణి జుహితబ్బపిణ్ణం, జుహనవసేన అగ్గిమ్మి పక్ఖపితబ్బపాయాసపిణ్ణి అధిప్పాయో. భూతబలికమ్మి తథా పక్ఖపిత్వా బలికమ్మకరణం. హరితుపలిత్తని అల్లగోమయేన కతపరిభణ్ణం. వనమాలపరిక్ఖేత్తని మనోహరాహి వనపుప్పమాలాహి పరిక్ఖేత్తం. ధూమకటచ్ఛాతి ధూమపానం. సీలగన్ధని సీలం పటిచ్చ ఉప్పన్నకిత్తిగన్ధం. ఘాయమానస్సాతి ఉపగతం గణ్ణంతస్స.

ఇమమ్మా రానాతి ఇమస్మా మనుస్సానం వసనట్టానా, మహాపథవితలతోతి అధిప్పాయో. సబ్బహేట్టిమోతి బ్రహ్మపారిసజ్జానం వాసబ్రహ్మలోకమాహ. బ్రహ్మపథో నామ చత్తారి కుసలజ్ఞానాని బ్రహ్మలోకమగ్గభావతో. జీవితపథో నామ జీవితపవత్తిఉపాయభావతో. “భుజ్జతు భవం మహాబ్రహ్మ”తి వచనం సన్ధాయాహ “కిం జప్పసీ”తిఆది. తిణ్ణబీజానీతి సాలితణ్ణలాదీని. గోయూసన్ని ఖీరం జిగుచ్చన్తో వదతి. అయమ్మి అత్తో “నేతాదిసో బ్రహ్మభక్తో”తి వదన్తేన దీపితోతి.

అతిదేవపత్తోపి పఞ్చఖన్ధూపధీనం అత్థితాయ కిలేసూపథిఆదీనంయేవ విరహితభావో గహితో. అఞ్జత్ర హి భావపచ్చయం తదత్తో విజ్ఞాయతీతి ఆహ “అతిదేవభావం పత్తో”తి. యస్మా బ్రహ్మానోపి దేవగతిపరియాపన్నత్తా దేవా ఏవ, తస్మా వుత్తం “అతిబ్రహ్మభావం పత్తో”తి.

అత్తానం భావేత్వాతి సీలాదీహి గుణేహి అత్తానం వడ్డేత్వా పరిబ్రూహిత్వా రితో.

పుథుజ్జనా తసా తణ్ణామానదిట్టిపరిత్తాసవసేన తాసనతో. ఖీణాసవా థావరా నామ సబ్బసో గతీసు సఞ్చరణాభావతో. తథా హి చతున్నం సద్చానం సబ్బసో అదిట్టత్తా భవదాయజ్జస్స తణ్ణాదాసబ్బస్స భావతో ఏకచ్ఛాసు గతీసు సఞ్చరణసభావతో సేక్ఖా థావరా న హోన్తి. భజమానాతి భజాపియమానా. థావరపక్ఖమేవ భజన్తి సబ్బసేట్టపక్ఖం ఏకన్తపసట్టం భజమానభావం ఉపాదాయ.

పహీనకిలేసో ఖీణాసవో విసేనో. సుఖం ఆయతి సుఖాయతి, తస్స కారకం సుఖాయతికం.

బ్రహ్మదేవసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. బకబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా

౧౭౫. “సస్సతో అత్తా చ లోకో చా”తి ఏవం పవత్తా దిట్టి సస్సతదిట్టి. సహ కాయేనాతి సహ తేన బ్రహ్మత్తభావేన. బ్రహ్మట్టానన్ని అత్తనో బ్రహ్మవత్తుం. అనిచ్చం “నిచ్చ”న్ని వదతి అనిచ్చతాయ అత్తనో అపఞ్ఞాయమానత్తా. ధిరన్తి దళ్లం, వినాసాభావతో సారభూతన్తి అత్తో. ఉప్పాదవిపరిణామాభావతో సదా విజ్జమానం. కేవలన్తి పరిపుణ్ణం. తేనాహ “అఖణ్ణ”న్ని. కేవలన్తి వా జాతిఆదీహి అసమ్మిస్సం, విరహితన్తి అధిప్పాయో. ఉప్పాదాదీనం అభావతో ఏవ అచవనధమ్మం. కోచి జాయనకో...పే.... ఉపపజ్జనకో వా నత్తి నిచ్చభావతో రానేన సద్ధిం తన్నివాసీనం. నిచ్చభావఞ్ఞో సో పటిజానాతి. తిస్సో

ఝానభూమియోతి దుతియతతియచతుర్థజ్ఞానభూమియో. చతుర్థజ్ఞానభూమివిసేసా హి అసంఖ్యసుద్ధావాసారుప్పభవా. నిబ్బానన్తి వా ఏత్థ ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, న పరిసమాపనత్తో, తస్మా “సబ్బ”న్తి ఇమినా “అసంఖ్య...పే... భవా”తి వుత్తం సజ్జణ్ణాతి. పటిబాహతీతి సంతంయేవ సమానం అజానన్తోవ “నత్తి”తి పటిక్ఖిపతి. ఏకే ఉత్తరవిహారవాసినో.

హేటూపపత్తికోతి హేటూ భూమీసు ఉప్పన్నఉపపత్తికో. ఇదాని తమత్థం వివరితుం “అనుప్పన్నే”తిఆది వుత్తం. హేటూపపత్తికం కత్వాతి యథారితభూమితో హేటూ తతియజ్ఞానభూమియం ఉపపత్తిరూపం కత్వా, న ఉపరిరూపస్స వియ పత్తనామత్తన్తి అధిప్పాయో. పఠమకాలేతి తస్మిం భవే పఠమకాలే. అజ్ఞాసి ఆసన్నభావతో. ఉభయన్తి తం తం అత్తనా కతకమ్మజ్ఞోవ నిబ్బత్తటానజ్ఞాతి ఉభయం. పముస్సిత్వా నిబ్బత్తిం అనుపధారేన్తో.

అవిజ్ఞాయ గతోతి అవిజ్ఞాయ సహ పవత్తో. సహయోగే హి ఇదం కరణవచనం. తేనాహ “సమన్నాగతో”తి. అజ్ఞాణీతి అవిద్వా. పజ్ఞాచక్కువిరహతో అన్ధీభూతో, అన్ధభావం ఆపన్నోతి అత్తో. అనాగతే సద్దో హోతాయం “వక్ఖతీ”తి యత్తసద్ధపయోగేన, అత్తో పన వత్తమానకాలికో. తేనాహ “భణతీ”తి. తేనాహ “యత్తా”తిఆది.

మగ్గచోరోతి మగ్గపరిబుద్ధకచోరో. సంతజ్ఞయమానోతి “అవిజ్ఞాగతో వత, భో, బకో బ్రహ్మ”తిఆదినా సంతజ్ఞయమానో. సతిం లభిత్వాతి తేనేవ సంతజ్ఞనేన యోనిసో ఉమ్ముజ్జిత్వా పురిమజాతివిసయం సతిం లభిత్వా. నిప్పీళితుకామోతి ఘంసేతుకామో దోసం దస్సేతుకామో “ఇదం పస్స యావజ్ఞా తే అపరద్ధ”న్తి. పుజ్జాకమ్మాతి పుజ్జాకారినో. వేదేహి ఇాణేహి గతత్తా పవత్తత్తా. అన్తిమా బ్రహ్మపపత్తితి సబ్బపచ్చిమా బ్రహ్మభావప్పత్తి. అస్మాభిజప్పన్తీతి అస్మి అభిజప్పన్తి. ఆయువణ్ణాదివసేన బ్రూహితగుణత్తా బ్రహ్మ. అజ్ఞోహి మహంతా బ్రహ్మ మహాబ్రహ్మ. అభిభూతి తం బ్రహ్మలోకం జేట్టకభావేన అభిభవిత్వా రితో. అనభిభూతోతి అజ్ఞోహి న అభిభూతో. అజ్ఞాదత్థూతి ఏకంసవచనమేతం. దస్సనవసేన దసో, సబ్బం పస్సతీతి అధిప్పాయో. వసవత్తితి సబ్బజనం వసే వత్తేతి. ఇస్సరోతి లోకే ఇస్సరో. కత్తా నిమ్మాతాతి లోకస్స కత్తా నిమ్మాతా. సేట్తో సజితాతి అయం లోకస్స ఉత్తమో సంవిభజితా చ. వసీ పితా భూతభబ్బానన్తి ఆచిణ్ణవసితా వసీ, అయం పితా భూతానం నిబ్బత్తానం భబ్బానం సమ్భవేసీనన్తి పత్తేన్తి వికత్తేన్తి పిహేన్తి మానేన్తి.

ఏతన్తి విపరీతసంఖ్యావసేన “ఇదం నిచ్చం ఇదం ధువం ఇదం సస్సత”న్తిఆదినా వుత్తం ఏతం అప్పం పరిత్తకన్తి తం భగవా పరిచ్చిన్దిత్వా దస్సేతి. తం పన “ఏకస్మిం కోసలకే తిలవాహే వస్ససతే వస్ససతే ఏకకతిలుద్ధారే కయిరమానే తిలాని పరిక్ఖయం గచ్ఛన్తి, న త్వేవ అబ్బుదే ఆయా”తి ఏవం వుత్తో అబ్బుదో, తంవసేన వీసతిగుణం నిరబ్బుదో, తేసం నిరబ్బుదానం వసేన నిరబ్బుదసతసహస్సం. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారతో పన పదుమే ఆయువో వస్సగణనా ఇమస్మింయేవ సంయుత్తే పరతో ఆగమిస్సతి. అనన్తదస్సీతి అనన్తస్స జోయ్యస్స అనవసేసతో దస్సీ. వతసీలవత్తన్తి సమాదానవసేన వతభూతం చారిత్రసీలవసేన సమాచిణ్ణత్తా సీలవత్తం. తం పన ఏకమేవాతి ఆహ “సీలమేవా”తి.

అపాయేసీతి ఏత్థ యదా సో పిపాసితే మనుస్సే పానీయం పాయేసి, తం సముదాగమతో పట్టాయ దస్సేతుం “తత్తా”తిఆది ఆరద్ధం. పుట్టేతి పురిమజాతియం. ఏస బ్రహ్మ “జరామరణస్స అన్తం కరిస్సామీ”తి అజ్ఞాసయవసేన ఝానం నిబ్బత్తేత్వా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తి, సో తత్త నిబ్బానసంఖ్యో అహోసి. ఝానరతియా వీతినామేతీతి తదా తస్సా కిరియాయ అవిచ్ఛేదతో పవత్తిం ఉపాదాయ వత్తమానపయోగో. రత్తన్ధకారే పురతో పురతో గచ్ఛన్తస్స సకటస్స అనుస్సరణవసేన గచ్ఛన్తానం సకటానం నివత్తనం హోతీతి “సబ్బసకటాని తథేవ నివత్తిత్వా”తి వుత్తం.

కమ్మసజ్జాతి యుద్ధసజ్జా. విలోపని విలుత్తభణ్ణం. ఏణికూలస్మిన్తి ఏత్త “పనిహతాయ నిచ్చగణాయ నామ”న్తి కేచి.
“ఏణిమిగబహులతాయ నో గణాయ తీరప్పదేసో ఏణికూలన్తి వుత్త”న్తి అపరే. గజ్జేయ్యకోతి గణాసన్నివాసీ.

బద్ధచరోతి పటిబద్ధచరియో. తేనాహ “అన్తేవాసికో”తి. యస్మా బుద్ధో సబ్బజ్ఞా, తస్మా అజ్ఞాసి, ఇథ మయ్యం
పముట్టణ్ణ సబ్బం జానాసీతి అధిప్పాయో. సబ్బం బ్రహ్మలోకం ఓభాసయన్తో సబ్బమ్మిమం బ్రహ్మలోకం భగవా ఓభాసం
అభిభవిత్యా అనజ్ఞాసాధారణం అత్తనో ఓభాసం ఓభాసేన్తో తిట్టతి.

బకబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అజ్ఞాతరబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా

౧౭౬. తేజోకసిణపరికమ్మం కత్వాతి “తేజోకసిణపరికమ్మజ్ఞానం సమాపజ్ఞిస్సామీ”తి చిత్తుప్పాదో ఏవేత్త
తేజోకసిణపరికమ్మం. న హి బుద్ధానం అజ్ఞోసం వియ తత్త ఝానసమాపజ్ఞనేన పరికమ్మపపఞ్చో అత్తి సబ్బత్తేవ
చిణ్ణవసీభావస్స పరముక్కుంసభావప్పత్తత్తా. తస్స కీర బ్రహ్మనో “యథాహం ఏవం మహానుభావో అజ్ఞో నత్తి”తి లద్ధి, యం
సన్ధాయ వుత్తం – “నత్తి నో సమణో వా బ్రాహ్మణో వా, యో ఇథ ఆగచ్ఛేయ్యా”తి. భగవా తస్స తం లద్ధిం విస్సజ్జేతుం
తేజోధాతుం సమాపజ్ఞిత్వా తస్స ఉపరి ఆకాసే నిసీది. తేన వుత్తం “తేజోధాతుం...పే... తథాగతం దిస్వా”తి. అట్టివేధం
వియం విజ్ఞితబ్బో అట్టివేధీ, యథా అట్టిం విజ్ఞిత్వా అట్టిమిజ్జం ఆహచ్చ తిట్టతి, ఏవం విజ్ఞితబ్బోతి అత్తో. అయం పన
అట్టివేధీ వియ అట్టివేధీ, యథా నో లద్ధిం విస్సజ్జేతి, ఏవం పటిపజ్జితబ్బోతి అత్తో. సేసానన్తి
మహాకస్సపమహాకప్పినఅనురుద్ధత్థేరానం.

అజ్ఞాబ్రహ్మసరీరవిమానాలజ్ఞారాదీనం పభాతి బ్రహ్మనం సరీరప్పభా విమానప్పభా అలజ్ఞారవత్థాదీనం పభాతి
ఇమస్మిం బ్రహ్మలోకే ఇమా సబ్బా పభా అత్తనో పభస్సరభావేన అభిభవన్తం. నత్తి మే సాతి ఇదాని మే సా దిట్టి నత్తి, “నత్తి
నో సమణో వా బ్రాహ్మణో వా, యో ఇథ ఆగచ్ఛేయ్యా”తి అయం లద్ధి నత్తి. తేనాహ “తత్తాస్స...పే... పహీనా”తి. ఏత్థాతి
ఏతస్మిం సమాగమే. యథా తస్స బ్రహ్మనో సబ్బనో దిట్టిగతం విముచ్చతి ధమ్మచక్కు ఉప్పజ్జతి, ఏవం మహన్తం
ధమ్మదేసనం దేసేసి.

“అజ్ఞాపి తే, ఆవుసో”తిఆదినా వుత్తేన తత్తకేనేవ. సరూపేన వుత్తాతి పరమేన పాదేన చతస్సో, దుతియేన ఏకన్తి ఏవం
పఞ్చ అభిజ్ఞా సరూపేన వుత్తా. కస్మా ఏత్త దిబ్బసోతం నాగతన్తి? ఆహ “తాసం వసేన ఆగతమేవా”తి. యేన ఇమా
లోకుత్తరా అభిజ్ఞా అధిగతా, న తస్స దిబ్బసోతసమ్పాదనం భారియం పటిపక్ఖవిగమేన సుఖేనేవ ఇజ్ఞనతో.

అజ్ఞాతరబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. బ్రహ్మలోకసుత్తవణ్ణనా

౧౭౭. పచ్చేకం ద్వారబాహాన్తి పచ్చేకం ద్వారబాహం. పచ్చేక-సద్ధో చేత్త ఆవుత్తివసేన వేదితబ్బో; “పచ్చేకం పచ్చేక”న్తి
ఆహ “ఏకేకో ఏకేక”న్తి. తేసు హి ఏకో పచ్చేకబ్రహ్మ గన్ధకుటియా ఏకద్వారబాహం నిస్సాయ రితో, అపరో అజ్ఞాం.

పచ్చేకబ్రహ్మతి చ ఏకచారీ బ్రహ్మ, న పరిసచారీ బ్రహ్మతి అట్టో. సమిద్ధి నామ సగ్గే సుఖుపకరణేహి, బ్రహ్మనశ్చ యూనం సుఖుపకరణన్తి యూనసుఖేన సమిద్ధోతి. సమ్మత్తియా వేపుల్లప్పత్తతా బ్రహ్మనశ్చ అభిజ్ఞాగుణేహి వేపుల్లప్పత్తితి ఆహ “ఫీతోతి అభిజ్ఞాపుప్పేహి సుపుప్పీతో”తి. అసహన్తోతి నసహన్తో నరోచేన్తో.

సతపదన్తి సతసద్దో. రూపవసేనాతి రూపసద్దవసేన, రూపసద్దేన సద్దన్తి అట్టో. తథా పన్తివసేనాతి ఏత్తాపి. ఏకచ్చేతి ఏకే మిగారీ, తేసం బృగ్గీనిసారూపకానం పశ్చసతానీతి అట్టో. “కస్స అజ్ఞస్స ఉపట్టానం గమిస్సామీ”తి విమానసమ్మత్తియం విష్ణుయక్ఖికో అహజ్జారవసేన వదతి. రణన్తి నిద్దన్తి ఏతేహీతి రణా, దోసా. విరోధిపచ్చయసన్నిపాతే వికారుప్పత్తి రుప్పనం రూపస్స పవేధనన్తి ఆహ “సీతాదీహి చ నిచ్చం పవేధిత”న్తి. సుమేధో సున్దరపజ్ఞో సో సత్థా రూపే న రమతి, కిం పన మన్దపజ్ఞో రూపే సరణశ్చ పవేధితశ్చ అపస్సన్తో రమసీతి అధిప్పాయో.

బ్రహ్మలోకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. కోకాలికసుత్తవణ్ణనా

౧౭౮. పమాణకరానం రాగాదీనం అభావతో ఖీణాసవో రాగాదివసేన న సక్కా ఇమం పమాతున్తి అప్పమేయ్యో, అప్పమేయ్యాని వా చత్తారి అరియసచ్చాని విజ్ఞిత్వా రితత్తా పమితం పమేయ్యం తస్స కతో పరిమేయ్యో నత్తి. తేనాహ “ఖీణాసవో...పే.... దీపేతీ”తి. తన్తి ఖీణాసవం. పమేతుం రన్దగవేసీ హుత్వా వజ్జతో పరిచ్చిన్దితుం. యథాసభావతో తస్స మిననే నిహీనపజ్ఞతాయ అవకుజ్జపజ్ఞం.

కోకాలికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కతమోదకతిస్ససుత్తవణ్ణనా

౧౭౯. కిం కుసలగవేసితాయ “కిం కుసలం అకుసల”న్తిఆదినా కిన్తి సుణాతి ఏతాయాతి కిస్స వా వుచ్చతి పజ్ఞా.

కతమోదకతిస్ససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. తురూబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా

౧౮౦. ఆబాధో ఏతస్స అట్ఠీతి ఆబాధికో. అనన్దరసుత్తేతి అనాగతానన్దరే సుత్తే. వరాకోతి అనుగ్గహవచనమేవ, న నిప్పరియాయేన వుత్తవచనం. పియసీలాతి ఇమినా ఏతస్మిం అట్ఠే నిరుత్తినయేన “పేసలా”తి పదసిద్ధీతి దస్సేతి. కబరక్ఖీనీతి బ్యాధిబలేన పరిభిన్నవణ్ణతాయ కబరభూతాని అక్ఖీని. యత్తకన్తి యం త్వం భగవతో వచనం అజ్ఞాథా కరోసి, తత్తకం తయా అపరద్ధం, తస్స పమాణం నత్తితి అట్టో. యస్మా అనాగామినో నామ కామచ్చన్దబ్యాపాదా పహీనా హోన్తి, త్వశ్చ దిట్టో కామచ్చన్దబ్యాపాదవసేన ఇధాగతో, తస్మా యావ తే ఇదం అపరద్ధన్తి అయమేవేత్థ అట్టో దట్టబ్బో.

అదిట్ఠిప్పత్తోతి అప్పత్తదిట్ఠినిమిత్తో. గిలవిసో వియ విసం గిలిత్వా రితో వియ. కుఠారిసదిసా మూలపచ్చిన్దనట్ఠేన. ఉత్తమత్థేతి అరహత్తే. ఖీణాసవోతి వదతి సునక్ఖత్తో వియ అచేలం కోరక్ఖత్తియం. యో అగ్గసావకో వియ పసంసితబ్బో

ఖీణాసవో, తం “దుస్సీలో అయ”ని యో వా వదతి. సమకోవ విపాకోతి పసంసియనిన్దా విజ్ఞమానగుణపరిధంసనవసేన పవత్తా యావ మహాసావజ్ఞతాయ కటుకతరవిపాకా, తావ నిన్దియపసంసాపి మహాసావజ్ఞతాయ సమవిపాకా తత్త అవిజ్ఞమానగుణసమారోపనేన అత్తనో పరేసం మిచ్ఛాపటిపత్తిహేతుభావతో పసంసియేన తస్స సమభావకరణతో చ. లోకేపి హి అయం పురే సమణగారయ్యో హోతి, పగేవ దుప్పటిపన్నదుప్పటిపన్నోతి సమం కరోన్తితి.

సకేనాతి అత్తనో సాపతేయ్యేన. అయం అప్పమత్తకో అపరాధో దిట్టధమ్మికత్తా సప్పతికారత్తా చ తస్స. అయం మహాంతరో కలి కతూపచితస్స సమ్మరాయికత్తా అప్పతికారత్తా చ.

“నిరబ్బుదో”తి గణనావిసేసో ఏకోతి ఆహ “నిరబ్బుదగణనాయా”తి, సతసహస్సం నిరబ్బుదానన్తి అత్తో. నిరబ్బుదపరిగణనం పన హేత్థా వుత్తమేవ. యమరియగరహీ నిరయం ఉపేతీతి ఏత్త యథావుత్తం ఆయుప్పమాణం పాకతికేన అరియూపవాదినా వుత్తన్తి వేదితబ్బం. “అగ్గసావకానం పన గుణమహాంతతాయ తతోపి అతివియ మహాంతతా ఏవా”తి వదన్తి.

తురూబ్రహ్మసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. కోకాలికసుత్తవణ్ణనా

౧౮౧. ద్వే కోకాలికనామకా భిక్షూ, తతో ఇథ అధిప్పేతం నిద్ధారేత్వా దస్సేతుం – “కో అయం కోకాలికో”తి? పుచ్ఛా. సుత్తస్స అట్టప్పత్తిం దస్సేతుం – “కస్మా చ ఉపసజ్ఞమీ”తి? పుచ్ఛా. అయం కిరాతిఆది యథాక్కమం తాసం విస్సజ్ఞనం. వివేకవాసం వసేతుకామత్తా అప్పిచ్చతాయ చ మా కస్సచి...పే... వసింసు.

పక్కమిస్సన్తితి ఆఘాతం ఉప్పాదేసి అత్తనో ఇచ్ఛావిఘాతనతో. ధేరా భిక్షుసజ్ఞస్స నియ్యాదయింసు పయుత్తవాచాయ అకతత్తా ధేరేహి చ అదీపితత్తా. పుట్టేపి...పే... మజ్ఞోతి ఇమినా ధేరానం కోహజ్ఞో రితభావం ఆసజ్ఞతి అవణే వణం పస్సన్తో వియ, సుద్ధే ఆదాసతలే లేఖం ఉట్టాపేన్తో వియ చ.

అపరజ్ఞిత్వాతి భగవతో సమ్ముఖా “పాపభిక్షూ జాతా”తి వత్వా. ఆహ “సద్ధాయ ఆకరో పసాదావహో”తి. పవత్తసద్ధాయికో వాతి అత్తోతి ఆహ “సద్ధాతబ్బవచనో”తి.

పీళకా నామ బాహిరతో పట్టాయ అట్టిం భిన్దతి, ఇమా పన పరమంయేవ అట్టిం భిన్దిత్వా ఉగ్గతా. తరుణబేలువమత్తియోతి తరుణబిల్లఫలమత్తియో. విసగిలితోతి ఖిత్తపహరణో. తజ్ఞా బళిసం విససమజ్ఞా లోకే. “ఆరక్ఖదేవతానం సుత్వా”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్తో.

మగధరట్టే సంవోహారతో మాగధకో పత్తో, తేన. తిలసకటం తిలవాహావతి వుత్తో. పచ్చితబ్బట్టానస్సాతి నిరయదుక్ఖేన పచ్చితబ్బపదేసస్స. ఏతం “అబ్బుదో”తి నామం.

వస్సగణనాతి ఏకతో పట్టాయ దసగుణితం అబ్బుదాయుమ్మి, తతో పరం వీసతిగుణం నిరబ్బుదాదీసు వస్సగణనా వేదితబ్బా. సబ్బత్థాతి అబబాదీసు పదుమపరియోసానేసు సబ్బేసు నిరయేసు. ఏసేవ నయోతి హేట్టిమతో ఉపరిమస్స

ఉపరిమస్సు వీసతిగుణతం అతిదిసతి.

కోకాలికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియవగ్గో

౧. సనజ్ఞమారసుత్తవణ్ణనా

౧౮౨. పోరాణకత్తాతి నిబ్బత్తిత్వా చిరకాలత్తా. జాతత్తా జనో, తం ఇతో జనేతో, తస్మిం. ఖత్తియో సేట్టో
లోకమరియాదపరిపాలనాదినా సమ్మాపటిపత్తియం సత్తానం నియోజనేన బహుకారత్తా. సో హి పరే తథా పటిపాదేన్తో
సయమ్మి తత్త పతిట్టితోయేవ హోతితి సేట్టో వుత్తో. పటిపక్ఖవిజ్ఞనట్టేన పుట్టేనివాసాదీనం విదితకరణట్టేన విజ్ఞాతి.
సద్ధాహిరోత్తప్పబాహుసచ్చవీరియసతిపజ్ఞాతి ఇమే సత్త సద్ధమ్మా. చరన్తి అగతపుబ్బం దిసం ఏతేహీతి చరణాని, సీలాదయో
పన్నరస ధమ్మా.

సనజ్ఞమారసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దేవదత్తసుత్తవణ్ణనా

౧౮౩. అప్పజ్ఞాత్తే ఏవ సిక్ఖాపదే ఛేజ్ఞగామికమ్మస్స కతత్తా సలిజ్ఞేవ చ రితత్తా “దేవదత్తో సాసనతో పక్కన్తో”తి న
వత్తబ్బోతి అచిరపక్కన్తేతి ఏత్త “సాసనతో పక్కన్తే”తి అవత్వా “వేళువనతో గయాసీసం గతే”తి వుత్తం. పకతత్తో హి
భిక్ఖుసజ్ఞం భిన్దేయ్య, న అపకతత్తోతి. వళవాయాతి వళవాయ కుచ్చియం జాతం.

దేవదత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. అన్ధకవిన్దసుత్తవణ్ణనా

౧౮౪. జనతన్తి జనానం సమూహం, జనసంఘారణట్టానన్తి అత్తో. మనుస్సానం అనుపచారేతి యత్తకే కసనాదికిచ్చం
కరోన్తానం సంఘారో హోతి, ఏత్తకం అతిక్కమిత్వా అనుపచారే. సంయోజనవిప్పమోక్షాతి సంయోజనవిమోక్షహేతు.
వివేకరతిం పవివేకసుఖజ్ఞానం అలభన్తో. చిత్తానురక్ఖణత్థిన్తి పుట్టే మం మనుస్సా “అరణ్ణవాసేన పవివిత్తో అసంసట్టో
ఆరద్ధవీరియో”తి మజ్జింసు, ఇదాని గామన్తే వసన్తం దిస్సా గణసంఘణికాయ నివుట్టోతి అప్పసాదం ఆపజ్జిస్సన్తి. యదిపి మే
ఇథ అభిరతి నత్తి, ఏవం సన్తేపి ఇథేవ వసిస్సామీతి విక్ఖిత్తచిత్తేన హుత్వా న వసితబ్బం, కో అత్తో చిత్తవసం గన్తాతి
అధిప్పాయో. సతిపట్టానపరాయణోతి సతిపట్టానభావనారతో. ఏవం హిస్స గణవాసోపి పాసంసో వివేకవాసేన వినా
సమణకిచ్చస్స అసిజ్ఞనతో.

వట్టభయతో పముత్తో అజ్ఞాసయవసేనాతి అధిప్పాయో.

నిసీది తత్త భిక్షాతి ఇమినా సత్తాపలద్ధియా అనిస్సితత్తా యథారుచియా తేసం నిసజ్జం దస్సేతి. తేనాహ
“ఇమినా”తిఆది.

ఇమినా చ ఇమినా చ ఆకారేన జాతంతి న అనుస్సవదస్సనమేతం, న అనుస్సవగ్గహణం. తక్కహేతు నయహేతు వా
న వదామీతి యోజనా. పిటకం గడ్డో సమ్మదీయతి ఏతస్సాతి పిటకసమ్మదానం, గడ్డస్స ఉగ్గణ్ణంతో తేన పిటకస్స
ఉగ్గణ్ణనకభావేన, కేనచి గడ్డానుసారేన ఏవం న వదామీతి అట్టో. బ్రహ్మస్స సేట్టస్స ధమ్మస్స చరియం వాచసికం పవత్తతీతి
బ్రహ్మచరియం, ధమ్మదేసనా. భావితేన మరణస్స సబ్బసో భాగేన విప్పహనేన మరణపరిచ్ఛాగీనం. తే చ ఖీణజాతికాతి
ఆహ “ఖీణాసవాన”న్తి.

దసథా దసాతి దసక్ఖత్తుం దస. అజ్ఞాన్తి పఞ్చసతాధికసహస్సతో అజ్ఞం. పుజ్జభాగినోతి వివట్టనిస్సితపుజ్జాస్స భాగినో
తస్సా దేసనాయ ఏత్తకా సత్తా జాతాతి గణేతుం అహం న సక్కోమీతి దస్సేతి. బ్రహ్మధమ్మదేసనన్తి బ్రహ్మనా వుత్తం ఆహ.

అన్తకవిన్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అరుణవతీసుత్తవణ్ణనా

౧౮౫. అభిభూ సమ్భవోతి తేసం ద్విన్నం మహాథేరానం నామాని. తేసం విభాగం దస్సేతుం “తేసూ”తిఆది వుత్తం.
ఏతే ద్వే తస్స భగవతో అగ్గసావకాతి దస్సేతి. అవజ్ఞాయన్తీతి హేట్టా కత్వా చిన్తేన్తి. ఖియ్యన్తి తం లామకతో చిన్తేతబ్బతం
పాపేన్తి పాపకతం కరోన్తి. విత్థారయన్తాతి తమేవ లామకతో చిన్తేతబ్బతం వేపుల్లం పాపేన్తా. సబ్బే పాసణ్ణా అత్తనో అత్తనో
సమయే సిద్ధన్తే సబ్బే దేవమనుస్సా అత్తనో అత్తనో సమయే పటిలాభే పటిలద్దఅత్తే పురిసకారం వణ్ణయన్తీతి యోజనా.

ఆరమ్భవీరియన్తి మచ్చుసేనాసజ్ఞాతకిలేసధుననే ఆరమ్భవీరియం, యా “ఆరమ్భధాతూ”తి వుచ్చతి .
నిక్కమవీరియన్తి కోసజ్జపటిపక్ఖభూతం వీరియం, యా “నిక్కమధాతూ”తి వుచ్చతి. పయోగం కరోథాతి పరం పరం రానం
అక్కమనతో తతోపి బలవతరం భావనాభియోగం పవత్తేథాతి అట్టో. తేనాహ “పరక్కమధా”తి. కిలేససేనా నామ
రాగాదికిలేససమూహో, సో మరణపచ్చయభావతో “మచ్చునో సేనా”తి వుచ్చతి. తజ్ఞో సన్ధాయ వుత్తం “మహాసేసేన
మచ్చునా”తి (మ. ని. ౩.౨౭౨, ౨౭౩, ౨౭౬). ఖన్ధానం పరమాభినిబ్బత్తి జాతి, తదజ్ఞం పన తేసం పటిపాటి పవత్తం
సంసారోతి అధిప్పాయేనాహ “జాతిజ్ఞా సంసారజ్ఞా”తి. యస్మా “ఏకమ్పి జాతిం ద్వేపి జాతియో”తిఆదీసు తస్మిం తస్మిం
భవే ఆదాననిక్ఖేపపరిచ్ఛిన్నఖన్ధప్పవత్తి “జాతీ”తి వుచ్చతి, సా ఏవ యావ పరినిబ్బానా అపరాపరం పవత్తమానో సంసారో
“ఇతో చితో సంసరణ”న్తి కత్వా, తస్మా ఆహ “జాతిసజ్ఞాతం వా సంసార”న్తి. పరిచ్ఛేదన్తి పరియోసానం. ఓభాసం ఫరీతి
సమ్భన్తో. ఆలోకట్టానేతి అత్తనా కతఆలోకట్టానే. ఆలోకకిచ్చం నట్థీతి అన్తకారట్టానే ఆలోకదస్సనం వియ ఆలోకట్టానే
ఆలోకదస్సనకిచ్చం నత్తి. తస్మా తేసం సత్తానం “కిం ఆలోకో అయం, కస్స ను ఖో అయం ఆలోకో”తి? విచినన్తానం
చిన్తేన్తానం. సబ్బేతి సహస్సిలోకధాతుయం సబ్బే దేవమనుస్సా. ఓసటాయ పరిసాయాతి ధమ్మస్సవనత్తం సబ్బోసటాయ
పరిచితపరిచ్ఛిన్నాయ పరిసాయ. సద్దం సుణింసూతి న కేవలం సద్దమేవ సుణింసు, అథ ఖో అట్టోపీతి యథాధిప్పేతో తేసం
పకతిసవనుపచారే వియ పాకట్టో అహోసి, తిసహస్సిలోకధాతుం విజ్ఞాపేసీతి.

అరుణవతీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. పరినిబ్బానసుత్తవణ్ణనా

౧౮౬. ఏవం తం కుసినారాయ హోతీతి యథా అనురోధపురస్స ధూపారామో దక్ఖిణపచ్చిమదిసాయం, ఏవం తం ఉయ్యానం కుసినారాయ దక్ఖిణపచ్చిమదిసాయం హోతి. తస్మాతి యస్మా నగరం పవిసితుకామా ఉయ్యానతో ఉపేచ్చ వత్తన్తి గచ్చన్తి ఏతేనాతి ఉపవత్తనన్తి వుచ్చతి, తస్మా. తన్తి సాలపన్తిభావేన రితం సాలవనం. అన్తరేనాతి వేమజ్జే. అప్పమజ్జనం అప్పమాదో, సో పన అత్థతో ఇాణూపసంహితా సతి. యస్మా తత్త సతియా బ్యాపారో సాతిసయో, తస్మా “సతిఅవిప్పవాసీనా”తి వుత్తం. అప్పమాదపదేయేవ పక్ఖిపిత్వా అభాసి అత్థతో తస్స సకలస్స బుద్ధవచనస్స సగ్గణ్ణనతో.

ఝానాదీసు చిత్తే చ పరముక్ఖంసగతవసీభావతాయ “ఏత్తకే కాలే ఏత్తకా సమాపత్తియో సమాపజ్జిత్వా పరినిబ్బాయిస్సామీ”తి కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా సమాపత్తిసమాపజ్జనం పరినిబ్బానపరికమ్మన్తి అధిప్పీతం. థేరోతి అనురుద్ధత్థేరో.

అయమ్మి చాతి యథావుత్తపశ్చాసట్టియా ఝానానం సమాపన్నకథాపి సజ్జేపకథా ఏవ. కస్మా? యస్మా భగవా తదా దేవసికం వళణ్ణానసమాపత్తియో సబ్బాపి అపరిహాపేత్వా సమాపజ్జి ఏవాతి దస్సీన్తో “నిబ్బానపురం పవినన్తో”తిఆదిమాహ. చతువీసతి...పి.... పవిసిత్వాతి ఏత్త కేచి తావ ఆహు “భగవా దేవసికం ద్వాదసకోటిసతసహస్సక్షత్తుం మహాకరుణాసమాపత్తిం సమాపజ్జతి, ద్వాదసకోటిసతసహస్సక్షత్తుమేవ ఫలసమాపత్తిం సమాపజ్జతి, తస్మా తదాపి చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా సమాపత్తియో సమాపజ్జతి. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా ‘తథాగతం, భిక్షవే, అరహంతం సమ్మాసమ్మద్ధం ద్వే వితక్కా బహులం సముదాచరన్తి ఖేమో చ వితక్కో పవివేకో చ వితక్కో’తి (ఇతిపు. ౩౮). ఖేమో హి వితక్కో భగవతో మహాకరుణాసమాపత్తిం పూరేత్వా రితో, పవివేకవితక్కో అరహత్తఫలసమాపత్తిం. బుద్ధానం హి భవజ్ఞపరివాసో లహుకో మత్తకప్పత్తో సమాపత్తిసు వసీభావో, తస్మా సమాపజ్జనవుట్టానాని కతిపయచిత్తక్షణోవావ ఇజ్ఞన్తి. పశ్చా రూపావచరసమాపత్తియో చతస్సో అరూపసమాపత్తియో అప్పమజ్జాసమాపత్తియా సద్ధిం నిరోధసమాపత్తి అరహత్తఫలసమాపత్తి చాతి ద్వాదసేతా సమాపత్తియో భగవా పచ్చేకం దివసే దివసే కోటిసతసహస్సక్షత్తుం పురేభత్తం సమాపజ్జతి, తథా పచ్చాభత్తన్తి ఏవం చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా దేవసికం వళణ్ణానకకసిణసమాపత్తియో”తి.

అపరే పనాహు “యం తం భగవతా అభిసమ్మోధిదివసే పచ్చిమయామే పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞముఖేన పటిలోమనయేన జరామరణతో పట్టాయ ఇాణం ఓతారేత్వా అనుపదధమ్మవిపస్సనం ఆరభన్తేన యథా నామ పురిసో సువిదుగ్గం మహాగహనం మహావనం చిన్దన్తో అన్తరన్తరా నిసానసిలాయం ఫరసుం నిసితం కరోతి, ఏవమేవం నిసానసిలాసదిసియో సమాపత్తియో అన్తరన్తరా సమాపజ్జిత్వా ఇాణస్స తిక్ఖవిసదభావం సమ్మాదేతుం అనులోమపటిలోమతో పచ్చేకం పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞేసు లక్ఖకోటిసమాపత్తిసమాపజ్జనవసీన సమ్మసనఇాణం పవత్తేతి, తదనుసారేన భగవా బుద్ధభూతోపి అనులోమపటిలోమతో పటిచ్చసముప్పాదజ్ఞముఖేన విపస్సనావసీన దివసే దివసే లక్ఖకోటిఫలసమాపత్తియో సమాపజ్జతి, తం సన్ధాయ వుత్తం, ‘చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞా సమాపత్తియో పవిసిత్వా’తి.

ఇమాని ద్వేపి సమనన్తరానేవ పచ్చవేక్ఖణాయపి యేభుయ్యేన నానన్తరియకతాయ ఝానపక్ఖికభావతో. యస్మా సబ్బపచ్చిమం భవజ్ఞచిత్తం తతో తతో చవనతో “చుత్తి”తి వుచ్చతి, తస్మా న కేవలం అయమేవ భగవా, అథ ఖో సబ్బేపి

సతా భవజ్ఞచిత్తేనేవ చవన్తితి దస్సేతుం “యే హి కేచీ”తిఆది వుత్తం. దుక్ఖసచ్చేనాతి దుక్ఖసచ్చపరియాపన్నేన చుతిచిత్తేన కాలం కాలకిరియం కరోన్తి పాపుణన్తి, కాలగమనతో వా కరోన్తి పేచ్ఛాతి.

పటిభాగపుగ్గలవిరహితో సీలాదిగుణేహి అసదిసతాయ సదిసపుగ్గలరహితో. సజ్ఞారా వూపసమ్మన్తి ఏత్థాతి వూపసమోతి ఏవం సజ్ఞాతం ఇతం కథితం నిబ్బానమేవ సుఖన్తి. లోమహంసనకోతి లోమానం హట్టభావాపాదనో. భింసనకోతి అవీతరాగానం భయజనకో ఆసి అహోసి. సబ్బాకారవరగుణాపేతేతి సబ్బేహి ఆకారవరేహి ఉత్తమకారణేహి సీలాదిగుణేహి సమన్నాగతే. అసజ్ఞుటితేనాతి అకుటితేన విప్పారికాభావతో. సువికసితేనేవాతి పీతిసోమనస్సయోగతో సుట్టు వికసితేన. వేదనం అధివాసేసి సభావసముదయాదితో సుట్టు పఞ్ఞాతత్తా. అనావరణవిమోక్షో సబ్బసో నిబ్బిదభావో. తేనాహ “అపఞ్ఞాత్తిభావూపగమో”తి. పజ్జోతనిబ్బానసదిసోతి పదీపస్స నిబ్బానసదిసో తత్త విలీయిత్వా అవట్టానాభావతో.

పరినిబ్బానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

బ్రహ్మసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౭. బ్రాహ్మణసంయుతం

౧. అరహస్తవగ్గో

౧. ధనశ్శానీసుతవణ్ణనా

౧౮౭. ధనశ్శానీగోత్రాతి ఏత్థ పుబ్బపురిసతో ఆగతస్స కులవంసస్స నామాభిధానసజ్ఞాతం గం తాయతీతి గోత్రం. (కిం పన తన్తి? అశ్శాకులపరమ్పరాసాధారణం తస్స కులస్స ఆదిపురిససముదాగతం తంకులపరియాపన్నసాధారణం సామశ్శారూపన్తి దట్టబ్బం.) ధనశ్శానీగోత్రం ఏతిస్సన్తి ధనశ్శానీగోత్రా. తస్సా ఉదానస్స కారణం పుచ్చిత్యా ఆదితో పట్టాయ విభావేతుం “సో కిరా”తిఆది వుత్తం. నానారసభోజనం దేతీతి యోజనా. పశ్చగ్గోరససమ్మాదితం సాలిభత్తం సూపసాకబ్బశ్శానం నానారసం బ్రాహ్మణభోజనం. మణ్ణలగ్గఖగ్గన్తి మణ్ణలగ్గసజ్ఞాతం ఖగ్గం. దువిధో హి ఖగ్గో మణ్ణలగ్గో దీఘగ్గోతి. తత్థ యస్స అగ్గో మణ్ణలాకారేన రితో, సో మణ్ణలగ్గో. యస్స పన అసిపుత్తికా వియ దీఘా, సో దీఘగ్గో.

సాసనాతి అనుసాసనా. “నమో...పే.... సమ్మద్ధస్సా”తి ఏవం వుత్తా పశ్చపదికగాథా. సత్తుసాసనే హి లోకియచ్చన్దం అనపేక్షిత్యా ఏసా పశ్చపదికగాథాతి దట్టబ్బా. ఓక్కావరధరాతి పుబ్బపురిససజ్ఞాతఉక్కాకవంసవరధారికా. సక్కాతి సక్కుణేయ్యం.

ఏవన్తి “సచే మే అజ్ఞమజ్ఞానీ”తిఆదినా ఇమినా పకారేన. “పశ్చ గాథాసతాని పన అట్టకథం ఆరుళ్లాని, ఇథ పన ద్వే ఏవ ఉద్ధటా”తి వదన్తి. పహరితుం వాతి ఏకవారమ్పి హత్తేన వా పాదేన వా పహరితుమ్పి పరామసితుమ్పి అసక్కోన్తోతి అత్తో. సో హి తస్సా అరియసావికాయ ఆనుభావేన అత్తనో సామత్థియేన వసే వత్తాపనత్తం సన్తజ్జిత్యాపి తదనువత్తన్తో నిబ్బిసో అహోసి. తేనాహ “భోతీ”తిఆది.

తస్స బ్రాహ్మణస్సాతి అత్తనో సామికబ్రాహ్మణస్స. ఉపసంహరన్తీతి ఉపనేన్తీ. తస్మిం సమయేతి తస్మిం దుక్ఖప్పత్తికాల్ “సబ్బే సజ్ఞారా దుక్ఖా”తి భగవతో వచనం అనుస్సరిత్వా “దసబలస్స భగవతో”తిఆదీసు యథాపరిచితం గుణపదం అనుస్సరి. తేనాహ “దసబలం సరీ”తి.

ఖన్తిసోరచ్చరహితతాయ కుజ్జిత్యా. భిజ్జిత్యాతి సంయతాభావతో తస్స బ్రాహ్మణస్స అన్తరే మేత్తిభేదేన భిజ్జిత్యా. ఏవమేవాతి యథా ఏతరహి అకారణేన, ఏవమేవ అశ్శాదాపి అకారణేనాతి అత్తో. నిక్కారణతాదీపనే ఏవం-సద్దో, ఏవ-సద్దో పన అవధారణత్తో. నిక్కారణతా చ నామ నిరత్థకతా, నిరత్థకవిప్పలాపభావేనేత్థ ఏవం-సద్దస్స గహణే పవత్తి గవేసితబ్బా. గరహత్తో వాయం ఏవం-సద్దో అనేకత్థత్తా నిపాతానం. గరహత్థత్తా చస్స వసలిసద్దసన్నిధానతో పాకటా ఏవ.

గామనిగమరట్టపూజితోతి ఇమినా గామనిగమరట్టసామికేహి పూజితభావో దీపితో గామాదీనం తేసం వసే వత్తనతో. అసుకస్స నామ పుగ్గలస్స. సేసన్తి అభిక్కున్తన్తిఆది, యమ్పి చశ్శాం ఇథాగతం హేట్టా వణ్ణితశ్శా.

ధనశ్శానీసుతవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అక్కోససుత్తవణ్ణనా

౧౮౮. భారద్వాజోవ సోతి భారద్వాజో నామ ఏవ సో బ్రాహ్మణో. గోత్తవసేన హి తయిదం నామం, విసేసేన పనేతం జాతన్తి దస్సేతుం “పశ్చామత్తేహి”తిఆది వుత్తం. జానికతాతి శాతివగ్గహానికతా. పక్ఖో భిన్నోతి తతో ఏవ శాతిపక్ఖో నట్టో. యథా దోమనస్సితో అనత్తమనోతి వత్తబ్బం లభతి, ఏవం కుపితోతి ఆహ “దోమనస్సేన చా”తి. దసహీతి అనవసేసపరియాదానవసేన వుత్తం పశ్చాహి గాథాసతేహి అక్కోసన్తో తథా అక్కోసేయ్యాతి కత్వా. తత్త పన యేన కేనచి అక్కోసన్తోపి అక్కోసతియేవ నామ. కరోసి మమ భాతికస్స పబ్బజ్జం.

సమ్ముజ్జాతీతి సమ్మోగం కరోతి. అక్కోసాదీహి ఏకతో భుజ్జాతి. వీతిహారతీతి బృతిహారం కరోతి, అక్కోసతో పచ్చక్కోసనాదినా వినిమయం కరోతీతి అత్తో. తేనాహ “కతస్స పటికారం కరోతీ”తి. అస్స అనుస్సవవసేన సుత్వా “సపతి మ”న్తి సజ్ఞోనో భయం ఉప్పజ్జీతి యోజనా. అస్సాతి బ్రాహ్మణస్స. సుత్వాతి పదం ఉభయత్థాపి యోజేతబ్బం “తవేవేతం బ్రాహ్మణాతి సుత్వా, అనుస్సవవసేన సుత్వా”తి చ. కామం కిసవచ్చాదయో సపనం నాదంసు, దేవతానంయేవ హి సో అత్తో, సత్తానం పన తథా సజ్ఞా ఉప్పన్నా, సోపి తథాసజ్ఞో అహోసి. తేనాహ “అనుస్సవవసేనా”తి.

దన్తస్స సబ్బసో దమధం ఉపగతత్తా. నిబ్బిసేవనస్సాతి రాగదోసాదిహేతుకవిప్పన్తనరహితస్స. తస్సేవాతి పటికుజ్జన్తస్సేవ పుగ్గలస్స తేన కోధేన పాపం హోతి పాపస్స సన్తానన్తరసజ్కన్తియా అభావతో. కేచి పన “తస్సేవాతి తస్సేవ పటికుజ్జన్తపురిసస్స తేన పటికుజ్జనేన. పాపియోతి పటికుజ్జన్తపుగ్గలస్స లామకతరో”తి ఏవమేత్థ అత్థం వదన్తి. సతియా సమన్నాగతో హుత్వా పటిసజ్ఞానే రితో అధివాసేతి, న సహో మూఱ్ఱో హుత్వాతి అధిప్పాయో. ఉభిన్నం తికిచ్చన్తన్తి ఉభిన్నం ఉప్పన్నకోధసజ్ఞాతం కిలేసబ్యాధిం తికిచ్చన్తం వూపసమేన్తం తం పుగ్గలం. యో పుగ్గలోతిఆదినా పురిమాసు గాథాసు పవత్తితాని పదాని సమ్మన్దిత్వా దస్సేతి. పశ్చాసు ఖన్ధేసు యాథావతో వినీతా అరియధమ్మస్స కోవిదా నామ హోన్తీతి ఆహ “ధమ్మస్సాతి పశ్చాక్ఖన్ధధమ్మస్సా”తి. ఇదాని తమత్థం పరిపుణ్ణం కత్వా దస్సేన్తో ఆహ “చతుసచ్చధమ్మస్స వా”తి.

అక్కోససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. అసురిన్దకసుత్తవణ్ణనా

౧౮౯. తేనేవాతి భాతుపబ్బజితేనేవ. అస్సేవాతి తితిక్ఖస్స. “తం జయం హోతీ”తి లిజ్గవిపల్లాసవసేన వుత్తన్తి ఆహ “సో జయో హోతీ”తి, దుజ్జయం కోధం తితిక్ఖాయ జినన్తస్సాతి అధిప్పాయో. యస్మా తితిక్ఖాదయో న కోధవసికం ధురం, తం పన బాలానం మజ్ఞానామత్తన్తి ఇధ ఇమమత్థం విభావేతుం “కతమస్సా”తిఆది వుత్తం. విజానతోవ జయో న అవిజానతో తితిక్ఖాయ అభావతో. న హి అవిజానన్తో అన్ధబాలో కోధం విజేతుం సక్కోతి. కేవలం జయం మజ్ఞాతి కిలేసేహి పరాజితో సమానోపీతి అధిప్పాయో.

అసురిన్దకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. బిలజ్జేకసుత్తవణ్ణనా

౧౯౦. సుద్ధన్తి కేవలం సమ్భారవిరహితం. సమ్భారయుత్తన్తి కటుకభణ్డాదిసమ్భారసహితం. కజ్జతో నిబ్బత్తత్తా కజ్జోకం, ఆరనాలం, బిలఙ్గన్తి అత్తో. నామం గహితం సఙ్గీతికాలే “బిలఙ్గికభారద్వాజో”తి విసేసనవసేన. తయోతి ధనజ్ఞానియా సామికో భారద్వాజో, అక్కోసకభారద్వాజో, అసున్దరికభారద్వాజోతి ఆదితో తీసు సుత్తేసు ఆగతా తయో. మేలి మయ్యం.

బిలఙ్గికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అహింసకసుత్తవణ్ణనా

౧౯౧. ఏసాతి బ్రాహ్మణో. “అహింసకో అహ”న్తి తదత్థం సాధేతుం ఇచ్ఛాయ కథేసీతి వుత్తం “అహింసకపఞ్ఠం పుచ్చీ”తి. తథా చే అస్సాతి యథా తే నామస్స అత్తో, తథా చేతం భవేయ్యాసి అన్వత్థనామకో భవేయ్యాసి అహింసకో ఏవ సియాతి. న దుక్ఖాపేతి దుక్ఖమత్తమ్మి న ఉప్పాదేతి, దుక్ఖతో అపనేతీతి అత్తో.

అహింసకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. జటాసుత్తవణ్ణనా

౧౯౨. జటాపఞ్ఠాస్సాతి “అన్తోజటా బహిజటా”తి ఏవం జటాపరియాయస్స పఞ్ఠాస్స.

జటాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. సుద్ధికసుత్తవణ్ణనా

౧౯౩. సుద్ధికపఞ్ఠాస్సాతి “నాబ్రాహ్మణో సుజ్ఞతీ”తి ఏవం సుద్ధసన్నిస్సితస్స పఞ్ఠాస్స. సీలసమ్మన్నోతి పఞ్ఠావిధనియమలక్ష్మణేన సీలేన సమన్నాగతో. తపోకమ్మన్తి అనసనపఞ్ఠాతపతప్పనాదిపరిభేదనతపోకమ్మం కరోన్తోపి. విజ్ఞాతి తయో వేదాతి వదన్తి “తాయ ఇథలోకత్థం పరలోకత్థం ఇాయన్తీ”తి కత్వా. గోత్తచరణన్తి గోత్తసఙ్ఖాతం చరణం. బ్రాహ్మణో సుజ్ఞతి జేట్టజాతికత్తా. తథా హి సో ఏవ తపం ఆచరితుం లభతి, న ఇతరో. అఞ్ఞా లామికా పజాతి ఇతరవణ్ణం వదతి. వచనసహస్సమ్మీతి గాథానేకసహస్సమ్మి. అన్తో కిలేసహి పూతికో సభావేన పూతికో. కిలిట్టహి కాయకమ్మాదీహి కాయదుచ్ఛరితాదీహి.

సుద్ధికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. అగ్గికసుత్తవణ్ణనా

౧౯౪. అగ్గిపరిచరణవసేనాతి అగ్గిహుత్తజుహనవసేన. సన్నిహితోతి మిస్సీభావం సమ్మాపితో. తథాభూతో చ సో సప్పినా సద్ధిం యోజితో నామ హోతీతి ఆహ “సంయోజితో”తి. అపాయమగ్గం ఓక్కమతి మిచ్ఛాదిట్టిమిచ్ఛాసఙ్కప్పాదీనం అత్తనో సన్తానే సముప్పాదనతో. తేనాహ “ఇమం లద్ధి”న్తిఆది.

జాతియాతి సదోసకిరియాపరాధస్స అసమ్భవేన పరిసుద్ధాయ జాతియా. నానప్పకారే అట్టారసవిజ్ఞాట్టానసజ్ఞితే గణ్ఠే. సుతవాతి సుత్వా నిట్టం పత్తో అగ్గదక్ఖిణ్ణయ్యత్తాతి అధిప్పాయో.

పుట్టేనివాసజాణేనాతి ఇదం లోకే సాసనే చ నిరుళ్లాతావసేన వుత్తం. అజ్ఞో హి పుట్టేనివాసం జానంతా పుట్టేనివాసజాణేనేవ జానంతి, భగవా పన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణేనపి జానాతి. దిట్టేన చక్ఖునాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సబ్బసో జాతి భీయతి ఏతేనాతి జాతిక్ఖయో, అగ్గమగ్గో , తేన పత్తబ్బత్తా ఆపన్నత్తా చ జాతిక్ఖయో అరహత్తం. జానిత్వా వోసితవోసానోతి విజానితబ్బం చతుసచ్చధమ్మం మగ్గజాణేన జానిత్వా సోళసన్నమ్మి కిచ్చానం వోసితవోసానో.

ఉప్పత్తిం దీపేత్వాతి పాయసదానస్స ఆగమనం పకాసేత్వా. గాథాహి అభిగీతన్తి ద్వీహి గాథాహి మయా అభిగీతం. అభుజ్జేతబ్బన్తి భుజ్జేతుం న యుత్తం. “అభోజనేయ్య”న్తి కస్మా వుత్తం, నను భగవతో అజ్ఞాసయో అచ్చంతమేవ సుద్ధోతి? సచ్చమేతం, బ్రాహ్మణో పన పుట్టే అదాతుకామో పచ్చా గాథా సుత్వా ధమ్మదేసనాయ ముదుహదయో హుత్వా దాతుకామో అహోసి, తస్మా తం భిక్షూనం అనాగతే దిట్టానుగతిఆపజ్జనత్థం పటిక్ఖిపి. తథా హి అనంతరసుత్తే కసిభారద్వాజసుత్తే చ ఏవమేవ పటిపజ్జి. తేనాహ “త్వం బ్రాహ్మణా”తిఆది. కిలజ్జమ్మి...పే... పకాసితాతి ఏతేన గాథం ఉద్దేసట్టానేవ రపేత్వా భగవా బ్రాహ్మణస్స విత్థారేన ధమ్మం దేసేసీతి దస్సేతి. గాయనేనాతి గాయనకేన, గానేన వా. అత్థిజ్ఞా ధమ్మజ్ఞాతి సదేవకస్స లోకస్స హితజ్ఞోవ తస్స కారణజ్ఞా. సమ్మస్సంతానన్తి సమ్మదేవ పస్సంతానం. ధమ్మాతి పవేణీఆగతో చారిత్రధమ్మా న హోతి. భోజనేసు ఉక్కుంసగతం దస్సేతుం “సుధాభోజన”న్తి ఆహ. ధమ్మే సతీతి అరియానం ఆచారధమ్మే సతి తం ఆలమ్బిత్వా జీవంతానం ఏతదేవ సేట్టన్తి “సోమం భుజ్జోయ్య పాయస”న్తి తం ఆరబ్బ కథాయ ఉప్పన్నత్తా.

సల్లక్ఖేతి అయం బ్రాహ్మణో. సేసా పచ్చయా నిద్దోసా తే ఆరబ్బ కథాయ అప్పవత్తితత్తా. కుక్కుచ్చవూపసంతన్తి అగ్గిఆహితపదస్స వియ సద్దసిద్ధి వేదితబ్బా. అన్నేన పానేనాతి లక్ఖణవచనమేతం యథా “కాకేహి సప్పి రక్ఖితబ్బ”న్తి. తేనాహ “దేసనామత్తమేత”న్తి. బహుసస్సఫలదాయకం సుఖేత్తం వియ పటియత్తన్తి సమ్మా కసనబీజనఉదకానయనాపనయనాదినా సుసజ్జితం ఖేత్తం వియ సీలాదిగుణవిసేససమ్మాదనేన పటియత్తం పుజ్జాక్ఖేత్తం ఏతం.

అగ్గికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సున్తరికసుత్తవణ్ణనా

౧౯౫. ఆనేత్వా హునితబ్బతో ఆహుతి. సప్పిమధుపాయసాదీహి అగ్గిం జహోతి ఏత్థాతి అగ్గిహుత్తం, సాధిట్టానం వేదితబ్బం. తేనాహ “అగ్గాయతన”న్తిఆది. సువిసోధితో చస్సాతి నిహీనజాతికానం అనేన సుట్టు విసోధితో చ భవేయ్య. “మే”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్దో.

అఫలం కరోతీతి ఇతో పట్టాయ యావ దేమీతి పదం. తావ అనంతరసుత్తవణ్ణనాయ ఆగతసదిసమేవాతి పేయ్యాలవసేన రపేసి, న సప్పిసజ్ఞారత్థపనం. హిమపాతస్స చ సీతవాతస్స చ పటిబాహనత్థన్తి అకారణమేతన్తి తం అనాదియిత్వా అజ్ఞామేవ సుకారణం దస్సేతుం “పటిబలోవా”తిఆది వుత్తం. సజ్ఞానిత్వాతి “నాయం బ్రాహ్మణో”తి సజ్ఞానిత్వా.

నీచకేసన్తన్తి రస్సకేసన్తం. బ్రాహ్మణానం సుద్ధిఅత్థా సిఖాతి ఆహ “పవత్తమత్తమ్మి, సిఖం అదిస్సా”తి,
“పరమహంసపరిక్ఖాదినా”తి కేచి.

అకారణం దక్ఖిణేయ్యభావస్స జాతి అదక్ఖిణేయ్యభావహేతూనం పాపధమ్మానం అపటిక్ఖేపభావతో. ఏతన్తి సీలాదిభేదం
చరణం. దక్ఖిణేయ్యభావస్స కారణం అదక్ఖిణేయ్యభావకారకపాపధమ్మానం తదభ్భాదివసేన పజహనతో. అస్సాతి బ్రాహ్మణస్స.
తమత్తన్తి తం దక్ఖిణేయ్యభావస్స కారణతాసజ్ఞాతమత్తం ఉపమాయ విభావేన్తో. సాలాదికట్టా జాతోవాతి సాలాదివిసుద్ధకట్టావ
జాతో. సాపానదోణిఆదిఅవిసుద్ధకట్టా జాతో అగ్గికిచ్చం న చ న కరోతి. ఏవన్తి యథా అగ్గి యతో కుతోచి జాతోపి అగ్గికిచ్చం
కరోతియేవ, ఏవం చణ్డాలకులాదీసు జాతోపి దక్ఖిణేయ్యో న న హోతి గుణసమ్మదావసేన అరియానం వంసే పజాతత్తాతి ఆహ
“గుణసమ్మత్తియా జాతిమా”తి. ధితియా గుణసమ్మత్తియా పముఖభావం దస్సేతుం “సో హి”తిఆది వుత్తం. తత్థ ధితియాతి
వీరియేన. తస్సో అనుప్పన్నానం కుసలధమ్మానం ఉప్పాదనపరిబ్రూహనేహి తే ధారేతి. హిరియా దోసే నిసేధేతి, సమ్మదేవ
పాపానం జిగుచ్చనే సతి తేసం పవత్తియా అవసరో ఏవ నత్తి. మోనధమ్మేన ఇాణసజ్ఞాతేన ఓత్తప్పధమ్మేన.
కారణాకారణజాననకోతి తేసం తేసం ధమ్మానం యథాభూతం రానం, పాపధమ్మానం వా విప్పకారసభావట్టానం జాననకో.

పరమత్థసచ్చేన నిబ్బానేన ఆరమ్మణపచ్చయభూతేన అరియమగ్గేన దన్తో. ఇన్ద్రియదమేనాతి తతో ఏవ అరియేన
ఇన్ద్రియసంవరేన ఉపగతో. విదన్తి తేహి సచ్చానీతి వేదా. మగ్గవేదానం అన్తన్తి అరియఫలం. కిలేసానం అన్తన్తి తేసం
అనుప్పాదనిరోధట్టానం. యజ్ఞోతి అగ్గఫలం. నిరత్థకన్తి అఫలం తేసం అనాగమనతో, ఆగతానమ్మి అగ్గదక్ఖిణేయ్యభావతో.
జహతి దేతి.

సుయిట్టన్తి సుదానం అగ్గదక్ఖిణేయ్యలాభేన. సుహుత్తన్తి తస్సేవ వేవచనం. అథ వా సుయిట్టన్తి సుట్టు సమ్మదేవ
యిట్టం సారే ఉపనీతం మమ ఇదం దేయ్యవత్తు. సుహుత్తన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో.

ఉపహటమత్తేతి బ్రాహ్మణేన “భుజ్జతు భవ”న్తి ఉపనీతమత్తే. నిబ్బత్తితోజమేవాతి సవత్తుకం అగ్గహేత్వా వత్తుతో
వివేచితఓజమేవ. తేన తం సుఖుమత్తం గతన్తి తం హబ్బసేసం సబ్బసో సుఖుమభావం గతన్తి ఓజాయ అనోళారికతాయ
పురిమాకారేనేవ పజ్ఞాయమానతం సన్ధాయ వుత్తం, న పన ఓజాయ ఏవ కేవలాయ గహణం సన్ధాయ. సా హి
అవినిబ్బోగపుత్తితాయ విసుం గణ్ఠితుం న సక్కా, తస్మా దేవతాహిపి సవత్తుకా గయ్యతి. మనుస్సానం వత్థాతి
కరజకాయమాహ. ఓళారికవత్తుతాయ దేవానం వియ గహణీ న తిక్ఖాతి దిబ్బోజసమ్మిస్సతాయ సమ్మా పరిణామం న
గచ్ఛతి. సుఖుమాపి సమానా దిబ్బోజా తేన పాయసేన మిస్సితా ఓళారికసమ్మిస్సతాయ సుఖుమవత్తుకానం దేవానం
సుఖదా న హోతీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “గోయూసే పనా”తిఆదినా. పరిభోగవత్తునో ఓళారికతాయ వా దేవానం దుక్కరం
సమ్మా పరిణామేతుం, దిబ్బోజాయ గరుతరభావేన మనుస్సానం. తేనాహ భగవా “న ఖ్వాహ”న్తిఆది.
సమాపత్తిచిత్తసముట్టితా తేజోధాతు ఝానానుభావసన్తేజితా తిక్ఖతరా హోతీతి వుత్తం “అట్ట...పే.... పరిణామేయ్యా”తి.
భగవతో పన సుద్ధేనేవ పరిణమతీతి వుత్తం “పాకతికేనేవా”తి, ఝానానుభావప్పత్తేన ఝానేన వినా సభావసిద్ధేనేవ.

“అప్పహరితే”తి ఏత్థ అప్ప-సద్దో “అప్పిచ్చో”తిఆదీసు వియ అభావత్థోతి ఆహ “అప్పహరితేతి అహరితే”తి. పాతిసతేపి
పాయసే. న ఆలుళతీతి న ఆవిలం హోతి. అనాగన్తావ గచ్ఛేయ్య “అత్తనాపి న పరిభుజ్జో, అజ్ఞోసం న దాపేసి, కేవలం
పాయసం నాసేసీ”తి దోమనస్సప్పత్తో.

దారు సమాదహానోతి దారుహరిద్ది దారుస్మిం తస్య దహన్తో. యదీతిఆది దారురూపనస్య బహిద్ధభావసాధనం అనుద్దహేతూనం పటిపక్ష్టాభావతో తస్య. ఖన్ధాదీసు కుసలాతి తేసు సభావతో సముదయతో అత్థజ్ఞమతో అస్సాదతో ఆదీనవతో నిస్సరణతో జాననతో ఛేకా పణ్ణితా. శాణజోతిన్తి శాణమయం జోతిం. జాలేమీతి పజ్జలితం కరోమి. నిచ్చం పజ్జలితగ్గి సబ్బత్థకమేవ విగతసమ్మోహస్థకారతాయ ఏకోభాసభావతో. సబ్బసో విక్లేపాభావతో నిచ్చసమాహితత్తో. ఏవం వదతీతి చరితం బ్రహ్మచరియం గహేత్వా చరామీతి ఏవం వత్తమానం వియ వదతి ఆసన్నతం హదయే రపేత్వా.

ఖారిభారోతి ఖారిభారసదిసో. తేనాహ “యథా”తిఆది. ఖన్ధేన వయ్ఘమానోతి కాజే పక్ఖిపిత్వా ఖన్ధేన వయ్ఘమానో. పథవియా సద్ధిం పుసేతి భారస్య గరుకభావేన కాజస్య పరిణమనేన. మానేన అత్తనో జాతిఆదీని పగ్గణ్ణతో అజ్ఞస్య తాని న సహతీతి ఆహ - “తత్థ తత్థ ఇస్సం ఉప్పాదేన్తో”తి, తత్థ తత్థ జాతిఆదిమానవత్థస్మిం గరుతరగ్గహణేన సంసీదేయ్యాతి అధిప్పాయో. కోధో ధూమోతి యథాపి భాసురో అగ్గి ధూమేన ఉపక్కిలిట్తో, ఏవం కోధేన ఉపక్కిలిట్తో. శాణగ్గీతి తస్య కోధో ధూమో. ముసావాదోవ మోసవజ్జం. యథా శాణే సతి ముసావాదో నత్తి, ఏవం ముసావాదే సతి శాణమ్పీతి తేన తం నిరోధితం వియ హోతీతి ఆహ - “ముసావాదేన పటిచ్చన్నం శాణ”న్తి. యథా సుజాయ వినా బ్రాహ్మణానం యాగో న ఇజ్ఞతి, ఏవం పహూతజిహ్వా వినా సత్థు ధమ్మయాగో న ఇజ్ఞతీతి జిహ్వా సుజాపరియాయా వుత్తా. జోతి రియతి ఏత్థాతి జోతిటానం వేది, యం అగ్గికుణ్డం. సత్తానం హదయం జోతిటానం శాణగ్గినో తత్థ సముజ్జలనతో. అత్తాతి చిత్తం “ఆహితో అహం మానో ఏత్థా”తి కత్వా.

ధమ్మో రహదోతి అస్సద్ధియాదిఆలసేయాభావతో కిలేసమలపక్ఖాలనతో పరమగ్గినిబ్బుతావహనతో అరియమగ్గధమ్మో అనావిలో రహదో. హేట్యపరియవాలుకాతి విపరివత్తితవాలుకా హుత్వా. ఆలుళాతి ఆకులజాతా. పణ్ణితానం పసత్తోతి పణ్ణితానం పురతో సేట్తో. సేట్టభావేన సన్తో పాసంసో హుత్వా కిలేసే భిన్దతి సముచ్చిన్నతీతి సబ్బీతి వుచ్చతి. తేనాహ “ఉత్తమట్టేనా”తి. తథా చాహ భగవా “మగ్గానట్టజ్గికో సేట్తో”తి (ధ. ప. ౨౭౩).

వచీసచ్చన్తి ఇమినా “చతురజ్ఞసమన్నాగతా వాచా సుపరిసుద్ధా హోతీ”తి సమ్మావాచం దస్సేతి. సచ్చసంయమపదేహి దస్సేతా మగ్గధమ్మా ఇథ “ధమ్మో”తి అధిప్పేతాతి ఆహ - “ధమ్మోతి ఇమినా...పే... దస్సేతీ”తి. మగ్గసచ్చం గహితం అనన్తరగాథాయ అనేకేహి విసేసేత్వా వుత్తత్తా. అత్థతోతి పుబ్బజ్ఞమత్తాదిఅత్థతో. తాయ హి సకిచ్చం కరోన్తియా ఇతరో సబ్బేపి తదనువత్తికా హోన్తి. తగ్గతికత్తాతి సమ్మాదిట్టియా ఉపకారకభావేన తాయ సమానగతికత్తా. ఆరమ్మణఞ్ఞో వితక్కేనాహటం పఞ్ఞా విచినితుం సక్కిేతి. తథా హి సో పఞ్ఞాక్ఖన్ధేన సగ్గహం గతో. ధమ్మోతి సభావతో సమాధి గహితో, ఇతరో ద్వే తదుపకారత్తా. తథా హి “ఏవంధమ్మా తే భగవన్తో”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౧౩; మ. ని. ౩.౧౯౭; సం. ని. ౫.౩౭౮) సమాధి “ధమ్మో”తి వుత్తో. పరమత్థసచ్చం గహితం సబ్బేసం సేట్టభావతో. యథాహ - “యావతా, భిక్ఖవే, ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా, విరాగో తేసం అగ్గమక్ఖాయతీ”తి (ఇతిపు. ౯౦; అ. ని. ౪.౩౪). అత్థతోతి తతో ఏవ పరమత్థతో, అనన్తరం వుచ్చమానానం వా మగ్గధమ్మానం ఆరమ్మణభావతో. పఞ్చజ్ఞాని గహితాని తాసం మగ్గభావతో. తీణి అజ్ఞాని. బ్రహ్మచరియం నామాతి ఏతం నిబ్బానగామి ఉత్తమట్టేన మగ్గబ్రహ్మచరియం నామ. మజ్ఞే సితాతి లీనుద్ధచ్చాదిఅన్తద్వయవివజ్జనేన మజ్ఞే మజ్ఞిమపటిపదాభావనం నిస్సేతా. సస్సతుచ్చేదగ్గహణం హేత్థ పధానతాయ నిదస్సనమత్తం. సేట్టప్పత్తీతి సేట్టభావప్పత్తి. త-కారో పదసన్నికరోతి “స ఉజ్జభూతేసూ”తి వత్తబ్బే మజ్ఞే త-కారో పదసన్నికరో, “స దుజ్జభూతేసూతి కేచి పఠన్తి, తేసం ద-కారో పదసన్నికరో. స-ఇతి సున్దరికో బ్రాహ్మణో వుత్తోతి కత్వా ఆహ “స త్వ”న్తి, సో త్వన్తి అత్తో. ధమ్మో సారియో

పరిధానభూతా అలబ్ధాఽ రా ఏతస్మాత్తి ధమ్మసారీ. అథ వా ధమ్మేహి సారితవాతి ధమ్మసారీ, తేహి సారేత్వా రితవాతి అత్తో. తేనాహ “కుసలధమ్మేహి”తిఆది.

సుందరికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. బహుధీతరసుత్తవణ్ణనా

౧౯౬. సమన్తతోతి దక్ఖిణవామానం వసేన సమన్తతో. ఊరుబద్ధాసనన్తి ఊరూనం బద్ధనవసేన నిసజ్జనం. ద్విన్నం ఊరూనం అజ్ఞామజ్ఞాబద్ధనవసేన ఆభుజితాకారం సన్ధాయాహ “ఆభుజిత్వాతి బద్ధిత్వా”తి. హేటిమకాయస్స అనుజకం రపనం నిసజ్జావచనేనేవ బోధితన్తి “ఉజం కాయ”న్తి ఏత్థ కాయ-సద్ధో ఉపరిమకాయవిసయోతి ఆహ “ఉపరిమం సరీరం ఉజకం రపేత్వా”తి. తం పన ఉజకట్టపనం సరూపతో పయోజనతో చ దస్సేతుం “అట్టారసా”తిఆది వుత్తం. పరిముఖన్తి ఏత్థ పరి-సద్ధో అభిసద్ధేన సమానత్తోతి ఆహ “కమ్మట్టానాభిముఖ”న్తి, బహిద్ధా పుధుత్తారమ్మణతో నివారేత్వా కమ్మట్టానంయేవ పురేక్షతోతి అత్తో. పరిగ్గహత్తో “పరిణాయికా”తిఆదీసు వియ. ముఖన్తి నియ్యానత్తో “సుజ్ఞాతవిమోక్షముఖ”న్తిఆదీసు వియ. పటిపక్షతో నిగ్గమనత్తో హి నియ్యానత్తో, తస్మా పరిగ్గహితనియ్యానన్తి సబ్బధా గహితసమ్మోసం పరిచ్చత్తసమ్మోసం సతి కత్వా పరమం సతినేపక్కం ఉపట్టపేత్వాతి అత్తో. ఛట్టణ్ణ...పే.... నిసీది బ్రాహ్మణస్స పసాదసజ్ఞాననత్తం. అటవిముఖా చరమానాతి గోచరం గణ్ణన్తా.

అజ్ఞసట్టిన్తి అజ్ఞ ఛన్నం పూరణీ సట్టి దివసవత్తి, అజ్ఞ ఆదిం కత్వా ఛ దివసేతి అత్తో. అచ్చన్తసంయోగే చేతం ఉపయోగవచనం. అజ్ఞ ఛదివసమత్తకాతి అజ్ఞతో ఛట్టదివసమత్తకా. లామకాతి నిహీనా నిప్పలా. తేనాహ “తిలఖాణుకా”తిఆది.

ఉస్సాహీనాతి ఉద్ధం ఉద్ధం పసారేన అభిభవనేన. తం పన నేసం అభిభవనం దస్సేతుం “కణ్ణనజ్ఞట్టాదీనీ”తిఆదిమాహ.

“ఉప్పాటకపాణికా”తి తచం ఉప్పాటేత్వా వియ ఖాదకపాణికా ఊకామజ్జలాదయో.

కళారపిఙ్గలాతి నిక్ఖన్తపిఙ్గలక్ఖికా, కళారపిఙ్గలాతి వా రత్తగత్తా చ పిఙ్గలచక్ఖుకా చ. తిలకాహతాతి ఆహతతిలకా, తిలప్పమాణేహి బిన్ధూహి సమన్తతో సన్ధతసరీరా.

పటిగాథాహి బ్రాహ్మణస్స ధమ్మదేసనం వడ్డేసీతి పకతియా తస్స అత్తనా కథేతబ్బం ధమ్మదేసనం పబ్బజ్ఞాగుణకిత్తనవసేన సత్తహి వడ్డేసి. పబ్బజిత్వాతి ఇణాయికానం అత్తనో పలిబోధం తథా తథా జానాపేత్వా పబ్బజిత్వా.

యథా చ తత్థ భగవా పటిపజ్జి, తం దస్సేతుం “పున దివసే”తిఆది వుత్తం.

తం తం కులఘరం పేసేత్వాతి తం తం తస్స బ్రాహ్మణస్స ధీతరం తస్స తస్సానుచ్ఛవికస్స బ్రాహ్మణస్స దేన్తో తం తం కులఘరం పేసేత్వా బ్రాహ్మణధమ్మే గరుకరణాభావతో.

“నట్టే మతే పబ్బజితే, నపుంసకేపి భత్తరి;

ఇట్టియా పతిసేటాయ, న అష్టో పతి ఇచ్చియో”తి. -

అయశ్శో బ్రాహ్మణధమ్నో. అయ్యకట్టానేతి మాతామహిట్టానే రపేసి సత్తు చిత్తారాధనవసేనాతి.

బహుధీతరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పరమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉపాసకవగ్గో

౧. కసిభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా

౧౯౭. దక్షిణాగిరిస్మిన్తి దక్షిణాగిరిజనపదే, తస్మిం దక్షిణాగిరిజనపదే దక్షిణాగిరివిహారే. ఖన్దేసు రపేత్వా యుగే యోత్తేహీతి యోత్తరజ్ఞహి యుత్తాని పయోజితాని ఇచ్చేవ అత్థో.

పరమదివసేతి వపనదివసేసు పరమదివసే ఆరద్ధదివసే. పశ్చాద్ధానిపి పరిపుణ్ణాని, పగేవ ఇతరజ్ఞానీతి దస్సేతుం “పరిపుణ్ణపశ్చాద్ధా”ఇచ్చేవ వుత్తం. హరితాలమనోసిలాఅజ్ఞానేహి ఉరత్తనాదీసు రపితత్తా ఆభాయ ఉజ్జలగత్తా. అవసేసా బలీబద్ధా. కిలంతగోణం మోచేత్వా అకిలంతస్స యోజనం కిలంతపరివత్తనం.

సీహకుణ్డలానీతి సీహముఖకుణ్డలాని. బ్రహ్మవేరనన్తి బ్రహ్మనో వేరనసదిసం, అస్సనఖవేరనసదిసన్తి అత్థో.

బుద్ధానం కిచ్చాని కాలవసేన విభత్తాని పశ్చా కిచ్చాని భవన్తి. పురేభత్తకిచ్చన్తి భత్తతో పుట్టే బుద్ధేన కాతబ్బకిచ్చం. వీతినామేత్వాతి ఫలసమాపత్తియా కాలం వీతినామేత్వా. కదాచి ఏకోతిఆది తేసం తేసం వినేయ్యానం వినయనానురూపపటిపత్తిదస్సనం. పకతియాతి పకతిబుద్ధవేసేన. బుద్ధానం హి రూపకాయస్స అసీతిఅనుబ్యజ్జనపటిమణ్ణిత-బాత్తింసమహాపురిస- లక్ఖణ-కాయప్పభా-బ్యామప్పభా-కేతుమాలావిచిత్రతా బుద్ధవేసో. కదాచి అనేకేహి పాటిహరియేహి వత్తమానేహీతి ఇమినా పారమీనం నిస్సన్దభూతాని పాటిహరియాని రుచివసేనేవ పకాసనకాని భవన్తి, న సబ్బదాతి దస్సేతి. ఏవశ్చ కత్వా “ఇన్దఖీలస్స అన్తో రపితమత్తే దక్షిణపాదే”తిఆదివచనం సమత్థితం హోతి. భగవతో కాయే పీతరస్మీనం యేభుయ్యతాయ “సువణ్ణరససిన్హానాని వియా”తి వత్వా కాయమ్మి నీలాదిరస్మీహి తహం తహం పీతమిస్సితం సన్ధాయ “విచిత్రపటపరిక్షితాని వియ చా”తి వుత్తం. మధురేనాకారేన సద్ధం కరోన్తి తుట్టరవరవనతో.

తత్థాతి విహారే. గన్ధమణ్డలమాళేతి హత్థేన కతపరిభణ్ణే సమోసరితగన్ధపుప్పదామే మణ్డలమాళే.

ఉపట్టానేతి పముఖే. “ఓవదతీ”తి వత్వా తత్థోవాదం సామజ్ఞతో దస్సేతుం, “భిక్ఖవే”తిఆది వుత్తం. సమ్మత్తితి చక్ఖాదిఇన్ద్రియపారిపూరి చేవ హత్థాదిసమ్మదా చ. సమస్సాసీతకాయో కిలమథవిసోదనేన. “తశ్చా ఖో సమాపజ్జనేనా”తి వదన్తి. దుతియభాగేతి ఇమినా అపరభాగం తయో భాగే కత్వా తత్త పురిమభాగం సేయ్యనిసజ్ఞావసేన సమాపత్తిహి వీతినామేతీతి దస్సేతి. లోకన్తి రాజగహాదీసు యం తదా ఉపనిస్సాయ విహరతి, తత్త అజ్ఞాత్త వా బుజ్జనకం

వినేయ్యసత్తలోకం బుద్ధచక్కునా వోలోకేతి. కాలయుత్తన్తి తేసం ఇన్ద్రియపరిపాకకాలానురూపం. సమయయుత్తన్తి తస్సేవ వేవచనం. సమయయుత్తన్తి వా తేహి ఆజానితబ్బవిసేసపటిలాభానురూపం.

పటిసల్లీనోతి కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా సమాపత్తిం సమాపన్నో. అధిష్పాయం సమ్మాదేన్తో తం అవిరాధేన్తో, అజ్ఞాసయానురూపన్తి అత్తో.

సకల...పే... దేవతాయోతి ఏత్థ లోకధాతుసాకల్యం దట్టబ్బం, న దేవతాసాకల్యం. న హి మహాసమయే వియ సబ్బదా మజ్జిమయామే దససహస్సచక్కువాళే సబ్బత్థ సబ్బా దేవతా సత్థు సమీపం ఉపగచ్ఛన్తి. కిలాసుభావో కిలమథో.

విహారచీవరపరివత్తనవసేనాతి విహారే నివత్తనివాసనపరివత్తనవసేన. ఆదియిత్యాతి పారుపనవసేన గహేత్వా. తేనాహ “ధారేత్వా”తి. భిక్షాచారన్తి భిక్షత్తం చరితబ్బట్టానం.

అతిరోచమానన్తి తం తం అతిక్కమిత్యా సమన్తతో సబ్బదిసాసు విరోచమానం. సరీరప్పభన్తి అత్తనో సరీరప్పభం. జగ్గమం వియ పదుమసరన్తి రతనమయకిజ్జాక్ఖం రజతమయకణ్ణికం సమన్తతో సమ్ముల్లితకఇచ్చానపదుమం సజ్ఞారిమసరం వియ. గగనతలన్తి అబ్బమహికాదిఉపక్కిలేసవిగమేన సువిసుద్ధఆకాసతలం వియ. తమ్పి హి తారాగణకిరణజాలసముజ్జలతాయ సమన్తతో విరోచతి. కనకసిఖరన్తి కనకగిరిసిఖరం. సిరియా జలమానన్తి సబ్బసో అనవజ్ఞాయ సబ్బాకారేన పరిపుణ్ణికాయతాయ అనజ్ఞాసాధారణాయ రూపకాయసిరియా సముజ్జలం, యస్సా రుచిరభావో విద్ధే విగతవలాహకే పుణ్ణమాసియం పరిపుణ్ణికలమనోమమణ్ణలం చన్దమణ్ణలం అతిరోచతి, పభస్సరభావో సహస్సరంసికిరణతేజోజాలసముజ్జలం సూరియమణ్ణలం అభిభవతి, హేమసముజ్జలభావో తదుభయే అభిభుయ్య పవత్తమానం ఏకక్ఖణే దససహస్సిలోకధాతువిజ్ఞోతనసమత్థ-మహాబ్రహ్మనో పభాసముదయం అభివిహచ్చ భాసతి తపతి విరోచతి.

సమన్తపాసాదికేతి సమన్తతో పసాదావహే. తఇచ్చ ఖో సబ్బసో సరితబ్బతాయాతి ఆహ “పసాదనీయే”తి. ఉత్తమదమథసమథమనుప్పత్తేతి కాయవాచాహి అనుత్తరం దన్తభావఇచ్చేవ అనుత్తరం చిత్తవూపసమఇచ్చ సమ్మత్తే. అప్పసాదేనాతి పసాదాభావేన, పసాదపటిక్ఖేపేన వా అస్సద్ధియేన. ఉభయథాపి నోతి అప్పసాదో మచ్చరియన్తి ఉభయథాపి నో ఏవ, అథ ఖో అనత్తమనతాయ ఉపారమ్మాధిప్పాయేన అపసాదేన్తో, భగవతో ముఖితో కిఇచ్చి దేసేతుకామో వా ఏవమాహ. తత్థ కారణం దస్సేన్తో “భగవతో పనా”తిఆదిమాహ. అతిత్తన్తి తిత్తిం అగచ్ఛన్తం. కమ్మభజ్గన్తి కమ్మహానిం.

తిక్ఖపజ్ఞో ఏస బ్రాహ్మణో, తథా హి న చిరస్సేవ అరహత్తం సచ్చికరిస్సతి. కథాపవత్తనత్థమ్పి ఏవమాహ – “ఏవం అహం ఇమస్స కఇచ్చి ధమ్మం నోతుం లభిస్సామీ”తి. వేనేయ్యవసేనాతి అత్తనో కసనకారిభావకిత్తనముఖేన వినేతబ్బపుగ్గలవసేన.

ఓళారికానీతి పాకతికాని. “ఏస ఉత్తమదక్షిణేయ్యో”తి సజ్ఞాతబహుమానో. పాళియం “యుగం వా నజ్గలం వా”తి వా- సద్ధో అవుత్తవికప్పత్తో. తేన బీజాదిం సజ్గణ్ణాతి, తస్మా బీజం వా ఈసం వా పరిగ్గహయోత్తాని వాతి అయమత్తో దస్సితో హోతి. తథా హి భగవా బ్రాహ్మణస్స పటివచనం దేన్తో “సద్ధా బీజ”న్తిఆదిమాహ. పుబ్బధమ్మసభాగతాయాతి పరమం

గహితధమ్మసభాగతాయ. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం అట్టకథారుళ్లమేవ గహితబ్బిన్న సద్ధతో అట్టాపత్తితో వా ఇధ దట్టబ్బం. బుద్ధానం ఆనుభావో అయం, యదిదం పసంభాగతధమ్మముఖేన దేసనం ఆరభిత్వా వేనేయ్యవినయనం.

అననుసన్ధికాతి పుచ్చానుసన్ధివసేన అననుసన్ధికా. ఏవన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారేన. ఏత్థాతి ఏతిస్సా దేసనాయ. సోతి భగవా. తస్సాతి బ్రాహ్మణస్స. అనుకమ్పాయాతి అసబ్బజ్ఞా హి సతిపి అనుకమ్పాయ పుచ్చితమత్తే తిట్టేయ్య, తథా జానంతోపి అననుకమ్మకో, భగవా పన ఉభయధమ్మపారిపూరియా “ఇదం అపుచ్చిత”న్తి అపరిహాపేత్వా కథేతి. సమూలన్తిఆదినా సజ్జేపేన వుత్తమత్తం వివరంతో “తత్థా”తిఆదిమాహ. తత్థ బీజస్స కసియా మూలభావో నానన్తరియతో తప్పమాణవిధానతో చాతి ఆహ “తస్మిం...పే.... కత్తబ్బతో”తి. తేన అన్వయతో బృతిరేకతో చ బీజస్స కసియా మూలభావం విభావేతి. కుసలాతి ఇమినా అకుసలా తతో అజ్ఞాధాపి కరోన్తి, తం పన అప్పమాణన్తి దస్సేతి.

తస్సాతి బ్రాహ్మణస్స బీజట్టానియస్స ధమ్మస్స చ ఉపకారభావతో. ధమ్మసమ్మన్దసమత్తభావతోతి తథా వుత్తధమ్మస్స ఫలేన సమ్మన్దితుం యోజేతుం సమత్తభావతో. తపో వుట్టితి వుత్తవచనం సన్ధాయ వుత్తం. సజ్జేపతో వుత్తమత్తం పాకటం కాతుం “అయం హి”తిఆది వుత్తం. కస్సకస్స ఉపకారస్స బీజస్స అనన్తరం వుట్టి వుచ్చమానా అట్టానే వుత్తా నామ న హోతి. కస్మా? బీజస్స వప్పకాలే అనురూపాయ వుట్టియా ఇచ్చితబ్బతో, తస్మా అవసానే మజ్జే వా వుచ్చమానాయ ధమ్మసమ్మన్దసమత్తతా తస్సా విభావితా న సియా. అత్తనో అవిసయేతి ఝానాదిఉత్తరిమనుస్సధమ్మే. పచ్చాపీతి కసిసమ్భారకథనతో పచ్చాపి. వత్తబ్బోతి ఏకంతేన వత్తబ్బో. తదనన్తరంయేవాతి బీజానన్తరంయేవ. వుచ్చమానా వుట్టి సమత్తా హోతి , బీజస్స ఫలేన సమ్మన్దనే సమత్తాతి దీపితా హోతి అనన్తరవచనేనేవ తస్సా ఆసన్నఉపకారత్తదీపనతో.

సమ్మసాదలక్ఖణాతి పసీదితబ్బే వత్తుస్మిం సమ్మదేవ పసీదనలక్ఖణా. ఓకప్పనలక్ఖణాతి సద్ధేయ్యవత్తునో ఏవమేతన్తి పక్ఖన్దనలక్ఖణా. మూలబీజన్తిఆదీసు మూలమేవ బీజం మూలబీజం. ఏస నయో సేసేసుపి బీజగామస్స అధిప్పేతత్తా. భూతగామో పన మూలం బీజం ఏతస్సాతి మూలబీజన్తిఆదినా వేదితబ్బో. బీజబీజన్తి పఞ్చమం పన పచ్చయన్తరసమవాయే సదిసఫలుప్పత్తియా వినేసకారణభావతో విరూహనసమత్తే సారఫలే నిరుళ్లో బీజసద్ధో తదత్తసిద్ధియా మూలాదీసుపి కేసుచి పవత్తతీతి తతో నివత్తనత్తం ఏకేన బీజ-సద్ధేన వినేసేత్వా వుత్తం “బీజబీజ”న్తి “దుక్ఖదుక్ఖం రూపరూప”న్తి చ యథా. ఏవమ్మి ఇమినా అత్తేన ఇమస్సపి నిప్పరియాయోవ బీజభావోతి దస్సేన్తో ఆహ “తం సబ్బమ్మి... పే.... గచ్చతీ”తి.

ఇదాని కథఞ్చి వత్తబ్బే సద్ధాయ ఓపమ్మత్తే బీజే సద్ధాయ బీజభావం విభావేతుం “తత్థ యథా”తిఆది ఆరద్ధం. కామం సద్ధూపనిసం సీలం, తథాపి సమాధిస్స వియ సబ్బేసమ్మి అనవజ్జధమ్మానం ఆదిమూలభావతో సద్ధాయపి పతిట్టా హోతీతి ఆహ “హేట్థా సీలమూలేన పతిట్టాతీ”తి. యస్మా సబ్బసేవ పుగ్గలస్స సద్ధావసేన సమధవిపస్సనారమ్మో, తస్మా సా “ఉపరి సమధవిపస్సనజ్కరం ఉట్టాపేతీ”తి వుత్తా. తన్తి ధజ్జబీజం. పథవిరసం ఆపోరసన్తి ససమ్భారపథవీఆపేసు లబ్బమానం రసం. గహేత్వాతి పచ్చయపరమ్పరాయ గహేత్వా. ధజ్జపరిపాకగహణత్తన్తి ధజ్జపరిపాకనిబ్బత్తిఅత్తం. రసన్తి సద్ధాసీలమూలహేతుసమధవిపస్సనాభావనారసం ఆదియిత్వా. అరియమగ్గనాళేనాతి అరియమగ్గసోతేన అరియఫలధజ్జపరిపాకగహణత్తన్తి అరియఫలమేవ ధనాయితబ్బతో ధజ్జం తస్స నిబ్బత్తిఅత్తం. ధజ్జనాళం నామ కణ్డస్స నిస్సయభూతో పచ్చిమదేసో, కణ్డో తబ్బన్తరో తంనిస్సయోయేవ దణ్డో. పసవో నామ పుప్పం. వుద్ధిన్తి అవయవపారిపూరివసేన వుద్ధిం. విరూళ్లిన్తి మూలసన్తానదళ్ళతాయ విరుళ్ళతం. వేపుల్లన్తి పత్తనాళాదీహి విపులభావం. ఖీరం

జనేత్వాతి తరుణసలాటుకభావప్పత్తియా తణ్ణులస్స బీజస్స బీజభూతం ఖీరం ఉప్పాదేత్వా. ఏసాతి సద్ధా. పతిట్ఠహిత్యాతి కమ్మపథాకమ్మపథసమ్మాదిట్ఠిసహితేన ఆదితో పవత్తసీలమత్తేన పతిట్ఠహిత్యా. వుద్ధిన్నిఆదీసు సుపరిసుద్ధాహి సీలచిత్తవిసుద్ధిహి వుద్ధిం, దిట్ఠికఙ్ఖావితరణవిసుద్ధిహి విరూళ్లిం. మగ్గామగ్గపటిపదాఞాణదస్సనవిసుద్ధిహి వేపుల్లం పత్వా. ఞాణదస్సనవిసుద్ధిఖీరన్ని సాదురససువిసుద్ధిభావతో ఞాణదస్సనవిసుద్ధిసఙ్ఖాతం ఖీరం జనేత్వా. అనేక...పే.... ఫలన్ని అనేకపటిసమ్మిదా-అనేకాభిజ్ఞాణపరిపుణ్ణం అరహత్తఫలసీసం నిప్పాదేతి.

బీజకిచ్చకరణతోతి బీజకిచ్చస్స కరణతో. యఙ్ఘో తంసదిసస్స విసదిసస్స చ అత్తనో ఫలస్స పతిట్ఠాపనసమ్మన్దననిప్పాదనసఙ్ఖాతం బీజస్స కిచ్చం, తస్స కరణతో నిబ్బత్తనతో “ఏవం సద్ధా బీజకిచ్చ”న్ని వుత్తం. ఇమినా అనఙ్ఘసాధారణం సద్ధాయ కుసలధమ్మానం బీజభావం దస్సేతి. సా చాతిఆదినా తమేవత్తం సమత్తేతి. ఇదాని తత్త ఆగమం దస్సేన్తో “సద్ధాజాతో”తిఆదిమాహ. తేన యథా సప్పురిసూపనిస్సయస్స సద్ధమ్మస్సవనస్స చ, ఏవం అనవసేసాయ సమ్మాపటిపత్తియా సద్ధా మూలకారణన్ని దస్సేతి.

ఇన్ద్రియసంవరో వీరియఞ్చ అకుసలధమ్మే, దుక్కరకారికా ధుతఙ్గఞ్చ అకుసలధమ్మే చేవ కాయఞ్చ తపతి విబాధతీతి తపోతి వుచ్చతి. ఇన్ద్రియసంవరో అధిప్పేతో వీరియస్స ధోరయ్వాభావేన గయ్వామానత్తా, ఇతరేసం వుట్టిభావస్స అనుయుఙ్ఘమానత్తా. ఆది-సద్దేన కలలఙ్గారవుట్టిఆదీనం సఙ్గహో. సమనుగ్గహితన్ని ఉపగతం. విరుహనామిలాయననిప్పత్తివచనేహి ధఙ్ఘబీజసన్తానస్స వియ తేసం వుద్ధియా సద్ధాబీజసన్తానస్స తపోవుట్టియా ఆదిమఙ్ఘపరియోసానేసు ఉపకారతం దస్సేతి.

పురిమపదేసుపీతి అపి-సద్దేన పరపదేసుపీతి అత్తో దట్టబ్బో “హిరీ మే ఈసా, మనో మే యోత్త”న్ని ఇచ్చితత్తా, “సతి మే”తి ఏత్త మే-సద్దో ఆనేత్వా యోజేతబ్బో. ఉదకమ్మి తావ దాతబ్బం హోతి నదీతళాకాదితో ఆనేత్వా. వీరియబలీబద్ధే చతుబ్బిధే యోజేత్వా. నిచ్చకాలం అత్తీతి వచనసేసో.

సహ విపస్సనాయ మగ్గపఙ్ఘా అధిప్పేతా అమతప్పలాయ కసియా అధిప్పేతత్తా. విపస్సనా పఙ్ఘా చాతి దువిధాపి పఙ్ఘా ఉపనిస్సయా హోతి విసిట్ఠభావతో. తేనాహ “యథా హి”తిఆది. పఙ్ఘాతి పకారేహి జానాతీతి పఙ్ఘా. పఙ్ఘవతం పఙ్ఘా పురతో హోతి యోనిసోమనసికారస్స విసేసపచ్చయభావతో, సహజాతాధిపతీసు చ ఉక్కుట్టభావతో. సిరీతి సోభగ్గం. సతం ధమ్మా సద్ధాదయో, అన్వాయికాతి అనుగామినో. ఈసాబద్ధా హోతీతి హిరిసఙ్ఖాతఈసాయ బద్ధా హోతి , పఙ్ఘాయ కదాచి అప్పయోగతో మనోసీసేన సమాధి ఇధ వుత్తేతి ఆహ “మనోసఙ్ఖాతస్స సమాధియోత్తస్సా”తి. సమం ఉపనేత్వా బద్ధిత్యా బద్ధరఙ్ఘకత్తా సమాధియోత్తం. ఏకతో గమనన్ని లీనచ్చార్థసఙ్ఖాతం ఏకపస్సతో గమనం వారేతి. మఙ్ఘిమాయ విపస్సనావీధియా పటిపాదనతో కాయాదీసు సుభసుఖనిచ్చత్తభావవిగమనే పఙ్ఘాయ విసేసపచ్చయా సతీతి వుత్తం – “సతియుత్తా పఙ్ఘా”తి తస్సా సతివిప్పయోగాసబ్బావతో. సన్తతిఘనాదీనం అయం విసేసో – పురిమపచ్చిమానం ధమ్మానం నిరస్తరతాయ ఏకీభూతానం వియ పవత్తి సన్తతిఘనతా, ఏకసమూహవసేన ఏకీభూతానమివ పవత్తి సమూహఘనతా, దుబ్బిఙ్ఘోయ్యకిచ్చభేదవసేన ఏకీభూతానమివ పవత్తి. కిచ్చఘనతా, ఏకారమ్మణవసేన ఏకీభూతానమివ పవత్తి ఆరమ్మణఘనతా. సబ్బేసం, సబ్బాని వా కిలేసానం మూలసన్తానకాని సబ్బ...పే.... సన్తానకాని. అనుప్పయోగో హి అత్తో. పదాలేతీతి భిన్నతి సముచ్చిన్నతి. సా చ ఖో “పదాలేతీ”తి వుత్తా లోకుత్తరావ పఙ్ఘా అనుసయప్పహానస్స అధిప్పేతత్తా.

సంతతిఘనాదిభేదనా పన లోకియాపి హోతి విపస్సనావసేన ఘనవినిబ్బోగస్స నిష్పాదనతో. తేనాహ “ఇతరా పన లోకికాపి సియా”తి.

హిరీయతీతి లజ్జతి, జిగుచ్చతీతి అత్తో. తస్మా “పాపకేహి ధమ్మహీ”తి నిస్సక్కవచనం దట్టబ్బం, హేతుమ్మి వా కరణవచనం. ఓత్తప్పమ్మి గహితమేవ, న హి లజ్జనం నిబ్బయం పాపభయం వా అలజ్జనం అత్తీతి. రుక్ఖలట్ఠీతి రుక్ఖదణ్ణో. తేన పదేసేన కసనతో విసేసతో నజ్జలన్తి వుచ్చతీతి ఆహ “ఈసా యుగనజ్జలం ధారేతీ”తి. కామం పజ్ఞారహితా హిరీ అత్తి, హిరిరహితా పన పజ్ఞా నత్తేవాతి ఆహ “హిరి...పే.... అభావతో”తి. సద్ధిట్ఠానే కమ్పనాభావతో అచలం. ధిరభావేన అసిథిలం. హిరిపటిబద్ధపజ్ఞా పటిపక్ఖవసేన చ అసిథిలభావేన చ అచలా అసిథిలాతి ఆహ “అబ్బోకిణ్ణా అహిరికేనా”తి. నాళియా మినమానపురిసో వియ ఆరమ్మణం మునాతి పరిచ్ఛేదతో జానాతీతి మనో. మనోసీసినాతి మనసో అపదేసేన. తంసమ్మయుత్తోతి ఇమినా కున్తసహచరణతో పురిసో కున్తో వియ మనసహచరణసమాధి “మనో”తి వుత్తోతి దస్సేతి. సారథినాతి కస్సకేన. సో హి ఇథ బలీబద్ధానం సారణతో పాచనతో “సారథీ”తి అధిప్పేతో. ఏకాబన్ధనన్తి ఏకాబద్ధకరణం. సకకిచ్చేతి సకకిచ్చేన యుత్తే. తేన హి ఈసాదీసు యధారహం బద్ధిత్వా ఏకాబద్ధేసు కతేసు నజ్జలేసు కిచ్చం ఇజ్జతి, నో అజ్ఞాథాతి తం “సకకిచ్చే పటిపాదేతీ”తి వుత్తం. అవిక్ఖేపసభావేనాతి అత్తనో అవిక్ఖేపసభావేన . బద్ధిత్వాతి సహజాతాదిపచ్చయభావేన అత్తనా సమ్మన్ధిత్వా. సకకిచ్చేతి హిరీఆదీహి యథాసకం కత్తబ్బే కిచ్చే.

చిరకతాదిమత్తన్తి చిరభాసితమ్మి అత్తం. సరతి అనుస్సరతి కాయాదిం అసుభాదితో నిజ్ఞాయతి. ఫాలేతీతి పదాలేతి. పాజేన్తి గమేన్తీతి తం పాజనం. ఇథ ఇమస్మిం సుత్తే “పాచన”న్తి వుత్తం జ-కారస్స చ-కారం కత్వా. ఫాలపాచనన్తి ఇమమత్తం దస్సేతుం “యథా హి బ్రాహ్మణ...పే.... సతి”తి వుత్తం. ఇదాని తమత్తం విత్తారతో దస్సేన్తో “తత్త యథా”తిఆదిమాహ. నజ్జలం అనురక్ఖతి భిజ్జనఫాలనతో. పురతో చస్స గచ్చతీతి అస్స నజ్జలస్స కస్సనే భూమియా విలిఖనే పురతో గచ్చతి పుబ్బజ్జమా హోతి. గతియోతి పవత్తియో. సమన్వేసమానాతి సరణవసేన గవేసమానా. ఆరమ్మణే వా కాయాదికే ఉపట్టాపయమానా అసుభాదివసేన పజ్ఞానజ్జలం రక్ఖతి. సభావాసభావూపగమే ఫాలో వియ నజ్జలస్స “ఆరక్ఖా”తి వుత్తా “సబ్బానత్థతో సతి రక్ఖతీ”తి కత్వా. తథా హేసా ఆరక్ఖపచ్చుపట్టానా. చిరకతచిరభాసితానం అసమ్ముస్సనవసేన సతి పజ్ఞానజ్జలస్స పురతో హోతీతి వత్వా తస్స పురతోభావం దస్సేతుం “సతి...పే.... నో పముట్ఠే”తి ఆహ. సతిపరిచితేతి సతియా పట్టాపితే. “ఉపట్టాపితే”తిపి పాఠో, అయమేవత్తో. సంసీదితుం న దేతీతి సకిచ్చకిరియాయ సంసీదనం కాతుం న దేతి. కోసజ్జసజ్ఞాతం సంసీదనం కోసజ్జసంసీదనం.

పాతిమోక్ఖసంవరసీలం వుత్తం కాయికవాచసికసంయమస్స కథితత్తా. ఆహారే ఉదరే యతోతి పరిభుజ్జితబ్బాహారే సంయతభావదస్సనేన పరిభుజ్జితబ్బతాయ చతుసుపి పచ్చయేసు సంయతభావో దీపితోతి ఆహ “ఆహారముఖేనా”తిఆది. సంయతభావో చేత్త పచ్చయహేతు అనేసనాభావోతి వుత్తం “నిరుపక్కిలేసోతి అత్తో”తి. భోజనసద్ధో ఆహారపరిభోగే నిరుళ్లోతి కత్వా వుత్తం “భోజనే మత్తజ్ఞాతాముఖేనా”తి. పరిభుజ్జనట్ఠేన పన భోజనసద్ధముఖేనాతి వుత్తే అధిప్పేతత్తో లబ్బతేవ. తేనాతి కాయగుత్తాతిఆదివచనేన. న విలుమ్మన్తీతి “దీపితీ”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్తో.

ద్వీహాకారేహితి అదిట్ఠాదీనం అదిట్ఠాదివసేన దిట్ఠాదీనశ్చ దిట్ఠాదివసేనాతి ఏవం ద్వీప్పకారేహి. అవిసంవాదనం అవితథకథనం. ఛేదనం మూలప్పుదేసే నికన్తనం. లుననం యత్త కత్థచి ఛేదనం. ఉప్పాటనం ఉమ్మూలనం. అసితేనాతి

దత్తేన, లాయితేనాతి అత్తో. విసంవాదనసజ్ఞాతానం తిణానం, అట్టన్నం అనరియవోహారానన్తి అత్తో. యథాభూతజాణన్తి నామ రూపపరిచ్ఛేదకజాణం. సచ్చన్తి వేదితబ్బం అవిపరీతవృత్తికత్తా “చేదకం” చిన్దనకం. నిద్దానన్తి నిద్దాయకం. ఇదమేవ సచ్చం మోఘమజ్ఞాన్తి దిట్టి “దిట్ఠిసచ్చ”న్తి వుచ్చతి. ద్వీసు వికప్పీసూతి భావకత్తుసాధనవసేన ద్వీసు వికప్పీసు. “నిద్దాన”న్తి ఉపయోగవసేనేవ అత్తో.

సీలమేవ “సోరచ్చ”న్తి వుత్తం “పాణాతిపాతాదీహి సుట్టు ఓరతస్స కమ్మ”న్తి కత్వా. సజ్ఞారదుక్ఖాదీనం అభావతో సున్దరభావతో సున్దరే నిబ్బానే ఆరమ్మణకరణవసేన రతత్తా సురతో, అరహో. తస్స భావో సోరచ్చం, అరహత్తం. అప్పమోచనమేవ అచ్చన్తాయ పమోచనం న హోతి.

యదగ్గేన విపస్సనాయ పజ్ఞాయ తంసహగతవీరియస్స చ నజలధోరయ్వాతా, తథాపవత్తకుసలభావనాయ చ కసిభావో చ, తదగ్గేన తతో పురేతరం పవత్తపజ్ఞావీరియపారమీనం నజలధోరయ్వాతా, తథాపవత్తకుసలభావనాయ చ కసిభావో వేదితబ్బోతి దస్సేన్తో “యథా హి”తిఆదిమాహ. ధురం వహతీతి ధోరయ్వాం. యథావుత్తం ఘనన్తి అస్మిమానాదిభేదం ఘనం. వహితబ్బా ఆదిభూతా ధురా ఏతేసం అట్ఠీతి ధురా, పురిమధురవాహకా. తంమూలకా అపరం ధురం వహన్తా ధోరయ్వా. ధురా చ ధోరయ్వా చ ధురధోరయ్వాం ఏకత్తవసేన. వహన్తన్తి కసనేన పవత్తన్తం.

కామయోగాదీహి యోగేహి ఖేమత్తా అనుపద్దవత్తా. తం నిబ్బానం అధికిచ్చ ఉద్ధిస్స. వాహీయతి విపస్సనాయ సహగతం. అభిముఖం వాహీయతి మగ్గపరియాపన్నం. ఖేత్తకోటిన్తి ఖేత్తమరియాదం. దిట్ఠీకట్ఠీతి దిట్ఠీయా సహజాతేకట్ఠీ పహనేకట్ఠీ చ. ఓళారికేతి ఉపరిమగ్గవజ్ఞే ఉపాదాయ వుత్తం, అజ్ఞాథా దస్సనపహతబ్బాపి దుతియమగ్గవజ్ఞేహి ఓళారికాతి. అణుసహగతేతి అణుభూతే. ఇదం హేటిమమగ్గవజ్ఞే ఉపాదాయ వుత్తం. సబ్బకిలేసే అవసిట్టసబ్బకిలేసే పజహన్తం అనివత్తన్తం గచ్చతి పున పహతబ్బతాయ అభావతో. అనివత్తన్తన్తి న నివత్తన్తం, యథా నివత్తనం న హోతి, ఏవం గచ్చతీతి అత్తో. తేనాహ “నివత్తనరహిత”న్తిఆది. ఏతం పన తవ ధురధోరయ్వాం.

ఏవమేసా కసీతి యథావుత్తస్స పచ్చామసనం. తేనాహ “నిగమనం కరోన్తో”తి. వుత్తస్సేవ హి అత్తస్స పున వచనం. పజ్ఞానజ్ఞలేన సతిఫాలం ఆకోటేత్వాతి పజ్ఞాసజ్ఞాతేన నజ్ఞలేన సద్ధిం సతిఫాలస్స ఏకాబద్ధభావకరణేన ఆకోటేత్వా. కట్ఠాతి ఏత్త “కసీ”తి పదం ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం “కట్ఠా కసీ”తి. కమ్మపరియోసానన్తి యథావుత్తకసికమ్మస్స పరియోసానభూతం. యదిపి పుట్టే “పజ్ఞా మే యుగనజ్ఞల”న్తిఆదినా అత్తుద్దేసికవసేనాయం అమతప్పలా కసి దస్సితా, మహాకారుణికస్స పన భగవతో దేసనా సబ్బస్సపి సత్తనికాయస్స సాధారణా ఏవాతి దస్సేన్తో “సా ఖో పనేసా”తిఆదిమాహ.

దివసేయేవాతి తందివసే ఏవ. ఆదిమాహాతి ఏత్త ఆది-సద్దేన కథాపరియోసానే పారపదేసో గహితోతి తదజ్ఞం “ఏవం వుత్తే”తిఆదిపారం సన్ధాయ “తతో పరజ్ఞా”తి ఆహ.

కసిభారద్వాజసుత్తవణ్ణనా నిట్ఠితా.

౨. ఉదయసుత్తవణ్ణనా

౧౯౮. ఏతం వుత్తన్తి “ఓదనేన పూరేసీ”తి ఏతం వచనం వుత్తం. “గహేతుం సమత్తో నామ నాహోసీతి భగవతో అధిష్ఠానబలేనా”తి వదన్తి. తం బ్రాహ్మణం వినేతుకామతాయ కిర భగవా తథా అకాసి.

ఉపారమ్భభయేనాతి పరూపవాదభయేన. అవత్సావ నివత్తో “అబ్బాగతోపి పాసణ్ణో వాచామత్తేనపి న పూజేతబ్బో”తి బ్రాహ్మణధమ్మే వుత్తత్తా. పక్కన్తోతి బ్రాహ్మణస్స ధమ్మం అవత్సా పక్కన్తో బ్రాహ్మణస్స న తావ ఇాణం పరిపక్కన్తి. ఏతం వచనం...పే.... మగమాసి “పునప్పునళ్ళోవ వపన్తి బీజ”న్తిఆదినా ధమ్మం కథేతుం అవస్సం ఆకఙ్ఘన్తో. పకారతో కస్సతీతి పకట్టకో, రసతణ్ణాయ పకట్టోతి అత్తో. తేనాహ “రసగిద్ధో”తి.

“పునప్పునళ్ళోవ వపన్తి బీజ”న్తి ఇమం దేసనం ఆరభీతి సమ్మన్దో. బీజన్తి చ ఇతి-సద్దో నిదస్సనత్తో వా. తేన అవయవేన సముదాయం నిదస్సేతి. ఓసక్కసీతి సజ్జోచసి. వుత్తన్తి వపనం కతం. తస్మా వుత్తం “అలమేత్తావతా”తి. “వస్సిత్యా”తి వుట్టం పవత్తేత్వా.

దేసనా...పే.... దస్సేతి బ్రాహ్మణేన వుత్తం అయుత్తవచనం పరివట్టేన్తోపి దివసే దివసే భిక్షాచరియా నామ భిక్షూనం కాయగతా వుత్తీతి. ఖీరం హత్తేన నయన్తీతి వా ఖీరనికా. కిలమతీతి తంతంకిచ్చకరణవసేన ఖిజ్జతి. ఫన్దతీతి అనత్తసమాయోగవసేన విప్పన్దతి. అపునబ్బవాయాతి ఆయతిం అనుప్పత్తియా. మగ్గో నామాతి ఉపాయో నామ నిబ్బానం, తస్మిం లద్ధే పునబ్బవాభావతో. “పునప్పున”న్తి వచనం ఉపాదాయ బీజవపనాదయో పునప్పునధమ్మా నామ జాతాతి ఆహ “సోళస పునప్పునధమ్మే దేసేన్తేనా”తి.

ఉదయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దేవహితసుత్తవణ్ణనా

౧౯౯. ఉదరవాతేహీతి వాతకతవిజ్ఞనతోదనాదివసేన అపరాపరం వత్తమానేహి ఉదరవాతేహి, తస్స వా వికారేహి. నిబద్ధుపట్టాకకాలే పన ధమ్మభణ్ణాగారికోవ. అరణ్ణాన్తి భగవతో భిక్షూనఇచ్చ వసనట్టానభూతం తపోవనం. తం నిద్ధామం హోతి ఉదకతాపనస్సపి అకరణతో. తస్మాతి యస్మా తస్స ఉట్తోదకవిక్కిణనచరియాయ జీవికాకప్పనం హోతి, తస్మా.

వత్తమేతం తస్స పతికారత్తం పరికథాదీనమ్పి కాతుం లబ్ధనతో. ఇదాని తత్త కారణమ్పి సవిసయం దస్సేతుం “వణ్ణం హీ”తిఆది వుత్తం. భగవా హి ఆయస్మతో ఉపవాణస్స దేవహితబ్రాహ్మణస్స తం సమ్భావితం భవిస్సతి తికిచ్చాపటియత్తం, తాయ చ అత్తనో రోగస్స వూపసమనం, తప్పసజ్జేన చ దేవహితబ్రాహ్మణో మమ సన్నికం ఆగన్త్వా ధమ్మస్సవనేన సరణేసు సీలేసు చ పతిట్టహిస్సతీతి సబ్బమిదం ఇత్వా ఏవం “ఇజ్ఞ మే త్వం, ఉపవాణ, ఉట్తోదకం జానాహీ”తి అవోచ. ఆగమనీయప్పటిపదం పుబ్బభాగప్పటిపదం పుబ్బభాగప్పటిపత్తిం కథేతుం వట్టతి అనుత్తరిమనుస్సధమ్మత్తా. సదేవకేన లోకేనాతి అనవసేసతో లోకస్స గహణం. ఫలవిసేసాకఙ్ఘాయ పూజేతబ్బాతి పూజనీయా, తే ఏవ ఇథ “పూజనేయ్యా”తి వుత్తా. తథా ఆదరేన పూజేతబ్బతాయ సక్కారియా, ఆ-కారస్స రస్సత్తం, రి-సద్దస్స చ రే-ఆదేసం కత్వా “సక్కరేయ్యా”తి వుత్తం. “అపచయేయ్యా”తి వత్తబ్బే య-కారలోపం కత్వా “అపచేయ్యా”తి వుత్తం. తేసన్తి సదేవకేన పూజనేయ్యాదీనం. హరితున్తి నేతుం.

ఏత్తకేనపీతి ఉపసంక్రమనాదినా ఏత్తకేన అప్పమత్తకేనపి కతవత్తేన అయం కిత్తి...పే.... సోమనస్సజాతో.

యజమానస్సాతి దేయ్యధమ్మం దేవస్స. దక్షిణాయ ఇజ్జనం నామ విపులఫలభావోతి ఆహ “మహాప్పలో హోతీ”తి. విదితస్తి పటివిద్ధపచ్చక్షకతం. అజానాతీతి వుత్తభవాదిం పరియాదాయ జానాతి పటివిజ్ఞతి. జానిత్వాతి చత్తారి సచ్ఛాని మగ్గపటిపాటియా పటివిజ్ఞత్వా. అగ్గప్పత్తతాయ కతకిచ్చతం పత్తో. బ్రాహ్మణేన అత్తనా కతో కారో చ భగవతో ఏవ పచ్చపట్టాతీతి తం దస్సేన్తో “ఇమినా భీణాసవే యజనాకారేన యజన్తస్సా”తి వుత్తం.

దేవహితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మహాసాలసుత్తవణ్ణనా

౨౦౦. యస్మా తస్స బ్రాహ్మణస్స అనిస్సయస్స జిణ్ణభావేన విసేసతో కాయో లూఖో జాతో, జిణ్ణపిలోతికఖణ్డేహి సజ్ఞటితం పావరణం, తస్మా “లూఖపావరణో”తి పదస్స “జిణ్ణపావరణో”తి అత్తో వుత్తో. పాటియేక్కన్తి పుత్తేసు ఏకమేకో ఏకమేకాయ వాచాయ విసుం విసుం.

సమ్మచ్చనం నామ ఇథ సమ్మన్తనన్తి ఆహ “సద్ధిం మన్తయిత్వా”తి. నన్దిస్సన్తి అభినన్దిం. అతీతత్థే హి ఇదం అనాగతవచనం. తేనాహ “నన్దిజాతో...పే.... అహోసి”న్తి. భుస్సన్తాతి నిబ్బుస్సనవసేన రవన్తా.

వయోగతన్తి పచ్చిమవయం ఉపగతం. సో పన యస్మా పురిమే ద్వే వయే అతిక్కమవసేన గతో. పచ్చిమం ఏకదేసతో అతిక్కమనవసేన, తస్మా వుత్తం – “తయో వయే గతం అతిక్కన్తం పచ్చిమవయే రిత”న్తి.

నిప్పరిభోగోతి జిణ్ణభావేన జవపరక్కమహానియా అపరిభోగో న భుజ్జోతబ్బో. ఖాదనా అపనీయతీతి యవసం అదదన్తా తతో నీహరన్తి నామ. థేరోతి వుడ్డో.

అనస్సవాతి న వచనకరా. అప్పతిస్సాతి పతిస్సయరహితా. అవసవత్తినోతి న మయ్హం వసేన వత్తనకా. సున్దరతరోతి ఉపత్తమ్మకారిభావేన సున్దరతరో.

పురతోతి ఉపత్తమ్మకభావేన పురతో కత్వా. ఉదకే పతిట్టం లభతి తత్త పతిట్టతో ధిరపతిట్టభావతో. అద్ధపతిట్టో హి దణ్డో దణ్డధరపురిసస్స పతిట్టం లభాపేతి.

బ్రాహ్మణీయోతి అత్తనో బ్రాహ్మణీయో. పాటియేక్కన్తి “అసుకస్స గేహే అసుకస్స గేహే”తి ఏవం ఉద్దేసికం కత్వా విసుం విసుం. మా నియ్యాదేహి, అమ్మాకం రుచ్చనట్టానమేవాతి తవ పుత్తానం గేహేసు యం అమ్మాకం రుచ్చనట్టానం. తత్తమేవ గమిస్సామాతి సబ్బేసమ్మి ఏతేసం అనుగ్గహం కాతుకామో భగవా ఏవమాహ.

తతో పట్టాయాతి సోతాపత్తిఫలపటిలాభతో పట్టాయ. యదత్తం మయం ఇమస్స బ్రాహ్మణస్స మహాసమ్మత్తిదానాదినా అనుగ్గహో కతో, సో చస్స పుత్తపరిజనస్సపి అత్తో సిద్ధోతి సత్థా న సబ్బకాలం తస్స బ్రాహ్మణస్స పుత్తానం గేహం అగమాసి, తే ఏవ పన కాలేన కాలం సత్థు సన్తికం గన్త్యా యథావిభవం సక్కారసమ్మానం అకంసూతి అధిప్పాయో.

మహాసాలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. మానత్తద్ధసుత్తవణ్ణనా

౨౦౧. మానేన థద్ధోతి “అయం ఖో”తిఆదినా పగ్గహితేన మానేన థద్ధో బజ్జితచిత్తో థద్ధఅయోసలాకో వియ కస్సచిపి అనోనతో. న కిఞ్చ జానాతి లోకే పటిసన్ధారమత్తస్సపి అజాననతో.

అబ్బుతవిత్తజాతాతి సజ్ఞాతఅబ్బుతవిత్తా. విత్తం విత్తీతి చ తుట్టిపరియాయా. అభూతపుట్టాయాతి యా తస్సా పరిసాయ విత్తి తదా భూతా, సా ఇతో పుట్టే అభూతా. తేనాహ “అభూత...పే... సమన్నాగతా”తి. అస్స పుగ్గలస్సాతి అనేన పుగ్గలేన. అపచితాతి పరమనిపచ్చేన పూజనీయసామజ్ఞతో తత్త అత్తనో పక్కిపనం ఇథ దేసనాకోసల్లం.

మానత్తద్ధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పచ్చనీకసుత్తవణ్ణనా

౨౦౨. “సబ్బం సేత”న్తి కేనచి వుత్తే తస్స పచ్చనీకం కరోత్తస్సేవ అస్స బ్రాహ్మణస్స. వినేత్వాతి వినాసేత్వా. సుణాతీతి అత్థోతి “సుణాతీ”తి కిరియాపదం ఆహరిత్వా గాథాయ అత్థో వేదితబ్బో “జఙ్గా సుభాసిత”న్తి వుత్తత్తా. న హి అసుత్వా దేసితం జానితుం సక్కోన్తి.

పచ్చనీకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. వనకమ్మికసుత్తవణ్ణనా

౨౦౩. వనకమ్మే నియుత్తో, కిరియమానేన వనకమ్మం ఏతస్స అట్టితి వనకమ్మికో. ఇమస్మిం వనసణ్ణేతి ఇమస్మిం ఏవంమహంతే వనసణ్ణే. న మే వనస్మిం కరణీయమత్తి యథా, “బ్రాహ్మణ, తుయ్హ”న్తి అధిప్పాయో. ఇతరం పన యం మహాకిలేసవనం, తం మగ్గజాణఫరసునా సమాధిమయసిలాయం సునిసితేన సబ్బనో ఉచ్చిన్నమూలం, తతో ఏవ నిబ్బనథో నిక్కిలేసగహనో. వివేకాభిరతియా ఏకకో అభిరతో పటిపక్ఖవిగమేన. తేనాహ “అరతిం...పే... జహిత్వా”తి.

వనకమ్మికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కట్టహారసుత్తవణ్ణనా

౨౦౪. థమ్మన్తేవాసికాతి కిఞ్చిపి ధనం అదత్వా కేవలం అన్తేవాసికా. తేనాహ “వేయ్యావచ్చం కత్వా సిప్పుగ్గణ్ణనకా”తి. గమ్మీరసభావేతి సమస్తతో దూరతో గహనసచ్చన్నవిపులతరయ్యగచ్ఛలతాయ చ, తదా హిమపిణ్ణసిన్నభావేన మయూరయానేహి పటిట్టాతుం అసక్కుణేయ్యతాయ చ గమ్మీరభావే.

బహుభేరవేతి బహుభయానకే. అనిజ్ఞామానేనాతి ఇత్థమ్మూతత్తే కరణవచనం. అతిసున్దరం వతాతి ఏవం సన్తే నామ అరణ్ణో ఏవం నిచ్చలకాయో నిసినో రూయన్తో అతివియ సున్దరఞ్చ రూనం రూయసీతి వదతి.

అచ్చేరూపాన్ని అచ్చరియభావం. సేటప్పత్తియూతి సేటభావప్పత్తియూ.

“లోకాధిపతిసహస్రతం ఆకంఠమానో”తి ఇమినా బ్రాహ్మణో లోకాధిపతిసహాయోగం పుచ్చతి, “కస్మా భవ”న్తిఆదినా పన తదజ్ఞావిసేసాకంఠం పుచ్చతీతి ఆహ “అపరేనపి ఆకారేన పుచ్చతీ”తి.

కంఠాతి తంఠా అభిక్షణవసేన పవత్తా. అనేకసభావేసూతి రూపాదివసేన అజ్ఞాతికాదివసేన ఏవం నానాసభావేసు ఆరమ్మణేసు. అస్సాదరాగో లోభో అభిజ్ఞాతి నానప్పకారా. సేసకిలేసా వా దిట్టిమానదోసాదయో. నిచ్చకాలం అవస్సితా సత్తానం అవస్సయభావత్తా. పజప్పాపనవసేనాతి పకారేహి తంఠాయనవసేన. నిరన్తాతి అన్తరహితా నిరవసేసా.

అనుపగమనోతి అనుపాదానో. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం దీపేతి, తస్స హి వసేన ఏవ నానాసభావేసు భగవా సమన్తచక్కునా పస్సతీతి “సబ్బే...పే.... దస్సనో”తి వుచ్చతి. అరహత్తం సన్ధాయాహ, తజ్ఞో నిప్పరియాయతో “అనుత్తర”న్తి వుచ్చతి.

కట్టహారసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. మాతుపోసకసుత్తవణ్ణనా

౨౦౮. ఇతోతి మనుస్సత్తభావతో. పటిగన్తాతి అభిగన్తా. సగ్గే హి నిబ్బత్తన్తో కమ్మఫలేన ధమ్మతావసేన పటిసన్ధికాలతో పట్టాయ అభిరతివసేన అభిరమతి ఏవ నామాతి.

మాతుపోసకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. భిక్షకసుత్తవణ్ణనా

౨౦౯. విరూపం గన్ధం పసవతీతి విసో, దుగ్గన్తో. బాహిత్యాతి అత్తనో సన్తానతో బహికత్వా నీహరిత్వా. తం పన అనవసేసతో పజహనన్తి ఆహ “అగ్గమగ్గేన జహిత్యా”తి. సజ్ఞాయతి సమ్మదేవ పరిచ్ఛిన్దతి ఏతాయాతి సజ్ఞా, ఇాణన్తి ఆహ “సజ్ఞాయాతి ఇాణేనా”తి. భిన్నకిలేసత్తాతి నిరుత్తినయేన భిక్షుసద్దసిద్ధిమాహ.

భిక్షకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. సజ్గరవసుత్తవణ్ణనా

౨౧౦. పచ్చేతీతి పత్తియాయతి సద్దహతి. తథాభూతో చ తమత్థం నికామేన్తో నామ హోతీతి వుత్తం “ఇచ్చతి పత్తేతీ”తి. సాధు, భన్తేతి ఏత్థ సాధు-సద్ధో ఆయాచనత్తో, న అభినన్దనత్తోతి “ఆయాచమానో ఆహ”తి వత్వా ఆయాచనే కారణం దస్సేన్తో “థేరస్స కిరా”తిఆదిమాహ. ఉదకసుద్ధికో న ఏకంసేన అపాయూపగో, లద్దియా పన సావజ్జకిలేసభూతభావతో ఆయాచతి. అజ్ఞాం కారణం అపదిసన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. ఫలభూతో అత్తో ఏతస్సాతి అత్థవసం, కారణన్తి ఆహ “అత్థానిసంసం అత్థకారణ”న్తి. పపజ్ఞానూదనియం పన ఫలేనేవ అరణీయతో అత్తో, కారణన్తి కత్వా “అత్తో ఏవ అత్థవసో, తస్మా ద్వే అత్థవసేతి ద్వే అత్తో ద్వే కారణానీ”తి వుత్తం.

సజ్ఞారవసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. ఖోమదుస్ససుత్తవణ్ణనా

౨౦౮. ఏవంలద్దనామం పిణ్ణాయ పావిసీతి యోజనా. ఏవమేవన్తి కేనచి అనిమన్తితేన సయమేవ ఉపసంక్కుమన్తే. అఫాసుకథాతుకన్తి అయుత్తరూపం. సభాధమ్మన్తి సభాయ చరితబ్బం చారిత্তధమ్మం. అసఞ్చలేత్వాతి ఆసనతో అవుట్టాపేత్వా. ఉజ్జకమేవ ఆగచ్ఛతి లోకగ్గనాయకో భగవా సబ్బసత్తుత్తమో అత్తనో ఉత్తరితరస్స అభావతో లోకస్స అపచితిం న దస్సేతి. యే సబ్బసో సంకిలేసే పజహన్తి, తేవ పణ్ణితే “సన్తో”తి దస్సేతి “ఏతే”తిఆదినా.

ఖోమదుస్ససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

బ్రాహ్మణసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౮. వజ్రీససంయుత్తం

౧. నిక్షంతసుత్తవణ్ణనా

౨౦౯. ఆళవియన్తి ఆళవినగరసమీపే. అగ్గచేతియేతి గోతమకచేతియాదీహి ఉత్తమచేతియే. తం కిర భూమిరామణేయ్యకభావేన మనుజ్ఞతాయ పధానయుత్తతాదిసమ్మత్తియా చ ఇతరచేతియేహి సేట్టసమ్మతం. కప్పత్థేరేనాతి “కప్పో”తి గోత్తతో ఆగతనామో థేరో, సహస్సపురాణజటిలానం అబ్బంతరే అయం మహాథేరో. ఓహీనకోతి థేరేసు గామం పిణ్ణాయ పవిట్ఠేసు విహరే ఏవ అవహీనకో రిత్తో. తత్త కారణమాహ “విహరపాలో”తిఆది. సమలఙ్కరిత్వాతి సమం అలఙ్కారేన అలఙ్కరిత్వా. కుసలచిత్తం విద్ధంసేతి పవత్తితుం అప్పదానవసేన. ఏతస్మిన్తి ఏతస్మిం రాగే ఉప్పన్నే. “ఏకస్మి”న్తి వా పాలో, ఏకస్మిం విసభాగవత్తుకే రాగే ఉప్పన్నే. ధమ్మో వాతి మమ చిత్తే ఉప్పజ్జనకతో అఙ్ఘో ధమ్మో వా. యేన కారణేన పరో అనభిరతిం వినోదేత్వా ఇదానేవ అభిరతిం ఉప్పాదేయ్య, తం కారణం కుతో లబ్భాతి యోజనా, తం కారణం నత్థేతి అత్తో, తస్స అభావకారణవచనం.

అనగారియన్తి అగారవిరహతో అనగారం పబ్బజ్ఞా. తత్త నియుత్తత్తా అనగారియం క-కారస్స య-కారం కత్వా, పబ్బజితన్తి అత్తో. ఆధావన్తితి హదయం అభిభవిత్యా ధావన్తి. ఉగ్గతానన్తి ఉళారానం పుత్తా. తేనాహ “మహీసక్ఖా రాజఙ్గాభూతా”తి. ఉత్తమప్పమాణన్తి సహస్సపలం సమన్తాతి సమన్తతో. పరికిరేయ్యన్తి విజ్ఞేయ్యం. ఏతస్మా సహస్సాతి యథాపుత్తా ధనుగ్గహసహస్సతో. అతిరేకతరా అనేకసహస్సా. ఇత్థియో ఓలోకనసితలపితరోదితసరే ఖిపన్తియో. నేవ మం బ్యాధయిస్సన్తి నేవ మం నిజ్ఞాయిస్సన్తి. “బ్యాధయిస్సతీ”తి పాలోతి వుత్తం “చాలేతుం న సక్ఖిస్సతీతి అత్తో”తి. ధమ్మే సమ్మీతి సకే సన్తికే పతిట్ఠితే సాసనధమ్మే. తేనాహ “అనభిరతిం వినోదేత్వా”తిఆది.

మగ్గన్తి “మగ్గో”తి వత్తబ్బే లిఙ్గవిపల్లాసేన వుత్తం. తేనాహ “సో హి నిబ్బానస్స పుబ్బభాగమగ్గో”తి.

నిక్షంతసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. అరతిసుత్తవణ్ణనా

౨౧౦. విహరగరుకో కిరేస థేరోతి ఏతేన థేరో అత్తనో సద్ధివిహారికం వజ్రీసం ఓవదితుం అనవసరో. తేన అన్తరన్తరా తస్స చిత్తం రాగో అనుద్ధంసేతీతి దస్సేతి. సాసనే అరతిన్తి సీలపరిపూరణే సమధవిపస్సనాభావనాయ చ అనభిరతిం. కామగుణేసు చ రతిన్తి పఞ్చాసు కామకోట్ఠాసేసు అస్సాదం. పాపవితక్కున్తి కామసఙ్కప్పం. సబ్బాకారేనాతి సబ్బే తదఙ్గవిక్ఖమ్భనసముచ్చిన్ననాకారేన. యథా మహాన్తం అరణ్ణం వనధన్తి, ఏవం మహాన్తం కిలేసవనం “వనధ”న్తి వుత్తం.

పథవిఙ్గా వేహాసన్తి భుమ్మత్తే పచ్చత్తవచనం, తస్మా పథవియం ఆకాసే చాతి అత్తో. తేనాహ “పథవిట్ఠిత”న్తిఆది. జగతీతి చ పథవియా వేవచనం. తేనాహ “అన్తోపథవియ”న్తి. పరిజీరతీతి సబ్బుసో జరం పాపుణాతి. సమాగన్త్యాతి ఇాణేన సమాగన్త్యాతి అత్తో. తేనాహ “ముతత్తాతి విఙ్ఘాతత్తభావా”తి.

పటిఘపదేన గన్ధరసా గహితా ఘానజిహ్వానం పటిహాననవసేన పవత్తనతో. ముతపదేన భోటబ్బారమ్మణం గహితం ముత్వా గహేతబ్బతో. న లిప్పతీతి న మక్ఖీయతి.

సట్టి-సద్దో ఛ-సద్దేన సమానత్తోతి “సట్టినిస్సితా”తి పదస్స “ఛఆరమ్మణనిస్సితా”తి అత్తో వుత్తో. పుథూ అధమ్మవిత్తక్కాతి రూపవిత్తక్కాదివసేన బహూ నానావిత్తక్కా మిచ్ఛాసజ్జప్పా. జనతాయ నివిట్టాతి మహాజనే పతిట్టితా. తేసం వసేనాతి తేసమ్మి మిచ్ఛావిత్తక్కానం వసేన. న కత్థపి ఆరమ్మణే. కిలేసవగ్గతోతి కిలేససజ్జణికం ఉపగతో న భవేయ్య, కిలేసవిత్తక్కా న ఉప్పాదేతబ్బాతి అత్తో. దుట్టుల్లవచనం కామపటిసంయుత్తకథా.

దబ్బజాతికోతి దబ్బరూపో. నేపక్కేనాతి కోసల్లేన. నిబ్బానం పటిచ్ఛాతి అసజ్జతథాతుం ఆరమ్మణవసేన పటిచ్ఛ. పరినిబ్బానకాలన్తి అనుపాదిసేసనిబ్బానకాలం.

అరతిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. పేసలసుత్తవణ్ణనా

౨౧౧. ఏతేసన్తి ఏతేసం మహల్లకానం. న పాళి ఆగచ్ఛతి అప్పగుణభావతో. న చ పాళి ఉపట్టాతి, ఏకాయ పాళియా సతి పాళిగతియా తథా తథా ఉపట్టానమ్మి నేసం నత్థీతి వదతి. న అట్టకథాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సిద్ధిలధనితాదితంతంబ్యజ్ఞనబుద్ధిం అహపేత్వా ఉచ్చారణం పదబ్యజ్ఞనమధురతా. అతిక్కమిత్వా మజ్ఞాతి అజ్ఞో భిక్షూ. హీళనవసేన అభిభవిత్వా పటిభానసుతేన అత్తానం పసంసతి సమ్భావేతి. మానస్స పవత్తితాయ సహజాతనిస్సయాదిపచ్చయధమ్మా తంసహభుధమ్మా. మానవసేన విప్పటిసారీ అహువా. మా అహోసీతి యోజనా. వణ్ణభణనన్తి పరేహి కిరియమానం గుణాభిత్థవం. అఖిలోతి పశ్చాచేతోఖిలరహితో. నిస్సేసం నవవిధన్తి నవవిధమ్మి మానం కస్సచి ఏకదేసస్సపి అసేసతో. విజ్ఞాయాతి అగ్గమగ్గవిజ్ఞాయ. అచ్చన్తమేవ సమితతాయ వూపసమితతాయ సమితావీ.

పేసలసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. ఆనన్దసుత్తవణ్ణనా

౨౧౨. రాగోతి ఏత్థ ఆయస్మతో వజ్ఞీసస్స రాగస్స ఉప్పత్తియా కారణం విభావేతుం “ఆయస్మా ఆనన్దో”తిఆది వుత్తం. తన్తి ఆనన్దత్థేరం. ఆరమ్మణం పరిగ్గహేతున్తి కాయవేదనాదిభేదం ఆరమ్మణం సతిగోచరం. అసుభదుక్ఖాదితో, రూపాదిఏకేకమేవ వా ఛళారమ్మణం అనిచ్ఛదుక్ఖాదితో పరిగ్గణ్ణీతుం పరిచ్ఛిజ్జ జానితుం. ఇత్థిరూపారమ్మణేతి ఇత్థిసన్తానే రూపసభావే ఆరమ్మణే.

నిబ్బాపనన్తి నిబ్బాపయతి ఏతేనాతి నిబ్బాపనం. విపల్లాసేనాతి అసుభే “సుభ”న్తి విపల్లాసభావహేతు. రాగట్టానియన్తి రాగుప్పత్తిహేతు. ఇట్టారమ్మణన్తి సుభారమ్మణం. ఏత్థ చ ఇట్టారమ్మణసేసేన తత్థ ఇట్టాకారగ్గహణం వదతి. తజ్ఞో వజ్ఞనీయం. పరతోతి అవసవత్తనత్థేన అజ్ఞాతో. సజ్ఞారా హి “మా భిజ్జన్తూ”తి ఇచ్చితాపి భిజ్జన్తేవ, తస్మా తే అవసవత్తిత్తా పరో నామ, సా చ నేసం పరతా అనిచ్ఛదస్సనేన పాకటా హోతీతి వుత్తం “పరతో పస్సాతి అనిచ్ఛతో పస్సా”తి. కామం విపస్సనా సజ్ఞారనిమిత్తం న పరిచ్ఛజతి సజ్ఞారే ఆరబ్బ వత్తనతో, యేసం పన నిమిత్తానం అగ్గహణేన అనిమిత్తాతి గహేతుం అరహతి,

తం దస్సేతుం “నిచ్చాదీనం నిమిత్తాన”ని ఆది వుత్తం. సలక్షణ-సామజ్ఞలక్షణ-దస్సనవసేన మానస్స దస్సనాభిసమయో, విపస్సనాయ పహానాభిసమయో. “మగ్గేనా”తి వదన్తి, మగ్గేనేవ పన అసమ్మోహతో పరిజ్ఞాపటివేధవసేన దస్సనాభిసమయో, పహానపటివేధవసేన పహానాభిసమయో. రాగాదిసంతతాయాతి రాగాదీనం సముచ్చేదవసేన పటిప్పస్సద్ధివసేన వూపసమేతబ్బతో సంతభావేన.

ఆనందసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సుభాసితసుత్తవణ్ణనా

౨౧౩. అజ్ఞీయన్తి హేతుభావేన ఆగమభావేన అవయవభావేన వా ఇాయన్తీతి అజ్ఞాని, కారణాని, అవయవా వాతి ఆహ “అజ్ఞేహీతి కారణేహి, అవయవేహి వా”తి. విరతియో సుభాసితవాచాయ పుట్టం పతిట్టితా హోన్తీతి ముసావాదావేరమణిఆదయో తస్మా విసేసహేతుాతి ఆహ “ముసావాదా...పే... కారణానీ”తి. యస్మా అరియవోహారా విసేసతో చేతనాసభావా, తస్మా వచీసుచరితసముదాయస్స సచ్చవాచాదయో అజ్ఞభూతాతి ఆహ “సచ్చవచనాదయో చత్తారో అవయవా”తి. నిస్సక్కవచనన్తి హేతుమ్హి నిస్సక్కవచనం. తేనాహ “సమనుఆగతా పవత్తా”తి. వాచా హి తాయ విరతియా సమ్మా అనురూపతో ఆగతా పవత్తాతి “సమన్నాగతా”తి వుచ్చతి. కరణవచనన్తి సహాయోగే కరణవచనం. తేనాహ “యుత్తా”తి. సహజాతాపి హి చేతనా యథాసమాదిన్నాయ విరతియా సమ్మా అనురూపతో యుత్తాతి వత్తుం అరహతి.

సముల్లపనవాచాతి సద్దవాచా, సా వుచ్చతీతి వాచా నామ. విజ్ఞత్తి పన వుచ్చతి ఏతాయాతి వాచా నామ, తథా విరతి చేతనావాచా. న సా ఇథ అధిప్పేతాతి సా చేతనావాచా విజ్ఞత్తివాచా వియ ఇథ ఇమస్మిం సుత్తే న అధిప్పేతా “సుభాసితా హోతీ”తి వచనతో. తేనాహ “అభాసితబ్బతో”తి. సుట్టు భాసితాతి సమ్మా ఇాయేన భాసితా వచీసుచరితభావతో. అత్థావహతన్తి హితావహకాలం పతి ఆహ. కారణసుద్ధిన్తి యోనిసోమనసికారేన కారణవిసుద్ధిం. దోసాభావన్తి అగతిగమనాదిదోసాభావం. రాగదోసాదివినిముత్తజ్ఞో తం భాసతో అనురోధవిరోధవివజ్జనతో అగతిగమనం దూరసముగ్ధాటితమేవాతి. అనువాదవిముత్తాతి అపవాదవిరహితా. సబ్బాకారసమ్మత్తిం దీపేతి, అసతి హి సబ్బాకారసమ్మతియం అనువజ్జతాపి.

కిజ్ఞాపి పుట్టే ధమ్మాధిట్టానా దేసనా ఆరద్ధా, పుగ్గలజ్ఞాసయతో పన పుగ్గలాధిట్టానాయ...పే... వచనమేతం. కామజ్ఞోత్త “అజ్ఞతరనిద్దోసవచన”న్తి అవిసేసతో వుత్తం, “ధమ్మంయేవ భాసతో”తి ఆదినా పన అధమ్మదోసాదిరహితాయ వాచాయ వుచ్చమానత్తా ఇథాపి సుభాసితా వాచా అధిప్పేతాతి. “సుభాసితంయేవా”తి అవధారణేన నివత్తితం సరూపతో దస్సేతి “నో దుబ్భాసిత”న్తి ఇమినా. తేనాహ “తస్సేవ వాచజ్ఞస్స పటిపక్షభాసననివారణ”న్తి. పటియోగీనివత్తనత్తో హి ఏవ-సద్ధో, తేన పిసుణవాచాపటిక్ఖేపో దస్సితో. “సుభాసిత”న్తి వా ఇమినా చతుబ్బిధం వచీసుచరితం గహితన్తి “నో దుబ్భాసితన్తి ఇమినా మిచ్చావాచప్పహానం దీపేతీ”తి వుత్తం. సబ్బవచీసుచరితసాధారణవచనజ్ఞో సుభాసితన్తి. తేన పరభేదనాదికం అసబ్బాదికజ్ఞా బోధిసత్తానం వచనం అపిసుణాదివిసయన్తి దట్టబ్బం. భాసితబ్బవచనలక్షణన్తి భాసితబ్బస్స వచనస్స సభావలక్షణం దీపేతీతి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. యది ఏవం నను అభాసితబ్బం పరమం వత్వా భాసితబ్బం పచ్చా వత్తబ్బం యథా “వామం ముఞ్చ, దక్షిణం గణ్ఠా”తి ఆహ “అజ్ఞపరిదీపనత్తం పనా”తి ఆది.

పరమేనాతి “సుభాసిత”ని పదేన. ధమ్మతో అనపేతని అత్తనో పరేసఞ్చ హితసుఖావహాధమ్మతో అనపేతం. మన్తావచనని మన్తాయ పవత్తేతబ్బవచనం. పఞ్ణవా అవికిణ్ణవాచో హి న చ అనత్తావహం వాచం భాసతి. ఇతరేహి ద్వీహీతి తతియచతుత్థపదేహి. “ఇమేహి ఖోతిఆదీనీతి కరణే ఏతం ఉపయోగవచన”ని కేచి. తం వాచని యథావుత్తం చతురఙ్గికం. యఞ్చ వాచం మఞ్ఞచ్చీతి సమ్మన్దో. అఞ్ఞోతి ఇతో బాహిరకా ఇాయవాదినో అక్ఖరచిన్తకా చ. “పటిఞ్ఞాహేతుఉదాహరణాపనయనిగమనాని అవయవా వాక్యస్సా”తి వదన్తి. నామాదీహీతి నామాఖ్యాతపదేహి. లిఙ్గం ఇత్థిలిఙ్గాది వచనం ఏకవచనాది. పరమాది విభత్తి అతీతాది కాలం. కత్తా సమ్మదానం అపాదానం కరణం అధికరణం కమ్మఞ్చ కారకం. సమ్మత్తీహి సమన్నాగతని ఏతే అవయవాదికే సమ్మాదేత్వా వుత్తం. తం పటిసేధతీతి తం యథావుత్తవిసేసమ్మి వాచం “ఇమేహి ఖో”తి వదన్తో భగవా పటిసేధతీ. ఖో-సద్దో హేత్థ అవధారణత్తో. తేనాహ “అవయవాదీ”తిఆది. యా కాచి అసభావనిరుత్తిలక్ఖణా. సా మిలక్ఖభాసా. సీహళకేనేవాతి సీహళభాసాయ పరియాపన్నేన వచనేన. అరహత్తం పాపుణింసూతి సంసారే అతివియ సఞ్జాతసంవేగా తన్నిస్సరణే నిన్నపోణమానసా హుత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గపటిపాటియా అరహత్తం పాపుణింసు.

పాతోవ పుల్లితకోకనదని పాతోవ సంపుల్లపదుమం. భిజ్జియతేతి నిబ్బిజ్జియతి నిబ్బిగ్గో జాయతి. మనుస్సత్తం గతాతి మనుస్సత్తభావం ఉపగతా.

బుద్ధస్తరేతి బుద్ధుస్సాదస్తరే ద్విన్నం బుద్ధుస్సాదానం అన్తరా. తదా హి పచ్చేకబుద్ధానం సాసనే, న బుద్ధసాసనే దిప్పమానే.

జరాయ పరిమద్ధితని యథా హత్థచరణాదిఅఙ్గాని సిథిలాని హోన్తి, చక్ఖాదీని ఇన్ద్రియాని సవిసయగ్గహణే అసమత్థాని హోన్తి, యోబ్బనం సబ్బసో విగతం, కాయబలం అపగతం, సతిమతిథితిఆదయో విప్పయుత్తా, పుట్టే అత్తనో ఓవాదపటికరా పుత్తదారాదయోపి అపసాదకా, పరేహి వుట్టాపనీయసంవేసనీయతా పునదేవ బాలభావప్పత్తి చ హోన్తి, ఏవం జరాయ సబ్బసో విమద్ధితం. ఏతని సరీరం వదతి. మిలాతభవిచమ్మనిస్సీతని జిణ్ణభావేన అప్పమంసలోహితత్తా మిలాతేహి గతయోబ్బనేహి ధమ్మేహి సన్నిస్సీతం. ఘాసమామిసని ఘాసభూతం ఆమిసం మచ్చునా గిలిత్వా వియ పతిట్టపేతబ్బతో. కేసలోమాదినానాకుణపపూరితం. తతో ఏవ అసుచిభాజనం ఏతం. సబ్బథాపి నిస్సారతాయ కదలిక్ఖన్ధసమం.

అనుచ్ఛవికాహీతి సమ్మాసమ్మద్ధస్స అనురూపాహి. న తాపేయ్యాతి చిత్తఞ్చ కాయఞ్చ న తాపేయ్య. తాపనా చేత్థ సమ్మతి ఆయతి చ విసాదనా. న బాధేయ్యాతి “నాభిభవేయ్యా”తి పదస్స అత్తదస్సనం. అపిసుణవాచావసేనాతి సబ్బసో పహీనపిసుణవాచతావసేన. పాపానీతి లామకాని నికిట్టకాని. తేనాహ “అప్పియానీ”తిఆది. అనాదాయాతి అగ్గహేత్వా.

సాధుభావేనాతి నిర్దోసమధురభావేన. అమతసదిసాతి సదిసే తబ్బోహారోతి, కారణే వాయం కారియవోహారోతి ఆహ “నిబ్బానామతపచ్చయత్తా వా”తి. పచ్చయవసేన హి సా తదా దస్సనప్పవత్తి. చరియాతి చారిత్రం. పోరాణా నామ పరమకప్పికా, బుద్ధాదయో వా అరియా.

పతిట్ఠితాతి నిచ్చలభావేన అట్ఠిం కత్వా పచ్చయాయత్తభావతో అవిసంవాదనకా. ఉభయథా పటిపత్తిం ఆహ “అత్తనో చ పరేసఞ్చ అత్థే పతిట్ఠితా”తి. అత్థే దిట్ఠధమ్మికసమ్మరాయికాదిహితే పతిట్ఠితత్తా ఏవ ధమ్మే అవిహింసాదిధమ్మే పతిట్ఠితా.

అనుపరోధకరన్ని ఏతేన హితపరియాయోయం అత్త-సద్దోతి దస్సేతి. ధమ్మికన్ని ధమ్మతో అనపేతం, అత్తధమ్మాపసంహితం వా.

నిబ్బానప్పత్తియాతి నిబ్బానప్పత్తియత్థం. దుక్ఖస్స అన్తకిరియాయ అన్తకరణత్థం. యస్మా బుద్ధో ఖేమాయ భాసతి, తస్మా ఖేముప్పత్తిహేతుయా ఖేమా, తస్మా సా సబ్బవాచానం ఉత్తమాతి ఏవమ్పేత్త అత్తో దట్టబ్బో. మన్తావచనవసేనాతి సబ్బదోసరహితవసేన.

సుభాసితసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. సారిపుత్తసుత్తవణ్ణనా

౨౧౪. వాక్కరణచాతురియతో వచనగుణహేతుానం పూరియా పూరే భవాతి పోరీ, తాయ పోరియా. తేనాహ “అక్ఖరాదిపరిపుణ్ణాయా”తి. అవిబద్ధాయాతి పితాదీహి న విబద్ధాయ అనుపద్దుతాయ. తేనాహ “అపలిబుద్ధాయా”తిఆది. నిద్దోసాయాతి అత్తతో బృజ్జానతో విగతదోసాయ. అక్ఖలితపదబృజ్జానాయాతి అగలితపదబృజ్జానాయ, అత్తస్స విజ్ఞాపనియాతి దిట్టధమ్మికాదిఅత్తస్స బోధనే పరియత్తాయ. భిక్షునన్తి గాథాసుఖత్థం రస్సం కత్వా వుత్తం.

“సంఖితేనపి దేసేతి, విత్థారేనపి భాసతీ”తి నయిదం పరమం ఉద్ధిసీత్వా తస్స అత్తస్స కీత్తనవసేన పవత్తితం వచనం సన్ధాయ వుత్తం. సా హి విత్థారదేసనా ఏవ హోతి. యా పన దేసనా కదాచి ధమ్మపటిగ్గాహకానం అజ్ఞాసయవసేన సంఖితేనేవ దస్సేత్వా నిక్కిపతి, యా చ కదాచి విత్థారేన, తదుభయం సన్ధాయ వుత్తం. తేనాహ “చత్తారిమానీ”తిఆది. సభావమధురో పచ్చయవసేన మధురతరో హోతీతి దస్సేతుం “యథా”తిఆది వుత్తం. వివిధాకారం కత్వా ధమ్మం కథేతుం పటిభాతీతి పటిభానం, దేసనాపకారజ్ఞాణం. తేనాహ “సముద్ధతో”తిఆది. ఓదహన్తీతి అవజాననవసేన గమేన్తి.

సారిపుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పవారణాసుత్తవణ్ణనా

౨౧౫. తస్మిం అహూతి తస్మిం అహానీతి ఆహ “తస్మిం దివసే”తి. అనసనేనాతి సబ్బసో ఆహారస్స అభుజ్జనేన. సాసనికసీలేన బాహిరకఅనసనేన వా ఉపేతా హుత్వాతి యోజనా. వా-సద్దేన ఖీరపానమధుసాయనాదీనిపి సగ్గణ్ణాతి. పకారేహి దిట్టాదీహి వారేతి కాయకమ్మాదికే సరాపేతి గారయ్థే కరోతి ఏతాయాతి పవారణా, పటిపత్తివిసోధనాయ అత్తనో అత్తనో వజ్జసోధనాయ ఓకాసదానం. యస్మా యేభుయ్యేన వస్సంవుట్టోహి కాతబ్బా ఏసా విసుద్ధిదేసనా, తస్మా వుత్తం “వస్సంవుట్టపవారణాయ. విసుద్ధిపవారణాతిపి ఏతిస్సావ నామ”న్తి. తదా తస్స భిక్షుసజ్జస్స తుణ్ణీభావస్స అనవసేసతాయపి వణ్ణం దస్సేతుం పాళియం “తుణ్ణీభూత”న్తి వుత్తన్తి ఆహ “యతో యతో...పే.... నత్థీ”తి. హత్తస్స కుక్కుచ్చతా అసంయమో అసమ్మజ్జాకిరియా హత్తకుక్కుచ్చం. తథా పాదకుక్కుచ్చం వేదితబ్బం, వా-సద్దో అవుత్తవికప్పత్తో, తేన తదజ్ఞోసమభావో విభావితోతి దట్టబ్బం.

పశ్చాపసాదేహీతి పశ్చావణ్ణేహి పసాదేహి. వోస్సగ్గత్తో యథారుచి కిరియాయ వోస్సజ్జనం. పుచ్చనత్తేతి పటిక్ఖేపముఖేనేవ పుచ్చనత్తే నకారో, మే కిశ్చి కిరియం వా వాచసికం వా న గరహథ, కిం ను గరహథ కాయవాచాహీతి

అట్టో. కేచి “ద్వారానేవా”తి ద్వారసేసిన ద్వారప్పవత్తచరియం వదన్తి. విసుద్ధిపవారణాయ అధిప్పేతత్తా యేన పవారితం, తేనేవ విసుద్ధితి ఇాయతి, యేన న పవారితం. కిం ను తం అవిసుద్ధన్తి సీయా కస్సచి పుడుజ్జనస్స ఆసజ్జా? తన్నివారణత్తమాహ “**నో అపరిసుద్ధత్తా**”తి. మనోద్వారం పరిసుద్ధం అసుచికారకఉపక్కిలేసానం దూరికతత్తా. ఇదాని ఏతరహి బుద్ధకాలే. ఏత్తాతి మనోద్వారపరిసుద్ధియం.

కాయవచీసమాచారపరిసుద్ధియా పవేదితాయ మనోసమాచారపరిసుద్ధి అత్తతో పవేదితావ హోతీతి “**కాయికం వా వాచసికం వా**”ఇచ్చేవాహ. తథా హి వుత్తం “**కాయికం వా వాచసికం వాతి ఇదం చతున్నం అరక్ఖీయతం సన్ధాయ థేరో ఆహ**”తి. “భిక్ఖవే, పవారేమి వో”తి భిక్ఖుసజ్జవిసయత్తా పవారణాయ తత్త భిక్ఖుసజ్జేన వత్తబ్బం పటివచనం దేన్తో ధమ్మసేనాపతి “**భిక్ఖుసజ్జస్స భారం వహన్తో**”తి వుత్తో. తేనాహ “**న ఖో మయం, భన్తే**”తిఆది. అరక్ఖీయానీతి పరానువాదతో న భాయితబ్బాని సుపరిసుద్ధభావతో.

“అనుప్పన్నస్సా”తి ఇదం అధిప్పాయికవచనన్తి తదధిప్పాయం వివరన్తో “**కస్సపసమ్మాసమ్ముద్ధతో పట్టాయా**”తిఆదిమాహ. కస్సపసమ్మాసమ్ముద్ధతోతి విభత్తే నిస్సక్కం, తస్మా కస్సపసమ్మాసమ్ముద్ధతో ఓరన్తి అత్తోతి. అజ్ఞోనాతి ఇతో భగవతో అజ్ఞోన. అనుప్పాదితపుబ్బస్సాతి పరసన్తానే న ఉప్పాదితపుబ్బస్స. ససన్తానే పన పచ్చేకబుద్ధానం వసేన న ఉప్పాదితోతి న సక్కా వత్తుం. సమనుఆగతాతి సమ్మా అను ఉపగతా. భగవతో సీలాదయో గుణాతి బుద్ధభూతస్స గుణా అధిప్పేతాతి ఆహ “**అరహత్తమగ్గమేవ నిస్సాయ ఆగతా**”తి. సబ్బగుణాతి దసబలజాణాదయో సబ్బే బుద్ధగుణా. భన్తేతి ఏత్త ఇతిసద్ధో ఆదిఅత్తో. తేన “ఇమేసం పన...పే.... వాచసికం వా”తి యావాయం పాళిపదేసో, తం సబ్బం గణ్ఠాతి. తేనాహ “**ఇదం థేరో...పే.... పవారేన్తో ఆహ**”తి.

యం అత్తనో పుజ్ఞానుభావసిద్ధం చక్కరతనం నిప్పరియాయతో తేన పవత్తితం నామ, న ఇతరన్తి పరమనయో వుత్తో. యస్మా పవత్తితస్సేవ అనుపవత్తనం, పరమనయో చ తంసదిసే తబ్బోహారవసేన వుత్తోతి తం అనాదియిత్వా దుతియనయో వుత్తో. దసవిధన్తి అన్తోజనస్మిం, బలకాయే రక్ఖావరణగుత్తియా సంవిధానం, ఖత్తియేసు అనుయుత్తేసు, బ్రాహ్మణగహపతికేసు, నేగమజానపదేసు, సమణబ్రాహ్మణేసు, మిగపక్ఖీసు అధమ్మచారపటిక్ఖేపో, అధనానం ధనానుప్పదానం, సమణబ్రాహ్మణే ఉపసజ్జమిత్వా పజ్జాపుచ్చనన్తి ఏవం దసవిధం. తత్త గహపతికే పక్ఖిజాతే చ విసుం కత్వా గహణవసేన ద్వాదసవిధం. చక్కవత్తివత్తన్తి చక్కవత్తిభావావహం వత్తం. యస్మా యాథావతో పవత్తితం, తదనురూపకం పన ఇాయేన యుత్తకేన పవత్తితం నామ హోతీతి ఆహ “**సమ్మా నయేన హేతునా కారణేనా**”తి. ఉభతోభాగవిముత్తాతి ఉభయభాగేహి ఉభయభాగతో విముత్తాతి అయమేత్త అత్తోతి దస్సేతి “**ద్వీహి భాగేహి విముత్తా, అరూపా...పే.... నామకాయతో**”తి ఇమినా. తేవిజ్ఞాదిభావన్తి తేవిజ్జధళభిజ్ఞచతుప్పటిసమ్మిదభావం. పజ్ఞావిముత్తా హి తం తివిధం అప్పత్తా కేవలం పజ్ఞాయ ఏవ విముత్తా.

విసుద్ధత్థాయాతి విసుద్ధిపవారణత్థాయ. సంయోజనట్ఠేన సంయోజనసజ్ఞాతే చేవ బన్ధనట్ఠేన బన్ధనసజ్ఞాతే చ. విజితసజ్ఞామన్తి యథా రాగాదయో పున న సీసం ఉక్ఖిపన్తి, ఏవం అరియమగ్గసేనాయ వసేన విజితసజ్ఞామం. తేనాహ “**విజితరాగదోసమోహసజ్ఞామ**”న్తి. మారబలస్సాతి మారసేనాయ, మారస్స వా సామత్థియస్స. వేనేయ్యసత్తన్తి వినేతబ్బజనసమూహం. సకటాదిసత్తసభాగతో వినేయ్యోవ సత్తోతి తం వేనేయ్యసత్తం. సీలసారాదిఅభావతో అన్తోతుచ్చో.

పవారణాసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. పరోసహస్యసుత్రవణ్ణనా

౨౧౬. సహస్యతో పరం అడ్డతేయ్యభిక్తుసతం తదా భగవంతం పయిరుపాసతీతి ఆహ “పరోసహస్యస్తి అతిరేకసహస్య”న్తి. నిబ్బానే కుతోచి భయం నత్థీతి కుతోచిపి కారణతో నిబ్బానే భయం నత్థి అసంఖ్యతభావేన సబ్బసో ఖేమత్తా. తేనాహ భగవా - “ఖేమఞ్చ వో, భిక్ఖవే, ధమ్మం దేసేస్సామి ఖేమగామినిఞ్చ పటిపద”న్తిఆది (సం. ని. ౪.౩౭౯-౪౦౮). న కుతోచి భయం ఏతస్మిం అధిగతేతి అకుతోభయం, నిబ్బానం. తేనాహ “నిబ్బానప్పత్తస్సా”తిఆది. విపస్సితో పట్టాయాతి అవ్హాకం భగవతో నామవసేన ఇసీనం సత్తమభావదస్సనత్థం వుత్తం. తే హి తత్థ తత్థ సుత్తే బహుసో కిత్తితా. ఇసీనన్తి వా పచ్చేకబుద్ధసావకబాహిరకఇసీనం సత్తమో ఉత్తరో సేట్టోతి అత్తో.

అట్టుప్పత్తివసేనాతి కారణసముట్థానవసేన. తదస్స అట్టుప్పత్తిం విభావేతుం “సఙ్ఖమఙ్ఖ”తిఆది వుత్తం. పటిభానసమ్మన్నవాచాయ అఙ్గో ఈసతి అభిభవతీతి వజ్జీసో. తేనాహ “పటిభానసమ్మత్తి”న్తిఆది.

కిలేసుమ్ముజ్జనసతానీతి రాగాదికిలేసానం రజ్జనదుస్సనాదినయేహి సవిసయే అయోనిసో ఉట్టానాని. యది అనేకాని సతాని, అథ కస్మా “ఉమ్మగ్గపథ”న్తి? వుత్తన్తి ఆహ “పట్టపథత్తా పన పథ”న్తి. రాగదోసమోహమానదిట్టివసేన రాగఖిలాదీని పఞ్చాఖిలాని. విభజన్తన్తి విభజనవసేన కథేన్తం. విభజిత్వాతి ఇాణేన వివేచేత్వా.

అమతే అఙ్గాతేతి అమతావహే ధమ్మే దేసితే. ధమ్మస్స పస్సితారో సచ్చసమ్మటివేధేన. అసంహీరా దిట్టివాతేహి.

అతివిజ్ఞిత్వాతి పటివిజ్ఞిత్వా. అతిక్కమభూతన్తి అతిక్కమనట్టేన భూతం. దసద్ధానన్తి దసన్నం ఉపడ్డానం. తేనాహ “పఞ్చన్న”న్తి. జానన్తేనాతి ధమ్మస్స సుదుల్లభతం జానన్తేన.

పరోసహస్యసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. కోణ్డణ్ణసుత్రవణ్ణనా

౨౧౭. ఏవంగహితనామోతి “అఙ్గాసి వత, భో, కోణ్డణ్ణో”తి సత్థు వచనం నిస్సాయ భిక్ఖూహి అఙ్గోహి కోణ్డణ్ణామకేహి విసేసనత్థం ఏవంగహితనామో. ద్వాదసన్నం సంవచ్చరానం వసేన చిరస్సం. ఛద్దన్తభవనేతి ఛద్దన్తనాగరాజభవనట్టానే. పఞ్జావా మహాసావకో రత్తఙ్గాతాయ. “దససహస్సచక్కవాళే దేవమనుస్సానన్తి దససహస్సచక్కవాళే దేవానం, ఇమస్మిం చక్కవాళే దేవమనుస్సానన్తాతి ఏవం దససహస్సచక్కవాళే దేవమనుస్సాన”న్తి వదన్తి. అగ్గన్తిఆదితో. తత్థాతి మన్దాకినితీరే.

వస్సగ్గేనాతి వస్సపటిపాటియా. తన్తి అఙ్గాసికోణ్డణ్ణత్థేరం. మహాబ్రహ్మనం వియ లోకియమనుస్సా హరాయన్తి. పామోక్ఖభూతో ఆయస్మా ధేరో అన్తరన్తరా తత్థ తత్థ జనపదే వసిత్వా తదనుక్కమేన మన్దాకినితీరం ఉపగతో, తస్మా వుత్తం - “ఇచ్చామహం, భన్తే, జనపదే వసితు”న్తి.

ఆనుభావసమ్మన్నా దిబ్బాయుకా తే హత్తినిగాతి వుత్తం “పుట్టే పచ్చేకబుద్ధానం పారిచరియాయ కతపరిచయా”తి. ధేరస్స సజ్జరణట్టానే ఆవరణసాఖా హరిత్వా అపనేత్వా. ముఖోదకశ్శోవ దన్తకట్టశ్చ రపేతీతి సళలదేవదారుకట్టాదీని అజ్ఞామజ్ఞం ఘంసిత్వా అగ్గిం నిబ్బత్తేత్వా జాలేత్వా తత్త పాసాణఖణ్డాని తాపేత్వా తాని దణ్డకేహి వట్టేత్వా తళాకాసు ఉదకసోణ్ణీసు ఖిపిత్వా ఉదకస్స తత్తభావం ఇత్వా నాగలతాదన్తకట్టం ఉపనేన్తో ముఖోదకశ్చ రపేతి. వత్తం కరోతీతి అన్తోకుటియా బహి చ పముఖేపి అజ్ఞణేపి సాఖాభజ్ఞేహి సమ్మజ్జన్తో వక్ఖమాననయేన ఆహారం ఉపనేన్తో వత్తం కరోతి.

పతిట్టప్పమాణేతి కటిప్పమాణే, అయమేవ వా పారో తావ మహంతమేవాతి యావ మహంతం సేతపదుమవనం , తావ మహంతమేవ. ఏసేవ నయో రత్తకుముదవనాదీసు. ఖాదంతా మనుస్సా. పక్కపయోఘనికా వియాతి సుపక్కపయోఘనం వియ. ఘనభావేన పన పక్ఖిత్తఖుద్దమధు వియ హోతి. తేనాహ “ఏతం పోక్ఖరమధు నామా”తి. ముళాలన్తి సేతపదుమానం మూలం. భిసన్తి తేసంయేవ కన్దం. ఏకస్మిం పట్టేతి ఏకేకస్మిం పబ్బన్తరే. పాదఘటకన్తి దోణస్స చతుభాగో సణ్ణానతో ఖుద్దకో, తస్మా పాదఘటకప్పమాణన్తి తుమ్మమత్తం. సోణ్ణిఆవాటేతి ఖుద్దకసోణ్ణియో చేవ ఖుద్దకఆవాటే చ.

ఏతం భోజనన్తి యథావుత్తం నిరుదకపాయసభోజనం. కేచి సజ్ఞానన్తి యే థేరా వుడ్డతరా. కేచి న సజ్ఞానన్తి యే నవా అచిరపబ్బజితా.

బుద్ధానుబుద్ధోతి బుద్ధస్స అనుబుద్ధో. బాళ్ళవీరియోతి చతున్నం సమ్మప్పధానానం వసేన చిరనిచితవీరియో. తిణ్ణం వివేకానన్తి కాయచిత్తఉపధివివేకానం లాభీతి యోజనా. చతస్సో వదతి వజ్జీసత్థేరో సయంపటిభానం, న సేసాభిజ్ఞానం అభావతోతి ఆహ “ఇతరా”తిఆది. పరిసా సన్నిసీది నిస్సద్దభావేన తుణ్ణీ అహోసీతి అత్తో. అనుజానాపేసీతి పరమం అత్తనా జాతం ఉపట్టితం అత్తనో పరినిబ్బానకాలం అను పచ్చా సత్థారం జానాపేసీతి ఏవం ఏత్త అత్తో దట్టబ్బో.

తన్తి ఆసాళ్ళిపుణ్ణమాయ ఇసిపతనే యం దస్సనం, యం వా దుక్కరచరియాయం తుమ్మాకం ఉపట్టానం ఆదితో దస్సనం, తం, భన్తే, పరమదస్సనం. ఓనతవినతాతి హేట్టా ఉపరి చ ఓనతా వినతా. కమ్మేత్వాతి ధోకం చాలేత్వా దస్సనత్తం ఏకనిన్నాదో తేసం హత్తినిగానశ్శోవ నాగయక్ఖకుమ్మణ్ణానం దేవతానశ్చ సద్దేన. బ్రహ్మనో దేవానం అదంసూతి సమ్మన్తో.

సజ్ఞాయమకంసు పసాదనీయేసు పసాదవసేన సన్నిపతితపరిసాయ పసాదజననత్తం భగవతి నిక్ఖమిత్వాతి భగవతి గన్ధకుటితో నిక్ఖమిత్వా. ధరతియేవాతి అదుట్టతం పత్వా తిట్టతేవ.

కోణ్ణజ్ఞాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. మోగ్గల్లానసుత్తవణ్ణనా

౨౧౮. పచ్చవేక్ఖతీతి తేసం అరియానం చిత్తం అత్తనో జాణచక్కునా పతి అవేక్ఖతి పచ్చవేక్ఖతి. పబ్బతస్సాతి ఇసిగిలిపబ్బతస్స. దుక్ఖపారం గతన్తి వట్టదుక్ఖస్స పారం పరియన్తం గతం . సబ్బగుణసమ్మన్నన్తి సట్టేహి బుద్ధగుణేహి చ సావకగుణేహి చ పరిపుణ్ణం. అనేకాకారసమ్మన్నన్తి రూపఘోసలూఖధమ్మప్పమాణికానం సత్తానం తేహి తేహి ఆకారేహి సట్టేసజ్జా అనేకేహి అనన్తాపరిమేయ్యేహి పసీదితబ్బాకారేహి సమన్నాగతం. తే పన ఆకారా యస్మా అనజ్ఞాసాధారణా బుద్ధగుణా ఏవ, తస్మా ఆహ “అనేకేహి గుణేహి సమన్నాగత”న్తి.

మొగ్గల్లానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. గగ్గరాసుత్తవణ్ణనా

౨౧౯. తేతి తే దేవమనుస్సే. “సరీరవణ్ణేనాతి సరీరే ఛవివణ్ణేనా”తి వదన్తి. సరీరవణ్ణేనాతి వా ధమ్మరూపకాయగుణేన. “యససా”తిపి పారో, సో ఏవణ్ణో. విగతమలోతి అబ్బామహికాదీహి విగతూపక్కిలేసో . భాణు వుచ్చతి పభా, సాతిసయో భాణు ఏతస్స అత్తితి భాణుమా. సూరియోతి ఆహ “ఆదిచ్చో వియా”తి.

గగ్గరాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. వజ్జీససుత్తవణ్ణనా

౨౨౦. సో కిర విచరతీతి సమ్మన్తో. “యథాయం దీపో జమ్బుదీపోతి జమ్బునా పజ్జాతో, ఏవాహమ్మి తేన జమ్బునా పజ్జాయస్స”న్తి జమ్బుసాఖం పరిహరిత్వా. వాదం కత్వాతి “ఇమస్మిం వాదే సచే తే పరాజయో హోతి, త్వం మే దాసో హోహి. సచే మే పరాజయో, అహం తే భరియా”తి ఏవం కతికం కత్వా. వాదే జయపరాజయానుభావేనాతి తథాపవత్తితే వాదే పరిబ్బాజకస్స జయానుభావేన చేవ అత్తనో పరాజయేన చ. వయం ఆగమ్మాతి సిప్పుగ్గహణవయం ఆగమ్మ. విజ్ఞన్తి మన్తం.

నిబ్బత్తగతివిభావనవసేన ఛవసీసభావం దూసేతి వినాసేతీతి ఛవదూసకం సిప్పం, తథాపవత్తం మన్తపదం. అత్తనో ఆనుభావేనాతి నిరయే నిబ్బత్తసత్తస్స సీసం యత్థ కత్థచి రితం బుద్ధానుభావేన ఆనేత్వా దస్సేత్వా. ఖీణాసవస్స సీసన్తి పరమప్పిచ్చతాయ కఞ్చపి అజానాపేత్వా అరణ్ణం పవిసిత్వా పరినిబ్బుతస్స ఖీణాసవస్స ఛడ్డితం సీసకటాహం. దస్సేసీతి అత్తనో ఆనుభావేన ఆనేత్వా దస్సేసి.

“తుమ్హే, భో గోతమ, జానాథా”తి కామం వజ్జీసో నిబ్బత్తట్టానం సన్ధాయ పుచ్చతి, భగవా పన అనుపాదిసేసనిబ్బానం సన్ధాయ “ఆమ, వజ్జీస...పీ... గతిం జానామీ”తి ఆహ. వుత్తణ్ణోతం “నిబ్బానం అరహతో గతీ”తి. వజ్జీసో సయం మన్తబలేన గతిపరియాపన్నస్స గతిం జానన్తో భగవన్తమ్మి “అయమ్మి తథా”తి మజ్జమానో “మన్తేన జానాసి, భో గోతమా”తి ఆహ. భగవా అత్తనో బుద్ధజాణమేవ మన్తం కత్వా దీపేన్తో “ఆమ, వజ్జీస, ఏకేన మన్తేనేవ జానామీ”తి ఆహ. ముధా ఏవ దాతబ్బన్తి అమూలికో. అనన్తరహితాయ భూమియా సయనం థణ్ణిలసేయ్యా. ఆది-సద్దేన సాయతతియం ఉడకోరోహణభూమిహరణాదిం సజ్జణ్ణాతి. సో తం...పీ... అరహత్తం పాపుణీతి ఇమినా వజ్జీసత్థేరో పబ్బజిత్వా న చిరస్సేవ సుఖాయ పటిపదాయ అరహత్తం పత్తో వియ దిస్సతి, న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం, ఆయతిం థేరో పబ్బజిత్వా సమథవిపస్సనాసు కమ్మం ఆరభిత్వాపి దుక్ఖాయ పటిపదాయ తాదిసం కాలం వీతినామేత్వా అరహత్తం పాపుణి. తేనాహ –

“నిక్ఖన్తం వత మం సన్తం, అగారస్మానగారియం;

వితక్కా ఉపధావన్తి, పగబ్బా కణ్ణతో ఇమే”. (సం. ని. ౧.౨౦౯; థేరగా. ౧౨౧౮);

ఆయస్మతో వజ్రీసస్స అనభిరతి ఉప్పన్నా హోతి, రాగో చిత్తం అనుద్ధంసేతి, “కామరాగేన డయ్వామి, చిత్తం మే పరిడయ్ఘాతీ”తిఆది (ధేరగా. ౧౨౩౨).

విముత్తిసుఖన్ని సబ్బసో కిలేసవిముత్తియం నిబ్బానే చ ఉప్పన్నం సమ్మతిఅరహత్తఫలసుఖం పటిసంవేదేన్నోతి యథాపరిచ్ఛిన్నం కాలం పతి సమ్మదేవ వేదేన్నో అనుభవంతో. కవినా కతం, తతో వా ఆగతం, తస్స వా ఇదన్ని కావేయం, తదేవేత్త “కావేయ్య”న్ని వుత్తం. యే నియామగతద్దసాతి యే భిక్షూ అరియా బుద్ధానం సావకా ఫలట్టభావేన నియామగతా చేవ మగ్గట్టభావేన నియామదసా చ. నియామోతి హి సమ్మత్తనియామో అధిప్పేతో. సుఆగమనన్తి మమ ఇమస్స సత్తునో సన్తికే ఆగమనం ఉపగమనం, ఇమస్మిఇచ్చ ధమ్మవినయే ఆగమనం పబ్బజనం ఉపసమ్మదా సున్దరం ఆగమనం. తత్త కారణమాహ “తిస్సో విజ్ఞా”తిఆది. అవుత్తమ్మి గాథాయ అత్తతో గహితమేవ ధేరస్స ఛళభిజ్ఞాభావతో.

వజ్రీససుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

వజ్రీససంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౯. వనసంయుతం

౧. వివేకసుత్రవణ్ణనా

౨౨౧. సంవేజేతుకామాతి అత్తతో సంవేగం ఉప్పాదేతుకామా. తథాభూతా నం కిలేససజ్జణికాదితో వివేచేతుకామా నామ హోతీతి వుత్తం “వివేకం పటిపజ్జాపేతుకామా”తి. బాహిరేసూతి గోచరజ్ఞత్తతో బహిభూతేసు. పుథుత్తారమ్మణేసూతి రూపాదినానారమ్మణేసు. చరతీతి పవత్తతి. త్వం జనోతి త్వం అత్తనో కిలేసేహి జననతో విసుం జాతో తాదీసే ఏవ అజ్ఞాస్మిం జనే ఇమం అయోనిసోమనసికారవసేన పవత్తమానం ఛన్దరాగం వినయస్సు వినోదేహి. సతం తం సారయామసేతి నియ్యానికసాసనే పబ్బజిత్వా సత్థు సన్నికే కమ్మట్టానం గహేత్వా అరజ్ఞవాసేన చ సతిమన్తం పణ్ణితం తం మయమ్మి యథాఉప్పన్నం వితక్కం వినోదనాయ సారయామ, సతం వా సప్పురిసానం కిలేసవిగమనధమ్మం పటిపజ్జిత్వా వసన్తం తం సారయామ వట్టదుక్ఖం. పాతాలన్తి మోహపాతాలం కిలేసరజో, తదేవ “పాతాల”న్తి వుత్తం. మా అవహరీతి హేట్టా దుగ్గతిసోతం మా ఉపనేసి. సీతన్తి సమ్మన్దం. తేనాహ “సరీరలగ్గ”న్తి. వివేకమాపన్నోతి కిలేసవివేకం సమధవిపస్సనాభావనమాపన్నో. ఉత్తమవీరియన్తి ఉస్సోళ్ళిలక్ఖణప్పత్తం వీరియం, చతుబ్బిధం సమప్పధానవీరియం వా సమ్మత్తం. పగ్గయ్యాతి ఆరోపేత్వా. పరమవివేకన్తి పరమం సముచ్చేదవివేకం.

వివేకసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. ఉపట్టానసుత్రవణ్ణనా

౨౨౨. కాయదరథో హోతియేవ నియమేన, న చిత్తదరథో తస్స మగ్గేనేవ సముగ్ఘాటితత్తా.

జరాతురోతి జరాభిభవనేన ఆతురోయేవ. పదద్వయేపి ఏసేవ నయో. ఉపరిట్టతాయ పరితో దీఘపుథులతాయ అతివియ విజ్ఞతీతి సత్తిసల్లగ్గహణం. ఏవం హిస్స తణ్ణాసల్లస్స సదిసతా. అవిజ్ఞాయ పన సమ్మోహాపాదనేన దుక్ఖాపాదనేన చ విససదిసతా. రుప్పతోతి వికారం ఆపాదియమానస్స పీళియమానస్సాతి అత్తోతి ఆహ “ఘట్టియమానస్సా”తి.

పబ్బజితన్తి ససన్తానతో పబ్బజితం వా రాగాదిమలతో పబ్బజితం వా. తస్మాతి యస్మా ధేరస్సేవేతం వచనం, తస్మా అయం ఇదాని వుచ్చమానో ఏత్థ గాథాయ అత్తో. దేవతాయ హీతిఆది వుత్తస్సేవ అత్తస్స పాకటకరణం. ఏత్థాతి సేసగాథాసు. అత్తస్స వుత్తనయత్తా “అనుత్తానపదవణ్ణనా”తి ఆహ. వినయాతి హేతుమ్మి నిస్సక్కవచనన్తి తస్స హేతుమ్మి కరణవచనేన అత్తమాహ “వినయేనా”తి. తథా “సమతిక్కమా”తి ఏత్థాపి. పరమపరిసుద్ధం సంకిలేససముచ్చిన్దనతో. ఆరథ్వీరియన్తి సమ్భావితవీరియం. సమ్భావనఞ్చస్స పగ్గణ్ణనం పరిపూరణఞ్చాతి ఆహ “పగ్గహితవీరియం పరిపుణ్ణవీరియ”న్తి.

ఉపట్టానసుత్రవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. కస్సపగోత్తసుత్రవణ్ణనా

౨౨౩. ఛేతన్తి మిగానం జీవితం ఛేతం. తేనాహ “మిగలుద్దక”న్తి. రోహితమిగన్తి లోహితవణ్ణం ఖుద్దకమిగం, “మహారోహితమిగ”న్తి కేచి. సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా తస్స జనపదస్స సులభభిక్షతాయ తత్త గన్త్వా విహరతీతి ఇమమత్తం సన్ధాయ “పఠమసుత్తే వుత్తనయేనేవా”తి వుత్తం. అయం పన థేరో పఞ్చాభిజ్ఞో విపస్సనాకమ్మికో. తత్వాతి పదానుబంధనవసేన గమనం ఉపచ్ఛిన్దిత్వా థేరస్స ఆసన్నట్టానే రత్వా. తస్స వచనం సోతుం ఆరద్ధో. అజ్ఞట్టకం జాలాపేసీతి అధిట్టానబలేన దణ్డదీపికం వియ అత్తవో అజ్ఞట్టకం జాలాపేసి. అక్ఖీహిపి పస్సతి అజ్ఞట్టకం జాలమానం. కణ్ణేహిపి సుణాతి తేన వుచ్చమానం ధమ్మం ఏకదేసేన. చిత్తం పనస్స ధావతీతి సమ్మన్దో. ఏతస్సపీతి లుద్దకస్సపి.

అప్పపఞ్ణన్తి ఏత్త అప్ప-సద్దో “అప్పహరితే”తిఆదీసు వియ అభావత్తోతి ఆహ “నిప్పఞ్ణ”న్తి. కారణజాననసమత్థేనాతి ఇమినా కారణేన సత్తానం సుఖం, ఇమినా దుక్ఖన్తి ఏవం సమాచరమానేన కారణం జానితుం సమత్తేన కమ్మస్సకతఞాణసమ్మయుత్తచిత్తేనాతి అత్తో. సుణాతీతి కేవలం సవనమత్తవసేన సుణాతి, న తదత్తవసేన. తేనాహ “అత్థమస్స న జానాతీ”తి. కారణయాపానీతి సభావకారణాని. కిం మే ఇమినాతి? “ఇదం పపఞ్చ”న్తి పహాయ. వీరియం పగ్గయ్యాతి చతుబ్బిధం సమ్మప్పధానం వీరియం పగ్గణ్ణీత్వా.

కస్సపగోత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. సమ్మహులసుత్తవణ్ణనా

౨౨౪. సమ్మహులాతి సుత్తననయేన సమ్మహులా. సుత్తన్తే సజ్ఞాయంసూతి సుత్తన్తికా. వినయం ధారేన్తీతి వినయధరా. యుజ్జాన్తీతి వాసధురే యోగం కరోన్తి. ఘటేన్తీతి తత్త వాయామం కరోన్తి. కరోన్తానంయేవ అరుణో ఉగ్గచ్ఛతీతి సమ్మన్దో.

కోమేతి కిం ఇమే? తేనాహ “కహం ఇమే”తి? వజ్జిభూమిం వజ్జిరట్టం గతాతి వజ్జిభూమియా. తేనాహ “వజ్జిరట్టాభిముఖా గతా”తి. నత్తి ఏతేసం నికేభం నిబద్ధనివాసట్టానన్తి అనికేతా తేనాహ “అగేహ”తి. ఉతు ఏవ సప్పాయం, ఉతువసేన వా కాయచిత్తానం కల్లత్తా సప్పాయం. ఏస నయో సేసేసుపి.

సమ్మహులసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. ఆనన్దసుత్తవణ్ణనా

౨౨౫. అతివేలన్తి అతిబహుకాలం. భిక్షునా నామ ఉపగతానం ఉపనిసిన్నకథామత్తం వత్వా గన్ధధురేహి వాసధురేహి వా యుత్తపయుత్తచిత్తేన భవితబ్బం, నాతివేలం తేసం సజ్ఞాత్రిబహులేన. థేరో పన తదా కేనచి కారణేన బహువేలం గిహిసజ్ఞాత్రిబహులో అహోసి, తం సన్ధాయ వుత్తం “అతివేల”న్తిఆది. ఇదాని తమత్తం విభావేతుం “భగవతీ”తిఆది వుత్తం. తన్తి తం తాదిసం సజ్ఞాపనం సన్ధాయ ఏతం “అతివేలం గిహిసజ్ఞాత్రిబహులో”తి వచనం వుత్తం. భిక్షుసజ్ఞస్స కథం సుత్వాతి సజ్ఞస్స మజ్ఞే నీసీదిత్వా థేరేన కథితత్తా వుత్తం. సత్థసాసనన్తి పిటకత్తయం వదతి.

పసక్కియాతి ఉపసక్కిత్వా గన్త్వా. తం పన తత్త అజ్ఞోగాహనం హోతీతి ఆహ “పవిసిత్వా”తి. సజ్ఞారదుక్ఖతో నిబ్బిన్నహదయస్స సబ్బసజ్ఞారవినిస్సటం నిబ్బానం యాథావతో పచ్చవేక్ఖన్తస్స సమ్మదేవ సమస్సాసకరం హుత్వా

ఉపట్టహస్తం తం ఉపరి అధిగమాయ ఉస్సుక్కుం కరోన్తో నిబ్బానం హదయే నిష్ఠిపతి నామాతి ఆహ - “నిబ్బానం...పే.... ఓపేతి నామా”తి. నిబ్బానం...పే.... ఆరమ్మణతో ఓపేతి నామాతి ఆనేత్వా సమ్మన్దో. అత్థవిరహితా “బిళిబిళీ”తి పవత్తకిరియా బిళికా, అయం పన గిహిసజ్జాత్తికథా థేరస్స అత్తనో సామజ్జాత్థలసాధనతో దేవతాయ బిళికా వియాతి బిళిబిళికాతి వుత్తా.

ఆనన్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. అనురుద్ధసుత్తవణ్ణనా

౨౨౬. అనన్దరే అత్తభావేతి అతీతానన్దరే దేవత్తభావే. థేరో హి తావతింసదేవలోకా చవిత్వా ఇధూపపన్నో. అగ్గమహేసీతి కాచి పరిచారికా దేవధీతా చిత్తపణిధానమత్తేన ఇదానిపి దేవకాయే భవిస్సతి ఉపచితకుసలధమ్మత్తాతి మజ్జామానా తస్మిం వత్తమానం వియ కథేన్తి “సోభసీ”తి ఆహ. ఏవం అతీతమ్పిస్స దిబ్బసోతం పచ్చుప్పన్నం వియ మజ్జోయ్య నాతిచిరకాలత్తాతి దస్సేన్తో “పుట్టేపి సోభసీ”తి ఆహ. సుగతినిరయాదిదుగ్గతియా వసేన దుగ్గతా ఏతరహీతి అధిప్పాయో. పటిపత్తిదుగ్గతియా కామేసు సమ్మచ్చితభావతో.

పతిట్టహస్తోతి నివిసన్తో. అట్టహి కారణేహీతి చిరకాలపరిభావనాయ విరుళ్ళమూలేహి అయోనిసోమనసికారాదిపచ్చయమూలకేహి వుచ్చమానేహి అట్టహి కారణేహి. రత్తో రాగవసేనాతి సభావతో సజ్కప్పతో చ యథాసమీహితే ఇట్టాకారే సక్కాయే సజ్జాతరాగవసా రత్తో గిద్దో గధితో. పతిట్టాతీతి ఓరుయ్వు తిట్టతి. దుట్టో దోసవసేనాతి సభావతో సజ్కప్పతో చ యథాసమీహితే అనిట్టాకారే సక్కాయే సజ్జాతదోసవసేన దుట్టో రుపితచిత్తో. మూళ్ళో మోహవసేనాతి అసమపేక్షనేన మూళ్ళో ముయ్వునవసేన. వినిబద్ధోతి అహంకారేన విసేసతో నిబద్ధనతో మానవత్తుస్మిం బద్ధితో. మానవసేనాతి తేన తేన మజ్జానాకారేన. పరామట్టోతి ధమ్మసభావం నిచ్చాదివసేన పరతో ఆమట్టో. దిట్టివసేనాతి మిచ్చాదస్సనవసేన. థామగతోతి రాగాదికిలేసవసేన థామం ధిరభావం ఉపగతో. అనుసయవసేనాతి మగ్గేన అప్పహీనతాయ అను అను సన్తానే సయనవసేన. అప్పహీనట్టో హి తేసం అనుసయట్టో. అనిట్టగ్గతోతి సంసయితో. విక్లేపగతోతి విక్లిత్తభావం ఉపగతో. ఉద్ధచ్చవసేనాతి చిత్తస్స ఉద్ధతభావవసేన. తాపీతి తాపి దేవకజ్ఞాయో. ఏవం పతిట్టితావాతి యథావుత్తనయేన రత్తభావాదినా సక్కాయస్మిం పతిట్టితా ఏవ. నరదేవానన్తి పురిసభూతదేవానం.

పటిగన్తున్తి అపేక్షావసేన తతో అపగన్తుం అపేక్షం విస్సజ్జేతుం. దుస్సన్తన్తి దసన్తం, “వత్థ”న్తి కేచి. సూచిం యోజేత్వాతి సిబ్బనసుత్తేన సూచిం యోజేత్వా పాసే చ పవేసేత్వా. మనాపకాయే దేవనికాయే జాతా మనాపకాయీకా. తేసం పభావం దస్సేతుం “మనసా”తిఆది వుత్తం. సమజ్జన్తి సంహితం. గమనభావన్తి గమనజ్ఞాసయం. విక్లేబోతి విచ్చిన్దనవసేన ఖీణో. దేవతానం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మారోచనే దోసో నట్టితి తాసం పున అనాగమనత్థం అరహత్తం బ్యాకాసి.

అనురుద్ధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నాగదత్తసుత్తవణ్ణనా

౨౨౭. అతికాలేనాతి అతివియ పుబ్బణ్ణకాలేన, కాలస్సేవాతి అత్తో. కోటిసమ్ముజ్జానియాతి సమ్ముజ్జానికోటియా, సమ్ముజ్జానియా ఏకదేసేనేవాతి అత్తో. ఇమినా సమ్మజ్జనే అమనాపకారితం దస్సేతి. మజ్జన్తికే వీతివత్తేతి గిహిసంసగ్గవసేన కాలం వీతినామేన్తో మజ్జన్తో బహువీతివత్తే. అజ్ఞోహి భిక్షూహీతి నాతికాలం పవిట్టోహి. నిస్సక్కవచనశ్చోతం. భాయామి నాగదత్తన్తి తస్స పటిపత్తిం భాయితబ్బం కత్వా దేవతా వదన్తి పటిపత్తియం నియోజేతి. సుప్పగబ్బన్తి కాయపాగబ్బియాదీహి అతివియ సమన్నాగతం.

నాగదత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. కులఘరణీసుత్తవణ్ణనా

౨౨౮. ఓగాహప్పత్తోతి విస్సాసవసేన అనుప్పవేసం పత్తో. అజ్ఞాతరం కులన్తి తస్మిం కులే జాయమ్మతిం సన్ధాయ వదతి. “బహూపకారం మే ఏతం కులం చిరం సప్పాయాహారదానాదినా; తస్మా ఇధాహం అగ్గదక్ఖిణ్యో జాతో; ఇమేసంయేవ దేయ్యధమ్మపటిగ్గణ్ణనేన పుజ్జాం వడ్డేస్సామీ”తి చిన్తేసి. తేనాహ “అజ్ఞాత గత్వా కిం కరిస్సామీ”తిఆది. సాతి దేవతా. ఉభోపేతేతి తం భిక్షుజ్ఞా ఘరణీజ్ఞా సన్ధాయ వదతి. పటిగాధప్పత్తాతి పటిగాధం పత్తా అజ్ఞామజ్ఞాస్మిం పతిట్టితవిస్సాసేన.

విస్సమప్పత్తివసేన సన్తిట్టన్తి ఏత్థాతి సణ్ణానం, విస్సమనట్టానం. సమాగత్వాతి సన్నిపతిత్వా. పటిజ్ఞాదాహరణేహి మన్తయతీతి మన్తనం, ఇహపకం కారణం. పటిలోమసద్ధాతి పటిలోమభావేన పతితత్తా అసచ్చవిభావనా పటికూలసద్ధా. తేన కారణేనాతి తేన కారణపటిరూపకేన మిచ్ఛావచనేన. న మజ్జహోతబ్బం అకారకభావతో. సద్దేన పరితస్సతీతి పరేహి అత్తని పయుత్తమిచ్ఛాసద్దమత్తేన పరితస్సనసీలో. వతం న సమ్మజ్జతీతి యథాసమాదిన్నవతం లహుచిత్తతాయ న పారిపూరిం గచ్ఛతి. సమ్మన్నవతోతి పరిపుణ్ణసీలాదివతగుణో

కులఘరణీసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. వజ్జిపుత్తసుత్తవణ్ణనా

౨౨౯. వజ్జిరట్టో రాజపుత్తోతి వజ్జిరట్టో జాతసంవద్ధో వజ్జిరాజపుత్తో. సబ్బరత్తిచారోతి ఛణసమ్మత్తియా ఇతో చిత్తో చరన్తేహి అనుభవితబ్బనక్ఖత్తమహో. తేనాహ “కత్తికనక్ఖత్తం ఘోసేత్వా” తిఆది. ఏకాబద్ధం హోతీతి యస్మా చాతుమహారాజికదేవా తస్మిం దివసే నక్ఖత్తం ఘోసేత్వా అత్తనో పుజ్జానుభావసిద్ధాయ దిబ్బసమ్మత్తియా మహాన్తం నక్ఖత్తకీళాసుఖం అనుభవన్తి, తస్మా తం తేహి ఏకాబద్ధం వియ హోతి. భేరిఆదితూరియానన్తి భేరిముదిజ్ఞసజ్ఞపణవవీణాదితూరియానం. తాళితానన్తి ఆరద్ధలయానురూపం పహటానం. వీణాదీనన్తి వీణావేణుగోముఖీఆదీనం. వాదితానన్తి యథారద్ధముచ్చనానురూపం సజ్జట్టితానం. అభాసీతి తేన సద్దేన ఆకడ్డియమానహదయో అయోనిసో ఉమ్ముజ్జిత్వా “మహతీ వత మే జానీ”తి అనుత్థునన్తో అభాసి. ఛడ్డితదారుకం వియాతి వనే ఛడ్డితనిరత్థకకళిగ్గరం వియ. లామకతరోతి నిహీనతరో. దేవతా పరమప్పితం ఆణిం పటాణియా నీహరన్తి వియ తేన భిక్షునా వుత్తమత్థం అపనేన్తి “తస్స తే బహుకా పిహయన్తి”తి అవోచాతి వుత్తన్తి దస్సేన్తో “థేరో”తిఆదిమాహ. సగ్గం గచ్ఛన్తానం యథా నేరయకా పిహయన్తి, ఏవం సమ్మాపటిపన్నస్స తుయ్ఠం బహూ పిహయన్తి, తస్మా త్వం “పాపియో”తి అత్తానం మా మజ్జితేత్థాతి అధిప్పాయో.

వజ్జిపుత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సజ్ఞాయసుత్తవణ్ణనా

౨౩౦. నిస్సరణపరియత్తివసేనాతి అద్ధా ఇమం పరియత్తిం నిస్సాయ వట్టదుక్ఖతో నిస్సరితుం లబ్భాతి ఏవం నిస్సరణపరియత్తివసేన. సజ్ఞాయనతోతి విముత్తాయతనసీసే రత్వా సజ్ఞాయనతో. ఇదాని తస్స నిస్సరణపరియత్తివసేన సజ్ఞాయనకరణం, పటిపత్తివసేన వత్తపటివత్తకరణం, విపస్సనాభావనశ్చ దస్సేతుం “సో కిరా”తిఆది వుత్తం. అరహత్తం పత్తదివసే పటిపత్తికిత్తనాయ పురిమదివసేసుపి తథా పటిపజ్జి, విపస్సనం పన ఉస్సుక్కాపేతుం నాసక్ఖీతి దస్సేతి. కాలం అతివత్తేతీతి ఇదం “సజ్ఞసాయతీ”తి పదస్స అత్థవచనం. థేరస్సాతి సజ్ఞాయకత్తేరస్స.

ధమ్మపదానీతి సీలాదిధమ్మక్షణ్ణదీపకాని పదాని. తేనాహ “సబ్బమ్మి బుద్ధవచనం అధిప్పేత”న్తి. న గణ్ఠాసి ఉద్దేసన్తి అధిప్పాయో. పాళియం “భిక్ఖూహి సంవసన్తో”తి ఇమినా తేసం ధమ్మస్సవనత్తాయపి ధమ్మో పరియాపుణితబ్బోతి దస్సేతి. విరజ్జతి ఏతేనాతి విరాగో, అరియమగ్గో. జానిత్వాతి పరిజ్ఞాభిసమయవసేన దిట్టసుతాదిం యాథావతో జానిత్వా పటివిజ్ఞత్వా. విస్సజ్జనన్తి పహానం. న బుద్ధవచనస్స విస్సజ్జనం. భణ్ణాగారికపరియత్తియాపి అనుజ్ఞాతత్తా పగేవ నిస్సరణత్తాయ, తత్థ పన మత్తా జానితబ్బాతి దస్సేన్తో “ఏత్తావతా”తిఆదిమాహ.

సజ్ఞాయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. అకుసలవితక్కసుత్తవణ్ణనా

౨౩౧. అకుసలే వితక్కేతి అకోసల్లసమ్మూతత్తేన అకుసలే మిచ్ఛావితక్కే. యోని వుచ్చతి ఉపాయో, తస్మా అసుభాదికే సుభాదివసేన మనసికారో అయోనిసోమనసికారోతి ఆహ “అనుపాయమనసికారేనా”తి. పాసాదికకమ్మట్టానన్తి పసాదావహం బుద్ధానుస్సతిఆదికమ్మట్టానం. బలవపీతిశ్చ సుఖశ్చాతి నీవరణవిక్ఖమ్భనతో బలవన్తం ఉపచారజ్ఞానసహగతం పీతిశ్చ సుఖశ్చ.

అకుసలవితక్కసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. మజ్జన్హికసుత్తవణ్ణనా

౨౩౨. నన్దనవగ్గేతి నన్దనవగ్గవణ్ణనాయం తత్థ ఇధాపి గాథాయ విసేసాభావతో. యది ఏవం కస్మా తత్థ సగ్గీతం ఇధ గహితన్తి? దేవతాపటిసంయుత్తతం ఉపాదాయ దేవతాసంయుత్తే సగ్గహితమ్మి అట్టప్పత్తియా పటిసంయుత్తత్తా ఇధ గహితం.

మజ్జన్హికసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౩. పాకతిన్ద్రియసుత్తవణ్ణనా

౨౩౩. తేరసమే యం వత్తబ్బం, తం విత్థారితమేవాతి యోజనా. జన్తుదేవపుత్తసుత్తేతి జన్తుదేవపుత్తసుత్తసంవణ్ణనాయ.
“తత్త సజ్జీతం ఇథాపీ”తిఆది అనన్తరసుత్తవణ్ణనాయం వుత్తనయమేవ.

పాకతిన్ద్రియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౪. గన్ధత్తేనసుత్తవణ్ణనా

౨౩౪. గన్ధారమ్మణం ఉపనిజ్ఞాయతీతి గన్ధసజ్ఞాతం ఆరమ్మణం ఉపేచ్చ నిజ్ఞాయతి, రూపారమ్మణేన వియ విజ్ఞాణేన రూపం, గన్ధారమ్మణేన తం ఉపేచ్చ నిజ్ఞాయతి పచ్చక్షతో, యథావతో సభావతో పటివిజ్ఞతీతి అత్తో. ఉపసిజ్ఞస్సతీతి తణ్ణావసేన ఉపగన్త్యా సిజ్ఞస్సతి.

ఏకమమేతం ధేయ్యానన్తి ఆరమ్మణవసేన ధేయ్యవత్థాసు విభజియమానేసు ఏకమమేతం గన్ధారమ్మణన్తి ఆహ “థేనితబ్బాన”న్తిఆది. ఓజాపేక్షాయ ధేయ్యాయ పవత్తమానాయ ధమ్మారమ్మణతాపి తస్సా సియా, సా పన న మధురా ధేయ్యకతా చాతి “పశ్చకోట్టాసాన”న్తి వుత్తం. కామశ్చ తం గన్ధారమ్మణం కేనచి పరిగ్గహితం న హోతీతి ఆదియితుం సక్కా, సత్థారా పన అననుజ్ఞాతత్తా న యుత్తో తస్స పరిభోగో. యం పన తేన భిక్షునా వుత్తం “న హరామి న భజ్జామీ”తి, తస్సపి అయమేవ పరిహరో. వణ్ణీయతి ఫలం ఏతేనాతి వణ్ణం, కారణన్తి వుత్తం “వణ్ణేనాతి కారణేనా”తి.

తస్మిన్తి తస్మిం భిక్షుస్మిం. ఆకిణ్ణకమ్మన్తోతి తణ్ణాదిట్టిఆదివసేన అకుసలకమ్మన్తో దిట్టిమోహతణ్ణాదివసేన ఆదితో పట్టాయ కుసలకమ్మానం పటిక్ఖేపనతో. దిట్టివసేన చ కఢినకక్షళఖరిగతత్తా “అఖీణకమ్మన్తో కక్షళకమ్మన్తో”తి వుత్తం.

ఆకిణ్ణలుద్దోతి ఆకిణ్ణో హుత్వా కక్షళో. తేనాహ “బహుపాపో”తిఆది. మక్ఖితోతి లిత్తో. తన్తి దేవతాచోదనం. తస్మాతి అతిక్కమ్మ రితత్తా“త్వశ్చార్హామి వత్తవే”తి ఏవమాహ.

గవేసన్తస్స అత్తనో సన్తానే ఉప్పాదనవసేన పరియేసన్తస్స. అనేకయోజనాయామవిత్థారం గగనతలం బ్యాపేత్వా ఉప్పన్నవలాహకకూటప్పమాణం వియ. సుద్ధోతి సీలేన పరిసుద్ధో అయన్తి జానాసి. సుగతిన్తి సున్దరనిబ్బత్తిం. తేన నిబ్బానస్సపి సజ్ఞహో సిద్ధో.

గన్ధత్తేనసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

వనసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౧౦. యక్షసంయుతం

౧. ఇంద్రకసుత్రవణ్ణనా

౨౩౫. అత్తనో పరిణాయకత్తేన ఇన్దో నామ మహేసక్తో, ఇన్దోతి సమజ్ఞా అస్సాతి కత్వా “ఇన్దకో”తిపి వుచ్చతి, తస్య ఇన్దకస్య. ఇన్దకూటే పబ్బతే నివసతీతి ఇన్దకూటనివాసీ, తస్య ఇన్దకూటనివాసినో. బలికమ్మేహి యజితబ్బతో పూజితబ్బతో యక్తో, తస్య యక్షస్య. ఇన్దస్య నివాసట్థానభూతం కూటం ఇన్దకూటన్తి యక్షతో కూటేన నామం లద్ధం. ఇన్దకూటో ఇన్దో ఉత్తరపదలోపేన యథా “కేలాసకూటో కేలాసో”తి. ఇన్దో యక్తోతి కూటతో యక్షేన నామం లద్ధం. న చేత్థ ఇతరీతరనిస్సయదోసో అజ్ఞామజ్ఞాపలక్ష్మణభావతో యథా తం “కాయకమ్మట్టాన”న్తి. రూపన్తి సకలం రూపక్షన్దమాహ, న రూపాయతనన్తి. ఇమం సరీరం పేచ్చ అయం కిన్తి పటిలభతీతి చోదేతి.

కుతో ఆగచ్ఛతీతి పరాధారరూపే జీవే అత్తని మాతుకుచ్చిమోక్కన్తే రూపస్య సమ్భవోతి కుతో నామ రానతో ఆగచ్ఛతి. తేనాహ “ఇమాని చ అట్ఠీని ఇమా చ మంసపేసియో”తిఆది. కథం న్వయన్తి అయం కుచ్చిసజ్ఞాతే గబ్బరే కథం సజ్జతీతి పుచ్చతి. “సీహానంవ నదన్తానం, దాఠీనం గిరిగబ్బరే”తిఆదినా (ధేరగా. నిదానగాథా) గబ్బరో చ కుచ్చివాచకో ఆగతో. తేనాహ “గబ్బరస్మిన్తి మాతుకుచ్చిస్మి”న్తి. పుగ్గలవాదీతి అత్తవాదుపాదానో. యథా హి మచ్చమంసం భుత్తం ఫేణం వియ హుత్వా విలీయతి, న చ పజ్ఞాయతి సత్తభావేన అప్పవత్తనతో, ఏవమేవం యది మాతుకుచ్చిస్మిం గబ్బభావేన ఉప్పన్నం రూపం సత్తో న భవేయ్య నో వడ్డేయ్య, విలీయిత్వా గచ్ఛేయ్య, పజ్ఞాయతి చ తం రూపం, తస్మా జీవోతి ఇమాయ లద్ధియా. ఏవమాహాతి “రూపం...పే... గబ్బరస్మి”న్తి ఏవమవోచ. పఠమన్తి ఏతేసం పఞ్చన్నం పఠమం. తేనాహ “పఠమేన పటీసన్దివిజ్ఞాణేన సద్ధి”న్తి. “జాతిఉణ్ణంసూహీతి జాతివిళకాయ ఉణ్ణంసూహీ”తి వదన్తి. “గబ్బం ఫాలేత్వా గహితఉణ్ణా జాతిఉణ్ణా. తస్సా అంసూహి తీహి కతసుత్తగ్గే”తి సంయుత్తభాణకానం అధిప్పాయో.

అనావిలోతి అచ్చో, సుప్పసన్నోతి అత్తో. ఏవంవణ్ణప్పటిభాగన్తి వుత్తప్పమాణసణ్ణానసమ్మరిచ్చిన్నం. కలలం సమ్మవుచ్చతీతి అత్తభావో భూతుపాదారూపసజ్ఞాతో సన్తానవసేన పవత్తమానో కలలం నామాతి కథీయతి.

కలలాతి యథావుత్తకలలరూపహేతు తం నిస్సాయ పచ్చయం కత్వా. మంసధోవనఉదకవణ్ణన్తి వణ్ణతో మంసధోవనఉదకవణ్ణం, సణ్ణానతో పన విలీనతిపుసదిసం.

పరిపక్కన్తి పరిపాకకలలభావతో పరిపాకం గతం సుపరిపాకం గతం. సమూహాతన్తి సమూహభూతం సజ్గతం. వివట్టమానన్తి పరిణమన్తం. తబ్భావన్తి కరణే ఏతం ఉపయోగవచనం, తబ్భావేన పరిణమన్తన్తి అత్తో. నిస్సక్కే వా ఉపయోగవచనం, తబ్భావతో కలలభావతో కలలం విపరిణమన్తం. అబ్బుదం నామ జాయతి, అబ్బుదం నామ సమ్మజ్జతీతి అత్తో.

విలీనతిపుసదిసా సణ్ణానవసేన, వణ్ణవసేన పన సితా అరత్తావ హోతీతి వదన్తి. మణ్ణన్తి దారికానం తథా పీళనతో నిబ్బత్తమరిచపక్కస్య సారభూతం రసం. సబ్బభాగేహి ముచ్చతీతి సో మణ్ణో కపాలే అలగ్గో హుత్వా తస్య సబ్బభాగేహి

ముచ్చిత్వా పిణ్ణితో హుత్వా తిట్టతి. ఏవరూపా పేసి హోతీతి సా పేసి గబ్బాసయే కత్తచి అలగ్గా యథాపుత్తమణ్ణో వియ పిణ్ణితో హుత్వా తిట్టతి. తేనాహ “విలీనతిపుసదిసా”తి.

పేసి నిబ్బత్తతీతి ఏత్థ పేసీతి నిస్సక్కే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “తతో పేసితో”తి.

ఘనస్స సణ్ణానం. నిబ్బత్తం కమ్మపచ్చయాతి తంసణ్ణానం రూపధమ్మనిబ్బత్తియా జాయతి. “జరామరణం అనిచ్ఛం సజ్జతం పటిచ్ఛసముప్పన్న”న్తి (సం. ని. ౨.౨౦) హి వుత్తం.

పీళకాతి పీళకసదిసా మంసపిణ్ణా జాయన్తి.

సత్తమాదీనీతి ఆది-సద్దేన అట్టమసత్తాహతో పట్టాయ యావ ఏకచత్తాలీసా చతుత్తింస సత్తాహాని సజ్జణ్ణాతి. పరిణతకాలన్తి గబ్బస్స పరిణతకాలం. నవమాసతో బహి పరిపక్కో నామ హోతి కేసలోమాదినిబ్బత్తితో. తేనాహ “ద్వాచత్తాలీసే సత్తాహే ఏతాని జాయన్తి”తి.

తస్మాతి గబ్బసేయ్యకసత్తస్స. మాతుఉదరపటలేన ఏకాబద్ధో హోతి యతో మాతరా పరిభుత్తఆహారో ఆమాసయే పతిట్టితే గబ్బస్స నాభినాళానుసారేన గబ్బగతస్స సరీరం సమ్మత్వా ఆహారకిచ్ఛం కరోతి. ఆహారసముట్టానరూపం సముట్టాపీతీతి గబ్బగతస్స కాయే ఓజాయ పచ్చయో హోతి. సా చ తం పచ్చయం లభిత్వా ఓజట్టమకం రూపం సముట్టాపేతి. ఏవం మాతరా పరిభుత్తఆహారపచ్చయేన గబ్బగతో దస మాసే యాపేతి అత్తనో నాభినాళానుసారగతేనేవ తేన యావ ఆహారసముట్టానసత్తాహో, తతో పట్టాయ ఆహరణతో. కేచి పన “మాతరా పరిభుత్తఆహారో బాహిరవగ్గో వియ తస్స కాయం అభిసన్నేతి పరిసన్నేతి, తేన నో యాపేతీ”తి వదన్తి. కుచ్చిగతం ఉదరపటలేన తిరోహితత్తా బహి రితన్తి వత్తబ్బతం న అరహతీతి “కుచ్చియా అబ్బన్తరగతో”తి ఆహ. మాతుకుచ్చిగతో నరోతి మాతు తిరోకుచ్చిగతో. ఏవం ఖోతి ఇమినా యథాపుత్తాకారేన అయం సత్తో...పే... నిబ్బత్తతి, తస్మా రూపం న జీవో. న హి దిట్టిగతస్స సత్తాహక్కమేన వుడ్డిప్పత్తో ఇచ్చితో అనిచ్ఛతాపత్తితో.

ఇన్దకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సక్కనామసుత్తవణ్ణనా

౨౩౬. సక్కనామకోతి బలిపుత్తో వియ సక్కస్స వసేన గహితనామో. “ఏసో కిరా”తి పాఠో. “ఏకో కిరా”తిపి లిఖన్తి. మారస్స పక్ఖే గతో మారపక్ఖికో. యదజ్ఞాన్తి ఏత్థ యన్తి కిరియాపరామసనం, తస్మా యం అజ్ఞాస్స అనుసాసనం, తం సమణస్స న సాధూతి యోజనా. కారణేనాతి కారణమత్తేన సంవాసో జాయతి. యేన కేనచి గహట్టేన వా పబ్బజితేన వా. తం కారణన్తరం సమాగతం పురిసం సప్పజ్ఞో సమ్మద్ధో అనుకమ్పితుం నారహతి విసేసాధిగమాభావా, సతి పన తస్మిం సవిసేసం పసాదో హోతీతి. మనసా చే...పే... న తేన హోతి సంయుత్తో సినేహవసేన అనుకమ్మా అనుద్దయా తస్సా అసంకిలిట్టసభావత్తా.

సక్కనామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

3. సూచిలో మసుత్రవణ్ణనా

౨౩౭. గయాయ అవిదూరే భవో గామో “గయా”తి వుత్తోతి ఆహ “గయాయ”న్తి, తేనాహ “గయాయ అవిదూరే నివిట్టగామం ఉపనిసాయాతి అత్తో”తి. గోచరగామనిదస్సనం హేతం. ఇదం ఉపరి ఇదం హేట్టాతి నత్తి ఉప్పటిపాటియో మజ్జాపాదానం ద్వీసు పస్సేసు దీఘభావేన. బలికమ్మత్తాయ కతం దేవతాధిట్టానన్తి అధిప్పాయేన దేవట్టానే ఠపేన్తి. అట్టపాదమజ్జాసదిసో కిర సో హేట్టపరిపరివత్తేత్తబ్బతో. కథినసిబ్బనసూచి కథినసూచి. అపచ్చత్థరిత్వాతి కిఞ్చ సజ్జికసేనాసనస్స ఉపరి పటిచ్చదనం అపచ్చత్థరిత్వా. గవచ్చివిజ్ఞితం వియాతి తేహి సూచిలోమేహి గవచ్చిజాలం వియ గతం సబ్బసో సమోహతం.

ఇథాపి “ఖరసరీరో”తి వత్వా ఖరసరీరం కథినసూచినదిసతాయ లోమస్సాతి తస్స తథాభావస్స కారణం దస్సేన్తో “సో కిరా”తిఆదిమాహ. అత్తనో హత్థేహీతి సజ్జికతేలసమ్మక్ఖితేహి అత్తనో సరీరం మక్ఖేసి. ఇతీతి వుత్తాకారేన.

సమాగమట్టానన్తి యక్ఖసన్నిపాతట్టానం. సోతి సూచిలోమో యక్ఖో. మన్తి చ తమేవ వదతి.

ఉట్టాపేత్వాతి ఉద్ధగ్గా కత్వా. అపనామేసీతి యథా సో అత్తనో కాయం ఉపనేతుం న సక్కోతి, తథా కరోన్తో ధోకం అపనామేసి. అమనుజ్ఞోతి ఫరుసతిక్ఖతాయ న మనుజ్ఞో. చిత్తం వా తే ఖిపిస్సామీతి మయ్హం ఆనుభావేన తవ చిత్తవిక్లేపం వా కరిస్సామి. యథా పన సో చిత్తవిక్లేపం కరేయ్య, తం దస్సేతుం “యేసజ్ఞో”తిఆది వుత్తం. భేరవం వాతి వుత్తాకారేన అజ్ఞాథా వా భయానకం దస్సనమత్తేనేవ సత్తానం భయం ఛమ్మితత్తం లోమహంసం ఉప్పాదేతుం సమత్తం. “కథేన్తానంయేవా”తి వా పాఠో. తం ద్వీసు పాదేసు గహేత్వా పారం గజ్ఞాయ ఖిపిస్సామీతి యోజనా.

కుతోనిదానాతి కస్మా కారణా? అట్టకథాయం పన సమాసపదమేతం, విభత్తిఅలోపేన నిద్దేసోతి దస్సేతుం “కింనిదానా కింపచ్చయా”తి? అత్తో వుత్తో. చిత్తం ఓస్సజన్తితి కుసలచిత్తం పవత్తితుం అప్పదానవసేన పురతో ఖిపన్తి. కుతో సముట్టాయాతి మిచ్ఛావితక్కానం సముట్టానం పుచ్చతి?

కామరాగాదయో సుభనిమిత్తాదీసు అయోనిసోమనసికారహేతూ. కామో పన అయోనిసోమనసికారో చ నియకజ్ఞత్తపరియాపన్నోతి ఆహ “అయం అత్తభావో నిదానం ఏతేసన్తి ఇతోనిదానా”తిఆది. ఏవమేవాతి అట్టకథాయం కీళాపసుతకుమారకా వియ మిచ్ఛావితక్కా దట్టబ్బా, తేసం ఉప్పత్తిట్టానభూతో లోకో వియ అయం అత్తభావలోకో. తేహి ఓస్సజియమానం ధజ్జం వియ చిత్తం, తస్స పాదే బద్ధదీఘసుత్తకం వియ తం దూరానుబద్ధం సంయోజనన్తి ఏవం ఉపమాయ సంసన్దనం దట్టబ్బం.

పాపవితక్కానం తంసమ్మయుత్తకిలేసానజ్ఞా తణ్ణా విసేసపచ్చయో తదభావేన తేసం అభావతోతి ఆహ “తణ్ణాసినేహతో జాతా”తి. అత్తభావపరియాపన్నత్తా “అత్తని సమ్మాత్తా”తి వుత్తం. తేన నేసం అనజ్ఞాహేతుకతం దస్సేతి, నిగ్రోధస్సవ ఖిన్ధజాతీతి ఇమినా పన పుథుభావజ్ఞా, వినత్తాతిఆదినా దుబ్బినిస్సటతజ్ఞా. వత్తుకామేసు రూపారమ్మణాదీసు పుథూసు. పుథూ కిలేసకామా కామరూపతణ్ణాదయో. తేహి కిలేసకామేహి కరణభూతేహి. అత్తభావం ఖిన్ధపజ్జాకం. యే విపస్సనాయ యుత్తపయుత్తా యాథావతో జానన్తి.

యతోతి పచ్చత్తే నిస్సక్కవచనన్తి ఆహ “యం నిదానమస్సా”తి. “వినోదేన్తి”తి కత్తునిద్దేసేన యేన న వినోదేన్తి, తం కారణం బాధితమేవాతి ఆహ “మగ్గసచ్చేన వినోదేన్తి”తి. వినోదనశ్చోత్త సంతానతో నీహరణం బహికరణం సబ్బసో పహానం, పహీసే చ తస్మిం కిలోసే ఓఘం తరన్తితి దస్సేన్తో “దుత్తర”న్తిఆదిమాహ. ఏతస్మిం అధిగతే న పున భవోతి అపునబ్భవో, నిబ్బానన్తి ఆహ “అపునబ్భవసజ్ఞాతస్సా”తిఆది. యస్మా ఏత్త “యే నం పజానన్తి, యతోనిదాన”న్తి పదద్వయేన దుక్ఖసముదయసచ్ఛాని, వినోదనగ్గహణేన మగ్గసచ్చం, అపునబ్భవగ్గహణేన నిరోధసచ్చం పకాసితం, తస్మా వుత్తం “చత్తారి సచ్ఛాని పకాసేన్తో”తి.

తస్మింయేవాతి యత్త రితో “రాగో చ దోసో చా”తిఆదినా పజ్ఞాం పుచ్చి, తస్మింయేవ పదేసే రితో. దేసనానుసారేనాతి సత్థు సాముక్కుంసికధమ్మదేసనాయ అనుస్సరణేన. జాణం పేసేత్వాతి విపస్సనాపటిపాటియా నిబ్బానం పతి అనుబోధజాణం పేసేత్వా పవత్తేత్వా. సోతాపత్తిఫల పతిట్టితోతి సహస్సనయపటిమణ్ణితస్స పరమమగ్గస్స అధిగమేన పరమఫల పతిట్టితో పటిలభతీతి యోజనా. న కిలిట్టత్తభావే తిట్టన్తి మహానుభావత్తా అరియధమ్మస్స. సేతకణ్ణపీళకసూచియోతి సేతభావం పత్వా కణ్ణపీళకా లోమసూచియో సబ్బా అనవసేసా పతితా పరిభట్టా అపగతా. భుమ్మదేవతాపరిహారన్తి భుమ్మదేవత్తభావన్తి.

సూచిలోమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. మణిభద్దసుత్తవణ్ణనా

౨౩౮. సుఖం పటిలభతీతి దిట్టధమ్మికాదిభేదం సుఖం అధిగచ్ఛతి. నిచ్చమేవ సేయ్యా సతిమతో ఆయతిం హితచరణతో. మణిభద్దో “సతిమాపుగ్గలో సతోకారీ సమ్మతి వేరం నప్పసవతీ”తి అధిష్ఠాయేన “వేరా చ పరిముచ్చతీ”తి ఆహ. భగవా పన సతిమంతతాసిద్ధియా వేరపరిముచ్చనం న అచ్చన్తికం, నాపి ఏకన్తికం పటిపక్ఖేన పరతో చ అప్పహీనత్తాతి తం నిసేధేన్తో “వేరా చ న పరిముచ్చతీ”తి వత్వా, యం అచ్చన్తికం ఏకన్తికశ్చ పరస్స వసేన వేరపరిముచ్చనం, తం దస్సేన్తో “యస్సా”తి గాథమాహ. కరుణాయాతి అప్పనాప్పత్తాయ కరుణాయ. కరుణాపుబ్బభాగేతి కరుణాభావనాయ వసేన ఉప్పాదితపరమజ్ఞానూపచారే. సోతి కరుణాభావనం భావేన్తో పుగ్గలో. మేత్తంసోతి మేత్తచిత్తం అంసో ఏకో కుసలకోట్టాసో ఏతస్సాతి మేత్తంసో. తస్స కేనచీతి తస్స అరహతో కరుణాయ మేత్తాభావనాయ చ సాతిసయత్తా తదభావేన కేనచి పుగ్గలేన సద్ధిం వేరప్పసజ్ఞో నామ నత్తి. ఇమినా భీణాసవేపి మేత్తాకరుణాభావనారహితే కోచి అత్తనో చిత్తదోసేన వేరం కరేయ్య, న పన తస్మిం మేత్తాకరుణాచేతోవిముత్తిసమన్నాగతే కోచి వేరం కరేయ్య. ఏవం మహిద్ధికా బ్రహ్మవిహారభావనాతి దస్సేతి.

మణిభద్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సానుసుత్తవణ్ణనా

౨౩౯. యక్ఖేన గహితో హోతీతి యక్ఖేన అనుపవిట్టో హోతి. తస్స యక్ఖగహణస్స కారణం మూలతో పభుతి విత్థారతో దస్సేతుం “సో”తిఆదిమాహ. తస్స అన్తిమభవికత్తా ఆదితో పట్టాయ అధిసీలసిక్ఖాయ సక్కుచ్చం పూరణన్తి దస్సేతి “సో పబ్బజితకాలతో”తిఆదినా. పచ్చాహారన్తి పటిక్ఖేపం. ఇమస్మిం సరభజ్ఞోతి ఇమస్మిం మమ ధమ్మభణనే. పత్తిన్తి పత్తిదానం.

పియా హోన్తి, తేనాహ భగవా “ఆకణ్ఠ్యే చ, భిక్షవే, భిక్షు సబ్రహ్మచారీనం పియో చ అస్సం మనాపో చ గరు చ భావనీయో చాతి, సీల్స్వేవస్స పరిపూరకారీ”తి (మ. ని. ౧.౬౮). తథా చాహ “తస్మిం సామణేరే”తిఆది.

పుడ్డిమన్వాయాతి యోబ్బనప్పత్తియా అణ్ఠపచ్చజ్ఞానం పరిపుడ్డిమాగమ్మ. కామసమ్మోగసమత్థతావసేన పరిపక్కిన్తియో. అనుయోజేత్వావాతి విస్సజ్జేత్వావ, గిహిభావే వా అనుయోజేత్వావ. “పుబ్బే తుయ్యం పుత్తో సీలవా కల్యాణధమ్మో లజ్జీ కుక్కుచ్చకో సిక్ఖాకామోతి సమ్భావితో, ఇదాని తతో అణ్ఠాధా జాతో”తి ఘోసనావసేన దేవతానం అన్తరే మాహేవ మే లజ్జం ఉప్పాదేయ్య.

పాటిహారియపక్ఖణ్ణాతి చాతుద్దసీపఞ్చదసీలటమీనం యథాక్కమం ఆదితో అన్తతో ఆదిఅన్తతో చ పవేసననిక్ఖమనవసేన ఉపోసథసీలస్స పటి పటి అభిముఖం పచ్చావహితబ్బపక్ఖణ్ణ. తేరసియాపీతి పరం సత్తమీనవమీసుపీతి అత్తో. పవేసభూతణ్ణో ఉపోసథసీలస్స సత్తమీసు సమాదిన్నం సీలం పటిపదం, నవమీసు నిక్ఖమభూతన్తి ఆచరియా. పోరాణటకథాయం పన పచ్చగ్గమనానుగమనపరియాయేన వుత్తన్తి ఆహ “మనుస్సా”తిఆది. అడ్డమాసన్తి సకలకాలపక్ఖం . ఏవణ్ణో వస్సవాసస్స అనుగమనం గతం హోతి. సుట్టు సమాగతన్తి సుపరిసుద్ధం సమ్మన్నం కత్వా అత్తనో సన్తానం ఆగతం. తం పన అత్తనో చిత్తేన సమం పకారేహి యుత్తం హోతీతి ఆహ “సమ్మయుత్త”న్తి. అరహన్తానం అనుకరణేన సీట్టచరియం. “న తే హి యక్ఖా కీళన్తి”తి అత్తనో పుత్తస్స కాయే అధిముచ్చనం అత్తనో కీళనం వియ హోతీతి కత్వా ఆహ.

ఉపాసికా యథావుత్తఉపోసథసీలేన సీలవతీ, సామణేరో పన అత్తనో సామణేరసీలేన సీలవా. ఉప్పతిత్వాతి ఆకాసే ఉప్పతిత్వా. మోక్షో నత్తి దుక్ఖావహస్స కమ్మస్స కతూపచితత్తా.

దువిధేపి కామేతి వత్తుకామకిలేసకామే. కిలేసకామం పరిచ్చజన్తో ఏవ హి వత్తుకామే పరిచ్చజతి నామ. విబ్బమనవసేన ఆగచ్ఛతి భిక్షాయ ఆహిణ్ణనాదిపబ్బజితకిచ్చతో. ఉప్పబ్బజిత్వా విగతసీలస్స జీవతో ఆనాపానమత్తేన జీవన్తోపి సో మతకోవ. వుత్తణ్ణోతం “మరణణ్ణోతం, సునక్ఖత్త, అరియస్స వినయే, యో సిక్ఖం పచ్చక్ఖాయ హీనాయావత్తతీ”తి (మ. ని. ౩.౪౮).

ఉణ్ణట్టేనాతి సపరిహాహట్టేన. అభిధావథాతి అభిధావతీతి ఇమస్మిం అభిధావనకిచ్చే భద్దం తే హోతూతి వత్వా గిహిభావాయ అభిధావథ. నీహరిత్వాతి నిక్ఖామేత్వా. ఏకాదసహి అగ్గిహి ఆదిత్తత్తా మహాడాహసదిసీ. సల్లక్ఖేత్వాతి గిహిభావే ఆదీనవం, పబ్బజ్ఞాయ ఆనిసంసఞ్చ సల్లక్ఖేత్వా. హిరోత్తప్పం పటిలభిత్వా “మమ ఉప్పబ్బజితుకామతం సబ్రహ్మచారిసో జానిస్సన్తి”తి. చతున్నం పరిసానం చిత్తసంఘోభవసేన సకలజమ్ముదీపం ఖోభేత్వా.

సానుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. పియజ్ఞరసుత్తవణ్ణనా

౨౪౦. పచ్చన్తేతి పరియన్తే. పాటియేక్కన్తి సజ్జీతికాలే విసుం. యమకవగ్గాదికా బ్రాహ్మణవగ్గపరియోసానా ఛబ్బీసతి వగ్గా ఏతిస్సాతి ఛబ్బీసతివగ్గా, తన్తీతి పాళి. ఉచ్చారపస్సావాది ఏవరూపం దుబ్భోజనం, “అసుచిజేగుచ్చభావేన దుట్టు

భోజన”ని కత్వా, దుబ్బోజనగృహణేన వా వస్తగబ్బమలాదీని అతిదిసతి. ఛవిఆదీని ఛేత్వాతి ఛవిఆదీని అతివిజ్ఞ అతివియ పవిసిత్వా. అట్టిమిజ్జం ఆహచ్చ అట్టాసి పీతిసముట్టానఉళారోళారూపప్పవత్తియా. తేనాహ “హదయజ్ఞమనీయో హుత్వా”తి.

ధమ్మతాయ సమాదిణ్ణని కస్సచి సన్నికే అగ్గహేత్వా సయమేవ తస్మిం ఖణే సంయతా హోమాతి యథాసంయతా. తతియపదేనాతి “సిక్ఖేమ సుసీల్య”ని ఇమినా పదేన. సేసాతి వుత్తావసేసా. తిస్సో అదిన్నాదానమిచ్ఛాచారసురాపానవిరతియో. గహితా గోబలీబద్ధజాయేన. ఛాతకం దుబ్బిక్ఖణ్ణ ఏత్థాతి ఛాతకదుబ్బిక్ఖా, జిఘచ్ఛాదుబ్బిక్ఖాబహులాయాతి అత్థో. పిసాచయక్ఖయోనియాతి పేత్తివిసయసదిసయక్ఖయోనియా అపి నామ ముచ్చేమాతి యోజనా.

పీయజ్జరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. పునబ్బసుసుత్తవణ్ణనా

౨౪౧. వసనట్టానగృహణేన రత్తిట్టానదివాట్టానాదయో సజ్జణ్ణాతి. ద్వాదసహత్తమత్తమేవ గణ్ణాతి పకతిసజ్జారణూపచారమత్తబ్యాపనతో. యథాపరిసన్ని పరిసానురూపం, యత్థ యత్థ పరిసా తిట్ఠతి, తం తం రానం గచ్చతి పరిసపరియన్తికత్తా. సత్థ ముఖవికారాభావతో పవేసానుజ్ఞం సల్లక్ఖేన్తి “నూన అయం కతాధికారా భవిస్సతీ”తి అనుమానసిద్ధం ఉపనిస్సయం దిస్సా. ఏకీభావగమనేనాతి హత్థపాసూపగమనేన పరిసాయ మిస్సీభావప్పత్తియా. పుత్తకాతి పుత్తపుత్తియో. అనుకమ్పాయజ్ఞో క-సద్దో.

నిబ్బానారమ్మణేన అరియమగ్గేన ముఞ్చీయమానా గణ్ణా “నిబ్బానం ఆగమ్మ పముచ్చన్తి”తి వుత్తా. వేలాతిక్కన్తాతి పమాణతో పరిచ్ఛిన్దితుం న సక్కాతి ఆహ “పమాణాతిక్కన్తా”తి. పియాయనాతి ఆసీసనా. ఆసీసనం పేమవసేన పేమవత్థనో ఏసనా పత్థనావ హోతీతి ఆహ “మగ్గనా పత్థనా”తి. తతోతి పీయపుత్తాదితో. పాణీనన్ని సామిలత్థే పుథువచనం దుక్ఖసద్దాపేక్షం. కే మోచేతీతి మోచనకేరియాయ కమ్మం పుచ్చతి? ఇభరో పన అత్తవసేన విభత్తివిపరిణామోతి “పాణీనేతి ఆహరిత్వా వత్తబ్బ”ని ఆహ. అభిసమ్మధన్ని అభిసమ్మధన్తో. తేనాహ “అభిసమ్మద్ధో”తి. సద్ధమ్మస్సాతి ఉపయోగత్థే సామివచనన్ని ఆహ “సద్ధమ్మమేవ అజానిత్వా”తి.

పుత్తస్స అనుమోదనం కరోన్తితి పుత్తస్స పటిపత్తిఅనుమోదనం కరోన్తి. ఉగ్గతాతి ఏత్థ కలలే వట్టదుక్ఖే నిముజ్జమానా తతో సీసం ఉక్ఖిపితుం అసక్కోన్తి అజ్జ బుద్ధానుభావేన పజ్ఞాసీసం ఉక్ఖిపితా ఉగ్గతా. పున వినిపాతాభావతో సమ్మదేవ ఉగ్గతత్తా సమ్మగ్గతా. తథాభూతా సాసనేపి ఉగ్గతా సమ్మగ్గతా జాతా. చతుసచ్చపటివేధభావన్ని చతుసచ్చపటివేధస్స అత్తిభావం. కణ్ణుకమ్మఆదీతి ఆది-సద్దేన జేగుచ్చఅసాతాదిం సజ్జణ్ణాతి. దిబ్బసమ్మత్తిం పటిలభతి పవత్తియం సమ్మత్తిదాయినో కమ్మస్స కతోకాసత్తా. తుణ్ణీ ఉత్తరికే హోహితి మాతు-వచనం సమ్మటిచ్చిత్వా తస్స విసేసాధిగమస్స అవిబన్ధకరణసమ్మాపయోగేన యథాలద్ధవిసేసాయ మాతుయా వసేన యస్మా ధీతా దిట్ఠధమ్మికసమ్మత్తిలాభీ, తస్మా వుత్తం “మాతు ఆనుభావేనేవా”తి.

పునబ్బసుసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. సుదత్తసుత్తవణ్ణనా

౨౪౨. కరణీయేనాతి ఏత్థ కరణీయన్తి వాణిజ్జకమ్మం అధిప్పేతన్తి తం వివరన్తో “అనాథపిణ్ణికో చా”తిఆదిమాహ. విక్కియతీతి విక్కయం గచ్ఛతి. తథేవ కరోతీతి యథా రాజగహసేట్ఠినా సావత్థిం గత్వా కతం, తథేవ రాజగహం గత్వా కరోతి. స్వామిన్తి అనాథపిణ్ణికో.

తం దివసన్తి యం దివసం అనాథపిణ్ణికో, గహపతి, రాజగహసమీపం ఉపగతో, తం దివసం. పణ్ణన్తి సాసనం. న సుణీతి అసుణన్తో “పణ్ణం న సుణీ”తి వుత్తో. ధమ్మగారవేన హి సో సేట్ఠి అజ్ఞాం కిచ్చం తిణాయపి న మజ్ఞో. తేనాహ “ధమ్మస్సవనత్థాయా”తిఆది. దారకరూపానన్తి దారకానం. అనత్తన్తరకరో హి రూప-సద్దో యథా “గోరూపాన”న్తి. పశ్చావణ్ణన్తి ఖుద్దికాదిభేదం పశ్చాప్పకారం పీతిం పటిలభి. అనుక్కమేన హి తా ఏతస్స సమ్భవన్తి. “సీసేన ఉట్టాయ...పే... గచ్ఛతీ”తి పదం పీతిసముట్థానరూపవసేన లక్ఖేత్వా వుత్తం.

సివధికాయ వసతీతి సివధికాయ సమీపే వసతి. సుసానస్సాసన్నట్ఠానే హి సో విహరో. అథస్సాతి అథస్స అనాథపిణ్ణికస్స “అకాలో...పే... ఉపసజ్జమిస్సామీ”తి ఏతం అహోసి. బుద్ధగతాయ సతియాతి అజ్ఞాం కిచ్చో అచిన్తేత్వా బుద్ధగతాయ ఏవ సతియా సయనవరగతో నిపజ్జి. తేన వుత్తం “తం దివస”న్తిఆది.

బలవప్పసాదోతి బుద్ధారమ్మణా బలవతీ సద్ధా. పీతిఆలోకోతి పురిమబుద్ధేసు చిరకాలం పరిచయం గతస్స బలవతో పసాదస్స వసేన “బుద్ధో”తి నామం సవనమత్తేన ఉప్పన్నాయ ఉళారాయ పీతియా సముట్టాపితో విపస్సనోభాసనదిసో సాతిసయో ఆలోకో హోతి చిత్తపచ్చయఉతుసముట్టానో. తేనాహ “సబ్బతమం విగచ్ఛీ”తిఆది. “దేవతా హి కతా”తిపి వదన్తి, పురిమో ఏవేత్థ యుత్తో.

అమనుస్సాతి అధిగతవిసేసా దేవతా. తా హి సేట్ఠిస్స సమ్మత్తిం పచ్చక్షతో పస్సింసు. తేనాహ “అయం మహాసేట్ఠీ”తిఆది. అల్లసరీరన్తి తావదేవ ఛడ్డితం అచ్చిన్నం వా కళేవరం. అపరమ్మీతి మతం కుఠితకుణపం. పరికిరింసూతి సమన్తో ఓసరితా అహేసుం. ఆలోకో అన్తరథాయపీతివేగస్స మన్దభావేన తంసముట్టానరూపానం దుబ్బలభావతో.

ఇమినావాతి అధికారేన సహస్సపదేన ఏవ సమ్మన్దితత్వాని. పదం వీతిహరతి ఏత్థాతి పదవీతిహరో, పదవీతిహరట్ఠానం. సమగమనేతి దుతవిలమ్మితం అకత్వా సమగమనే. తతోతి తేసు సోళసభాగేసు. ఏకో కోట్టాసోతి యథావుత్తం పదవీతిహరపదేసం సోళసథా భిన్నస్స ఏకో భాగో. పవత్తచేతనాతి యథావుత్తకలాసజ్ఞాతస్స పదేసస్స లజ్జనధావనపవత్తచేతనా. పదం వా వీతిహరతి ఏతేనాతి పదవీతిహరో, తథాపవత్తా కుసలచేతనా. “తస్సా ఫలం సోళసథా కత్వా”తి వదన్తి. పతిట్టహస్తస్స వసేన గహితన్తి యోజనా. వివట్టనిస్సితాయ ఏవ రతనత్తయపూజాయ ధమ్మస్సవనస్స సిక్ఖాపదసమాదానస్స సరణగమనస్స చ అత్థాయ గచ్ఛతోపి వసేన వట్టతి. పఠమం వుత్తగమనం లోకుత్తరవిసేసాధిగమస్స ఏకన్తికం, దుతియం అనేకన్తికన్తి “వట్టతియేవా”తి సాసజ్జవచనం.

సోతి అనాథపిణ్ణికో సేట్ఠి. అనుయుత్తాతి అనుగామినో సహాయా. తేవ సన్ధాయ వదతి. “సివకో అమనుస్సో”తి అపరే. న కేవలం “అనుయుత్తాపి మే అత్తి, కస్మా భాయామీ”తి ఏవం సూరో అహోసి? అథ ఖో బుద్ధగతాయ తిక్ఖవిసదసభావేన సబ్బం

పరిస్పయం మద్దిత్వాపి అగమాసీతి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. పక్ష్వన్తనలక్ష్ణణా హి సద్ధా, తాయ యుత్తకో సప్పురిసోపి సద్ధమ్మగుణవసేన సబ్బం పరిస్పయం మద్దిత్వా పక్ష్వన్తతీతి దట్టబ్బం.

సబ్బకామసమిద్ధతా పరిచ్ఛాగసీలతా ఉళారజ్ఞాసయతా పరదుక్ఖాపనయకామతా పరేసం హితేసితా పరసమ్మత్తిపమోదనాతి ఏవమాదీనం మహాగుణానం వసేన నిచ్ఛకాలం అనాథానం పిణ్డదాయకత్తా “అనాథపిణ్డీకో”తి ఏవం ఉప్పన్నం నామం. ఏవమాహాతి “ఏహి సుదత్తా”తి ఏవం ఆహ.

కిలేసపరినిబ్బానేనాతి సబ్బసో రాగాదికిలేసవూపసమేన. కిలేసవూపసమన్తి సబ్బసో సబ్బేసం కిలేసానం వూపసమం అగ్గమగ్గేన పత్వా. అనుపుబ్బికథన్తి దానాదికథం. సా హి అనుపుబ్బేన కథేతబ్బత్తా “అనుపుబ్బికథా”తి వుచ్చతి. తం సన్ధాయ వుత్తం – “అథ ఖో భగవా అనుపుబ్బిం కథం కథేసి. సేయ్యథిదం – దానకథం సీలకథం సగ్గకథం కామానం ఆదీనవం ఓకారం సంకిలేసం నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసం పకాసేసీ”తి (చూళవ. 30౦౫). మత్తకేతి అనుపుబ్బికథాయ ఉపరి పరతో. చత్తారి సచ్ఛాని పకాసేసీతి యథా మహాసేట్టి సహస్సనయపటిమణ్ణితే సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాతి, ఏవం పవత్తినివత్తియో సహ హేతునా విభజన్తో చత్తారి అరియసచ్ఛాని పకాసేసీతి.

సుదత్తసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. పఠమసుక్కాసుత్తవణ్ణనా

౨౪౩. రథికిన్తి రచ్చం. గహేత్వాతి గన్తా. సిఙ్ఖాటకన్తి అఙ్గాత్థ తికోణా రచ్ఛా వుచ్చతి. ఇథ పన “చతుక్క”న్తి వుత్తం. “మధుపీకా”తి ఏత్థ మధు-సద్దేన మధువిసేసో వుచ్చతీతి ఆహ “గన్థమధుపానం పీతా వియా”తి. సామఙ్గాజోతనా హి విసేసే తిట్టతీతి గన్థమధూతి చ అతివియ మధురో మదనియో ఏకో మధువిసేసో. తేనాహ “అసఙ్ఖో హుత్వా సయతేవా”తి.

న పటివానీయం న అపనేతబ్బన్తి అప్పటివానీయం. తేనాహ “బాహిరకఙ్ఖో”తిఆది. యం కిఞ్చి సన్తపణీతభావావహం న సేచనన్తి అసేచనకం. తతో ఏవ అనాసిత్తకం. ఓజవన్తన్తి బహుసమ్మతఓజవన్తసదిసతాయ ఓజవన్తం. తేనాహ “యథా హీ”తిఆది. ధమ్మతాయాతి అత్తనో సభావేనేవ. మధురో ఇట్టో. పివన్తీ వియాతి సుక్కాయ భిక్ఖునియా ఉపనీయమానం సద్ధమ్మామతరసం అత్తనో సోతఙ్గాలిం పూరేత్వా ఓదహన్తీవ. వలాహకతో ఆగతం వలాహకం.

పఠమసుక్కాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. దుతియసుక్కాసుత్తవణ్ణనా

౨౪౪. బహుం వత పుఞ్ఞం పసవతి సబ్బగన్థవిముత్తియా సీలసమన్నాగతేన అగ్గదక్ఖిణీయ్యాయ సుక్కాయ థేరియా భోజనస్స దిన్నత్తా.

దుతియసుక్కాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౧. చీరాసుత్తవణ్ణనా

౨౪౫. ఏకాదశమం ఉత్తానమేవ దశమేన సదిసత్తా. తథ్థ హి భోజనం ఉపాసకస్య ఆభతం, ఇథ చీవరదానన్తి అయమేవ వినేసో.

చీరాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౨. ఆళవకసుత్తవణ్ణనా

౨౪౬. ఆళవియన్తి ఇట్టిలిఙ్గవసేన తం రట్టమ్మి నగరమ్మి వుచ్చతి. రట్టే అధిప్పేతేపి న ఏత్త బహువచనం తథారుళ్లియా అభావతో. తత్తా భవనన్తి తత్తా ఆళవకస్య యత్థస్య భవనం. తత్తా ఆళవకస్య భవనే. “అథ ఖో ఆళవకో యత్థో యేన భగవా తేనుపసఙ్కమీ”తి ఏత్త తస్మిం పారపదేసే. అయమనుపుబ్బికథాతి అయం ఇదాని వుచ్చమానా అనుపుబ్బతో ఆగతా కథా. ఆళవియా ఇస్సరోతి ఆళవో, ఆళవకోతి చ రాజా వుత్తో. కదాచి చోరపటిబాహనత్తం, కదాచి ఉస్సాహసత్తివిభావనవసేన పటిరాజనిసేధనత్తం, కదాచి లక్ఖయోగ్యవినియోగవసేన బ్యాయామకరణత్తత్తా. మిగానం వననతో వసనతో వానతో వా “మిగవా”తి లద్దసమజ్ఞాం మిగవం. తస్సేవాతి రజ్ఞో ఏవ. మిగోతి ఏకో ఏణిమిగో. తియోజనన్తి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం. ఉదకం వియ పవిసిత్వా రితన్తి యథా పరిస్సమప్పత్తో ఉదకం పవిసిత్వా రితో నిరస్సాసో హోతి, ఏవం వియ రితం. మూలన్తి సమీపం. యత్థం దిస్సావ రజ్ఞో భయం ఛమ్మితత్తం ఊరుత్తమ్మం అహోసి, తస్మా రాజా పలాయితుం నాసక్కి. తేన వుత్తం “ఖాదితుం ఉపగతో”తి. అథ రాజా ద్విధా చిన్నం మిగం దత్వా అత్తానం మోచేతుకామో అహోసి. యత్థో “నను మమ హత్థగతకాలతో పట్టాయ మిగోపి మమ సన్తకో, తత్త కిన్నామ తే కేరాటియమిదం దత్వా అత్తనో మోచన”న్తి రాజానం న ముజ్ఞి. అథ రాజా తస్స తాదిసం పటిజ్ఞాతం అకాసి. తేన వుత్తం “రాజా తేన సద్ధి”న్తిఆది. భవనం అనుపగతన్తి ఇదం మమ భవనం అనుపగతం. అననుజ్ఞాతన్తి ఉపగతేన సామిభూతేన అననుజ్ఞాతత్తా. ఏతేన ఉపగతం తం, ఇదాని తాదిసేన అనుజ్ఞాతత్తా ఖాదితుం లభామీతి దస్సేతి.

మచ్చుపథేతి మచ్చుగోచరే. ఆసన్నమరణతాయ ఏవమాహంసు.

తం ఆళవకకుమారం ఆదాయ పక్కమింసూతి యోజనా. తస్స రజ్ఞో మహేసీ ఆళవకకుమారస్స మాతాతి వుత్తా. దేవిసహస్సానం విప్పలపన్తీనన్తి వచనం పరిణామేతబ్బం.

దేసనాపరియోసానేతి యత్థం దమేత్వా పచ్చాగన్త్వా నగరద్వారసమీపే రుక్ఖమూలే నిసిన్నేన భగవతా సరాజికాయ మహతియా పరిసాయ దేసితదేసనాయ పరియోసానే. సోతి భగవా. భవనే ఏవాతి విమానే ఏవ. భగవాపి పస్సతి పకతిచక్కునావ నిగ్రోధస్స ఉపరి నిబ్బత్తత్తా.

తత్తా తస్మిం “రోసేతుకామతాయా”తి వచనే. తేసన్తి సాతాగిరిహేమవతానం.

కాలదీపదేసకులజనేత్తిఆయుప్పమాణవిసయం పశ్చామహావిలోకితం. “సీతం బృపగతం హోతి, ఉత్తా ఇ ఉపసమ్మతీ”తిఆదినా (బు. వం. ౨.౮౩) ఆగతాని ద్వత్తింస పుబ్బనిమిత్తాని. కటిప్పదేసవత్తికోసకణ్ణతో తిథా. సద్ధీతి ఆళవకస్స ఉగ్గోసితసద్ధో.

ఇమినా పసభేన సకలజమ్బుదీపం బ్యాపేత్వా పవతే అపరేపి తయో సద్దే యథా ఏతే, ఏవం ఆళవకస్స ఉగ్గోసితసద్దోపేతి దస్సేతుం “చత్తారో”తిఆది వుత్తం. ఓసక్కంతే పరిహాయమానే.

చుణ్ణేనాతి చుణ్ణేతుం సమత్తతం సన్ధాయ వుత్తం, న పన చుణ్ణనవసేన వుత్తం. తేనాహ “మా కస్సచీ”తిఆది. ఉస్సావబిన్దుమత్తమ్మీతి ఉస్సావపతనమత్తమ్మి. ఖురప్పం సల్లం.

సేట్టానీతి అజేయ్యేన అప్పటిహతభావేన ఉత్తమాని. దుస్సావుధన్ని ఆవుధకిచ్చకరం ఉత్తరియం దుస్సం. ఇమాని కిర సక్కాదీనం పుజ్ఞానుభావేన నిబ్బత్తాని అప్పటిహతప్పభావాని పటిపక్ఖవిధమనయుత్తాని అవజ్ఞాని ఆవుధాని. తేనాహ “యది హీ”తిఆది.

అసనివిచక్కం వియాతి అసనిమణ్డలం వియ.

పిత్తన్తి అలగద్దపిత్తం. భిన్డేయ్యాతి ఆసెఞ్చయ్య. సుఖన్తి సుకరం. ముదుభూతచిత్తవవత్థానకరణత్తన్తి ముదుభూతం అత్తనో చిత్తే వవత్థానస్స కరణత్తం.

ఏవం వుత్తేతి “న ఖావా”న్తి ఏవం వుత్తే. భగవతో సాసనే రితే పయిరుపాసిత్వా ఉగ్గహితం భగవంతం పయిరుపాసిత్వా ఉగ్గహితమేవ నామాతి ఆహ “కస్సపం...పే... ఉగ్గహీసు”న్తి. పుట్టపజ్ఞాతి సమ్మాసమ్మద్దేన పుట్టపజ్ఞా. యస్మా బుద్ధవిసయే పుట్టపజ్ఞా, తస్మా బుద్ధవిసయావ హోన్తి.

పటిసేధేత్వాతి వాచాయ అసక్కుణేయ్యభావేనేవ పటిసేధేత్వా. “యదాకఙ్ఘసీ”తి పదసన్నివసేన నిద్దేసోతి ఆహ “యది ఆకఙ్ఘసీ”తి. తేన తుయ్యం పుచ్చం తావ సుత్వా విస్సజ్జేస్సన్తి దస్సేతి. తేనాహ “న మే”తిఆది. దుతియవికప్పే ద-కారో పదసన్నికరోతి ఆహ “యం ఆకఙ్ఘసీ”తి. “పుచ్చ, ఆవుసో, సుత్వా జానిస్సామీ”తి అవత్వా సబ్బజ్ఞాబుద్ధస్స అనియమేత్వా వచనం సబ్బవిసయం హోతీతి ఆహ “సబ్బం తే”తిఆది.

కిం సూతి ఏత్థ కిన్తి పుచ్చాయం, సూతి సంసయే, కిం నూతి అత్తో? ఇథాతి ఇమస్మిం లోకే. తస్మా విత్తన్తి యస్మా విత్తికరణతో విత్తం. సుకతన్తి సుట్టు సక్కచ్చం కతం. సుఖన్తి ఇట్టఫలం. తత్త యం పధానం, తం దస్సేతుం “కాయికచేతసికం సాత”న్తిఆది వుత్తం. నిస్సన్దఫలజ్ఞో తగ్గహణేన గహితమేవ హోతి. అప్పీతీతి పాపేతి. అతిసయత్తజోతనో తర-సద్దోతి ఆహ “అతిసయేన సాదూ”తి. రససజ్ఞాతాయ ఇట్టానం రాగాదిధమ్మానం. కేన ఏకారేనాతి కథం-సద్దస్స అత్థమాహ. కథంజీవిన్తి యది సమాసపదమేతం, “కథ”న్తి సానునాసికా కతాతి ఆహ “గాథాబన్ధసుఖత్త”న్తిఆది.

సద్ధీధ విత్తన్తి ఏకదేసేన సముదాయదస్సనం సముద్దపబ్బతనిదస్సనం వియ. ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో దట్టబ్బో. “విత్తికరణతో విత్త”న్తి వుత్తమత్తం సన్ధాయ హేతుపమాహి యోజేత్వా దస్సేతుం “యథా హీ”తిఆది వుత్తం. తేన సుఖావహనతో, దుక్ఖపటిభావనతో, దాలిద్దియూపసమనతో, రతనపటిలాభహేతుతో, లోకసంతతిఆవహనతో చ సద్ధా విత్తం యథా తం హిరజ్ఞాసువణ్ణాదీని. తేనాహ “ఏవ”న్తిఆది. నను చేతనా సమ్మాదిట్టిఆదయో చ సాతిసయం విపాకసుఖం ఆవహన్తి, తం కథం సద్ధా ఆవహతీతి? సద్ధాధురభావసభావతో. తేనాహ “సద్ధాధురేన పటిపన్నాన”న్తి. తస్స చ సేసపదేసుపి యోజేతబ్బం.

ఇదాని యం హిరణ్మయవర్ణాది సద్ధావిత్తస్స ఓపమ్మం, తం హీనం, సద్ధావిత్తమేవ ఉత్తమన్తి పాళియం సేట్టగ్గహణం కతన్తి దస్సేతుం “యస్మా పనా”తిఆది వుత్తం. పరలోకం గతం అనుగచ్ఛతీతి అనుగామికం. అజ్ఞోహి న సాధారణన్తి అనజ్ఞసాధారణం. సబ్బసమ్మత్తిహేతుతి సబ్బాసం సీలసమ్మదాదీనం లోకియలోకుత్తరానం సమ్మత్తీనం హేతు. అనత్తాయ హోతి అనుపాయపటిపత్తితో. తస్మా అనుగామికత్తా. అనజ్ఞసాధారణత్తా సబ్బసమ్మత్తిహేతుభావతో హిరణ్మదివిత్తనిదానత్తా చ సద్ధావిత్తమేవ సేట్టం. ఉక్కుట్టపరిచ్ఛేదదేసనా యథా “సత్తా దేవమనుస్సాన”న్తి.

“దసకుసలధమ్మో”తి ఇమినా ఏకచ్ఛానంయేవ దానాదిధమ్మానం సజ్ఞహో, న సబ్బేసన్తి అసజ్ఞహితసజ్జణ్ణనత్తం “దానసీలభావనాధమ్మో వా”తి వుత్తం. “సుఖ”న్తి తివిధస్సపి సుఖస్స సాధారణగ్గహణమేతన్తి తం సవిసేసలద్ధం పుగ్గలవసేన దస్సేన్తో “సోణసేట్టి...పే.... ఆవహతీ”తి ఆహ. యో సో పదుమవతియా దేవియా పుత్తో మహాపదుమో నామ రాజా దిబ్బసుఖసదిసం రజ్జసుఖమనుభవిత్వా పచ్ఛా పచ్ఛేకబుద్ధో హుత్వా నిబ్బానసుఖమనుభవి, తం నిదస్సనభావేన గహేత్వా ఆహ “మహాపదుమాదీనం వియ నిబ్బానసుఖిన్వా ఆవహతీ”తి.

అత్తుద్ధారనయేన సచ్ఛసద్ధం సంవణ్ణేన్తో “అనేకేసు అత్తేసు దిస్సతీ”తి ఆహ. వాచాసచ్ఛే దిస్సతి సచ్ఛసద్ధో “భణో”తి వుత్తత్తాతి అధిష్పాయో. విరతిసచ్ఛే దిస్సతి. వేరమణీసు హి పతిట్టితా సమణబ్రాహ్మణా “సచ్ఛే రితా”తి వుచ్చన్తి. అత్తాకారమ్మి వత్తుం ఇదమేవ సచ్ఛం మోఘమజ్ఞాన్తి పవత్తియాకారం ఉపాదాయ దిట్టి ఏవ సచ్ఛన్తి దిట్టిసచ్ఛం, తస్మిం దిట్టిసచ్ఛే దిస్సతీతి యోజనా. బ్రాహ్మణసచ్ఛానీతి పరమత్తబ్రహ్మనం సచ్ఛాని, యాని “సబ్బే పాణా అవజ్ఞా, సబ్బే కామా అనిచ్ఛా, సబ్బే భవా అనిచ్ఛా, నాహం క్వచని కస్సచి కిన్హనతస్మి”న్తిఆదినా (అ. ని. ౪.౧౮౭) చతుక్కునిపాతే ఆగతాని. పరమత్తభూతం సచ్ఛం నిబ్బానం. అబ్బన్తరం కత్వాతి అన్తోగధమేవ కత్వా, తేహి సద్ధిన్తి అత్తో పరమత్తసచ్ఛానమ్మి సాదుతరత్తా. యస్సానుభావేనాతి యస్స వాచాసచ్ఛస్స ఆనుభావేన.

ఉదకమ్మి ధావతీతి ఉదకపిట్టియం అభిజ్ఞమానాయం పథవియా వియ ధావతి గచ్ఛతి మహాకప్పినరాజా వియ. విసమ్మి సచ్ఛేన హనన్తి పణ్ణితాతి కణ్ణదీపాయనాదయో వియ. సచ్ఛేనాతి మచ్చజాతకే బోధిసత్తస్స వియ సచ్ఛేన దేవో ధనయం పవస్సతి. సచ్ఛే రితాతి విరతిసచ్ఛే వాచాసచ్ఛే చ రితా తయోపి బోధిసత్తా. నిబ్బుతిన్తి నిబ్బానం పత్తయన్తి. సాదుతరన్తి సాతతరం ఇట్టతరవిపాకదానతో.

రసానన్తి నిద్ధారణత్తే సామివచనం. నిద్ధారణిన్వా కోచి కుతోచి కేనచి ఇమన్తి కస్సచి వచనం న సాధేతీతి దస్సేన్తో “యే ఇమే”తిఆదిమాహ. తేన హి నిబ్బానం రససముదాయతో సాదుతరతావిసేసేన నిద్ధారీయతి. తత్త యే ఇమే వుచ్చన్తితి యోజనా. సాయనీయధమ్మాతి జిహ్వాయ సాయితబ్బా ధమ్మా. రసాయతనం రసోతి ఆహ “మూలరసో ఖన్ధరసో”తిఆది. ఫలరసన్తి ఫలస్స రసం, ఫలం పీళేత్వా తాపేత్వా గహేతబ్బరసన్తి అత్తో. అరసరూపోతి ఆచారరహితసభావో. రూపస్స అస్సాదనవసేన ఉప్పజ్జనకసుఖధమ్మా రూపరసా. ఏస నయో సద్ధరసాదీసు. సద్ధరసోతి బృజ్జనసమ్మూతో రసో. విముత్తిరసోతి విముత్తిసమ్మత్తికో రసో. అత్థరసోతి అత్థస్స పటివిజ్ఞనవసేన ఉప్పజ్జనకసుఖం అత్థరసో, తథా ధమ్మరసో వేదితబ్బో. రూపాచారాతిఆదీసు రసగ్గహణేన ఫలరసం వదతి. సో హి ఫలస్స రూపో చ, రసేతబ్బతో ఆసాదేతబ్బతో రసో చాతి “రూపరసో”తి వుచ్చతి. ఆచారో పన సామగ్గీరసహేతుతాయ “రసో”తి వుత్తో. సచ్ఛం హవేతి ఏత్త హవేతి ఏకంసత్తే నిపాతో, ఏకంసత్తే చ అవధారణమేవాతి ఆహ “సచ్ఛమేవ సాదుతర”న్తిఆది. సరీరముపట్టూహేన్తి, న చిత్తం. నను చ సుఖుప్పత్తిపయోజనత్తా చిత్తమ్మి ఉపట్టూహేన్తి? న, సుఖస్స సరీరత్తూహానం పటిచ్చ ఉప్పన్నత్తా. విరతిసచ్ఛవాచాతి

సచ్చవిసేసేన సమ్మజ్జనం వదతి. చిత్తముపట్టాహీతి పదాలికాయ విరతివాచాయ సచ్చరసే సతి సమధవిపస్సనాదీహి చిత్తపరిట్టాహనస్స సమ్మవతో మగ్గఫలానిసంసం గణ్ఠాతి. అసంకిలేసికశ్చ సుఖమావహతి వివట్టసన్నిస్సితత్తా. విముత్తిరసోతి ఫలసుఖం వదతి నిట్టానసుఖమ్మి వా. పరమత్థసచ్చరసో నామ నిట్టానరసో. తథా హి తం “అచ్చుతిరసం అస్సాసకరణరస”న్తిపి వుచ్చతి. తేన పరిభావితత్తాతి విముత్తిరసస్స సాదుతరభావదస్సనత్థం. ఏవం సన్తేపి “విముత్తిరసపరిభావితత్తా”తి ఏతేన కామం విముత్తిరసో వా పరమత్థసచ్చరసో వా సాదుతరసాతి దస్సేతి. తదధిగమూపాయభూతన్తి తస్స పరమత్థసచ్చస్స అధిగమూపాయభూతం. అత్థశ్చ ధమ్మశ్చాతి ఫలశ్చ కారణశ్చ నిస్సాయ పవత్తితో అత్థరసా ధమ్మరసా చ సాదూ, తతోపి పరమత్థసచ్చమేవ సాదురసన్తి అధిప్పాయో.

లోకుత్తరం లోకియశ్చ అత్థం అజానన్తో అన్తో, లోకియత్థమేవ జానన్తో ఏకచక్కు, ఉభయం జానన్తో ద్విచక్కు. పరహీతం అత్తహీతశ్చ అజానన్తో అన్తో, అత్తహీతమేవ జానన్తో ఏకచక్కు, ఉభయత్థం జానన్తో ద్విచక్కు. సో ద్విచక్కుపుగ్గలో పశ్శాజీవీ. తం పన గహట్టపబ్బజితవసేన విభజిత్వా దస్సేతుం “గహట్టో వా”తిఆది వుత్తం. గహట్టపటిపదం ఆరాధేత్వా చాతి యోజనా. ఆరాధేత్వాతి చ సాధేత్వాతి అత్తో.

పురిమనయేనేవాతి కస్సపసమ్మాసమ్మద్ధవిస్సజ్జితనయేనేవ. కిశ్చాపీతి అనుజాననసన్దస్సనత్థే నిపాతో. కిం అనుజానాతీతి? గాఢాయ చతుహి పదేహి వుత్తేసు అత్తేసు ఏకస్స అత్థస్స సిద్ధియం ఇతరేసమ్మి సిద్ధిం అనుజానాతి. తేనాహ “యో చతుబ్బిధమోఘం...పే.... పరిసుజ్ఞతీ”తి. కిం సన్దస్సేతీతి? యేసం పాపధమ్మానం బలవభావేన ఓఘతరణాది న సిజ్ఞతి, తేసం పటిపక్ఖానం నిస్సన్దేహవసేన సన్దస్సనం. తేనాహ “ఏవం సన్తేపీ”తిఆది. ఓఘతరణన్తి ఓఘతరణపటిపత్తిం. అసద్దహన్తోతి ఏవం పటిపజ్జన్తో ఇమాయ పటిపత్తియా ఓఘం తరతీతి న సద్దహన్తో. న పక్ఖన్దతీతి పక్ఖన్దనలక్ఖణాయ సద్ధాయ న ఉగ్గాటీయతీతి న ఓతరతి. చిత్తవోస్సగ్గేనాతి యథాకామాచారవసేన చిత్తస్స వోస్సజ్జనేన. పమత్తో పమాదం ఆపన్నో. తత్థేవాతి కామేసు ఏవ. విసత్తత్తా లగ్గత్తా. వోకిణ్ణోతి విసేవితో. తస్మాతి వుత్తస్స చతుబ్బిధస్సపి అత్థస్స హేతుభావేన పచ్చామసనం. తప్పటిపక్ఖన్తి అస్సద్ధియాదీనం పటిపక్ఖం సద్ధాదీనం ఓకాసత్తా.

ఏతాయాతి గాఢాయం ఇమినా పదేనాతి సమ్మన్తో. సప్పురిససంసేవో సద్ధమ్మస్సవనం యోనిసోమనసికారో ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తీతి ఇమేసం సోతాపత్తిమగ్గాధిగమస్స అజ్ఞానం ఆసన్నకారణం సద్ధిన్తియన్తి ఆహ “సోతాపత్తియక్ఖపదట్టానం సద్ధిన్తియ”న్తి. వుత్తజ్ఞోతం – “సద్ధాజాతో ఉపసంజ్కమతి , ఉపసంజ్కమన్తో పయిరుపాసతి, పయిరుపాసన్తో సోతం ఓదహతి, ఓహితసోతో ధమ్మం సుణాతీ”తిఆది (మ. ని. ౨.౧౮౩, ౪౩౨). దిట్టోఘం తరతి ఏతేనాతి దిట్టోఘతరణం, దిట్టోఘస్స తరణం. కామశ్చోత్త “తరతి ఓఘ”న్తి వుత్తం, వత్తమానసమీపేపి పన వత్తమానం వియ వోహరణం యుత్తం దిట్టోఘస్స తిణ్ణభావస్స ఏకన్తికత్తాతి “సోతాపన్నశ్చ పకాసేతీ”తి వుత్తం. ఏస నయో సేసేసుపి. దిట్టివిచికిచ్చాదిపటిపత్తన్తరాయకరానం పాపధమ్మానం సముచ్చిన్నత్తా సోతాపన్నో...పే.... అప్పమాదేన సమన్నాగతో. “సోతాపత్తి...పే.... తరతీ”తి ఏత్తకే వుత్తే సకిదేవ ఇమస్స లోకస్స ఆగమనమ్మి గహీతం సియాతి తన్నివత్తనత్థం “ఆరాధేత్వా...పే.... అవసేస”న్తి వుత్తం. నను “అవసేస”న్తి వుత్తత్తా సోతాపత్తిమగ్గేన అతిణ్ణం అనవసేసం భవోఘవత్థు గహీతమేవ సియాతి? న, ఉపరి ద్వీహి మగ్గేహి తరితబ్బానం తేసం పరతో ద్విన్నం పహానవసేన వుచ్చమానత్తా. అపవాదవిసయమ్మి పరిహరతి – “ఏవం ఏసా చోదనా అత్తనో విసయే న పతిట్టాతీ”తి. అనాదికాలభావత్తా కామసంజ్ఞాయ కామోఘతరణం మహతా ఏవ వీరియేన సాధేతబ్బన్తి ఆహ “వీరియేనా”తి. తతియం మగ్గం ఆరాధేత్వా. కామోఘస్స వత్థు

కామోఘవత్తు, కామగుణేహి సద్ధిం సబ్బో కామభవో. కామోఘసంజ్ఞాతన్తి కామోఘసంజ్ఞాతం. కామనట్టేన కామో చ సో దుక్ఖో చాతి కామదుక్ఖం. అస్సాదనట్టేన కామో ఏవ సంజ్ఞాతి కామసంజ్ఞా, సబ్బసో సముచ్చిన్నత్తా విగతా కామసంజ్ఞా ఏతిస్సాతి విగతకామసంజ్ఞా . సబ్బేసం రాగాదిమలానం మూలభూతత్తా సత్తసన్తానస్స విసేసతో మలీనసభావాపాదనతో పరమం ఉక్కుంసగతం మలన్తి పరమమలం, అవిజ్ఞా. తేనాహ భగవా - “అవిజ్ఞాపరమం మల”న్తి (ధ. ప. ౨౪౩).

పఞ్చాపదం గహీత్వాతి యథాపుత్తం పఞ్చాపదం హదయే రపేత్వా. తప్పసజ్జేన అత్తనో పటిభానేన సబ్బేహి వియ ఉగ్గహితనియామేన. సబ్బత్థేవాతి పఞ్చాసుపి రానేసు. అత్తయుత్తిపుచ్చాతి పఞ్చాదిఅత్తసమధిగమస్స యుత్తియా కారణస్స పుచ్చా. తేనాహ “అయం హి”తిఆది. పఞ్చాదిఅత్తం ఇత్వాతి పఞ్చాధన-కిత్తి-మిత్త-అభిసమ్మరాయసంజ్ఞాతం అత్తం సయాపతో సచ్చపటివేధనిప్పాదనేన జాణేన జానిత్వా. నను ఏస లోకుత్తరం సోతాపత్తిమగ్గఫలపఞ్చం తదధిగమూపాయం లోకియపఞ్చా ఇచ్చ అభిభవిత్వా రితో, సో కస్మా తత్త అత్తయుత్తిం పుచ్చతీతి? సచ్చమేతం, ఉపరి పన సమాధిస్స యుత్తిం పుచ్చితుకామో పఞ్చాయ సేట్టభావతో, తస్స చ ఏకదేసేనేవ అధిగతత్తా తమేవ ఆదిం కత్వా పుచ్చతి. “కాయ యుత్తియా”తిఆది అత్తవత్తనం అతిదిస్సతి “ఏస నయో ధనాదీసు”తి. తత్తాపి అత్తయుత్తిపుచ్చాభావో పన “సబ్బత్థేవా”తి ఇమినా విభావితోతి.

సద్ధాసుస్సూసాఅప్పమాదఉట్టానసంజ్ఞాతేహి చతుహి కారణేహి. కాయసుచరితాదిభేదేన ఆజీవట్టమకసీలభూతేన. సమధవిపస్సనాభూతేన నిప్పరియామేన బోధిపక్ఖియే ఏవ గణ్ఠాన్తో “అపరభాగే”తి ఆహ. పరియాయబోధిపక్ఖియా పన విసేసతో వుట్టానగామినివిపస్సనాకాలేపి లబ్బన్తి. పుట్టభాగేతి వా తరుణవిపస్సనాకాలం. తతో పుట్టసాధనా ఇ సద్ధాయ “అపరభాగే”తి పునాహ, తతో పరన్తి అత్తో. ధమ్మన్తి పటిపత్తిధమ్మం. న సద్ధామత్తకేనేవ పఞ్చం లభతీతి యోజనా. యది ఏవం కస్మా “సద్దహానో”తి వుత్తన్తి ఆహ “యస్మా పనా”తిఆది. కిం వుత్తం హోతీతిఆదినా వుత్తమేవ అత్తం వివరతి. న కేవలం సుస్సూసామత్తేన పఞ్చాపటిలాభో, అథ ఖో అప్పమాదేన పఞ్చం లభతీతి దస్సేతుం పాళియం “అప్పమత్తో విచక్ఖణో”తి వుత్తన్తి తదత్తం దస్సేన్తో “ఏవ”న్తిఆదిమాహ.

ఇదాని సద్ధాదీనం పఞ్చాపటిలాభస్స తంతంవిసేసపచ్చయాని నీహరిత్వా దస్సేతుం “ఏవ”న్తి వుత్తం. సుస్సూసాయాతి సోతుకామతాయ. సా అత్తతో ఉపసంజ్ఞమనాది. పఞ్చాధిగమూపాయన్తి పరియత్తిధమ్మమాహ. తేనాహ “సుణాతీ”తి. గహితం న పముస్సతి, సతిఅవిప్పవాసలక్ఖణో హి అప్పమాదోతి. న కేవలం యాథావతో గహణకోసల్లమేవ విచక్ఖణతా, అథ ఖో యాథావతో పఞ్చాసమ్మవేధనాత్తాతి ఆహ “విత్థారికం కరోతీ”తి. ఇదాని పఞ్చాపటిలాభహేతుం మత్తకం పాపేత్వా దస్సేతుం “సుస్సూసాయ వా”తిఆది వుత్తం. అత్తముపపరిక్ఖతీతి సుతకతానం ధమ్మానం పాళిఅత్తూపపరిక్ఖాపుట్టకం రూపారూపవిభాగం పరమత్తం సలక్ఖణతో సామజ్జలక్ఖణతో చ ఉపపరిక్ఖతి వీమంసతి. అనుపుట్టేనాతి ఏవం ఇతపరిక్ఖం పత్వా తీరణపరిక్ఖాయ తతో అనుక్కమేన తీరణపరిక్ఖం పహానపరిక్ఖా ఇ మత్తకం పాపేన్తో మగ్గప్పటిపాటియా పరమత్తసచ్చభూతం నిబ్బానం సచ్చికరోతి.

ఇమాని సద్ధాదీని చత్తారి కారణాని మత్తకం పాపేత్వా దస్సేన్తో ఆహ “దేసకాలాదీని అహపేత్వా”తి. యస్మిం దేసే యస్మిం కాలే యే చ సహాయకే నిస్సాయ యం కిచ్చం తిరేతబ్బం, తాని దేసకాలాదీని అనతిక్కమిత్వా అత్తనో అభివృద్ధిం ఇచ్చన్తేన “అయం నామ దేసో, యత్తాహం ఏతరహి వసామి, అయం కాలో, ఇమే మిత్తా, ఇమే అమిత్తా, ఇమే ఆయవయా, అహా ఇ ఏదిసో జాతి-కుల-పదేస-బలభోగ-పరివారాదీహి, తం కిచ్చం ఇదాని ఆరద్ధబ్బం, ఇదాని నారద్ధబ్బ”న్తి సబ్బం

ఉపపరిక్లిత్యా పటిపజ్జితబ్బం. ఏవం పటిపజ్జన్తో హి లోకియస్స ధనస్స పటిరూపాధిగమూపాయం కరోతి నామ. లోకుత్తరస్స పన సీలవిసోధనాదివసేన వేదితబ్బం. వహితబ్బభావేన ధురో వియాతి ధురో, భారో. ఇథ పన ధురసమ్మగ్గహో ఉత్తరపదలోపేన ధురో, వీరియం. సో సాతిసయో ఏతస్స అట్టితి ధురవా. “ఉట్టాతా”తి పదేన కాయికవీరియస్స వక్ఖమానత్తా “చేతసికవీరియవసేనా”తి విసేసితం. అనిక్కిత్తధురో ధోరయ్వాభావతో. తిణా భియ్యా న మజ్జాతీతి తిణం వియ పరిభవన్తో అతిభుయ్య వత్తతీతి అత్తో. ఆదినా నయేనాతి ఏత్త ఆది-సద్దేన -

“కరం పురిసకిచ్చాని, సో సుఖా న విహాయతి; (దీ. ని. ౩.౨౦౩);

“న దివా సోప్పసీలేన, రత్తిముట్టానదేస్సినా;

నిచ్చం మత్తేన సోజ్ఞేన, సక్కా ఆవసీతుం ఘర”న్తి చ. (దీ. ని. ౩.౨౦౩); -

ఏవమాదీనం సజ్గహో. అసిథిలపరక్కమో అనలసభావతో. ఏకమూసికాయాతి ఏకాయ మతమూసికాయ. నచిరస్సేవాతి చతుమాసబ్బంతరేయేవ. చతుసతసహస్ససజ్ఞం చూళన్తేవాసీ వియాతి కాకణికడ్డకహాపణ-సోళస-కహాపణ-చతువీసతి-కహాపణ-సతహరణక్కమేన ద్వే సతసహస్సాని, చూళకమహాసేట్టితో ధీతులాభవసేన ద్వే సతసహస్సానీతి ఏవం చతుసతసహస్ససజ్ఞం ధనం ఏకమూలేన యథా చూళన్తేవాసీ విన్ది, ఏవం అజ్ఞోపి పతిరూపకారీ ధురవా ఉట్టాతా విన్దతే ధనం. అయజ్ఞా అత్తో చూళకసేట్టిజాతకేన దీపేతబ్బో. వుత్తజ్ఞోతం -

“అప్పకేనపి మేధావీ, పాభతేన విచక్ఖణో;

సముట్టాపేతి అత్తానం, అణుం అగ్గింవ సన్దమ”న్తి. (జా. ౧.౧.౪);

వత్తం కత్వాతి అధిట్టానవత్తం కత్వా. “సచ్చవాదీ భూతవాదీ”తి కిత్తిం పవోత్తితి యోజనా. ఇచ్చితపత్తితన్తి యేహి మిత్తం ఇచ్చతి, తేహి ఇతరం పత్తితం. మిత్తాని గన్ధతీతి మిత్తభావం ఘటేతి. దానస్స పియభావకరణతో “దదం పియో హోతీ”తి వుత్తం. యం దానం ఏకంతతో మిత్తభావావహం, తం దస్సేన్తో “దుద్దదం వా దదం తం గన్ధతీ”తి ఆహ. దదన్తి చ లక్ఖణవచనమేతన్తి ఆహ “దానముఖేన వా”తిఆది.

ఆళవకస్స అజ్ఞాసయానురూపం గహట్టవసేన విస్సజ్జేన్తో. సద్ధా ఏతస్స అట్టితి సద్ధో, తస్స సద్ధస్స. ఘరమేసిసీతి ఘరావాససజ్ఞాతం ఘరం ఏసన్తస్స. ఘరావాససన్నిస్సితత్తా “ఘర”న్తి కామగుణా వుచ్చన్తితి ఆహ “పశ్చా కామగుణే”తి. “ఏతే చతురో ధమ్మా”తిఆదినా గహితా అనన్తరగాథాయ వుత్తధమ్మా ఏవాతి దస్సేన్తో “వుత్తప్పకారం సచ్చ”న్తిఆదిమాహ. తత్త “ఇమే కుసలా, ఇమే అకుసలా”తిఆదినా తే అత్తే యాథావతో ధారణతో ఉపధారణతో ధమ్మా. సజ్ఞా చిత్తచేతసికానం ధారణం, అవిచ్ఛేదతో సన్ధారణతో కుసలసన్తానం ధారేతీతి ధితి, వీరియం. చజతి ఏతేనాతి చాగో, దానం. పచ్చయవేకల్లతో ఫలుప్పాదనసమత్తతావసేన సన్తి.

అజ్ఞోపీతి ఇతో యథావుత్తధమ్మసముదాయతో అజ్ఞోపి ధమ్మా యది సన్తి, తే ధమ్మే పుచ్చస్సూతి. కిలేసే, కాయవాచాదికే వా దమేతీతి దమో , పజ్ఞా. ఉట్టహాతి ఉస్సహాతి ఏతేనాతి ఉట్టానం, వీరియం. ఏత్తాతి ఏతిస్సా పుచ్చాయ. సద్ధిన్తి సజ్ఞేపతో భావత్తపదానం బన్ధనేన సహ. ఏకమేకం పదన్తి పజ్ఞాదికమేకేకం పదం. “పజ్ఞా ఇమస్మిం రాసే పజ్ఞాతి ధమ్మోతి చ ఆగతా”తిఆదినా పజ్ఞాదిఅత్తస్స ఉద్ధరణం అత్తుద్ధారో. తస్స తస్స అత్తస్స “పజ్ఞా పజాననా”తిఆదినా (ధ. స.

౧౬) వేవచనపదానం ఉద్ధరణం పదుద్ధారో. పజానాతీతి పజ్ఞా, ధారేతీతి ధమ్మా, దమేతీతి దమోతి ఏవం పదస్స కథనం పదవణ్ణనా.

అజ్ఞాతి వా ఏతరహి. యథావుత్తేన పకారేనాతి “సద్దహానో అరహత”న్తిఆదినా వుత్తప్పకారేన. సచ్చసమ్మటివేధావగహణం వా యథావుత్తేన పకారేన దిట్టసచ్చతాయ ఇథలోకపరలోకత్థం యాథావతో జానన్తో. ఏవఇచ్చ యక్ఖో సత్థు దేసనానుభావసిద్ధం పజ్ఞాం పుచ్చనేన అత్తనో పటిలాభసమ్మత్తిం విభావేన్తో “కథంసు లభతే పజ్ఞా”న్తిఆదిమాహాతి ఆచరియా. సమ్మరాయికోతి ఏత్థ చ-సద్దో లుత్తనిద్దిట్టో, తేన “దిట్టధమ్మికో చా”తి అయమత్తో వుత్తో ఏవాతి దస్సేన్తో “యో అత్తో...పే.... దస్సేతీ”తి ఆహ. అరీయతి ఫలం ఏతస్మాతి అత్తో, కారణం. విచక్షణే సపయోజనతాయ.

తస్స జాణస్సాతి తస్స అత్తస్స ఆవిభావనస్స జాణస్స. గుణవిసేసేహి చ సదిసస్సపి అజ్ఞాస్స అభావతో అగ్గదక్షిణేయ్యో బుద్ధో భగవా. తేనాహ -

“నయిమస్మిం లోకే పరస్మిం వా పన,
బుద్ధేన సేట్టోవ సమోవ విజ్ఞతి;
ఆహునేయ్యానం పరమాహుతిం గతో,
పుజ్ఞాత్థికానం విపులఫలేసిన”న్తి. (వి. వ. ౧౦౪౭);

సహితపటిపత్తిన్తి పజ్ఞాసజ్ఞాహికం అత్తనో పటిపత్తిం. సున్దరా బోధి సుబోధి, బుద్ధస్స సుబోధి బుద్ధసుబోధి, సా ఏవ బుద్ధసుబోధితా. ధమ్మస్సవనత్థం సన్నిపతితదేవతాహి సజ్ఞట్టసాధుకారసద్దుట్టానఇచ్చ.

సతపుజ్ఞాలక్ఖణన్తి సతసహస్సకప్పే పుజ్ఞాసమ్భారస్స కత్తత్తా తేసం పుజ్ఞానం వసేన సతపుజ్ఞాలక్ఖణం అనేకపుజ్ఞానిబ్బత్తలక్ఖణం. అభినన్దియతాయ సట్టేహి అట్టేహి సముపేతం సమన్నాగతం. కత్తపుజ్ఞాభావం బృజ్జోన్తితి బృజ్జానాని , అజ్ఞపచ్చజ్ఞాని. తేసం పరిపుణ్ణత్తా పరిపుణ్ణబృజ్జానం. తం యక్ఖో...పే.... పూరేసీతి గాథాపూరణత్తమేవ హి భగవా తథారూపాని అకాసి. అబ్యాధితాతి అరోగా. “అబ్యాధితా”తి కేచి పఠన్తి, సయసంతాసరహితాతి అత్తో.

“హత్థయో”తి వత్తబ్బే “హత్థకో”తి వుత్తం. ఆళవినగరన్తి ఆళవినగరవాసినో వదతి. భవతి హి తత్తట్టతాయ తం-సద్దో యథా “గామో ఆగతో, మజ్ఞా ఉక్కుట్టిం కరోన్తి”తి. ఏకకోలాహలేన వత్తమానేన.

సమ్మిణ్ణీత్వాతి సన్నిపతిత్వా. కామం సమ్భారో తేన కతోతి నత్తి, యుద్ధత్థం పన బహుసో ఉస్సాహస్స కత్తత్తా “యుద్ధమాదిం కత్వా”తి వుత్తం. తమేవ ఆళవకసుత్తం కథేసి తస్సా ఏవ దేసనాయ సన్నిపతితపరిసాయ సప్పాయత్తా. తేనాహ “కథాపరి...పే.... అహోసీ”తి. చత్తూహి వత్తూహీతి చత్తూహి సజ్ఞహవత్తూహి. పరిసన్తి అత్తనో పరిసం. “ఇతరఇచ్చా”తిపి వదన్తి.

ఆళవకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్తప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

యక్షసంయుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

౧౧. సక్కసంయుత్తం

౧. పఠమవగ్గో

౧. సువీరసుత్తవణ్ణనా

౨౪౭. అభియంసూతి యుద్ధసజ్జాభిముఖా హుత్వా గచ్ఛింసు. తత్రాతి తస్మిం అసురానం అభియానే అయం దాని వుచ్చమానా అనుపుబ్బతో కథా. తేత్తింస పురిసే గహేత్వాతి తేత్తింస పురిసే పుణ్ణాకిరియాయ సహాయభూతే గహేత్వా. “యావజీవం మాతాపితుభరో అస్స”న్తిఆదినా సమాదిన్నాని సత్త వతపదాని పూరేత్వా. అధిగణ్ణంతం అభిభవంతం. పుత్తహతాయాతి హతపుత్తాయ. సా సురా న హోతి, న సురం పివిష్ఠాతి అధిష్ఠాయో. తతో పట్టాయాతి “న సురా”తి వుత్తకాలతో పట్టాయ. “న సురన్తి న దిబ్బన్తితి అసురా”తి కేచి. హేటిమతలే అన్తోభూమియం ఆయామతో దసయోజనసహస్సం.

ఉరగాదిసహచరితాని రానాని ఉరగాదీనీతి ఆహ “ఉరగాదీసు పశ్చాసు రానేసూ”తి. పఠమాల్లిన్దేతి పఠమే పరిభణ్ణే. పశ్చాయోజనసహస్సవిత్థారపుడుబహలాహి సినేరుస్స చత్తాసుపి పస్సేసు చత్తారో పరిభణ్ణా. సినేరుస్స హి తస్మిం తస్మిం పస్సే యుగన్ధరాదీసు పశ్చాసతపరిత్తదీపపరివారే మహాదీపే చ లభితబ్బస్స మహతో అత్థస్స వసేన మహత్థా. కుపితావిలచిత్తాతి కుపితేన కోపేన ఆకులచిత్తా. యుద్ధేసీతి యుద్ధేసిసీ. సేసేసూతి సేసేసు పరిభణ్ణేసు. సేసాతి సుపణ్ణాదయో.

వమ్మికమక్ఖికాతి సపక్ఖికఉపచికా. ఓసక్కిత్వాతి పిట్టిభాగేన నివత్తిత్వా.

పమాదం ఆపాదేసీతి సక్కస్స ఆణాయ పమాదం ఆపజ్జి. సట్టియోజనం విత్థారేన. సువణ్ణమహావీధిన్తి సువణ్ణమయభూమిజగతివీధిం.

అనుట్టహన్తోతి ఉట్టానం కాయికవీరియం అకరోన్తో. అవాయమన్తోతి వాయామం చేతసికవీరియం అకరోన్తో. కిళ్ళి కిచ్చన్తి కసివాణిజ్ఞాదిభేదం అణ్ణతరం కిచ్చం కత్తబ్బకమ్మం. వరన్తి పవరం. తేనాహ “ఉత్తమ”న్తి. తణ్ణా ఖో కసితబ్బట్టానం అధిప్పేతన్తి ఆహ “ఓకాస”న్తి. కమ్మం అకత్వాతి కిళ్ళిపి జీవితహేతుభూతం కమ్మం అకత్వా. జీవితట్టానం నామాతి తస్స జీవితస్స హేతు నామ. నిబ్బానస్స మగ్గోతి నిబ్బానస్స అధిగముపాయభూతో మగ్గో.

సువీరసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సుసీమసుత్తవణ్ణనా

౨౪౮. అన్తరేతి అబ్బన్తరే. ఏవంనామకన్తి “సుసీమో”తి ఏవంనామకం. ఏకం పుత్తమేవ అణ్ణతరం అత్తనో పుత్తమేవ.

సుసీమసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. ధజగ్గసుత్తవణ్ణనా

౨౪౯. సముపబ్యుట్తోతి ఉభిన్నం సహ ఏవ సమాగమో, భుసం వా బ్యుట్తోతి అత్తో. భుసా పనస్స బ్యుట్టతా ద్విన్నం సేనానం సమాగత్వా సమ్మిణ్ణితభావేనాతి ఆహ “సమ్మిణ్ణితో రాసిభూతో”తి. పచ్చిమన్తోతి రథపజ్జారస్స పరన్తో పచ్చిమన్తో పచ్చిమకోట్టాసో. రథసన్నితోతి రథపజ్జారస్స కుబ్బరేన సద్ధిం సమ్మన్ధనట్టానతో. తదేవ పమాణన్తి తదేవ “దియడ్డయోజనసతాయామో”తి వుత్తప్పమాణమేవ. దిగుణం కత్వాతి “పచ్చిమన్తో సతయోజనో”తిఆదినా దిగుణం కత్వా. చన్దమణ్ణలసూరియమణ్ణలకిక్కిణికజాలాదిభేదస్స సేసాలజ్కారస్స. పస్సన్తానం దేవానం. రాజా నోతి అవ్హాకం రాజా దేవసేట్తో. దుతియం ఆసనం లభతీతి సక్కి నిసిన్నే తస్స అనన్తరం దుతియం ఆసనం లభతి. తస్మా దేవసేట్టతాయ సక్కి వియ గారవట్టానియో, యతో సక్కి “తస్స ధజగ్గం ఉట్తోకేయ్యాథా”తి ఆహ. ఏస నయో సేససుపి. అసురేహి పరాజితోతి అసురేహి పరాజయం ఆపాదితో. రజధజం దిస్వాతి పరసేనాయ ఉపగచ్ఛన్తియా ఉట్టితరజమత్తమ్మి దిస్వా రితోపి తం రజధజం దిస్వా భీరుభావేన పలాయనథమ్మో.

యస్స ధజగ్గపరిత్తస్స. ఆనుభావో వత్తితి అసమ్మఖీభూతాహిపి దేవతాహి సిరసా సమ్మటిచ్చితబ్బతో. చోరభయాదీహితి ఆది-సద్దేన రోగభయాదీనశ్చోవ వట్టదుక్ఖస్స చ సజ్గహో దట్టబ్బో విధినా భావితే పరిత్తస్స అత్తే ఉపచారజ్ఞానాదీనమ్మి ఇజ్ఞనతో.

దీఘవాపీనామకే గామే చేతియం దీఘవాపిచేతియం. ముద్ధవేదికా నామ హమ్మియం పరిక్ఖిపిత్వా కతవేదికా. బుద్ధగతం సతిం ఉపట్టపిత్వా పరిత్తరక్ఖగుత్తిం ఆహ. పరిత్తస్స ఆనుభావేన ద్వే ఇట్టకా...పే.... అట్టంసు. తథా హి తస్మిం నిస్సేణియం రితే...పే.... అట్టంసూతి.

ధజగ్గసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. వేపచిత్తిసుత్తవణ్ణనా

౨౫౦. “మహానుభావతాయ అసురానం చిత్తవేపనేన వేపచిత్తి”తి వదన్తి. ఇసిహి పన అభయం యాచితే “భయమేవ దదామీ”తి వత్వా తేహి “అక్ఖయం హోతు తే భయ”న్తి అభిసపవసేన వుత్తకాలతో పట్టాయ వేపనచిత్తతాయ “వేపచిత్తి”తి వుచ్చతి, యం లోకియా “పులోమో”తి చ వదన్తి. నిపాతపదానిపి కానిచి అత్థవిసేసజోతకాని హోన్తితి ఆహ “నిపాతమత్త”న్తి హేతుఅత్థాదీనమేత్థ అసమ్భవతో. తన్తి సక్కం దేవానమిన్దం. కణ్ఠే పశ్చామేహితి కణ్ఠబన్ధనపశ్చామేహి, విభత్తిఅలోపేన నిద్దేసో. చిత్తేనేవాతి “ఇమం బన్ధామి, అయం బజ్జతూ”తి ఉప్పన్నచిత్తేనేవ. బజ్జతి బద్ధో హోతి, అయం దేవానుభావో. ముచ్చతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. దసహితి “చోరోసీ”తిఆదినా ఇథ వుత్తేహి దసహి. తేనాహ “ఇమేహి”తి. నిబ్బత్తిత్వా చిరకాలతం ఉపాదాయ ఖుంసనవసేన వదతి “జరసక్కా”తి. న తం అక్కిసం మనసి కరోతి దీఘరత్తం ఖన్తిసోరచ్ఛేసు నిరుళ్లఅజ్ఞాసయత్తా. మహాపటిగ్గహణన్తి మహన్తం ఉపసమబ్యజ్జానం. అస్సాతి వేపచిత్తస్స.

పటిసంయుజేతి పటిసత్తు హుత్వా సంయుద్ధం కరేయ్య. తేనాహ “పటిప్పరేయ్యా”తి. ఉపసమం...పే.... మజ్ఞో ఉపసమేనేవ పచ్చత్తికస్స నాయకభూతస్స కోధస్స పటిసేధనతో. తాదిసే హి కోధో పటికిరియం అలభన్తో అనుపాదానో వియ

జాతవేదో వూపసమ్మతి. యదా-సద్దో హేతుఅర్థో, న కాలర్థోతి ఆహ “యస్మా తం మజ్జతీ”తి. తావదేవ ద్వే గావో యుజ్జన్తేతి తస్మింయేవ ఖణే ద్వీసు గోణేసు యుజ్జన్తేసు.

ఖన్తితో ఉత్తరితరో అశ్శో అత్తో న విజ్జతి అనన్తరేవ అస్స విరోధం అనత్తం పటిబాహిత్వా దిట్టధమ్మికస్స చేవ సమ్మరాయికస్స చ సంవిధానతో. తం ఖన్తిం పరమం ఆహు సేట్టబలం విరోధపచ్చయం అభిభుయ్య పవత్తనతో. బాలయోగతో బాలో, తస్స బలం బాలబలం, అశ్శాణన్తి ఆహ “బాలబలం నామ అశ్శాణబల”న్తి. తం యస్స బలన్తి తం అశ్శాణబలం యస్స పుగ్గలస్స బలం, అబలమేవ తం పశ్శాబలేన విద్ధంసేతబ్బతో. పటివత్తా న విజ్జతీతి ధమ్మట్టం పటిప్పరిత్వా అభిభవిత్వా పవత్తా నత్తి. పటివచనమత్తం పన కోచి వదేయ్యాపి, తం అకారణన్తి దస్సేన్తో “పటిప్పరిత్వా వా”తిఆదిమాహ. బాలబలన్తి “పటిప్పరిత్వా”తి వచనస్స కారణవచనం. తస్సేవ పుగ్గలస్స పటికుజ్ఞనకస్స. నానత్తావితక్కనతో ఉభిన్నం అత్తం. తికిచ్చన్తన్తి అనత్తపటిబాహనముఖేన పణ్ణితకిచ్చకరణేన పటిసేధేన్తం. “బాలో అయ”న్తి ఏవం పశ్శాపేతుం హేతుఫలానం అనవబోధతో చతుసచ్చధమ్మే అచేకాతి.

వేపచిత్తిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. సుభాసితజయసుత్తవణ్ణనా

౨౫౧. “ఛేకతాయా”తి వత్వా తస్స వత్తుం ఛేకభావం దస్సేతుం “ఏవం కిరస్సా”తిఆదిమాహ. గాహన్తి లద్ధిం. మోచేత్వాతి యస్స పున “చోరో”తి ఉత్తరి వత్తుం న సక్కోతి, ఏవం విమోచేత్వాతి పరమం వత్తుం న సక్కా. గరూతి భారియం, దుక్కరన్తి అత్తో. పచ్చాతి “పరస్సా”తి వుత్తో సో కిఞ్చి పరమం వదన్తో అత్తనో అధిప్పాయం పవేదేతి నామ, తం యథాసత్తి విదితమనో తస్స ఉత్తరి వత్తుం సక్కోతి. తేనాహ “పరస్స వచనం అనుగత్వా పన పచ్చా సుఖం వత్తు”న్తి. అపి చ అసురిన్దేన “హోతు, దేవానమిన్ద, సుభాసితేన జయో”తి పరమం వుత్తం, విసేసో చ పుబ్బం ఉపనేన్తం అనువత్తతి. వచసి కుసలో సక్కో దేవరాజా తం విసేసం తేనేవ పుబ్బం ఉపనయాపేన్తో ఉపలాపనవసేన “తుమ్హే భ్వేత్థా”తిఆదిమాహ. పుబ్బదేవాతి సక్కపముఖాయ దేవపరిసాయ లోకే పుబ్బేవ ఉప్పన్నత్తా “పుబ్బదేవా”తి పసంసవచనం. వేపచిత్తిం సన్ధాయ “తుమ్హే”తి “పుబ్బదేవా”తి చ వుత్తత్తా “తుమ్హాకం తావ పవేణిఆగతం భణధా”తి వుత్తం. గారవట్టానియత్తా వేపచిత్తినో బహువచనపయోగో. దణ్డేన అవచారో అవచరణం దణ్డావచరో, నత్తి ఏత్థ వుత్తో దణ్డావచరోతి అదణ్డావచరా, సక్కేన వుత్తా గాథాయో.

సుభాసితజయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. కులావకసుత్తవణ్ణనా

౨౫౨. రథసద్దోతి రథాలజ్ఞౌరభూతానం కిఞ్చిణికజాలాదీనం సద్దో. తథా ధజసద్దో. ఆజానీయసద్దోతి ఆజానీయానం హసితసద్దో చ. కరుణాసమావజ్జితహదయోతి పాణానం అనుపరోధేన పణామితచిత్తో. ఈసాముఖేనాతి రథకప్పరముఖేన. పుజ్జాపచ్చయనిబ్బత్తోతి ఉళారం సువిపులం పుజ్జం పచ్చయం కత్వా నిబ్బత్తో. న సజ్జతి కత్తచి అప్పటిఘట్టనేన గచ్చన్తో. సిమ్మలివనేనాతి సిమ్మలివనమజ్జేన . విభగ్గం నిమ్మథితన్తి ఇతో చితో విభగ్గజ్ఞౌవ నిరవసేసతో మథితజ్ఞౌ హోతి.

కులావకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. నదుబ్బియసుత్తవణ్ణనా

౨౫౩. సుపచ్చత్తికోతి సుట్టు అతివియ పచ్చత్తికో పటిసత్తు. గహితోసీతి దేవపాసేన బద్ధిత్వా గహితో అసి. బద్ధోవ అహోసి సక్కస్స పుణ్ణానుభావేన. చేతియరాజా కిర ఇమస్మిం కప్పే తతో పుట్టే కేనచి అవుత్తపుబ్బం ఖరముసావాదం అభాసి, తావదేవ విరజ్జిత్వా మహాపథవియా వివరే దినే నిపతిత్వా అవీచిఅగ్గిజాలానమిందనమహోసి. తం సన్ధాయ వుత్తం “చేతియరజ్ఞో పాపం సన్ధాయా”తి. మహాపాపాసీతి మహన్తాని గరుతరాని పాపాని. తథా హి వేపచిత్తితో సపథకరణే నిదస్సనభావేన ఏతాని అట్టకథాయం ఆగతానీతి.

నదుబ్బియసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. వేరోచనఅసురింద్రసుత్తవణ్ణనా

౨౫౪. ద్వారపాలరూపకాని వియాతి ద్వారపాలాకారేన కతపటిమాయో వియ. వాయమేథేవ, న అన్తరా సంకోచం ఆపజ్జేయ్యాతి అధిప్పాయో. నిప్పన్నసోభనేసూతి నిప్పన్నభావేన సుందరేసు. సట్టే హి అనిప్పన్నా అత్థా న సోభన్తి. కిచ్చజాతాతి విప్పకతభావేన సజ్జాతకిచ్చా. అకిచ్చజాతోతి అసజ్జాతకిచ్చో కిచ్చరహితో నామ నత్తి గమనట్టితసయననిసజ్జాదివసేన ఉప్పజ్జనకదుక్ఖవినోదనభావతో. సంయోగపరమాత్వేవ సమ్మోగాతి ఇమేసం సత్తానం సంభుజ్జితబ్బవత్తాని నామ పకతియా విరోధసీలానిపి అసంయోగేన వా అసుందరానిపి, తాని అభిసజ్జరణపచనసంయోజనపరమాని వేదితబ్బాని తథా సతి సమ్మోగారహభావూపగమనతో. తేనాహ “పారివాసికఓదనాదీనీ”తిఆది. ఉడ్డాపేత్వా పరిభుజ్జితబ్బయుత్తే పరిభజ్జిత్వాతి అధిప్పాయో.

వేరోచనఅసురింద్రసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. అరజ్ఞాయతనఇసిసుత్తవణ్ణనా

౨౫౫. జామాతికా వుచ్చతి ధీతుపతి, ససురో భరియాయ పితా, తస్మా ఇమే అన్తరవత్తితో ద్వే జనా సక్కవేపచిత్తితో సుజాయ వసేన జామాతికససురా. “చిరదిక్ఖితాన”న్తి దిక్ఖిత్వా పబ్బజిత్వా చిరకాలానం వతసమాదానవసేన ఇతో బాహిరకానం పబ్బజితానన్తి ఆహ “చిరసమాదిన్నవతాన”న్తి. ఇతో పటిక్కమాతి ఇతో యథారితట్టానతో అపేహి అపక్కమ. న పటిక్కులసజ్ఞో గుణే గారవయోగతో. దేవా హి యేభుయ్యేన “మయం పుట్టే గుణవన్తే పయిరుపాసిత్వా తేసం ఓవాదే రత్వా పుణ్ణాని ఉపచినిత్వా ఇధూపపన్నా”తి గుణవన్తేసు ఆదరభావం ఉపట్టపేన్తి.

అరజ్ఞాయతనఇసిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సముద్దకసుత్తవణ్ణనా

౨౫౬. చక్కవాళమహాసముద్ధపిట్టియన్తి చక్కవాళపబ్బతపాదసమన్తా మహాసముద్ధతీరపిట్టియం. యథేవ సినేరుసమీపే మహాసముద్ధో అనుపుబ్బనిన్నో అనుపుబ్బపోణో అనుపుబ్బపబ్బారో, ఏవం యేభుయ్యేన

చక్కవాళపాదసమీపేపి. తేనాహ “రజతపట్టవణ్ణే వాలుకపులినే”తి. పుత్రప్పకారాసూతి అనన్తరసుత్రే పుత్రప్పకారాసు. అస్సమపదేనాతి అస్సమపదవేమజ్ఞేన. ఏవం చిన్తయింసూతి “యం నూన మయ”న్తిఆదినా యథా పాళియం ఆగతం, ఏవం మన్తయింసు.

ఇచ్చితకరోతి యదిచ్చితకరణం. దుట్టానన్తి దురాసయానం. తే పన దుట్టజ్ఞాసయా విరుద్ధా హోన్తి ఆహ “దుట్టానం విరుద్ధాన”న్తి. పపుత్తన్తి బీజం సన్ధాయ వపితం. తేనాహ “ఖేత్తే పతిట్టాపిత”న్తి.

సాయమాసభత్తన్తి సాయం అసితబ్బభోజనం. యథావారం భక్తితమేతం దేవానం వియ సుఖుమం గురువాసజ్ఞా న హోతీతి “భత్త”న్తి పుత్తం. గేలజ్ఞాజాతన్తి సజ్ఞాతగేలజ్ఞాం. వేపతీతి కమ్మతి పవేధతి.

సముద్దకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

పఠమవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. దుతియవగ్గో

౧. వతపదసుత్తవణ్ణనా

౨౫౭. సమాదాతబ్బతో వతాని, అజ్ఞామజ్ఞాం అసజ్కరసభావేన పబ్బజితబ్బతో పదాని, తతో ఏవ అసంకిణ్ణభాగాతి కత్వా “వతకోట్టాసానీ”తి పుత్తం. సమత్తానీతి పుజ్జావిసేసతాయ పుజ్జభవఫలనిబ్బత్తనేన కిత్తిసజ్ఞానేన చ సమం అత్తాని సమత్తాని. పరిపుణ్ణానీతి అఖణ్ణాదిభావేన సబ్బసో పుణ్ణాని. సమాదిన్నానీతి తత్త సక్కుచ్చకారితాయ సమ్మా ఆదిన్నాని. మాతులానీతి పితుభగినీ, న యా కాచి మాతులస్స భరియా కులజేట్టకానం అధిప్పేత్తా, భరియాపి వా మాతులసమ్మన్దతో గహేతబ్బా, తథా సతి మహాపితుభరియాదీనమ్మి సజ్గహో దట్టబ్బో.

ఆది-సద్దేన జేట్టభగినీనం సజ్గహో. అపచితికారకోతి తేసం పచ్చుట్టానకరో. యో కోచి దదన్తోపి సాపేక్షో దేతి, సో ముత్తచాగో న హోతి, అయం పన న ఏవన్తి “ముత్తచాగో హోతి”తి పుత్తం. విస్సట్టచాగోతి నిరపేక్షపరిచ్ఛాగోతి అత్తో. యథా పాణాతిపాతబహులో “లోహితపాణీ”తి వుచ్చతి, తథా దానబహులో “పయతపాణీ”తి వుత్తోతి ఆహ “దేయ్యధమ్మదానత్థాయ సదా ధోతహత్తో”తి. వోస్సగ్గరతోతి దేయ్యధమ్మస్స పరిచ్చజనే అభిరతో. పరేహి యాచితబ్బారహోతి పరేహి యాచితుం యుత్తో ఇచ్చితస్స అత్తస్స తావదేవ విస్సజ్జనతో. దానేనేవ యుత్తోతి సబ్బకాలం దానేనేవ యుత్తో అభిణ్ణం పవత్తమహాదానత్తా. దానే చ సంవిభాగే చాతి పరస్స సమ్ముణ్ణం కత్వా పరిచ్చజనసజ్ఞాతే దానే చ అత్తనా పరిభుజ్జేతబ్బతో సంవిభజనసజ్ఞాతే సంవిభాగే చ రతో అభిరతో.

వతపదసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౨. సక్కునామసుత్తవణ్ణనా

౨౫౮. మనుస్సభూతోతి మనుస్సేసు భూతో, మనుస్సత్తం వా పత్తో. ఆవసథన్తి నివాసట్టానం కారేత్వా అదాసి, తస్మా వాసం అదాసీతి వాసవో. అత్త-సద్దో ఇధ కారణపరియాయోతి ఆహ “సహస్సమ్మి కారణాన”న్తి. స్వామయంతో హేట్టా

విభావితోవ. వినిచ్చినతి, తస్మా సహస్సం పజ్ఞాఅక్ష్ణిని ఏతస్సాతి సహస్సక్తో. మఘం వుచ్చతి ధనం, తం పన సద్ధాసజ్ఞాతం మఘం అస్స అట్టితి మఘవా. పురే దానం దదాతీతి పురిన్దదో అనునాసికలోపం అకత్వా. పుజ్ఞాని కాతుం సక్కోతీతి సక్కో.

సక్కనామసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. మహాలిసుత్తవణ్ణనా

౨౫౯. సోతి సక్కో దేవరాజా. బహువచనే వత్తబ్బే ఏకవచనం వుత్తం. వుచ్చతీతి వచనం, అట్టో. తస్మా బహువచనేతి బహువ్హి అట్టేతి అట్టో. యథా పటిపజ్ఞన్తో అనుక్యమేన తే ధమ్మే సమాదియిత్వా సక్కో సక్కత్తం అజ్ఞగా, తం పటిపత్తిం దస్సేతుం “సక్కో కిరా”తిఆది వుత్తం. అనన్తరేతి సక్కభావస్స అతీతానన్తరే అత్తభావే. తం సబ్బన్తి సక్కస్స మఘమాణవకాలే సమ్మాపటిపత్తిం, తాయ సక్కభావూపగమనజ్ఞాతి తం సబ్బం. వుత్తో, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బోతి అధిప్పాయో.

మహాలిసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. దలిద్దసుత్తవణ్ణనా

౨౬౦. మనుస్సదలిద్దోతి మనుస్సేసు దుగ్గతో. మనుస్సకారుజ్ఞాతన్తి మనుస్సేసు పరమనిహీనతం. మనుస్సకపణోతి మనుస్సేసు వా పరమనిహీనో. తస్మిం రానేతి తస్స దేవపుత్తస్స తస్మిం ఉప్పజ్జనట్టానే. లామకతో చిన్తేన్తీతి తస్స పురిమవత్తుం నిస్సాయ హీనతో చిన్తేన్తి. కథేన్తీతి తమేవ పరేసం కథేన్తి. విత్థారేన్తీతి వుత్తమత్తం విత్థారికం కరోన్తి. సబ్బదా పరిచ్చిజ్జ పరివారసమ్మన్నో హుత్వా అడ్డటరతనే హత్తిక్షన్తే మహచ్చరాజానుభావేన నిసిన్నత్తా జనకాయేన సముల్లోకియమానో. అవలమ్మన్తీతి ఓలమ్మన్తి. వన్దనమత్తం వా నాహోసి, అజ్ఞాదత్తు పచ్చేకబుద్ధతో అత్తనో సమానాదరకిరియం పచ్చాసీసతి. తేన వుత్తం “సో”తిఆది. క్వాయన్తి కో అయన్తి బ్యాపన్నవసేన వదతి. కాళరత్తేహి సుత్తేహి సిబ్బితత్తా వణ్ణవికారం దిస్సా “కుట్టిచీవరాని పారుతో”తి ఆహ. మహానిరయే నిబ్బత్తిత్వా మహాదుక్ఖం పచ్చనుభోతి. తదనురూపపాపకమ్మస్స విపాకావసేసేన లద్ధోకాసేన రాజగహే...పే.... పటిసన్ధిం గణ్ణి. కామజ్ఞా ఏత్త పటిసన్ధిగ్గహణం కుసలకమ్మేనేవ, తస్స పన అకుసలకమ్మస్స విపాకినో బలవభావతో వుత్తం “విపాకావసేసేనా”తి. తేనాహ “గహితకాలతో...పే.... నిక్ఖన్తో”తి. భిక్ఖాయ చరితుం సమత్థకాలతో పట్టాయ రోగస్స బలవతాయ మంసాని...పే.... పత్తిన్తి. జ్ఞాణం పేసేత్వాతి విపస్సనాపటిపాటియా భావనాజ్ఞాణం నిబ్బానం పటిపేసేత్వా పవత్తేత్వా. ఇన్ద్రియానం పరిపక్కత్తా సత్థు దేసనావిలాసేన సోతాపత్తిఫలే పతిట్టితో. చుమ్మటన్తి పాదచుమ్మటం. కుట్టినో హి సకలపాదతలం మా రుజీతి చుమ్మటం కత్వా తం పాదతలే బద్దిత్వా గచ్చన్తి, మత్తికపాతిం భిన్దిత్వా వియ తథా నిహీనమనుస్సత్తభావతో చవిత్వా సువణ్ణపాతిం పటిలభన్తో వియ దేవత్తభావం గణ్ణన్తో చుతిచిత్తతో దుతియచిత్తవారే ఆదానచిత్తక్షణే దేవలోకే నిబ్బత్తో.

మగ్గేనాగతాతి మగ్గాధిగమనేన ఆగతా ఉప్పన్నా. అరియకన్తసీలన్తి అరియానం కన్తం మనాపం మనోరమం సీలధమ్మం. అరియానం అధిచిత్తలధిపజ్ఞాసిక్ఖా వియ అధిసీలసిక్ఖాపి సబ్బా అతివియ కన్తా ఏవాతి ఆహ “కిజ్ఞాపీ”తిఆది. ఇమస్మిం పనత్తేతి ఇమస్మిం సోతాపన్నస్స భవసజ్ఞాతే అత్తే నిద్ధారేత్వా వుచ్చమానే. పజ్ఞాసీలమ్మి యస్మా దిట్టి వియ భవన్తరేపి అప్పహీనం.

దలిద్దసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. రామణేయకసుత్తవణ్ణనా

౨౬౧. ఆరమన్తి ఏత్థ సత్తాతి ఆరామా, మనోరమా ఉపవనాదయో. తే ఏవ చేతేన్తి ఏత్థ సద్ధాయ అత్తనో పీతిసోమనస్సం సన్ధహన్తితి చేతియాతి చ వుచ్చన్తి. మనుస్సరమణీయభావస్సాతి మనుస్సానం ఆరమణీయభావస్స. తస్స పన సీలాదిగుణవసేన అచిన్తేయ్యాపరిమేయ్యానుభావతాపి హోతీతి భగవా “నాగ్గన్తి సోళసి”న్తి అవోచ. అచేతనాయ భూమియా రమణీయతా నామ గుణవిసిట్టానం అరియానం సేవనవసేన వేదితబ్బాతి వుత్తం “ఇదాని...పే.... గామే వాతిఆదిమాహ”తి.

రామణేయకసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౬. యజమానసుత్తవణ్ణనా

౨౬౨. యజన్తానన్తి దక్ఖిణేయ్యం ఉద్దిస్స దేన్తానం. అట్టప్పత్తికో సుత్తనిక్ఖేపోతి దస్సేత్వా అత్థవణ్ణనం కాతుం “తదా కిరా”తిఆది వుత్తం. అగ్గన్తి సేట్టం. తేహి తేహి వా యథాలద్ధసప్పిఆదయో మా నస్సన్తు, అగ్గభావేన గహితాని సప్పిఆదీని కేవలం అగ్గిమ్మి యూపసేన, దేవా మనుస్సా మిచ్ఛాగాహేన మా నస్సన్తు. తక్కేనాతి తక్కమత్తేన. “కథేమా”తి అమ్మే మజ్జాథ, ఇదాని పస్సథ, పచ్చక్ఖతో అయం వో...పే.... ఆగచ్చతీతి ఆహంసూతి యోజనా.

ఉపధివిపాకన్తి ఉపధీసు వా విపచ్చతి, ఉపధయో వా విపాకా ఏతస్సాతి ఉపధివిపాకం. విప్పారవత్తం హోతి విపులపక్ఖతాయ. భిక్ఖుసజ్జస్స అదంసు “సమ్మాసమ్మద్ధేన మహాబ్రహ్మనా చ ఏవం ఓవాదో దిన్నో”తి.

యజమానసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౭. బుద్ధవన్దనాసుత్తవణ్ణనా

౨౬౩. ఉట్టహోతి ఉట్టానం కాయికవీరియం కరోహి. తేనాహ “విచర, లోకే”తి. చేతసికవీరియం పన భగవతా మత్తకం పాపితమేవ. తేనాహ “విజితసజ్జామా”తి. ద్వాదసయోజనికస్స ఉచ్చభావేన. విత్థారతో పన ఆయామతో చ అనేకయోజనసతసహస్సపరిమాణచక్రవాళం అతిబ్యాపేత్వా రితస్స. పన్నభారాతి పాతితభార. నిక్ఖేపితబ్బతో భారాతి ఆహ “ఓరోపితఖన్ధా”తిఆది. తే హి తంసమజ్జినో పుగ్గలస్స సమ్పాతనట్టేన భారా నామ. వుత్తజ్ఞోతం “భారా హవే పఞ్చక్షన్ధా”తి (సం. ని. ౩.౨౨). తదేకదేసా చ కిలేసాభిసజ్ఞారా. పన్నరసాయ పుణ్ణమాయ రత్తిన్తి యథా పన్నరసపుణ్ణమాయ రత్తియం పరిపుణ్ణకాలే ఉపక్కిలేసవిముత్తో చన్దో సోభతి, ఏవం తవ చిత్తం సబ్బసో ఉపక్కిలేసవిముత్తం సోభతీతి అధిప్పాయో.

బుద్ధవన్దనాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౮. గహటవన్దనాసుత్తవణ్ణనా

౨౬౪. పుథుద్ధిసాతి బహుదిసా. కా పన తాతి ఆహ “చతస్సో దిసా చతస్సో అనుదిసా చా”తి. అనుదిసాగహణేన చేత్థ ఉద్ధం అధోపి గద్ధుతీతి చ దస్సేతి. భూమివాసినోతి భూమిపటిబద్ధవుత్తిసో. ఏతేన రుక్ఖపబ్బతనివాసినోపి గహితా హోన్తి.

చిరరత్నసమాహితచిత్రేతి ఉపచారప్పనారూనాని ఉప్పాదేత్వా అపరిహీనజ్ఞానతాయ చిరకాలం సమాహితచిత్రే.
 ఆపాణకోటికన్తి జీవితపరియన్తం యావజీవం. ఏవమాదీతి ఆది-సద్దేన అవసేసపుష్కాకిరియవత్తూని సజ్జణ్ణాతి.
 నిచ్చసీలవసేన పశ్చాహి, నియమసీలవసేన దసహి. పి-సద్దేన తతో కతిపయేహి ఉపోసథసీలవసేన అట్టహాపీతి దస్సేతి.
 ధమ్మికేహీతి ధమ్మతో అనపేతేహి. పముఖోతి పమోక్షో.

గహట్టవన్దనాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౯. సత్థారవన్దనాసుత్తవణ్ణనా

౨౬౦. బ్రహ్మజాణుకోతి దక్షిణజాణుమణ్డలం పథవియం రపేత్వా వన్దమానో బ్రహ్మజాణుకో నామ తథాభూతో హుత్వా.
 యజితబ్బతో యక్ఖో, పూజనీయో. ఏవం పూజావిసేసయోగతో సక్కోతి ఆహ “సో యక్ఖోతి సో సక్కో”తి. సక్కస్స
 నమక్కారభాజనభూతజ్ఞో పుచ్చన్తో మాతలి “కో నామ సో యక్ఖో”తి ఆహ. గుణనేమిత్తకేహీతి గుణహేతుకేహి అనన్తాని హి
 బుద్ధానం నామాని, తాని చ ఖో సబ్బానిపి గుణనేమిత్తకానేవ. అనన్తగుణత్తా. వుత్తజ్ఞోతం -

“అసజ్జేయ్యాని నామాని, సగుణేన మహేసిన్;
 గుణేన నామముద్దేయ్యం, అపి నామసహస్సతో”తి. -

తస్మా అనోమనామన్తి పరిపుణ్ణగుణనామన్తి అత్తో. సమతిక్కమేనాతి సమ్మా సముచ్చిన్దనవసేన అతిక్కమనేన. కిలేసారీసం
 అపేతచయోతి అపచయో, సో ఆరమితబ్బట్టేన ఆరామో ఏతేసన్తి అపచయారామా. తేనాహ “వట్టవిద్ధంసనే రతా”తి.

సత్థారవన్దనాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౧౦. సజ్జవన్దనాసుత్తవణ్ణనా

౨౬౧. పూతిమ్మి దేహ మాతు సరీరే సయనతో, అత్తనో ఏవ వా పూతిదేహం సరీరం తస్మిం రితతాయ అవత్థరిత్వా
 సయనతో పూతిదేహసయాతి యోజనా. కుణపష్ఠేతేతి ఏతే మనుస్సా అసుచిదుగ్గన్ధజేగుచ్చపటిక్కూలే మాతుకుచ్చిసజ్ఞాతే
 కుణపస్మిం దస మాసే నిముగ్గా. తేసం కిన్నామ త్వం పిహయసీతి యోజనా. ఏతేసం ఏతం విహయామీతి ఏతేసం ఇసీసం
 ఏతం సమ్మాపటిపత్తిం విహయామి. ఇదాని తం పటిపత్తిం దస్సేతుం “న తే సం కోట్టే ఓపేన్తి”తి వుత్తం. ధజ్ఞం కోట్టే న
 పక్ఖిపన్తి పక్ఖిపితబ్బస్స చ అభావతో. తేనాహ “న హి ఏతేసం ధజ్ఞ”న్తి. పరేసం నిట్టితన్తి పరేసం గహితం సన్తకం తేసం
 పాకాయ నిట్టితం. భిక్షాచారవత్తేనాతి పిణ్డాచరియాయ. ఏసమానా పరియేసన్తా. ఏవం పరియిట్టేన. యాపేన్తి, న ఏసన్తి
 అనేసనం. సుసమాదిన్నసున్దరవతాతి సుట్టు సమాదిన్నసోభనవతా.

ఏవం సుభాసితభాసినోతి గన్ధధురవిపస్సనాధురానం వసేన గుణపరిమాణసుభాసితస్సేవ భాసనసీలా . అరియేన
 తుణ్ణీభూతేన తుణ్ణీభూతా. తతో ఏవ మనస్స సాతిసయం సమశ్చరా. గహితదణ్డేసు పరామాసాదిపయుత్తేసు
 దణ్డాదానాదిహేతు ఉప్పజ్జనకకిలేసపరిహాహాభావతో నిబ్బుతా. తేనాహ “విస్సట్టదణ్డా”తి. సాదానేసూతి సభవాదానేసు.
 అనాదానాతి తచ్చిరహితా. తేనాహ “భవయోనీ”తిఆది.

సజ్జవన్దనాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

దుతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. తతియవగ్గో

౧. ఛేత్వాసుత్తవణ్ణనా

౨౬౭. వుత్తత్థమేవ హేటా దేవపుత్తసంయుత్తవణ్ణనాయం.

ఛేత్వాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. దుబ్బణ్ణీయసుత్తవణ్ణనా

౨౬౮. దుబ్బణ్ణో దుద్దసికో విరూపవణ్ణో. ఓకోటిమకోతి రస్సభావేన అవరకోటిమకో. సక్కేన గహితనామమేవేతం, న పన సో తథారూపో కోచి యక్ఖో. తేనాహ “ఏకో రూపావచరబ్రహ్మ”తి. యది ఏవం కస్మా సో తథారూపో హుత్వా ఆగతోతి ఆహ “సక్కో కిరా”తి. కథం పనేత్థ ఇాయతి “సో ఏకో రూపావచరబ్రహ్మ, న పనేసో అవరుద్ధకయక్ఖో”తి యుత్తిం దస్సేన్తో “అవరుద్ధకయక్ఖా పనా”తిఆదిమాహ. దేవానం వచనం సుత్వా. ఫరుసేనాతి ఫరుససమాచారేన. “కో నామ మయ్హం ఆసనే సన్నిసిన్నో”తి అక్ఖన్తిం అనుప్పాదేన్తో ఖన్తియం ఠత్వా. బలవచిత్తికారన్తి గరుతరం సక్కారబహుమానం. నీచవృత్తియాతి పరమనిపచ్చకారే సువూపసమనే చ దస్సియమానే. సక్కస్స తాయ ఏవ ఆచారసమ్మత్తియా సక్కాసనే తాతుం, అత్తనో చ ఆవికాతుం అసక్కోన్తో అన్తరథాయి. ఉపహతచిత్తోమ్హితి ఖన్తిమేత్తానుద్దయాసబ్బావతో పరస్మిం ఉపహతచిత్తోమ్హితి సక్కో అత్తనో సభావం వదతి. కోధవసే వత్తేతున్తి కోధేన అత్తనో వసే నిబ్బత్తేతుం న సుకరోమ్హి, అథ ఖో కోధం మయ్హం వసే న వత్తేమీతి అధిప్పాయో. చిరం న కుజ్ఞామీతి యది మే కదాచి కోదో ఉప్పజ్జేయ్య, తం కోధం అనువత్తేన్తో చిరకాలం న కుజ్ఞామి . న ఉపనయ్యామీతి అన్తో సచే మే కోదో ఉప్పజ్జేయ్య, ఖిప్పమేవ చ నం పటివిసేయ్యన్తి తం మే పుట్టేవ వతం పరిపూరితం.

దుబ్బణ్ణీయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౩. సమ్మరిమాయాసుత్తవణ్ణనా

౨౬౯. ఆబాధికోతి ఆబాధో అస్స అత్థితి ఆబాధికో. వాచేసీతి సిక్ఖాపేసి. సమ్మరో నామ అసురమాయాయ ఆదిపురిసో పురాతనో అసురిన్తో. తం సన్ధాయాహ “యథా సమ్మరో”తిఆది. ఏవం పచ్చతి అజ్ఞోపి మాయావీ మాయం పయోజేత్వా. ఉపవాదన్తరాయో నామ ఖమాపనే సతి విగచ్ఛతి, పాకతికమేవ హోతీతి ఆహ “ఏవమస్స ఫాసు భవేయ్యా”తి. తేనాతి వేపచిత్తినా సమ్మరవిజ్ఞాయ అదానేన వజ్ఞేతత్తా. తథా అకత్వాతి ఇసీనం సన్తికం నేత్వా ఖమాపనవసేన కాతబ్బం అకత్వా.

సమ్మరిమాయాసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౪. అచ్చయసుత్తవణ్ణనా

౨౭౦. సమ్యయోజేసుని అష్టామష్టాం వాచసికం ఫరుసం పయోజేసుం. తేనాహ “కలహం అకంసూ”తి, వివాదం అకంసూతి అత్తో. అతిక్యమ్మవచనని వచీసంవరం అతిక్యమిత్వా వచనం. యస్మా అచ్చయే దేసియమానే తం ఖీణయతి అష్టామష్టాస్స ఖమమానస్స ఖమనం పటిగ్గణ్ణతో, తస్మా వుత్తం “నప్పటిగణ్ణాతీతి న ఖమతీ”తి. తువ్హాకం వసే వత్తతు, విసేవితం అకత్వా యథాకామకరణీయో హోతు. మిత్తధమ్మో ఇథ ఉత్తరపదలోపేన “మిత్తో”తి వుత్తోతి ఆహ “మిత్తధమ్మే”తి. కరణవచనని “మిత్తేహీ”తి కరణవచనం భుమ్మత్తే. తేనాహ “మిత్తేసూ”తి. యథా నిబ్బత్తసభావస్స భావతో అష్టాధత్తం జరా, ఏవం మిత్తభావతో వుత్తవిపరియాయో అమిత్తధమ్మో జరాపరియాయేన వుత్తో. అగారయ్యం అనవజ్ఞం సబ్బసో పహీనకిలేసం. తేనాహ “ఖీణాసవపుగ్గల”న్తి.

అచ్చయసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

౫. అక్కోధసుత్తవణ్ణనా

౨౭౧. కోధో తుమ్మే మా అభిభవీతి ఏత్థ కోధేన అనభిభవనీయత్తం ఖన్తిమేత్తాకరుణాదితప్పటిపక్షధమ్మపరిబ్రూహనేన . తథా హి తంసమగ్గేనో కోధో అభిభుయ్యతీతి ఆహ “తుమ్మేవ కోధం అభిభవథ. కుజ్ఞనానం మా పటికుజ్ఞిత్థా”తి. పటిపదాతి ఏసా పటిపత్తి. మేత్తాతి అప్పనాప్పత్తా మేత్తా. తదుపచారో మేత్తాపుబ్బభాగో. న విహింసతి కిఞ్చి ఏతాయాతి అవిహింసా. కరుణాతి అప్పనాప్పత్తకరుణా వేదితబ్బా. తదుపచారో కరుణాపుబ్బభాగో. లామకజనని ఖన్తిఆదీసు యోనిసోమనసికారాభావేన గారయ్యసమాచారసమాయోగేన చ నిహీనం జనం. పచ్చయపరిసుద్ధియా కోధో అభిమద్దమానో పుగ్గలం అభిమద్దతి, తస్స సో పటిసజ్ఞానభావనాబలేహి సమ్మదేవ పహోతబ్బోతి.

అక్కోధసుత్తవణ్ణనా నిట్టితా.

తతియవగ్గవణ్ణనా నిట్టితా.

సారత్థప్పకాసినియా సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ

సక్కసంయుత్తవణ్ణనాయ శీనత్థప్పకాసనా సమత్తా.

నిట్టితా చ సారత్థప్పకాసినియా

సంయుత్తనికాయ-అట్టకథాయ సగాథావగ్గవణ్ణనా.

పరమో భాగో నిట్టితో.